This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

1, 2, 3, 5 8, 9 14, 15, 17, 20, 23, 2
31, 32, 33, 37, 40, 43 45, 46, 51.

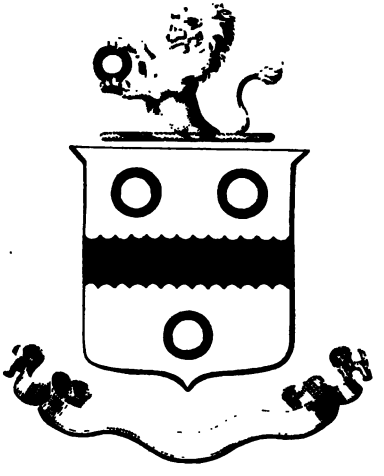

THOMAS CHERRY B.D.

Merchant Taylors' School.

respice finem!

ANACREON TEIUS,

POETA LYRICUS,

Summâ Curâ & Diligentiâ, ad fidem etiam Vet. MS. *Vatican.* Emendatus.

Priſtino Nitori, Numeríſque ſuis Reſtitutus, Dimidiâ ferè parte Auctus,

Aliquot nempè juſtis *Poematiis*, & *Fragmentis* plurimis, ab undiquaque conquiſitis.

Item Anacreontis *VITA &c. Aliaque, quorum ſeriem ſequens Pagina notat.*

Accêſſere Ornamenti loco Tres Elegantèr-Sculptæ

Effigies { Auctoris, ANACREONTIS. / Patroni, D. Ducis de MARLBOROUGH. / Editoris, JOSUÆ BARNESII.

Operâ & ſtudio *JOSUÆ BARNES* S. T. B. *Græc.* Ling, *Cantabr.* Profeſſor. Regii.

Non, ſiquid olim luſit Anacreon,
Delevit Ætas. Horat. l. IV. §. IX.

CANTABRIGIÆ,
Recentioribus TYPIS ACADEMICIS, Impenſis
Edmundi Jeffery, Bibliopolæ. MDCCV.

C 3 1911
LIBRARY

In Hâc Editione Barneſianâ *continentur*

EPiſtola Dedicatoria, D. Duci de *MARLBOROUGH* ſcripta.

Ἐπινίκιον, Poema *Anacreonticum*, *Græcè* & *Latinè*; de ejuſdem Ducis *Victoriâ* &c.

Anacreontis Vita, à *Joſuâ Barneſio* conſcripta.

Tractatus de Lyricâ Poeſi, eodem Auctore.

Errata.

Anacreon; cum Notis Perpetuis & Verſione *Latinâ*; Metri rationibus &c.

Fragmenta, cum Notis &c. à Verſ. 903. *inclusivè* ad v. 1385.

Anacreontica, cum Notis &c. à v. 1385. ad v. 1512.

Epigrammata Veterum & Modernorum ſuper *Anacreonte*. à v. 1512. ad v. 1679.

Anacreon Chriſtianus, à v. 1679. ad v. 1815.

Index Poematum & Fragmentorum &c. omnium.

DEDE-

Illustrissimo, Invictissimóque

HEROI

D^o. JOHANNI

DUCI & COMITI

DE

MARLBOROUGH,

Marchioni de *Blandford*,

Baroni *CHURCHILL*
de *Sandridge* & *Aymouth*,

Serenissimæ Majestati *Britanniarum*
Reginæ à Consiliis Secretioribus,

Nobliss. Ordinis *Periscelidis* Equiti,

Præfecto Generali Rei *Bombardicæ*,

Primæ *Legionis* Equestris *Palatini* Satellitii *Stratego*,

Capitaneo *Generali* Regio Copiarum Terrestrium &c.

Galliarum & *Bavariæ* Triumphatori Fortissimo.

Cel-

EPISTOLA

Celsissime Dux,

NE mireris, oro, quòd *Anacreon*, Poeta Ingenii festivissimi, Ducem fortissimum intrepidus nunc accedat: Dominæ enim tuæ ANNÆ, Reginæ Optimæ, factus nuper *Subditus* fidelis, tuúsque proindè *Gentilitius*, sub tutissimo Virtutis tuæ Clypeo defensari jam ambit, sub auspicatissimo tuo Vexillo militare. Mox & tua Gesta videbis aureo Plectro sonantem, tuósque in campo *Blenamiaco* per summam Virtutem partos Triumphos.

Nec repelles scio, quem ventem olim *Polycrates*, *Sami* Rex fortunatissimus, in sinu fovit;

vit; quem *Hipparchus, Athenarum* Princeps ſapientiſſimus, honorificentiſſimâ Legatione invitavit, & *Prætoriâ* Navi ad ſe deferendum duxit. *Britanniarum* Inſula *Samo* longè Nobilior; *Cantabrigia* mea, imò Tua, *Athenis* illius nequaquam ceſſerit. Nec *Anacreon* ſibi minùs jam ſimilis, quàm quùm Viveret; eò etiam Major, quòd, Tuî nunc causâ, Heroicæ materiæ poſſit & velit aſſurgere, prioribus ſuis levioris momenti Deliciis repudiatis; quódque à Te, maximo Heroe, ultrò fuerit Invitatus, in quo *Polycratem* ſimul & *Hipparchum* rursùs inveniat.

Si Poetam, ex omni parte *Mavortium*, Tuo Nomini nunc offer-

offerrem; perindè eſſet, ac ſi de Rebus Bellicis *Phormio* coràm *Hannibale* tractaret. Rectiùs itaque, uti ſpero, *Lyricum* hunc Poetam, *Palladis*, *Paciſque* & *Muſarum* Artibus devotum, Tuis Manibus commendo; cujus Virtute bellicâ *Gallicus* Gigas penitùs obtritus, & mox *Hiſpanicus Geryon* obterendus, proindéque Pax toti Mundo comparanda. Quin *Alexander* ille Magnus à bellicoſiſſimi Poetæ *Homeri* Tubâ flagrantiùs ad *Martem* accendebatur; verùm ad illuſtrioris tuæ Virtutis exemplum, mollis hactenùs & effœminatus noſter Poeta, omnem nunc induit *Enyalium*, & Totum hinc illi ſpirant Præcordia *Martem*. Lyræ tamen

men illecebras etiam *Achilli*, fortiſſimo Heroi, placuiſſe tradit *Homerus*: & ad *Anacreontis* Lyram, gravioribus nunc nervis auctam, Tua Geſta cantare, mox ad hujus Epiſtolæ finem, Nos ipſi aggredimur.

Tua Fortitudo Comitem *Talardum*, *Galliarum* Mareſchallum, Captivum in *Angliam* duxit, *Bavarúmque* Ducem ſuo Imperatori & Socero rebellem profligavit; undè uno demùm ictu *Romanum* Imperium ab imminenti Exitio redemiſti; *Britannias* noſtras Honore auxiſti & Triumphis; *Gallias* & *Hiſpanias* pariter concuſſiſti; *Hollandiam* & *Portugalliam* animâſti; totum denique terrarum Orbem Obſtupefeciſti ſimul & Obligâſti. Sere-

EPISTOLA

Sereniſſima noſtra & Invictiſſima Regina ANNA, Optima & Liberaliſſima Virtutis omnigenæ Arbitra, in Celſitudinem Tuam, ſuo licet fulmine & apparatu bellico inſtructam, infinita Præmia cumulavit; quòd illius Donis, proprio *Marte*, ſis uſus, & Milites ſuos Tuo Animo inſpiraveris. Tibi Prætor & Senatus *Londinenſis* ampliſſima dedit Obſervantiæ ſuæ indicia: Tibi Senatus *Anglicanus*, quòd Gentem noſtram *Gallis* & olim formidatam, nunc etiam in conſpectu bellicoſiſſimorum *Germaniæ* populorum, magis adhuc formidandam dederis, Veterúmque *Anglicorum* Regum ſuper iis triumphos in mentem revocaveris

ris, æternos honores Meritiſque tuis dignos decrevit. Quare & Tibi quoque Magni Regis *EDVARDI* III. Principiſque *Nigri* Hiſtoriographus, cum ſuo *Anacreonte*, ſe paritèr totum dicat, conſecratque; quùm ex animo fuerit

Celſitudinis Veſtræ,

Virtutiſque *Heroicæ*,

Devotiſſimus *Cultor* &

Humillimus *Cliens*,

Dat. ex Ædibus noſtris
Hemmingfordiæ-Abbat.
propè St. Ivon. Hunting-
donienſ. *Comitat.*
Martii 26. 1705.

JOSUA BARNES.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ,

ὑπὲρ τῦ ἀνικήτυ

ἡγεμόνος ΜΑΡΛΒΟΡΙΟΥ,

Τῶν τὰς Βαβαρῶν τε καὶ Γαλατῶν φραπὰς

Ἐν ἅρμασιν Βλεναμιείοις, πέρυσι νενικηκότος,

Ἀναχρεόντειον, εἰς τὸν Ἰησῦν τῦ Βαρνεσίυ.

Ὅτ' Ἀναχρέων λυρῳδὸς
Μάλα κἀλὰ Μαρλβόροιο
Ἀφίκανεν ἐς μέλαθρα,
Ἀνέβωσεν θύθυ χαίρων·
Δότε μοὶ λύρην Ὁμήρυ,
Ἅμα φοινίαισι χορδαῖς·
Παφίης δ' ἥλυς ὁμφὴ
Ἔχας ἱστάτω μάλιστα·
Βρόμιός τε πυλυγηθὴς,
Φιλοπαίγμονές τε Βάκχαι.
Ἀπὸ τῦδε γὰρ χρόνοιο,
Πολεμοκλόνυς κυδοιμυὺς,
Ἐναείμβροτόν τε φλοῖσβον,
Προβέβυλα κ' ὀρώρθυν,

Δίουν-

EPINICIUM,

Super Invictiſſimo

Duce *MARLBORÆO*,

Qui *Bavarorum* & *Gallorum* Exercitus,

In Agris *Blenamæis*, anno præterito,

Profligavit; *Anacreonticum*, *Joſuâ Barnes* Auctore.

LYricus Poeta *Teïus*,
Ut ad alta Tecta venit
Ducis ille *Marlboræi*,
Reſonabat ore lætus;
"Date mî chelyn *Homeri*,
"Licet huic cruenta chorda;
"*Veneriſ*que mollis Echo
"Procul hinc faceſſat almæ:
"*Bromiuſ*que perjocoſus,
"Joculariæque *Bacchæ*.
"Quià namque tempore ex hoc
"Rapidos ego tumultus,
"Truculentiámque *Martis*,
"Animo magis petiſſo,

"*Diony-*

Διονυσίων τὲ κώμων,
Ἀφροδισίων τὲ Φίλτρων.
Ἀπὸ τῶδ' ἐφανδάνέ μοὶ
Ἀλαλητὸς ἀνδροφόντις,
Γαλατῶν τε τῶν ἐς Ἴστρον
Στόνος αἰνὸς ἐμπεσόντων,
Βαβαιξῶν τ' ἀποσαλίγντων
Σκέδασις, φυγή τ' ἀεικής.
Βλεναμνίᾳ φοβῦμαι
Πεδίοιο πὰρ γεφύρας,
Ἵνα Φλανδείων φέρεσοι,
Ἵνα τὲ ῥόμοι Βρεταννῶν·
Ὁ μὴ Εὐγένης δαίφρων,
Λοδοβίκος ἐκ Βαδῆνος,
Ὅ, τε Μαρλβόρειος Ἄγλων
Μεγαλητόρων Στράταρχος,
Πολέμῳ περιπλῶ ἔθηκαν
Ζαμβρεσάτῳ θύελλαν·
Ἀετοὶ ὴ ἢ Λέοντες
Βρεταννῶν τε, Φλανδείων τὲ,
Κατὰ Λειείων βοῶσι
Μάλα χαλλίνικον αὐδήν·
Ἀνὰ δ' ἐξέβασεν Ἀὴρ
Ὑπὸ πυρπνόων βελέμνων,
Στεροπήν τε ἢ κεραυνὸν
Στομάτεσφιν ἐξεμβύντων·

Μετὰ

"*Dionyſiiſ*que Thyrſis,
"*Amathuſiiſ*que Curis.
"Et abhinc mihi placebit
"Homicîda clamor ille,
"Gemituſque *Gallicorum*
"Gravis incidentium *Iſtro*;
"*Bavarîm* rebelliúmque
"Fuga, diſſipante *Marte*.
"*Blenameias* feror nunc
"Acies per & Phalangas;
"Ubi *Flandrici* Dynaſtæ,
"Ubi Principes *Britanni*.
"Viden', *Eugenes* ut Heros,
"*Ludovicus* ut *Badenus*,
"Ut & ille *Marlboræus*,
"Acie decorus *Anglâ*,
"Triplicem necis dederunt
"Gravidam malis procellam!
"*Aquilæ* ſed & *Leones*,
"*Alemannici*que & *Angli*,
"Mala *Liliis* minantur,
"Fremitu potentiori.
"Sed & ipſe clamat Aër,
"*Reboante* Machinarum
"Strepitu, fragore magno,
"Nebulam ignis evomentûm:

Μετὰ μίγνυϑ' ἡ κλαγγὴ
Τυπάνων τε βυρσονώτων,
Μελέων τε χαλκοφάνων,
Χρεμετισμάτων δὲ ϑ' ἵππων,
Ἀνέρων τ' ἀποφθαρέντων,
Ἐπινίκιόν τε δρώντων.
Ὁ δὲ Μαγλεόρειος, ΑΝΝΗΣ
Βασιληΐδος στρατηλὸς,
Ἀνεμοτρόφῳ ϑυέλλῃ
Ἶσος ὤν, ἐμαίνετ' ἔγχει·
Παρὰ δ' αἰνέτως ἔθυνον
Κερτεόφρονες Βρεϑανοί.
Παῖ' ὅτοισι δῖα Νίκη
Πολύχρυσα πῖλεν ὅπλα·
Στέφανον δ' ἄρηρε λαμπρὸν
Κεφαλῇφι Μαγλοφορείῃ·
Περὶ δὲ τοῖο δεῖν' ἔθυνον
Βλοσυρῷ ψ ἐμὸς Ἄρης,
Φόβος αἰνὸς, ἠδὲ Δεῖμος,
Ἐριδός τε βλέμμα λυγρόν·
Στυγερὸς γὰρ οἷος Ἀσπὶς,
Ἐν ὀπωρινοῖσιν ὥραις,
Κακόν ἐστι σῆμα θνητοῖς·
Γαλάταισι τοῖος ἥρως
Πυρόεις' ἔλαμψε χαλκῷ,
Φοβερώτερος Δεχαικῆς.

Ὁ

« Quibus adde Tympanorum
« *Cybeleïum* tumultum,
« Querulam Tubæque vocem,
« Fremitum ſimúlque Equorum,
« Hominúmque decidentûm,
« Superantiúmque bello.
« Ibi *Marlboraus*, altæ
« Celerum Tribunus ANNÆ,
« *Aquiloniæ* procellæ
« Similis, furebat Enſe;
« Laterique perfurebant
« Animo bono *Britanni*:
« Propè quos decora *Nice*
« Quatiebat Arma pulchra,
« Capitíque *Marlboræo*
« Dabat inclytam coronam.
« Faciem ſed ante *Terror*,
« Metuendus & furebat,
« Genus acre *Martis*, *Horror*,
« Rabiémque *Rixa* Spargens.
« Rutilúmque quale ſydus,
« Ubi ſicca torret Æſtas,
« Mala fert, necémque Terris:
« Ità *Gallicis* micabat
« Metuendus *Anglus* heros,
« Magis horridus Dracone.

« Sed

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ.

Ὁ μέγας δ', ὁ κλεινὸς αὐτὸς,
Γαλαῖῶν τοῦμὸς Γάλαξ,
Στεφανηφόροιο πίπλων
Παρὰ ποσὶ Μαρκόροιο,
Ὄνομ' ΑΝΝΙΚΟΝ τροφείας,
Βίον εἵλεν ἀντὶ Νίκης·
Λεόντολδος αὐτοκάρτωρ,
Ὑπὸ Μαρκόρῳ σαωθεὶς,
Κράτος ἀμφὶ Βρεττανῶν·
Σκυθικὸς δ' ἄφαρ τύραννος
Ἀγαλαί τε καὶ τέθηπε,
Τὸν ὅλον παρόντα Κόσμον
Ὑπὸ χερσὶ τῆς ἀνάσσης
Καταχοιρανεῖσθαι ΑΝΝΗΣ.

Οὐ πάντα γεράπυσιν αἱ τύχαι καλαί,
Ἢν μὴ λάβωσι Προστάτην φιλάγυιον.
Menander.

Sint Mœcenates, *non deerunt*, Flacce, Marones.

« Sed atrox, cruentus ille
« Comes atque Dux, *Talardus*,
« Redimita procidebat
« Statim ad ora *Marlboræa*,
« Per & alma nomina ANNÆ,
« Sibi repperit ſalutem.
« *Leopoldus* Imperator,
« Ducis arte liberatus,
« Populum fovet *Britannum*.
« *Scythicus* ſed ille *Turca*
« Metuit, ſtupétque frendens,
« Spatioſus omnis Orbis
« Manibus ſub *Anglicanæ*
« Quòd abhinc regatur ANNÆ.

Carmen Amat, Quiſquis Carmine digna gerit. Ovid.

Gaudes Carminibus? Carmina poſſumus Donare, & Pretium dicere Muneris. Horat. l. VI. §. VIII.

———*Mihi curta Rura, & Spiritum* Graiæ *tenuem Camœnæ*, Parca *non-mendax dedit, & malignum Spernere Vulgus.* Id. l. 2. §. 16.

ERRATA.

Epist. v. 10. lege φιλοτιμίαν μοσς. v. 13. lege φλοῦτ-βον. *Vita*, p. 1. §. v. lege *Natalitiis*. p. 2. §. xxvi. lege *Sexto*, cum literâ majusculâ. p. 8. lin. 27. lege *Geo.* p. 43. l. 18. lege ἐμοί. p. 60. l. 5. lege ὦπ. p. 70. l. 18. dele 39. Παγλαγόν. 11. lege συμφόνως. *Not.* ad v. 34. ad *Ità mox* v. Numerus addatur, 204. Ad v. 96. Βρέσντας, quòd dico, Neminem ante me Lectionem hanc vidisse, indictum volo: Video enim à *Stanleo* id factum. p. 24. l. ult. lege ἀγλαεί. p. 25. *Ode* titulo, 7. *Not.* ad v. 138. lege ἐπ. *Not.* ad v. 144. lege *Od.* LX. & mox lege *Od.* L. LX. LXII. &c. p. 38. pro *Od.* IX. lege *Od.* XI. p. 41. lege 195. *Not.* ad v. 307. pro *Scholio* lege *Scolio*. p. 74. l. penult. lege 1013. V. 351. lege Ἀφεσθήκω. *Not.* ad v. 484. pro 1365. lege 1376. *Not.* ad v. 516. pro *Amica*, lege *Amite*? p. 123. lege κεἰν & mox pro ὁν lege ὃν. V. 583. lege δοῦν). *Not.* ad v. 584. lege βοᾶν.——*simul jungit. Not.* ad v. 596. lege *Plotio*. Ibid l. ult. lege *invitat*. Mox pro 1324. lege 1346. *Not.* ad v. 611. pro 764. lege 766. V. 771. p. 165. lege *interritum*. *Not.* l. antepenult. ante 784. lege *aquoreo*. *Not.* ad v. 788. lege ὕπερθ. *Not.* ad v. 834. l. ult. lege ἐπαφήκατο. *Not.* ad v. 920. lege, *ut legendum moneo*, ad v. 1252. *Not.* ad 942. l. 4. lege aut dissimulavit. P. 216. l. ante 976. in *Not.* lege *emunctioris*. V. 988. lege ἐλευθέρων. *Not.* ad v. 1196. lege ἐγκίμβ. Istius *Notæ* l. ult. lege emendatum. V. 1155. loge κῆλοποίεσιον. *Not.* ad v. 1163. lege χαλκῷ. V. 1183. Εὖ νῦν) Dr. *R. B.* εὖ-νην mavult, at εὖ λέγεται, *Boni consulo*, & εὖνης vix de *Deo* dici ostendo ad *Sophocl.* Prælection. XLIX. p. 312. *Not.* ad v. 1254. lege *Chiliad.* VIII. Ad v. 1286. lege Καναχρέοντ☉. Ad v. 1314. l. ult. lege *Reliquiis*. Ad v. 1404. lege *Aoristi. d Med.* Ad v. 1567. l. 4. lege Ὁ κόγχ☉, *hæc Concha*, ὁ κηρὸς, *hæc Cera* &c. V. 1647. lege πάσας.

ΑΝΑΚΡΕΩΝ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΤΗΙΟΥ ΜΕΛΗ

Συμποσιακὰ ἡμίαμβα.

Εἰς λύραν Α'.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἡμέρη νέη πρόκειται,
Καὶ τὴν λύρην ἄπασαν·
Κἀγὼ μὲν ἡδὺν ἄθλεις

Ἡρα-

Notæ.

HÆC Ode omnium Prima, in aliquibus, *Argumento* caret, quòd ipsa sit omnis fere *Anacreontica* Materiæ *Argumentum*; nam in hâc Poeta lepidè monstrat, se quasi Naturâ comparatum ad res leviores & Amatorias tantùm celebrandas. Titulus, Συμποσιακὰ ἡμίαμβα ex *Vaticano* MS. Est autem Carminis Genus in hâc Odâ, ut & sequenti, *Jambicum, Dimetrum, Catalecticum*, sive syllabâ unâ deficiens. In primâ sede indifferentèr *Jambus*, vel *Spondæus* adhibetur. De quâ re aliàs accuratiùs tractamus.

V. 1. Ἀτρείδας] *Menelaum* notat & *Agamemnonem, Atrei* filios, vel Nepotes; & bellum Trojanum tangit, cui Fratres illi præfuerunt.

2. Κάδμον] *Cadmus, Agenoris* Regis filius & *Europæ* frater, *Thebarum, Græciæ* urbis Conditor, de quo *Nonnus*

ANACREONTIS TEII ODÆ.

In Lyram. Ode I.

VOlo dicere Atridas;
Volo etiam Cadmum canere:
Barbitos verò fidiculis *ſuis*
Amorem unicum ſonat.
Mutavi nervos pridem,
Lyrámque *adeò* univerſam;
Atque Ego quidem canebam Labores
Her-

NOTÆ.

nus in *Dionyſiacis*; & bellum *Thebanum* hic tangit, quod inter illius Nepotes ortum.

3. Ἡ βαρβίτῳ·] Ità pro ἃ βαρβίτῳ· lego, cùm *Anacreon* ſit *Joniâ* oriundus: ſic v. 6. τὴν λύρην. & v. 11. ἡ λύρη. Vid. ad v. 22.

5. Ἥμεινψα νεῦρα] Innuit, ſe obniti voluiſſe, at fruſtrà; culpámque omnem in Naturam rejicit, Poeticâ utens ſimilitudine; fingit enim, ſe Operi quidem *Heroico* animum intendiſſe, verùm omnes Nervi, utcumque mutati, Virilem illum ſonum refugiebant; nempe ut qui Amori præcipuè apti eſſent.

6. Καὶ τἄλλ' λύρῃ ἅπαντα] *Viz.*: Collabos, Verticulos, Nervos, Pectinem, & totum Lyræ apparatum. Aliàs, Lyram quidem ipſam retinet, & Nervos tantùm mutat, ut Od. XLVIII. Δότε μοι λύρην Ὁμήρου, Φοίνικος ἀνδρὸς Χορδῆς. Vid. ſuprà, ad v. 5.

7. Ἆθλους] De Laboribus *Herculis* diximus ad *Euripid. Heraclid.* v. 949.

Ἡρακλέες· Λύρη δ'
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

Εἰς γυναῖκας. β'.

Φύσις κέρατα Ταύροις,
Ὁπλὰς δ' ἔδωκεν Ἵπποις,
Ποδωκίην Λαγωοῖς,
Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
Τοῖς Ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
Τοῖς Ὀρνέοις πέταθαι,
Τοῖς Ἀνδράσιν φρόνημα·

Γυναι-

8. Ἡρακλεες] *Herculem*, omnium Heroum maximum, nominans, *Heroicam* Materiam notat.

9. Χαίροιτε] Heroas *Valere* jubet, hoc est, Rejicit prorsus, vel ut viribus illius Musæ Majores, vel ut Genio suo minùs gratos.

Ode II.

Hujus Odæ Carminum Genus idem atque *Prioris*.

V. 13. Φύσις κέρατα Ταύροις] *Baxter*, in suâ *Anacreontis* Editione, Penultimam Vocis κέρατα testatur ab *Orpheo* apud *Proclum* produci, Ταύρεια ἀμφοτέρωθε δύω χεύσεια κέρατα. Notandum verò, quòd rectè producatur; quandoquidem per contractum ex κερέατα fiat, Aliàs est κέρας & κέρατος, *Mediâ* brevi & κέρεος, κέρως. Hinc *Euripides*, nè proferam alios, *Bacch.* v. 919. Καὶ σῷ κέρατι κρᾶτα συμφυτεύσομαι. Vid. *Jacob. Nicol. Loens.* Epiphyllid. l. 9. c. 14. hunc locum ex

Herculis; Lyra verò
Amores è contrà ſonabat.
Valeatis *ergò* in futurum nobis,
O Heroes; Lyra etenim *noſtra*
Solos amores canit.

2. In Fœminas.

Natura cornua Tauris,
Ungulaſque dedit Equis,
Pedum pernicitatem Leporibus,
Leonibus hiatum Dentium,
Piſcibus natandi facultatem,
Avibus volare,
Viris Animoſitatem & *bellicam Virtutem*:
Fœminis

ex *Galeno* ornantem. Confer *Phocylid.* v. 116. *Oppian.* Halieut. l. 5. v. 94. & *Homeric.* Prælection. noſtram X. fol. 69. ubi totam hanc *Oden* illuſtramus & παραδέδωμεν.

17. Τὸ νηκτὸν] ἀντὶ τοῦ νηκτικόν· τὸ νῆξιν δηλοῖ, ἢ τὴν νηκτικὴν, δηλονότι τὴν φύσιν τοῦ νήχεσθαι. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Iphigen. Taur. v. 390.

19. Τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.] Rectè hìc *Baxter* vocem φρόνημα de *Bellicâ Virtute* accipit, ſecùs atque putavit *Henr. Stephanus*, qui *Prudentiam* vertit: Nam utut *Leones* per ſe, etiam ſupra *Homines*, ſint *Magnanimi*, non rarò tamen *hi* etiam *illos* aggredi audent, Arte nempe *Bellicâ* & *Venaticâ* inſtructi, quibus animos ſupra omnia Animalia longè erigunt: ſenſumque hunc, ut idem obſervat, ſequentia verba confirmant, v. 22. Ἀντ' ἀσπίδων ἀπατῶν. Nè dicam, quòd nimis injurii ſint Muliebri ſexui, qui *Prudentiam* illi negant, & præterea φρόνησις ſonat *Prudentia*; φρόνημα nunquam certè aliàs, quod

Γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
Τί θ', δίδωσι; Κάλλος,
Ἀντ' ἀσπίδων ἀπασέων,
Ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων·
Νικᾷ γὰρ σίδηρον,
Καὶ πῦρ, Καλή τις ἥσσα.

Εἰς Ἔρωτα. γ'.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφει ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτεω,
Μεσόπαν ἃ φῦλα πάντα

Κέαι

sciam: Quare siquis hìc *Prudentiam* velit designari, omninò illi φρόνησιν legendum, aut πτερύξ, aut simile quid, non φρόνημα. Nobis assentit Κελτικῶν ἐκ ἀσημότατος *Thom. Stanlæus.* Vid. *Euripid.* Æol. v. 1. & Notas in locum.

22. Ἀπασίων] Ita in *Textu* scribo pro *Communi* ἁπασῶν, quoniam *Iönes* id perpetuò faciant & *Anacreon* ex Mediâ sit *Ioniâ* oriundus. Ità mox v. 30. Κέατται pro κεῖνται. v. 32. Θυρεῶν pro Θυρῶν. v. 44. Ἴσιλλα pro ἴσιαν. v. 171. Νεϊωΐης pro νεωΐης. v. 911. Ἄϊδιν pro ᾄδην. v. 954. Βόσκεαι pro βόσκῃ. v. 1091. Ἔπίσιον pro ἐφίσιον. v. 1257. Βέλεαι, pro βέλῃ. nè mille alios locos hìc commemorem, qui meliùs suo singuli ordine notabuntur.

Ode III.

Carminis genus in hâc *Odâ* & in proximè sequenti, idem ferè est atque in duabus præcedentibus, excepto, quòd *hæc certe Ode* in primo loco semper gaudeat *Anapæsto*, hocmodo, Μισγυκτ' ⏑⏑-|ίοις|⏑-|πόθ' ὥ-

Fœminis non amplius habuit, *quod daret.*
Quid igitur dat iis? Pulchritudinem,
Quæ inſtar Clypeorum omnium,
Inſtar *eſt* Haſtarum omnium;
Quinimò vincit etiam Ferrum,
Atque Ignem *ipſum*, ſiqua Pulchra ſit.

3. In Amorem.

Nocte aliquandò intempeſtâ,
Cùm jam Urſa vertitur
Sub manum Bootæ,
Mortaliúmque genus omne
Jacet

ἄ⏑-⏑ ⏓ ⏑-. Quòd *hac certe Ode* dixi, non temere id dixi; aliquandò enim pro *Anapaſto*, *Spondæum* uſurpat, ejuſdem videlicet temporis pedem; etiam ubi plerumque *Anapeſtis* utitur, ut v. 459. & v. 469. Huic Generi *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος* frequenter immiſcetur, ut v. 393. 467. 574. &c. Et hoc Genus *Anacreonti* præ cæteris placuiſſe videtur; undè Nomen Ἀνακρεόντιον emphatice ſit ſortitum. Alii alio modo metientes aliud Genus faciunt, *viz. Trochaium*, *Dimetrum*, *Acatalecticum*, ut ſit *Pyrrhicius*, ſive *Dibrachys*, in Primâ ſede, deindè Tres *Trochæi*, hoc modo. ⏑⏑|-⏑|-⏑|-⏑. Res eodem recidit, at prior Ratio potior.

27. Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος] MS. *Vatican.* τρέφεται ὅτ' ἄρκτοι, non prorsùs ineptè, cùm Duæ ſint Urſæ; licet *Homerus* unam ſolummodò notet, quem videſis *Iliad σ'.* v. 487. Item *Odyſſ. ε'.* v. 271. Vid. *Joſeph. Scaligeri* Annotat. in *Manilii* Sphær. l. 1. p. 75.

28. Βοώτου] Ità *Ionicè* ſcribo, pro βοώτης, de quâ re Vide ad v. 22. & ità v. 271. in omnibus Exemplaribus

Κέαν κόπῳ δαμάσσα,
Τότ' Ἔρως ἐπιζαθείς μευ
Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κατά μευ σχίσεις ὀνείρους.
Ὁ δ' Ἔρως, Ἄνοιγε, φησί,
Βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι·
Βρέχομαι δ', κἀπόλλυμαι
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας·
Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
Ἀνέῳξα, κ' βρέφος μὴν
Ἔσορῶ φέρονται τόξον,
Πτέρυγάς τε κ' φαρέτρην·

Παρά-

plaribus ſcribitur. De *Boöte* vid. *Heſych.* Interpretes *Homeri, Martinii* Lexicon Philologicum in v. *Edvard. Sherburne,* Militem, in *Manilium* & in *Senecæ* Medeam §. 20.

30. Κέαν κόπῳ δαμάσσα] Κεάτην *Ionicum* pro κείνην, ut *Herodoto* κέστην pro κείνην. Vid. ad v. 22. *Homeri* Iliad. κ' v. 471. Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδηκότες. *Virgil.* Æn. l. 4. v. 522. *Carpebant feſſa ſoporem Corpora.*

32. Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας] De θυρέων *Ionico* dixi ad v. 22. Diverſo planè ſenſu *Homero* Odyſſ. φ'. v. 47. ——θυρέων ἀντίοχθεν ὀχῆας, nempe vi *Præpoſitionis.* MS. *Vatican.* θυρεῶν non benè; ut quæ Lectio minùs *Anacreonti* congruat, *Æoliſmque* ſit Dialectus & Verſui prorſus noceat.

33. Θύρας θράσσει] Τὴν θύραν παίσειεν, *Ariſtophani.*

Jacet, labore domitum;
Tunc Amor ſuperveniens, mea
Forium pultabat repagula.
Quis, inquiebam, Fores tundit?
Diſrumpes mihi utique ſomnia.
Aſt Amor, "Aperi, inquit,
"Puerulus ſum; nè metuas:
"Pluviâ verò madeo & illunem
"Per noctem erravi.
Miſertus ſum, ut hæc audiî:
Et ſtatim, quùm accendiſſem Lucernam,
Aperui; & Puerulum ſanè
Aſpicio, ferentem Arcum,
Et Alas & Pharetram:

Ad

phani. Theocritus Idyll. 2. v. 6. *Οὐδὲ θύρας ἄμμιξεν ἀναίξαι.*

34. Σχίσεις] *Vatic.* MS. *χίζεις*, non ſine Verſûs Detrimento, quare minùs probo. Puto ego legendum *χίσας*, nempè quòd non jam id facturus eſſet, ſed jam feciſſet, & ſomnium enim & ſomnum *Anacreonti* excuſſerat. Ità mox v. 7. *Τί μευ τὸν καλὸν ὀνείρον Ἀφῆκας Βαλβὶς*; Notandum verò, *Aoriſtorum* Primorum *Participia Ultimam* ſemper *Producere.*

37. Βρέχομαι] Vid. infrà ad v. 51.

41. Βρέφος——φέρει τόξον] Σχῆμα, Πρὸς τὸ πρωτεύοντα. Ut *Homer.* Iliad. χ. v. 84. *φίλε τέκνον*, Ità hìc *βρέφος——φέρει τόξον* utrobique *παῖς ἄρρην* intelligitur. Quòd licet *Hen. Stephanus* minimè ignorare potuit, non tamen acquievit, deceptus per τὸ, μὲν, cujus ἀντίδοσιν, ὃ putabat hìc poſtulari, quare *φέρει δὲ* legebat, cùm illud non niſi *Tertio* pòſt Verſu debeat inferri, *viz.* v. 44. Παρὸ δὲ *ἐτίλα κηθίσσας.*

44. Ἐτίλα

Παρὰ δ' ἰσίῳ καθίσας
Παλάμαισι χεῖρας αὐτῆ
Ἀνέθαλπον, ἐν δ' χαίτης
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
Τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν
Βλάβες βεβλημένα νευρή·
Ταυτὶ δ', καί με τύπτει
Μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἶστρος,
Ἀνὰ δ' ἄλλες κεχάζων,
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι·
Κέρας ἀβλαβὲς μὺ ἔστι,

Σὺ

44. Ἰσίῳ] Ità *Ionicè*, ſpiritu Læni, pro ἰσίαν, ut conſtat ex voce ἰπίσιον, v. 1091. Ità ἥλιος, ἠέλιος, ἠμέρα, ἦμαρ. *Ibid.* καθίσας) Ità ſcribo, cum Duplici σ ob *Metrum*; cùm aliàs iſta ſyllaba ſit brevis, ut ex plurimis Poetarum locis conſtat; unus ex *Homero* nobis ſufficiet, Odyſſ. ε'. v. 572. Ἀσσοτέρω καθίσασα παρὰ πυεί. *Vatican.* MS. καθίξας, quod minùs probo, ut *Doricum*.

45. Παλάμαισι] MS. *Vatican.* παλάμας τι malè; ut cuivis apparebit.

48. Κρύος μεθῆκε] Κρύος, ſive *Activè*, ſive *Neutraliter* ſumatur, utrobique Recto Caſu accipiendum.

49. Πειράσωμεν] MS. *Vatican.* πειράσομαι.

50. Εἴ τι] Olim ἴσι, pro quo *Baxterus* εἰ; Rectiùs *Scaliger*, *Henr. Steph.* & *Fabri* filia, εἴ τι.

51. Βλάβεται] *Homer.* Iliad. ε'. v. 166. & Odyſſ. ι'. v. 34. —— Βλάβεται δέ τι γυῖα ἑοῖσι. *Ibid.* Βεβλημένα]

Ad Focum itaque quùm ſtitiſſem,
Palmis *meis* manus ejus
Refovebam & ex ejus cæſarie
Exprimebam humidam aquam.
Ille autem, ubi frigus *ſe* remiſerat,
"Age, inquit, experiamur
"Huncce Arcum, nunquid mihi jam
"Lædatur madefactus nervus:
Tendit itaque & me ferit
In medium jecur, tanquam Aſilus,
Exilitque cachinnans,
Et, "Hoſpes, inquit, congratulare:
"Cornu quidem *meum* illæſum eſt,
"Tu

σὺ] A βρίχω, *Madefacio*, ut ſuprà v. 37. Βρίχομαι & infrà v. 244. Καταβρίχω. Vox *Homericæ* βρέχω, ſonitum fecit, aliò referenda, de quâ *Euſtath.* fol. 911. lin. 4.

53. Μέσον ἧπαρ] Jecur, Amoris ſedes. Ὡς ἡδὺ καρδία, θυμοῦ τις ἕδρα, καὶ λογισμοῦ κεφαλὴ, ἔστω καὶ ἧπαρ, ἡ ἐπιθυμίας, inquit *Euſtath.* fol. 1700. lin. 8. Ità *Theocrit.* Idyll. XI. v. 16. —— τό οἱ ἧπαρ πᾶξε βέλεμνον. Plura *Longepierre* congeſſit.

54. Ἀνὰ δ' ἄμματα καχάζει] *Tmeſin* frequentèr adhibet *Anacreon*, ut v. 34. Καθὲ μὲν χίονος ἀνίης. V. 40. Ἀνὰ δ' ἑβδόμῳ λύχνον ἄψαι, &c. Καχάζω, pro καγχάζω, *Poeticè*, quâ voce utitur *Theocrit.* Idyll. 5. v. 142. Κἠγὼ δ' ἐδόν, ὡς μάγα τῦτο καχαξῶ. *Heſych.* Καφάζειν] γελᾶν. Lego, Καχάζειν. Hinc *Latina* vox *Cachinnus*, ex quâ etiam γ' rejicitur. *Homerica* Vox, Καγχαλάω. Vid. *Suidam* in v. Ἀναχαγχάσας. De hujuſmodi amarulentis Cupidinis jocis, *Moſchus* Idyll. 1. v. 11. ——δόλιον βρέφος· ἄχνια πωΐοντι

56. Κέρας ἀβλαβὲς μὴν ἐστι] Pro ἐστὶ *Vatican.* MS. ἐμοὶ. malè; Verſu nempè refragante.

57. Καχ-

" Σὺ δ' καρδίλω ποιήσεις.

Εἰς ἑαυτόν. δ'.

Ἐπὶ Μυρσίναις τερείναις,
Ἐπὶ Λωτίναις τε ποίαις
Στορέσας, θέλω προπίνειν·
Ὁ δ' Ἔρως, χιτῶνα δήσας
Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ,
Μέθυ μοι διηκονείτω.
Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλιοθείς,
Ὀλίγη δὲ κεισόμεθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυείζῃν;

Τί

57. Καρδίλω] *Vatican.* MS. καρδίνω.

ODE IV.

De Carminis Genere diximus ad *Oden* precedentem.

V. 58. Ἐπὶ Μυρσίναις] De *Myrto* arbore Vid. *Pierii* Hieroglyphic. l. 50. fol. 373. *Myrteis* autem frondibus ſtrati & *Corollis* vincti bibebant Veteres, ut *Euripid.* Alceſt. v. 759. ——στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνοις κλάδοις. Vid. *Paſchalium* de *Coronis.* Ità *Horat.* l. 1. Od. IV. *Nunc decet aut viridi nitidum caput impedire Myrto.* Eſt enim Arbor Odoris ſuavitate & foliorum ſpecie gratiſſima & proindè *Amori* atque *Hilarilati* dicata.

59. Λωτίναις] De *Loto* vid. eundem *Pierium* l. 52. fol. 384. *Euſtathium* περὶ Λωτοφάγων, *Plinium*, *Theophraſtum*, *Dioſcoridem* &c. Pro ποίαις *Vaticam.* MS. πόαις, minùs rectè; nec enim ſine versûs detrimento.

60. Στο-

Tu autem cor dolebis.

4. De ſeipſo.

Super Myrtis tenellis,
Super & Lotinis herbis
Stratus, volo potare.
Amor itaque, tunicam ligans
Super cervice Papyro,
Merum mihi adminiſtret.
Velut enim Rota currûs
Vita *noſtra* currit voluta;
Exiguúſque jacebimus
Cinis, Oſſibus ſolutis.
Quid te opus eſt Lapidem inungere?
Quid

60. Στερέους] Subaudi ἐμαυτὸν, quomodò *Attici* loqui gaudebant, ut Nos ad *Euripid.* Heraclid. v. 884. & *Electr.* v. 1034. Ità *Virgil.* Æneid. l. xi. v. 707.——*Pugnaque accinge pedeſtri,* pro *Accingere,* ſubaudi *te.*

62. Ὑπὲρ αὐχένος πτυπέρῳ] Eleganter & facetè *Cupidinem* à Poculis ſibi facit, idque ſervi *Ægyptii* in morem, cui tempore Miniſterii Tunica eſſet Humeris alligata Nodo Papyraceo, ut *Juvenal.* Satyr. iv. v. 24. Succinctus patriâ quondam, *Criſpine,* Papyro. De Papyro vid. *Plinium* & *Pierii* Hierogl. l. 57. fol. 411. D. &c. De *Cupidine* famulante, infrà ad v. 73.

63. Μὴν μοι δηκηρεύτῃ] *Ionicè* pro δηκηρύτῃ, undè *Antepenultima* Υ Διάκηρος fit per ſe longa, ut in illo *Trochaico* apud *Suidam,* Φεῦξ ἀνὴρ πλαγαῖς ἀμυίνων ἡ Δηκηρύτης. Ità *Eurip.* Cyclop. v. 31, *Jon.* v. 396. Item, *Anthologia* plus ſemel. Vid. infrà, ad v. 146.

64. Τρηχὺς ἄεθλος ἡ αἶα] *Vatican.* MS. τρηχὺς ἡ αἶα ἄρθρος, nimis turbatè. Eandem ἔννοιαν habet *Phocylides* v. 25.——ὁ βίος τρηχὺς, ἄνυτος ὄλεθος.

Τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισον, ῥόδοις ὑ κρᾶτα
Πύκασον, κἀλφὶ δ' ἑταίρῳ.
Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
Ὑπὸ νεοτέρων χορείας,
Σκεδάσαι θέλω μελίμνας.

Τὸ

Anthолog. l. 1. c. 90. fol. 122. ὁ ὑ χρύσ. πρόλ. *Sil. Italic.*——Rota volvitur Ævi.

71. *Μύρισον ῥόδοις ὑ κρᾶτα Πύκασον*] Hunc locum imitatur *Anonymus*, Anthолog. l. 2. c. 46. fol. 172. *Μὴ μύρῳ, μὴ στεφάνοις λιβάνοις σήλαιοι χαρίζου κ. λ.* Item nos in Epigrammate quodam *Græco*, quod exhibemus ad *Euripid.* Troad. v. 1248. Quibus Adde, D. *Augustini* De Civit. Dei l. 1. c. 12. ubi Exequiarum sumptus, *Vivis* potius *solatio*, quàm *Mortuis subsidio* dicit. D. *Ambros.* De *Nabuthe* c. 1. Sericæ Vestes & Auro intexta Velamina, quibus Divitis Corpus ambitur, *Damna* Viventium, non *subsidia* sunt Defunctorum. Quod ad *κρᾶτα* attinet, frustra sunt, qui hanc Vocem in Masculino Genere, à *Sophocle* primò usurpatam afferant, decepti ex illo *Eustathii* loco, fol. 700. lin. 62. Παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κρᾶτα εὕρηται καινότερον· cùm eodem *Eustathio* fatente, *Homerus* ipse ità usurpârit, ut videndum ad *Odyss.* Θ' v. 92. Ἀψ δ' Ὀδυσῆς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος ᾤχετο.

73. Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν] *Baxter*, hâc Lectione minimè contentus, legit, πρὶν, ἱερῶ σε, δεῖ μ' &c. Mallem, legisset δεῖν, nam δεῖ certè non sufficit, nisi ἦ præcesserit. Si foret ulla necessitas, Legerem potius, Πρὶν ἔφξαι δεῖν μ' ἀπελθεῖν. ἔφξαι enim exponitur εἰς γῆν *Hesych.* Verùm sensus satis commodus,

Quid & in Terram libare ſupervacua?
Me potiùs, dum adhuc ſuperſum,
Unge, Roſiſque caput *meum*
Redimito & voca huc Amicam.
Priuſquam, ô Amor, illuc abîero
Ad Inferorum choréas,
Diſſipare volo curas.

5. In

modus, ſi Veterem Lectionem retineas: Non enim jam Author elegantiſſimus *Amorem inutiliter atque inaniter compellat*, ſed ſatis memor, quod *Amor* ipſe *Miniſtri* nunc officium agat, non *Domini*, quod ſit—— *Pars Niliaca plebis, quòd Verna Canopi*, jubet illum ſuas partes ſedulo agere, *viz.* Vinum, & Unguentum miniſtrare & Amicam etiam è veſtigio arceſſere, ut ſit ὁ νᾶς, Πρὶν, ὦ Ἐρωτίδιον, σὺς ἐλαῖνον τὸ πῶμ' ἀπαλῇ μοι, ὅπως ἐπιὴν πίνωμι, Ἐκεῖ autem Emphaticè dixit & κατ' ἐυφημισμὸν, innuit enim, τὸ φίλον. Quomodò *Sophocl.* Ajac. v. 703. Ἐγὼ δ' ἄμοι κάτω, ὅπου τυρέσσον, & v. 871. Καί τοι σὲ μὴν κείνῃ σφαγιάδιον μολεῖν. Et Lingua ſancta שָׁם idem ſonat, ut *Aben Ezra* de illo *Job.* c. 1. v. 21. Ità *Catullus*, *Qui nunc it per iter tenebricoſum*, Illuc, *undè negant redire quenquam.* Hanc itaque, ut Vetuſtiorem, ità ſaniorem omnium Lectionem puto. Confer *Euripid.* Alceſt. v. 773.

74. Ὑπὸ νεκρέων χορείας] *Ironicè* dicit, quod tales nempè ſint ibidem Chori, quales Mortui exercere ſolent, *i. e.* omninò Nulli, neque ulla ampliùs Genii indulgentia. Litera tamen alludit ad Inferorum Choréas, quas in *Elyſio* fingunt Poetæ, ut *Pindarus* apud *Plutarch.* Vol. 2. fol. 120. & fol. 1130. Καὶ τοὶ μὲν ἱππείοισι γυμνασίοις, Τοὶ δ' ποσσῖν, τοὶ δ' Φορμίγγεσσι τέρπονται. Et *Virgil.* Æn. l. 6. v. 656. *Conſpicit ecce alios dextrâ lavâque per herbam Veſcentes, lætumque choro Paana canentes.* Ὑπὸ cum *Accuſa-*

Εἰς ῥόδον. έ.

Τὸ ῥόδον τὸ τοῦ Ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσῳ·
Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἁρμόσαντες
Πίνομεν ἁβρὰ γελῶντες. 80
Ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
Ῥόδον εἶδος μέλημα· Ῥόδε

νυς etiam *Plutarch.* Καὶ τὸ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσοῦν. Ità infrà v. 292. Ὑπ' ἀμπελοι εὐπέταλον. Νιφετόεσσαν) Νιφετὸς pro σνιφετὸς, ut νίφει pro ἔνιφε, νιφετέλη etiam dicitur, ſic ab ὕσσφι, ὑπιφετὸς &c.

ODE V.

Carminis hujus *Odæ* Genus idem cum præcedentibus Duabus ultimis, exceptis mox excipiendis.

76. Τὸ ῥόδον τὸ τοῦ Ἐρώτων] De Roſâ vid. Od. LIII. & quæ Nos ad *Euripid.* Cyclop. v. 566. Item *Pierii* Hieroglyphic. l. 55. fol. 399. *Angel. Politian.* Miſcell. c. xi. *Paſchal.* de Coronis l. 3. c. 5. *Sappho,* Ἔρωτος πνεῖ ἡ Ἀφροδίτη σοφιστής. Vid. *Achill. Tatium.* l. 2. *Petr. Victor.* l. 14. c. 18. Necnon *Johan. Lelandi* Encomium Roſæ ad *Mariam* Regis F. cujus initium, *Gloria, quæ clari Virgo ter maxima Patris* &c. p. 65. *Eliam* denique *Schedium* De Diis *Germanis* c. ix. p. 142. Nec Flos *Veneri* tantum & *Amori* ſacer, ſed *Baccho* etiam, infrà v. 880. Et *Muſis*, v. 846. &c.

77. Μίξωμεν Διονύσῳ] Hic Verſus plurimùm videtur à Sociis diſſentire, quare multi tentârunt illum emendare: Et ſanè ſi hic eſſet ſingularis Verſus iſtius Conditionis, Nos illum nullo negotio ſanare poſſemus, nempè legendo, Ἀναμίσγωμεν Διονύσῳ. Verùm magnis Authoribus fraudem facere veremur. *Baxter* audactèr ſatis legit, Ἀναμίξομεν Διονύσῳ, ſed nec ullam

5. In Roſam.

Roſam, quæ Flos Amorum,
Miſceamus Baccho:
Roſam illam pulchrè-foliatam
Temporibus aptantes
Bibamus genialitèr ridentes.
Roſa, ô præſtantiſſime Flos,
Roſa Veris *præcipua* Cura;

Roſæ

ullam profert Authoritatem, neque ſic Diſcrepantiam tollit. *Vatican.* MS. Μίξωμεν τῷ Διονύσῳ. Sed nec hæc Lectio faciet, quin hic Verſus ſociis ſuis ſit diſpar. Notandum igitur in univerſum, multos eſſe Pedes *Commutatorios*, vel ἰσοδυνάμους, quos inter ſe Mutare & Hunc illius loco ponere pro lubitu ſolent Poetæ, ut aliàs oſtendimus & mox oſtenſuri ſumus; quales præcipuè ſunt *Spondæus*, *Dactylus*, *Anapæſtus*, *Proceleuſmaticus*, & ex alterâ parte *Tribrachys*, *Iambus*, *Trochæus* &c. Eſt autem hic Verſus *Pherecratius*, qui libentèr *Iambis* miſceri ſolet; ut etiam *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος. Et *Glyconiis* admiſceri gaudet *Pherecratius*, in Pausâ præcipuè; ut ſuis locis oſtendàm.

80. Πίνωμεν ἄδῳ γλαῦκῃς] Et hic Verſus ejuſdem Generis cum iis, qui Regularium conſortia fugere videntur; & ferè ſimilis illi, de quo in Præcedenti. Notâ; cui tamen ſi malâ fide agere placeret, poſſemus quoque Medicinam adhibere, legendo, Πίνωμεν ἄδειν γλαῦκῃς niſi fortè ᾄδην mavelis, nam utriuſque Vocis prior eſt *Communis*, ut ex ἀδέσποτος mox apparebit, v. 99. & ex ἄδροπος *Homerico*. Vel ſi *Dactylicum* feceris, lege, Πίνωμεν ἄδειν γλαῦκῃς, ſin *Ionicum* ἀπ' ἐλάσσονος, tum Πίνωμεν ἄδειν γλαῦκῃς. Et hic enim Verſus frequenter *Iambis* admiſcetur. Vid. infrà ad v. 89. 90.

82. Ῥόδον λίπαρῷ μίλτῳ] Miror hîc Aquam

Ῥόδα γ' θεοῖσι τερπνά.
Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰάλοις, 85
Χαείτεσσι συγχορεύων.
Στέψον ἦν με γ' λυείσω.
Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
Μετὰ κώμης βαθυκόλπου,

Ῥοδι-

Henr. Stephano hæſiſſe, ob ἔαρ, quod videret Verſum claudicare, nec unius Literulæ additione potuiſſe ſanare; verùm inverſo potiùs ordine legiſſe. Ἔαρ ῥόδον μέλημα, quum nihil ſit notius, quàm εἔαρ *Ionicum* eſſe, pro ἔαρ, & ἦρ *Contractum*; verùm *Baxteri* ἤαρ, nec mihi viſum ante, nec auditum; puto etiam erratum *Typographicum*, licet bis occurrat. Vera & indubitata Lectio, εἔαρ. At μέλημα Elegantèr hìc pro *Alumnus*, unde *Pindarus*, qui *Anacreontem* libentèr imitatur, Στεφανῶν χαείτων μέλημα πεπνόν. Vid. in Fragmento *Pindari* apud ejuſdem *Scholiaſt.* Edit. *Oxon.* fol. 204. Dicitur etiam infrà v. 846. μέλημα μύθοις, quomodò idem *Pindarus*, Iſthmionic. Od. x. v. 92. Παρθένοισι μέλημα.

84. Ῥόδα παῖς ὁ τ' Κυθήρης στέφεται] Male *Vatican.* MS. Ῥόδον ὁ παῖς Κυθήρης, quomodò *Tribrachys* fiat in primâ ſede pro *Anapæſto* & pro *Iambo* in *ſecundâ Trochæus*, quod fieri nullo modo poteſt. Præterea ſic fieri videtur ῥόδον *Nominativus* & per *Appoſitionem* ad παῖς referri; cùm debeat eſſe *Accuſativus* poſt verbum στέφεται, ut hic ſit Ordo; Παῖς ὁ τ' Κυθήρης στέφεται ῥόδα ἐπὶ τοῖς ἰάλοις, Verſu enim præcedenti dixerat, ῥόδα γ' θεοῖσι τερπνά· quod hic probat, dum Deum *Cupidinem* iis Coronatum inducit: ſin ῥόδον feciſſet Veneris filium, dicere debuerat, Ῥόδα

παῖς

Roſæ vel Diis in Deliciis ſunt.
Roſas etiam *Puer* ille Veneris
Redimitur pulchris capillis,
Gratiis ſimul-ſaltans.
Corona igitur me & Lyram pulſabo:
Juxtà tua, Bacche, delubra
Cum Puellâ profundi-ſinûs,
Roſeis

ἠὲ θεοὶ φίλοντται, Ῥόδῳ ὁ παῖς &c. Et tamen ſic, φίφτῃ otioſum eſſet.

85. Στέφετε κρατὶ ἰώλοις] Στέφομαι τὰς ἰώλας ῥόδοις, & στέφομαι τοῖς ἰώλοις ῥόδοις, dicitur.

87. Στέψω δ' ἐγὼ καὶ λυρίσω] Pro Veteri λυρίσω, duplici nunc σσ' ſcribo, ob Verſum, de quâ re ad v. 44 & v. 134. *Vatican.* MS. λυρίζω, non malè. In hoc autem Verſu Novum quid accidit, *Amphimacer* pro *Anapæſto*, quod utut Duriuſculum videatur, Authorem tamen *Homerum* habet, Odyſſ. δ'. v. 485. Ταῦτά μὲ δὴ ὧδε πάλαι, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Et σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ὑμετέροισι δόμοισιν, ubi *Amphimacer*, in Principio pro *Spondæo*: at *Spondæus Anapæſto* & *Dactylo* æquipollet.

88. Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σπείοις] Rectè Verſus & ea Regulâ ſe haberet, ſi legamus, Παρὰ σοῖς, Λύαιε, σπείοις. Verùm & receptam Lectionem ratam facimus admittendo *Anapæſtum* in *Pari* loco, pro *Iambo*; quod etiam ab ipſo *Euripide* fieri dicimus ad *Hecub.* v. 7. Vid. *Oreſt.* v. 20. *Supplic.* v. 441. & 479. Vid. infra ad v. 359. & v. 576.

89. Μετὰ κόρης βαθυκόλπου] Hunc Verſum planè corruptum putarem, fortè, cum aliis, niſi quod ſæpè aliàs ſimilem per omnia proferat, ut notamus ad v. 90. Vox βαθύκολπος *Homerica*, ut Iliad. σ'. v. 339. Δαρδανίδης βαθύκολπος, de quâ Voce diximus aliàs, Optimè autem de Fœminis uſurpatur, quarum in ſinus Amatorum Oculi & Manus ſolent deſcendere.

Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
Πεπυκασμένον, χρυσόω.

Κῶμος. ς'.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
Ῥοδίνους συναρμόσαντες
Μεθύομεν ἀδεῖ γελῶντες·
Ὑπὸ βαρβίτῳ δ' ἠχῇ,
Καταικίσασι βρύοντας

Πλο-

Vox βαμβύζων eôdem reſpicit. *Bacchylides*, Ὦ δαιδφόρε Νυκτὸς μεγαλοκόλπου θυγάτηρ. *Theocrit.* Idyll. ιζ'. v. 55. Ἀλλὰ Θέτις βαθυκολπος.

90. Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις] Nugantur, qui priorem ſyllabam Ε στεφανίσκοις productam volunt, ob ſpiritum *Aſperum* in φ latentem, ut & ſupra in βαθυκόλποις, v. 89. Nam quanquam illud ante quodvis *Aſpiratum* fieri concedam, Hos Verſus metiendos dico per Duos *Jonicos* ἀπ' ἐλάσσονος, ut μὴ κέρης | βαθυκόλπου. Et ῥοδίνοισιν | στεφανίσκοις. Ità mox στεφάνους μὲ | κροτάφοισιν. Et v. 96. καταικίσασι | βρύοντας. Et v. 99. Ἀβρογκώμης | ἅμα κῶμος. Tales præter innumeros alios reperies v. 100. 332. 467. 570. 575. 604. 687. 817. &c. Adeò familiare *Anacreonti* hoc Genus Carminis *Semiiambis* ſuis immiſcere. Qui *Jonicum* ἀπ' ἐλάσσονος neſciunt, hoc Carmen per *Anapæſtum*, *Dactylum* & *Spondæum* metiuntur. Res eodem recidit.

ODE VI.

Carminis *Genus* idem cum Præcedenti, cum iiſdem exceptionibus. Titulum Κῶμος reſtituo, quod res ipſa faciendum docet, & *Faber* cum Filiâ priorem Titulum Incongruum fatentur; & *Helias Andreas* hunc pro vero agnoſcit, quod ex ultimo ipſius odæ Verſu.

Roſeis Corollis
Redimitus, ſaltabo.

6. Feſtivitas-Amatoria.

Coronas quidem Temporibus
Roſeas ſimul-aptantes
Genio-indulgemus ſuavitèr ridentes.
Ad Barbiton verò Puella
Hederaceis plenos

Comis

Verſiculo confirmatur. *Comus* autem, non tunc pro Deo, ſed pro ſolenni & feſtivo ſodalitio ſumendum.

92. Σπφάνοις μὲ κεφαλῶσι] De hoc Verſu diximus ad v. 90.

94. Μεθύοντ' ἀβρὰ γελῶντες] ꝛc. μεθύωμεν. ſimilis Locutio v. 80. Πίνομεν ἁβρὰ γελῶντες. ſi μεθύωμεν legamus, tunc ἁβρὰ λῶντες legendum videtur, ut ſit Μεθύωμεν ἁβρὰ λῶντες. A λάω, λῶ, *video*, voce *Homericâ*: *Anglicè* dicimus *OGLING*. ſi μεθύομεν manet, Verſus tamen per omnia reſpondebit *Primo* hujus *Odæ*, nam μεθύομεν, Pes *Proceleuſmaticus*, *indeque amphi ſpondæo*, *Dactylo*, vel *Anapæſto*, quod diximus ad v. 77. & præterea eſt *Indicativus*, ut ex *Contextu* patet.

95. Ὑπὸ βαρβίτῳ ᾠ κύρῃ] Scribo *Ionicè*, pro κύρα, cujus rei rationem habes ad v. 22. ſimilis Locutio, v. 688. Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων.

96. Κατακίσσοισι βρύουσας] De Carminis Genere diximus ad v. 90. Verùm pro Veteri κατὰ κισσοῖσι, nunc ex plurium Doctorum mente, κατακίσσοισι ſcribo, unicâ voce; ut concordet cum πλοκάμοις, atque ità κατακίσσους πλοκάμους idem ſit cum κισσίνοις βλαστήμασιν *Euripid.* Bacch. v. 177. Vid. *Paſchal.* De Coronis l. 1. c. 17. ſi liceret per Verſum, legerem

Πλοκάμοις φέρουσα θύσσους,
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
Ἀβροχαίτης δ' ἅμα κἄρη,
Στομάτων ἡδὺ πνεόντων,
Κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
Προχέων λιγεῖαν ὁμφήν.
Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης,
Μετὰ τῆς καλῆς Λυαίου,
Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης,
Τὸν ἐπήρατον γελοίοις

Κῶμον

legerem κωτιλοίσι, quæ Vox quoque *Euripidea*. Phœnissæ, V. 657. βρύουσι] Ego hanc vocem primus reſtituo, miratus, Neminem ante me id feciſſe, eum βρίμουσι fuerit Vox omnibus ſuſpecta, βρύοντας autem & *Homerica* ſit (*Iliad.* ε'. v. 56. ἐ π βρύῃ ἄνθεϊ κηλῷ,) & *Anacreontica*, & Genuina, ut videndum infrà v. 577. & v. 927. Ità *Euripid.* Bacch. v. 107. βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σιμόλαις καλλικάρπῳ.

97. Πλοκάμοις] Φόβαις. Ità *Horat.* Arboribuſque Comæ.

99. Ἀβροχαίτης δ' ἅμα κἄρη] De Verſûs Genere, vid. ad v. 90. *Ionicè* autem ſcribo pro ἀβροχαίτας, ut mox v. 171. νεωϊὴς reperitur; quo nihil magis *Ionicum*, nec ſine magnâ Causâ *Doricè* ſcribit hic Author. *Dinnerus* certè in κἄρᾳ legit ἀβροχαίτης. Vid. etiam ad v. 95. *Vatican.* MS. ἀβροχαίτᾳ & κἄρᾳ malè; cùm Numerus *Nominum* Pluralis *Verbo* ſingulari minimè congruat & v. 101. Participium ἀθύρων, impoſſibilem hanc Lectionem faciat.

100. Στομάτων ἡδὺ πνεόντων] Verſus & hìc *Ionicus*, ut præcedens; ἡδὺ autem pro ἀδὺ lego, iiſdem rationibus; & ſic quidem legitur infrà v. 278.

Longa-

Comis gerens Thyrſos,
Delicatulis-malleolis ſaltat.
Mollique-cæſarie ſimul Puer,
Ore ſuave ſpiranti,
Ad Panduram ludit
Fundens elegantem vocem.
Ipſe demum Amor auricomus,
Unà cum pulchro Lyæo,
Unà cum pulchrâ Venere,
Pergratam ſenibus

Come-

Longepierre ex *Anthologiâ*, inter alios, hunc Verſum adducit, Νέκταρ ἴλω τὸ φίλημα· τὸ δ' ὦμα Νέκταρ ἔπνει. Videtur hìc *Anacreon* imitari *Heſiod.* Scut. v. 279. Ἐξ ἀπαλῶν γαμάτων.

101. Κατὰ πηκτίδων ἀΰτει] Προχίων λιγείαν Ὀμφὴν] Ità potiùs, quàm ut olim, ἀΰτεων φθογγή. Ità enim *Vatican.* MS. & *Henr. Steph.* agnoſcit. Πηκτὶς, ὄργανον μουσικὸν, de quo *Athenaus*, *Euſtathius* & alii. Infrà v. 1114. Νῦν δ' ἀοιδῆς ἐφθέγξατο ψάλλων πηκτίδι τῇ φίλῃ Κωμάζων παιδί γ' ἀοιδῇ.

102. Ὀμφὴν] Ità pro ὀμφὰν ſcribo, ut v. 22. Α λίγος, λίγαια· à λιγὺς, λιγεῖα. Vid. *Euſtath.*

103. Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης] Et hìc pro χρυσοχαΐτης, ſuum *Ioniſmum Anacreonti* reſtituo, ut ſuprà v. 22. 99. 100 102. χρυσόκομος & χρυσοχαίτης idem atque ξανθόκομος, de quâ re videſis ad v. 429.

105. Μετὰ τ' καλῆς Κυθήρης] Hanc Lectionem hìc ego potiorem duco, quanquam & κὴ τ' &c. benè poſſit ſtare; quis enim neget *Spondæum* ἰσόχρονον *Anapæſto? Vatican.* MS. legit, κὴ τ' καλῆς κυθηρείας, cujus *Parem* adhuc deſideramus.

106. Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς] *Neſtoris* Conſilium *Agamemnoni* Iliad. ι'. v. 70. Δεῦτε δώμεν γέρουσιν.

107. Κῶμον

Κῶμον μέτεισι χαίρων.

Εἰς Ἔρωτα. ζ.

Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ
Χαλεπὸς Ἔρως βαδίζων
Ἐκέλευσε συντροχάζειν·
Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων,
Ξυλόχων τε καὶ φαράγγων,
Τροχάονται πεῖρεν ὕδρου.
Καρδίη ὃ ῥινὸς ἄχρις
Ἀνέβαινε, κἀν ἀπέσβη.
Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
Ἁπαλοῖς πλεροῖσιν, εἶπε,

Σὺ

107. Κῶμον μέτεισι χαίρων] Hic Verſus nihilo deficit; conſtat enim *Spondæum*, quod modò diximus, idem valere, atque *Anapæſtum*, ut & quamvis *Longam* Literam in Duas *Breves* reſolvi poſſe. Et hoc ſæpè fit in hujuſmodi Odariis, ut v. 459. 469. Κῶμος quid hìc ſignificet, oſtendi ad *Odæ* ingreſſum. Κῶμος eſt & *Genius*, vel Deus Comeſſationum, de quo *Philoſtratus* in *Icon.* Pro μέτεισι, *Vatican.* MS. μεδίησι legit, nequaquam congruentèr, ni velis *Comum* diſſolvi ab *Amore*. Μέτειμι verò, ut μετέρχομαι, *pro ſequor*, vel *ingredior poſt alium*.

ODE. VII.

Hæc *Ode* ejuſdem per omnia Generis, atque *Tertia*.

108. Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ] Virgam, ſive ſceptrum, dat *Amori* Coloris Violacei, ſive Purpurei: Nam ut *Aurum* Potentiæ ſignum, ità *Purpura* Pudoris & Modeſtiæ: Vel denique pro *Splendenti*, ſive *Aureo*, ponitur; ut *Catullo*, Purpurei Rami, i. e. αἰγλήεντος, ἢ χρύσεοι, ὄζοι. Quin *Venus* ipſa πορφυρέη dicitur

Comeſſationem ingreditur lætus.

7 8. In Amorem.

Hyacinthinâ me virgâ
Difficultèr Amor gradientem *& reſtitantem*
Juſſit ſecum unà curſitare:
Ità per rapidos torrentes,
Per fruticeta & præcipitia,
Curſitantem transfixit Coluber.
Cor in lè *mihi* nares aduſque
Aſcendit & tantùm non extinctus ſum.
Amor itaque frontem mihi refrigerans
Mollibus cum alis, dixit,
Tu

citur *Anacreonti* v. 1174. De *Hyacintho* vid. *Dodonæum* Hiſtor. ſtirp. & *Pierium* in Hieroglyph. Domina *Dacier* legit *ὑακινθίνῃ*.

109. Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζοι] Ità ſcribo pro *βαδίζων*, ut ſit Verſus *Hypermeter*. Et nequid diſſimulem ità manu ſuâ notârat D. *Heinſius*, ut videmus in Codice *Cottoniano*. Nequis autem offendatur ex *ſyllabâ* redundanti, Conferatur *Homer*. Iliad. Σ'. v. 206. & Ξ'. v. 265. Item *Virgil*. Georg. l. 3. v. 449. *Et ſpumas miſcent argenti, vivâque ſulphura*; Denique *Horat*. Od. 2. v. 19. *Labitur Ripis Jove non probante, Uxorius Amnis*.

110. Ἐκάλδυε] *Vatican*. MS. *ἐκάλδυε*.

116. Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα στίλων] *Anacreon* deliquio penè corruit, illi frontem *Cupido* refrigerans mollibus alis, ad ventum faciendum, reſtituit; non ſine gravi correptione. Ità *Bion*. in Adon. v. 85. Ὃς δ' ὀπίσω πτερύγεσσιν ἀνασψόχων τὸ Ἄδωνιν. Alii exponunt, quaſi Deus etiamnum iraſceretur & ſimul loquendo quaſſâret Frontem, aláſque concuteret. Eſt autem *Synecdoche* Numeri pro *μέτωπον*.

Σὺ γὰρ ὁ δύνῃ φιλῆσαι.

Εἰς τὸ ἑαυτῆς ὄνειρον, ἢ.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Ἀλιπορφύρεις τάπησι,
Γεγανυμβρυ Λυαίῳ,
Ἐδόκεον ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν,
Μετὰ παρθένων ἀθύρων·
Ἐπεκερτόμεον δ' παῖδες,
Ἀπαλώτεροι Λυαίου,

Δαχέ-

118. Σὺ γὰρ ὁ δύνῃ φιλῆσαι] *ῥ.* Σὺ γὰρ ὁδαμοῦ φιλήσεις.

ODE VIII.

De Carminis Genere diximus ad Præcedentem; eſt enim, ut illa, ejuſdem Generis, atque *Tertia*.

119. Νυκτὸς] *Vatican.* MS. νυκτῶν, malè & contra Versûs legem.

120. Ἀλιπορφύρεις τάπησι] Vox *Homerica* ἁλιπόρφυρος & exponitur ἁλμυροβαφής. Aliàs *Anacreon* dixit ἁλιπόρφυρον ῥέγος, v. 1267.

121. Γεγανυμβρυ Λυαίῳ] *ῥ.* γεγανωμβρυ. At Vet. Lectionem præfero, cùm ſit Vox *Homerica*, Iliad. υ. v. 405. —— Γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων. Exponitur, ut plurimùm, χαίρων, hìc ἀβακχυμβρυ οἷον ἐπὶ χαρᾷ. Eſt aliud longè γανύω, etiam apud *Homerum*, nempè λαμπρύνομαι, καλλωπίζομαι &c. Quare errant, qui has Duas Voces confundunt. Sciendum autem, *Penultimam* in γάνυμαι *brevem* in γαάνυμαι *longam*; vel producitur nihilominùs, quomodò de aliis vocibus dicimus ad v. 123.

123. Ἐκτανύειν] *Penultima* hìc producitur, aliàs corripi ſolita; ut in voce ἀλύων, *Iliad.* α. v. 12.

Media

Tu etenim non potes amare.

8. In ſomnium ſuum.

Per noctem indormiens
Purpureis tapetibus,
Lætificatus Lyæo,
Viſus ſum ſummis pedum palmulis
Curſum velocem intendere,
Cum Virginibus luſitans:
Cavillabantur autem Pueri
Teneriores Lyæo,

Scuſrilia

Media *brevis*, etiam ante Vocalem, quæ tamen *Odyſſ. ί.* v. 398. iterum producitur: ſic *Prior* Δωμα. Communiter *brevis*; at *Odyſſ. ά.* v. 276. eadem producitur, in quem locum vid. quæ Nos. Sic *Media* ἄδικῶ ſemper aliàs *brevis*, in hoc *Sapphico* longa, Σαπφοῖ, ἄδικεῖ, eſt enim *Adonicum*. Et multa ſunt ſimilia.

124. Μετὰ παρθένων ἀθύρειν] Ità mox v. 679. Μὲξ παρθένων ἀθύρεις,

126. Ἀπαλόπρωρε Ἄναξ] *Bacchum* omnes Poetæ mollem & formoſulum fingunt. *Ovid.* Metamorph. l. 4. §. 1.——*Tibi enim inconſumpta Juventus; tu Puer æternus, tu formoſiſſimus alto Conſpiceris cœlo.* *Oppian.* Cynegetic. l. 1. v. 360. Τὲς πάρος ἁρπάψαντες ὑπ' ἠμαθόεσσιν ἰφθίους, Νιρέα, τ' Νάρκισσον, ἠυμμελίην τ' Ὑάκινθον, Καστορά τ' ἠὐκόμοιο, τ' Ἀμυκλαίον Πολυδεύκεα, Ἡϊθέης τε κούρης, τε τ' ὐ μεγαλήτορα ἀγγέλοι. Φοῖβον διαφοιτῶντα, ἐ κιθαριστῆρα Διόνυσον. *Euripides* Bacch. v. 353. Ἠλύμπιον vocat, & v. 453. ἠύμορφε· & ὐκ ἄμορφον. Idem teſtatur Ds. *Edvard Sherburne* Miles, nuper defunctus, ad *Senecæ* Medeam §. 27 & *Hippol.* §. 18. Idem, *Coluthus* v. 255. Vid. nſtrà ad v. 457.

Δακέθυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ἐλπίδας.
Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι
Φύγον ἐξ ὕπνος με πάντες,
Μεμονωμένον δ' ὁ τλήμων
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

Εἰς Θετταλήν. Δ'.

Ἐρασμίη Πέλεια,
Πόθεν, πόθεν πέταται;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ' ἠέρος θέουσα,
Πνέεις

127. Δακέθυμά μοι λέγοντες] *Homer.* Odyss. Δ'. v. 185. Θυμοδακὴς δὲ μῦθος. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rhes. v. 596.

129. Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι] Cùm olim ὃ φιλῆσαι scriberetur, quanquam φ'. ectaticum sit, δ' αὖ tamen legendum hìc statuo, ut Repetitio quædam notetur. *Vatican.* MS. ἐθέλοντι & μοι, malé.

130. Φύγον ἐξ ὕπνος με πάντες] Prior Ε ὕπνος corripitur; de quâ re diximus ad *Euripid.* Phœniss. v. 19.

132. Πάλιν ἤθελον καθεύδειν] Δηλονότι, ἵνα πάλιν παῖς παρθένοις, καὶ τοῖς πᾶσι κατ' ὄνας μετεῖναι δυκείν. Ità *Nonnus*, Dionysiac. ἐχεόμβρῳ ὃ Παρθένον ὄφρα σπίσσαι, ὃ ἤθελεν αὖθις ἰωήν. *Ovid.* Metamorph. l. x. §. 11. *Somnus abit: silet illa diù, repetitque quietis ipsa suæ speciem.*

Ode IX.

Hæc Ode ejusdem Generis Versûs cum *Primâ*; est que

Scurrilia mihi dicentes,
Propter formoſulas illas.
Volentem deindè oſculari
Fugerunt è ſomno me omnes;
Solus itaque relictus *ego* Miſellus
Rurſum appetii dormire.

9. Ad Columbam.

O amabilis Columbella,
Undenam, undenam volas?
Undè *eſt*, quòd Unguentorum tantorum,
Super aere feſtinans,
Redo-

que ἀμοιβαία, in *Dialogi* morem ſcripta. Poeta autem ſeipſum *Perſonare* vult & ſuam Columbam, quaſi Ignotus eſſet, de ſeipſo interrogat.

133. Ἐρασμίη Πέλεια] *Vatican.* MS. πελία malè. *Columba Veneri* ſacra, ut *Pierius* Hieroglyph. l. 22. fol. 157. De Portatrice *Columbâ Tanaquil Faber* & ejuſdem Filia adeundi: De Portatrice *Cornice*, *Ælian.* Hiſtor. Animal. l. 6. c. 7. & ex illo *Cel. Rhodig.* l. 25. c. 28. Denique *Longepierre* ad hanc Oden; quam non ab Homine aliquo, ſed à *Muſis* ipſis & à *Gratiis* Collatâ operâ compoſitam videri ait *Faber*.

134. Πόσσας] Ità cum Duplici σσ'. ſcribo ob Metrum, vid ſuprà ad v. 87. Fit à πέσσω, undè πεσσὸς ſuprà v. 18, & infrà v. 153. ut à πέσσω, πεσσός. Notandum, Πόθι hoc in loco, pro παρὰ τίνος;

135. Πόθι μύρων τοσούτων] Non eſt hæc Lectio turbanda; nec enim τοσσῶν tantidem eſt. Πτέρυξι μύρων τοσούτων. Elegantiam majorem redolet, quàm τοσσῶν μύρων πτέρυξι, quare maneat omninò Vetuſta & in omnibus libris hactenùs ſervata Lectio.

136. Θύσσω] *Vatican.* MS. θύσσω, quæ vox nihili.

Πνέεις τε καὶ ψυχάζεις;
Τίς ἐσί σοι; Μέλᾳ δε.
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα, τὸν Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῆς ἁπάντων
Κρατοῦντα καὶ τυραννον.
Πέφρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Δεδουλωμαι τοσαῦτα.

Καὶ

138. Τίς ἐσι σοί; Μέλᾳ δε.] *Henr. Stephan.* legit, Τί δῆτ' ἐσί σοι μέλημα; & confirmat ex illo *Theocrit.* Idyll. 14. v. 2. Τίδε τοι τὸ μέλημα; *Baxter*, magis obſervatis Literarum Veſtigiis, Τίς ἐσί σοι μελησέλᾳ; *Faber Henricum Stephanum* laudat, at Vetus Editio *Morelii* & *Rob. Stephani*, apertè habet, Τίς ἐσι; σοὶ μέλᾳ δε; cujus ſenſum *Scaliger* verè cepit, atque ità vertit, *Cupis quis ille ſcire?* Hoc eſt, *Cupiſne tu ſcire, quis ille ſit, à quo miſſa ſum?* Si hoc velis, ſcias me ab *Anacreonte* miſſam, ut ſint Verba *Columbæ*. Denique ſi fas mihi ſententiam quoque meam proferre, puto ità diſtingui debere, Τίς ἐσί σοι: μέλᾳ δε. Ut ſint Verba Poetæ, adhuc *Columbam* compellantis, in hunc ſenſum, Τίς ἐσί σοι δεσπότης; τοῦτο γὰρ μέλᾳ μοι, ὅτις γνοίη, Quis tibi Dominus eſt tam Liberalis, id enim Aveo ſcire; ità *Thucydides* l. 1. §. 5. fol. 4. οἷς τ' ἐπιμιξίας εἶη εἰδέναι. *Dan. Heinſius* ad Oram ſui libri, ἴσως, Μέλᾳ τί σοι, τίς ἐσι; nimis licentér.

140. Πρὸς παῖδα, τὸν Βάθυλλον] Ità mox v. 181. Δὸς δῦ, δὸς αὐτὸν ἡμῖν. De *Bathyllo* in *Anacreontis* Vitâ diximus. Eſt autem Nomen ὑποκοριστικὸν, pro Βαθυκλῆς, quomodò Ἀρίσυμβος pro Ἀριστοκλῆς *Ariſtophani*,

Redoléſque & *penè* depluis? [*hi*, ut *ſciam*.
Quis tibi *Herus* eſt? *Id* enim curæ eſt *mi*-
Anacreon me miſit
Ad Amaſium, ad Bathyllum,
Qui dudum evaſit omnium *omninò*
Dominus atque Imperator.
Vendidit me illi Venus,
Quùm accepiſſet brevem Hymnum *ab eo*:
Ego exindè Anacreonti
Ut famula ago res hujuſcemodi: Et

ſtophani, Ἡρυθ pro Ἡφαιλῆς. Θεμιυθ. pro Θεμιτυλῆς, *Etymolog.* M. ex *Herodiano*.

141. Τὸν ἄρτι] Notandum, τὸ Ἄρτι in hoc loco poni pro νῦν.

143. Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη] Ità rectiſſimè *Tanaquil Faber*; cùm antea, magnâ Verſûs & Elegantiæ jacturâ, legeretur, Πέπρακέ μοι Κυθήρη. Quæ quidem illius probatiſſima Lectio, Miror, quomodò ejuſdem Filiæ Editionibus exciderit, cùm & Verſum aliàs laborantem ſuſtineat & Emphaſin requiſitam impleat. Nec ineptè legas, Πέπρακέ μ' οἱ Κυθήρη, οἱ nempè pro αὐτῷ. *Media* ſyllaba Ε πέπρακε producitur, ut Antholog. l. 7. fol. 485. Ὀρνίθες ψιθυροὶ, πέπρακέν με; ſic in πέπρακα, ut Μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν πεπρακότα, *Euripides*. Indè *Sophocles* Ajac. v. 21. πρᾶγμ' ἄσκοπον, & v. 348. Τὰ τῆδε πρᾶγη. Ità *Ariſtoph.* Οὐδὲν παθοῦσα μεῖζον, ἢ δεδράκασθε.

144. Λαβοῦσα μικρὸν Ὕμνον] Fruſtrà ſunt illi, qui ſuſpicantur *Oden* IX. non eſſe *Anacreontis*, quòd *Hymnus* ſit, quales illum minimè ſcripſiſſe dicunt Critici; Nos aliud in Vitâ illius probamus & præterea *Ode* LXII, LXIV, illius Generis ſunt. Hìc interim locus *Hymnum* certè aliquem ſcripſiſſe probat, ſcio tamen ὕμνον pro ᾠδὴν poni ſimplicitér.

146. Δισσοῖς] In voce, cui Quantitas ſecunda

Καὶ νῦν οἵας ἐγείνω
Ἐπιστολὰς κομίζω·
Καί φησιν, ὀρθέως με
Ἐλευθέριον ποιήσειν.
Ἐγὼ δ', κἢν ἀφῇ με,
Δώλη μὴν ὦ παρ' αὐτῷ·
Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
Φαγοῦσαν ἀγριόν τι;
Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
Ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.

Πιοῦσα

ambigua, Poetæ utendum Dialecto censeo; ut suprà v. 63. & aliás. Præsertim cùm hæc Vocalis in hâc voce sit per se longa, quod *ibidem* probamus. In aliis, scio illum, *Homeri* ferè more, aliis etiam Dialectis aliquandò Nativam temperare; prout Carminis jucunditas, aut rei ipsius ἀφέλεια postulârit; ut mox videbimus.

147. Καὶ νῦν οἵας ἐγείνω] *Henr. Stephanus* ἑᾶς pro οἵας substituit. Pugnat *Faber* & Filia pro οἵας, quos sequitur *Longepierre*. Nihil hìc corrigit vel *Vatican.* MS. vel *Voss.* & constat Sensus cum receptâ Lectione, quin & Metrum; cùm non sit Novum, *Diphthongos*, in Mediis Vocibus, ante Vocalem, corripi, ut in ἐπεὶ, προῒ, προϊκτὸς. Ità *Hom.* Odyss. ὑ. v. 379. ἄρπαιον. De quâ re Nos ad *Euripid.* Hecub. v. 1108.

Ità

Et nunc qualeſquales ejuſdem
Epiſtolas defero:
Et *is* ait, propediem me
Liberam *ſe* facturum.
Ego verò, etiamſi dimiſerit me,
Serva nihilominùs manebo apud eum:
Quid enim mihi opus eſt Volare
Per montes & per agros,
Et arboribus inſidere,
Edenti *neſcio* quid ruſticum?
Nunc comedo quidem panem,
Subripiens manibus
Anàcreontis ipſius:
Bibendumque mihi præbet
Vinum ipſum, quod præbiberat.

Ut

Ità mox v. 324. Σπφάνυς οἷς πυκάζω. Vid. ad v. 330. & 443. Præterea elegantiſſimè videtur hæc Vox de Literis uſurpari, quarum Materia, utut admirabilis, Portatrici incerta; ut exponatur, *Qualeſquales* illæ ſint. *Dan. Heinſius* ὅσ' legit, ſatis ingeniosè.

150. Πομπεύω] Quòd πομπεύω corripiat *Priorem*, oſtendo ad Not. præcedentem.

153. Πέπωκ] χρ. πέπτωκ. Vid. ad v. 134.

154. Ὅρη τε καὶ κατ' ἀγρούς] Pro κατ' ὄρη καὶ ἀγρούς. Ità infrà v. 530. Ἡ Μίμφιν, ἢ ἐπὶ Νείλου.

161. Τὸν οἶνον, ὃν ἐδωρήσ[ατο] *Columba* Heri ſui Liberalitatem eximiam oſtendit; quòd eodem, quo ipſe propinaverit, Vino, etiam illam exciperet. Cùm aliàs Domini minùs Liberales, non niſi optimos, aut certè chariſſimos ſervos ità ſoleant tractare. Ità *Homerus Achillem* introducit, præ aliis, *Ajacem*, *Ulyſſem* & *Phœnicem* excipientem *Iliad.* I. v. 202. Ità

Acha-

Πιῦσα δ' ἂν χορδύσω,
Καὶ δεσπότῃ ἐμοῖσι
Πτεροῖσι συγκαλύψω,
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
Ἔχεις ἅπαν', ἄπελθε·
Λαλιστέραν μ' ἐθηκας,
Ἄνθρωπε, ἢ Κορώνης.

Εἰς Ἔρωτα χαλκοῦν. ί.

Ἔρωτα χαλκοῦν πὶς
Νεηνίης ἐπώλει·
Ἐγὼ δέ οἱ προσῆλθον,
Πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ
Τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;

Ὁ

Achaſuerus, in Magnifico illo Convivio, *Eſther.* c. 1. v. 7. idem ſubditis ſuis omnibus Vinum exhibuit, quod ipſe propinare ſolebat, nempe *Chalybonium*.

163. Καὶ δεσπότῃ ἐμοῖσι Πτεροῖσι συγκαλύψω] Ita *Henr. Steph.* cùm priùs eſſet, Καὶ δεσπότην Ἀνακρέοντα in Veteribus, ἐμοῖσι ſubſtituit, quod neceſſarium quodammodò videtur & Ἀνακρέοντα rejecit, quod ex Margine irrepſerat; nec neceſſarium omninò erat, cùm Nomen priùs occurreret. Hanc illius emendationem Ego exoſculor, alii plurimi amplectuntur: *Scaliger* tamen legit Ἀνάκρεων, quæ Vox ὑποκοριστικὴ alterius. Domini *Longepierre* Amicus Anonymus Καὶ δεσπότην μέντα legit. Verùm *Stephani* Lectio præplacet.

164. Συγ-

Ut verò biberim, forſan ſaltabo,
Et Herum meis
Alis contexam;
Conſopita autem ſuper ipſo
Barbito dormio.
Habes omnia; abeas:
Loquaciorem me feciſti,
O Homo, vel ipsâ Cornice.

10. In Cereum Cupidinem.

Cupidinem Cereum quidam
Adoleſcens venundedit;
Egóque illi juxta-ſtans
Quanti, inquiebam, vis tibi
Imagunculam hanc emam?

At

164. Συγκαλύψω] *Vatican.* MS. συσκιάζων, etiam *Priſciano* invito.

165. Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ] Puto legendum ἐπ' αὐτῦ. In hunc certè ſenſum *Henr. Steph.* vertit, *In ejus & reclinans Me Barbito* &c. Poteſt tamen elegantèr dici per Emphaſin.

166. Τῷ βαρυβόητῳ] Suprà v. 3. Ἡ βαρύβοητος. Verùm hæc Vox per *tria* Genera noſcitur, ſi *Criticis* fides.

168. Λαλιστέρην Κορώνης] In *Proverbium* abiit *Garrula Cornix* & ſolenne Epitheton λαλάγυζα & πολύφωνος.

ODE X.

Hæc *Oda* & ſequentes omnes uſque ad *Odam* XXI. *excluſivè*, ejuſdem Generis cum *Precedenti*; & hoc *Odarion* eſt ἀμοιβαῖον, ut illud.

171. Νεωΐης] *Ionicè* pro νεωλαίας, undè patet, α, in illâ voce, νεᾶνις, νεανίσκος, & ſimilibus produci.

174. Τὸ σάμχθῆν] *Vatican.* MS. ἰυχθὲν. Et *Henr. Stephan.*

Ὁ δ' εἶπε Δωριάζων, 175
Λάβ' αὐτὸν, ὄπποσθ λῇς.
Ὅμως δ' ἴν' ἐκμάθῃς πᾶν,
Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας.
Ἀλλ' ἃ θέλω συνοικῆν
Ἔρωτι παντοεέλᾳ. 180
Δὸς ἦν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς, καλὸν σύνδυνον.
Ἔρως, σὺ δ' ὀὐθέως με

Πύρω-

Stephan. inter *Varias Lectiones* agnoſcit, utroque enim modo ſcribitur, πτηνγίμας & πτιδίμας. At poſteriorem magis regularem probo ad *Homer.* Odyſſ. δ. v. 18.

175. Δωριάζων] Δωριάζω hìc Δωριὶ λαλῶ, aliàs γομιῦμαι, ut in illo Fragmento v. 1266. Vid *Euripid.* Andromach. v. 595. Et *Etymolog.* M. in v. Δωριάζειν.

176. Λάβ'] Καπὶ πρίπον, introducit *Dorem Doricè* loquentem. Ità *Theocrit.* Idyll. 1. v. 12. Λᾶς ποτὶ πῖν Νυμφᾶν, λᾶς, αἰπόλα, τᾶνδ' καθίζως. Ità Juvenum *Laconum* Chorus apud *Plutarch.* de ſuſ Laude, Ἄρεος δ' ἐγγὺς ἐμεῖν· Αἰ ἴ λᾶς, αὐχάσδω.

177. Ὅμως δ' ἂν ἐκμάθῃς πᾶν] Ità omnes Impreſſi; ſed *Voſſius* ex *Vaticano* MS. Ὅμως δ' ἂν ἐκμαθῇς νίν. Ità enim πρεπόντως adhuc *Doricè* pergit Juvenis, qui Δωριάζων inceperat. Quòd ſi addas emendationem *Scaligeri*, fruſtrà erunt, qui cum *Fabro* legunt, ὅπως. Ille enim legit, Ὅμως δ' ἴν' ἐκμάθῃς νύ. ex Notis Domini *Johannis Cotton*, Baronetti, ἔ μαναφάνω.

178. Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας] Ità hìc ſaltem lego, quia

At ille dixit Doricè-loquens,
Cape illum, quanti vis, ie, *tuo pretio:*
Veruntamen, ut rem totam addiſcas,
Non *ego* ſum Cerearum-Imaginum-effictor:
Sed nolo unà habitare
Cum Cupidine, qui omnia-appetit.
Da igitur, *inquio*, da illum nobis,
Pro hâc Drachmâ, lepidum Contubernalē.
At tu, ô Cupido, propediem me
Incendas

quia *Dorus* adhuc loquitur; & fortè Δωρικὰπεφ legas, Οὐκ ἔμμι καρστίχνας.

179. Συνοικῆν] Ità pro συνοικεῖν lego, eâdem de causâ. Ità *Theocrit.* Cyclop. v. 4. νυφῆν & *Heraclſc.* v. 80. οἰκῆν.

180. Παιπρέικτα] Ità quoque pro παιθρέικτη ſcribo, & ità *Vatican.* MS. rectè, hactenus enim Δωριάζει.

181. Δὸς ἔν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν] Poeta nunc loquitur, & cleganti *Repetitione*, Animi intentionem oſtendit; quæ ſuavis eſt παθολογία, noſtróque Authori perquam familiaris; ità ſuprà v. 140. Πεῴς παῖδα, ὦδὸς Βάθυλλον, & v. 1275. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. Ità *Sophocl.* Aj. v. 546. Αἴρ' αὐτὸν, αἴρε δῦρε.

182. Δραχμῶς] Quià dicimus, Πρίαμαι cum *Genitivo*, ut ſuprà v. 173. & ὠνοῦμαι, ut *Demoſthenes*, Οὐκ ὠνοῦμαι μυρίων δραχμῶν μεταμιλέεσθαι, ideò in ratione Commutandi dicitur λαβεῖν & διδόναι etiam cum *Genitivo*, ut hìc δὸς αὐτὸν δραχμῶς, & ſuprà v. 176. Λαβὲ αὐτὸν, ὀπόσου λῇς. *Nulla Emptio ſine Pretio eſſe poteſt*, Juſtinian. Inſtitut. 3. §. 24. Ἔστι νόμῳ πᾶν, Δὸς, λαβὲ. *Antholog.* l. 4. c. 12. Ἅμα δίδωσι καὶ λάμβανει, *Suidas.* Δός τι καὶ λάβε τι.

183. Ἔρως, σὺ δ' εὐθὺς με πάρεσσον] *Apoſtrophe Anacreontis* ad emptum *Cupidinem*, in quem, quià

Πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
Κατὰ φλογὸς τακήσῃ.
Εἰς ἑαυτόν. ιά.
Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων, Γέρων εἶ·
Λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
Κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
Ψιλὸν δὲ σὸν μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
Εἴτ'

Cereus eſſet, jocatur, niſi Amoris flammâ ab illo incenderetur, ſe illum flammis liquefaciendum propediem traditurum. Ità ſolenne *Ethnicis*, Imagines Deorum ſuorum, benè ſeu malè merentium, tractare, prout ab iis paſſi fuerint, ut ex *Æſopi* fabulâ quâdam lepidâ oſtenditur, de quâ *Antholog.* l. 4. c. 12. fol. 328. Et *Indorum* Gens hodienum eſt, qui Idola ſua flagellare ſolent, quandò ſibi aliquid Mali obtigerit. Prætereà ut Deos benè merentes Benedictionibus, ità malè morigeros Execrationibus proſecuti ſunt, ut *Theocrit.* Idyll. 7. v. 106. ad v. 114. Et Deos, quos orarent, Promiſſis & Votis, ut ſic animum inducerent, fatigabant, quod & *Chriſtianis* eſt familiare.

ODE IX.

De Genere hujus Verſûs, ut ſuprà &c. Cùm verò ipſa hujus Odæ Authoritas impetatur, Objectorum iſtorum Authoritas eſt penſitanda. Hanc igitur Odem primus in lucem protuliſſe dicitur *Henricus Stephanus*, (μεγάλη χάρις αὐτῷ) tum valdè Juvenis; quandò *Petro Victorio* eandem Dono dedit, inventam à ſe fortè, ut ajebat, in Antiqui Libri tegmine, ipſe eodem *Victorio* Variar. Lection. l. 20. c. 17.

Hanc

Incendas; ſin verò, tu ipſe
In flammâ colliquefies.

11. De ſeipſo.

Dicunt *mihi* Fæminæ,
O *Anacreon*, ſenex es:
Accepto ſpeculo, contemplare
Comas quidem non ampliùs exiſtentes,
Glabrámque tuam frontem.
Ego ſanè, quod ad Comas attinet,
Utrum

Hanc rem *Franciſc. Robertellus* in lib. ſingulari, De Ratione corrigendi, fol. 2. mirè extenuat, *Quare perridiculus is eſt, qui nuperrimè editis quibuſdam* Inſulſi Hominis *Græci* luſibus, *Anacreontis* Odas *eſſe ſcribit, hoc utens Argumento; quod in Cortice eſſent Deſcripti; ut hâc ratione ſcilicet nobis imponeret.* Ad oram libri, qui nunc eſt in Bibliothecâ Coll. D. *Johannis, Cantabr.* ſuâ manu ſcribit Mr. *Craſhaw, Henricum Stephanum* hîc notari; quod & aliàs ab eodem *Robertello* factum p. 8. *Nunc extiterunt, ſi Diis placet, qui excitant ab Inferis.* Anacreontas, Halicarnaſſeos; *brevi etiam revixiſſe audietis* Sappho *illam* &c. Verùm iniquior erat *Robertellus*, qui tantum Virum tanti Criminis inſimularet, & imperitior, qui hæc tam *Lepida Carmina* Inſulſo cuivis Homini *Græco* aſcriberet; non enim in hâc re Illius Judicio *Stephanum* tantùm & *Victorium* oppono, ſed Vetuſtiſſimum *Vaticanum* MS. toties nobis laudatum, in quo hæc *Oda* etiamnum legitur, ut probamus ad v. 195.

186. *Λίγυσιν αἱ γυναῖκες*] Hanc *Anacreontis* Odem *Palladas* ſuam fecit imitando, mutato tantùm Carminis Genere *Anthолog.* l. 2. c. 47. fol. 175. Γηραλέον μοι γυναῖκες ἀποσκώπτουσι λίγυσυ κ. λ. Et hoc eſſet Argumentum, pro hujus *Odæ* Authoritate va-

Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν, 195
Ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

Εἰς χελιδόνα. ιϛ'.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
Τί, κωπίλη χελιδών;
Τὰ ταρσά σοῦ τὰ κῦφα,

Θέ-

lidiſſimum; niſi quod retorqueri poſſet, ſi ſingulare foret, quaſi *Inſulſus aliquis homo Gracus* ex *Palladâ* hæc compilaverit.

192. Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον] Mira, inquit *Stephanus*, eſt ἀφέλεια τοῦ λόγου in hoc Poetâ, ut hìc vides in Verbo ἀπῆλθον. Et hoc Verbum ἀπῆλθον eo ſenſu paſſim reperies, ut in illo *Anthолog.* fol. 483. —— ὅτι σοῦ τὸ σωζόμενον ἀπῆλθε Κεῖνο, τὸ σὸν Λύγδε, βάσκανος, λευπρεγν.

195. Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν] Ità in omnibus legitur, excepto *Vaticano* MS. in quo multò elegantius, Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν, ex Notis D. *Johannis Cotton* Baroneti, τοῦ μακαρίτου. Et hinc apparet, quod modò diximus, hujus *Odæ* Authoritas & Antiquitas, contrà *Robertelli* ſuggeſtionem; quodque non ab *Henrico Stephano*, nedum *Inſulſo homine Graco*, conflictum fuerit. Hoc enim *Vaticanum* MS. toties laudatum, pervetuſtum eſt, & à Domino *Iſaaco Voſſio*, in predicti D. *Johannis Cotton* gratiam, olim delibatum, à *Scaligero*, *Salmaſio*, aliiſque magnis Viris viſum, ut ex eorundem Nominibus, propriâ ſingulorum manu ad eundem MS. Codicem adſcriptis, conſtat. *Voſſii* exemplar mihi Communicavit

Baro-

Utrum ſint, an abierint,
Haud novi; hoc autem novi,
Quòd ſeni *tanto* magis
Convenit jucundè ludere,
Quanto propior *ei* Mors ſit.

12. In Hirundinem.

Quid tibi vis, Faciam,
Quid, ô garrula Hirundo?
Aláſne tuas celeres illas,

Vis

Baronettus prædictus. Conſule Notas *H. Stephani*.

196. Ὅσῳ πίλας τὸ μοίρης] Subaudi μᾶλλον, quod apud γνωμαστὰς Authores frequens eſt, inquit *Faber*, rectè; quæ tamen Vox tertio abhinc Verſiculo expreſſa, hìc ſubindè repetenda.

ODE XII.

De Carminis hujus *Oda* Genere diximus ad Odem X. Hanc *Odem* imitatur *Agathias*, Antholog. ſol. 401. Vid. *H. Stephani* notas.

197. Τί σοι θέλεις χελιδὼν] Ità *Sappho*, Τί μοι Παιθενὶς ἀεθίη χελιδών;

198. Τί κωτίλη χελιδὼν] Olim, Τί σοι, λάλη χελιδὼν; *Vatican.* MS. Τί σοι, λαλεῖ, χελιδὼν; Benè quidem, nam cùm λάλος ſit ὁ ἢ ἡ, vix λάλη reperias apud aliquem idoneum Authorem; licet nonnulla ejuſmodi meminerim, Me vidiſſe apud *Nonnum* in *Dionyſiacis*, qualè illud Οἰνωπὴν Ἀμύδυσιν, etiam aliquandò apud probatiſſimos Authores, ut oſtendimus ad v. 455. & 527. Alii hìc legunt, Τί κωτίλη χελιδών; ut *Proclus* in Scholiis ad *Heſiod.* Ἔργων, *d.* p. 86. *Munkerus* in Notis ad *Fulgentium* p. 11. haud malè, quùm τὸ σοὶ præceſſerit.

199. Τὰ πτερά σοι τὰ κούφα] *Plin.* l. 10. c. 4. Volucrum ſoli Hirundini flexuoſi Volatûs velox celeritas.

Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
Ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σοῦ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
Τί μοι κελεῦν ὀνείρων,
Ὑποθρέψασι φωνάς,
Ἀφῆκας Βάθυλλον;

Εἰς Ἄτθιν, ιγ'.

Οἱ μοῖ, κελὶν Κυβήβλῃ

Τὸν

200. Ψαλίξω] Vid. infrà ad v. 203.

202. Ὁ Τηρεὺς] De *Tereo*, *Progne* & *Philomelâ*, *Apollodorus* Biblioth. l. 3. c. 14. §. 7. *Ovid.* Metamorph. l. 6. §. 8. *Sophoclis* Fabula, *Tereus* dicta, quæ nunc non extat. *Joh. Tzetzæ* Chiliad. VII. §. 142. Hieroglyphic. *Pierii* l. 22. fol. 163. D. Rectè Poeta de *Tereo* terret Hirundinem, cujus Palatium ab illo Avium genere minimè acceditur. *Plinius*, Arx Regum *Thraciæ*, à *Terei* nefasto crimine inviſa *Hirundinibus*. *Solinus* quoque, addito Regiæ nomine, Byſie oppidum, inquit, quondam Arx *Terei* Regis, hinc inviſum Hirundinibus & deinceps alitibus illis inacceſſum. *Plinio*, Bizia dicitur l. x. c. XXIV.

203. Ἐκθερίξω] A θερίζω, *Futur.* ίσω, vel ίξω, ut ſuprà v. 200. ψαλίξω, à ψαλίσω, vel ίξω, *Ionicè*. *Sophocl.* Ajac. v. 239. Τὸ μὲ κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκρον Ῥιπῖδι θερίσας. In quem locum Nos plura in Prælection. *Sophocleâ* XX. p. 132.

205. Ὑποθρέψασι φωναῖς] Sic *Heſiod.* Τόνδε μετ' ὀρθροβόῃ Παυδιονὶς ὦρτο χελιδών. De Hirundine illud *Virgilii* Æn. l. 8. 456. *Et matutini Volucrum ſub culmine Cantus.* Vid. *Pierii* Hieroglyph. l. 22. fol. 163

'is, ut prehenſas forſice-abſcindam? 200
An potiùs interiorem tuam
Illam Linguam, ſicut Tereus
Ille, prorſus demetam?
Quid ex meis gratis ſomniis,
Matutinis tuis modulis, 205
Abripuiſti Bathyllum?

13. In *Attyn.*

Hi quidem, Almam Cybelen Semi

163. *Apuleius*, Florid. l. 1. *Hirundinis* Cantus matutinus, *Cicadæ* meridianus, *Noctuæ* Serus, *Ululæ* vespertinus, *Bubonis* nocturnus, *Galli* antelucanus.

206. Ἀφήεπτους Βαθύλλου] *Argentarius* hunc locum imitatur, *Anthолog.* l. 1. c. 60. fol. 85. Ὄρνιθί μοι φίλον ὕπνον ἀφήεπτους; ἦλθ' ὁ Πύρρης Εὐδίλου τοῦ της ὄχθης· ἀπόπεμπόμενον; simile & aliud Epigramma *Agathiæ* ibid. l. 7. fol. 461. Πᾶσιν ἐγὼ τὴν νύκτα κ. λ. Φόρτον ἐξ ὕπνου μὲ πάντες. Hinc *Horat.* l. 4. Od. 1. *Nocturnis te ego ſomniis Jam captum teneo: Jam volucrem ſequor Te per gramina Martii Campi; te per aquas, Dure, volubiles.*

ODE XIII.

De Genere hujus *Odæ* Carminis, ut ſupra. Titulum ex *Vatic.* MS. reſinxi, *vix.* Εἰς Ἄτλν. Olim, Εἰς ἑαυτόν. 207. Καλὴν Κυβήβην] Καλὴ *Gracorum*, hoc certè in loco, *Latinorum* Alma eſt, ut rectè *Faber.* Κυβήβη idem atque Κυβέλη aut Κυβίλη, Deorum Mater. Vid. *Euſtath.* fol. 1431. lin. 47. *Phavorin.* in v. Θεῶν μήτηρ, *Suidam* in v. Κυβέβη & *Heſych.* in Κυβήβη, corrige Κυβέβη. Catullus etiam §. LXIV. v. 9 *Typanum, Tubam, Cybebe, tua, Mater, initia,* 8 v. 12. *Agite, ite ad alta Gallæ Cybebes nemora ſi*

m

Τὸν ἡμίθηλυν Ἄτιν
Ἐν ὄρεσιν βοῶντα,
Λέγουσιν ἐκμανῆναι·
Οἱ δ', Κλάρε παῖ ὄχθας
Δαφνηφόροιο φοίβε,
Καλὸν πόντες ὕδωρ,
Μεμηνότες βοῶσιν.
Ἐγὼ δ', ὦ Λυαῖε,
Καὶ σὲ μόρε κορεσθεὶς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω, θέλω μαῖναι.

Εἰς Ἔρωτα ιδ'.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι·——
Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με,
Ἐγὼ

mul. *Aliàs*, Nomen Vetulæ videtur, ut infrà v. 885.

208. Τὸν ἡμίθηλυν Ἄτιν] *Attys*, *Atys* & *Attinus* ſcribitur, de quo *Catullus* §. LXIV. cui & *ſine Viro*, ut *Arnobio*, Spoliatus Viro. Vid. *Joſephi Scaligeri* Notas in *Catulli* locum. Ἡμιθήλυν] ἡμιάνδρον, ἡμιγύναικα, ἀνδρόγυνον, ἑρμαφρόδιτον, εὐνοῦχον. *Virgil. Æn.* l. 4. v. 215. *Semivirum* vocat. Vid. *Martinii* Lex v. *Hermaphroditus*.

211. Οἱ δ' Κλάρε παῖ ὄχθας Δάλον πόντες ὕδως] *Tacitus*, Annal. l. 2. p. 66. De *Germanico* loquens, *Appellitque* Colophona, *ut* Clarii Apollinis *Oraculo uteretur. Non Fœmina illic, ut apud* Delphos; *ſed certis è familiis & fermè* Mileto *accitus ſacerdos numerum*

Semimarem Attin
In montibus clamantem
Dicunt in furorem actum:
Illi verò, *Clari* ad ripas
Laurigeri Phœbi,
Fatidicam cùm biberint aquam,
Furore perculsi clamant.
Ast ego, Lyæo,
Et Unguento Saturatus,
Et meâ quoque Amicâ,
Volo, volo, *inquam*, furere.

14. In Cupidinem.

Volo, volo *nunc tandem* Amare:
Suasit olim Cupido Amare me;
ego

merum modò consultantium & nomina audit. Tum in specum degressus, hausta Fontis arcani aquâ, ignarus plerumque literarum & carminum, edit Responsa, Versibus compositis super rebus, quas quis mente concepit. Confer Petr. Crinit. *De Honestâ Disciplinâ* l. 21. c. 3. Huc refer *Longepierre* in locum & *la Dacier*. Vid. ad v. 304.

218. Θέλω, θέλω μαίνεσθαι] Vid. *Odem* XXXI. *Horat.* dixit, *Dulce est Desipere in loco*; Item, *recepto Dulce mihi Furere est Amico.*

Ode XIV.

De Carminis Genere, ut suprà.

219. Θέλω, θέλω φιλῆσαι] Vid. ad v. 218.

220. Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με] *Vatican.* MS. φιλεῖς. *Malé.* Nam tum ἔπειτ' legendum. At recepta Lectio confirmatur ex sequentibus, Ἐγὼ δ' —— σὺν ἐπείθευν.

229. Ἐμπρέ-

Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
Ἄβελον, οὐκ ἐπείθλιν.
Ὁ δ' θύθὺ τόξον ἕλκε,
Καὶ χρυσέῳ φαρέτρῳ,
Μάχην με προὐκαλεῖτο·
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
Καὶ δοῦρα, καὶ βοείην,
Ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
Ἔβαλλ'· ἐγὼ δ' ἔφυγον.
Ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' ὀϊστούς,
Ἠκάλλεν, εἰθ' ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον·
Μέσος δ' καρδίης μοι Ἔδυτ

229. Ἐμαρνάμην Ἔρωτι] Elegans ad hunc locum Allusio, *Anthолog.* l. 7. fol. 475. Ὡπλισμαι πρὸς Ἔρωτα· πρὸς πέρσισι λοχισμοὶ, Οὐδέ με νικήσει, μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα. Θνατὸς δ' Ἀθανάτῳ συνελεύσομαι· ἦν δὲ βοηθὸν Βάκχον ἔχῃ, τί μοι πρὸς Δι' ἐγὼ δύναμαι;

230. Ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφυγον] *Plautus*, Nam quùm illi pugnabant maximè, ego tum fugiebam maximè.

231. Ὡς δ' οὐκέτ' εἶχ' ὀϊστούς] *Anthолog.* l. 7. fol. 457. Μηκέτι τις πλήξειε Πόθῳ βέλει· ἰοδόκον γὰρ Εἰς ἐμὲ λαβὼν Ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλον.

232. Εἶθ' ἑαυτὸν Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον] *Janus Gasperinus Gevartius*, Elect. l. 7. c. xi. p. 73. Quòd ait *Amorem*, absumptis sagittis, ipsum se, velut jaculum, in *Anacreontem* conjecisse, id ex priscâ Militiâ ductum est. Nam generosi Milites olim, absumptis telis ac Viribus jam deficientibus, cùm brevi moribundos se in terram lapsuros animadverterent

Ego autem habens animum
Improvidum, minimè perſuaſus-ſum.
Tunc ille protinùs Arcum tollens
Atque auream pharetram,
Pugnâ me provocabat:
Atque ego ſumens ſuper humeris
Thoraca, velut alter Achilles,
Haſtaſque & ſcutum,
Concertabam cum Cupidine.
Jaciebat; aſt ego fugiebam:
Ut verò non ampliùs habuit Tela,
Ægrè-tulit, deindè ſeipſum
Projecit in modum teli:
Mediúſque Cordis mei

Pene-

rent extremis viribus collectis, ſeſe in Adverſarii ſui corpus conjiciebant, ut & morientes vel ſolo Corporis ſui irruentis pondere ipſum profternerent. Exempla hujus rei frequentia ſunt apud *Lucan.* l. 3. De Milite quodam, —— *tum Vulnere multo Effugientem animam lapſos collegit in artus, Membráque contendit toto, quicunque manebat, ſanguine, & hoſtilem, defeſſis robore membris, Inſiliit, ſolo nocituruſ|pondere, puppim.* Et l. 6. De *Scævâ* —— *tot munera belli Solus obit, denſámque ferens in pectore ſylvam, Jam gradibus feſſis, in quem cadat, eligit hoſtem. Papinius* l. 11. De *Polynice* moribundo poſt funeſtum illud Duellum,——*nec plura locutus Concidit & totis fratrem gravis obruit armis.* Et l. 10. De *Menœceo*, qui pro *Thebis* ſe devoverat, *Seque ſuper medias acies, necdum enſe remiſſo, Jecit & in ſavos cadere eſt conatus Achivos.*

334. *Kaydius*] *Vatican.* MS. *naydius*, quæ Lectio *Metro* non convenit.

235. E

Ἔδυνε καί μ' ἔλυσε. 235
Μάτην δ' ἔχω βοείλευ·
Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἐχθούσης;

Εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν, ἰέ.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
Τῦ Σάρδεων ἄνακτος, 240
Οὔθ' αἰρέῃ με ζηλοῖς,

Οὐδὲ

235. Ἔδυνε καί μ' ἔλυσε] *Dan. Heinſius* ἔδυσε pro ἔλυσε legendum notat, minimè advertens, quòd ἔδυνε jam præcedat in eâdem lineâ. Ἔλυσε verò hîc dictum, quomodò *Homero*, ἔλυσε ὑ γυῖα & γόνατ' ἔλυσε.

237. Τί δ βαλώμεθ' ἔξω;] *Vatican.* MS. Τί δ βάλοιμθ ἔξω; *Canterus* ità vertit, *Cur muniamur extrà, Intus vigente Pugnâ?* Quaſi ἐβαλόμην esſet. Quare nec exponi debere, *Petamur*, aut *Feriamur*, verùm *Armemur*; ſiquidem ità ſæpè apud Poetas *ſimplicia*, quæ vocant, pro *Compoſitis* ponuntur. Sic *Euripid.* Medéa v. 609. Κεντῶμαι, pro ἐπικεντῶμαι. Vid. *Andræ. Schotti* Obſervat. l. 1. c. 3. *Tanaquil Faber* ſibi viſus hic ſapere, nihil vidit.

ODE XV.

De Verſûs Genere, ut ſuprà. Titulum ex *Vaticano* MS. reſtitui, *viz.* Εἰς τὸ ζῆν ἀφθόνως, Veteri Titulo, Εἰς ἑαυτὸν, rejecto. Hæc *Ode* extat *Anthолog.* l. 2. c. 47. fol. 174. Apud *Petr. Crinitum* l. 9. c. 12. & *Vatican.* MS. ut diximus & mox dicemus.

239. Οὔ μοι μέλ' Γύγαο] Fruſtrà Domina *D' Acier* ex hoc loco argumentum de *Anacreontis* ævo ſumit, cùm ipſe infrà v. 373. De *Cræſo* loquatur; quis neſcit, illum potuiſſe de *Gyge* Divitiis loqui, diù

Penetravit & me ſolvit.
Fruſtrà itaque habeo Scutum :
Quidenim muniamur extrà,
Bello intùs me exercente ?

15. Quòd liberè ſit vivendum.

Non mihi curæ-ſunt *Opes* Gygæ,
Illius Sardium Regis;
Neque expugnat me Aurum

Nec

diù poſt illius obitum, quomodò Nos etiamnum de *Cræſi* Divitiis, aut *Solomonis? Gygæ* quidem Hiſtoriam & Divitias *Herodotus* tangit, l. 1. c. 12. Erat autem *Cræſi* Proavus, *Gygæ* enim filius *Ardys*, *Ardyos Sadiattes*, illius *Halyattes*, cujus *Cræſus*. *Joh. Tzetz.* Chiliad. 1. §. 3. Prior ſyllaba ᾱ Γύγης Communis. Pro Γύγαο, *Vatican.* MS. legit Γύγυ & Γύγω, non benè, vid. ad v. 241. Vid. plura in Notâ ſequenti.

240. Τᾶ Σαρδίων ἄνακτος] Pro ᾱ, γεάφεται, τὰ & ᾱ. Τὰ ſanè poteſt intelligi, ut ſit, ἃ μοι μέλῃ τὰ Γύγυ, quomodò v. 973. Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσυ. De *Divitiis* enim nunc res eſt, non de *Homine*, licet aliàs μέλῃ ſit frequens cum *Genitivo*. Etiam pro Σαρδίων, γε. Σαρδίων, quod *Ionicum* quidem eſt, & *Herodoto* ſemper uſitatum. *Sardis, Lydiæ* Metropolis, cujus Opes in Proverbium olim abiere, de quâ re *Tanaquil Faber* & Filia. *Gygæ* quoque Opes celebrantur ab *Herodoto*; & ab *Archiloco* vocatur Emphaticè ὁ πολύχρυσος, ut mox oſtendam; item *Anthelog.* l. 1. c. 12. fol. 14. Οὐ τέρψω βαθυλείμους ἀρούρας, Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης κ. λ. Item, *Ibid.* c. 70. fol. 101. Σαρδίης, αἱ πτολίεθρ' Γύγυ πόλις. Vid. ad *Euripid.* Bacch. v. 463. Edit. noſtræ.

241. Οὔθ' αἰχμὴ μοι χρυσὸς] γε. Οὔθ' εἷλέ τω μὲ χρυ-

Οὐδὲ φθονῶ τυραννοις·
Ἐμοὶ μέλῃ μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην·
Ἐμοὶ μέλῃ ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα·
Τὸ σήμερον μέλῃ μοι·
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ἕως ἔτ' ἔστι τοῦτο,
Καὶ πῖνε κὠγὼ πίνω,
Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ.
Μὴ Νέστος, ὦ τις ἔλθῃ,

Λέγῃ

τοῦς, *H. Stephan.* verùm *Vatican* MS. ἔθ' εἰλί πω μοι ζηλῶ, quæ Lectio optimè convenit cum Titulo & ſequenti Verſu, Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις. Et ſic ſanè legitur apud *Archilochum*, cujus inſigne hoc Fragmentum profert *Plutarchus*, Περὶ Εὐθυμίας. Οὐ μοι τὰ Γύγεω δ' πολυχρύσου μέλῃ· Οὐδ' εἰλί πω μοι ζηλῶ, οὐδ' ἀγαλομαι Θεῶν ἔργα· μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος· Ἀπόστεθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν. Hæc imitatus eſt *Anacreon*, inquit *Voſſius*, in MS. *Cottoniano*; & hinc credo pro Γύγαο, ſcriptum eſſe in *Vaticano* MS. Γύγεω, & reliquas *Varias Lectiones* hinc ortas, quòd *Amanuenſis* præ oculis haberet illum *Archilochi* locum; cùm hæc ſcriberet. Certè *Gregorius Nazianz.* imitatur *Anacreontis* μύτρον κὴ νᾶϊν, Od. 2. Θέλεις τὰ Γύγεω σοι Τᾶ Λυδία χρύσαι;

246. Κάρηνα] Συνεκδοχικῶς, ἀντὶ κάρηνον. Ità ſuprà v. 116. Μίτρωσαι στέφει, & infrà v. 325. Τὰ μίτρωσά μου πικαίᾳ.

248. Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;] *Frequens* & *Nobilis* ἔννοια. Ità *Theocrit.* Οἱ θνατοὶ πλάνητοι· τὸ δ' αὔριον

Nec invideo Tyrannis.
Mihi curæ-eſt Unguentis
Perfundere Barbam;
Mihi curæ-eſt Roſis
Coronare Verticem:
Quod hodiè *eſt*, curæ-eſt mihi;
Quod cras erit, quis novit?
Donec igitur adhuc ſereni ſunt *dies*,
Et Bibe & Aleis-lude,
Et Libato Lyæo:
Nè Morbus, ſiquis venerit, Ju-

ελον σὺν ἰσοῤῥώπως. Anthолog. fol. 175.——τὶ ἦδ' αὔ-ελον, ἤ τι τὸ μείλιον οὐδὶς γιγνώσκ. *Callim.* Epigr. XIX Δαίμονα τίς γ' ἴδ οἶδε τὸν αὔριον; *Horat.* l. IV. Od. 7. *Quis ſcit, an adjiciant hodiernæ craſtinæ Vitæ Tempora Dii ſuperi? Virgil.* in Copâ, *Pone merum & talos: Pereat, qui Craſtina curet! Mors aurem vellens, Vivite, ait, Venio. Seneca* Epiſt. 101. *Quàm ſtultum eſt, ætatem diſponere; ne Craſtino quidem dominamur: O quanta Dementia* eſt ſpes longas inchoantium? Emam, ædificabo, credam, exigam, honores geram. Omnia, mihi crede, etiam *Felicibus dubia ſunt. Nihil ſibi quiſquam de Futuro debet promittere,* Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* ad *Odyſſ. φ.* v. 85. ——ἐφημέρια φρονέοντες. Et *Solomonis* Proverb. c. 27. v. 1. Et in hoc Verſu videtur hæc *Ode* benè claudi poſſe; quod quidem facit in Exemplari *Anthologico* prædicto. Verùm cùm, in uno Veteri Exemplari, alii *Quinque* Verſus ſequerentur, Authore noſtro minimè indigni, placuit *Henrico Stephano* & hos addere, quos & omnes deinceps Editiones agnoſcunt, & MS. *Vaticanum* etiam exhibet, ut mox videbimus: Quare ſemper in poſterùm maneant.

249. Ἕως ἔτ' ἔστ' ἔνδ' ἐστὶ] Pro ὡς lego ἕως, quod

Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν.

Εἰς ἑαυτὸν, ιϛ'.

Σὺ μὴν λέγεις τὰ Θήβης,
Ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϋτάς·
Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώστεις.
Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πεζὸς, οὔτε νῆες.
Στρατὸς γὰ καινὸς ἄλλος
Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με.

Εἰς

in ſcanſione μονοσυλλάβως efferendum per συνίζησιν. *Item* pro εὐδί', quod ab εὐδία ἡ, cujus *Media* longa, lego εὖδι', pro τὰ εὔδια, quod eſt *Atticum* pro ἡ εὐδία, nec ultima ϝ εὐδία elidi poteſt. cùm ſit *longa*; & *Heſychio*, Εὔδιαι) εἰρηνικαί. *Horat.* l. 2. Od. 3. *Dum res & ætas & ſororum Fila trium patiuntur atra.*

253. Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν] Cùm olim ſcriberetur, Λέγῃ σὲ μὴ δεῖ πίνειν, *Baxter*, qui Metri repugnantiam in uno loco vidit & ſuſtulit, in alium tamen ſatis incogitantèr ſubſtituit, etiam in *Parem*, hoc eſt, *Secundum*, locum, legendo, Λέγῃ, μὴ δεῖ σὲ πίνειν. Et *ſua tamen ſibi placere gloriatur* & *ad aliorum Judicium* provocat, miſerè in magno errore obduratus; cùm *Stephani* Lectio potuerit ſufficere, Λέγῃ σὲ μὴ 'π πίνειν, ubi μὴ 'π pro μὴ ἔπι, ut μὴ 'πὶ, pro μὴ ἐπὶ, & ἢ 'πὶ, v. 530. *Scaliger* Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν *Vatican.* MS. λέγῃ, non æquè benè. An Λέγῃ, Σὲ μὴ πιεῖν δεῖν. Λέγω, hìc pro κελεύω, Jubeo, οἰμώζειν σὲ λέγω, vel στί.

Ode XVI.

De Carminis Genere, ut ſuprà.

254. Σὺ

Jubeat, ut nè tu bibas.

16. De ſeipſo.

Tu quidem pangis Thebaica;
Ille autem Phrygum pugnas:
Ego verò meas expugnationes.
Non Equus perdidit me;
Non Pedeſtris-*exercitus*, nec Naves:
At Exercitus inuſitatus alîus-generis
Ab ocellis *Dominæ* me petens.

17. In

254. Σὺ μὲ λέγεις τὰ Θήβης] Vid. ad Od. 1. v. 2.

256. Ἐγὼ δ' ἰμὰς ἀλώσεις] Alluſum ad Τρφίας ἅλωσιν. Extat *Tryphiodori* Poema, cui Nomen Ἰλίου ἅλωσις. Et *Petronius*, Sed Video totum te in illâ hærere Tabulâ, quæ *Trojæ* Halofin oſtendit.

257. Οὐχ ἵππος ὤλεσέν μι] Alluſum ampliùs ad ἵππον Δύρειον, qui *Trojam* perdidit. Poteſt etiam ſimpliciter poni pro ἱππεῖς, per *Synechochen* Numeri, ut mox πεζός. Eſt verò ἡ ἵππος, *Equa* & *Equitatus*, ſubintellecto nempè ſρατία, ut ad πεζὸς ſubaudiatur ſρατός. *Ovid.* Amor. l. 2. §. 18. *Vincor & ingenium ſumptis revocatur ab armis, Reſque domi geſtas & mea bella cano.*

258. Οὐ πεζὸς, ἀλλ' ἱππεύς] Alluſum & hìc ad Bellum *Trojanum*, quandò *Agamemnon* plus Mille Carinas ducens contra *Trojam* navigavit. Οὔτε magis huic loco convenit, quamquam οὐχὶ etiam *Homero* ultimam corripiat. *Iliad.* ὁ. v. 716. Ἕκτωρ ὃ σεύμενος ἐπὶ λαὸν, οὐχὶ μενεῖ.

260. Ἀπ' ὀμμάτων βαλών μι] *Vatican.* MS. Ἀπ' ὀμμάτων μι βάλλων. *Ariſtænetus*, ὁ Ἔρως ἐπαίδυσεν εὐθέως ἐπιπτεύειν. ταῖς τῶ ὀμμάτων βολαῖς. Hujus Metaphoræ rationem dat *Alexander Aphrodiſæus*, ὅτι κατὰ μὲ τὰς ἀρχὰς ἐκ μιᾶς ἀκτῖνος τῆ ὄψεως ἅμα ἐκπε-

Εἰς ποτήριον ἀργυροῦν, ιζ'.

Τὸν ἄργυρον τρυβῶσας,
Ἥφαιστε, μοὶ ποίησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχί,
Τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
Ποτήριον δ' κοῖλον,
Ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
Ποίᾳ δέ μοι καὶ αὐτὸ,
Μὴ ἄστρα, μὴθ' ἁμάξας,
Μὴ γυγνὸν Ὠρίωνα·
Τί Πλειάδεσι κἀμοί;
Τί δ' ἀστράσιν Βοώτεω;

Ποίη-

πλεῖστα, & *Xenophon*, ὅτι κὴ πόρρωθεν οἱ καλοὶ λατρώσκουσι. Notavit *Tho. Stanleius.*

Ode XVII.

261. Τὸν ἄργυρον τρυβῶσας] *Gr.* τρυφῶν. De voce τρυβῶν, infrà ad v. 277. Hæc *Ode* elegantissima laudatur ab *Agellio* Noct. Attic. l. 19. c. 9. *Antholog.* l. 2. fol. 175. *Petro Crinito* l. 9. c. 12. Malè autem faciunt, qui hanc cum Odâ XV. conjungunt, quod *Petr. Crinitus* facit, cùm in Veteribus libris, eo collocata sit loco, quo hìc vides, teste *Stephano*; & *Agellius* seorsim hoc citet, aliâ nè nominatâ, Vid. *Longepierre* in locum.

263. Πανοπλίαν μὲ ἐχί] *Baxter* vult πανοπλίαν hìc figuratè dici pro Viro aliquo πανοπλίᾳ induto &c. Alius nescio quis, in *Gellii* Edit. *Elzevirianâ*, armatum hominem *exponit*, cùm *Anacreon* respiciat apertè ad *Achilli* Armaturam (non ut *Brodæus*, ad *Nestoris* poculum à *Vulcano* factam & præcipuè ad illius

17. In Poculum Argenteum.

Argentum illud cælans,
Vulcane, mihi fac,
Armaturam-omnem quidem nullo-modo,
Quid enim mihi cum pugnis?
Poculum verò cavum,
Quantum potes, profundum-facito.
Et fac mihi ſuper illud,
Neque Aſtra, neque Plauſtra-*cæleſtia*
Neque inviſum Oriona:
Quid mihi cum Pleiadibus?
Quid item cum aſtris Bootæ?

Facito

illius Clypeum, in quo *Pleiades*, *Bootes*, *Orion* &c. ut videre eſt, *Homeri* Iliad. σ'. v. 486. &c. Qui verò hoc Diſtichon rejiciunt, minimè ſunt audiendi; quùm ſine illo, nè ſequens quidem Diſtichon, Ποιήσειν ὃ κ. λ. ſtare poſſit.

267. Ποίῃ δέ μοι κατ' αὐτὸ] γρ. Καὶ μὴ ποιῇ κατ' αὐτό, in Edit. *A. Gellii* 1536, non malè.

269. Μὴ συγκὸν Ὠρίωνα] *Horat.* Dum pecori Lupus & Nautis infeſtus Orion. Hujus Stellulæ dicuntur *tempeſtuoſæ* Argolio, l. 4. Aſtronom.

270. Τί πλειάδεσσι, κἀμοί] γρ. Τί Πλειάδων μοί μοι, *Vatican.* MS.

271. Τί δ' ἀρκτόφιν Βοώτην] γρ. Τί δ' ἁλιᾶ Βοώτην, *Vatican.* MS. In aliquibus etiam ſic, Τί δ' ἀστέρα Βοώτην; In omnibus autem Βοώτην *Ionicè* ſcribitur, vid. ad v. 28. De *Pleiadibus* autem & *Boote*, præter quod & ad illum locum, Vid. *Homeri* Iliad. σ'. v. 487. *Arati φαινόμενα*, & *Manilii* Sphæram &c. cum *Scholiaſtis*.

272. Ποιη-

Ποίησον ἀμπέλας μοι,
Καὶ βότρυας καθ' αὐτὸ,
Καὶ χρυσέας πατῆνας,
Ὁμῶ καλῷ Λυαίῳ, 275
Ἔρωτα, κ' Βάθυλλον.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ἰή.

Καλλίτεχνά, μοι τόρθυσον

Εἴαρ

272. Ποίησον ἀμπέλας μοι, Καὶ βότρυας κατ' αὐτό.] *Anthолog.* & *Petrus* Crinitus, Ἀλλ' ἀμπέλας χλοώσας, Καὶ βότρυας γλωῤῥας, quibus in *Vaticano* additur, Καὶ Μαινάδας τρυγώσας· Ποιεῖ ὃ λίνον οἶνε, Καὶ λιμοκάπας πατῆνας, Ἃ χρυσᾶς (lego Χρυσέας π) τὰς Ἔρωτας, Καὶ Κυθέραν γελῶσαν, Cætera, ut Nos.

274. Καὶ χρυσέας πατῆνας] Pertinet ad Ἔρωτα κ' Βάθυλλον, ut ὁμῶ καλῷ Λυαίῳ, sit παρένθετον.

275. Ὁμῶ καλῷ Λυαίῳ] χρ. Σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ, *Anthолog.* fol. 175.

ODE XVIII.

Genus *Carminis* mixtum, de quâ re ſuis in locis. Verùm *Ode* minimè *Anacreonte* indigna; quicquid nonnulli putârint; quanquam miſerè hactenus ſit depravatum: Quin etiam *Vaticano* MS. agnoſcitur.

277. Καλλίτεχνα, μοὶ τόρθυσον] Cùm olim καλὴ τέχνα ſcriberetur, & τέχνα ſine omni ratione *Doricum* eſſet, *Verſuſque* & *Senſus* paritèr claudicarent, aliam Lectionem, at Veterem quidem illam, admiſi; quam *Henr. Stephanus* etiam agnoſcit. Et καλλιτέχνης ὁ, eſt *Inſignis Artifex*, quomodò κλυτοτέχνης, *Homerus* de *Vulcano*, Iliad. α. v. 571. Et ἀρισοτέχνης, *Gregorius Nazianzenus* de ſummo Naturæ *Architecto*. Vid. *Salmaſium* ad *Solin.* p. 1048. E. Et *Artifices* facilè alloquimur, ut *Od.* XXVIII. Pictorem

Facito Vites mihi,
Atque Racemos ſuper illud,
Et aureos calcantes,
Unà cum pulchro Lyæo,
Cupidinem atque Bathyllum. 275

18. In Idem.

O Artifex, mihi cælato

Veris

rem compellat, *Artem* verò ipſam aut rarò, aut nunquam; ad *Metrum* complendum μοι addidi, ut nunc ſit *Trochaicum Dimetrum*, *Acatalectum*, conſtans nempè *Duobus* Metris, i. e. *Quatuor* Pedibus, iiſque *Trochais*, cujus Generis eſt Verſus proximè ſequens. Vel ſi Καλλιτέχνης τέρετρον legas, erit *Trochaicum*, *Dimetrum*, *Brachycatalectum*, ex *Dactylo* conſtans, & Duobus *Trochais*. Vid. ad v. 283. *Ibidem*, Τέρετρον) Γλύφον. Ità *Suidas*, τορεύει, γλύφει. *Heſych.* τορεύει) γλύφει. eſt & τορεύω *Homero*, ſuprà v. 261. τορεύσας. Et ex his *Anacreontis* & *Homeri* inſtantiis, *Plinii* error patet, qui Artem *Toreuticam* à *Phidiâ* inventam temerè nimis dixit, cùm diù antè inventa, ab illo tandem Perfectionem ſuam habuerit, undè *Martialis* Emphaticè, Epigr. l. 10. §. 87. *Phidiaci toreuma cœli*, & aliàs, *Artis Phidiaca toreuma clarum*. *Anacreon* certè *Phidia* ſuperior octoginta annis; *Homerus Anacreonti* totis Quadringentis fuit. Et *Theognis*, *Anacreonti* σύγχρονος, v. 803. Τέρψις δ' ἡδύμολπος καὶ γοήμονος ἀνδρὸς ἀοιδή. Et ſanè quanquam primi Picturæ Magiſtri Nominibus ferè ſint mactati, nec ante *Praxitelem*, *Apellem*, *Lyſippum*, *Zeuxem*, *Parrhaſium*, *Timanthem*, multa in *Pingendo* magnoperè celebrata Nomina reſerventur, ſciendum tamen, quod ex hinc probamus, & mox ad v. 393. probaturi ſumus, etiam diù ante illos, ante *Anacreontis*,

Pinda-

Εἴαρ κύπελλον ἡδύ·
Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν
Ῥόδον φέρουσαν ὥρην·
Τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας
Τερπνὸν πότον πίῃ μοι·
Τῶν τελετῶν παραινῶ,
Μή μοι ξένον τορθύσῃς,

Μὴ

Pindarique, imò *Homeri* ipſius tempora, has Artes in *Graciâ* floruiſſe, ex *Promethei* fabricato Homine licet addiſcere & ex *Dædali* Hiſtoriâ apud *Euripid.* Scholiaſt. ad *Hecub* v. 838. *Agelas*, ſive *Agelades*, & illius Diſcipuli *Polycletus* & *Myron*, *Anacreontis* tempora attigerunt, aut fortè ſuperârunt; nam de *Myronis* Vaccâ *Anacreon* ſcripſit. Vid. ad v. 484. ubi idem ferè de *Tragicâ* Scenâ probamus.

278. Εἴαρ κύπελλον ἡδύ] Pro Ἔαρ lego *Ionicè* εἴαρ, ut ſit hic Verſus par Præcedenti.

279. Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν Ῥόδον φέρουσαν ὥρην] Ità pro τερπνὰ ῥόδα lego *Verſu* utroque ſic ſanato & Senſu; cùm prior Lectio valdè hiulca & inſubida eſſet. Verùm cùm in *Vaticano* MS. eſſet ῥόδα φέρουσαν, ſupplevi ῥόδον, cui τερπνὸν adjunxi, ut eſſet ὥρην φέρουσαν τερπνὸν ῥόδον, quod & aliàs dixerat, v. 82. εἴαρ μέλημα. De *Vere*, in *Catullianis*, *Ver novum*, *Ver jam canorum*, *Vere natus orbis eſt*. Item in Reliquiis *Wottonianis*. Omnes autem *Verſus*, ab hoc *inclusivè*, ad. v. 286. *excluſivè*, excepto v. 283. in puros *Semiambos* nunc corrigi.

281. Τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας] Pro ἀργύρεον, quod malè priùs obtinebat, ἄργυρον repono, cum Articulo, ut v. 261. Τὸν ἄργυρον περιύσας. Vox ἁπλώσας elegantèr uſurpatur, de Cælaturæ Argumenti ſimplicitate, quod nihil *Myſticum*, aut *Hieroglyphicum* acciperet

Veris Poculum ſuave :
Imprimis illud ipſum dulcem nobis
Roſam ferens Tempus :
Et Argentum unico-argumento-ornans
Jucundum Poculum facito mihi.
Ceremoniarum, hortor,
Nè mihi exoticum *quid* cœles,

Fac

ciperet, qualis Textura *Minervæ* Pepli in *Panathenaicis* exhibiti, *Eleuſinia Cereris* Myſteria, quæ minimè eſſe vulganda *Horatius* canit, *Od.* l. 3. §. 2. nihil denique αἰνιγματώδες, aut inextricabile; ſed *Bacchum* tantùm & *Venerem* & *Gratias*, aut *Vitem*, atque *Racemos*, *Pueróſque* formoſulos, qualis *Hyacinthus*; at tum nequaquam colludentem *Phœbum*; ut qui inter luſum *Hyacinth.* peremerit. Vid. ad v. 295.

282. Τερπνὸν πόθον ποιῇ μοι] Sive, ut *Steph.* Τερπνὸν ποιῇ πόθον μοι. Nam olim turbatiùs legebatur, Ποτὸν ποιῇ μοι τερπνὸν. Pro quo *Vatican.* MS. Ποτὸν πίομαι τερπνὸν, ſalvo *Verſu*, ſi ſic *Senſus* ſtaret. Πότον autem ſcribo, non ποτὸν, quià illud *Poculum*, hoc *Potum* ſonat; de *Poculo* autem nunc agit Poeta. Prior ſyllaba in ποιῇ Communis, ut ſuprà v. 147. & infrà v. 286. & 941.

283. Τῶν πλεκτῶν παρεαινῶ] Verſus *Dimeter*, *Trochaïcus*, *Brachycatalecticus*, qualis Καλλιστίχης τὸ ῥόδινον, de quo vid. ad *v.* 277. Quamvis hic Verſus alio nomine rectiùs dicatur, *Dimeter Chorambicus*, *Catalecticus*, de quo Nos ad v. 291. Ordo, Παρεαινῶ, μή τί μοι τῶν πλεκτῶν ξένον πορεύσῃς, ἢ φόδινον κ. λ.

284. Μή μοι ξένον πορεύσῃς] Pro πορεύσῃς, quod *Baxteri* Editio malè præfert, legerem πορεύσεις· ſed *Vatican.* MS. habet πορεύσῃς, & omnes aliæ Editiones; quare rata eſto Lectio. Ξένον autem rectè *Henr. Steph.*

Μὴ φθυκτὸν ἰσόρημα. 285
Μᾶλλον ποίᾳ Διὸς γόνον,
Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν
Μύστην νάματος, ἢ Κύπριν
Ὑμεναίοις κρατῆσαν· χρ. ὑμεναίων.
Χάρμαν Ἐρωῒ ἄνοπλον, 290
Καὶ

Stephanus per *exterum*, aut *peregrinum* vertit, quicquid *Baxterus* contrà, nam ab *Exteris* & *Barbaris* Nationibus omnes Religiosi Ritus & Ceremoniæ in *Græciam* migrârunt, *viz.* à *Thraciâ*, *Lydiâ* & *Ægypto*. *Vatican.* MS. ordine turbato legit, Μὴ ξένον μοι τερεύσῃς.

285. Μὴ φθυκτὸν ἰσόρημα] χρ. Φυκτὸν, de quâ scripturâ Nos ad *Odyss.* ά. *v.* 18. & φευκτὸν. *Ibid.* ἰσόρημα) Operis cælati Argumentum, quale illud *Tantali*, Antholog. l. 4. c. 8. fol. 307. Cujus Epiphonema, Πῦπε, λάγε τὸ τόρδυμα. Τυτίσι, τὸ ἰσόρημα τὸ τορδυτόν. Quâ voce bis usum *Martialem* vides ad v. 277. Tale Argumentum *Medeæ* πτηνοφονία, à *Timomacho* picta & ab *Ausonio* decantata, ut Nos ad *Euripid.* Medæ. *v.* 1021. Tale, *Thyestæ* Cæna &c.

286. Μᾶλλον ποίᾳ Διὸς γόνον] *Iambus Dimeter*, *Acatalectus*. Vid. ad v. 294.

287. Βάκχον εὔϊον ἡμῖν] *Trochaicus Dimeter*, *Brachycatalecticus*, qui & *Ithyphallicus*, ex *Trochæo* nempè constans, *Dactylo*, *Trochæo* altero, vel *Spondæo*, Εὔϊος. Nomen *Bacchi* ab inconditâ & peregrinâ voce, εὐοῖ & εὐάν, in illius sacris usitatâ, undè εὐάζω, *Bacchum* celebro. Quamquam autem εὔ *ei Græcè*, sonet, *Benè* esto *ei*, minimè tamen credendum, has Voces *Græcæ* esse Originis, ut rectè monet *Nicolaus Lloyd* in v. *Euhyus*.

288 Μύστην νάματος, ἢ Κύπριν] Hanc Lectionem nobis propinat *Fabri* filia, in hâc parte felicior Patre

Nec execrandum Argumentum;
Fac potiùs Jovis prolem,
Bacchum, Euïum, nobis
Datorem Liquoris, aut Venerem
Nuptiarum Dominatricem, *vel* Cum Hymenæis ſaltantem.
Sculpe Cupidinem inermem,
Et

tre, cùm priùs legeretur, Μύτις νάματος ἡ Κύπρις. *Bacchus* autem rectè νάματος μύτης dicitur, ſive ſumas νάματος hìc pro *Vino*, ſive in Genere, pro quovis dulci liquore, ut *Euripides* Bacch. v. 141. Ὁ δ' ἐξαρχος Βρόμιος αὐτοῖς Ῥεῖ γάλακτι πίδαν, ῥεῖ δ' οἴνῳ, Ῥεῖ δ μελισσῶν Νέκταρι. Quin *Virgil.* Æn. l. 1. v. 740. *Dixit, & in Mensâ laticum libavit honorem*, i. e. Vinum, quod v. 690. *Laticem Lyæum* dixerat. *Verſus* hic *Dactylicus, Dimeter, Brachycatalectus*, conſtans *Spondæo* (qui Pes *Dactylo* Par) & duobus *Dactylis*.

289. Ὑμεναίοις κροτῆσαι] γρ. ὑμεναίων κροτῆσαι & ὑμεναίοις κροτῆσαι, (*Verbum* enim κροτῶ cum *Dativo* etiam uſurpat *Homerus* Odyſſ. λ. v. 484. ——νῦν δ' αὖτε μέγα κροτίεις νεκύεσσιν) & κροτῆσαι, quæ vox plauſum & ſaltum & clamorem ſignificat. *Vatican.* MS. κροτῶσαι. Verſus *Dimeter, Trochaicus, Brachycatalectus*, conſtans *Anapæſto* & duobus *Trochæis*. De *Hymenæo* vid. Notas Dom. *Edvardi Sherburne* in *Seneca* Medé. §. 35. ex *Lactantio*.

290. Χάριεσσ' Ἔρωτ' ἀνοπλον] γρ. Χάριεσσ' ἔρωτας ἀνόπλους. *Baxter* malè omiſit Χάριεσσ', & ſ illius loco inferciit, nullo tam inelegantis Hiatûs metu aut reverentiâ tactus. Ego Vocem, quæ rectè in Veteribus aderat, in ſuam ſedem repono, & pro ἔρωτας ἀνόπλους, quod in multis obtinuit, Ἔρωτ' ἀνοπλον reſtituo, ob *Emphaſin*, & quod Unicus *Amor* ſit Armatus. Verſus *Iambicus, Dimeter, Catalectus*, cujus

Καὶ Χάριτας γελώσας
Ὑπ' ἄμπελον βυπέταλον,
Εὐβότρυον, κομῶσαν·
Σύναπτε κέρας βυαρεπεῖς,
Ἂν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ. 295

Εἰς τὸ δεῖν πίνειν, ιθ'.

Ἡ Γῆ μέλαινα πίνει,
Πίνει δ' ὑπ' Ἀέρος αὐτήν·
Πίνει Θάλασσα δ' Αὔρας,

Ὁ

Generis Prima omnium. *Ode.* Sin ἴαμβος ἀνάπλυς leges, conſtabit ex duobus *Iambis* & *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονι.

291. Καὶ Χάριτας γελώσας] Carmen *Choriambicum, Dimetrum, Catalectum*, ex *Choriambo* nempe & *Bacchio*; habet enim *Bacchium* in Clauſulâ, familiarem ſcilicet *Iambis* & *Choriambis* pedem, ut conſtat ex v. 293. 350. 545. 546. 547. 748. 560. Vid. ad Od. XXXIV. Huc refer illud, Κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνον, ἐ κατέχει δ', Ὡς ἄπερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.

292. Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον] Ità Vett. omnes Libri, & eſt *Epionicus Dimeter, Catalectus*, conſtans ex *Paone* ſecundò, & *Choriambo*. Ὑπὸ autem cum *Accuſativo* occurrit, v. 74. & *Homer.* — ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

293. Εὐβότρυον, κομῶσαν] De hoc Verſu vid. ad v. 291.

294. Σύναπτε κέρας εὐαρεπεῖς] Fruſtrà *Faber* & ejuſdem Filia de *Proſaico* Vocabulo clamant, cùm hæc Vox συναπτω ſit *elegans* & *antiqua*, & apud optimos in ſuo genere Authores, tam *Poetas*, quàm πεζολόγους compareat, nempè *Æſchylum*, *Anacreonti* ferè

Et Gratias ridentes
Sub Vite luxurianti,
Racemosâ, comanti:
Conjunge Pueros decentes;
Modò nè Phœbus *& ipſe* luſitârit. 295

19. Quòd oporteat Bibere.

Terra hæc nigra Bibit,
Bibuntque Arbores ipſam:
Bibit & Æquor Auras,

Et

ferè noſtro contemporaneum, ut & *Pindarum*, item *Euripidem*, *Bionem* Idyll. 2. v. 5. nè *Nonnum* dicam, cui Vox frequens. Et præterea *Anacreontis* ſtylus eſt ἀφιλείας plenus. De Carminis genere, vid. ad v. 286.

295. Ἀν μὴ Φοῖβος ἀϑέσῃ] Alluſum ad Hiſtoriam, quòd *Phœbus* inter luſum Diſcum occiderit *Hyacinthum*, de quâ re *Ovid.* Metamorph. lib. x. Fab. 5. Vid. D. *Edvard. Sherburne* Not. ad *Coluthi* Rapt. *Helen.* §. 42. Quare Poeta non vult ampliùs *Apollinem* inter formoſulos Pueros ludere. *Phœbus* autem & *Bacchus* inter Deorum συνεπιτρόπους habiti, ut ad v. 126. Verſus autem *Pherecratius*, de quo mox ad v. 297.

ODE XIX.

De Genere Carminis hujus *Odæ*, vide ad *Odem* Primam.

296. Ἡ γῆ μέλαινα πίνει] Ità Epiſt. ad *Hebræ.* c. 6. v. 7. Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ὑετόν.

297. Πίνει δ' ἄνδρα αὖτλῳ] *Vatican.* MS. πίνει δ' ἄνδρα δὲ αὐτλῷ. Ut ſit Carmen *Pherecratium*, quod libenter *Iambis* immiceri ſolet, ut oſtendimus ad v. 295. 315 351. 384. 385. & 592. Et hujus Generis eſt, tota *Ode* XXX. Aſt reliqui Verſus in hâc *Odæ*

Ὁ δ' Ἥλιος θάλασσαν,
Τὸν δ' Ἥλιον σελήνη.
Τί μοι μάχεσθε, ἑταῖροι,
Καὶ λέοντι πίνειν;

Ἐρωτικὸν ᾠδάριον εἰς τὴν κόρην, κ'.

Ἡ Ταντάλου πότ' ἔστη
Λίθος φυγὼν ἐν ὄχθαις·
Καὶ παῖς πότ' ὄρνις ἔπτη
Παν διὸν χελιδών.
Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶλον,

Ὅπως

sunt alius omnes Generis, nempè ejuſdem, quo *Prima* omnium *Ode*. Senſus, *Nil magis ſitit, quàm terra: Hanc tamen unà cum pluviis eâ immiſtis exhauriunt planè Arbores & ſata alia.* Nec eſt, quòd quis ἀρθότητος ἐννοίας dubitet, cùm *Arbores ipſam Terram aptè ſatis dicantur Bibere, ſuccum* nempè *& ſanguinem Terræ penitùs exhauriendo. Æquor denique ſuppletur ex Aere. Sol ipſum Æquor exhalat, Solemque Luna ſui Luminis authorem habet*, quem proinde ebibit, ut *Nonnus* --ὅτι δεροσίσσα Σελήνη Σῆς λοχίης ἀκτῖνος ἀμείλικτον ἀντίτυπον πῦρ.

300. Τὸν δ' ἥλιον σελήνη] *Luna* dicitur πίνειν τὸν ἥλιον, vel quià quæ abſorbentur, τῇ ἀφανεῖ ἐίκοντα, ea dicantur quoquomodo καταπίνεσθαι (quæ vox etiam de Rebus *Aridis*, ut v. 322. occurrit) vel quòd *Luna* à *Sole* lumen mutuetur, ut modo diximus.

Ode XX.

Ex *Vaticano* MS. titulum reſtituimus, aut partem certè Tituli, Ἐρωτικὸν ᾠδάριον, nam nec Veterem

Et Sol *ipſum* Æquor,
Solémque Luna.
Quid mihi contenditis, Amici,
Et-ipſi volenti Bibere?

20. Amatoria Ode ad Puellam.

Filia Tantali olim ſtetit
Lapis Phrygum in collibus:
Et Filia olim *ut* Avis volavit
Pandionis, Hirundo *viz.*
Aſt ego Speculum fiem,

Ut

εἰς κόρλλα rejiciendum puto. Genus Carminis idem atque ſuperioris, atque proindè *Prima* Odæ.

303. Ἡ Ταντάλου] Nota Fabula *Niobæ, Tantali* filiæ, in ſaxum mutatæ; de quâ *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 5. §. 6. & *Ovid.* Metamorph. l. VI. Fab. 4. *Sophocl.* Antigon. v. 839, &c.

304. Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις] Non ſatis acutè obſervant, qui Montem *Sipylum* hic per ὄχθας intelligunt. Certe Mons *Sipylus* ad Marginem fluvii *Mæandri* ſtabat, in *Phrygiâ*. Et *Anacreon* aliàs ὄχθας pro *Ripis*, aut fluvii *Margine* dicit, ut v. 211. Οἱ ἐν Κλάρῳ παρ' ὄχθας.

305. Καὶ παῖς πτερωτὸς ἦρις ἔστη Πανδίονος] De hâc Fabulâ *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 16. §. 7. & *Ovid.* Metamorph. l. 6. Fab. 8. Et ad hunc locum alludit *Julianus* Epiſt. XVIII. Εἰδύλλιον Θάμυρις ἦν κατὰ τὴν Τήιον ἑαυτὸν μελοποιὸν, εὐχῇ τὴν ὀρνιθῶν ἀκμὴν ἀλλάξασθαι φύσιν.

307. Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶμι] Extat Epigramma *Dionyſii* Sophiſtæ, *Antholog.* fol. 478. in quo ludit eodem ferè modo, cujus Initium, Εἰδὼς ἄνομα θανόμην κ. λ. Ità *Theocriti* Idyll. 3. v. 12. ——κἠγὼ θροίσμαν Ἀμαθοῦντα μέλισσαν ἐς τὸν ἄντρον ἰκοίμαν. Sic in Veteri Scholio, etiam *Anacreontis*, ut nonnulli placent:

Ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με.
Ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
Ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
Ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
Ὅπως σὲ χρῶτα λύσω·
Μύρον, Γύναι, γενοίμην,
Ὅπως ἐγώ σ' ἀλείφω·
Καὶ ταινίη ὑ μαστῶν,
Καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
Μόνον, ποσὶν πατεῖν με.

Εἰς

Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην, κ. λ. Vid. infrà ad v. 1289. Ità *Meleager* in Anthologiâ ineditâ; quod exscriptùt mihi amicissimus, idemque doctissimus *Ludolphus Neocorus*, Εἴθ' εἴην Δελφὶς, ἵν' ἁμοῖς βαρύκτυπος ἐπ' ὤμοις Πορθμεύσω Διὸς ἰόδρυ τὸν γλυκύπαιδα Ῥόδον. *Ovid.* denique mittens *Annulum* ad Amicam, ità illam *ωδωπωπυιεῖ*, Amor. l. 2. Eleg. 15. *O utinam subitò fieri mea Munera possem, Artibus Æaeæ, Carpathiique senis, Tunc ego te cupiam Domina tetigisse papillas*, &c. Huc refer *C. Barthii* Adversar. l. 5. c. 22. ubi Laudat *Longum* c. 2. & hanc Oden ad v. 317.

315. Καὶ ταινίη ὑ μαστῶν] *Pollux*, Τὸ τῶ μαστῶν τῶ γυναικείων ζῶσμα ταινίαν ὠνόμαζον, ἢ ταινίδιον. Ego, inquit *Henr. Stephanus*, Strophium interpretatus sum: Fascia enim generalius Nomen est. De hâc Tæniâ, *Virgil.* Æn. l. 1. v. 496. *Aurea subnectens exerta cingula Mamma. Callimachus* vocat *μίτρην* in nobili illo Epigrammate, quod cùm Nemo hactenùs, quod sciverim, suis numeris absolutum dederit, hic ego sibi

Ut ſemper inſpectes me;
Ego *vel* Tunica fiam,
Ut ſemper geſtes me:
Aqua volo fieri,
Ut tibi cutim lavem:
Unguentum, ô Fœmina, fiam;
Ut ego te ungam;
Et Strophium quoque mamillarum,
Et Unio collo *tuo*,
Etiam Solea fieri-velim;
Tantùm ut pedibus me conculces.

21. De

bi plenè reſtitutum Orbi Literario propino, * Τὰ δῶρα τῆ Φροδίτη Σιμώνη ἀπέφοιβος Ἤνεικεν, εἰκόν' αὐτῆς, Ζώνην τε, τὼ τε μίτρᾳ, Ἣ μαστὸς ἐφύλασσε, Καὶ πόλλα κόσμον αὐτως. Verſus *Secundus* & *Quintus* ſunt *Pherecratii*, de quibus ad v. 295. &c. Reliqui *Anacreontii*, *Jambi*, *Dimetri*, *Catalecti*.

316. Μάργαρον τορχήλῳ] Domina *Dacier* dicit, Vix aliàs aliquem reperturum Vocem μάργαρον poſitam *pour fil de Perles*, pro Margaritarum catenulâ; cùm nulla alia Figura ſit hâc *Synecdochâ* Numeri frequentior. *Longepierre* acriori judicio dicit, nè neceſſe quidem hìc μάργαρον capi, niſi pro ſingulari unione. Μάργαρον pro μαργαρίτης *Pauſanias* uſurpat in *Arcadicis* fol. 251. lin. 37. *Nicetas Choniates*, &c. vid. ad *Eſthera* noſtræ v. 787.

317. Σάνδαλον] Vid. *Joh. Nichol. Loenſis* Epiphyllid. l. 1. c. 9. ubi de *Sandalo* benè multa. Σάνδαλον *Homero*, *Anacreonti*, *Theocrito*, &c. Σανδάλιον aliis.

318. Μόνον ποσὶν πατῆν μοι] *Latinorum* more, ὡς omiſſo, neceſſariò *Infinitivus* pro *Subjunctivo*.

Ode

Εἰς ἑαυτὸν, κά.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
Βρομίῳ πιεῖν ἀμυστί,
Ὑπὸ κύμαλ' ὡς ἤδη
Προποθεὶς ἀναζενάζω.
Δότε δ' ἀνθέων ἑλείνων
Στεφάνους δ' οἵους πυκάζω,
Τὰ μέτωπά μου 'πικαίῃ·
Τὸ δ' ἄκυμα τῶν ἐρώτων,
Κραδίη, τίνι σκεπάσω;

Εἰς

ODE XXI.

De Genere Carminis in hâc *Odâ* & in ſequenti, vid. ad *Tertiam*.

320. Βρομίῳ πιεῖν ἀμυστί] Subaudi μίξαντα ad βρομίῳ, de quâ re infrà ad v. 323. Ἀμυστὶ πιεῖν) τυπίσιν Ἀνάδην, καὶ ἀθρόως πίνειν. Eadem *Phraſis* v. 481. πιεῖν ἀμυστί. Similis v. 916. ἄμυστιν πρόπιε. Ità *Horat.* l. 1. Od. 36. *Neu multi Damalis meri Baſſum Threïciâ vincat Amyſtide.* Ubi *Acron*, *Amyſtis*, ut quidam putant, Potionis genus apud *Thracas*, ideò *Amyſtis* dicta, quià certâ menſurâ clauſis oculis potabatur, uno ductu. *Plutarch.* in Moral. Ἀμυστίζειν, τὸ ἄκρατον καὶ ἀπνευστὶ πίνειν, ὅπερ οἱ πωϊῶντες, ὡς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἥκιστα μίξασι σωφρονίζουσιν. Vid. *Suidam* in v. Ἀμυστὶ πιεῖν & *Clement. Alexandrin.* Pædagog. l. 2. c. 2. ubi de Moris hujus indecentiâ. Χαυδὸν ἰλιγγιᾷν & ἐπισκυθίζειν idem ferè, ut *Duport.* ad *Homer.* Odyſſ. φ'. v. 293. Κωφωνίζειν & βαρυκτίζομαι, idem.

322. Προποθεὶς] *Vatican.* MS. πυρωθεὶς, minùs rectè, *Verſui* enim perquàm nocet, qui aliàs rectè ſe habet per totam hanc Oden. *Senſui* tamen convenit & rem explicat; dicit enim ſe calore nimis exuſtum.

πίνω

21. De ſeipſo.

Date mihi, date, ô Mulieres,
De Baccho, ut bibam pleno-hauſtu;
Ab æſtu etenim dudum ſpiro.
Priùs-epotus (i. e. exiccatus) gravitèr-ſu-
Date etiam de Floribus iſtis;
Nam Corollas, quas gero,
Frons mea exurit:
At æſtum hunc Amorum,
O Corculum, quâ re inumbrem?

22. Ad

Πίνειν autem de rebus etiam *Aridis* hìc dicitur figuratè, ut v. 297. & v. 300.

323. Δότε δ' ἀνθέων ὀπώρην] *Faber* legendum putat ὀπώρων, ut ait, διὰ πλῆθος, nam iſtud ὀπώρην ad Βρομίου non referri patet ex ſequentibus. Quòd autem *Genitivus* hìc, non *Accuſativus*, ſequatur Verbum Activum, ratio eſt, quia μέρος ſubauditur, ut *Gallicè*, Donne moy du Vin. & ſuprà v. 319. Δότε μοι Βρομίου, πιεῖν ἀμυστί. Ità *Xenophon*, Διέπεμπεν τῶν φίλων τὸ πῖνον μέρος. Vid. quæ Nos ad *Eurip.* Bacch. v. 451.

324. Ξηραίνει δ' αὖος πυκάζω] Vocula αὖος, ſi vera Lectio, priorem corripit, ut notamus ad v. 147. *Syntaxis*, qualis illa, *Urbem quam ſtatuo, veſtra eſt.*

325. Τὰ μέτωπά μου πυκάζει] *Vatican.* MS. πυκάσσει, non benè. *Apharesis* pro ἐπυκάζει, ut πάμα, pro πᾶμα. Ità mox v. 914. μὴ 'ναβῇναι. Ità *Soph.* Ajac. v. 290. Κἀγὼ 'πικλίσω. Μέτωπα pro μέτωπον per *Synecd.* Numeri, ut v. 116. *Hor.* l. 1. Od. 17. *Igneam æſtatem* vocat.

327. Κρυβδῆν, ἵνα σκυπάσσω] *Longepierre* primus ῶν ſubſcriptum in ultimâ & προδῆν rejecit & *Vocativè* legendum ſtatuit, *Interrogationem* adhibens: ſed & σκυπάσσω pro σκυπάζω legendum duco; cùm σκυπάσσω *Vatican.* MS. exhibeat, ut & multi Docti Viri legebant, duplicandum autem σσ'. ob rationes, quas videſis ad v. 44. & v. 87. Genere

Εἰς Βάθυλλον, κβ'.

Παρὰ τὴν σκιλὴν, Βάθυλλε,
Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,
Ἁπαλὰς σείει ὃ χαίτας
Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ·
Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζῃ
Πηγὴ ῥέουσα Πειθοῦς.
Τίς ἂν ὢν ὁρῶν παρέλθοι
Καταγώγιον τοιοῦτον;

Εἰς ξουσὸν, κγ'.

Ὁ πλοῦτος εἴγε ξουσοῦ Τὸ

ODE XXII.

Genus Carminis idem cum Præcedenti, excepto unico v. 332. De quo, suo in loco.

328. Βάθυλλε] *Ms. Bathylle*, non sine Errore: *Bathyllum* enim ipsum Poeta alloquitur. De *Bathylle* vid. ad v. 140.

330. Ἁπαλὰς σείει ὃ χαίτας] *Vatican.* MS. Ἁπαλὰς δ' ἴσειεν χαίτας. Rectè Versum salvat hæc Lectio; nec tamen necessaria, quandoquidem prior syllaba Ε *ειω Communis*, ut ostendimus ad v. 147. Et aliàs *Anacreon* illâ voce, sine *Diphthongo*, utitur; ut v. 1225. Θρηκίην σίοντα χαίτην.

332. Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζῃ] Ego τ' γ' insero ad *Hiatum* explendum. Ità *Theocrit.* Idyll. XXI. v. 21. ἥρεσθον ᾠδάν. Vid. *Casaubon.* Animadvers. in *Athen.* l. VIII. fol. 590. lin. 48. &c. ubi de Voce ἐρέθω & ἐρεθίζω & hoc etiam loco. Quin ipse *Anacreon* eodem sensu à *Critiâ* vocatur, Συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ὑπερφίαλμα. An ἐλελίζῃ; Certè *Pindar.* Olymp. IX. v. Φόρμιγξ' ἐλελίζων. *Casaubonus* legendum putat περιζῇ. *Sappho* apud *Hermogenem*, Ἀμφὶ δ' ὕδωρ ψυχρὸν κελάδει δ' ὐσδῶν μαλίων· Αἰ-

θυσσε-

22. Ad Bathyllum.

Ad hanc umbram, ô Bathylle,
Sedeto: Decora *eſt* hæc Arbor,
Teneráſque quaſſat comas
Molliſſimo ramulo:
Juxtáque illam murmure-blanditur
Fonticulus fluens *ipsâ* Suadâ.
Quis itaque *ſciens ac* videns præterîerit
Diverticulum ejuſmodi?

23. In Aurum.

Copia ſiquidem Auri
Vitam

ἡσυχάζων ὁ φόβος κώμῳ καθαίρεῖ. Notandum autem, ſingularem hunc Verſum *Ionicum* eſſe ἀπ' ἐλάσσονος, de quo vid. ad v. 90.

333. Πηγὴ ῥέυσα πιθοῖς] *Baxter* hìc dicit, *Diphthongos* ᾳ & οῃ diſſolvi poſſe in geminas ιι & οό, quod Nemo neſcit: Duæ quidem *Breves* uni *Longæ* æquiparantur, quod omnes ſciunt. Quare non eſt hiſce immorandum. De Verſu vid. ad Oden 1.

335. Καπνῷ χέον τοιῦδον] *Baxter* τοιῦδε repoſuit, quod firmatur *Vaticani* MS. authoritate; verùm, quod ille neſciebat, notandum eſt τοιῦδον & τοσῦτον, æquè dici atque τοιῦτο & τοσῦτο, præſertim ante Vocalem: Quod oſtendimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1322. Andromach. v. 173. *Troad.* v. 923. Καπνῷ χέομεν, ἡλίκτυπον, καὶ πειθὼ τῆς σκιᾶς καὶ τ' πηγῆς Θέσκελτον οἶδε, καὶ ἅλλοι ὅσοι ποιηταῖ.

Ode XXIII.

De Carminis Genere dicitur ad *Oden* Primam.

336. Ὁ πλοῦτος εἶμι Χρυσοῦ] Fruſtrà novitatem Phraſeos miratur *Fabri* filia; cùm πλοῦτος non modò abſolutè dicatur, verùm etiam cum *Genitivo* cujuſvis rei, ut φιλοσοφίας πλοῦτος *Luciano*; quidni & ἀργύρου, ἐλέκτρου, ἐλέφαντος, βοσκημάτων, ἀνδραπόδων.

Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
Ἐχαρίζετο Φυλάττων·
Ἵν' ἂν Θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
Εἰ δ' ἤδη τὸ πεῖσθαι
Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην γεράζω;
Τί καὶ γόοις παρπέμπω;
Θανεῖν γὰ εἰ πέπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν·

Πιόντι

δων, vel ut hìc, Χρυσῷ πλύτῳ dicendum? Od. XV. ejuſdem ferè Argumenti. Author *Gallicus* Dialogorum *Mortuorum*, de hâc *Odâ* conſabulantes introducit *Anacreontem*, & *Ariſtotelem*, & ipſam *Paraphraſi* ornat. Part. I. Dialog. IV.

337. Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς] *Sc.* παρεῖχε βεβαίως, Verùm facilè patet, hoc nonniſi *Scholion* illius.

338. Ἐχαρίζετο φυλάττων] Videntur ſanè hæc Verba reſpicere ad illam Hiſtoriam, quæ narrat *Anacreontem* aliquandò à *Polycrate* donatum *Quinque Auri Talentis*; poſt noctes aliquot traductas inſomnes continuò remiſiſſe his Verbis, *Οὐ πρώην αὐτὸς ἐπ' αὐτοῖς φρυπίδος*. Vid. *Anacreontis* Vitam à nobis conſcriptam.

339. Ἵν' ἂν Θανεῖν ἐπέλθῃ] Fruſtrà *Faber* cum Filiâ queruntur, quòd θανεῖν, ſine *Articulo* τὸ, pro θάνατον poni nequeat; nec enim *Homeri* authoritatem pro hâc re conſiderabant, nec quòd *Articulus*, qui ad τὸ ζῆν præceſſit, repeti hìc poſſet, nec quòd θάνατον in τῷ θανεῖν lateat. *Homerus* Iliad. χ'. v. 173.

H

Vitam produceret Mortalibus,
Induſtriâ-uterer *accumulans* & cuſtodiens;
Ut quandò Mors ſuperveniret,
Acciperet aliquid & abiret *aliò*.
Sin autem neque Redimere
Vitam licet Mortalibus,
Quid & fruſtrà gemo?
Quid & lamenta præmitto?
Mori enim ſi Decretum eſt,
Quid Aurum mihi prodeſt?
Mihi contingat Bibere;

Dùm-

Ἡ μάλα λυγρὸς ἅλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι. Et hoc *Anacreonti* aliàs uſurpatum probo, ad v. 345. 347. ubi, & aliis; 358. 501. 736. 737. Ità *Spenceus* noſter, For not, *to* have been Dipt in *Lethe* Lake, Could ſave the Son of *Thetis* from *To dye*. *Vatican. MS.* legit, ἵν' ἀθανεῖν, haud bené.

341. Εἰ δ' ἤδη τὸ σφίσιν] *Baxterum* miror gloriantem, ſe Voculam τὸ, Metri causâ, præpoſuiſſe; cùm illam è nullo omninò exemplari exulare ſclerim: *Vaticanum* etiam agnoſcit, in quo legitur, Εἰ δ' ἤδη μὴ τὸ σφίσιν. Fortè voluit is τῷ legere; nec enim illa Lectio prorsùs abſona; ut illa certè Gloriatio. Conſule *Pſalm.* 49. v. 7.

345. Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται] Hìc apertè Θανεῖν pro τὸ θανεῖν, ut diximus ad v. 339.

347. Ἐμοὶ γλυκὺ πίνειν] Simile illud *Scolion* vetus apud *Athenæum* fol. 694. ex *Platone*, Ὑγιαίνειν μὲ δεῖ πρῶτον· Δεύτερον δ', Καλὸν φυὴν γενέσθαι, τὸ τρίτον δ', Πλουτεῖν ἀδόλως· Καὶ τὸ τέταρτον, Συνηβᾶν μετὰ τῶν φίλων. Notandum hìc obiter, Multa *Verba*, etiam ſine *Articulis*, pro *Nominibus* poni, ut Πίνειν, ὑγιαίνειν, καλὸν γενέσθαι, πλουτεῖν, συνηβᾶν. Eſt, & aliud *Scolion* ibidem, in eundem ſenſum, Σόν μοι πῖ-

Πιόνλι δ' οἶνον ἡδὺν
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι·
Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτλω.

Εἰς ἑαυτὸν, κδ'.

Ἐπειὴ βροτός γ' ἐτέχθλω,
Βίότᾳ τείβειν ὀδεύειν,
Χρόνον, ὃς παξῆλθεν, ἔγνων·

Ὄν

νε, συνῆσα· Συνίεφ, συσφαιφόρεί, Σύν μοι μαιτομάφ μαίτεο· Σύν μοι σώφεγι σωφεόνί.

350. Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις] *Scaliger* legit ἀγλαεῖσι, Versûs causâ. Verùm & aliàs ſtaret Verſus, cùm *Dactylus* & *Amphibrachys* ſint Pedes ἰσόχρονα. Eſt verò hoc Carmen *Choriambicum*, qualia *Iambis* lubentèr admiſceri ſolent, ut oſtendimus ad v. 291. 293. Ad Od. XXXIV. & ad v. 560.

351. Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην] χρ. Τὰν. *Scaliger*, ut *Verſui* conſuleret, τὴν legit, quod *ſenſui* tamen parùm congruit; nec ulla poſtulat neceſſitas; cùm *Dactylus* hìc iterum poni poſſit pro *Amphibrachy*, Pede nempè ejuſdem Poteſtatis. At hìc Verſus *Phereratius* eſt, quale Genus frequentèr *Iambis* & *Glyconiis* admiſcetur, ut v. 77. Et is Verſus *Iambum*, æquè atque *Spondeum*, recipit in primâ ſede, ut v. 384. Optat Poeta Vitam facilem; unà cum Amicis, Potare, mollitèr Cubare, & *Veneris* legitimæ uſum. Τελεῖν τὰ θεῖα & πιεῖν τὰ καλὰ θεὸν dicitur, pro *Deum aliquem ritè colere*. Hoc in loco Ἀφροδίτη, pro Ἀφροδίσιον ἔργον, quare τὴν nihil hìc facit. Ità infrà 1012. Ἐδέκνυ πιεῖν Κυθήρλω.

Ode XXIV.

Hæc *Ode* miſerè hactenùs depravata & Numeris adeò

Dùmque biberim Vinum dulce,
Cum meis Amicis converſari;
Inque mollibus Cubilibus
Fovere Amaſiam.

24. De ſeipſo.

Quandoquidem Mortalis ſum-natus,
Ut Vitæ per ſemitam iter-faciam,
Tempus, quod præteriit, novi;

Quod

adeò lurata, ut ad priſtinum nitorem reſtituendi ſit nulla ſpes, ſine Codicum Authenticorum Copiâ: Sin ego, ex probis rationibus & conjecturis, Veterem *Lectionem* corruptam oſtendam, & potiorem ipſique *Anacreonti* ſimilem exhibeam, boni conſulat Lector, quod quæ emendari poſſe viderim, non ſtatim cum *Fabro*, rejecerim, aliiſque, quihuic negotio impares quùm ſint, totas prorſus Odas *Anacreonti* abjudicent. Ego ad *primum* Carminis genus pertinere contendo; quòd ſi meam *Lectionem* recipias, etiam probo & demonſtro.

352. Ἐπὶ βροτός γ' ἐτίχθην] Olim ἐπεὶ βροτὸς ἐτίχθην. Sed quùm ἐπεὶ nullum hìc locum haberet, & ἐπὶ etiam *Homero* pro *Anapæſto* legatur, *Iliad. α'.* v. 156. & alibi; mutandum duxi & præterea γ'. interſerendum, ad hiatum vitandum & *Iambi* ultimam ſtatuminandam.

353. Βιότου τέλβον ἰδυίην] Hic Verſus rectè ſe habet, nam ultima ου τέλβον produci bene poteſt ante *Asperam*. Ἐτίχθην ἰδυίην, ut ſuprà v. 318. ποσὶν ποσὶ pro ἵνα ποσὶν ποσῇ, ità ὡς hìc omittitur *Latinorum* more. *Phraſin* imitatur *Poſidippus*, Ποίαν τις βιότου πάμφορ τέλβον; eſt autem elegans *Metaphora* & ſacris Literis uſitatiſſima, ut Rectè D. *Baſilius* in Pſalm. ι. Ὁδὸς ὁ βίος ἐκείνου.

354. Χρόνου, ὃς παρῆλθεν, ἔγνων] Ità pro malè lo-

Ὃν ἔχω δεσμεῖν, τίς οἶδε; 355
Μέθες ἴν με, Φροντὶ δεινῇ,
Οὐδὲν ἐσί σοί τε καὶ μοί·
Πελὶν ἐμὲ φθάσῃ τελυτῆν,
Παίξω, γελάσω, χορεύσω

Μετὰ

catis & corruptis, χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθεν, nunc restituo, nè *Spondæus* in *Secundo* sit loco. Potest legi, χρόνον εἶδον, ὃν παρῆλθον, vel χρόνον, ὃν παρῆλθον, ἔγνων. Verùm moneo legendum, ὃς παρῆλθεν, nam χρόνος certè aptiùs dicitur παρελθεῖν, quam aliquis χρόνου παρελθεῖν. Ὃν autem pro ὃς facilè potuit mutari, quòd ὃν immediatè sequatur.

355. Ὃν ἔχω δεσμεῖν, τίς οἶδε;] Olim, ὃν δ' ἔχω δεσμεῖν, ὃς οἶδα, cum magno Versûs periculo; quarè pro ὃς οἶδα lego, τίς οἶδε; quomodò suprà v. 248. Τὸ δ' αὔριόν τις οἶδε; Et Vetus *Henrici Stephani* Editio legit ὃν ἔχω, excluso nempè δ'. licet *Amphimacer* etiam pro *Anapæsto* poni possit, ut notamus ad v. 87.

356. Μίθες ἴν με, φροντὶ δεινῇ] Olim cum esset, Μίθετέ με φροντίδες, *Baxter* ait, Interposui Articulum *al*, quò constaret Metrum. Verùm de *Metro* nihil ille vidit. Ego credo, ab *Anacreonte* scriptum, Μίθες ἴν με, φροντὶ δεινῇ. Quandò autem ultimæ vocis δεινὴ posterior syllaba excidisset, ex φροντὶ δεῖ, primò factum φροντίδες & hinc necessariò factum, numero plurali, μίθετε, ut & mox v. 357. ὑμῖν pro σοί. & loco ultimæ syllabæ Ε μίθετε, mulctata est Vocula ἴν.

357. Οὐδὲν ἐσί σοί τε καὶ μοί·] Olim Μηδὲν μοι κὴ ὑμῖν ἔστω, ubi *Baxter* dicit, Lepidè positum *Molossum* pro *Anapæsto*; ego scio, ex prædictâ Causâ, nempè Mutatione *Numeri*, & ad hunc Versum Corruptionem extendisse; quem sic restituo, Οὐδὲν ἐσί σοί τε καὶ μοί.

Quod habeo decurrendum, Quis novit?
Mitte igitur me, Cura gravis;
Nihil eſt mihi tecum:
Priuſquam me prævenerit Mori,
Ludam, ridebo, ſaltabo

Un-

κάμοί. Ut ſit in *primâ* ſede *Amphimacer* pro *Anapæſto*, quod notamus ad v. 87. & v. 355. De Phraſi τί γὰρ μοὶ κάμοι, non eſt opus, aliquid dicamus; cùm & ſuprà v. 264. Τί γὰρ μοὶ χαῦσι κάμοί;

358. Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ πλάστης] Ità lego pro Veteri, πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος. Τελάστην enim *Ionicè* pro πλάστᾶν & hoc etiam ſine *Articulo* poſitum pro τὸν, ὁ πλάστης, ut oſtendimus ad v. 339. & 347. *Ionicum* autem πλάστην potuit in πλάστης migrare, & illa vox per τὸ τέλος explicari; quæ tandem verba ex *Margine* in *Textum*, ut fieri ſolet, ſint mota; præſertim, quòd *Rectus* caſus hìc requireretur. Ità *Plutarchus* Apophthegm: Ἔφη γὰρ πλάστησαι (αὐτὸν, aliàs enim legendum eſſet ἔφη πλάστησας) πρὶν ἢ παρ' ἐμοῦ χάρεν ἀξίαν τῆς φιλίας ἀπολαβεῖν.

359. Παίζω, γελάσω, χορεύσω] Ità juxtà Vett. Exemplaria lego, rejectâ nuperâ Diſpoſitione *Baxterianâ*. Γελάσω, παίζω, χορεύσω, quæ *Metro* maximè officit, quicquid ille contrà. *Spondæus* quidem æqui pollet *Anapæſto*, quod ſæpè probamus, at in *Secundo* loco *Anapæſtum* aliquandò dari oſtendo ad v. 88. quod de *Spondæo* tamen minimè dicendum. Videtur quidem Poetâ *Sardanapali* illud nobis occinere, Ἔσθιε, πῖνε, παῖζε, de quo *Johannes Gregorius* de *Aſſyriâ* Monarchiâ p. 243. Cùm tamen, ſi rectè acceperis, nihil aliud dicit pius & ſobrius Author, quàm quod dixerat Regum Sapientiſſimus, *Eccleſiaſt.* c. 2. v. 24. & c. 11. v. 9. Quin illud *D. Pauli*, ſi cum grano ſalis ſumatur, in bonam etiam partem accipi poteſt, Φάγωμεν, καὶ πίωμεν· Αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

Μετὰ γ' καλῶ Λυαίω,
[Μετὰ τ καλῆς Κυθήρης.]
Εἰς ἑαυτὸν, κέ.
Ὅταν πίω τ οἶνον,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Τί μοι γόων, τί μόχθων,
Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θάνοιμι κἀν μελήσας.
Τί ἢ τ βίον πλανῶμαι;

Πίωμεν

360. Μετὰ γ' καλῶ Λυαίω] Hic Verſus omnem maculam evaſit; at videtur ſuo ſocio mulctari, quem ità ſubſtituendum reor, Μετὰ τ καλῆς Κυθήρης ut ſuprà *Od.* VI. v. 104, 105. Quoniam verò Numeri fixi eſſent, intra Cancellos circumſcribo. Atque ità totam hanc *Oden* percurrimus, & quantum Conjecturâ Valuimus, terſiorem dedimus, Numeriſque ſuis & Nitori, reſtitutam. *Faber*, cùm ſanare non potuit, totum duxit recidendum delicatulum ᾠδάριον.

Ode XXV.

Genus Carminis idem cum *Priori*, licet *Anapæſtum* ſemel tantùm in primâ ſede exhibeat hæc Ode. De quâ re ad Odas *Primam* & *Tertiam*.

361. Ὅταν πίω τ οἶνον] Pro πίνω, quod in *Prioribus* obtinuit, audactèr Ego πίω ſubſtituo quòd in Odâ XXXIX. & aliàs ſæpè occurrat, *Verſuique* & *Metro* ſatisfaciat, quod πίνω minimè facit.

362. Εὕδουσιν αἱ μέριμναι] *Xenophon* Sympoſio. Τὰς δὲ ὀνὺξ οἴνῳ ἅρδων τὰς ψυχὰς, πῶς μὴ λύπας ἄσπερ ὁ Μανδραγόρας τὰς ἀνθρώπους, κοιμίζει· τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ τὴν ἔλαιον φλόγα, ἐγείρει. *Horat.* l. 2. Od. XI. *Diſſipat Euius Curas edaces* & alio in loco, * l. 1. Od. XVIII. *neque Mordaces aliter diffugiunt ſollicitudines.*

363. Τί

Unà cum formoſo Lyæo,
[Unà cum pulchrâ Venere.]

25. In ſeipſum.

Quandò ego biberim Vinum,
Sopiuntur Curæ:
Quid mihi luctus, quid labores,
Quid mihi curæ-ſunt ſollicitudines?
Mortuus-fuerim vel quantûvis-ſollicitus.
Quid itaque Vitâ decipio & errare-facio?

Bi-

363. Τί μοι γέων, τί μόχθων] Cùm olim eſſet, Τί μοι πόνων, τί μοι γέων, *Baxterus* in hâc quidem parte ſatis felicitèr, pro τί μοι γέων, repoſuit τί μόχθων, quod omninò confirmandum duco; verùm quùm πόνων & μόχθων idem ſonent, loco πόνων, ſubſtituo γέων, atque ità totus Verſus correctus & purus evadit.

365. Θάνοιμι κἢν μελήσας] Olim Θανεῖν μοι δεῖ, κἢν μὴ θέλω, pro quo non æquè felicitèr *Baxterus*, legit θανεῖν μοι δεῖ κἄκοντος. Nec enim vidit priorem ſyllabam Ε κἄκοντος Naturâ longam, duplici ratione, quòd ἄκων fiat contractum pro ἀέκων & κἄκων etiam contrahatur pro Ε ἄκων, undè & *Diphthongus* Impropria. Tu lege, Θάνοιμι κἢν μελήσας, *Moriar quantumvis ſollicitus*. Pro θάνοιμι, *Exſcriptores* auditu decepti, θάνοι μοι, quod alius aliquis in θανεῖν μοι vertit, cui demùm δεῖ neceſſarium videbatur; tum κἢν μελήσας, in κἢν μὴ θέλω degeneravit. Ad ſenſum autem loci, quomodò à nobis emendatur, dilucidandum, maximè pertinet illud *Palladæ*, Antholog. fol. 120. Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μεριμνα, Ε μελέτω σοι· Εἰ δ' μέλῃ, σοὶ σῦ, Δαίμονι σοὶ τί μέλῃ; κ. λ.

366. Τί δ' τ βίου πλανώμαι] *Anapæſtus* in hoc Verſu, primam ſedem occupat, ut ſæpe fit, in hoc Genere

Πίωμεν ὦν τ' οἶνον,
Τὸν ζ καλῶ Λυαίου·
Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι. 37(

Εἰς ἑαυτὸν, κζ'.

Ὅτ' εἴς με Βάκχος ἔλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
Θέλω καλῶς ἀείδειν·
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι, 37
Παν

Genere, præsertim per totam *Tertiam* Oden. Pote legi & legendum potius videtur, τί τ' βίου κ. λ. e cluso δέ. Πλανῶμαι *Med.* Vocis, pro πλανῶ. Bi πλανῶμαι, quoniam qui Curis nimiùm distinentu defraudant Genium suum.

369. Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς.] Ità legit *Scaliger*, p Corrupto illo, quod priùs obtinuerat, Σὺν τῷδε πί ἡμᾶς, cujus loco *Henr. Stephanus* putavit, Primu hujus Odæ Versiculum repetendum. Nunc non *opu*

Ode XXVI.

Idem Carminis Genus cum Odâ præcedenti, e ceptis mox excipiendis.

371. Ὅτ' εἴς με Βάκχος ἔλθῃ] *Sc.* Ὅτε μ' ὁ Βά χος εἰσέλθῃ, & ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, & utro modo *Trochaicus* fit, *Dimeter*, *Catalecticus*, cu *Tribrachy* in primâ sede, at præplacet *Scaligeri* L ctio, Ὅταν εἴς με Βάκχος ἔλθῃ. Mallem verò, q servâsset ille, ex ὅτ' hoc in loco malè factum εἰ quòd ità inciperet præcedens *Ode*, atque proin legendum Ὅτ' εἴς με Βάκχος ἔλθῃ.

373. T

Bibamus ergò Vinum,
Donum illud formoſi Lyæi;
Eodem enim momento, quo bibimus,
Sopiuntur Curæ *noſtræ*.

26. In ſeipſum.

Quandò in me Bacchus penetraverit,
Sopiuntur Curæ:
Et fingens *me* habere Opes Crœſi
Volo ſuavitèr cantillare;
Coronatúſque hederâ diſcumbo,

Et

373. Τὰ Κροίσου] *Craſus*, cujus contemporaneus *Anacreon*, Rex erat *Lydiæ* (cujus Metropolis *Sardis*) ſucceſſor & Abnepos Ditiſſimi illius *Gygæ*, ut oſtendimus ad *Od.* XV. v. 239. & ipſe Regum omnium ſui temporis ad *Proverbium* uſque ditiſſimus, undè *Ovid.* de *Ponto*: l. 4. *Divitis audita eſt cui non Opulentia Crœſi?*

375. Κισσοστεφὴς] *ſc.* κισσοστεφὴς & ità quidem *Paſchal.* de Coronis l. 1. c. 17. Verùm ille multa ex adhuc corruptis editionibus hauſit: Κισσοστεφὴς enim Vera eſſe Lectio confirmatur ab optimis Editionibus ſimul & Rationibus, idque maximè ſuadente *Metro*. De *Hederâ*. Doctorum inſigni. *Horat.* l. 1. Od. 1. *Me doctarum Hederæ præmia frontium Diis miſcent ſuperis. Virgil.* Eclog. VII. v. 25. *Paſtores Hederâ creſcentem ornate Poetam. Servius*, Hederâ coronantur Poetæ, quaſi Libero conſecrati, qui & ut Bacchæ inſaniunt (ſic *Horatius*, – *ut male ſanis Adſcripſit Satyris Fauniſque poetas*) vel quòd ſemper virent *Hederæ*, ſicut Carmina æternitatem merentur. *Varro* etiam Muſas ait *Hederâ* coronari, teſte eodem *Servio* ad Eclog. VIII. v. 13. *Feſtus*, Hederâ poetæ coronabantur. Hederam verò ſacram eſſe *Baccho* conſtat, quià

ut

Παπῶ δ' ἄπαγε θυμέ.
Ὄπλιζ'. ἐγὼ δὲ πίνω.
Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
Μεθύουσα γάρ με κεῖθαι
Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανοῦσα.

Εἰς Διόνυσον, κζ'.

Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος
Ὁ λυσίφρων, Λύαιος,
Ὅταν φρένας γ' ἐς ἁμὰς

Ἔσι-

ut ille Juvenis ſemper, ità hæc ſemper viret, vel quia ità hæc omnia, ſicut ille Mentes hominum alligat.

377. Ὄπλιζ'. ἐγὼ δὲ πίνω] *Henr. Steph.* hæc ad Militiam tranſtulit; quem ideò *Baxter* meritò improbat; tunc enim ὁπλίζω eſſet, licet alluſio in ultimo Verſu videatur hanc ejuſdem *Stephani* Opinionem firmare; ut ſit, *Tu pugna: Ego bibo*, hoc utens argumento; quòd ſatius ſit, *Ebrium* jacere in *Symposio*, quàm *mortuum* in *Bello*. Ὁπλίζω tamen, non ad *Belli* tamùm, verùm ad cujuſvis rei *Apparatum* attinet, ut *Homero*——δίφρον ὁπλίσασθαι & ὁπλίσασθε δαῖτα, & ἵππα ὁπλίζειν in uſu. Miniſtrum ergò hìc Poeta appellat, ut Pocillatorem ſtrenuè agat, in ſe interim recipiens, quòd boni compotatoris partes acturus ſit.

378. Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ] Tres ex hinc Verſus ejuſdem ſunt *Generis* revera cum reliquis hujus *Odæ*, quamvis hìc, ut aliàs, ad Poetæ calidiorem ſpiritum exprimendum *Anapæſtus* in primâ ſede ponatur, qui pes *Jambo*, aut *Spondæo* concitatior & per totam Tertiam Oden eorum loco ponitur.

380. Πολὺ

Et conculco univerſa Animo.
Miniſterio accinge; ego etenim bibo.--
Præbe mihi Poculum, ô Puer:
Potum enim me jacere
Multò ſatius, quàm Mortuum.

27. In Dionyſum.

Jovis Puer ille Bacchus,
Animorum ille Laxator, Lyæus,
Quandò in præcordia mea

In-

380. Πολὺ χρεῖσσον] Nota phraſin; qualis & illa *Paulina* ad *Philipp.* c. 1. v. 23. Πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον. At nec *Superlativa* ſuis inſuper additionibus gaudent.

Ode XXVII.

Genus Carmiais mixtum & Varium, ut ſuis in locis declarabitur.

381. Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος] Carmen *Iambicum*, *Dimetrum*, *Catalecticum*, cum *Dactylo* tamen in *Primâ* ſede, qui pes *Anapaſto*, vel *Spondæo* æqualis; adeò ut ad *Primam* & *Tertiam* Oden pertineat.

382. Ὁ λυσίφρων, Λύαιος] Ὁ ante Λύαιος tollo; ut ſit purus *Jambus*, *Dimeter*, *Catalecticus* & ad *Primam* Oden referatur: Prior enim ſyllaba in λυσίφρων omninò producitur, ut in λυσιμελὴς, λυσιπόνημος, &c. Λύαιος autem & λυσίφρων *Bacchus* Emphaticè dicitur, quòd curas Animi ſolvat. Vox. Λύσιος reſpicit etiam λύσιν οἴνου, ut infra v. 817. Καὶ λυτὴν ὃ βαλόντες Μόνον ἄρσενες πατοῦσι Σταφυλὴν, λύσιος οἶνος.

383. Ὅταν φρένας γ' ἐς αἰρῇς] Ità ſit Purus *Iambus*, ut Præcedens. Nec miretur aliquis, quod αἱρῇς *Doriſmum* redolere videatur, nam *Anacreon* non magis hîc Δωριάζει, quàm ipſe *Homerus*, qui Iliad.

α'.

Ἐστέλθη μεθυδώτης,
Διδάσκῃ με χορεύειν.
Ἔχω δὲ καί τι τερπνὸν
Ὁ τὸ μέθης ἐραστής.
Μετὰ κρότων, μετ' ᾠδῆς
Τέρπῃ με Κυθέρειαν,
Καὶ πάλι θέλω χορεύειν.

Πρὸς τὸ ζωγράφον, περὶ τοῦ ἑαυτῆς ἐρωμένης, κή.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,

Γράφε

π'. v. 830. Πάτροκλ', ἦτοι ἔφησθα πόλιν περιάξεμεν ἀμήν. Quare hanc Lectionem ratam habemus, explosâ Veteri illâ, ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμάς. Eadem ferè *Baxterus* conjectando reperit, at non vidit, τὸ γ' inserendum, ad statuminandum Metrum, quicquid ille de *Exigente Metro* dicat.

384. Ἐστέλθη μεθυδώτης] *Pherecratius* est hic Versus, cum sequenti, de quo diximus, v. 295. 297. & v. 351. Quarè ἐστέλθη non necessariò legendum pro εἰστέλθη, ut ait *Baxterus*; cùm utraque Vox per Metrum stare possit. Μεθυδώτης autem rectè legit idem pro Veteri μεθυδότης. Ità *Anthолog.* fol. 58. Μύρτη, Μανταλιον, Μεθυδώτιδα, Μυριόμορφον. Βιοδώτης item. Et *Hesiod.* Δώτην μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτην δ' ὔτις ἔδωκεν.

385. Διδάσκῃ με χορεύειν] Et hic Versus *Pherecratius*, ut Præcedens.

386. Ἔχω δ' καί τι τερπνὸν] Hic Versus & alii usque ad v. 390. *exclusivè*, sunt omnes ejusdem Generis cum v. 382. *Ultimus* etiam Versus, ut & *Primus*, ejusdem ferè Generis, excepto, quòd *Dactylum*

ıntrârit Vini-dator,
Docet me ſaltare.
Potiórque aliquid delicatulum
Ille ego Ebrietatis Amator.
Unà cum Crepitaculis & Cantilenâ
Delectat me etiam Venus:
terúmque volo ſaltare.

28. Ad Pictorem De Amicâ ſuâ.

ge, Pictorum optime,
Pinge,

im in Primâ ſede admittat. Lego enim ibi Καὶ πάλι, pro ἢ πάλιν, *Anthelog.* fol. 324. Ἀτθίδα διερμηνεῦσαι πάλι Παλλάδα κ. λ. Olim ἢ πάλιν, quem pedem *Baxter* temerè vocat *Anapeſtum*, cùm ſit *Amphimacer*.

387. Ὁ τῆς μάγκς ἐρασπὴς] *Doriſmum* ablego, *Anacreontis Ioniâ* oriundi memor. Vid. ad v. 22.

389. Κυθερεΐτιν] Cum ει minori ſcribendum hìc cet *proprium* Nomen, quia cum ῃ incorporatur & ſubſcribendum, ad originem oſtendendam; nam iteris majuſculis ΙΩΝΙ minimè ſubſcribi, ſed adſcri-i, debet. Ità Τὸ γαμήλιον Æſchylo.

390. Καὶ πάλι ἥλω χορεύειν] Vid. ad v. 386. Sin ει πάλιν legas, *Trochæus* erit, *Dimeter*, *Acatalectus*. *D. Heinſius* τὴν tollit, legens Πάλιν ἥλω χορεύειν, ut ſit *Iambicus*, *Dimeter*, *Catalecticus*, ut *Ode* 1.

Ode XXVIII.

De Genere hujus Carminis diximus ad *Odem* III. rum Titulū, quem nunc repoſui, hunc eſſe conſtat ὡς τὸν ξυγγράφον αὐτὸ ἑαυτῷ ἐρωμένης. Vetus erat, ὑ τῇ ἑαυτῷ ἐπαίρων.

Γεάφε, ζωγεάφων ἄειστε,
Ῥοδίης κοίεανε τέχνης,
Ἀπεῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
Γεάφε τὴν ἐμὴν ἑταίεην. 395
Γεάφε μοι τείχας τοπεῶτον
Ἀπαλάς τε καὶ μελαίνας·
Ὁ δ' ἧεὸς ἂν δύνῃ,
Γεάφε καὶ μύεα πνέυσας.
Γεάφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς, 400
Ὑπὸ

393. Ῥοδίης κοίεανε τέχνης] κε. ῥοδίης. Et Ars sanè *Polymita* dicitur & *Rosea*, ob variegatos Flores (præcipuè *Rosas*) summo Artificio & exquisitis Coloribus aspersos; undè & Nos in *Esther*â v. 121. —— ἐκ ἀνθέων ποικίλα πέπλοις Ῥήγη ὑφαίνετο ῥοδέων παπαθήα τέχναις. Nihilominùs *Henrici Stephani* Lectio potior videtur, *viz.* Ῥοδίης. *Rhodii* enim, cùm reliquis Artibus insignes fuerint, tum *Picturâ* & *Sculpturâ* maximè. Res nota ex *Pausaniâ*, *Plinio* & *Pindaro* etiam, Olympionic. Od. VII. v. 91. &c. Pro κοίεανε, *Henric. Stephan.* legendum duxit τύεανε, cui Doctorum non pauci assentiebant. *Baxter*, Mediam syllabam τῦ κοίεανε putat producendum, de priori, quæ corripi deberet, nihil curans. At nemo, hactenùs, nè per somnium vidit *Ionicum* ἀπ' ἐλάσσονος huic Generi frequentissimè immisceri, ut probamus ad v. 90. vid. infrà ad v. 467. 574. & Not. ad Od. III. Κοίρανον itaque τέχνης, pro *Magistet*, ut *Horat.* l. 1. Od. XXXVI. —— *Acta non alio Rege puertia, Mutataque simul toga.* Hinc nonnulli exponunt illud v. 693. Βασιλεὺς ὅπως ἀείδῃς, per *Velut Artis Musicæ Magister.* Ità *Philostratus* dixit, βασιλεὺς λόγων. Pudet *Danielis Heinsii* somnium huc apponere

ge, Pictorum optime,
odiæ magiſter Artis,
ſentem *licet*, ut ego tamen direxero,
ige meam Amicam. 395
Pinge *itaque* mihi Comas imprimis
)lliculáſque & nigricantes;
òd ſi Cera & id aſſequi poſſit,
ge etiam illas Unguentũ ſpirantes.
ge quoque ex plenâ *aliquâ* Genâ, 400
Sub-

re, Ῥοδίης κυλίκιον ἐκ γῆς, ut *Propertio*——tel-
ſica. Ità ille, neſcio in quem finem; nè dicam,
em ſyllabam Ϝ κυλίκιον repugnare, neque Vo-
illam, In *Imperativo*, dari poſſe.

17. Ἀπαλὰς τρίχας] Ità *Theocrit.* Idyll. 20. v. 8.
-βοστρύχους γένειον. Et *Homer.* Batrachom. v. 10.
-ἁπαλὸν γένειον. *Ibid.* Καὶ μελαίνας) Vid. *Schol.*
ad illud *Eſthera* v. 346. Κυάνεαι λιπαρὴν κε-
κόσμηνται ἔθειραι. Et quæ *Seldenus* notat ad
Joel. Draytoni Polyolbion, Cant. 2. ἐκ τοῦ Ἰσιδὸς
ἄνου, Utrobique hic *Anacreontis* locus in partes
ur.

8. Ὁ ϗ κηρὸς ἐν δύνηται] Hic idem Verſus i-
a occurrit v. 768.

9. Γεγράφθαι δ' ἐξ ὅλης παρειῆς] *Dan. Heinſius* le-
γεγράφθαι δ' ἐξοχῆς ἀραιῆς, in hunc ſenſum, *Tenui-
ue tumore, Nigricante ſub capillo, Niveam nitere
m.* Verùm ſenſus ſatis commodus eliciendus,
i etiam Lectione conſervatâ, hoc modo, Γεγρ-
ἐξ ὅλης πιὸς παρειῆς. ὅτι δύω ὅλας παρειὰς οὐκ
ᾐδίως χρίφοι, ὑπὸ χαιτῶν δηλονότι πυκνουμένας, τὸ
ον, ὡς ἐλίφαντα, λευκόν. Idem *Baxterus*, Ἐξ
παρειῆς dixit, quoniam utraque Gena non po-
integra depingi in Tabulâ cereâ, uti neque Frons.
autem unam certè integram poni, quo & ip-
is conſpectior fieret.

Ὑπὸ πορφυρέῃσι χαίταις,
Ἐλεφάντινον μέτωπον.
Τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
Διάκοπλε, μήτε μίσγε·
Ἔχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
Τὸ λεληθότως σύνοφρυ,
Βλεφάρων δ' ἵτυν κελαινὴν.
Τὸ ἓν βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Ἀπὸ τῆς πυρὸς ποίησον,

Ἅμα

401. Ὑπὸ πορφυρέῃσι χαίταις] Ità hìc diſtinctis vocibus lego; non quòd neſciam, ὑπερπόρφυρος vocem dari; quæ & mox v. 420. occurrit, & *Antholog.* fol. 479. Εἴθε γένοιτο γυναῖκα ὑπερπόρφυρον. Verùm, ut in Notâ præcedenti expoſui, neceſſe eſt, ità locum capi & Voces eſſe diſtinctas. *Faber* nimis temerè dixit, *Henricum Stephanum* hìc unicâ voce ὑπερπορφύρεον legere, cùm ille de alio loco, ſuprà nominato viz. v. 420. loquatur, *Purpureas* autem *comas* dixit, eâdem ratione, quâ mox v. 429. τὴν μὲ μελαίνας, τὴν δ' ἠλιώτας. Non eſt, ut hìc moneam de *Niſi* comâ purpureâ, quodque *Tamerlanes Turturus* Heros purpureâ gaviſus fuerit comâ, quam ex *Sampſone Judæo*, quem ſuæ Originis patrem jactavit, derivatam habuit.

403. Τὸ μεσόφρυον] Hunc locum mox explicamus ad v. 406.

406. Τὸ λεληθότως σύνοφρυ] Ὁ γὰρ ἡ σύνοφρυς, καὶ τὸ σύνοφρυ. Qui enim τὸν σύνοφρυν faciunt, malè diſtinguunt ab *Accuſativo* τὸ σύνοφρυν. Τὸ itaque ad σύνοφρυ omninò pertinet, ad λεληθότως minimè: Nam utut dicimus τὸ σχῶτον & τὸ σχῶς *Adverbialiter*, nunquam certè dicimus τὸ σχάτως, nili quomodò σχῶς,

)laceis capillis,
m Frontem.
ilium verò nè *tu* mihi
is, neque planè miſceas ;
autem *Pictura*, ſicut & Illa, 405
iſcernibilitèr coeuntia-cilia :
:brarum Circuitionem nigram.
n deindè *oculorum* nunc, *ut* reve-
à *habet*,
facito,

Simul

micé. Dicimus itaque τὸ λελῃθὸς, etiam *Ad-*
, at τὸ λελῃθότως nequaquam. *Vatican.*
ὸς legit, quæ vox non eſt, niſi *Participii*
quare nihil hìc habet. Quoniam verò
in Amicâ ſuâ laudabile non putat, & ta-
ictura penè dimidiatâ, neceſſe erat quo-
ut σωοφρόνωμά π fieret, ideò dicit, Faci-
iidem τὸ σύνοφρυ, aſt ità, ut res minimè
:mpè quià minùs grata ſit futura : Fiat er-
ı λελῃθότως, ut modò dixerat v. 403. Τὸ
μὴ ξυφηκὸς, μηδὲ μίσγα· διλοτόπ μὴ ξυφήκ-
ὸν ἂν ἐντέχνως γένοιτο· μηδὲ μίσγα· τῷδε
κατὰ φύσιν· Ἀλλ' ἐχέτω μὲ τὸ σωόφρυ, λε-
, τὸ βλεφάρων ἴτυν κ. λ. *Claudian.* Quam
ritèr ſeſe diſcrimine confert Umbra ſuper-
ronius, Supercilia ad Malarum Stricturam
& rurſus confinio Luminum penè permix-
tetus, Τόδὲ μεσόφρυον ἐμμιάτως τὰς ὀφρῦς
Ammian. Marcellin. l. XXIII. Superciliis in
ım ſpeciem curvatis junctiſque. Adde his
ph. Dom. *Dacier*, *Longepierre* &c.
λεφάρων δ' ἴτυν κελαινὴν] *Henr. Steph.* &
ı viderunt τὸ δ' poſt βλεφάρων poni debere
ùs confirmatæ Lectioni adhæreat, quod &

Ἅμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθλίης,
Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
Γεάφε ῥῖνα καὶ παρειὰς,
Ῥόδα τοῖ γάλακτι μίξας·
Γεάφε χεῖλος, οἷα Πειθῦς,
Περικαλλύμματον φίλημα.
Τερφερῇ δ' ἔπω γενείῳ,
Ἔλεγε Λυγδίνῳ τραχήλῳ,

Χάρι-

ego faciendum puto. Nota: ἶτυ βλεφάρων eleganti Periphrasi positum pro βλεφαρίδας, quod miror *Henrico Stephano* non visum.

410. Γλαυκὸν ὡς Ἀθλίης] *Homero* γλαυκῶπις Ἀθήνη. *Glaucus* color, Cæruleus, i. e. subviridis, albo mixtus & quasi Clarus, & igneo quodam splendore suffusus. De hujusmodi oculis *Theocrit.* Idyll. 20. v. 25. Ὄμμασιν ἀλλ' ἅ μοι ἴλαι Χαριτοπότερα πολὺ Ἀθάνας. Vid. Dom. *Dacier* & *Longepierre*.

411. Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης] *Apuleius* l. 3. *Photidis* oculos udos ac tremu os vertit. *Petronius*, Oculorum quoque mobilis petulantia. Optimè hìc *Henr. Stephanus*, Quod ad ὑγρὸν attinet, verti *Paum*; illum secutus versum, qui est inter Diversorum Authorum Epigrammata, *Minerva* flavo lumine est, *Venus* pœto. Ità hìc *Anacreon* terribilem *Minervæ* Aspectum facit, *Veneris* languidum & mollicellum. *Pollux*, ὑγρὸν, ἡλυκὸν, ἀναιδῶς. Sensus itaque loci, *Aspectus* Oculi sit partim *terribilis*, partim *amabilis*; ut hinc *Amorem*, illinc *Reverentiam* conciliet. Ἔννοια frequens & obvia & mirè mox amplificata à v. 436. ad v. 441. *inclusivè*.

412. Γεάφε ῥῖνα] *Vatican.* MS. ῥῖνας, malè. De colore *Nasi* vid. in sequenti Notâ.

413. Ῥό-

Simul *nempè* Cæſium, ut Minervæ,
Simul lubricum & pætum, ut Veneris.
Pinge Naſum atque Genas,
Roſas Lacte commiſcens;
Pinge Labium, veluti Suadelæ,
Provocans ſuaviolum.
Delicatulúmque infra Mentum,
Circum Lygdinum *& candens* Collum,
Gratiæ

413. Ῥόδα πῷ γάλακτι μίξας] Ut ſit *Naſus* ex Colore candido, mediocriter animato; majórque in *Genis Roſei* Coloris mixtura, minor in *Naſo*: Major è contrà in *Naſo* Lactei coloris ſtrictura, minor in *Malis*. *Propert.* l. 2: Eleg. 3. *Ut Mœotica Nix Minio ſi certet Ibero, Utque Roſa puro Lacte natent folia.* *Virgil.* Æn. l. 12. v. 67. *Indum ſanguineo veluti violaverit Oſtro ſiquis Ebur* &c.

414. Γεφύρι χείλεος, οἷα Πειθῦς] Os & Labia *Suadæ* ſedes, ut *Eupolis*, Πειθώ τις ἐπικάθηζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν. Quem locum reſpicit *Lucianus* in *Demonacte*, Καὶ παῦσα πάντα μισθὸν χαρίσεται ἡ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἑστιάσει τι καὶ ἕλκῃ, ὡς ἀεὶ, καὶ Καμικὸν ἐκεῖνο, Τὴν πειθὼ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐπικαθῆσθαι. Hunc *Anacreontis* locum imitati ſunt plures & ipſe *Anacreon* ad v. 48. & Nos in *Eſtherâ* à v. 345. ad v. 355.

415. Περκαλόμφου φίλημα] *Lampridius* de *Elagabalo*, Ore ad oſcula parato, hoc eſt *Prominulo*, inquit *Caſaubonus*. Et *Salmaſius*, Os ad Oſcula paratum elegantiſſimè dicitur de Ore prominulo & quaſi ad Oſculum dandum & accipiendum parato. Ex Notis *Longepierre*.

417. Περὶ Λυγδίῳ τραχήλῳ] Id eſt, Collo in modum *Parii* Lapidis candido. *Pindar.* Nemeonic, Od. iv. v. 131. Σέλινον ὑμῖν Παρίᾳ λίθῳ λαμπρίζειν. *Scholiaſt.* Παρίᾳ λίθῳ ἤτοι ὁ καλὸς λύχνος. Ità *Antholog.*

Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω ἢ σαρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
Ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτιώ·
Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις.

Ἐπὶ τοῖς τὸν ζωγράφον τῇ ἐρωμένῃ ἑαυτῆς, τῇ Βαθύλλῃ, κθ'.

Γεάφε

thol. l. 7. fol. 486. Δειρὴ λυγδίνη καὶ φῆγια μαρμαίρουσα. Ità *Virgil.* Georgic. l. 4. v. 523. De Orpheo, *Tum quoque Marmoreâ Caput à Cervice revulſum.* Et *Petronius* de *Circe*, Marmoreis Cervicibus. *Parium* autem Marmor non *Candore* tantùm, ſed & *Lævore* excellebat, ut *Antholog.* l. 7. fol. 483. —— ὅτι σῆς τὸ φεβόμενον ἀπήλθε Κύπρις, τὸ τῆς Λύγδου, βάσκανε, λειότερον. Hinc *Varro*, *Collum, procerum, ſtatum lævi Marmore.* Et *Martial.* Candida non tacitâ reſpondet Imagine Lygdus. *Horat.* l. 1. Od. XIX. *Urit me Glyceræ nitor Splendentis Pario marmore purius.* *Seneca* in Hippolyto, *Lucebit Pario marmore clarius.*

418. Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι] Tres tantùm *Gratias* fingunt Poetæ, at Amatores innumeras; quem locum uberiùs hauſimus ad illud *Eſthere* v. 388. Ἔρωτος ἀνηλθομεν χαλίτων.

419. Στόλισον] Multi multa de hâc Voce, quam de *Fœminis* rarò apud *Græcos* contendunt uſurpari, apud *Latinos* frequentiùs fatentur; quùm *Stola Latinorum* à *Græcis* ſit mutuatum. At *Anacreon* hîc uſus eſt de *Feminili* Veſtitu, ut *Antholog.* fol. 325. ——

μορ

ratiæ volitent Univerſæ.
Veſtito, quod reſtat, illam
ibpurpuraſcentibus indumentis;
ranſluceátque Carnium
liquota pars, totum corpus, quale ſit, oſtendens.
Satis-eſt: Video enim *jam illam* ipſam:
rtaſſe, ô Cera, & loquéris *Statim*.

29. Ad Pictorem de Amaſio ſuo, *Bathyllo*.

Pinge

καὶ ἐστεμμένα πλόκοις, & *Euripid.* Phœniſſ. 1743. *ἐστεμμένα πλοκάμοις*.

23. *Ἀπόχρη*] Satis eſt, ſufficit. Vix aliàs in hoc q reperias, niſi forte *D. Marci* c. 14. v. 41.

24. *Τάχα, Κυρὶ, καὶ λαλήσεις*] Elegantèr notat Ipinem adeò ſimilem, ut nihil ampliùs deſit, ex- il unicâ Loquelâ; quam tamen videtur dubitare, rorſus defuerit; cùm vel Cera ipſa loqui poſſe atur. *Fabri* filia jure miratur hunc locum, ut & r, qui exponit, Nil ſupereſt, niſi ut loquatur. ter v. 449.

Ode XXIX.

enus Carminis in hâc *Odâ* idem cum illo in cedenti, Eadem quoque *Ἔκφρασις*. Titulus verò eſt, *Ἐπὶ τῷ ζωγράφῳ, καὶ ἑαυτῷ ἐρωτικά*. Olim, *Εἰς Βάθυλλον*. Et hæ Duæ Odæ ſunt s & geminæ, ſeque invicem exponunt. Nam a *Priori* deſcripſit Conſummatiſſimam Formam *inalem*, ità in *Hâc* deſcribit Exactiſſimam Forı Adoleſcentis pulcherrimi, jam primùm Pubeis; *Cowleii* enim noſtri more, Veteribus illis tiſſimo, de Rebus multis loquitur, tanquam *Lo-*

cis

Γεῖφε μοι Βάθυλλον ὅπως, 425
Τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
Ἕλικας δ' ἐλεύθερους μοι 430
Πλοκάμων, ἄτακτα συνθείς,
Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι.

Ἀπα-

eis Communibus, ut probamus in hujus Authoris Vitâ. *Æliannus*, ità certè, Μὴ γάρ τις ἡμῖν ἀμφισβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸ πιστὸν τὸ Τηΐων, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. Quòd itaque *Bathylli* nomen affingat, id quidem *Polycratis* gratiâ potuit facere, vel etiam ipsius Veritatis vi coactus; quandoquidem illius Forma fuerit præstantissima, quod probamus ad v. 140. & v. 469. Potuit sanè vel Verum, vel Fictum nomen similitèr in præcedenti Odâ posuisse, verùm ex Decoro siluit, quòd hujus Sexûs proprium sit *Modestia*; Adolescentuli facilè Nomina etiam sua ob Pulchritudinem extolli patiantur.

427. Λιπαρὰς κόμας ποίησον] Prior syllaba in ποίησον Communis, quod notamus ad v. 147. & aliás. Λιπαρὸς) σύνομα μύρου λιπαροῦ, ἢ εὐοδμοῦντος, καὶ γλίσχρου· σύνομα καλὸς, ἐλαφρὸς, καθαρὸς, λιπαρὸς. Simpliciter hìc pro *Tersus*, *Purus*, *Nitidus*, *Pulcher*. *Homer*. Odyss. ό. v. 331. Αἰεὶ δ' λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα. *Aristoph*. λιπαρὸς χαρῶν ὑπ βαλανείου. *Sophocles*, quùm incultum, horridum & incomptum capillum vellet significare, ἀλιπαρῆ τρίχα dixit.

428. Τὰ μὲν, τὰ δὲ] *Vatican*. MS. bis legit τὰς pro τὰ, quod minimè ferendum: Nec enim *Versûs* ratio patitur, nec *Sensûs* proprietas. Non enim dicit, Hos Capillos

ɔinge mihi Bathyllum ità,
Amicum illum meum, ut Ego doceo.
Nitidas comas facito,
Interiùs quidem nigricantes,
Exteriùs autem rutilantes:
Cincinnulósque liberos mihi
Capillorum, incompositè componens,
Permitte, suo arbitrio jacere.

Teneram

Capillos nigros, illos subrufulos; sed eosdem ipsos Capillos hàc in parte, *viz.* interiùs Nigricare, exteriùs Flavescere. Τὰ μὲ itaque *Synecdochicè* pro καθ' τὰ & subaudiendum μέρη τινὰ, ut aliàs, v. 917. Sic infrà, v. 438. & 440. τὸ μὲ, τὸ δὲ, bis pro *partim* ponitur.

429. Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἠλιώσας] Habes & apud *Philostratum* ἠλιῶσαν κόμαν. Et *Eunapius* penè ipsis *Anacreontis* verbis, Αἱ κόμαι μελάνπραί τε καὶ ἠλιῶσαι καπνώδεις. Est autem ἠλιῶσα, sive ἠλιώδης κόμη, quam *Homerus* ξανθὴν vocat, qui & Μενέλαον ξανθὸν vocat, ξανθότριχα & ξανθόκομον. Cæsariem hujusmodi χυσὴν etiam nominant, undè χρυσοχαίτης Ἔρως suprà v. 103. Ità χρυσόκομος, ut *Latinis* Auricomus & Aurea Coma. Quòd autem dicit partim μελαίνας, partim ἠλιώσας, conferri debet cum *Ovidii* illo, *Nec tamen Ater erat, nec erat Color Aureus illis; Sed quamvis Neuter, mixtus Uterque Color.* Præterea *Porphyrio* exponens illud *Horatii*, l. 3. Od. 14. *Myrrheum Nodo cohibere Crinem*, ait, Colorem Myrrheum in Crinibus hodiè quoque dicunt, qui Medius est inter *Flavum* & *Nigrum*. Sic in quodam incerti Authoris Epigrammate, Εἶπε σε κυανέην λευκὴ λίθος, εἶπε παλιὴ ξανθαίη, εἶδον, Ἄνασσα, κόμας. *Henric. Stephan.* Vid. ad v. 401.

432. Ἄφες, ὡς ἥλιος, κεῖθι] χρ. ἥλιος. Τῷ ἄπαξ exegeticum est, quod *Atticum* scias Adverbium

pro

Ἁπαλὸν ἢ καὶ δροσώδες
Στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς,
Κυανωτέρη δρακόντων.
Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
Κεκερασμένον γαλήνῃ·
Τὸ μὲν ἐξ Ἄρεως ἔλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·
Ἵνα τὸς τὸ μὲν φοβῇ,
Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾷ.

Ῥο-

pro ἀξίκτως. Ità *Petronius* de *Circe*, *Crines ingenio ſuo flexi per totos ſe humeros effuderant* Et *Apuleius*, *Sed in meâ* Photide *non operoſus, ſed inordinatus Ornatus addebat gratiam: Uberes enim Crines lenitèr emiſſos & Cervice dependulos, ac deindè per Colla diſpoſitos, ſenſimque ſinuato* Patagio *reſidentes, pauliſpèr ad finem conglobatos, in ſummum Verticem nodus aſtrinxerat.*

433. Ἁπαλὸν ἢ καὶ δροσώδες] Δεροσώδης, Roſcidus, per *Metaphoram*, Tener; ut ſuprà v. 411. ὑγρὸς pro μαλακὸς, ϝῆλυς, undè fortè ϝῆλυς ἰάεση *Homero*. Certè *ſucculentus*, Latinis & *IUICY*, *Anglis*, tale quid ſonat. *Antipater* Anthолog. l. 1. c. 29. fol. 39. ——— ὑδατίνους βαχίονας vocat. A *Grammaticis* tamen δροσώδης ſive ἁρπὴς exponitur καλὸς, petitâ, ut dicunt, *Metaphorâ* ἀπὸ τῶ δεδροσωμένων ἀνθῶν· ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται. *Ariſtophan.* Τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνῆς ἅπαντα ῥοδίοισιν ἐπῆνθε. *Alexis* apud *Athenæum* vocat teneras Carnes, Κρεΐδια δροσώδη τὴν ὄψιν· ὅτι ἁβρὸς ἁδύτης καὶ ἁβρανὴς ὁμοῦ. *Alciphron.* Ἅπαρ δρόσῳ ἐοικὸς· ἀφὸ τὴν ὄψιν ἁπαλότητος. *Theophraſt.* μαλακὸς καὶ δροσώδης. Vid. *Iſaac Caſaubon* in *Athenæum*. l. IX. c. VIII.

435. Κυανω-

eram indè & roſcidam
Frontem Supercilium
cæruleum Draconum-*oculis*.
icans Oculus acer eſto,
tamen tranquillitate;
empè à Marte trahens,
à formosâ Venere:
uis partim quidem metuat,
ex ſpe pendeat.

Roſcam

ξυναντίῃ Δρακόντων] Τὸ ἐξυδρικὸς δηλοῖ ὅτι λάξις ἔδρακον, πτερὸν τὸ ἔδραμον. ἢ ζοφῶδες βλέμματος, ἢ τὸ μέλαν τὸ ὀφρύων, ὡς Κυνέοις ὑ δράκοντις κ. λ. *Euſtath.* ad Iliad. Τῶν δ' ἤτοι δέκα εἴμεν ἔσαν μέλανες Κυάνοιο) ἢ δὲς τὸ χρώματος μέλανος, ἐξ ὧν τὸ κυάνεον. ᾧ τὸ χρῶμα ἔδρων ἐρυθρὸν ἀναγκαίως καθὼ τὰς πτέρνας ἐπὶ πάντη ἀνέφελος. Quod ad φοβεῖσθαι attinet, & ſuprà ad v. 411. diximus & v. 436. dicemus.

μέλαν ὄμμα ζοφῶδες ἴσον] Ut ſuprà *Puellæ* Aniſcuit ex *Minervæ* ſimul & *Veneris* unitis tà hìc *Puſionis* oculos componit ex *Martio Venuſto* Lepore, quod mox apertè prodit. cos; dulciores favos nuſquam aliàs repeiarum Arbiter, excepto illo ἡσπιώτης ἀκοιτὶς *tic.* c. VI. v. 10. *Quæ eſt Illa, ſpectabilis ora, Pulchra ut Luna, Pura ut Sol, Ter-Cohors Vexillifera?*

πὸ τὸ μὲ φοβῆται] En! iterum hìc τὸ μὲ, ſatè, non in Regimine, ut ſuprà v. 428. N. Rectè itaque *Henr. Steph.* in Verſu equenti legit, Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος, non τῆδε. πὸ poſtulat, ut ἀλ- ſubaudias.

Ῥοδίνῳ δ', ὁποῖα μῆλον,
Χνοΐην ποίῃ παρείῃ·
Ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδῶς
Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον. 445
Τὸ δ' χείλεος ἀκρέ' οἶδα,
Τινί μοι τρόπῳ πιήσεις,
Ἁπαλόν, γέμον τε Πειθοῦς.
Τὸ δ' πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς

Ἐχέτω

442. Ῥοδίνην δ', ὁποῖα μῆλον, χνοΐην ποίῃ παρειήν] Vel, Τῷ χνοΐην παρειὴν ποίῃ ῥοδίνῳ, ὁποῖα μῆλον. Vel, Ῥοδίνῳ παρειῷ ποίῃ χνοΐην, ὁποῖα μῆλον. Illud, inquit *Henr. Stephan.* quodammodò ἄκυρον, hoc autem propter inversum Verborum ordinem, duriusculum videtur. Sed elegans est alioquin *Metaphora*, ut *Aristoph.* loco suprà laudato v. 433. Lanuginem Poetæ quoque *Latini* appellant; & ut *Aristophani* χνοῦς, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπήνθει, ità Florem vocat *Virgilius* Æn. l. 8. v. 160. *Tum mihi prima Genas vestibat flore Iuventa.* Per μῆλον hìc intellige *Cydonium* Malum; ut apud eundem Poetam *Eclog.* 11. v. 51. *Ipse ego cana legam tenerâ lanugine Mala.* Κυδωνίας μηλίδας *Ibycus* vocat, undè factum Verbum Κυδωνιᾶν à *Leonidâ*.

443. Χνοΐην ποίῃ παρειήν] Hunc locum explicatum habes in Notâ præcedenti. Ποίῃ priorem corripit, ut σείῃ facit v. 330. Vid. ad v. 147. 324. 427. 445.

444. Ἐρύθημα δ' ὡς ἂν Αἰδῶς] χρ. ὅσον, pro ὡς ἂν, quod nescio, an non meliùs arrideat, ut sit per Appositionem, hoc modo, Ἐρύθημα ὃ ποίησον, ὅσον Αἰδὼς δύνασαι βαλεῖν. Et rectè ad *malas* ἐρύθημα posuit, cùm Genæ sint *Pudoris* sedes. *Plinius*, Infrà Oculos

Roſeam quoque, veluti Pomum,
Lanuginoſam facito Genam;
Et Ruborem, quantum Verecundiæ
Potes adjicere, facias.
Labium equidem nondum ſcio,
Quâ mihi ratione facies,
Mollicellum, plenúmque Suadâ:
Per-totum-denique *Vultum* Cera ipſa

Se

oulos *Mala* Homini tantùm, Priſci *Genas* vocabant: Ibi oſtenditur Pudor. Nec inaccuratè Αἰδῶς ad ἐρύθημα poſuit, cùm ſit aliud ἐρύθημα, præter illud *Verecundiæ*, cujus *Rubor* dictus ab *Ariſtotelis* filiâ *Color Virtutis*. Verùm ſi ὡς ἂν retineatur, *Henr. Stephan.* ait, ὡς hic pro ὅσον poni, quod novum non eſt: Nam *Grammatici* ad illud *Homeri* Odyſſ. ρ'. v. 344. Καὶ κεφαλὴν, ὡς οἱ χεῖρες ἐχαΐδωσεν, exponunt, ὡς, ὡσεὶ ἢ ὅσον. Αἰδὼς autem hic σωφροσυνοειδῶς, ut *Homer.* Iliad. δ'. v. 44. —— ὣδέ οἱ Αἰδὼς Γίνεται, ὥς τ' ἄνδρας μάζας σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.

445. Πείσεσιν] Prior ſyllaba brevis, ut ſuprà v. 443. & infrà v. 447.

447. Πειθήσεις] Vid. ad Not. præcedentem.

448. Ἁπαλὸν, χάμαι τι Πειθῦς χεῖλος] Ità ſuprà v. 414. Γεγάφθω χεῖλος, οἷα Πειθῦς.

449. Τὸ δ' πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς Ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ] χεῖλος ἁπαλὸν ἢ Πειθῦς χάμαι, ἄλλο τὸ πᾶν, ὃ πείθειν θέλει, ἐχέτω ὁ κηρὸς κ. λ. Eadem Ἔννοια v. 424. Τάχα, Κηρὲ, ἢ λαλήσεις. *Ibid.* λαλῶν σιωπῇ) Elegans Ὀξύμωρον. Ità quidam Veterum vocavit *Picturam*. Poeſin tacentem, *Poeſin*, Picturam loquentem. Quùm autem *Pictura* Vitam ipſam exprimat, rectè dicitur *Spirare*, cum *Virgilio*, ſilentèr-loqui, cum *Anacreonte*, *Movere*, cum *Dædali* Statuis, de quâ re *Scholiaſt.* Euripid. ad *Hecub.* v. 838. *Virgilii* locus Æn.

Ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ. 450
Μετὰ ϗ πρόσωπον ἔστω,
Τὸν Ἀδώνιδος παρειλθὼν,
Ἐλεφάντινος πρέχιλος.
Μεταμάζιον ϗ πούς,

Δικὺ-

l. 6. v. 848. *Excudent alii Spirantia mollius æra; Credo equidem, & vivos ducent de Marmore Vultus.* Et sic *Vultûs* Descriptio, quæ incipit v. 433. tandem finitur in v. 450.

451. *Μετὰ ϗ πρόσωπον ἔστω*] Cùm olim *μέγα, Vatican.* MS. *μ*, rectiùs legit, ut sit hic Ordo, *μ ϗ πρόσωπον, ἔστω πρέχιλος*. Et hæc Lectio præ cæteris placet; quis enim in Formoso Puero quærat *μέγα πρόσωπον Grandem Vultum?* Sanè totum *πρόσωπον* per partes erat ante Descriptum, ut post *Comas* v. 427. &c. *Frons* & *Supercilium* v. 433. &c. *Oculus* v. 436. *Mala* v. 442. *Labium* v. 446.

452. *Τὸν Ἀδώνιδος παρειλθὼν*] Olim *τὸ δ' Ἀδώνιδος παρῆλθον*. Mirum videtur & sanè magni acuminis, quod in *Heinsiano* Codice reperio, "Nescio "quid utrique Homini *Stephano* & *Vineto* in mentem "venerit, ut putarent *τὸ παρῆλθόν σε* hoc loco, cùm "legendum sit *παρειλθε*. Et *παρειλθεῖν* est, ut apud "*Demosthenem*, *τὸ νικῆσαι*. Cùm verò ille ad *Vultum* referendum putet, ego ad *πρέχιλον*, omninò statuo referri debere, legendum *τὸν Ἀδώνιδος παρειλθὼν, τουτέστι πρέχιλος*. Quod concedent omnes, qui Lectionem *μ* agnoscunt & Ordinem suprà dictum; quodque *Ebur* de *Collo* magis propriè dicatur, quàm de *Vultu*; ut mox latiùs. Hic autem Versus *παρειληθότος* notâ includitur.

453. *Ἐλεφάντινος πρέχιλος*] Quòd *Adonidis* cutis, & præcipuè *Collum*, esset *Candore* præstans, testantur

Se habeat, *tanquam* loquens ſilenter. 450
Et poſt Vultum eſto,
Quod etiam illud Adonidis ſuperet,
Eburneum Collum.
Thoracem deindè facito,

Gemi-

ſlantur omnes Poetæ. *Bion* ejuſdem Epitaphio v. 7. Κύπρις καλὸς Ἄδωνις ἐν ὤρεσι, μηκέτ' ὀδύρου Λευκῷ λευκὸν ὀδόντα τυπείς. Et v. 9. —— τὸ δ' οἱ μέλαν εἴσετι αἷμα χιονίας καθὰ σαρκός. Et v. 26. —— οἱ δ' ὑπὸ μαζοῖ χιόνεοι πεπίεσθην Ἀδώνιδι πορφύρεοι. Ità *Latinis* quoque Poetis *Niveus* dicitur, & illius ——*eburnea Colla*. Cùm itaque *Candor* perfectus potiùs de *Collo*, quàm de *Vultu*, dicatur, rectè faciunt, qui illum ad *Adonidis* Collum referunt, ut modò dixi; quod à *Bathylli* Candore jam ſuperatum dicit. De *Adonide*, Vid. *Apollodori*. Bibliothec. l. 3. c. 14. §. 3. *Ovid*. Metamorph. l. x. Fab. 10. & 12. *Bion*. ut ſuprà, *Theocrit*. Idyll. 15. & 30. & *Nonni Dionyſ*. Confer cum hoc loco v. 417. Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ. Hic itaque Verus Ordo & Senſus loci, Μέσῳ δ' τὸ στόμαπον, ὁ καλὸς μέρος κατήραφον, ἁλοιὸν Μάστακον, Ὄφρυν, Ὄμμα, Παρειήν, Χείλος, ἴσα Τραχήλῳ ἐλεφάντινος, παριλθὼν, ἢ ὑπερικῶν τ' Ἀδώνιδος, ἁλοιὸν τράχηλον.

454. Μεσομαζίον δ' παίει] *Homer*. Iliad ε. v. 19. Ἀλλ' ἴσχαλα σῆμος μεσομαζίον. *Scholiaſt*. μεσαξὺ τῶν μαζῶν. Sic μεσοπίχμιον, τὸ μεσαξὺ τῶν αἰχμῶν. *Anacreon* autem videtur hic ὅλον τὸ σῆμος μεῖ τῶν μαζῶν indicare, vel, ut alii, Cavitatem illam præcipuè notare, quæ eſt in medio bene-curatorum & σφελγώντων Juvenum *Pectore*, eminentibus hinc indè *Mammis*, de quibus v. 1108. —— συφέλγων Κοιλόπεργα σῆμα χελιδαμάντος. Cur autem pulchrum Pectus *Mercurio* tribuatur, vide infrá.

Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω,
Πολυδθύκεός τε μηρὸς,
Διονυσίλλου τε νηδύν.
Ἀπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,

455 460

Πα-

455. Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω] Διδύμους ὁ καὶ ἡ. Verùm *Atticè* ἡ διδύμη, undè *Sophocl.* διδύμαιν χερῖν, de quâ re plura ad v. 527 *Galenus* in Protreptico teſtatur, Antiquos Pictores & Plaſtas *Mercurium* finxiſſe, ut Juvenem Formoſum ſine fuco, aut aliquo comptu, Vultu hilari, atque acribus Oculis; Νεανίσκον εἶναι ὠραῖον (Ἑρμῆν) οὐκ ἀπαίσιον, ἀλλ' κομμωτικὸν ἔχοντα κάλλος, ἀλλ' εὐθὺς, ἅτε συμφαίνειν τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν, δι' αὐτοῦ. ἔτι ὃ φασδρὸς ἐν τοῖς ὄψεσι, δέδεγκε ὁ ἀριμὸν, καὶ ἡ βάσις, τὸ πάντων χαμαιπετῶν ἐδραιότατόν τε καὶ ἀμεταπτωτότατον ἔχει, τὸ Κόσον. Præterea *Mercurii* Manus ad *Proverbium* uſque celebrantur, ob Gracilitatem & Flexibilitatem, ut qui Artem profeſſus fuerit, cui Nomen *Lieger du Main*. Hinc Voces Ἑρμοδάκτυλοι, & Ἑρμώνυμος, & Ἑρμαφροδίτος. Quin ex hâc Odâ nihil manifeſtius, quàm apud Antiquos fuiſſe tales Deorum Imagines, *viz. Adonidis*, cum Collo præcipuè candido, *Mercurii* cum Pectore eleganti & Manibus pulchris; idem dicendum de *Pollucis* Femore & *Bacchi* Ventre. Ἑρμέω lego pro Ἑρμοῦ, ut & Βοώπω, pro βοώπου.

456. Πολυδεύκεός τε μηρὸς] *Caſtorem* & *Pollucem* inter formoſiſſimos Veterum Adoleſcentulos memorari notamus ad v. 126. Præterea cum ſit——πυῤῥὸς ἀγαλὸς Πολυδεύκης, congruum eſt, ut toroſum illi *Femur* tribuatur, quale Athletici homines habent, juxtà illud *Homeri* Odyſſ. σ'. v. 73. Οὐκ ἂν ῥαιδίως ὁ γέρων

ἐ

eminásque Manus Mercurii;
olluciſque Femora,
acchicúmque Ventrem.
Tenera inde ſuper Femora,
emora illa Incentivum quid habentia,
nocens facito Pudendum,
Venerem

χέρων ἐπιγυιίδια φαίνῃ; Vid. *Theocrit.* Idyll. 32. ἰσχυφόγι.

457. Διονυσίην τε νηδύν.] *Bacchum* etiam numeram inter formoſiſſimos Veterum, ſive Heroum, ſive eorum, notamus ſuprà ad v. 126. Et rectè *Tanaquil Faber* obſervat. "Vel hinc cuivis facile adintelligendum fuerit, quàm remoti à Cognitione melioris Antiquitatis Pictores illi ſint, qui *Bacchum* γάστρωνα, Ventrioſum & Doliarem fingunt. Certè iſtiuſmodi homines nimis ſuo Genio indulgent, qui *ex Ventre mediocritèr tumenti & caſtigata magnitudinis, Aqualiculum* faciunt *Hydropicum*, immanem, enormem & inficetum.

459. Μηρῶν τε πῦς ἰχόντων] "Elegans Ἐπανάληψις, inquit *Henr. Stephan.* ſed *Anapæſtum* poſtulat hoc Carmen in hâc primâ ſede; quam *Legem in totâ hâc Odâ*, ſicut & Multis aliis ſervavit: Quare ſunt, qui hìc legant μηλοφόν. Hæc le, minimè inſciùs, *Spondæum Anapæſto* ἰσόχρονον, verùm incautus, quùm dixerit, hanc *Legem per totam hanc Odem* ſervari; quùm *Penultimus* hujus *Odæ* Verſus, nempè v. 469. *Spondæum* etiam habeat in primâ ſede, ut multi alii, quod probo ad v. 107. & v. 684. Quare *Stephani* μηλοφόν, licet Vox *Homerica*, procul hinc faceſſat.

460. Ἀφελῆ πυίησον αἰδῶ] Rectè hìc *Baxter.* τὸν ἀφελῆ non ſolum *Simplex* eſt, verùm etiam *Nudus* & *Apertus*. Sic infrà v. 582. Ἀφελὴς ἅλματος Τιβύρ.) Et tamen hoc in loco, *Nudus* non eſt, at *Simplex* & *Innocens*

Παφίλιν θέλουσαν ἤδη.
Φθονερὴ ἔχεις ἦ τέχνην,
Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δείξαι
Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
Λάβε μαθὸν, ὅσον εἶπης.
Τὸν Ἀπόλλωνα ἢ τοῦτον
Καθελὼν, ποίῃ Βάθυλλον·
Ἦν δ' ἐς Σάμον πόλ' ἔλθῃς,
Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

Εἰς Ἔρωτα, λ'.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα,
Δῆσα-

Innocens & minimè flagitioſus; qualis eſſe ſolet Puerorum nondum plenè Puberum. Ποίησον priorem corripit, ut ſuprà v. 447. Et τῷ Αἰδῶ, πρὸ εὐφημισμοῦ, pro τὰ αἰδοῖα, ut *Homerus* Iliad. β'. v. 262. Ἑλαΐνεόν τ', ἠδὲ χιτῶνα, τό τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει.

461. Παφίην θέλουσαν ἤδη] Caſtiſſimis verbis rem inceſtam notat. Nihil autem aliud vult, quàm primos Pubertatis annos deſcribere.

467. Τὸν Ἀπόλλωνα ἢ τοῦτον] Verſus *Ionicus a minore* ὑπερκατάλεκτος, quales frequenter *Iambis* ſuis intermiſcet *Anacreon*, ut notamus ad v. 90. Si ſimilem reliquis facere eſſet neceſſum, legerem, Τὸν Ἐκηβόλον ἢ τοῦτον, quomodò *Stephan.* v. 393. τύφεννε ſubſtituit pro τοίφεννε, ſed *Fidelitas* nobis potior *Audaciâ*.

468. Ποίῃ] Sæpè monuimus hanc Vocem priorem habere Communem, ut ſuprà v. 447. & v. 460.

469. Ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς] Hìc iterum videmus, *Spondæum* in primâ ſede pro *Anapæſto* poſitum

Venerem appetens primulùm.
Invidam autem nactus-es Artem;
Quòd non etiam terga oſtendere
Valeas: Hæc eſſent utique meliora.
Quid me opus-eſt Pedes deſcribere? 465
Accipe mercedem, quantum flagites.
Apollinem autem huncce
Detrahens, *illius vice* fac Bathyllum;
Sin ad Samum unquam veneris,
Pinge Phœbum ex Bathyllo. 470

30. In Cupidinem.

Muſæ Cupidinem *aliquandò*, Quùm tum, ut ſuprà contrà *Henr. Stephani* Aſſertionem probamus, ad v. 459. Et hoc Regularitèr fit, cùm Pes uterque ſit ejuſdem Temporis. Videtur ex hoc loco, *Bathyllum* jam *Samo* morari, *Anacreontem* alio in loco, ubi tamen *Apollo* ſit cultus, hanc illius Picturam ære perenniorem facere. Quòd ſi Pictor aliquandò ad *Samum* pervenerit, tum ex *Bathyllo Phœbi* etiam Imaginem deſignatam fore. Vetus quidem *Apollinis Pythii* Templum fuiſſe apud *Samios* teſtatur *Pauſanias* fol. 74. lin. 16. Et *Bathyllo* quoque Imaginem à *Polycrate* Dedicatam deſcribit *Apuleius* in Floridis p. 500.

Ode XXX.

Omnes omninò hujus *Odæ* Verſus ſunt Δακτυλικοὶ, τρίμετροι, ἀκατάληκτοι, qualis ille, Ἀτρεϊδαί τε καὶ ἄλλοι, quod Genus & *Phoreeratium* dicitur, & paſſim aliis interſpergi ſolet; ut oſtendimus ad v. 77. 295. 297. 315. 351. 384. 592. &c. *Hephæſtion* ait, *Anacreontem* integras quoque *Odas* Compoſuiſſe ex *Dactylico* tetrametro, Genere, cujuſmodi eſt hic, Ἡδυ-

Δήσασαι τεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει παρέδωκαν·
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ λύτρα φέρουσα
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δὲ·
Δουλεύειν δεδίδαχε.

Εἰς ἑαυτὸν, λά.

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
Πιεῖν, πιεῖν ἀμυχί·
Θέλω, θέλω μανῆναι,
Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε,
Καὶ

Ἡδυμελὲς, χαριέστατα χαλδαϊστί. Belliſſimum autem φιλόμειον, *Et cui non toto Corpore Nævus adeſt*, quare Notis haud Opus: obſervandum tamen, hoc Genus, licet in hâc *Odâ Spondæum* ſemper habeat initio, aliàs indifferentèr Admittere *Iambum*, vel *Spondæum* in *Principio*, & *Spondæum* vel *Dactylum* in Fine. Vid. ad *Od.* LX. LXVII. LXVIII. *Moſchi* Amor Fugitivus huc referendus & conferendus.

ODE XXXI.

480. Ἄφες μοι, τοὺς θεούς σοι] Quicquid *Faber* dicat, Commodus erit ſenſus, ſi *Stephani* Lectionem admittamus, Ἄφες μοι τὸν θεόν σοι, *Emphaticè* nempè Βάκχον. Nec incommodus, ſi τοὺς θεοὺς retineas, ſubaudito nempè ἐπόμνυμι, vel ut *Danieli Heinſio* placet, νή. qui vertit, *Sine me, Deos per omnes, Bibere hauſtibus profundis.* Σοὶ verò παρείλκει, vel etiam ſuo-

more

Quùm vincirent corollis,
Pulchritudini tradiderunt:
Et nunc Venus
Quærit, Redemptionis-pretium ferens,
Liberare Cupidinem.
Verùm etiamſi aliquis liberet eum,
Non egreditur, ſed manebit:
Servire nempè didicit.

31. In ſeipſum.

Sine me, Deos *interpono* tibi,
Bibere, bibere plenis-poculis:
Volo *enim*, volo inſanire.
Inſaniebat Alcmæónque,

Et

more adeſt, πιεῖν σοι, ἀντὶ Ϝ, ϙοϙπίνειν σοί. Et tum poſt ϑεὺς, Comma πικτέον. *Scaliger* legit, Ἄφες μοι, πρὸς ϑεῶν, σοι. *Æmyl. Portus.* Ἄφες, μοὶ τὸς ϑεὺς μοι.

481. Πιεῖν, πιεῖν ἀμυνεῖ.] Repetitio notat Emphaſin. De *Amyſtide* diximus ad v. 320.

482. Θέλω, ϑέλω μανῆναι] Hinc *Horat.* l. 2. Od. VII. *Non ego ſaniùs Bacchabor Edonis: recepto Dulce mihi Furere eſt Amico.* Et l. 3. Od. XIX. Hoc Verſiculo Poeta delectari videtur, ut v. 488. 498.

483. Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίωνα] Media Ϝ Ἀλκμαίων corripitur, ut in illo *Timoclis*, Ὁ νοσῶν ϑ μαινιῶς Ἀλκμαίων' ἐσκέψαϐ', item illo, Νίφων, Ὀρέσης, Ἀλκμαίων μαινομένοι. Vid. ad v. 147. *Alcmæon* autem filius erat *Amphiarai* Vatis, qui ex juſſu Patris Matrem *Eriphylen* occidit, quòd Lucri causâ Patrem ejuſdem, Maritum ſuum, in certam necem prodidiſſet: de quâ re vide quæ Nos in Argumento *Euripidis, Alcmæonis.*

484. Ἐὼ

Χὼ λθυκόπυς Ὀρέσης,
Τὰς μηλέσσας κλονίης·
Ἐγὼ δ' ὑμνέα κλάζω,
Πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς ποτὲ,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον·
Ἐμαίνετο ποτὲ Αἴας,
Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὸν Ἕκτορ' μάχασθαι·

Ἐγὼ

484. Χὼ λθυκόπυς Ὀρέσης] *Oreſtæ* Hiſtoriam habes ad *Euripidis* noſtri *Oreſten*. Lego autem χὼ pro κἀγὼ ut *Theocrit.* Idyll. 1. v. 138. Χὠ μὲν τλως ἰσιὰ ἀπιπάσσετο. Et in *Primâ* ſede *Spondæus* æquè admittitur, atque *Iambus*, quod *Septies* fit in *Primâ* omnium *Odâ*. Omnes mirantur, quare *Oreſtes* hoc in loco *Emphaticè* vocetur ὁ λθυκόπυς. Reſpondeo; quod Inſanus eſſet & Diſcalceatus vagaretur, quomodò *Bacchæ* ab *Euripide* audiunt, eandem ob cauſam, *Cyclop.* v. 72. Βάχαις σὺν λθυκόπυσιν. Nèdicam, quòd, in *Tragicorum* Poetarum ſcenis, *illis Cothurnis* incederet. Et ex hoc loco, & ex *Phalaridis* Epiſtolis, apparet, Scenam & *Tragœdiam* apud *Græcos* notam diù ante *Æſchylum*, *Sophoclem*, & *Euripidem*, Candidoſque Calceos, ut perhibent, non à *Sophocle* inventos, *quem Anacreontis* ætate ſint noti; quamquam *Anacreon Sophoclis* quoque ætatem attigerit, ut probamus ad v. 1365. Certè *Theſpis Anacreontis* primis temporibus floruit, nam & is *Cræſo* & *Solæni* contemporaneus: *Plato* autem in *Menone* Dialogo, *Tragœdiæ* Originem contendit, non à *Theſpide*, ſed

Et candidis-cothurnis Oreſtes,
Quùm matres ſuas occidiſſent;
Ego verò, nemine occiſo,
Epoto tantùm rubro Vino,
Volo, volo, *inquam*, inſanire.
Inſaniebat Hercules olim,
Gravem concutiens pharetram,
Atque Arcum Iphitéum:
Inſaniebat olim Ajax,
Unà cum Clypeo vibrans
Illum Hectoris Enſem.

Aſt

ſed multò altiùs repetendam, adeóque, ut videtur, longè ſuprà *Anacreontis* Ætatem, Ἡ δὲ Τραγῳδία ἐπὶ παλαιὸν ἐχώλδι, οὐχ, ὡς οἴονται, ἀπὸ Θέσπιδος ἀρξαμένη, ἀλλ' ἀπὸ Φρυνίχου, ἀλλ', εἰ θέλεις σὺ νοῆσαι, πάνυ παλαιὸν αὐτὸ εὑρήσεις. *Platonis* Authoritas in hâc parte *Phalaridis* Epiſtolas ſatellitio munit.

489. Ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς ἀεὶ] Vid. *Euripidis* Ἡρακλῆς μαινόμενος, & *Senecæ* Hercules Furens.

491. Καὶ τόξον Ἴφιτον] *Iphitus*, *Euryti* filius, Arcu erat Celebris, ſicut illius Pater; quem *Hercules* occidit, Arcúmque illius abſtulit, quo tamen poſteà abuſus eſt, in Furore, contrà Uxorem & Liberos ſuos. De *Iphito* ab *Hercule* occiſo, *Homer.* Odyſſ. φ'. v. 27. *Euſtath.* in locum & *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 5.

492. Ἐμαίνετο ἀεὶ Αἴας] De *Ajacis* Furore, *Sophocl.* Ajax Flagelliſer.

493. Μετ' ἀσπίδος κεφαλίνων] De *Ajacis* Clypeo, *Homer.* Iliad. η'. v. 219. *Ovidio*, Metamorph. l. 13; Fab. 1. v. 2. *Clypei Dominus ſeptemplicis* vocatur.

494. Τὴν Ἕκτορος μάχαιραν] Quomodò *Hector Ajaci* ſuum Enſem dederit, *Homer.* Iliad. η'. v. 299.

Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
Καὶ τέμμα τοῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, ἢ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐρωτας, λϵ'.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίσασαι κατειπεῖν,
Εἰ κυματώδες εὑρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
Σὲ τὴν ἐμῶν ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογιστήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθλιωῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν θὲς,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους·

Ἔπ

Sophocl. Ajac. & Antholog. l. 3. c. 14. fol.
Ἔκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν· Ἔκτορι δ' Αἴας
ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

ODE XXXII.

Genus Carminis idem cum Præcedenti. quidem judicium hic desidero, qui "*Anacreon* "dignam hanc *Oden* pronunciat & Hominis esl "cujus recentioris & sanè ineptissimi. Cerebr in hâc parte *Fabrum* pronuncio.

501. Εἰ κυματώδες εὑρεῖν] Ità *Vatican.* MS. καθωδὲς, optimé. Nam sic tollitur Hiatus, & τρεῖν κύματος θαλάσσης ἀμήχανον habetur. Ità *crit.* Idyll. 16. v. 60. Ἀλλ' ἴσος ὃ μόχθος ἐπ κύματα μετρεῖν. Et *Lucianus*, ἀριθμεῖν τὰ κύ

Aſt Ego tenens Poculum,
Et Coronam hanc capillis,
Non Arcum, non Enſem,
Volo, volo inſanire.

32. De ſuis amoribus.

Si Folia omnia Arborum
Noviſti recenſere;
Si Fluctuum numerum reperire
Totius Maris,
Tum Te meorum amorum
Unicum facio Calculatorem,
Primùm quidem ex Athenis
Amores Viginti pone,
Et Quindecim *praterea* alios:

Deindè

Proverbii loco. *Ovidius*, quem nihil paulò elegantius effugit, hâc *συνοίκῳ* uſus eſt, *Art. Amandi* l. 1. v. 57. *Gargara*, quot ſegetes, quot habet *Methymna* Racemos, *Æquore* quot Piſces, *Fronde* teguntur Aves, Quot *Cælum* Stellas, tot habet tua *Roma* Puellas &c. Nihil frequentius Poetis, quam de immenſo Numero, Comparationem inſtituere, cum Foliorum, Arborum, Fluctuum, aut Arenarum Numero. Quare aliàs legiſſem *τὴμαϑῶδες* pro *τὸ ἠμαϑῶδες*, ob Hiatum vitandum; verùm MS. illud omnem jam tollit dubitantiam. Et *κυμαπῶδες* ſuum *συζυγικὸν τὸ* in proximo Verſu habet.

504. *Μόνον πειῶ λογίσῃ*] *Vatican.* MS. *πεῶ* legit, non malè. Poteſt tamen *πειῶ* ſtare ob *Communem* ſyllabam, ut v. 468. &c.

Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
Θὶς ὁμαθὲς ἑρώτων.
Ἀχαιΐης γάρ ἐστιν,
Ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
Τίθῃ ἢ Λεσβίης μοι,
Καὶ μέχρι τῆς Ἰάνων,
Καὶ Καρίης, Ῥόδου τε,
Διχιλίης ἑρωτας.

Τί

508. Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου] *Corinthus* non levitèr celebrata ob omne genus Deliciarum, de quâ re *Strabo* adeundus. Et Æs *Corinthium* in Proverbium abiit. *Corinthum* Cicero *Græciæ* lumen vocat. *Homerus* ἀφνειόν. *Maximus Tyrius* §. 33. Multorum Voluptuosorum Hominum, Gentium & Urbium Delicias enumerans, hæc habet, Ἡ Σαρδανάπαλλου τρυφὴ, ἢ ἡ Μηδικὴ χλιδὴ, ἢ ἡ Ἰωνικὴ ἀβρότης, καὶ τερπιζαι Σικελικαὶ, καὶ ὀρχήσεις Συβαριτικαὶ, καὶ ἑταίραι Κορίνθιαι. Et *Lais* junior erat *Corinthia*, ex quâ ob pretii magnitudinem, ortum tulit hic Senarius, Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἐσθ' ὁ πλοῦς. *Non cuivis Homini contingit adire Corinthum.* Vid. Scholiast. *Aristophan.* in illud *Plut.* Καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας.

509. Θὶς ὁμαθὲς Ἑρώτων] De voce Ὁμαθὲς adeantur Interpretes *Homeri*, ad illud *Odyss. ω.* v. 8. ὁμαθὲς δὲ πέτρης.

510. Ἀχαιΐης γάρ ἐστι] Vis Argumenti *Homeri* authoritate nititur, qui vocat, *Iliad. γ'.* v. 75. Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.

512. Τίθῃ ἢ Λεσβίης μοι] *Lesbos* ob formosas Mulieres nota, ut aliàs *Anacreon* v. 1209. Et *Sappho* indè oriunda.

514. Καὶ Καρίης Ῥόδου τε,] *Vatican.* MS. Καὶ Καρίλλου

Deindè ex Corintho
Pone integras-Catenas amorum;
Achaiiæ etenim eſt *Metropolis*,
Ubi formoſæ Mulieres.
Pone item Lesbios mihi,
Et uſque ad Iönas,
Et Cariam, Rhodúmque,
Bis-mille amores.

Quid

εἰλω Ῥόδον τε. Prior Καρίης rectè producitur; nam *Homer.* Iliad. β'. v. 867. Νάσης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων. *Lycophron* etiam Delicias ejus notat, in *Menedemo*, Δεῖπνον ἦδ' ἔστ' ἐν Καρίᾳ, καὶ τὰς ἡτιᾶς, Οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιᾶδε, οὔτ' ἐν Λυδίᾳ. Quantitatem etiam producit ille Senarius, Πολλοὶ φρατῆρὶ Καρίαν ἀπάλασσον. Undè quis ſuſpicetur, Lectionem illam, *Iliad. ι.* v. 378.——τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ, vix eſſe Genuinam; verùm legendum——τίω ἢ μιν ἴγκαρ αἴσῃ, hoc eſt, quod *Anglicè* dicimus, *I VALUE HIM NOT A LOUSE.* Ità certè *Plutarchus* in Sympos. Ità Anteceſſorum meorum in *Græcâ* Cathedrâ non minimus, *Andreas Dunæus* in MSS. ſuis Prælectionibus ad *Lycophronem* v. 1383. fol. 69. apud *Georg. Sawbridge.* Φθιρῶν) *Phthirorum*, i. e. *Carum*, qui *Cares* erant Populus in *Aſiâ*: Et Cares feſtivè à *Lycophrone* vocantur Φθεῖρες; quià erant Homines maximè contemptibiles: φθεὶρ enim propriè eſt *Pediculus*, idem eſt ἴγκαρ, ità dictus, quià eſt ἐν τῇ κάρᾳ, i. e. in Capite, atque hinc *Homerus*, τίω δέ μιν ἴγκαρ αἴσῃ. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 52. *Theocritus* tamen priorem ſyllabam etiam in Καρῶν corripit, *Idyll.* xvii. v. 89. Σημαίνῃ Λυκίοις τε φιλοπτολέμοις τε Κάρεσσι. *Ibid.* Ῥόδῳ τε) *Rhodum* inſulam pulchris Fœminis excelluiſſe, vel illud

Τί φής; Ἀεί κ' ἔρωτες;
Οὔπω Σύβης ἔλεξα,
Οὔπω πόθης Κανώβη,
Οὐ τῆς ἅπαν' ἐχύσης
Κρήτης, ὅπη πόλεσιν 520
Ἔρως

Meleagri probat,——τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδαν, quod pleniùs laudo ad v. 307.

516. Τί φής, Ἀεί κ' ἔρωτες] Cùm olim ἀεὶ κερᾳοῖς legeretur, *Faber* cum filiâ legunt——τύτους ἔρωτας, non benè ſervatis priorum literarum Veſtigiis. *Baxter*, ἀεὶ κηρεῦ φής. Neſcius, Antepenultimam omninò corripi debere. Magnus *Scaliger*, Τί φής; Ἀεί γ' ἔρωτες; Et Nos, diù antè viſum *Scaligerum*, in Codice noſtro emendaveramus, Τί φής; ἀεί κ' ἔρωτες; propiùs certè ad Literarum veſtigia accedentes; ut ſit ſenſus, *Quid ais? Semperné Amores?* Hoc eſt, *Amica? Nunquamne finem hiſce recenſendis impones?* Cui *Anacreon*, *Finem, bone Vir, imponam? Nondum tibi dixi* &c. *Henric. Stephan.* tam felix aliàs in Conjecturis, nihil hic vidit, præter quod Καρωθείς, per Quantitatem ſtare potuit, & *Heſych.* Καρωθείς) τῷ κεφαλὴν νύσσειν, μωλωπίζειν, ἢ βιάζειν. Vid. ad v. 573.

517. Οὔπω Σύβης ἔλεξα] Φιλόροδοι οἱ Σύβαι, inquit *Herodianus*. Addo ego, Ἐ φιλέρωτες· ἀπὸ τῦ Ἀφροδίτη σέβεσθαι, ἣν Ἀπεργάτην καὶ Διερέτην καλοῦσιν. *Heſychius* notat, Συρίαν λέγεσθαι γῆν τῦ ἀπὸ Φοινίκης μίχρι Βαβυλωνίας. Vid. *Gerard. Croeſii* Ὅμηρ. Ἐθνικ. 1 Tom. p. 452.

518. Οὔπω πόθης Καναβη] Πόθης hìc pro ἔρωτας, ut v. 533. De *Canopici* Populi mollitudine & laſciviâ *Strabo* l. 17. fol. 801. Ἀνὰ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν παιγνιωδῶν ὄχλος, τῶν ἀπ' Ἀλεξανδρείας καθιόντων τῇ διώρυγι. πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νὺξ πλήρης τῶν τοιού-

τοις

Quid ais? Semperne amores?
Nondum Syros dixi,
Nondum amores Canopi,
Non, omnia in ſe habentis,
Cretæ, ubi per *Centum* urbes 520
Amor

πᾶς πλοιαρέοις καλῶς ἐλθὼν καὶ καθεχόμενος ἀναδῆ, μὴ τὰ ἐκάστης ἀκολασίας καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Idem notat *Juvenal.* Satyr. VI. v. 84. Et Satyr. I. v. 16. Ità *Statius*, Sylvar. l. 3. §. 2. *Curve Therapnaï laſciviat ora Canopi?*

519. Οὐ τὰ ἅπαντ' ἰχθύων Κρήτης] *Fabri* filia non hæc intelligit, *Cretaque, quæ omnia complectitur.* Et Amicus *Vaſſanus* in Margine ſui Codicis, *Quid ſibi vult Poeta*, rogat. Reſpondeo, Ubertatem Regionis notat, omniumque rerum Copiam inibi abundare demonſtrat; undè *Homero* audit Odyſſ. τ'. v. 172. Καλὴ δὲ πίειρα, νῆσος Κρήτη ἐν οἴνῳ, καλὴ καὶ πολυήρατος, ἀμφιρύτη, ἐν δὲ ἀνθρώποι πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες. Quanquam aliàs eandem *Cretem* ἑκατόμπολιν vocet idem, *Iliad.* β'. v. 649. Quos duos locos compilatus *Virgilius* ait, Æn. l. 3. v. 106. *Centum Urbes habitant magnas, uberrima Regna.* Et ex tot tantarúmque Urbium numero major etiam *Amicarum* copia ſperanda. *Creta* etiam *Jovis* incunabula jactat, & Maris imperium ſub *Minoe* geſſit, & ob convenientiam ſitûs & Portuum numerum, ab *Ariſtotele* cenſetur, Maris Imperio aptiſſima, Polit. l. 2. c. 8. Amorum deinque omne genus coluit. Ità enim *Servius* ad illud *Virgil.* Æn. l. 10. v. 325. *Dum ſequeris Clytium, infelix, nova gaudia, Cydon.* "De *Cretenſibus*, inquit, accipimus, "quòd in amores Puerorum intemperantes fuerunt, "quod poſteà in *Laconas* & in totam *Græciam* tran- "ſlatum eſt; adeò ut *Cicero* dicat in Libris de Re- "publicâ, *Opprobrio fuiſſe Adoleſcentibus, ſi Amato-* "*res non haberent.* Athenæus, l. 13. fol. 601. Κρῆτες γῦν, ὡς ἴφλω, ἐν δὲ Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς φασὶ τὸν παιδικὸν

Ἔρως ἐπορχιάζῃ.

Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
Τὰς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν,
Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας; 525

Εἰς Χελιδόνα, λγ'.

Σὺ μοὶ, φίλη χελιδών,

Ἔτησιν

δικὰ δαιμονίως ἐκτέθεται. Ἐχεμύθης γὰρ ὁ τοῖς Κρητικοῖς, ὁ τὸν Δία φησὶν ἀφῆσαι ἐν Γαυνιμήδῃ, ἀλλὰ Μίνωα.

521. Ἔρως ἐπορχιάζῃ] *Amor* rectè hìc dicitur, Orgia ſua & Myſteria celebrare, ob Templa *Veneri* & *Cupidini* inibi dicata, ob plurimas denique Amatorias Fabulas, quæ ad *Cretam* referuntur, quales illa de *Jove* & *Europâ*, De *Paſiphae* & *Minotauro*, de *Theſeo* & *Ariadnâ*. De quâ re *Heraclides Ponticus* περὶ πολιτειῶν, §. Κρητῶν. Et huc facit locus ſuprà laudatus ex *Athenaeo*.

523. Τὰς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων] *Gaditanæ* Puellæ Agilitatis Laſciviæque nomine olim in pretio fuêre. *Martial.* l. 6. Epigr. 71. *Et Gaditanis ludere docta modis.* Et *Juvenal.* Satyr. XI. v. 162. *ut Gaditana canoro Incipiat prurire Choro. Vatican.* MS. & *Scaliger* legunt hunc Verſum & Præcedentem, Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν, ſatis benè, Καὶ τὰς Γαδείρων ἐκτὸς, omninò malé. Huc, ſi liceret, adjicerem, Σπλίων δ' Ἡρακλείων.

524. Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν] *Bactri*, *Bactrii*, & *Bactriani*. *Bactrorum* atque *Indorum* Divitias ſimul memorat *Virgil.* Georgic. l. 2. v. 136. Sed neque *Medorum* Sylvæ, ditiſſima terra, Nec pulcher *Ganges*,

Amor ſua Myſteria celebrat.
Quid? An vis me tibi numerare
Eos, qui ſunt extra Gades,
Bactrióſque & Indos,
Animæ meæ amores? 525

33. Ad Hirundinem.

Tu quidem, Chara Hirundo,

Quo-

ges, atque auro turbidus *Hermus*, Laudibus *Italiæ* certent: Non *Bactra*, neque *Indi*, Totáque thuriferis *Panchaiæ* pinguis arenis. *Dionyſ. περιηγ.* v. 734. ——ἀφνειὸν πέμμα Βάκτρων. *Strabo* vocat eorum terram πυρφόρον, l. 2. & *Plinius* l. 18. c. 7. Tradunt in *Bactris* Grana tantæ magnitudinis fieri, ut ſingula ſpicas noſtras æquent. Et *Q. Curtius*, *Solum pingue* vocat. Divitias autem ſequitur plerumque Luxuria & Laſcivia. *India* quoque amabiles Fœminas producit, teſte *Ovidio* l. 1. De Arte Amandi, *Andromedem Perſeus* nigris portavit ab *Indis*. Κ' Ἰνδῶν pro ἐ Ἰνδῶν.

Et hæc pauca ad hanc Excellentem Oden declarandam ſufficiant, imò ad *Fabri* judicium elevandum; qui neque Gratias, neque reconditam in illâ multifariam Doctrinam advertebat; verùm, ut diximus, penitùs rejecit.

Ode XXXIII.

Genus Carminis idem cum *Præcedenti*. Venuſtiſſimum Poemation, quodque *Anacreontis* videtur, inquit *Faber*; cujus ipſa hæc tam jejuna conceſſio Carminis authoritatem labefactaret, niſi ipſius *Fabri* authoritas eſſet planè precaria.

526. Σὺ μ. φίλη χελιδὼν] Cùm v. 198. Poeta ſit viſus Hirundini non admodùm benè velle, quomodò nunc φίλην vocat? Dicendum, Tunc iratum fuiſſe,

Ἐτησίη μολοῦσα,
Θέρῃ πλέκεις χαλινὸν,
Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος,
Ἢ Νεῖλον, ἢ 'πὶ Μέμφιν·
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκῃ μοι
Ἐν καρδίῃ χαλινόν.

Πόθος

isse, quòd istius Aviculæ importuno Strepitu ex Amatorio Insomnio suavissimo excitaretur: Nunc è contrà molliùs alloquitur, ut ejusdem cum suo Cassè socium; licet gradu longè inferiori. *Hirundo* enim semel in Anno nidificat & excludit Ova: *Anacreon* toto anno pullulantes Amorculos parit &c. Hunc Poetæ ingeniosissimi locum datâ operâ imitatur Nobilis Poeta *Italus*, Comes, *Guidobaldo Bonarelli*, in Dramate Pastorali, cui *Phyllis de Scyros* titulus, *Act.* 2. *Scen.* 2.

Nel Cor de l' Huom vedrai
Pullular gli Amoretti
A guisa di Columbi:
Ove mentre che l' uno
Ha l' Ale grandi, e vola,
Spunta a l' altro la piuma.
L' un tronso & pettoruto
Vaton eggiando, e ruota
L' altro col petto in terra
Vien pigolando, e serpe:
Nasce l' uno da l' Ova,
Mentre l' altro si cova.

Hoc Drama suavissimum *Anglicè* docuit loqui Amicus mihi suâ humanitate nimiùm factus, mox fato ademptus, Ds. *Edvard Sherburne*, inter cujus MSS. latet cum aliis Poematiis nondum fato dignis.

527. Ἐτησίη μολοῦσα] Ità *Homer.* Iretione v. 10. Νεῦμαι, σὺ νεῦμαι, σύναυσον, ἄττ χαλιδὼν. Ἐτησίη autem

Quotannis *hùc* profecta,
Æſtate conſtruis nidum;
Hyeméque abis evanida,
Vel *ad* Nilum, vel ad Memphin:
Aſt Amor ſemper ſtruit meo
In pectore nidum:

Et

autem quùm ſit ὁ κῆ ἤ, putârit aliquis, Corruptam hìc vocem, propter μηλῆσαι, in ἀπσίη, ut v. 198. ad λάλη χαλιδὸν, obſervamus. An & hoc *Ionicum*; vel, ut alii, *Atticum*? Vid. ad v. 455. Ità certè χοιζῶν *Homer.* Iliad. ν'. v. 219. cùm tamen *Communiter* ſit, ὁ κῆ ἡ ἀηδὼν. Et *Schmidius* ad *Pindarum* rectè obſervat; quòd aliquandò *Femininorum* Terminatio per ὰ fiat etiam in *Communibus* per ὸς, cujus rei, plures, mox dabimus inſtantias.

529. Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντ]Εἶς ab εἶμι, *Vado*: Ità *Ariſtot.* Hiſtor. Animal. l. 8. c. 12. Ἀπαίρουσι ὅ, τε καὶ ὅ χειμαάζουσι, τὸ αὐ χαλεδόνες τὸ αἱ πυγόνες. Nonnulli putant in Scopulis, aut in truncis arborum ſopitas latere, totâ Hyeme; ut *Kircherus* in Mundo ſubterraneo. Ità *Ovid*: *Cùm glaciantur Aquæ, ſcopulis ſe condit Hirundo.* Alii illas aliquandò ſub ipſis Aquis, in fundo, latere; ut *Pecklinius* in libro *de Aeris* & *Alimenti* defectu & Vitâ ſub Aquis. Vid. *Longepierre*; & *Sam. Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν 2 vol. l. 1. c. 2. fol. 65. hunc locum illuſtrantem.

530. Ἢ Νείλον, ἢ πὶ Μέμφιν] Suſpectus non debet eſſe cuiquam hic locus; nam ſic ante ad v. 154. Ὅρη τε κῆ κατ' ἀρχὰς. Poetæ etiam *Latini* nonnunquam *Præpoſitionum* ordinem invertunt

532. Ἐν καρδίῃ καλιὴν] Penultima ῑ καλιὴ ferè ſemper longa, ut ſuprà v. 528. & hìc, & *Heſiod.* l. 2. v. 121. Οὐκ αἰεὶ ἥδε ἔσσεται πουηφόδε καλιὴ. *Non Æſtas ſemper fuerit: Componite Nidos.*

533 πό-

Πόθος δ' ὁ μὴ πλερῆς,
Ὁ δ' ὦόν ἐστιν ἀκμέλι,
Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη·
Βοὴ δ' γένυσ' αἰεὶ
Κεχηνότων νεοττῶν.
Ἐρωτιδεῖς δ' μικρὲς
Οἱ μείζονες τρέφουσιν·
Οἱ δ' τραφέντες θᾶττον
Πάλιν κύουσιν ἄλλους.
Τί μῆχος ἦν γένηται;
Οὐ γὰρ θέλω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.
Εἰς κόρην, λδ'.
Μή με φύγῃς, ὁρῶσα

533. Πόθος δ' ὁ μὴ πλερῆς] Πόθος hìc pr ut ſuprà v. 518. Ità Nos *Eſther.* v. 359. Οὐ δ' Πόθος χρυσέην ὑπαβάλλεθ' ζώνην. Vid. Epigra hanc rem laudatum ad Not. v. 231.

535. Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη] *Vatican.* MS. μῆν λαπτὸς, miſerandâ *Amanuenſis* ignoranti

542. Τί μῆχος ἦν γένῃ] *Homer.* Iliad. β'. ——ἐδδύ τι μῆχος Εὑρέσθαι δυνάμεσθα. A quamquam ferè non ità diſſimile, *Odyſſ.* ι'. ——Τί νυ μοι μήκιστα γένῃ;

544. Ἐρωτας ἐκβοῆσαι] *Scaliger* ἐκποῆσαι, felicitér. *Salmaſius* ἐκπιῆσαι, voce nullâ; nar πίσαι & πίσαι, non πιῆσαι facit. Fruſtrà et *ber* ſubdubitare videtur, Hoc Verbum eſſe *A ticum*; fruſtrà omnes, quicunque hìc ullai runt mutationem, vel eâ, vel aliâ causâ: Ἐκ nim eſt *Exclamare*, aut etiam *Proclamare*,

Et Amorculus quidem hic alis-augetur;
Hic autem Ovum adhuc eſt,
Alter jam ſemiexcluſus:
Clamórque fit ſemper
Pipientium Amorum.
Amorculos verò parvulos
Majores educant:
Hi deindè ſimul atque alti-ſunt
Rurſus pariunt alios.
Quodnam ergò remedium fiat?
Non enim valeo quidem tantos
Amores effari.

34. Ad Puellam.

Nè me fugias, videns Canam

Herodoto, qui ſeculo *Anacreontis* proximo vixit & illius ferè-ſuppari *Thucydidi*; *βοάω*, *Thema*, Vox *Homerica*: Quare Vox ſatis Antiqua & Legitima.

ODE XXXIV.

Genus Carminis prorſus novum, licet interciſum, nec per totam *Oden* continuum. *Quatuor* enim Priores Verſus ſunt omnes ejuſdem invicem Generis, *viz. Choriambici, Dimetri, Catalecti*, ut illud *Pindari* Olympionic. 4. v. 32. *Ἀημνιάδων γυναικῶν*, & v. 47. *Ἐξαπατῶντι μῦθοι*. Quales etiam ſuprà v. 291. & infrà v. 560. *Ἐξ ἁγαλᾶς ἁλοσθείς*, quem Verſum fruſtrà laceſſunt nonnulli. *Quintus* hujus *Odæ* verſus eſt *Trochaicus, Dimeter, Brachycatalectus*, qui & *Ithyphallicus*, ut ille *Pindari*, Olympionic. 1. v. 2. *Χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ*. *Sextus*, Antiſpaſticus, Dimeter, Catalecticus; modò ſyllaba deſit, *Glyconius*, *Septimus* & *Octavus*, *Iambi*, *Dimetri*, *Catalectici*, cujus Generis tota *Prima* Ode & Aliæ non paucæ.

545. *Μή μοι φύγῃς ὀφθῶσι*] *Dan. Heinſius* legit,

Τὴν πολιὰν θέειραν·
Μήδ', ὅτι σοι πάρεστιν
Ἀνθος ἀκμαῖον ἔρης,
Τἀμὰ φίλτρα διώξης.
Ὅρα καὶν τεθάποισιν,
Ὅπως τρέπῃ τὰ λθυκὰ
Ῥόδοις κρύα πλακέντα.

Εἰς Εὐρώπην, λέ.

Ὁ ταῦρος ἦτος, ὦ παῖ,
Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι·
Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίην γυναῖκα.

Περὶ

Μὴ μιῦ φ. ὀρ. *Nescius*, Aliud nunc Carminis Genus, non *Iambicum*; ut modò oſtendimus.

546. Τὴν πολιὴν ἔθειραν] Cave, nè *Doriſmum* hìc ſuſpiceris; cùm Finita in δα, θα, ρα, & α purum, ità ſoleant efferri. Τὴν verò omninò rètinendum.

548. Ἄνθος ἀκμαῖον, ἔρεις] γρ. ἔρῃς & ἧσης. Prior ſyllaba Ε ἀκμαῖον Communis, ut in πίμπρᾳ, *Euripid.* Hecub. v. 1273. Vid. plures Inſtantias ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19.

549. Τἀμὰ φίλτρα διώξης] Διώκω propriè ſignificat, *Infeſto animo-perſequor*, atque proindè *Abigo*, *Expello*, etiam *Herodoto*, in exilium mitto. Quarè *Fabro* ignoſcendum, qui Figuratâ ſignificatione deceptus, non penitiùs introſpexit, atque ità temerè de hoc Verbi uſu pronuntiavit, & legi voluit, quaſi emendatiùs, διώσῃς.

550. Ὅρα κὴν τεθάποισιν] *Ioniſmus* perpetuò *Anacreonti* tribuendus; niſi ubi Perſonam gerit, ut

Od.

Canam hanc Cæſariem;
Neque ideò, quòd tibi adſit
Flos integer juventæ,
Meam amicitiam rejicias.
Vide etiam in Corollis,
Quomodò emineant candida
Roſis Lilia intexta.

35. De Europâ.

Hic Taurus, ô Puer,
Jupiter mihi videtur aliquis eſſe;
Gerit enim in Tergo
Sidoniam Fœminam;

Traji-

Od. x. quare hoc in loco pro κοῦν, hoc eſt κύριον, lego κῦν *Ionicè*. Ità certè & olim v. 151. κῦν pro κοῦν legebatur, hoc pro κύν.

551. Ὅπως στέφει τὸ λευκὸν Ῥόδοις κρίνα πλεκόντων] *Ovid.* Quale *Roſa* fulgent inter ſua *Lilia* mixtæ. *Virgil. Æn.* l. 12. v. 68.——vel miſta rubent ubi *Lilia* multâ Alba *Roſâ*. Quemadmodum autem hîc noſter Poeta ex Corollis probat, *Canorũ* ſuorũ colorem minimè aſpernandum, ità *Theocritus* & Nigrum colorem, Καὶ τὸ ἴον φίλον ἐστὶ καὶ ἀ χαρίεσσα Υάκινθος· Ἀλλ' ἔρπειν ἐν τοῖς στεφάνοις τὸ στρῶτιν λέγω).

Ode XXXV.

Genus Carminis idem atque illud *Primæ* omnium Odæ.

556. Σιδωνίην γυναῖκα] *Europam* notat *Agenoris* filiam, Regis *Phœniciæ*; cujus Urbes præcipuæ erant *Sidon* & *Tyrus*. Hujus Hiſtoriam habet *Herodotus* l. 1. c. 2. *Apollodorus* Bibliothec. l. 3. c. 1. *Ovid.* Metamorph. l. 2. Fab. 13. *Moſchus* Idyll. 2. Titulo *Europa*. *Nonnus* Dionyſiac. l. 1. *Lucianus* de Dea Syri-

Περᾷ ἢ πόντον θύρσυν,
Τέμνῃ ἢ κῦμα χηλαῖς·
Οὐκ ἂν ἢ ταῦρος ἄλλος,
Ἐξ ἀγέλης ἐλαθείς,
Ἔπλυσε τὴν θάλασσαν,
Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

Εἰς τὸ ἀνειμμένως ζῆν, λϛ'.

Τί με τὺς νόμυς διδάσκεις,
Καὶ Ῥητόρων ἀνάγκας;
Τί δέ μοι λόγων τοσούτων,
Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἁπαλὸν πῶμα Λυαίυ·

Μᾶλλον

via Sydonierum Nomiſma ſcribit, *Europam* habere Tauro inſidentem, quale *Gronovius* nobis exhibet *Theſaur. Græc.* Antiquitat Vol. 1. §. L. Inſcriptio ΘΕΑΣ ΣΙΔΩΝΟΣ. *Greek and Roman* Hiſtory Illuſtrated by Coyns and Medals, per O. W. 1692. p. 187. Eadem *Venus* & *Aſtarte* putatur. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 171.

559. Οὐκ ἂν δὲ Ταῦρος ἄλλος] Sunt tamen, qui dicunt, *Themidem* Tauro vectam Diluvii *Deucalionei* tempore, *Bucheta Epiri* urbem appuliſſe, ut *Harpocration* & *Suidas* in Βύχετα, & *Gronovius* loco laudato. Pro *Anacreonte* igitur dicendum, Nullam hujuſcemodi æquè celebrem Fabulam, atque illa *Europæ*; alteram *Themidis* Authores nullos ferè habuiſſe, præter *Philochorum* & *Philoſtephanum*, quorum

Trajicitque pontum latum,
Et dividit undam ungulis.
At verò haud facile Taurus alius,
Ex armento abactus,
Navigârit æquor;
Nisi unus utique Ille.

36. Quòd libere sit vivendum.

Quid me Jura doces,
Et Oratorum argumenta?
Quid mihi *emolumenti* ex tot disputationibus,
Nihil omninò profuturis?
Potiùs doceas me Bibere
Mitem potum Lyæi:

Potiùs

rum uterque longè infrà *Anacreontis* ætatem; aut certè obscuros illos.

560. Ἐξ ἀγέλης ἐλαθεὶς] De hoc Versu diximus in Principio *Odæ* XXXIV. *Scaliger*, qui corruptum Metrum putabat, legebat Ἀγέλης ἐξελαθεὶς, vel Ἀγέλης που ἐξελαθείς. Verùm hoc inter *semiambos* sæpè miscetur, ut notamus loco prædicto, & ad v. 291. & ad v. 593.

Ode XXXVI.

Genus Carminis idem cum illo *Primæ* & *Secundæ* Odæ, exceptis mox excipiendis. Nec oblivioni tradendum, quod toties notamus, *Spondæum* & *Anapæstum* ἰσοδυναμοῦντας.

564. Καὶ Ῥητῆρων ὠκάγκας] Hìc *Spondæus* pro *Iambo*, in *Primo* & *Impari* loco, quod in *Primâ* omnium *Odâ* septies invenies, & Mox *Anapæstus*, qui pes optimè huic Versui convenit, ut in Tertiâ Odâ.

568. Ἀπαλὸν πῶμα Λυαίης] Cum Olim πῶμα esset, *Scaliger* πωτὸν fatis quidem bene, quùm sit Vox *Homerica*

Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.
Πολιαὶ χάραν τίφουσι·
Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,
Ψυχὴν δ' ἐμοὶ χάρωσον.
Βαχὺ μὴ-ζῶντα χαλύπτεις·
Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

Εἰς τὸ Ἔαρ, λζ'.

Ἴδε, πῶς Ἔαρ φανέν,

Χά-

merica & huic Generi apta: Sin ad Literarum vestigia velis propiùs accedere, πῶμα potiùs legendum, & sic Versus erit *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, quem Pedem libenter *Anacreon Iambis* suis immiscet, ut ostendimus ad v. 90. & in hâc ipsâ *Odâ* plus semel. Et vox πῶμα *Euripidi* etiam familiaris, pro πῶμα, vel ποτὸν, ostendimus ad *Ion.* v. 1199. Vid. infrà ad v. 656. 660.

570. Μεθ' χρυσέης Ἀφροδίτης] *Scaliger* ità transponendo legit, Χρυσῆς μετ' Ἀφροδίτης, & sic sanè *Iambus Dimeter* Catalectus efficitur; sed nec aliud Genus exemplo caret, nempè *Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος*, ut modò diximus ad v. 568. & mox dicemus ad v. 574. & 575. & plura diximus ad v. 90. & plura infrà sæpè dicemus. Scribo hìc *χρυσέης Ionicè*, ut v. 224. Ità infrà v. 1175. Χρυσῷ δὴ ἐίκασμένη Ἀφροδίτῃ & *Virgilio* Æn. l. x. v. 16. ——*Venus aurea.*

571. Πολιαὶ χάραν τίφουσι] Cùm olim legeretur, Πολιαὶ τίφουσι κάραν, pro quo *Scaliger* legebat, Πολιαὶ κάρᾳ τίφουσι, *Fabri* filia τίφουσιν, ut subauditur μοὶ, quod ad sequentem Versum refertur, ut sit Ordo, Δὸς ὕδωρ μοι κάραν τίφουσι πολιάν ex utrisque ego

doceas *me* luſitare
ıreâ Venere. 570
Caput coronant:——
ıi Aquam; infunde Vinum, ô Puer,
mque mihi ſopias;
nec-vivum condes:
ıs nihil appetit. 575

37. De Vere.

, ut Vere apparente, Gratiæ

ndum ſtatuo, Πολιαὶ κάρηνα πίφυσι, cum Prior ſyllaba Ϝ κάρηνα pro certo corripitur. Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ] χρ. φέρ' ὕδωρ, , ὦ παῖ. Vid. ad v. 1275.

ψυχὴν δέ μοι κάρωσον] Rectè *Scaliger* pro ὡ μοι legebat ψυχὴν ἐμοὶ, ego δ' interſeren- i; quòd Δὸς ὕδωρ μοι præceſſerit. Κάρω- ıâ brevi, à κάρος ſopor, Veternus, *Apollo-*, & aliis in uſu.

Ἐρρχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις] Ego βρυχὺ hoc ccipio, ut μυκηθμὸν D. *Johannis* c. 16. v. 16. Καὶ ὄψεσθέ με, κ. λ. Μὴ ζῶντα pro θνη- pio per ὑφ' ἅν, quamquam non pauci pro primitùs obtinuit, μοι ſubſtituendum pu- *Scaliger* etiam ζόον legit, ut Metrum *Iam-* conſtaret, de *Ionico* enim ἀπ' ἐλάσσονος, mnium quidem ille cogitabat. Vid. ad v. . 570. &c.

Ὁ θνητὸν οὐκ ἐπθυμεῖ] En! Hic alius *Ioni-* ἐλάσσονος, quem toties probamus *Anacreontibis* ſuis immiſcere.

ODE XXXVII.

nis Genus *Anapæſticis* præcipuè gaudet & um: De ſingulis Verſibus ſuo loco.

ὦδε, πῶς, Ἔαρος φανέντος] Hic Verſus ejuſ- eris cùm *Primâ* omnium Odâ, excepto, quod

Χάειτες ῥόδα βρύουσιν·
Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἀπαλύνει γαλήνη.
Ἴδε, πῶς πᾶσα κολυμβᾷ,
Ἴδε, πῶς γέραιος ὀδόν·
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ διωκῇ,
Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
Καρποῖσι γῆ πεφύτευται·
Καρπὸς ἐλαίας πεφύτευται·
Βρομίῳ πέφευγε τὸ νᾶμα,

quod Duos priores Pedes *Anapæstos* habeat, qui Pes facilè *Iambis* miſcetur, etiam in *Secundo* loco, ut probamus ad *Euripid.* de quâ re plura dicimus ad v. 88.

577. Χάειτες ῥόδα βρύουσιν] Ejuſdem Generis hic Verſus cum *Tertiâ* Odâ. Βρύω autem *Activè* & *Neutraliter* occurrit, ut D. *Jacob.* c. 3. v. 11. Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν. Ubi *Activè*, ut hoc in loco. Aliàs, *Neutraliter*, ut Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύει. De *Plantis* autem, ut hic, De *Aquis* & *Ulceribus* dicitur. Vid. ad v. 96.

578. Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης] Verſus *Ionicus a minore* ἐλάσσονος, de quo ad v. 575. & v. 90.

579. Ἀπαλύνεται γαλήνη] De hoc Verſu dicimus ad v. 577. Ità v. 797. Ἀπαλύνεσθαι γαλήνης. Ità *Molles* undas dicit *Virgilius* & *Lucretius*.

580. Ἴδε, πῶς πᾶσα κολυμβᾷ] Verſus & hic *Ionicus a minore* ἐλάσσονος, ut v. 578.

581. Ἴδε, πῶς γέραιος ὀδόν] Reſtè ſe Verſus habet, & eſt ejuſdem Generis cum *Odæ* Tertiæ, niſi quòd *Tribrachyn* in Secundâ ſede habeat, qui pes *Iambo* æqualis, vel etiam *Anapæſtum*; cùm ultima Γέραιος ob ſequens Aſperum produci poſſit. Vid. ad v. 576.

Tres

Gratiæ Roſas emittant.
Aſpice, ut fluctus Æquoris
Molliatur ſerenitate:
Aſpice, ut Anas natet,
Aſpice, ut Grus migret:
Apertéque ſplendeſcat Sol.
Nubium umbræ diſpelluntur;
Hominúmque nitent labores:
Fructibus Tellus erumpit;
Fructus Olivæ germinat.
Bacchi oneratur palmes, laticem continens:

Per

Tres ſequentes Verſus examuſſim ſe habent, ad Normam Odæ *Tertiæ*.

584. Τὰ βροτῶν ἴλαμψιν ἔργα] Ἔργα, inquit *Baxter*, propriè ſunt *Urbes*, *Templa*, & *Arces*; addo *Agri*: Nam τὰ ἔργα) γεώργια. Vid. *Euſtath.* fol. 1562. lin. 11. *Heſiod.* Ἔργα βοῶν. *Virgil.* utrumque ſimul jungit, *Hominumque Boúmque labores.*

585. Καρποῖσι γαῖα θηλύπλει] *Dan. Heinſius*, Καρποῖσι γῆ θηλύπτει. *Henr. Stephan.* Καρποῖς γαῖα θηλύπτει. Utrovis modo Verſui ſatisfiet, ut vel ſit *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*, vel *Pherecratius*, quî cum *Iambis* aſſociari gaudet; ut v. 295. Nec audiendus *Faber* neque Filia; nam καρπὸς γῆς θηλύπτει & καρποῖς γῆ θηλύπλειν dicitur.

586. Καρπὸς ἱλαίας θηλύπτει] Carmen hoc ſatis in tuto: Nam *Dactylus* in primâ ſede *Spondaum* æquat, aut *Anapæſtum*, & *Media* ſyllaba ἔ ἱλαίας corripi poteſt, quod fieri ſolere oſtendo, ad v. 147. Περκύπτει, elegantèr pro voce θηλάζει, ἀμφὶ, βλαστάνει. Nec mirum, quòd bis utatur eâdem voce; nam & ſuprà v. 582. & 584. bis occurrit ἴλαμψις, quæ res frequens in Cantilenis.

587. Βορμὶς τίφεται τὸ νᾶμα] Similis Verſus per omnia

Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
Καθελὼν ἤνθισε κάρπος.

Εἰς ἑαυτὸν, λή.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
Νέων πλέον δ' πίνω·
Κἂν δέσῃ με χορεύειν,
Σκηπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν·
Νάρθηξ γὰρ οὐδέν ἐστιν.
Ὁ μὴ θέλων μαίνεσθαι,
Πάρεστι γὰρ, μαινέσθω.

omnia Verſui 576. quod ut facerem ad
ob Emphaſin. Τὸ νᾶμα, *Latex*, incluſus P
A ſtrepitu, *Bromius*, quòd Vociferetur, *Ja*
Quòd Curis ſolvat Corda, *Lyæus* erit.

588. Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα.] Verſus
ἀπ' ἰλάδων Θ, ut v. 578. Editio *Morelii*, Κατ
λων, ἢ κατὰ κλῶνας, *Heſych.* Κλῶνες, αἱ ἀφὸ
δένδρων.

589. Καθελὼν ἤνθισε κάρπος] Verſus & hi
ens ἀπ' ἰλάδων Θ, nam ἤνθισε omninò lege
non ut hactenùs, ἤνθησε. Vid. ad v. 874. Τὸ
κάρπος καθελὼν κατὰ φύλλον καὶ κατὰ κλῶνα
ἑαυτόν.

Ode XXXVIII.

Carminis Genus ad Oden Primam pertinet
extra Regulam, de iis ſuo loco dicendum.

592. Κἂν δέσῃ με χορεύειν] Συνίζησις ἐν τῷ
Hic Verſus *Dactylicus*, *Dimeter*, *Brachycata*
dictus *Pherecratius*, de quo ad v. 77. & 295.
ſtans *Spondæo*, *Dactylo*, atque iterum *Spondæo*

593.

r folium, per furculum,
ffundens ſe-florere-facit Fructus.

38. De ſeipſo.

Ego ſenex quidem ſum;
Juvenibus plus tamen bibo:
Et ſi opus-fuerit me ſaltare,
Pro ſceptro teneo Utrem;
Ferula enim nihil valet.
Qui quidem vult pugnare,——
Id enim per me licet, pugnet.——
Mihi

593. Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν.] Similis Ἔννοια apud *Euripidem* noſtrum in Notis ad *Bacch.* v. 308. Verſus *Choriambicus*, *Dimeter*, *Catalecticus*, qualis v. 191. Καὶ χαλεῦς γαλόους, Vid. etiam ad v. 560. & 599.

594. Νάρθηξ δ' ἀδύ, ἴσω.] Ità lego pro ἡ νάρθηξ δ' ἀδύ ἴσον, ut Verſus ſibi conſtet, quod miror Nemini priùs viſum; cùm illius par, Παρέσται νῦν μαχέσθαι, eſſet omnibus ſuſpectus; in utroque enim *Spondæus* in ſecundo loco, quod minimè ferendum.

595. Ὁ μὲ θέλων μαχέσθαι.] Diſtichon, quod hìc incipit, *Anacreontis* agnoſcitur ab *Ariſtophan.* Scholiaſt. fol. 18. *Hephæſtion* etiam laudat, ut mox probamus.

596. Παρέσται δ', μαχέσθω.] Cum olim παρέσται δὲ ſcriberetur, nos ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ut modò diximus, item ex *Hephæſtione* p. 16. & *Photio de Metris*, inter *Latinos* Grammaticos p. 1642. qui omnes legunt πάρεστι δ', hunc Verſum emendamus. Vid. ad v. 594. & 595. Item *Henric. Stephan* & *Fabrum* in locum; nec non *Longepierre* &c. Nec *Anacreon* invitat Rixoſos, cujuſmodi homines abominatur

Ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν * οἶνον, ἡδύν, * Vid. ad v. 1123.
Ἐγκεράσας Φόρησον.
Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι· 600
Σεληνὸν ἐν μέσοις δὲ
Μιμέμφομαι χορεύσω.

Εἰς ἑαυτόν, λθ'.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τότε μοι ἥτορ ἰανθὲν
Μέσας ἄγχει λιγαίνῳ. 605
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Ἀποπίπτει μέριμνα,

Πολυ-

natur v. 1346. & aliàs; at dicit. *Licere quidem per se, ut Insani pugnent, seipsum quietum intereà & hilarem potaturum.*

599. Ἐγκεράσας Φόρησον] Versus *Choriambicus*, ut suprà v. 593. Poeta Modestiæ nunquam oblitus, hìc temperandum Vinum suum fatetur.

601. Σεληνὸν ἐν μέσοις] Cùm olim Σεληνὸν ἐν μέσοισι scriberetur, *Henric. Stephan.* dixit, *Deesse videtur Particula δὲ, sed Lex Versûs fortasse eam excluſit.* Est quidem necessitas, ut hìc adsit δὲ particula; nec tamen Lex Versûs excludit, si pro μέσοισι, legamus μέσοις δὲ; tum enim omnia rectè se habebunt.

Ode XXXIX.

De Carminis Genere consulatur *Tertia* Ode: si qui autem hìc Versus extrà Normam positi videantur,

Mihi Poculum, ô Puer,
Melleum, Vinum dulce
Immiſcens, afferto.
Ego ſenex quidem ſum ;
Silenum verò in medio
Imitans ſaltabo.

39. De ſeipſo.

Quandò ego bibo Vinum,
Tunc mihi cor recreatum
Muſas orditur celebrare.
Quandò ego bibo Vinum,
Projicitur Cura,

Solli-

tur, & horum quoque rationem ſuo loco mox dabimus.

604. Τότε μοὶ νοῦς ἰανθεὶς] Verſus *Ionicus a minore*, ut ad v. 90. 570. 588. &c.

605. Μύσας ἄεχεται λιγαίνειν] Verſus *Trochaicus*, Dimeter, Acatalectus, cum *Spondæo* & Tribus *Trochæis*, ut infrà v. 661. Malè olim tranſpoſita Vocabula, Λιγαίνειν ἄεχεται μύσας, ad quod *Henr. Stephanus* jejunè, *Dimeter* eſt *Acatalectus*, ſive *Acatalecticus* (nec Pedum genus nominat) *cujuſmodi, inquit, alios reperies alibi.* Cur non oſtendit ubi? Dico ego, ſi maximè quæras, nuſquam aliàs reperies *Iambum* in primo & Tertio, *Spondæumque* in *Secundo* & *Quarto* loco, quarè nec hic patior. De *Iambis* loquor. De voce λιγαίνειν vid. infrà ad v. 961.

607. Ἀπείπω μέλεα] Cùm olim ἀπείποντα μέλεα legeretur, obſtupui, certus, in hoc Genere, *Spondæum* in Pari loco admitti non poſſe: Lego itaque in ſingulari Numero; quòd verò βυλαὶ ſequatur, facilis indè erat Corruptio, ut Verbum

Πολυφρονίδης τε βελαὶ,
Ἐς ἁλικλύπους ἀήτας.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ' ὀν αὐχαις
Δονέῃ μέθῃ γανώσας.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Στεφάνοις ἄνθεσι πλέξας,
Ἐπιθεὶς ὑφ' καρήνῳ,
Μέλπω βιότου γαλήνιλν.
Ὅτ ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Μύρῳ θυώδεϊ τέγξας

Pluralitèr efferretur, atque proindè μέλεμ
Poteſt quoque legi Ἀποελίπθυντο μέλεμναι
nempè *Ionicè* Augmento, & ſic fiet *Ionicus*
σιν, ut ſuprà v. 604.

609. Ἐς ἁλικτύπους ἀήτας] Ex *Homeri*
Odyſſ. ε'. v. 409. —— ἀπὸ τὸ φέρειν ἀνα
ἄελλαι. Ità *Horat.* l. 1. Od. xxvi. *Triſtitiam &* n
dam protervis in mare *Creticum* Portare V
mox v. 658. Τὸ δ' ὄχθον πέφυγε μιχθὲν Α
θέλλῃ. Vid. in *Lexico* meo *Latino-Græco*, I
Ventis trado.

611. Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος] Ità pro
μων, quod priùs obtinuerat, cum *Fabro*,
non modò ob rationes ab eodem *Fabro* ad
rùm *Metro* etiam ipſo exigente. Eſt en
Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, qualis v. 6
autem ſyllaba in λυπιπαίγμων (ſiqua talis V
longa eſt, ut ex Analogiâ conſtat, Penultima
ri λύσω ſemper longa & proindè ab eo De

Sollicitáque conſilia,
In mare-pulſantes Ventos.
Quandò ego bibo Vinum,
Jocoſus tunc Bacchus
Florulentas me inter halationes
Verſat, ebrietate hilarem-reddens.
Quandò ego bibo Vinum,
Serta floribus texens,
Imponénſque Capiti,
Laudo Vitæ ſerenitatem.
Quandò ego bibo Vinum,
Unguento ſuaveolenti tingens
Corpus

ex λυσίφρων, λυσίπονος, λυσιμελὴς, λυσιμέριμνος videre eſt. Et aliàs hoc Epitheton Baccho tribuit *Anacreon* v. 674. & v. 764. Prætereà hâc voce *Heſiodus* utitur, Κυρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες ὀρχηστῆρες. *Baxtero* Mens alia, at *Metri* neſcia.

612. Πολυανθέσιν μὲ σὺ αὔραις] χρ. ἄεραις, ut mox v. 843. Χαίρουσιν τ' ἀγαλμὰ σὺ ἄεραις Πολυανθέων Ἐρώτων. Hinc corrigo & emendo *Homeri* Hymn. XXIX. v. 14. Παρθενικαί τε χορῇς ὡρήσιανθέσιν——lego, ὡρεσιανθέσιν, aut πολυανθέσιν, ut hic.

615. Στεφάνους ἀνθεσι πλέξας] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut ſuprà v. 611.

617. Μέλπω βιότου γαλήνην] Olim Βιότου μέλπω γαλήνην. Cùm verò *Spondæus* rariſſimè in loco *Pari* inveniatur, Muto ordinem Vocum, ut ſit *Iambus, Dimeter, Catalectus*, cum *Anapæſto* tamen in *ſecundo* loco, quod fieri oſtendo ſæpiùs, ad v. 88. & v. 359. Licet nec *Spondæum* omninò excludendum è *ſecundo loco*, agnoſcam, infrà ad v. 948. Aliàs legerem, Verſu *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος, Βιότου μέλψω γαλήνην.

619. Μύρῳ εὐώδει πίγξας] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 615.

Δέμας, ἀγκάλαις ἢ κύρλῳ καθέξω
Καλέσων, Κύπριν ἀείδω.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Ὑποκύρλοισι κυπέλλοις,
Τὸν ἐμὸν νόον γ' ἁπλώσας
Θιάσῳ γέγηθα κύρων.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
Τὸ θανεῖν γὰρ μὲ πάντων.

Εἰς Ἔρωτα, μ'.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥάδοισι
Κοιμωμένῳ μέλιτταν

Οὐκ

620. Ἀγκάλαις ἢ κύρλῳ καθέξω] Ità mox v. 1070. Ἀπαλὴν παῖδα καθέξειν, ni καθέχειν ibi legendum potiùs videatur, ut sit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονι purus.

621. Καθέξων Κύπριν ἀείδω] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονι, ut suprà. v. 619.

623. Ὑποκύρλοισι κυπέλλοις] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονι, ut v. 621. Deleo autem ἢ sensu postulante.

624. Τὸν ἐμὸν νόον γ' ἁπλώσας] Carminis flatum minandi causa τὸ γ' interfero.

625. Θιάσῳ γέγηθα κύρων] Olim θάσσῳ πέρπτμαι &c. Cui par nihil in toto *Anacreonte*; Quare γέγηθα Restituo, & πέρπτμαι, quod ex *Scholio* in *Textum* irrepserat, relego. Quid sit θίασος, ostendo ad *Euripid.* Phœniss. v. 802. & *Longepierre* in hunc locum.

627. Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος] *Baxter* dicit, Μόνῳ esse Vocem nihili, & se facili negotio μόνον reponere Ego.

Corpus, ulniſque puellam
Detinens, Venerem colo.
Quandò ego bibo Vinum,
Gibboſis poculis,
Meum utique animum explicans
Sodalitio delector Juvenum.
Quandò ego bibo Vinum,
Hoc mihi ſoli Lucrum:
Hoc ego acceptum abſportabo:
Mors enim *commune eſt mihi* cum omnibus.

40. De Cupidine.

Cupido aliquandò inter Roſas
Dormientem Apiculam

Non

Ego quidem μόνον agnoſco Lectionem minimè aſpernandam; at in hoc loco μόνῳ longè potiorem: *Emphaticum* enim videtur; nam dicit Poeta, *Alia, quæ habuerit, ſive poſſederit, unà cum aliis conſumo, vel aliis certè relinquo; quæ autem Bibo, ea ipſa mihi & ſoli in commodum cedunt,* ea *mihi* ſunt *Lucrum.* Cujus ſensûs, quæ ſequuntur, ſunt ἐξηγητικὰ, Τὸ δὲ ἐμὸν λαβὼν λοιπόν. Vid. Eccleſ. c. VIII. v. 15. Huc refer *Sardanapali* Epitaphium apud *Athenæum*, fol. 529.

629. Τὸ Θάνειν δ' μετὰ πάντων] *Baxter* rectè ſibi videtur hìc Legere μετὰ πάντα. Verùm Veterem Lectionem Ratio ipſa probat; ut ſit ſenſus, *Hoc mihi & ſoli* proprium, emolumentum capere ex hilari Vitâ; *Mors omnibus Communis.* Verſus & hic *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 623.

ODE XL.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis atque omnium Primi. *Henricus Stephanus,* aliique jamdudum monuerunt, hanc *Anacreontis* Odem *Theocritum* poſteà imita-

Οὐκ εἶδον, ἀλλ' ἐτρώθην·
Τὸν δάκτυλον γὰρ δηχθεὶς
Τῆς χειρὸς, ὠλόλυξε.
Δεδαμὼν γὰρ ἡ πεπαιδεὺς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
Ὄλωλα, κἀποθνήσκω·
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
Ἠδ' εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

tum, *Idyll.* 19. Cui Titulus, Ἔρως κατασκλ
ego reſtituendum arbitror. Videſis *Godfr*
nei, Emblem. §. 2. p. 148.

632. Οὐκ εἶδον, ἀλλ' ἐτρώθη] Ità *Virgil.* G
v. 458. *Immanem ante pedes Hydram mori*
ella, Servantem ripas, altâ non vidit in Herb

633. Τὸν δάκτυλον γὰρ δηχθεὶς τῆς χειρὸς]
mum & hìc reſtituo, ut mox apparet fieri d
v. 636. Τὴν καλὴν Κυθήρην. Μέλιτταν autem
non eſt, ſed *Commune*, nec ultima poteſt
verti, cùm ſit brevis; undè Δίπτυνον *Home*
enim α breve in η minimè vertunt, *Ione*
Poetæ; nam πεζοκεφάροι, ut *Herodotus* & *Hi*
aliíque τρηχείην & μοιρίλλω &c. legunt. Μᾶτερ au
Doricum modò, ſed & *Atticum*, &
etiam extrà Choros frequentèr uſurpatum;

Non vidit, ſed vulneratus eſt.
Digitum itaque morſus
Manûs *ſuæ* exclamavit *præ dolore.*
Currenſque ſimul & volans
Ad pulchram illam Cytheren,
"Perii, mater, inquiit,
"Perii & prorſus morior:
"Serpens me percuſſit puſillus
"Alatus, quem vocitant
"Apiculam Rurſicolæ.
Illa igitur dixit, "Si aculeus
"Cruciat *tantoperè* Apiculæ,
"Quantoperè, putas, dolent illi,
"O Cupido, quos tu petis?

41. In

nacreonti condonamus illud, qui *Atticiſmo* libentèr utitur; cùm ipſe *Athenis* fit diù verſatus, ab *Hipparcho* magnificè exceptus, ut oſtendimus in Vitâ. Ex hujuſmodi voculis anſam videntur arripuiſſe indoctiores *Amanuenſes*, tot *Doriſmos* huic Authori affigendi.

634. Ὠλέσαυξε] Vel ex hoc uno loco conſtat, quàm temerè Critici ſtatuerint, Nemini Veterum ὠλόζω pro ἧπτω uſurpatum; de quâ re diximus ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1337. & ad *Homeri* Odyſſ. γ'. 450. δ'. v. 767. & *Batrachom.* v. 100.

638. Μάτερ] Quòd non ſit *Doricum*, vid. Not. ad v. 633.

639. Ὄφις με δάκνε μικρός] Plenum hoc ἀφελείας, quâ præcipuè excellebat *Anacreon.* Mr. *Longepierre* hunc locum omnium optimè explicat & illuſtrat.

643. Πικρὸς γὰρ ὁ μολίβδης] Ità hìc *Ioniſmum* ſuum *Anacreonti* reſtituo, ut ſuprà v. 633. & aliàs. Notandum, quod & *Fabri* filia notat, πικρὸς hoc in loco *Activè* poni, ut mox v. 644. *Paſſivè.*

Ode

Εἰς συμπόσιον, μά.

Ἵλαοι πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
Τὸν ἐφθυρέτιν χορείης,
Τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,
Τὸν ὁμότροπόν γ' Ἔρωτι,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
Δι' ὃν ἡ Μέθη λοχᾶται,
Δι' ὃν ἡ Χάρις τ' ἐτέχθη,
Δι' ὃν ἀμπάυει λύπην,
Δι' ὃν θυνάζει Ἀνίην.
Τὸ μὴ ἓν πῶμα κεραθὲν

Ἀπα-

Ode XLI.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis atque *Tertia*.

647. Ἀναμέλψομεν] Pro ἀναμέλψωμεν, nam πίωμεν præceſſit; & eſt Ἀττικὸν χάρμα, Ὅμηρικὸν αὖτε Ἱστορικόν. Ità *Homer.* Odyſſ. *d.* v. 41. Ὀππότε τιν' ἡδέσθη τε κὴν ἧς ἱμείρεται αἴης. Et v. 57. Θέλγε, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται. Et v. 85. Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν.

648. Τὸν ἐφθυρέτην χορείης] Ità *Tibullus* l. 1. Eleg. 7. *Ille liquor docuit voces inflectere Cantu, Movit & ad certos neſcia membra modos.* *Ioniſmum* in χορείης reſtituo, ut mox v. 651. & olim Κυθήρης.

649. Τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς.] Ità infrà v. 1071. Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

650. Τὸν ὁμότροπόν γ' Ἔρωτι] Scio, ultimam δ' ὁμότροπον, etiam antè Vocalem, in *Cæſurâ* poſſe produci; veruntamen ad Verſum ſuffulciendum τὸ γ' inter-

41. In Sympoſium.

bibamus Vinum,
celebremus Bacchum,
orem Choreæ,
s expetentem cantilenas,
ritum Amori *& iiſdem moribus*, 650
im Veneris:
quem Ebrietas nata eſt,
em Gratia genita eſt,
em ceſſat Luctus,
em ſopitur Triſtitia. 655
ilum quidem *huc probè* mixtum
Molles

ilum ſatiùs duxi; quod nec inelegantèr hoc
ῳ. ἐμόιχθον.
Δι' ὃν ἡ Μέθη λοχᾷ θεὸν] Μέθη omninò hìc
imp, ut etiam *Nonno* Dionyſiacôn l. XVIII.

Δι' ὃν ἡ Χάρις τ' ἐπήχθη] *Synecdoche* Numeri
ερπε. Et hìc τ' interſerendum duco, ut
. nec ſine ratione.
ι' ὃν ἀμπαύετο Λύπη] Verſus *Ionicus a min*
, ut v. 629. Lego enim ἀμπαύετο pro
η, ut mox σύναζεται. Quin γρ. Δι' ὃν ἀμφὶς
Dicitur *Homero* ἀμφὶς εἰμὶ, ἀμφὶς φοβέο-
ίαν, ἤμυε &c.
ι' ὃν σύναζεται Ἀνίη] Pro σύναζεται, ut mo-
άετο, nec Novus eſt uſus *Imperfecti* pro
ut mox v. 658. Πίφαυσκε pro φύεγε. Eſt
hìc Verſus *Ionicus a min* ὑλάοντα, ut v.

τὸ μὲ ἐν πῶμα χεραῖν)' Πῶμα lego pro
πάμα, ut ad v. 568. Et πῶμα pro *liquor*.
eſt

Ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες,
Τὸ δ' ἄχος πέφυγε μιχθὲν
Ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.
Τὸ μὲν ἓν πῶμα λάβωμεν,
Τὰς δ' Φρυντίδας μεθῶμεν·
Τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
Ὀδυνωμένῳ μεείμναις;
Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Μεθύων θέλω χορεύειν,
Μεμυρισμένος δ' παίζειν,

est Vox Euripidæa, ut tum diximus, & Verſus ficit *Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος*. Miror hoc *Henr. num* latuiſſe, cui Vox corrupta πῶμα, magno cit ſcrupulos. Vid infrà ad v. 660.

658. Τὸ δ' ἄχος πέφυγε) Vid. ad v. 609. &

659. Ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ) Ità *Faber* rectè mo gendum pro *ἀνεμοτρόπῳ*, cui aſſentior lubent

660. Τὸ μὲν ἓν πῶμα λάβωμεν) Ità hîc iter πῶμα lego, ut ſuprà v. 656. Quod miror, autchàc in mentem veniſſe, verùm omnes ſtituiſſe, longiùs à Literarum veſtigiis rece quaſi neceſſe eſſet, ut *Iambus, Dimeter, Cat* perpetuò recurreret; cùm toties iiſdem inter probaverimus *Ionicos ἀπ' ἐλάσσονος*.

661. Τὰς δ' Φρυντίδας μεθῶμεν) *Trochaicus, ter, Acatalectus*, ut v. 277. & v. 278. Huc illud *Macedonii* Conſulis, Anthol. l. 1. c. 2 Ἀναχεσίοντος ἐν Πραπίδεσιν φυλάσσω Παῤῥασίην Φρυντίδα μὴ κατίχειν. Unde Antiquitas & Aut hujus *Odæ* elucet & *Fabri* Incogitantia atque ritas, qui contrà pronuntiare auſus eſt, "O

Molles afferunt Puelli;
Mœſtitia autem fugit immixta
Ventis-agitatæ procellæ.
Poculum igitur ſumamus,
Curáſque dimittamus;
Quodnam enim eſt tibi commodum
Vexato ſollicitudinibus?
Undè novimus quod futurum eſt?
Vita mortalibus prorſus incerta.
Probè-potus Volo ſaltare,
Unguentóque perfuſus ludere Unà

"hoc miſerabile, ſi quod aliud, ſemper viſum eſt; quique "illud Ab elegantiſſimo Poetâ ſcriptum putet, Muſas "profectò in Conſilium non advocavit.

662. Τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος) Ità Verſus plenè ſibi conſtat, & ita legunt nonnulli Codices, *Baxtero* certè priores, qui tamen ſe ſuppleviſſe gloriatur cum Vocula τὸ, quod tamen *Fabri* filia antè fecerat: Vetus quoque Lectio benè ſtabit, Τί σοι γὰρ ἐστι κέρδος, ut ſit, Purus *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*.

663. Ὀδυναμένῳ μετείμεναις) Ità reſtituo, pro corrupto illo, ὀδυρομένῳ. Vellem equidem *Henricus Stephanus* hoc vidiſſet, aut ſaltem minimè affirmâſſet, "Rectè ὀδυρομένῳ, *nam non* ὀδύρεσθαι *ſolùm*, ſed "ὀδυρᾶσθαι, *eſt in uſu*. Oſtendat qui poteſt, ὀδυρᾶσθαι, quod ſiquis maximè id fecerit, ſciant omnes, in illâ Voce τὸ υ ſemper produci; *quarè hìc non ſtabit*. Nec ὀδύρομαι μετείμεναις, ſed μετείμεναις, quod & vix datur, ὀδύρομαι enim res externis potiùs reſpicere videtur; aſt Ὀδυνᾶμαι μετείμεναις, elegans eſt; Ὀδύνη enim, *Acutus Dolor*, qui ad Mentem uſque pertingit.

664. Πόθεν ὀίδαμεν τὸ μέλλον) Ità *Od.* XV. v. 248. Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε; Vid. *Longepierre* in locum.

668. Μετ-

[Μετὰ τῶν καλῶν ἐφήβων]
Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
Μελέτω δὴ τοῖς θέλουσιν
Ὅσον ἐστὶν ἐν μεθύσκαις. 670
Ἱλαροὶ πίσωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψωμεν δὲ Βάκχον.

Εἰς ἑαυτὸν, μβ'.

Ποθέω μὲν Διονύσου
Φιλοπαίγμονος χορείης·
Φιλέω δ', οὗτ' ἂν ἐφήβου 675
Μετὰ συμπότου λυγίζω·
Στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
Μέτα παρθένων ἀθύρειν

Φιλέω

668. Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν) Rectè quidem *Baxter*, si locus esset plenus, pro καὶ legit τῶν, cùm καὶ per se sit prorsùs inutile. At proculdubio, ante hæc Verba Versus hic exciderat, Μετὰ τῶν καλῶν ἐφήβων, & tum καὶ omninò necesse habendum, Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν. Vox ἐφήβου mox sequitur. v. 675.

669. Μελέτω δὴ τοῖς θέλουσιν, ὅσον ἐστὶν ἐν μεθύσκαις) Hoc Distichon, ut reverâ Elegans est, etiam *Fabro* valdè placuit. *Nihil*, inquit ille Morosus Criticus, *in tot Versibus* (De hâc Odâ, quam totam rejicit, loquitur) *Video*, quod *jure Amem, præter hosce Duos, præterea nullos.*

ODE XLII.

De Genere hujus Odæ, diximus ad *Tertiam* & *Quartam.*

672. Πο-

m elegantibus Adoleſcentibus]
cum formoſis Fœminis:
em eſto Volentibus
quantum eſt in Curis.
bibamus Vinum;
lebremus Bacchum.

42. De ſeipſo.

quidem Bacchi
li Choreas:
ue, quandò cum Adoleſcentulo
tore Lyram-pulſo:
iutem Hyacinthorum
ous circumaptans,
ginibus ludere

Hos

ἰων ῥ' Διονύσου] *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, de s ad v. 660. &c.

σπαίγμονες χορείης] De hoc Verſûs Ge- is ad *Odem* Tertiam.

ω θ' ἥδ' ἂν ἵρῆβε] *Φιλέω Abſolutè* hoc in lo-, quod *ἀγαπῶ*, ſonat, nempe *Delector, Con-* Ità Nos *Anglicè, I LOVE, when I have Good Company.* Pro *ὅταν* verò *ἥν' ἂν* le- erſus *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, quales ſæpè n hâc Odâ, quod præſertim ultima *τὴ* :ſſet; *Εὖτε* verò & *ἥν' ἂν* pro *ὅταν Ioni-* Poeticum.

φυσίσχους θ' ὑακίνθους] Verſus *Ionicus ἀπ'* t ſuprà v. 673. Reſtituo autem *τὸ θ'*, lante, & Vett. Codd. antè *Baxterum*, rejecerat, nec meritò.

τὸ παρθένων ἀθύρεων] Ità ſuprà v. 124. *Μ- ἀθύρεων.*

Φιλέω μάλιςα πάντων.
Φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμοὶ ἥτις,
Φθόνον ὑ δείλαι δήκτην·
Φιλολοιδόρου γλώττης
Φθύω βέλεμνα κῆφα.
Στυγέω μάχας παροίνους
Πολυκώμους κατὰ δαῖτας·
Νεοθήλοις δ' ἅμα κούραις

681. Φθόνον ἐκ οἶδ' ἐμοὶ ἥτις] *Ionicus a minore*, ut modò v. 677.

682. Φθόνον ὑ δείδια δήκτην] *Ionicus* & hi λάσεσθ, ut v. 681. Olim, Φθόνον οὐκ οἶδα Pro quo potiùs δακέτην legendum, cùm hoc *vum*, pro φθείροντα, ἢ φθορᾷπεπίσευκα, ἢ δια *tum*, at illud *Paſſivum*, pro διεφθαρμένον. At Corrupta hæc Lectio, nec δακέτης ſatis prob netæ Vocula, quare reformandam cenſeo, δείδια δήκτην. Et δείδια Vox *Homerica*, δήκτης τῷ φθόνῳ Epithetum maximè proprium, juxt Δίκαιός ἐσιν ὁ Φθόνος· τὸν δ φθονοῦντα δάκνει. rea ſenſûs Gratia *hanc Lectionem* ornat, *prior* ſpuit; & Domini *Thomæ Stanleii* Verſio noſtr ctionem confirmat, Senſum certè ſequitur, *Heart no Envy bears; Nor another's Envy fear* prior Lectio mera eſſet πυτιλογία.

683. Φιλολοιδόρου γλώσσης] *Vatican* MS. λέγειν, non bené *Scaliger*, φιλολοιδόρε ὦ nor ſiqua eſſet neceſſitas τοῦ δ, quam nullam h Video. Eleganti hâc voce utitur *Demoſthen* Coronâ & *Polemo* φυσιογνώμων.

684. Φεύγω βέλεμνα κῆφα] *Vatican* MS. quod nihili eſt. Rectè enim ſe aliàs habet Verſu

Hic amo maximè omnium. 680
Invidiam haud novit meum Cor;
Invidiam nec curo mordacem:
Calumnias-amantis Linguæ
Fugio ſagittas leves.
Abominor prælia inter-pocula-facta 685
Comeſſabundis in Epulis: [ellis,
Recens-mamillas-ferentibus ſimul cum Pu-

Ad

ad Senſum & Metrum; cùm *Spondæus* ſit *Anapæſto ἰσόχρονος*, vid. ad v. 107. & 459. Eadem *Metaphora* à *Linguâ* ad *Tela*, *Pſalm.* 57. v. 4.

685. Στυγέω μαχὰς παιδείους] Ità idem *Anacreon* Epigr. VII. v. 1346. Οὐ φιλῶ, ὃς κερτόμοις ὀνείδεσι πλέον ἀνατρέχων Νείκεα, καὶ πάλαμναι δακρύοεντα λέγει, &c. *Vatican.* MS. στυγέω malè legit.

686. Πολυκάρηνος κραιπάλης] *Ionicus* & hic ἀπ' ἐλάσσονος, ut ſupra v. 682.

687. Νεοθήλεις δ' ἅμα κύεσι] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut *præcedens*. Olim νεοθήλαις, quod in νεοθήλεις mutandum, cùm ſit ὁ καὶ ἡ, νεόθηλος, à θηλὴ, *Mamma*; ut φιλόπαις, à παῖς. niſi fortè *Ionum* ſit, alitèr effari, in *Fœmininis*, de quâ re ad v. 527. Νεόθηλος autem ſonat, quicquid *Faber* putet, talem Puellam, quæ recentèr Mammis aucta eſt, atque proindè de puberi Virgine elegantèr uſurpatur. Vox quidem νεοθηλὴς. De Virgine alicubi occurrit, verùm aliud ſonat, *Dionyſ.* Περιήγ. v. 843. Σὺν δὲ παρθενικαὶ νεοθηλέες, οἷά τε νύμφαι. Licet alii σίγμα faciant poſt παρθενικαὶ, & Epitheton illud ad νύμφας reſtringant, quod ex ipſo *Anacreonte* confirmatur, qui v. 1128. Νεοθηλέα νύμφην vocat *Hinnulum* nupèrnatum, recèns-ad-ubera admotum. Quare multò tutius eſt hìc νεοθήλεις legere, quàm νεοθήλεσιν.

Ὑπὸ βαρβίτῳ χρεμύων,
[Φέρε, φίλταλαι, λέγωμεν,]
Βιὸν ἤπιχον φέρωμεν.

Εἰς τέττιγα, μγ'.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ, 690
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις·
Σὰ γὰρ ἔστι κεῖνα πάντα,

Ὅσα

688. Ὑπὸ βαρβίτῳ χρεμύων] *Howric. Stephanus* ait, *Post hunc Versum videtur aliquid deesse*, quare & *Asterisco* apponendum; nisi sensum expleviſſemus. *Vatican.* MS. nihil hic adfert auxilii. Expono, per interſertum illum Verſum, ut *Anacreon* ᾧ ὑπὸ χρεμύων λίγει, φίλε, φίλε, βίον ἤπιχον φέρωμεν. Φέρε autem hic *Adverbialiter*, ut v. 49. Quomodò *Latine*, Agedum, Agitedum.

ODE XLIII.

Genus Carminis idem cum *Tertiâ* Odâ.

691. Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων] MS. *Vaticam.* ὅτι. Pro δενδρέων, χρ. δενδρίων. Eſt enim δένδρον τὸ, δένδρου, & δένδρεον & δενδρίον, *Diminutivum*. *Homerus* tamen *Iliad.* γ'. v. 151. Cicadarum ſedem δένδρεα facit

——τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε κατ' ὄλην Δενδρέῳ ἐφιζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν. Hinc illius Principis irati minæ lucem capiunt, qui brevitèr denunciavit, Hoſtibus ſe ſuis ποιήσειν τὰς τέττιγας χαμαίθεν ἄδειν, ἀντὶ τοῦ δενδροτομήσειν αὐτοῖς τὴν χώραν, ut *Euſtathius*, fol. 395. l n. 37. Rectè autem de Mari Cicadâ *Homerus* & *Anacreon* loquuntur; nam ut idem *Euſtathius* ibid. lin. 38. & fol. 1423. lin. 28. Φανερὸν, ὅτι ἄῤῥενες

ἀῤῥένες

Ad barbitum ſaltans,
[Agedum, Chariſſimæ, dixerim]
Vitam placidam feramus.

43. Ad Cicadam.

Beatum prædicamus te, ô Cicada, 690
Quòd arboribus in ſummis,
Exiguo rore potato,
Rex veluti, cantillas:
Tua etenim ſunt iſta omnia,

Quæ-

ἐμῆις τέττιγας ᾄδουσιν, οἳ κῆ ἀκάπνοι τῶδε Ἡσιόδῳ ἄφωνοι ἦ τὸ τῶν ἠλιῶν εἶδος, οἳ κῆ τεττιγονίαν. Idem dicit *Plinius* l. XI. c. 26. Hinc *Xenarchus* Comicus, *Εἶτ' οἰὸν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες, Ὧν πᾶς γυναιξὶν ὑδὲ' ὁπὴν φωνὴς ἔνι*; Quare tenerè agunt, qui *la Reyne* & *Reginam* vertunt, pro *Anacreontis βασιλεύς*.

692. *Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς*] Quod hìc *πίνειν*, *Theocrito στάζειν* dicitur, *Idyll.* 4. v. 16. ——*μὴ πρῶτας στάζῃ*), *ὥστ' ὁ τέττιξ*, & *Virgil.* Eclog. V. v. 77. *Dumque Thymo paſcentur Apes, dum Rore Cicadæ.* Undè *Callimachus*,——*πρῶτας ἔρσῃ πεπότας Πηλίον ἐδυκίως τέττιγος εἶδαρ ἔδων.* Aſt alii non *cibum potum* illis tribuunt, ut noſter: Ità *Anthолog.* lib. 265. *Ἀχὴς τέττιξ δροσερᾶς πεπόησαι μεθυδρὶς.* Et lib. 94. *Ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος.* Dicendum, *Rorem* illis & *Potum*, & *Cibum*.

693. *Βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις*] Ordo, *Καθεζόμενος ἐπὶ ἄκρων δενδρέων, ὅπως βασιλεύς τις, ἀείδεις.* Vel ut ſit, *Ἀείδεις, ὅπως βασιλεὺς, τυτίσι, σχεπτεύων τὶς ἐν τῇ ὕλῃ*, de quâ Interpretatione plura infrà ad v. 701.

694. *Σὰ γάρ ἐσι καὶ πάντα*] *Vatican.* MS. pro *πάντα*, legit *κοινά*. Ibid. *Καὶ πάντα) γρ. καὶ' ὅπωρινά.*

Ὅπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χὡπόσα Φέρουσιν Ὧραι.
Σὺ γὰρ εἶ Φίλος γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
Φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτός,

696. Χὡπόσα φέρουσιν ὧραι.] Pro Χ' ὁπόσα Χὡπόσα, & ſic *Dactylus* pro *Anapæſto* ponitur, Pedes paſſim probo ἰσοδυνάμους. Ità mox v. 81 μελανόχροα βότρυα. Τὸ Ὧραι, *Homero & Pindaro. Vatican.* tamen MS. pr legit ὕλαι.

697. Σὺ γὰρ εἶ φίλος γεωργῶν] χρ. γεωργοῖς. φιλία ſcriptum; verùm ex πίπτουσι, v. 692. & λεῖς, v. 693. & βλάπτων, v. 698. abundè Τίτλῳ hìc eſſe *Maſculinum*, præter quod dixi 691. de ſolis *Maribus* canentibus. *Faber* legit quidem φίλῳ, at toti Verſui non co quod Nos nunc facimus, *Anapæſtum*, ex le priorem ſedem revocantes, Σὺ γὰρ εἶ φίλῳ Corrupto, Σὺ ᾗ φιλίᾳ. Et hìc σὺ γὰρ benè pr γάρ, σὺ ᾗ v. 699.

698. Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων] Id certè t Nobile illud *Epigramma*, Antholog. Τίτλ φιλέρημοι ἀοιδοί, ποιμένες, ὕλαγε Τίτυρε ἄρουρα μεθ' ἁπαλομόχθων, Τὼ Νυμφῶν παρὰ δῖαν ἀ καύλακε, μύστα, Θύρσοι, ὡς σκαιρῆς ξυθὸς κυλεῦ πους· Ἡνίδε γὰρ Κίκχλαν, ὦ Κόσυφοι, ὑπὸ ψαμάθοις, ἀρυομένους ἄρπυιαι εὐπορίης. Καρπῶν τῆρας ἐλεῖν θέμις. Ὄλλυ' σαίνευ· Φύλλων, καὶ χ πεφθέντων σὺ φρόνευ.

inque vides in agris,
ecunque producunt, *Anni-Præſides Deæ*, Horæ.
enim Amicus es Agricolarum,
illo quicquam lædens
m honoratus Mortalibus,
s dulcis Propheta.
ınt quidem te Muſæ,
& Phæbus ipſe,

Argu-

Θέρεω γλυκὺς ἀηδόνης] Vel Θέρω pro *Dini* ponitur, cujus *Principium*, fit *Ver*, & *utumnus*; ut & *Hyems* pro altero Dimidio, *ncipium*, *Autumnus*, & *Finis*, *Ver*; de quâ atius Nos in *Prælection.* Sophocl. XXXVII. Vel exponendum, Licet *Vere* canat, *Æ*edicit; quod ingenioſiſſima & Doctiſſima Domina *Dacier* minimè advertebat.

Φιλέυσι μὲν σε Μοῦσαι] *Ælian.* De Animal. 6. Cujus Titulus contra Eos, qui *Cicadas* t, Καὶ σοφὰς λαλήσαι, καὶ ταῖς Μούσαις, Διὸς ἡνιοχοῦσι λόγῳ ἡμῶν ἐρώντες. Quin Μουσαγέτης *Antholog.* l. 1. & *Muſis* paritèr atque *A*ıt ſacri, *Muſicaque* periti & *Hieroglyphici*, *s* notat l. XXVI. fol. 192. Imò præferuntur *atro* ipſis *Cygnis*, Antholog. l. 1. fol. 94. Ἡ ἴυγας μεθέσει δρόσῳ· ἀλλὰ πιόντες Ἀσίδιμεν ὡς γαμετότερον. Quæ omnia conveniunt eoıti, qui exponunt v. 693. Βασιλεὺς ὅπως ἀ*ν ὠὶς ἀφανίσῃ τὸν ἐν τῇ ᾠδῇ, de quâ re ad v. *Aureâ Cicadâ*, *Athenienſium* Inſigni, ut *ν* & γεγηθὼν, diximus ad *Euripid.* Jon. v. d verò *Athenienſibus* gratum, etiam in *Ar*iis *Græca* Linguæ Profeſſoribus *Cantabrig.*

Λιγυρὸν δ' ἔδωκεν οἶμον·
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει.
Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε,
Ἀπαθὴς, ἄναιμ', ἄσαρκε;
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον, μδ'.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν,
Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·

Ὁ

704. Τὸ δ' γῆρας οὔ σε τείρει] Alludit ad *Tithoni* Hiſtoriam, qui cùm Immortalitate donatus, ſenectutis tamen incommodis gravatus eſſet, in *Cicadam* dicitur fuiſſe converſus; quæ Animalia in ſenio Veteres ponunt Tunicas & proindè juveneſcunt, ut *Lucret.* l. 4. v. 56. *Cùm Veteres ponunt tunicas eſtate Cicadæ.*

705. Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε] Σοφὸς dicitur *Cicada* ob Muſicæ peritiam, ut ad v. 701. Notavimus. Γηγενὴς, quomodò Gigantes, Cyclopes, & Titanes, *Saturnus*, aliique filii *Terræ* & *Cæli*; *Cicadæ* enim in agris naſcuntur. Alluſum præterea ad *Athenienſes* αὐτόχθονας, ut notavimus *ibid.* Undè *Phalaris* Epiſt. 122. Ἐγὼ μέν, ὦ σοφώτατοι καὶ γηγενεῖς Ἀθηναῖοι κ. λ. Dicitur φίλυμνος, ob Cantilenam; quomodò ipſum *Apollinem* Εὔυμνον *Homerus* vocet.

706. Ἀπαθὴς, ἄναιμ', ἄσαρκε] Quòd ſanguine careant *Cicadæ*, notârunt omnes; quòd & *Carne* verâ & propriâ, concludendum: Quarè *Scaligeri* Lectio hìc valdè opportuna, ἄναιμ', ἄσαρκε. *Scapula* etiam ἄσαρκε ex hoc loco profert, in illâ *Voce*. Veterem itaque Lectionem ἀναιμόσαρκε rejicimus; ab αἷμα verò ἀναίμων, *Homero*, & ἄναιμος, *Ariſtoteli*. *Vatican.*

Argutámque *tibi* dedit vocem:
Quinimò ſenectus haud te fatigat.
O Docte, Indigena, Cantandi-ſtudioſe,
Perturbationibus-carens & ſanguine & carne,
Propemodum es Diis *ipſis* ſimilis.

44. De Somnio ſuo.

Videbar per ſomnium curſu-ferri,
Etiam alas gerens in humeris;

Aſt

...m. MS. mirè allucinatur, legit enim ἀνεμόσυρ- ut in præcedenti γηθῶ, φίλωνι, nimis oſcitan-

...07. Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.] Ex *Præmiſſis* rectè, per jocum, concludit; nam *Homerus*, Iliad. 342. De Diis, Τῶνε ἀναιμωτὶ εἶσι καὶ ἀθάνατοι ...).

Ode XLIV.

...eus Verſûs huic *Odæ* idem atque Præcedenti. autem Elegans *Ænigma*, ſub *Somnii* prætextu; ...innuit Poeta, ſe quidem, de induſtriâ, jamdiù, felicitèr, omnes alios Amores elapſum effugiſſe, tandem ab hoc uno, tardo illo, & propemo- ...Anili Amore deprehenſum & firmiter obliga- ... Cætera omnia plana & obvia & ab ipſo Poe- ...poſita. Ode ab omnibus laudata & decantata.

...08. Ἐδίωκεν ὄναρ πτοχάζειν] Verbum πτοχάζω e- *Euripidi* & *Xenophonti* uſurpatum, qui probis & ...uis gaudebant, nova minimè cuderunt. Eſt ...χάω, pro quo *Poeticè* πτοχόω. Ὄναρ per *elleip-* ...το κατ' ὄναρ, ut *Moſchus* Idyll. 4. v. 18. —— ...ὲ ὄναρ ἤλυθεν ἄκλαυ. *Plutarch.* in *Pericle*, ὁ θεὸς ...ὑσεῖται.

...09. Πτέρυγας φέρων] De ſe loquitur Poeta, quòd alatus

Ὁ δ' Ἔρως, ἔχων μόλυβδον
Περὶ τοῖς χαλοῖς ποδίποις,
Ἐδίωκε κ' οὐχ ἥπτετο.
Τί θέλῃ γ' ὄναρ τόδ' εἶναι;
Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
Ἐν ἔρωσί με πλανέσθαι,
Διολισθάνειν τ' ἀλλοις,
Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

Εἰς τὰ Ἐρωτος βέλη, μέ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης,
Παρὰ Λημνίαις καμίνοις,
Τὰ βέλη τὰ τ' Ἐρώτων
Ἐποίῃ λαβὼν σίδηρον.
Ἀχίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,

Μέλι

alatus ipſe viſus fuerit, ab Amore tamen, etiam plumbatis calceis impedito, comprehenſus.

710. Ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλυβδον] Alatus *Cupido* velocem & celerem Amorem notat, Plumbo gravatus tardum & inexpectatum: At cùm *Amator* Alas habeat, *Amor* etiam ponderibus prematur, nec ſuo tamen Aucupio excidat, oſtenditur, Nullum effugium patere, nullam Machinam valere contrà *Amorem*, qui utut tardus videatur, certus tamen ſemper venire ſolet. Et hìc *Homericum* illud expletur, Odyſſ. Θ. v. 329. ——— κιχάνῃ τοι βεβαὼς ἀκύν.

711. Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίποις] Quomodò elegans hæc Vocula ποδίπος *Lexicographos* omnes effugerit, miror.

713. Τί

Aſt Amor, habens plumbum
Circum pulchellos pedes,
Proſequebatur & aſſecutus eſt.
Quid *ſibi* vult hoc ſomnium?
Exiſtimo ſanè me multis
Amoribus implicatum,
Dilapſum fuiſſe in cæteris,
Jno in hoc colligatum.

45. De Cupidinis ſagittis.

Maritus ille Veneris aliquandò,
Ad Lemnias fornaces,
Sagittas Amorum
Fabricabat, accepto ferro:
Cuſpideſque *earum* tingebat Venus,
Melle

713. Τὶ θέλει γ' ὄναρ τόδ' εἶναι] Inter θέλῃ & ὄναρ terſerendum γ'. duxi, ob hiatum vitandum & elegantiæ causâ.

ODE XLV.

Genus Carminis, ut in Præcedenti. Hæc Ode m proximè ſequenti conjungitur in MS. *Vatica-*, non benè, quarè Nos diſtinctionem nihilominùs inemus.

718. Ὁ ἀνὴρ ὁ τ' Κυθήρης] *Vulcanum* notat, *Veris* Maritum, cujus Officinam Poetæ in *Lemno*, ris *Ægai* inſulâ, ſtatuebant. Vid. *Homeri* Odyſſ. v. 266. &c.

722. Ἐμοίει] MS. *Vatican.* ἐμόει. Verùm non O- eſt, cùm Prior ſyllaba ΟΙ ποιῶ ſit per ſe *Commu-*, ut oſtendo ad v. 147. & aliàs. Vox *Humilis*, *Propria*, & *Homero* ipſi de eâdem re uſitatâ. *I-* δ'. v. 478. &c.

723. Μάλα

Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,
Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
Ὁ δ' Ἄρης πόλ' ἐξ αὐτῆς,
Σπιδαρὸν δόρυ χαλκείνων,
Βέλος ἠυλέλιζ' Ἔρωτος.
Ὁ δ' Ἔρως, Τόδ' ἐστιν, εἶπε,
Βαρύ· πειρασας νοήσεις.
Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
Ὑπεμειδίασε Κύπρις·
Ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
Βαρὺ, φησὶν, ἄχθος αὐτό·
Ὁ δ' Ἔρως, Ἔχ' αὐτὸ, φησίν.

723. Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα] Τὸ producitur Duplicem Conſonantem. Γλυκὺ quoque *ulti* ſuam producit, idque triplici Ratione, Ob *Caſi* nempè, ex vi *Accentûs*, & antè *Liquidam. brum*, qui nihil horum vidit, ſed corruptum lc putabat, & pro τὸ γλυκὺ, ſubſtituit λαιρὸν, ipſ lia damnat. Hoc *Veneris* τὸ γλυκὺ. Nectar *Hor* vocat, l. 1. Od. XIII. Oſcula, quæ *Venus* Quintâ ſui *Nectaris* imbuit.

724. Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγε] *Veneris* τὸ γλυ *Cupidinis* χολὴ, Miſturam illam componunt, quan cant τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος. Huc refer *Longej* in locum.

725. Ὁ δ' Ἄρης πόλ' ἐξ αὐτῆς] Subaudi ἔπιπτε

727. Βέλος ἠυλέλιζ' Ἔρωτος] Ut leve nempè & nutum, præ ſuâ bellicâ Haſtâ, quam vibravit; a nabatur, telum illud Amoris. Κατ' ἄχθος dic

dulci accepto,
ıpido fel miſcebat.
Mars aliquandò è prælio *reverſus*,
m haſtam vibrans,
m vilipendebat Cupidinis.
Cupido, Hoc *tamen* eſt, inquiît,
admodùm; expertus ſenties.
it itaque Jaculum Mavors:
t Venus.
Mars vehementèr-ingemens,
ſanè, inquit; tolle illud:
pido, Tu tibi habe illud, ait.

46. In

nim illa *Martis* Arma videntur primo Angè graviora, quàm *Cupidinis*; quæ tamen iunt & magis inevitabilia habentur.

ıεῳόσας νύσσεις] Παροιμιακόν. *Experientia ıῆς διδάσκ. Sed quid Tentare nocebit? Quæ rto crede* &c.

ἐπιπεπλάσατο Κύπρις] In priori Voce neceſſo, ut σ'. duplicetur ob Verſum; quod Neſecit, nec minùs tamen faciendum. Vid. & v. 87. & v. 134. Mens Poetæ, Nemi- periculum, Res Amatorias, utut levicu- are poſſe; quandoquidem *Fortes, Sapientes* homines Imperio ſuo ſubjecerit ille *Sa-*

Ἶφιν αὐτὸ] Ab ἄφω, ἀφῶ, ἶφα, indè ἶφιν, ὀπριᾶ *Diphthongo*, undè ſyllaba illa produque circumflectitur. Ἰῶτα autem Vocalibus *Subſcribi* ſolet, majuſculis *Adſcribi*.

Εἰς Ἔρωτα Φιλοκερδῆ, μς'.

Χαλεπὴν τὸ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δὲ ἢ φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀπολυγχάνειν φιλοῦντα.
Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
Σοφίη, τρόπος, πατρίη
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
Ἀπόλοιτο ταχέως αὐτὸς
Ὁ τ' ἄργυρον φιλήσας.
Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,
Διὰ τοῦτον ἡ τοκῆες·

Πόλε-

ODE XLVI.

Idem Carminis Genus continuatur. Titulo addidi *Epitheton* φιλοκερδῆ, Distinctionis causâ.

735. Χαλεπὴν, τὸ μὴ φιλῆσαι] Videtur huc pertinere illud, Εἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν, πόνος, οὐ δύο λοιπὸν Αἰρέσιμα χρηστῆς ἔλκος ἔχειν ὀδύνης. *H. Stephan.*

736. Χαλεπὸν ἢ φιλῆσαι] Hîc φιλῆσαι sine *Articulo* ponitur, ut Versu præcedenti, cum *Articulo*; quod & aliis in usu est & præsertim nostro Poetæ, ut probamus ad v. 339.

737. Χαλεπώτερον ἢ πάντων] *Comparativum* pro *Superlativo*, ut & aliquandò pro *Positivo*, *Euripid.* Andromach. v. 6. Et hîc iterum Χαλεπώτερον ἐστὶν ἀπολυγχάνειν, ubi *Verbum* sine *Articulo* Substantivè ponitur.

739. Εἰς Ἔρωτα οὐδὲν αἱ ῥῆσεις] *Propertius*, Nil tibi Nobilitas poterit conducere Amanti, & *aliàs*, Cynthia non sequitur Fasces, non curat Honores; Semper Amatorum ponderat illa sinus.

740. Σο-

46. In Avarum Amorem.

Durum *eſt* non Amare,
Durúmque etiam Amare;
Duriſſimum verò omnium
Votis-excidere Amantem.
Genus nihil ad Amorem;
Doctrina, Indoles, conculcatur:
Solum Argentum reſpiciunt.
Pereat primus ille,
Qui Argentum dilexit!
Per hoc non ampliùs eſt Frater;
Per hoc non ampliùs Parentes;
Bella,

740. Σοφίη, πρέσβις πατρίτη] *Ovid.* Amor. l. 3. Eleg. 13. *Ingenium quondam fuerat pretioſius Auro: At nunc Barbaria eſt grandis, Habere nihil.* Adeas *Longepierre* plura huc congerentem.

741. Μόνον ἄργυρον βλέπουσι] *Juvenal.* Satyr. VI. v. 139.——Veniunt à Dote ſagittæ. Τὸν Ἀρχίλοχον καὶ τὸν Σοφίλον νικᾷν Χελώνη. Vid. *Stobæi* §. 89. & *Cal. Rhodrig.* l. X. c. 2.

742. Ἀπόλοιθ' ὅτῳ αὐτὸς] Ita *Tibull.* l. 1. Eleg. 4. *Fam tu, qui Venerem docuiſti Vendere primus, Quiſquis es, infelix urgeat Oſſa Lapis.*

744. Διὰ τοῦτον σὺν Ἀδελφεὰς] Huc refer *Timocreontis Rhodii* Scolion, Ὦφιλες, ὦ πολλὰ πλέπε, Μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάσσῃ, Μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήθηαι, Ἀλλὰ τάρταρόν τε ναίειν, Κείμενον ἄβυσσον. Διὰ σὲ γὰρ Πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. *Sophoclis* Antigon. v. 300. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον Ἄργυρος, Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε, κ. λ. Et *Phocylid.* v. 38. Ἡ φιλοχρηματία μήτηρ πάντων ἐστὶ κακῶν κ. λ. ad v. 43. inclusivè, qui tamen locus extat *Sibyllinorum* Oracul. l. 8. ad fin. Vid. Θεοδωρητὸν l. 1. v. 585.

Πόλεμοι, φίνοι δ' αὐτόν.
Τὸ δ' χεῖρον, Ὀλλύμεσθα
Διὰ τοῦτον οἱ Φιλοῦντες.

Ὠιδάριον εἰς γέροντα, μζ'.

Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
Φιλῶ νέον χορευτήν·
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
Τέλλας γέρων μὲν ἐστί,
Τὰς δ' φρένας νεάζει.

Ἄλλο ᾠδάριον, μη'.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φοίνης ἄνθος χρυσοῦς·
Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,

Φέρε

ODE XLVII.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis cum *Primâ*.

750. Φιλῶ νέον χορευτήν] Ità hìc ſcribo, pro χορευτὴν, ut ſuprà v. 648. pro ἰφθερίζων, ſcribebam ἰφθερίζων, vid. ad v. 22.

751. Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ] *Vatican.* MS. Ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ. Et tum Verſus erit *Choriambus, Dimeter, Catalectus*, ut 593. 599.

752. Τέλλας γέρων μὲν ἐστὶ] *Plautus* in Milite Glorioſo, *Act.* III. *Scen.* I. *Si albis Capillis hic videtur, neutiquam Ingenio eſt ſenex.*

753. Τὰς δ' φρένας νεάζει] Bifariàm metiendus hic Verſus, ut ſit *Iambus, Dimeter, Catalectus* cum *Spondeo* in Primâ ſede, vel ſi *Dactylum* facis in primo loco, *Choriambus* erit, ut noto ad v. 751.

ODE

ædes propter illud.
que pejus, Perimus
nos Amantes.

7. Odarium in ſenem.

Senem lepidum,
venem ſaltatorem:
verò quandò ſaltet,
quidem ſenex eſt,
item juveneſcit.

48. Aliud Odarium.

hi Lyram Homeri,
à abſque chordâ:
hi pocula Decretorum,
Affer

ODE XLVIII.

: ejuſdem Generis cum *Tertiâ*.
τι μοι λύρην Ὁμήρου] Ipſo *Homero* teſte,
: Heroicam Materiam ſuſtinere; nam ità
Lyram *Eetionis* Heroum Acta canta-
ι. v. 189. —— ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν,
ίης ἀνδρὶ χρεὼν ἦεν] Non *Inſtrumentum* mu-
Nervos, ut ad v. 6.
πλλὰ ϑεσμῶν] Ità dicit infrà v. 1054. Πέ-
. In *Aſiâ* & proindè in *Ioniâ*, inter Bi-
ges condebant, & conſultabant, ut oſten-
ſſiberam noſtram v. 617. Ad hanc con-
alludens Nobilis Poeta, dicit ſe, Le-
inſtar, De *Poculis* & *Bibendi Legibus* vi-
at *Sobrium* intereà manere, nec tam *Po-*
Leges dare, quod apertè præfert v. 759.

Φέρε μοι νόμους κεράσω,
Μεθύων ὅπως χορεύσω·
Ὑπὸ σώφρονος ἢ λύσης,
Μετὰ βαρβίτων ἀείδω,
Τὸ παροίνιον βοήσω.

Εἰς ζωγράφον, μθ'.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
Ἀνεμώνης ἄκρα μίσης·
Γράφε τὰς πόλεως τοξότου
Ἱλαράς τε καὶ γελώσας·
Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας.

Ἐπ-

758. Μεθύων ὅπως χορεύσω] Veteres non nisi Ebriî saltaverunt. Notat etiam *Theophrastus* Hominem imperitum, quòd intempestivè, hoc est, antequam *Ebrius* factus esset, saltare soleret. *Baxter.*

759. Ὑπὸ σώφρονος ἢ λύσης] Ità, Σοφῶς μεθύειν dicitur, per Ὀξύμωρον. Poeticâ utens Phrasi, apertè satis innuit, se παροινίους ᾠδὰς facere, σώφρονα interim ὄντα, & λυσσᾶν videri, σωφρονοῦντα. Quod de illo testatur *Athenaus* l. x. fol. 429. ut ostendimus in Authoris Vitâ. Ità *Martialis* de ipso, *Lascivus est Nobis Pagina, Vita Proba.*

761. Τὸ παροίνιον βοήσω] Post hunc Versum *Vatican.* MS. repetit Distichon, quo incipit hæc Ode. Δότε μοι λύρην Ὁμήρου, Φοίνιξ ἀνδρὶ χρεών ἐστι.

Ode XLIX.

Carminis Genus idem cum *Tertiâ* Odâ.

764. Γράφε τὰς πόλεως τοξότου] Hanc Ordinationem

nihi, ut Leges miſceam;
bè-potus ſaltem:
brio *nempè* furore,
um barbitis canens,
entum quiddam clarâ-voce-effundā.

49. Ad Pictorem.

Pictorum optime,
m exaudi Muſam:
Civitates imprimis
ſque & Ridentes:
abundas Bacchas

Cum

rſuum ex *Vaticano* MSto. fecimus; undè
nunc clara & diſtincta, quæ priùs impedita
ra erant, & ex *Baxteri* Emendatione longè
iora. Quòd πύλεις Poeta hìc γεάφισ, id ex
Achillis Clypeo hauſtum, *Iliad.* σ'. v. 490.
πύλεις κ. λ. Alluſum prætereà ad
Phæacum, Regiam *Alcinoi*, cujus Lætitiam
mque deſcribit *Odyſſ.* ζ. v. 2. &c. Qui hoc
erunt, pro πύλεις putârunt πόλεις ſcribendum,
li ratione, ni contrà hæc facerent. Hunc
tà reſtitutum & in ordinem ſuum redactum
caliger, *Age, Pinge Civitates Hilares, nec abſ-*
is; Biſoremque Tibiarum Bromias ſonum ſtre-

Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας] Omnes ante *Bax-*
teri Βάκχας retinebant, cujus *Audacia* infelix No-
menanda, qui *Vaticanum* MS. & alios Vete-
lices ſequimur. Nec verendum, quin *Bac-*
tyri & *Curetes*, φιλοπαίγμονες dici poſſint, ut
ins ad v. 611. quicquid ille contrà.

767. Ἐπ-

Ἑτεροπνόοις σὺν αὐλοῖς.
Ὁ δὲ χηρὸς ἂν δύναιτο,
Γράφε κἀ νόμους φιλύντων.

Εἰς Διόνυσον, ν'.

Ὁ τ' ἐν πόνοις ἀτειρὴς, 770
Νέον ἐν πόθοις ἀταρβὴς,
Καλὸν ἐν πότοις χορεύειν
Τελέων, θεὸς κατῆλθεν,

Ἀπα-

767. Ἑτεροπνόοις σὺν αὐλοῖς] Pro σὺν, κε. σὺν. Pro ἑτεροπνόοις κε. ἀμφιπνόοις, ut *Theo. Stanleus:* verùm repugnat *Quantitas.* De Geminis Tibiis loquitur Poeta, quæ *Nonno* δίπτυχοι & διδυμόθροοι audiunt, & *Bacchabus* tribuuntur. *Latini* vocabant *Pares* Tibias, *Dextras* videlicet & *Sinistras*, ut videre est in Didascalicis *Terentianis.*

768. Ὁ δὲ χηρὸς ἂν δύναιτο] κε. δύναιο. Verùm ex eodem Versu, qui aliàs rectior occurrit, *viz.* v. 398. δύναιο hujus loci, ad δύναιτο illius refingendum statuo.

769. Γράφε δὲ νόμους φιλύντων] Allusum amplius ad illas *Homericas* Urbes, in *Achillis* Clypeo designatas, ubi tanta Lætitia, Musica, Hymenæus, & deindè Contentio juxtà Legum præscripta, coram Judice, *Iliad.* σ'. v. 499. ——ἔνθα δὲ νεῖκος Ὄρωρε· δύο δ' ἀνδρες ἐνείκεον, εἵνεκα ποινῆς. Ἀμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πῖσαι ἀπάντων. Noster autem Poeta, non hoc modo vult appingi νόμους δικαζόντων, sed potius νόμους φιλύντων. Alii legunt πόντων, haud prorsùs ineptè. *Baxterus* corrupit in φιλάτας, ut concertaret cum πόλεις, & sic omnem facetiam tollit.

ODE L.

Genus Carminis habes in *Tertiâ* Odâ. Titulus hujus Odæ rectè se habere videtur, Εἰς Διόνυσον, quamvis

eminis Tibiis.
imò, ſi Cera id poſſit admittere,
uoque Cæremonias Amantium.

50. In Bacchum.

Laboribus indefeſſum, 770
n, in Amoribus interitum,
in Potationibus ſaltatorem
Deus ille jam deſcendit,

Lene

r legendum ſuadeat, *Εἰς φυφυλὴν πρόξι-* erà enim eſt, ut *Baxter* ait, *Ἐπιλήνι-ν Γ-* ales in *Vinalibus* Veterum cantari ſolebant. *le* ſola fortè nobis ſupereſt Inſtantia hujuſ- pud *Græcos*; quamvis *Horatius*, ni malè *Latinorum* exemplar habeat Unum aut Al- : *Romanorum* verò Ruſticis ſolennitatibus, *ria*, *Robegalia*, vel *Rubigalia*, *Tauroſuil- lia*, *Vinalia* audiebant, *Varro*, *Columella*, *oſimus*, aliique adeundi. At certè hicce *Ε- ρμῶν* magnum antiquæ Religionis ſpeci- inò eſt habendum. Undè & illorum error andus, qui *Anacreontem* affirmant, Nul- orum quempiam Hymnum unquam ſcrip- l notamus ad v. 144. &c. *Ode* LII. ejuſ- rgumenti.

ν τὸν τὸ πόνοις ἀπτιρῆ] Ità, pro πότοις *Vatic.* & hanc Lectionem agnoſcit *H. Stephanus*, *rtus* & Vir Clariſſimus D. *Johannes Cotton* *ι*, ὁ *μακαρίτης*, ut & in proximo Verſu, n anteà πότοις ter repeteretur, quod ſemel ni debuit, idque in tertio Verſu.

ἰον τὸ πόδοις ἀβάρβῃ] Idem *Vatican.* MS. & ότοις legit πόδοις, cui favent prædicti Mag-

λέων, ϑεὸς καπῆλϑι] Δηλονότι, τὸ τοῖς Διονυ-
σίοις

rtalibus Amatorium,
curis-vacuum, portans;
m Vitis Vinum,
m Uvis,
tibus reſervans.
ıandò reſecent Racemum,
ıaneant omnes,
orpus ſpectabile,
ulcémque animum,
d Anni ſequentis reditum.

51. In

ὅταν πάμωσι βότρυν Ἄνεσι κ. λ.] *Autumnore*, quandò *Febres* maximè graſſantur,

ἄνεσι δίμνας ἠπιτὸν] Ità *Homer.* Iliad. χ'. v. φυὴν τε εἶδός τ' ἀγητὸν, & *Iliad.* ά. v. 376. δῶ δὲ σὺ δίμνας καὶ εἶδος ἀγητὸν, Πάτροκλος καλέων δὲ ἓξεσι τοκῆων. Undè *Ariſtoteles* Ἀναξῶν commentatus eſt; & *Anacreon* adeſt γλυκύν τι θυμόν. Ut *Juven.* Orandum *Mens* ſana in *Corpore* ſano. Quibus ſimi*Demoſthenis*, in Epitaphio, Νόσων ἀπαθὴς καὶ ἐλυπῶν ἄπειρος τὰς ψυχάς.

Ἄνεσι γλυκύν τι θυμὸν] Πικρόν θυμὸν, καὶ ὑπηνῆ ὑπορροὴν περιβάλλουσι τὸ σύμπαν καὶ βάρυνον. ἐξ ἐναντίας, γλυκύθυμος θυμῷ, καὶ μαπεθῆν λύσιπλῆτ καλὸν περιφέρων ψυχήν. ὅ ἐστι ἐγκράτης ἡδυπαθής. *Homerus* φίλον θυμὸν vocant. præcedent.

Ἐς ἔτος φαεσίβιον ἄλλο] Subaudi χρόνον. Ità *Ms.* *Fabri* filia & *Baxter.*

Ode

Ode LI.

Idem Genus Carminis cum præcedenti C
naquil quidem *Faber* hanc Oden prorsùs re
non ego nimium illius judicio tribuere ſo
fortè illi, qui mox undiquaque expurgatam
que illam, & ſibi planè reſtitutam viderint
diamus *Fabrum*, " Nempè dixi modò, non vi
" *Oden Anacreontis* eſſe. Dico iterúmque ite
"& ad ravim uſque occinam. Primùm mira
" pertum eſſe aliquem, qui Mare in Toreu
" preſſerit: iſtuc ſanè miſelli Poetaſtri eſt. &
ille, De quibus mox videbimus. Ad hoc A
tum refer *Johannis Lelandi* in Fortunam
tem Epigramma, cujus hoc Initium, *Na
quore* Fortuna *in gurgite picta*, *Qualis* Ap
Venus *in Tabulis*. *Lubrica dat puppim luna
pora* Delphin, &c.

784. Ἄγε δὴ τὸ πρᾶγμα σκόπει] Hanc ſumm
juſtam admirationem elevat, ut vidimus,
quaſi reverà non eſſet magni inſtar Miracu
tum Mare Diſco ſuffuſum fingere & *Veneri
rereà* emergentem, tantâ Arte, tantâ ingeni

51. In Discum Venerem exhibentem.

Ergò aliquis cælavit Pontum;
Ergò quædam Divina Ars
Superfudit fluctum Disco,

Super

ber! Hìc enim te & Judicium tuum tua Filia damnat. Alia nos suo loco defensa dabimus, quæ vel ipsa, vel alii impetunt. Argumentum hujus Picturæ est Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, quod *Hesiodus* describit *Theogon:* à v. 190. ad v. 202. Artifex aliquis nunc Poeticam Imaginem Pictorio penicillo expressérat, aut ità certè Poeta, magnus ille quidem Artifex, imaginatus est. Post *Anacreontis* lanè tempora, intervallo benè magno, *Apelles*, magnâ cum laude & omnium admiratione, atque plausu, Ἀφροδίτην ἀναδυομένην depinxit, de quâ re Videsis *Anthолog.* l. 4. fol. 326. Quibus addo ego *Angeli Politiani* politissimum Epigramma Δωδεκάστιχον, *Græcum*, inter *Græca* illius Opera reservatum, quod meo quidem judicio cum quovis Veterum possit contendere. *Ovidius* de *Apelleo* hoc Opere, *Si nunquam* Venerem Cous *pinxisset* Apelles, *Mersa sub æquoreis illa lateret aquis.* Quod tamen non nisi cum *Grano* salis admittendum; nequid enim de hoc *Anacreontis* loco dicam, *Hesiodus* certè rem eandem Versibus nunquam intermorituris diù antè pinxerat, *Theogon.* v. 190. &c.

785. Ἄρα τὶς μανεῖσα τέχνη] "Quid illud, inquit hìc *Faber*, "O rem bellam & planè *Ionicam* scilicet. Rectiùs certè in hâc parte *Baxter*, Μανεῖσα) *Enthea*, sive Divino Numine afflata significat, quod infrà v. 790. Νόῳ ἐς θεὸς ἀεξηθείς. *Juvenal.* Satyr. VII. v. 66. Magnæ Mentis Opus, nec de Lodice parandâ *Attonitæ*, currus & equos, faciesque Deorum Aspicere &c.

Ἐπὶ νῶτα τ᾽ ἁλάοσης.
Ἄρα τὶς ὑπὲρ ἁλάοσαν
Ἀπαλὼ χάραξε Κύπριν,
Νόος ἐς Διὸς ἀερθείς,
Μακέων Φύσιος ἀρχήν.
Ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὴν,
Χ᾽ ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει·
Ἀλαλημένη δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῇ,
Βρύον

787. Ἐπὶ νῶτα τῆς ἁλάοσης] *Homer.* Iliad. β. v. 159. —— ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα ἁλὸς πολιῆς.

788. Ἄρα τὶς ὑπὲρ ἁλάοσαν] Hoc in Verſu videtur *Tribrachys* pro *Anapæſto* poni in Primâ ſede, quod fieri ſolere conſtat. Verùm hìc Duplici ratione τὶς produci poteſt, nempe ob *Accentum* & ante Aſperum. Aliàs, *Tribrachys* in Primâ ſede, ut v. 792. Pro ὑπὲρ ἁλάοσαν, Multa habent Exemplaria ὑπὲρ ἁλυκὰν, quæ Lectio, puto, per errorem, orta ex illo, v. 796. Βρύον ὡς ὑπὲρ ἁλυκόν.

790. Νόος ἐς Διὸς ἀερθεὶς] *scr.* νόον, ut ſit, vel ἄρα τὶς νόος ἀερθὶς, vel ἄρα τὶς νόον, ἢ καὶ τ᾽ νῶν, ἀερθὶς, Vid. ſuprà ad v. 785. Ità *Euripid.* Incert. v. 376. Βάσιμα δ᾽ ἐς αἰθέρα πτὰν ἀερθεὶς Ζανὶ ξυνοπαδὸς ἔων.

791. Μακέων φύσιος ἀρχὴν] Si vera hæc Lectio, tum φύσις priorem producit, & Accentum mutat in *Circumflexum*, contra Communem uſum, qui Acuminatum corripit, quod tamen aliquandò factum probo ad *Euripidis* Incerta, v. 295. Ità *Antholog.* fol. 110. Φῦσις ἀπαμάζει ῥίσμια συζυγίης. Et ſic Verſus erit *Ionicus ἀπ᾽ ἐλάσσονος*, quod Genus frequentèr hiſce ſemijambis interſpergi ſolet, ut paſſim probamus, & præcipuè ad v. 687. Aliàs legerem

Super terga maris.
Ergò aliquis, ſuper Pelagus
Tenellam expreſſit Venerem,
Animus ad Deos uſque evectus,
Deorum Naturale Principium.
Iſque eam oſtendit nudam;
Quæque nefas conſpici,
Sola *ea* fluctus contegit.
Et ſupervagata Ipſa,
Ut

gerem φύσειον, licet rara Vox φύσειος, ὁ τοῦ ἡ, pro φυσικὸς, nec tamen irregularis. *Veneri* autem omnium Originem tribuit, ut *Euripid.* Hippolyt. v. 448. Πόντιος δ' ὁκ πεύκης ἔφυ, de *Venere* loquens, & *Lucretius* in Principio uſque ad v. 25.

792. Ὁ δέ νιν ἴδιξε γυμνὴν] *Tribrachys* hìc in *Primâ* ſede, pro *Anapæſto*, ut ſuprà v. 788. & aliàs.

793. Χ' ὅσα μὴ θέμις ἐσθλῶ] Licet Χ' ὅσα poſſit, pro Χ' ὅσα ſcribi, & *Ultima* δ' θέμις ante *Aſperum* produci, meliùs fortaſſe cum *H. Stephano* legas, Ὅσα μὴ θέμις δ' ἐσθλῶ. Quoad ſenſum, *Antholog.* l. 4. c. 12. fol. 326. *Democriti* Epigramma de hâc ipsâ re, Στέρνα μόνοι φαίνουσι, τὰ τοῦ μὴ θέμις. Ità *Callimach.* Σχέτλιος, ὃν ἴδεν αὐδὶ τὰ μὴ θέμιδες. Ità *Antholog.* fol. 323. Περξιτίλης ὃν εἶδεν, ἃ μὴ θέμις, de *Venere*. Et aliàs fol. 333. Θηῆσι κάλλος ἔδιξεν, ὅσον θέμις.

794. Μόνα κῦμα συγκαλύπτει] *Vatican*, MS. Μόνα κάρηνον καλύπτει, ut *Artifex* notetur; non inelegantèr.

795. Ἁλικηδὴς δ' ἐπ' αὐτῇ] Ità *Vatican.* MS. & hìc Ordo. Αὐτὴ ἡ ἐπικαλημένη κ. λ. ut rectè *Fabri* filia. *Stephani* conjecturâ, quâ legit ἐπ' ἐκτῇ, minimè delector, ut nec illa; nihil enim hìc de Li-

Βρύον ὡς ὕπερθε λθυκὸν,
Ἀπαλόχροος γαλήνης,
Δέμας εἰς πλόον φέρουσα
Ῥόδιον πάροιθεν ἕλκῃ.
Ῥοδέων ὕπερθε μαζῶν,
Ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
Μέγα κῦμα τρῶγα πέμπῃ.
Μέσην αὔλακος ἡ Κύπρις,
Κέλητα ὡς ἴοις ἐλιχθὲν,
Διαφαίνεται γαλήνης.
Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῦται,
Ἐπὶ δελφίσιν χρυσείαις,
Δολεροὶ νέον μέτωπον,

Ἔρως

tore; in Medio Mari verſatur adhuc *Venus*. Olim ἔστ' αὐτὴ, *Doriſmo* malè adhibito.

796. Βρύον ὡς ὕπερθε λθυκὸν] Vocula ὡς *ſimilitudinis*, ante Nomen ſuum *Accentu* caret, pòſt autem *Accentu* gaudet, ut ἔρυθρος ὡς, quare & hic βρύον ὡς ſcribo, quod tamen nuſquam ante hìc factum, excepta, *Morelii*, *Stephanique* junctâ & ſingulari Editione.

797. Ἀπαλόχροος γαλήνης] Olim ἀπαλοχρόης Malè; cùm ſit ὁ καὶ ἡ ἀπαλόχροος, ἀπαλόχρους, ὃ καὶ τὸ ἀπαλόχρουν. Vel ὁ καὶ ἡ ἀπαλόχρους, ὃ ἀπαλόχροος, ut *Homer*. Hymn. *Vener*. v. 14. Ἥδη τε παρθενικὰς ἀπαλόχροας. Quare hìc ἀπαλόχροος legendum ſtatuo, quæ Lectio facilè potuit in ἀπαλοχρόης perverti. *Henr. Steph.* ἀπαλοχρόῃ legit. Et ſuprà v. 579. Ἀπαλύνεται γαλήνη.

799. Ῥόδιον πάροιθεν ἕλκῃ] Qui facilè natant manuum

Ut Fucus ſupernè albeſcens,
Super dulce-apparentem tranquillitatem,
Corpus in natationem tradens
Fluctum ab-ante attrahit.
Roſeis ſuper Papillis,
Teneram infra Cervicem,
Ingentem fluctum nunc primùm ſecat.
In medio autem ſulci Venus,
Sicut Lilium Violis involutum,
Tranſlucet per tranquillum.
Super autem vehuntur Argento,
Super Delphinibus ſaltatoribus,
Doloſi *etiam* tenero vultu,

Amor

num remigio, fluctus ad ſe videntur levitèr attrahere.

802. Μέγα κῦμα πρῶτα πίνει] *Homer.* Odyſſ. γ'. v. 175.——πίλαγος πίνοντες dixit. *Horat.* Myrtoum ſecat mare. *Veneris* natantis Deſcriptionem habet *Nonnus* Dionyſ. l. XLI. fol. 696. &c.

804 Κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθεὶν] Quare ὡς *Accentu* gaudeat, Videſis ad v. 796. Eadem ſimilitudo ſuprà v. 551. Ὁμοῦ πρέπει τὸ λάδιον Ῥόδοις κρίνα πλανώμενα. De *Violis* vid. *Paſchal.* de Coronis l. 3. c. 4.

806. Ὑπὲρ ἀφρῷ δ' ὀχεῦντι] *Tmeſis* pro ὑποφέροχεῦν) *Vat.* MS. ὀφρῷ δ' ὀχεῦν), quod nec *Verſus* nec *Senſus* admiſerit.

807. Ἐπὶ Δελφῖσιν χορδεύσῃς] *Delphinas* rectè vocat ſaltatores, quod per ſaltum Natent & præterea Muſicâ delectentur præ cæteris Animalibus, ut notamus ad *Euripid.* Electr. v. 435. Ἵν' ὁ φίλαυλος ἵππιος Δελφίς. *Delphinas* idem *Euripides* καλλιχόρους vocat, *Helen.* v. 1470. Et *Anacreon* mox, v. 810. χορὸν ἰχθύων κινητόν.

808. Δολερὸν νέον μύταπον] Olim, Δολερὸν νέον μυρόπνουν

Ἔρος, Ἵμερος γελῶντες
Χορὸς ἰχθύων ϑ' κυρτός,
Ἐπὶ κυμάτων κυέτων,
Παφίης ἐς ὄμμα παίζει,
Ἴνα νήχεται γελῶσα.

Ἐπιλήνιος ὕμνος, νϛ'.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν

Ταλα-

μερόπων, quam Lectionem *Baxter*, ut ipſe ait, *ſolitâ fiduciâ* ductus, ampliùs corrupit, legendo μὴ ῥώντων, pro μὴ ἐρώντων. Neſcius, Antepenultimam in hoc Verſu corripi debere. *Scaliger* legit, Δολερῇ νόμῳ Ἐρώτων. *Heinſii* Codex, "Rectè *Stephanus* δο-"λερῇ, quod ſequitur, ità Lege, νέων μίτωπον, quamoptimé. Νέον, ὅτι νεωστὶ γονηθέντες· καὶ ἔμφασιν δηλοῖ· Ἀπηλυτῆς, καὶ δολερᾶς. *Frons* autem ſemper habita ſedes *Pudoris* & *Impudentiæ*, *Innocentiæ* & *Doli*. Ità *Chriſtodorus*,——ἐπ' ἀτῳοκάμῳ ϑ' ὑφοσώπῳ Ἧφι Σωφροσύνη κυρτερόφρων. Vid. *Polemonis* & *Adamantii Φυσιογνωμονικά*.

809. Ἔρως, Ἵμερος, γελῶντες] Rectiſſimè, pro Ἔρως, *Baxter* hìc Ἔρως reſtituit, ut ſit in *Primâ* ſede *Anapæſtus* ex Lege. Ὁ Ἔρως autem Vox etiam *Homero* nota, ut dicimus ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. Et *Heſiodo*, de hâc ipsâ *Venere* recèns-natâ loquenti, *Theogon* v. 201. Τῇ δ' Ἔρως ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς Γινομένῃ τὰ πρῶτα: Vid. ad v. 812. & 959. ubi *Horatius* quoque in partes trahitur.

810. Χορὸς ἰχθύων τε κυρτός] Elegans Periphraſis *Delphinum*, qui curvi & pandi vocantur etiam *Latinis*, quòd incurvantes ſe in Curſu jaculi-ad-inſtar propellantur, undè *Nonno* audiunt αὐλίσκοι. Dorſum iis repandum dat *Plinius* l. IX. c. VIII. *Lunatus*

or & Himerus ridentes.
rúſque Piſcium pandus, 810
r fluctibus urinans,
iiæ ob oculos ludit,
icunque natat ridens.

52. Torcularis Hymnus.

icantem Racemum

Cani-

Delphin *Johanni Lelando* audit; ut modò o-
ad hujus *Odæ* Procœmium.

. Ἐπὶ κυμάτων κυδιοῶν] Et hoc *Delphinorum*
um, Laſcivire, ſaltare, ſurgere in auras, &
orum more rurſus ſe prono capite demittere
m; & hinc *Nonnus* Dionyſ. l. 111. fol. 52.
ἰης Δελφῖνα κυδιηπόρῳ γαλήνῃ.

. Παφίης ἐς ὅμιλον παίζει] *Longepierre*, homo
æ Lectionis, primus hanc Lectionem, ex cor-
Παφίης τε σὺμῳ παίζῃ, hauſit; quâ nulla un-
Conjectura ingenioſior, aut certior & lucu-
. Rata itaque eſto, ἡ μεγάλη χάρις αὐτῷ.
us rem expreſſit his verbis, *Quam locus cir-*
lat & Cupido. Vid. ad v. 959.

. Ἵνα νῆχε] Quandò ἵνα pro ὅπου, *ubi*, poni-
ndicativo gaudet, ut hoc in loco; aliàs *Subjun-*
pro quo tamen *Atticè* ſubſtituitur Indicativus,
amus ad v. 647.

ODE LII.

ius Carminis idem adhuc continuatur. Et
de ejuſdem ferè eſt Argumenti cum *Quin-*
ſimâ, ut ad eam notamus: Quare Titulus verus
reſſe debere, Ἐπλήνιος Ὕμνος. Olim, Εἰς οἶνον.

. Τὸν μελανόχρωτα βότρυν] *Dactylus* hìc pri-
occupat ſedem loco *Anapæſti*; cui ἰσόχρονος,
ieri poſſe & factum aliàs notamus ad v. 696.

&

Ταλάροις φέρουσι ἄνδρες,
Μετὰ παρθένων, ἐπ' ὤμων·
Κατὰ ληνὸν ᾗ βαλόντες
Μόνον ἄρσενες παῖδες
Σταφυλίῳ, λύουσι οἶνον,
Μέγα τ' Θεὸν κροτοῦντες
Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
Ἔρωτα πίθοις ὀρῶντες
Νέον ἐς ζέουσα Βάκχον.
Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς,
Τρομεροῖς ποσὶν χορεύῃ,
Πολιὰς τρίχας πινάσσων·
Ὁ δ', παρθένον λοχήσας,
Ἔρωτος νέος μεθυσθείς,
Ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν,

Σκιερῶν

& in ſcalâ hujus Verſûs. Μελανόχρως Vox nota *Theocrito*, Idyll. 3. v. 35. Τὸν μὲ κὴμ ἀ Μέρμνων Ἐθιοπὶς ἀ μελανόχρως. Pro eâdem occurrit μελάγχρως, & μελανόχρως, & μελαγχρὼς &c. *Homer.* Iliad. σ'. v. 562.—— Μίλανες δ' ἀνὰ βόστρυχες ἦσαν.

815. Ταλάροις φέρουσι ἄνδρες] *Henricus Stephanus* φέρουσιν legit & à multis probatur; quod minùs facerent, ſi verborum Ordinem penſiculatiùs conſiderâſſent, Βάτρυν ἄνδρες φέρουσι μὲν, μὴ παρθένων, βαλόντες δ', κ. λ. οἱ ἄρσενες μόνον, ἀνὰ παρθένων, πατοῦσιν, κ. λ. Poeta reſpicit illud *Homeri* Iliad. σ'. v. 567. Παρθενικαὶ δ' ἠΐθεοι——Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον, κ. λ.

817. Καθὰ ληνὸν ᾗ βαλόντες] Verſus *Ionicus* ἀπὸ ὁλόκληρος, de quo vid. v. 791.

822. Ὀρῶντες

s ferentes Viri,
n Virginibus, ſuper humeris;
ɔrcular jacientes
modò Mares, calcant
exprimentes Vinum,
ɛrè Deum plaudentes
riis Hymnis,
ɨ in Dolia tuentes
um efferveſcentem Bacchum:
ı quandò biberit ſenex *aliquis*,
is pedibus ſaltat,
apillos quaſſans:
n verò inſidiatus,
s Juvenis jam probe-madidus,
n corpus fuſam,

Umbroſis

ɛρῶντες] *Heinſ.* Codex, ἴσως, Φερῶντες, temerè, ρῶντες ſcribendum. An Ἐρεθὲν πίθους δ' ἐρῶντες ιον ἐς ζόον Βάκχον] Nonnulli legunt uniɨζον. Iis non ego Aſſentior, cùm alia tè ſe habeat, ut ſit Ordo, Ἐρεθὲν ἐρῶντες χον ζόντα (σὸ) πίθους.

ν ὅπαν πίῃ γεραιὸς] Πίῃ hìc pro πίνῃ ſubniam, licet πίω aliquandò *Primam* prod notat *Euſtathius* in *Homer.* πίνω tamen nquam corripiat. Vid. ad v. 935.

ιλιὰς τελχὰς πιδόσων] Ità *Euripides*, de *ccbum* colentibus, *Bacch.* v. 185. Καὶ κεῖ ιλιόν. Et paulò poſt, v. 324. Πολιὰ ξυ· ὄμους χεδόντες.

ρντὸς νέῳ μεθυσθεὶς] Olim ἐλυσθεὶς, quæ ɔrica, at huic loco minùs accomoda; li·chus apud *Stobæum* ferè perſuadeat, Ἐν ῳ Ἀφροδίτης λόγῳ, Τοῖς γὰρ φιλέπλοις ἔρως

νων

Σπερῶν ὕπερθε Φύλλων,
Βεβαρημένῳ ἐς ὕπνον,
Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγῃ
Πρόδοτιν γάμων γενέσθαι.
Ὃ δ' μὴ λόγοισι πείθων,
Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
Μεθύων ἄτακτα παίζει.

ὑπὸ καρδίαν ἐλυθείς. *Versûs* tamen & *Sen.* cum *Henrico Stephano*, μεμυθεῖς legendun tio: *Bacchus* enim *Veneris* Amicus & *A* vocat Οἶνον Ἀφροδίτης γάλα, ut *Athenæ*: Et *Anacreon* mox dicit, v. 837. Μεμύων ἄ ζει. Huc refer *Euripidis* Cyclop. v. 168.

830. Σπερῶν ὕπερθε φύλλων] Confer v. 5

831. Βεβαρημένῳ ἐς ὕπνον] *Phrasis* nota *vatus in somnum*, pro *Gravatus somno*. H Βαρυόπης οἴνῳ. *Antholog.* Βεβαρημένον ὕπνῳ

832. Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγῃ] Cùm Olim ρας ἄωρα θέλγων, omnia erant conturbata; nia planissima, nec ullus Defectus cernitu *Adverbialiter* ponitur, & *Metaphoricè* à vixdum-maturis Fructibus, ad teneriorem transfertur, Ἄωρα δὲ, τὰ πυρὸ τὸν καιρὸν καιρῷ) τρυγώμενα, inquit *Suidas*. Quoc notant ἄωρα Mulierem significare, nil N debet, isti enim planè somniant. Θέλγῃ (se *Faber* legendum putat.

833. Προδότην γάμων γενέσθαι] De Virg tus est, ut constat v. 827. Quare μεμύ diendum ad γάμων, vel hoc in loco γάμ ter rectè observat, *Figuratè* pro Αἰδῶς, Notum etiam, quod observamus ad *Eur*

Umbroſis ſuper frondibus,
Gravatam in Somnum,
Ad amorem intempeſtivè allicit,
Ut ipſa proditrix pudoris fiat.
Et ipſe verbis ſuis minimè ſuadens,
Tum demùm invitam comprimit:
Inter juvenes enim Bacchus
Ebrius inordinatè ludit.

53. In

nacen v. 18. γάμῳ aliquandò ſimplicitèr poni κατ' ἀφροδισιασμὸν pro ἡ συνουσία, vel τὰ Ἀφροδίσια. Vid. *Spanhemii* Not. ad *Callimach.* Hymn. in *Del.* v. 240. ubi benè multa in hanc rem.

834. Ὃ δὲ μὴ λάγνισι πύλῃσι] Extat apud *Nonnum*, Dionyſ. l. XII. à fol. 225. ad fol. 228. *Vindemiæ Deſcriptio*, undè magna Lux huic Odæ, & ibi quoque Nympha ἀπιθὴς· Ὃς δ' ἠοτπλάγκτοις μίθης δεδημένος οἴνῳ Παρθενικῆς ἀγάμοιο σιδήρεον ἦτορ ἔθελγε μύθῳ. Αὐ ἰρόων δ' ἐπὶ Κύπριν ἀπιθὴς εἵμενος Νύμφης Χειρὶ ὑπιδδέκτῳ ῥοδέων ἐπεφήσατο μηρῶν.

835. Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει] Non hìc ἄγχω *Abſolutè* ſtrangulo, ſignificat, verùm ità Fauces conſtringere, ut Raptores Puellis facere ſolent, nè exclament. Ità *Lucian.* in *Æaci* Dialogo, Τί ἄγχεις, ὦ Περσεφόνεια, τὸν Ἕλληνα ἐσφιγμένον; Vel alio quovis modo *Conſtringere*, *Comprimere*, vel *Coercere*, ut Debitoribus facere ſolent importuni & violenti Creditores; ità D. *Matthæus* c. 18. v. 28. Κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε. Πνίγω enim vox *Synonyma* τῷ ἄγχω. Et ità idem *Lucian.* in Lapith. Οὐδὲ ἄγχω τὸν μαθητὴν, ἢν μὴ κρεῖττον λάθῃσι τὸν μισθόν. Figuratè demùm *Comprimere* & *violento congreſſu* quaſi *ſuffocare*.

837. Μεθύων ἀπεπαίζει παιδί] Eſt ὑφηγησιμὸς ſimul & μείωσις, pro ἀθελξεῖ. Sic ἀπεπαίζει, ἐθέλξει.

ODE

Εἰς ῥόδον, ργ'.

Στεφανηφόρει μεῖ τρις
Μέλπομαι ῥόδον θέρειον·
Σὺν, ἑταῖρε, ἄειδε μολπήν. 840
Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
Τόδε χ' βρίθων τὸ χάρμα,
Χάρμόν τ' ἄγαλμ', ὁ ἄρτος

Πολυ-

Ode LIII.

Carminis Genus etiamnum Continuatur, idem nempè cum Odâ *Tertiâ*. Et hæc *Ode* ejuſdem ferè Argumenti eſt cum Odâ *Quintâ*; ut notamus ad v. 76. Nihil quidem hâc Odâ Venuſtius tota protulit Antiquitas. Quòd autem Roſa ſit *Regina* Florum, patet ex v. 970. & iis, quæ ibidem ex *Sapphone* laudo.

839. Μέλπομαι ῥόδον θέρειον] χ. θερεινὸν, verùm ob Verſum lego θέρειον, quæ Vox Genuina, Vetus & magis Poetica, Metróque aptior. *Dinnerus* in Epithetis τῆ Ἔαρ, legit θερεινόν. Eſt autem hìc *Primâ* ſede *Amphimacer* pro *Anapæſto*, de quâ re ſuprà ad v. 86. 853. & 927.

840. Συνέταιρε, ἄειδε μολπὴν] Vetus Lectio, Συνεταιρεῖ αὔξει μέλπειν, pro quâ *Baxter* ſubſtituit, Συνέταιροι, αὔξοι μέλπειν, nullâ *Metri*, nédum *Senſûs* Ratione habitâ. *Scaliger* multò meliùs, Συνέταιρε, ἄειδε μέλπειν. *Henr. Stephan.* quamvis dubitanter, Συνέταιρες δ' αὔξε μολπήν. *Daniel Heinſius* in hâc parte felicior, Συνέταιρε, ἄειδε μολπήν, Mallem legas, Σὺν, ἑταῖρε, ἄειδε μολπήν. Quæ poſtrema Lectio potior videtur, ut ſit, per *Tmeſin*, pro συνάειδε. Quanquam & *Euripidi* σύγκωμος κόρος pro ſimplici κῶμος, occurrat, & ξυνείκοσι *Homero*, Odyſſ. ξ'. v. 98. pro ſimplici εἴκοσιν. Et hinc Dominus *Dacier* (cui cum eleganti

53. In Roſam.

cum coronigero Vere
u-celebro Roſam æſtivam:
ſodalis, adjuva cantilenam.
ec etenim Divorum halatio,
& Mortalium oblectamentum,
ſſque trophæum, in temporibus
Flori-

ti Conjuge *Fabri* filiâ plurimum debent Li-
um *Græcæ*, quàm *Latinæ*) conjecturam fecit,
Oden *Dialogi* formâ ſcriptam; cui Conjecturæ
ebetur honos: quanquam *Anacreon* potuit *ipſe*
ad ſodalis Citharam, cujus Pulſus proindè
Canticum ſuaviſſimum ſuâ jucunditate con-
ue Modulis multùm adjuvaret.

. Τόδε χ' ἡμῶν ἄνθεα] Ità ſuprà v. 83. Τόδε
ὲν τεθνηκέ. Verùm altior hic Doctrina latet.
m Preſentia creditur *Roſeum quid ſpirare*,
Virgil.Æn l. 1. v. 406 -- *& avertens Roſeâ cer-*
fulſit, Ambroſiaque coma divinum vertice O-
Spiravêre. Certè *Cardanus*, De Subtilitate
. *Igitur ſolus Odor ex his, quæ ſentiuntur, aut*
e, aut Recreare, hominem poteſt. Nam ſpiri-
o quo Anima Opus eluceſcit, aut Bonus Odor
aut Malus deſtruit. Itaque eâ de causâ Thura
dolentur; quòd Divina pars in nobis Odoribus
t; atque etiam ob id, Optimum Omen cenſe-
æſentiſque alicujus Divinitatis, cùm Odor Bo-
que causâ ſentitur. Et *Homerus* priùs dixe-
veris Unguentum, *Roſaceum*, Iliad. ψ. v. 185.
ὀνυσ' ἅλυκτε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη Ἥμασζε
ε' ῥοδέῃσι χρίειν ἐλαίῳ Vid infrà ad v.
quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 1391.
. Χλοεροῖσιν τ' ἄγκαλμα ἐν ὄρεσιν Πολυκτιθέων ἐρέ-
Confer v. 84. item v. 577.

Πολυανθέων ἐρώτων·
Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
Τόδε γὰ μέλημα μύθοις,
Χαρίεν Φυτόν τε Μουσέων·
Γλυκὺ γὰ ποιῆται πεῖραν
Ἐν ἀκανθίναις ἀζαρπόις·
Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν
Μαλακαῖσι χερσὶ, κἠφως
Περοσάγουσ' Ἔρωτος ἄνθος.
Ὡς σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν

C

846. Τόδε γὰ μέλημα μύθοις] *Faber* hîc, cur pro μύθοις legunt Νυμφῶν, quæ Lectio mini pernanda, imò confirmari videtur ex v. 85 quòd sic bis de *Nymphis* Rosas colentibus e ctum. Quare μύθοις per me maneat; indè Poetarum Carmina notantur, ut *Sappho*, Κα ερ ὄ κείσεαι· Οὐδέποτε μναμοσύνα σέθεν ἔσσετα πεχ' ὔστερον. Οὐ γὰ μετέχις ῥόδων τ' ἐκ Πιερί a itaque Poetis & Fabulis Poeticis propria; q proximè sequenti Versu confirmatur, v. 847. ν φυτὸν τε Μουσέων, de quâ re diximus ad v *Sychius* hunc locum proculdubiò respicit. M ἔπινθ' ἁν φερπτίζοι, ἀγάπημα. Μέλημα μύθοις dicitur, ut *Pindaro*, Παρθένοισι μέλημα; & *An* ri supra v. 843. Χαρίεσσι ἄγαλμα. Vid. ad v.

847. Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων] *Rosam M* cram ostendo ad v. 76. & v. 846.

848. Γλυκὺ γὰ ποιῆται πεῖραν] *Henric. Steph* git, Γλυκὺ γὰ ποθεῖται πεῖραν. Verùm idem sen nostram Lectionem admittas; nam in eâ assentior, qui hic pro ποιῆται & λαβόντι, v. 8 git ποιῆτε & λαβόντε. Nil enim opus erat

Floridulorum amorum;
Venereúmque ludicrum.
Hæc & argumentum Fabulis,
Gratiosáque planta Musarum:
Dulcis vel facienti periculum
In spinosis semitis;
Dulcis etiam sumenti, ut foveat
Mollibus in manibus, levitèr *naribus*
Admoventi Amoris florem.
Adeò Docto quoque *Poetæ* hæc ipsa jucunda

Con-

γνη notare, propter *Apostrophen*, poni pro σεσώγνη. Et sanè tres alii *Dativi* casûs immediatè sequuntur à v. 853. nempè, & deinceps.

851. Μαλακαῖσι χρεὶ κύφοις] Et hìc libentèr *Baxtero* assentior, qui κύφοις pro κύφοις legendam rectè auguratur; & ut ille ait, *Rosæ levitèr tractatæ diutiùs odorem servant*, certè fortiùs Nares feriunt.

852. Περσώγνη] Subaudi *Naribus*.

853. Ὡς σοφῷ τόδ' αὖτὸ περνὸν] *Baxterus*, "Pronum, inquit, fuerat Reponere Τῷ σοφῷ pro *Monstroso*, ὦσοφῷ, bonus tamen *Stephanus* id non vidit. Ità ille illudens *Stephano*, qui cautior quùm esset, non putabat *Amphimacrum* in *Primâ* sede admitti posse; quod tamen aliquandò fieri ostendo ad v. 839. Aliàs ego sanè legerem, Τίς Σοφῷ τόδ' αὖτὸ περνόν. Verùm ob rationem prædictam, cum *Baxtero*, τῷ σοφῷ legerem, nisi *Vatican.* MS. haberet, Ὡς σοφῷ, quæ Lectio & proba, nec coacta, cùm totidem easdemque Literas ferat, quas *Monstroso* illud ὦσοφῷ, quare maneat rata. Σοφὸς autem Poetas & aliàs vocat, v. 860. Et Poetarum Negotium erat in *Dionysiacis*, ut omnibus notum, quod spectat ad v. 855. Διονυσιακὰς δ' ἐορτὰς.

Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς. 855
Τί δ' ἄνθος ῥόδα γένοιτ' ἄν;
Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
Ῥοδόχρους δὲ Κυθέρεια
Παρὰ τὸ σοφῶν καλεῖται. 860
Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ·

Τόδε

855. Διονυσίαις θ' ἑορταῖς] In *Pythiis* ludis erant antiquitùs Certamina *Ingeniorum*, ut *Homerus* ipse testatur, *Hymn.* in *Apollin.* v. 149. Οἱ δέ τε πυθοῖ ἐνὶ τριπόδεσσιν ἀγῶνι, καὶ ἀοιδῇ Μνησάμενοι πίεσσιν, ἔπειν φήσωνται ἀγῶνα. Et *Anacreon* mox apertè innuit ad v. 992. Hinc in *Dionysiacis* is mos apud *Athenienses*; ut mox ad v. 1290. & idem *Ingeniorum* certamen propositum ab *Artemisiâ* Reginâ, ad *Mausoli* Conjugis charissimi funus, in quo certavit inter alios *Isocrates*. ἠγωνίσατο, inquit *Plutarchus*, in illius Vitâ, καὶ τὸ ἐπὶ Μαυσώλῳ πηθίῳ ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δὲ Ἐγκώμιον ἐπάζετο. Talia erant *Ingeniorum* Certamina & olim apud Nos *Anglos*, coram Nobilissimo Ordine *Garteriaco*, Festo D. *Georgii*, quandò Mos fuit Regi & Sociis Poemata offerre; ut *Elias Ashmole*, Garter. fol. 594.

856. Τί δ' ἄνθος ῥόδα γένοιτ' ἄν] *Vatican.* MS. Τί δὲ ἄνθε ῥόδα γένοιτ' ἄν; Et sic quidem *Tribrachys* pro *Anapæsto*; quod aliquandò fieri probamus, ad v. 788. & 792. Verùm hæc mihi potiùs *Explicatio*, quàm *Lectio* vera videtur. Proximus quoque Versus incipit quasi Novam Oden in *Vaticano* MS. quod ferè Domini *Dacier* Ordinationem ἀφελογήτως confirmat.

857. Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς] *Homero* familiare hoc

Conviviiſque atque Menſis,
Et præcipuè Dionyſiacis ſolennitatibus.
Quid enim abſque Rosâ fiat?
Roſeis-digitis quidem Aurora,
Roſeiſque cubitis Nymphæ,
Roſeâque cute Venus
A Doctis *Poetis* vocatur.
Hæc etiam Ægrotantibus opitulatur; Hæc

hoc Epitheton, quem libenter *Anacreon* ſequitur. Ille & Ἥ῝ ῥοδοπήχυν vocat, *Hymn.* xxx v. 6. ut & *Theocritus*, Idyl. 2. 148. Et *Heſiodus* Nympham *Eunicen*, *Oceani* filiam, *Theogon.* v. 247. ut *Anacreon* verſu ſequenti.

858 Ῥοδοπήχεες ὁ Νύμφαι] Vid. ad v. 857. *Nonnus* Nymphas ῥοδεόσσας vocat.

859. Ῥοδόχεως ὁ Κυθέρεια] Κυθέρεια pro καὶ Ἀφροδίτη, ut v. 389. Quòd Roſea ut *Venus*, & quòd *Veneri* dicata ſit Roſa, diximus ad v. 76. & 841. *Nonno* etiam ῥοδόχεως & ῥοδεόσσα audit, & *Anthолog.* l. IV. fol. 374. —— Ἀφρὸς πάντων Ἐκ θεῶν; Ἥρης ῥοδίης Παφίης.

860. Παρὰ τὴν σαφῆ κλῆσιν] Vid. ſuprà ad v. 853. & infrà ad v. 994. *Quintilian.* l. I. c. 10. Quis ignorat, Muſicam tantùm jam antiquis illis temporibus, non ſtudii, verùm etiam veneretionis, habuiſſe; ut iidem *Muſici* & *Vates* & *Sapientes* judicarentur? Vid. Scho in ſt. *Homeri* ad Odyſſ. γ. v. 267. & quid Nos in locum, ex *Athenæo* & aliis. Quin Poeta noſter ab ipſo *Socrate* vocatur ὁ σοφὸς Ἀνακρέων, ut in illius *Vita* dicimus.

861. Τόδε δὲ νοσοῦσι δόκιμον] Et *Folia* Roſarum *Capiti* applicata & *Succus* & *Infuſio* & *Decoctio*, *Syrupus*, & *Oleum* Roſarum, apud *Botaniſtas* & *Medicos* laudantur, Vid. *Dioſcoridem*, *Galenum*, *Borellum*,

Τόδε χ' νεκροῖς ἀμύνῃ·
Τόδε χ' χρόνον βιᾶται.
Χαρίεν ῥόδων ὃ κῆρας
Νεότητ' ἔχει ὀδμήν.
Φέρε δή, φυλὴ λέγωμεν·
Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
Δεδροσωμένῃ Κυθήρῃ
Ἐλόχθε Πόντος ἀφρῷ,
Πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς,
Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ·

Τὸν

Riverium, Heurnium, Robert. Lovel. & *Pharmacopœi*, quibus adde *Caroli Paſch.* de Coronis l. 3. c. 7. p. 160.

862. Τόδε ἐ νεκροῖς ἀμύνει] Hìc Poeta apertè alludit ad *Roſeum* illud Unguentum, quo *Venus Heroris* cadaver ſincerum & integrum conſervavit, ut ſuprà oſtendimus ad v. 841. Tangit etiam τὰς ἐν ταφαῖς σαφάνας. De quibus *Joh. Kirchman* de Funeribus *Romanor.* l. 1. c. 11. Vid. *Euripid.* Phœniſſ. v. 1616. & *Troad.* v. 1247.

863. Τόδε χ' χρόνον βιᾶται] Evidentèr alluſum ad nobile illud *Sapphûs* νόημα, ſuprà memoratum ad v. 846. ut nempè Muſarum Roſeæ Corollæ intelligantur, quæ Immortalitati conſecrant. Et ſanè ſequentia verba ſunt ἐξηγητικὰ priorum, Χαρίεν ῥόδων ὃ κῆρας Νεότητ' ἔχει ὀδμήν. Vid. ad v. 880.

864. Χαρίεν ῥόδων ὃ κῆρας] Notiſſimum eſt Roſarum etiam Caput mortuum Odoriferum.

866. Φέρε δή, φυὴν λέγωμεν] Plerique alii Codices φέρε δή, at *Baxterus*, φέρε ὅ, malè. Ità Ἄγε δή, v. 915. undè *Agedum* Latinorum.

867. Χα-

Hæc vel Mortuis auxiliatur:
Hæc & Tempus vi-vincit:
Gratioſa enim Roſarum ſenectus
Juventutis *ſuæ* retinet odorem.
Agedum, Originem *illius* dicamus:
Placido quandò ex Mari
Rore-conſperſam Venerem
Parturiebat Pontus è ſpumâ,
Bellicrepámque Minervam
E Vertice ſuo oſtendebat Jupiter,
Formidandum ſpectaculum Olympo;
Tunc

867. Χαεγπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης] De *Veneris* Ortu ex Mari, Vid. in Procemio Ode LI. & v. 784.

868. Δεδροσωμένω——ἀφρῷ] Undè, ut volunt *Graci*, Nomen Ἀφροδίτη, licet *Euripides* ad ἀφρογενὴς referat. *Troad.* 990.

871. Κορυφῆς ἐδίκνυε Ζεύς] *Sic.* Κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεύς. Hoc teſtatur *H. Steph.* & ità ſanè *Vatican.* MS. in quo Verſiculus alter, quem omninò addendum duxi, ut mox videbis.

872. Φοβερὸν θεὸν Ὀλύμπῳ] Hunc Verſum primus ego *Anacreonti* reſtituo ex *Vaticano* MS. ſumptum. Atque ità ſenſus plenior & locus elegantior & periodus rotundior, tribus utrinque Verſibus, hinc *Veneri*, illinc *Minervæ* datis. Os *Doriſmi* verò ſpeciem Nemo dubitet; Voces enim in ᾶς, ῆς, ῆς & ᾶ purum, deſinentes, faciunt ας & ων, ſine *Doriſmi* ſuſpicione. Ità *Herodotus* ipſe θεὸς in *Genitivo*, non θεῆς dixit, quod tamen in Reſolutione *Ionicâ* minimè facit, ut in πόλη pro πόλει. Confer *Homer.* Hymn. in *Minervam* XXVII. v. 4. Τερπωλένη, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμηδόκα πύκα ἔχουσαν, Χρύσεα, παμφαίνοντα· σέβας δ' ἔσχεν εἰσοράασθαι Ἀθανάτους. Et hæc hujus loci Imitatio

Τότε γὰ ῥόδων ἀγητῶν
Νέον ἔρνος ἤνθισε Χθὼν
Πολυδαίδαλον λόχθυμα.
Μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος,
Ῥόδον ὡς γένοιτο, Νέκταρ
Ἐπιτήξας, ἀνέπιλεν
Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

Εἰς ἑαυτὸν, ιδ'.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὄμιλον
Ἐσορῶν, πάρεστιν ἥβη·
Τότε δὴ, τότ' ἐς χορείαν
Ὁ γέρων ἐγὼ πέρασμαι.

Πεί-

tio ab *Anacreonte* facta Argumentum mihi fit non leve pro hujus certè *Hymni* Authoritate & Antiquitate, cùm *Anacreon* ut *Onomacrito* & *Cynætho* senior.

874. Νέον ἔρ. ⊙. ἤνθισε χθὼν] Malè & hìc *Baxteri* Editio ἤνθισε legit, *Versui*, *Sensuique* malè consulens, licet in omnibus aliis ἤνθισε legeretur & *Dinnerus* quoque & *Paschalius* hanc Lectionem agnoscan-

878. Ἐπιτήξας ἀνέπιλεν] *Ionicus à* ἐλάσσονι, de quo ad v. 681. & 817. Quòd Nectaris infusu *Rosa* primùm humi adrubuit, ostendit *Benedictus Curtius*, Hortorum l. 30. c. 23. ut notamus ad *Euripid.* Cyclop. v. 556. Licet *Aphthonius* ex *Veneris* ipsius sanguine colorem illum amabilem deducat. Vid. Angeli *Politiani* Miscellan. c. xi. ubi de *Rosâ* nonnulla lectu jucunda.

880. Φυτὸν

unc etiam Roſarum ſuſpiciendarum
ovam ſtirpem mirificè-ornavit Tellus,
peroſum admodùm Partum.
Beatorum verò Deorum Concilium,
oſa quò fieret, Nectar
ıtingens, oriri-fecit
lagnificam *illam* ex ſpinâ
antam immortalem Lyæi:

54. De ſeipſo.

uandò ego Juvenum cætum
erno, adeſt mihi quoque Juventus:
unc nempe, tunc ad Choréam
etulus ille ego alacris-fio *& quaſi alatus.*

Expe-

880. Φυτὸν ἄμβροτον Ἄνθος] *Bacchi, Veneris* & *roſarum* florem probamus Roſam ad v. 76. Ἄμβροτον vocat, vel quòd à Nectare ortum habuit, vel òd Immortalitatis ſit Symbolum, & nè mortua idem moriatur tota, ſed χρόνον βιώσῃ, ut v. 863. *Theocrit.* Idyll. 27. v. 9. —— ἐς ὃ χόδον ἄχρον ἀλεύσῃ.

Ode LIV.

Hæc *Ode* ejuſdem adhuc Generis, nempe quale id *Tertia* Odæ; excepto quòd & hìc bis térve occurrat *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος, Dimeter, Catalectus;* quo ſuprà ad v. 878.

881. Ὅτ' ἐγὼ νέον ὄμιλον] Olim νέους.

882. Ἑστεῶτ', πάρεστιν ἥβη] Olim ἦκε, at *Henric. Steph.* ἥβη hìc, ut ſuprà, νέον, pro νέους, cujus Emendationi favent, qui ſapiunt. Confer v. 752. Τείχεα ἐν ῥηϊδίῃ ἐπ. κ. λ.

885. Περὶ-

Περίμενόν με, Κυβήβα,
Ῥόδα δὸς, θέλω στέφεσθαι·
Πολιὸν ἦ γῆρας ἦκας
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοί τις
Φερέτω δῶρον ὀπώρης,
Ἴν' ἴδῃ γέροντ' ἀλκήν,
Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
Δεδαηκότος ἦ πίνειν,
Χαριέντως ἦ μανῆναι.

Εἰς

885. Περίμενόν με, Κυβήβα] Versus *Ionicus a minore*, de quo diximus Initio hujus Odæ. *Cybeba* autem hìc ſonat *Vetulam* quandam Miniſtram, à Deorum Matre ejuſdem Nominis ità dictam, vel ipſam fortè Deam; quaſi ad *Corybantiaſmum* ſe jam paraturus eſſet Poeta. Vid. ad v. 207. Ex. *συνῆβα*, ex filiæ *Fabri* conjecturâ, quam *Longepierre* probat. De quâ voce, vid. ad v. 1137.

886. Ῥόδα δὸς, θέλω στέφεσθαι] Pro *παρεσθαι*, quod priùs obtinuit, *Henric. Steph.* ῥόδα δός, legebat, quam Lectionem *Faber* & Filia & *Longepierre*, mecum, probant; *Baxter* improbat haud benè.

887. Πολιὸν ἦ γῆρας ἦκας] *Nemo*, inquit *Baxter*, *mihi Vitio vertat, quòd Adverbium ἰκὰς, in Participium ἦκας mutaverim.* Olim enim ἰκὰς in omnibus. Dico ego, Nullum tale *Participium* dari, certè cum *Circumflexo* in *Penultimâ*; cùm *Participiorum* Aor. *ά. Ultima* ſit ſemper *Longa*, ut *Verborum*, Brevis. Dubito tamen, an aliàs *Participium* ἦκας occurrat, licet in ſecundâ Perſonâ Aoriſt *ά.* ab ἦκα, fiat ἦκας. undè

tato me, Cubeba; 885
ebe; volo Coronari,
ıe ſenectutem abjiciens
nter Juvenes ſaltabo.
ici itaque mihi aliquis
lonum fructûs; 890
ıt ſenis vigorem,
quidem canere,
ue bibere;
:nuſtè Inſanire.

55. In

ılus Med. Voc. Πολιὸν γῆρας) Ut *Homero* ας & πολιοκρόταφοι γέροντες, de quâ re ad v. 904. & in Prælection. *Sophocl.* xxx.

ερέτω δῦρον ὀπώρης] Olim ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρης, licando fruſtrà ſudabant multi; & Ver- à malè ſe habebat, Senſú que nimis late- uſquam erat. Nunc, ſi δῦρον, mecum le- οιὰν, & ἀπ' rejicias, omnia erunt in tuto, δῦρον ὀπώρης, elegans *Periphraſis* Vini, quod l. 1. v. 640. *Munera lætitiamque Dei.* Et *Ionicus* ἀπ' ἰλάσκου. quales plurimos ri immixtos paſſim reperias, ut v. 885. & 894.

ἀδωνικόν μ' εἰπεῖν] Jejunè hìc *Baxter* de quelâ; cùm εἰπεῖν dicatur per Μείωσιν, pro ιν in illâ voce lateat, pro ῥόδ. Vid. ad v. 1193.

ἀελίντως τι μαινῆναι] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἰ- de quo modò ad v. 890. De Voce χαεί- ſingularem quandam Doctrinæ excellen- t, dicemus ad v. 1192.

ODE

Εἰς τὸν ἐρῶντας ᾠδάριον, ν'.

Ἐν ἰχίοις μὲν ἵππους
Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι·
Καὶ Παρθίους τὸς ἄνδρας
Ἐγνώρισεν πάρος·

Ἐγὼ

Ode LV.

Hoc Genus Carminis idem cum illo *Primæ* omnium Odæ. "Odarium, inquit *Faber*, inter tot alia, "quæ Peſſimæ notæ oſtendi, ſpurium eſſe *H. Ste*"*phanus* putavit. *Suſpicor*, τόδον *eſſe hoc* ᾠδάριον, in"quit, neque tamen ullam rationem addidit Ver"ſus certè ſunt abſolutiſſimi; nec quicquam in iis eſt "contra Helleniſmum. At ego unicò Argumento pro"babo, quod ille non probavit; *Parthi* ſcilicet, quo"rum in hoc Odario fit mentio, *Anacreontis* tempo"re nondum noti erant, quod certiſſimâ Veteris Hi"ſtoriæ fide nititur. *Hæc ille*, falſus omninò; ut ex Veteri HiſtoriâNos probabimus. *Herodot.* l. 3. c. 91. ubi Nationes varias numerat, quæ ſub *Dario Hiſtaſpis* filio tributa pendebant, ait, Πάρθοι δὲ καὶ Χορασμιοι, Σόγδοι τε καὶ Ἄραποι τριηκόσια τάλαντα. *Darius* autem *Anacreontis* medio tempore floruit. Quia ipſius *Fabri* filia fatetur, *Parthos* ab ipſo *Cyro* nomine illo donatos.

895. Ἐν ἰχίοις μὲν ἵπποις Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι] Δηλονότι, ἐγκαυσαν χάραγμα. De *Coppatiâ* Equo & *Samphorâ*, Scholiaſt. *Ariſtoph.* ad Νεφέλ. v. 22. fol. 59. & 88. *Luciano* Καππαδόκαις & Κυζικηνοῖς, *Straboni* fol. 215. Λυκοφόροις vocantur, Lupi nempè ſigno ἐγκεκαυσμένοις. Legendus *Voſſius* in opere majori de *Grammaticâ Latinâ*. *Servius*, &c. in illud *Virgilii* Georg. l. 1. v. 263. *Aut pecori ſignum*; & *Scaliger*

55. In Amatores, Odarium.

In Clunibus quidem Equi
Inuſtum-igne ſignum gerunt;
Et Parthos quivis viros
Agnoſcat ex Tiaris:

895 Ego

Scaliger in eundem locum & in Animadverſionibus *Euſebianis*; *Faber* quoque & Filia in hunc locum.

896. Πυρὸς χάραγμα ἔχουσι] Rectè χάραγμα, de inuſtâ equis notâ; nam Inſtrumentum, quo hæc ſigna Equorum *Armis* vel Coxendicibus inuruntur, χαρακτὴρ propriè dicitur tam *Græcis*, quàm *Latinis*; item τρύπανον & τρυπάνιον *Græcis*; *Anglicè*, *A BRANDING IRON*. Verbum, *Signare* & *Dignorare*, ſi *Feſto* fides. *Plin.* l. 8. c. 42. *Bucephalon* ——vocârunt, ſive ab aſpectu torvo, ſive ab *inſigni* taurini *Capitis*, *Armo impreſſi*.

897. Καὶ Παρθίους τὰς ἀνδρας] Πάρθοι, Πάρθιοι & Παρθυαῖοι, Nomen Gentis; & Παρθία, Παρθυαία & Παρθυήνη, Nomen Regionis, teſte *Stephano Byzantino*. Cum hoc Populo magna interceſſit Convenientia *Medis* & *Perſis*, & ſemper ferè cum iis apud Authores junguntur, ut *Act.* 2. v. 9. Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, τέτοις Πέρσαι. *Strabo* l. 15. Διὰ τέτο ὧν τὰ ἔθνη τὰ Περσικὰ τέτοις (τοῖς Παρθυαίοις) καὶ Μήδοις τοῖς αὐτοῖς ἐ ἄλλοις ὁμοίοις. *Dion Caſſius* l. 40. in rebus *Craſſi*, accuratè de iis exponit. *Dionyſ.* περιηγ. v. 1039. Ἀλλ' ἤτοι πυλέων μὲ ὑπερθε πόδα Κασπίδων Πάρθοι ναιετάασιν ἀρηΐοι, ἀγκυλότοξοι. In quem locum videſis *Euſtathium*.

898. Ἐγκάρσιον πάλλοντες] Τιάρα ὁ, Κίδαρις ἡ. & Κυρβασία, *idem*; De quibus vocibus videſis *Briſſonium* de Regum *Perſicorum* Principatu, *Burtoni* Linguæ Perſicæ Reliquias, *Heſych. Suid.* &c. *Virgil.* Æn. l. 7. v. 247. ——*ſacérque Tiaras. Servius* in locum,

Πολιοὶ μὲν ἦμιν ἤδη
Κρόταφοι, χάρη δὲ λευκόν·
Χαρίεσσα δ' οὐκ ἔθ' Ἥβη
Πάρα· γηραλέοι δ' ὀδόντες·

cum, Pileus eſt, quo *Phryges* utuntur, brant Sacra. Vid. *Bayſium* c. 20. De re V riâ. *Parthis* verò, *Medis*, *Perſis* & *Phrygi* proindè totius *Aſiæ* populis, in uſu erat P Pilei; quod hodienum *Turban* dicitur.

902. Ψυχῆς ἴσον χρῆμα] Tale illud *A* 7. fol. 471. ——ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων Ἥδη γυμνὸς ἵησι πῦρ, ut *Longepierre* notat, obſervat, *In Amore* quicquid intùs & in ritur, facilè foràs cernitur; quod *Fabri* F mè advertens Poetam minùs cepit. Vid. a Atque ità quicquid *Anacreontis* ad man ſalvum & integrum pervenerit, abſolvimus ejuſdem *Fragmenta* devenimus, quæ pa partim, & ea quidem longè plura. Nos

Ego autem Amatores
Conſpicatus *ſemel*, novi ſtatim :
Gerunt enim neſcio quam tenuem,
Intra Animam, inuſtam notulam.

56. De ſenectute ſuâ.

Cana quidem nobis jamjam
Tempora, Caputque album :
Gratáque non ampliùs Juventus
Adeſt, vetulíque ſunt Dentes ;

Jucun-

Carmine *Latino*, in ſuis *Stobæi* Excerptis, fol. 486. Genus autem Verſûs ad *Tertiam* Oden pertinet.

903. Πολιαὶ μὲ ἤμιν ἦλθ'] Pro ἡμῖν, vel ἡμὶν, Verſûs causâ, ſcribo ἤμιν, ut *Homero* plus ſemel factum vidęo, quoties nempè ultima ſyllaba ſit corripienda, Ex. gr. *Odyſſ.* ε'. v. 272. Τηλεμάχῳ· μάλα δ' ἤμιν ἀπιλήσας ὑφρανέει. Vid. infrà ad v. 915.

904. Κεφαλὴ, κάρη δ' λεύκον'] *Homerus* priùs vocaverat γλαυκῶπις πολιοκρήδεμνος, *Iliad.* Σ. v. 518. quoniam ut *Theocritus* Idyll. XIV. v. 68. ——λὰρ πρεσβήων πλάμεσθα Πάντες γηραλέοι, κἠπιχερὰ ἐς γάμον ἔρπει Λεύκιππον ὁ χρόνος, ——*primò nam Nos canescimus omnes Temporibus ; tum deindè tremens ad Menta Genáſque Proſerpit ſenium.* Et hoc *Alexander Aphrodiſienſis* ideò fieri vult, *quòd Anteriora Capitis Humido, & Phlegmate magis abundent, quàm Poſteriora.* Ibid. Κάρη δ' λεύκον) Olim κάρης, verùm ego κάρη lego, ut *Homer.* Iliad. χ'. v. 74. & ω'. v. 516. ——πολιόν τι κάρη, πολιὸν τι γένειον, ultima enim τοῦ κάρης brevis, quod notandum. Fit autem κάρη per *Apocopen* pro κάρηνον.

906. Πάρες· γηραλέοι δ' ὀδόντες] Πάρες, pro πάρεσι, quod etiam *Accentu* dignoſcitur. Γηραλέοι patitur *συνίζησιν* in *Scanſione*.

Μυχός· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
Κάθοδος· ἡ γὰρ ἕτοιμον
Καταβάλλει μὴ ναύτην.

907. Γλυκερῷ δι' ὅσσε ἴπτ πολλὸς] Verſus ἀπ' ἰλάσεσθαι, ut mox v. 913. de quo G v. 894. &c.

909. Διαὶ παῦτ' ἀναστυλύζω] Hoc Verbu nullibi aliàs videtur occurrere, olim ferè fi omnibus. Quarè pro eo *Grotius*, in exce *bri* p. 487. legit, ἄλαστα λύζω, ut *Scaliger*, & *Spanheim.* in *Callimach.* p. 460. *Baxter* què felicitèr Literarum veſtigia ſecutus, ἀ Verum nihil ego muto; nam *Heſychii* non niſi ad στυλύζω referendum, vel fortè nam eidem *Heſychio* ἀσυλάζει (l. ἀστυλύζει) χλανεμῶ.

912. Μυχὸς· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν] Ἀρ

ıcundæque adeò non adhuc multum
itæ tempus reliquum-eſt.
Propter hæc infandùm lugeo
ontinuò, Tartarum formidans;
lutonis enim horrendus eſt
ɔecus; & moleſtus in eundem
ıeſcenſus: ſiquidem paratum *eſt*
ıeſcendenti *ſemel* non iterum-aſcendere.

57. Quòd

iberetur, πεισυμαθὲς, de quâ re Nos ſæpé.
913. Καθοδὸς· ἡ γὰρ ἐπιῤῥοη] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἰσοσυλλ., ut ſuprà v. 907. Lectio autem rectè ſe
ɔet (etiamſi *Faber* quovis pignore contrà con-
ıdat) ut ſit ſenſus, Καὶ γὰρ ἐπιμοη τὸ ἄπαξ πρὸς-
ση μὴ πρὸ αὖθις ἀναβῆναι. Juxta illud *Virgilii* Æn.
n. v. 126. ——— *Facilis deſcenſus Averni, Sed re-*
ıare gradum, ſuperaſque evadere ad auras, Hoc
ıs, *hic labor eſt.* *Fabrum* impugnat ipſa ſagaci-
Filia. Vid. *Tho. Stanlei* ad *Æſchyl.* Perſ. v. 690.

914. Καθοδὸν μὴ ναβῆναι] Per *Aphareſin* pro μὴ
ɔβῆναι, ut v. 325. Τὰ μέτωπά μὲ πικαίει, & v.
38. Ἐκ πολιῶν πανίσχομαι. Eſt autem & hic Ver-
Ionicus ἀπ' ἰλάσσονος. Poteſt etiam legi, μὴ
ɔβῆναι, nam & δ. in ſcanſione *Latinorum more* tol-
ɔoteſt, licet in ſcriptione maneat, & *Tribrachys*
Tertio loco ferri benè poteſt.

Ὅτι πίνειν δεῖ μετρίως, νζ'.

Ἄγε δή, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ, 915
Κελέβιον, ὅπως ἄμυστιν
Προπίω· τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
Ὑδάτος, τὰ πέντε δ' οἴνου·
Κυάθους ὑβριστιῶσαν

Φέρε.

Ode LVII.

Hæc *Ode* ejusdem Generis cum Præcedenti, de quo Genere diximus ad *Tertiam*. Collegit autem *Henr. Stephanus* & extat apud *Athenæum* l. x. fol. 425. & aliquâ ex parte fol. 475. At nullibi quidem satis plena, ut hactenùs visum, certè non emendata. *Casaubonus* emendare tentavit, at non satis felicitèr, ut alia certè quamplura. *Pleniorem* sanè, siquid abest, Nos facere minimè valemus, ob *Exemplarium* defectum (hic enim & deinceps exceptâ Odâ LXV. LXVI. à *Vaticano* MS. prorsus destituimur) *Emendatiorem* verò, quoad Sensum & Numeros, id quidem fidelitèr & pro viribus tentabimus. *Eustathius* fol. 1476. lin. 29. priorem partem hujus Fragmenti laudat, usque ad κυάθους, verùm ut ex *Athenæo* fol. 475. atque proindè nihilo ferè emendatius ipso Fonte. *Anacreontis* autem Sobrietas vel ex unico hoc loco defendi potest.

915. Ἄγε δή, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ] Vid. ad v. 866. ubi Φέρε δή. Lego & hic ἡμῖν, Versûs causâ, ut suprà ad v. 903. nec sine magno Exemplo, ut ex *Homero* ibidem ostendimus.

916. Κελέβιον, ὅπως Ἄμυστιν] Κελέβη, ποτήριον βραχὺ λίαν, κυλικῶδες· Εὐφορίων δὲ Ποτηριογλύπτῃ, Ὅσσα ἐμὴν κελέβιον Ἀλυβηΐδα μοῦνον ἀπηύρα. Scholiastes *Theocriti* in illud, *Idyll.* 2. v. 2. Σπεῖσον τὰν κελέβαν φοινικίαν

57. Quòd moderatè bibendum.

gedum, affer nobis, ô Puer, 915
oculum, ut plenum hauſtum
opinem: Partim decem in funde
quæ, & partim quinque Vini
yathos: Petulantem

Animum

ιωμεν ἐιὰς ἄωτφ. Ipſe mox *Anacreon* v. 1124. χαιτόεσσην τὴν κελέβην. Ἄδηλον, ἢ πῶον εἶδος ἐν πηλῷ, ἢ εἰ πᾶν ποτήριον. Κελέβη κρωλαὶ) ἀπὸ τῆ χῦ αὐτὸ τὸ λοιβήν. *Athena.* ex *Caſaubonî* emendatio. *Ibid.* Ὅπως) *Athena.* ἵνως, idque magis *Ionicè*. d. Ἀμυστιν) Facit & ἀμύσσω, ut *Horat.* l. 1. Od. . *Threïciam* vocat *Amyſtida*. Quid ſit *Amyſtis*, imus ad *Euripid.* Rheſ. v. 419. & ſuprà v. 320. 917. Πεχλω. τὸ μὲ Νὺ ἔγχει] Ità Rectè *Euſtathius*, loco ſuprà laudato, ubi Νὺ legit, non δὲ, ut *Athenæus.* Δίκρα enim ὕδατος μέρη meliùs reſponat τοῖς πίνε οἶνυ, quàm δύο. Quòd ἐγχέας utere legar, ſciendum, illos *Senſum*, non *Metrum*, atdiſſe. Cave tamen, nè τὸ μὲ & τὸ δὲ, ad τὸ κυάθες referri putes; *Adverbialitèr* potiùs ſumas, ut v. 8. ut ſit Ordo, Ἔγχει τὸ μὲ, Κυάθες ὕδατος δύο, δὲ κυάθες οἴνυ πέντε. *Varia* autem apud Veteres it *Mixtura*, neque eadem ſemper κρᾶσις. Hæc im proportio *Menandri*, Τρεῖς ὕδατος, οἴνυ δ' ἓν ver. *Alexis* in *Tethye*, ἵνα κὴ πεπίδεμες. Proverbia apud *Athena.* fol. 107. Ἡ πίνε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ πάνυ. *Homerus* de Vino *Maroniano* ſive *Prumnio*, lyſi ι. v. 209. Ἓν δέπας ἐμωθήσας, ὕδατος δεκὰ εἶναι μέτρα. Et ſic variebatur Proportio, conſideratione *Vini*, aut *Perſonarum*, *Temporis*, aut *Loci*, ique & *Occaſionis*, habitâ, uti fieri ſolet.

919. Κυάθες ὑβριστὰς] *Theodor. Marcil.* in *Horat.*

Φρένα δοῦε Βασσάρησιν. 920
Ἄγε δῶτε· μηκέθ' ὕπτω,
Πατάγῳ τε καλαλητῷ,
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἶνῳ
Μελετῶμεν· ἀλλὰ καλοῖς
Ὑποπινόμεθ' ὑμνοις. 925

Εἰς

rat. ità legit, quod omninò retinendum; Olim κυδ-ῆνις ὡς ἂν ὀθρισιῶσιν. Ubi apparet, ὡς ἂν, ex ultimis duabus syllabis ἔ ὀθρισιῶσιν malè ortum; quare deleo.

920. Φρένα δοῦε Βασσάρησιν] In omnibus Exemplaribus olim ἀνιαδδόβασσαρήσιν, aut ἀνιαδύων βασσαρέων. At *Theodor. Marcil.* φρένα δύων, quod ob Versum, in Φρένα δοῦε muto; quomodò *Alcæus*, Τήνῃ πνεύσαντας οἴνῳ dixerat. Mirorque Nemini antehàc id visum. Vetus Lectio βασσαρέων, si talis Vox daretur & proba esset, sonaret τὴν Βασσαρέα στέφον, ut *Horat.* ——*non ego te, candide Bassareu, Invitum quatiam.* Quoniam verò istiusmodi Vox, quam vix alibi reperias, sensui obstaret (nam ex moderatâ Mixturâ & hujus Odæ conclusione patet, Poetam in Bibendo Moderationem nunc poscere) lego Βασσάρησιν. Βασσάρα autem & Βασσαρεύς, ut mox v. 1252. Βάκχη, Μιμαλλὼν, Λήνη, Θυιὰς Βασσαρεὺς) Βάκχος. Ab *Hebræo* בסר, Βάσσαρ, ἐπεύρησεν, ut Βασσαρεὺς respondeat τῷ Περιτρύγῃ Βάκχῳ, *Ælian.* Var. Histor. l. 3. c. 41. quod tamen *Perizonium* diligentissimum alioquin Commentatorem latuit. Sequitur Lacuna, ut omnibus hactenùs visum; verùm nullus est Defectus. Nam *Athenæus*, loco citato, cum hoc versu Canticum abrumpit, & paucis interjectis ità demùm progreditur, Καὶ σεσελ-ηνὼς τὸν ἀκρατοποσίαν, Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν, Ἄγε δῶτε κ. λ. & sic totum Canticum absolvit: Vox enim σεσε-λ-ηνὼς

n irrigato *profeſſis* Bacchi-cultri-
cibus. 920
gitur, date: Neque ampliùs hoc-
modo,
que & clamore,
um bibendi-morem in Vino
nus; verùm honeſtos
tè-bibamus inter Hymnos. 925

58. In

l evincit de Omiſſione aliquâ, nec aliud
præter, *quod ſequitur*; quare Carmen, ut
lego & continuandum ſtatuo.
ιγε δῦπι, μηκέθ' ὕπνῳ] Δύθι, *Homer.* Odyſſ.
pro δύθι, & δῦθι eodem modo, pro δῦθι, vel
ré. Vid. *Euſtath.* fol. 1418. lin. 5. Citat,
cum, poſt *Athenæum*, *C. Barthius* in *Ad-*

ιεθύγω τι κάλαθρης] Κάλαθρης, juxta me-
lices ſcribendum, ut Prior ſyllaba produ-
iod Lex Verſûs poſtulat. Huc refer *Ho-*
. l. 1. Od. 27. *Natis in uſum lætitiæ ſcy-*
are Thracum eſt; tollite Barbarum Morem
Longepierre.
ικυδίκων πάσιν] Ἀκεραιοσύνῃσι, ut ad v. 920.
ἐπαινέσεσθ' ἐν ὕμνοις] Ità lego pro ἐπαινέ-
ιſu poſtulante, & eſt Ὀξυτικὸν, ἀντὶ Ὑπο-
Et hìc ὑπαινῶ, *ſubbibo*, Voce *Plautinâ*
ndâ; hoc eſt, Parcè & ex intervallis, *fre-*
quentium Bibo. Aliàs ea Vox *Largiùs-bibo*
, ut *Buſbeio* & aliis viſum. Ὕμνοις) Hìc
ν σκολίοις, aut *Pæanibus*, Vox ὕμνος uſur-
aliquandò latiùs pro quovis *Carmine*, undè
, ſimplicitèr & abſolutè pro Poeta. De
ulti *Grammatici* & *Lexicographi*, quorum
enum ferè exhauſit *Celius Rhodiginus*, An-
on. l. 7. c. 5.

ODE

Εἰς Ἔρωτα, νή.

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἀεξὸν
Μέλπομαι, βρύοντα μίτραις
Πολυανθέμοις, ἀείδων·
Ὃν τε θεῶν δυνάστης,
Ὃν τε βροτοὺς δαμάζει. 930

Ἀνακρεόντειον, νθ'.

Στέφος πλέκων πόθ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,

Καὶ

Ode LVIII.

Carminis Genus idem cum Præcedenti. Et hæc *Ode*, sive potius *Ode* Fragmentum, Extat apud *Clement. Alexandrin.* Strom. l. VI. & apud *Arsenium* in Collectaneis *Græcis*.

926. Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἀεξὸν] Τὸν in Versûs Principio addo ego ad Metrum supplendum.

927. Μέλπομαι βρύοντα μίτραις] *Amphimacer*, loco *Anapesti*, non nunc primùm ponitur; factum & aliàs noto, ad v. 87. 839. 853. & Exemplo *Homeri* defendo. De voce βρύοντα, vid. ad v. 96. & v. 577. Μίτραις) An quia παρθενικαὶ μίτραις, quæ solvuntur à Maritis, *Cupidini* dicantur? *Veneri* certè dicari solitæ, ut *Callimachus*, loco suprà-laudato, ad v. 315. & *Theocrit.* Idyll. κζ'. v. 54. Φεῦ, φεῦ· καὶ τὰν μίτραν ἀνέχισες· εἰς τίν' ἴλυσας; Τᾷ Παφίᾳ σεμνὰν ἰαὼ τίλλ' ἄνεφ· ὀπύζω. An simplicitèr pro στέφανοι, *Corolla*, quales *Amatores* & *Ebrii* gestare solebant, variis floribus intextas. Vid. *Martinii* Lexicon in v. *Mitra*.

929. Ὃν τε θεῶν δυνάστης] *Clemens Alexandri-*

nus,

58. In Amorem.

etenim delicatulum
undantem corollis
s celebrans:
pè & Deorum Imperator *eſt*,
iortales domat. 930

59. Anacreonticum,

i nectens aliquandò reperi
ſas Amorem,
Penniſque

uprà-laudato, teſtatur; Hinc *Euripidem* illud, Edit. noſtræ *Euripid.* Phædra v:1. *θρυς ὁ μόνος ἐκίξηται, Οὐδ' αὖ γυναῖκας. ἀὴν ψυχὰς πτερώσει, καὶπὶ πτόθῳ ἴσχει).* ὃ *βροτοὺς δαμάζει*] Potuit quidem Poeta, *ὑπὸς*, addere etiam *βροτῶν δαμάσης*, nec aliud viſum, ut *Græcæ* Linguæ Copia *ma-*it, & *Syntaxeos* Varietas magis capiat.

ODE LIX.

s Genus idem cum *Primâ* Odâ. Extat . 7. fol. 484. & *Juliano* ἐκ τῆς ὑπαδεχῶν cribitur; *quod ſanè indignè fero*, inquit ıafi *Anacreon* alienis egeret Plumis. Ille *lianus* plura alia elegantèr ſcripſit, etiam ɔc, ex noſtri Poetæ, ut puto, Imitatione. *ıcreonticum* Pronuntio, *Anacreontis* eſſe, *ıterum* dicere audeo. Locum tamen hìc ɛſt, ut & *Ode* LXIII. cùm ipſo *Anacre-*nè ſit indigna; præſertim quòd jamdiù obtinuit, etiam in *Indicem* & Verſuum incorporâtum.

935. Λαβὼν

Καὶ τῶν πλεόων κρατήρων
Ἐβάπτισ' ἐς τὸν οἶνον·
Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν.
Καὶ νῦν ἔστι μελῶν μοι
Πτεροῖσι γαργαλίζῃ.

Λιταυεία, ξ'.

Γυνῶμαί σ', ἐλαφηβόλε,
Ζαν∂ὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
Δέσποιν', Ἄρτεμι, θηρῶν
Ἵκευ νῦν ἐπὶ Λη∂αίης

Δίκησι'

935. Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτὸν] κρ. ἔπινον, & illius Vocis *Mediam* ſyllabam aliquandò produci poſſe non diffiteor, etiam probo demonſtróque ad *Homer.* Odyſſ. κ'. v. 160. & in his Notulis ad v. 824. Quomodò *Anthолog.* fol. 172. Πίομαι, ὦ Λήναιε, πολὺ πλέον, ἢ πὶς Κύκλωψ. Legendum tamen hìc ἔπινον cenſeo; nè offendantur Imperitiores.

937. Πτεροῖσι γαργαλίζει] *Ariſtides* dixit, Τὰ δ' ὅπλα γαργαλίζειν. Infrà v. 1250. Ἔρως ἐμὲ νύσσει γαργαλίζων σκληράγχνα. Vid. *Heſych.* & *Phavorin.* in v.

Ode LX.

Carminis Genus idem cum Odâ *Triceſimâ*, excepto, quòd inibi Verſus omnes *Spondæo* claudantur, hìc omnes, præter Duos, *Dactylo*. Illi itaque Duo *Pherecratii* dicuntur, ut ad prædictam *Odem* notamus; Reliqui omnes *Glyconii*, qualis *Horatianus* ille, *Feſto quid potiùs die*. Hic *Hymnus* extat apud *Hephæſtionem* Grammaticum p. 69. & 73. Et Tertius ejuſdem Verſus laudatur ab *Euſtathio* fol. 1247. lin. 9. quare Nemo debet ſuſpicari, hunc Hymnum

Anacreon-

ɔnisque ſtatim corripiens
nmerſi in Vinum;
cceptóque *poculo*, illum ebibi.
Atque ità nunc intra Viſcera mea
nnis ſuis me titillat.

60. Supplicatio.

ɔplico te, Cervorum-jaculatrix,
va puella Jovis, agreſtium
ra, Diana, ferarum:
/eni jam ad Lethæi amnis
Vortices

creontis, non eſſe, ob Scholiaſtæ *Pindarici* ver-
ſhomonic. Od. 2. v. 1. Ἀναχρέοντα γὰρ ἐρωτικὸν ὄντα, ἀλλ' οὐκ εἰς θεὸς χρᾶται ὕμνοις, ἀλλ' εἰς παῖδας; ὅτι θεῶν ἡμῶν θεοί εἰσιν. Illius enim Authoritati nos hos Grammaticos oppono, & re ipsâ contra- probo ad v. 144. ad Oden L. LII. LVIII. . præter hunc locum, & pleniùs in *Authoris*

;8. Γυνῶμαί σ', Ἐλαφηβόλε] De hoc proprio ɛ Epitheto, vid. *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐοχίην ἐλαύνειν Ἀρ- ɔ. Item D. *Edvardi Sherbourne* ad *Senecæ* Hip- . §. 28. ad illud, de *Dianâ*, *Tua Cretæas ſequi- ɔervas Dextra.*

ɔo. Δίωκειν' Ἄρτεμι θηρῶν] Hunc Verſum ex *A- ɔnte* laudat *Euſtathius*, ut modò diximus. *Ho- ɔævis* inimica Virgo Belluis.

ɔ1. Ἴκω νῦν ἐπὶ Ληθαίῳ] Ληθαίῳ *Mediam* hìc ɔit, ut ἐπιὼν *Homero*, quod notamus ad v. 147. ɔc. Ità mox αἶσι, *Priorem* corripit, v. 1074. ɔαλθείας, *Penultimam*, v. 1077. Hic autem ɔs, præter locos prædictos, laudatur *Hephaſti-*

Δίηνοι θρεοχαρδίων
Ἀνδρῶν ἐγκαθέρα πόλιν
Χαίρουσ' ἁ γὰρ ἀνημέρους
Ποιμαίνεις πολίτας. 945

Πρὸς αὐθάδη παρθένον, ξα'.

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με,
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα,
Νηλεὲς φθύγγῃ, δοκέεις δὲ

M

aui p. 3. *Letheus* Fluvius juxtà *Magneſiam*, non ità procul ab *Epheſo*. Et videtur Poeta reſpicere ad *Epheſum*, cui tempore illo *Crœſus* gravitèr interminatus eſt, ut oſtendit *Herodotus* l. 1. c. 26. & *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 3. c. 26. Licèt alii hanc Interceſſionem pro *Magneſiis* factam à Poetâ putent; quorum Periculum dicunt memorari à *Strabone* l. XII. Eſt autem hic *Iambus* in *Primâ* ſede *Pherecratii*; ut infrà v. 1077.

942. Δίηνοι θρεοχαρδίων] Fruſtrà *Tanaquil Faber* vocem θρεοχαρδίων corruptam aſtruit & θρασυκαρδίων ſubſtituit, etiamſi *Hephæſtionis* ipſius exemplari θρασυκαρδίων legatur; quod ille neſcivit, aut diſſimilavit. Non enim Poetæ erat Intentio, quod ille ſupponit, *Epheſios* laudare, verùm Divæ ſuæ Patronæ Miſericordiæ commendare; quod meliùs facere non potuit, quàm illorum Animos metu dejectos, religioſo timore fractos & humiles, memorando.

Ode LXI.

Carminis Genus *Trochaicum*, *Dimetrum*, *Acatalecticum*, conſtans ex Quatuor *Trochæis*, hoc modo ⏑–⏑|–⏑|–⏑|. Extat autem apud *Heraclidem Ponticum*, Edition. *Gale*, p. 414.

946. Πῶλε

Vortices: Cordibus-afflictorum
Virorum intuere urbem
Propitia: Non enim inhumanos
Ut Patrona-curas Cives. 945

61. Ad insolentem Virginem, Allegoria.

Equa Thressa, quid jam me,
Transversùm oculis tuens,
Crudelitèr fugis; existimásque

Me

946. Πῶλε Θρηκίη, τί δή μοι] Θρηκίη certè scribendum, aut legendum saltem, ut Θρηϊκίη licèt scribatur *Ionicè*, τρισυλλάβως tamen in scansione effertur, ut v. 948 & v. 1225. Πῶλον, de quovis tenero Animalculo, atque proindè de Puella, usurpari, & πώλας παῖς παρθένοις ἐξηκάζετο notamus ad *Euripid.* Rhes. v. 261. Ità *Horat.* Carmin. l. 1. Od. 23. *Vitas Hinnuleo me similis, Chloe.* Item l. 2. Od. 5. *Nondum subactâ ferre jugum valet Cervice.* Denique Od. 11. *Quæ velut latis equa trima campis Ludit exultim, metuitque tangi, Nuptiarum expers & adhuc protervo Cruda marito.* Vid. *Pierii* Hieroglyph. l. 4. fol. 36. Hanc *Anacreontis* Oden cum *Horatio* conferentis.

947. Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα] Non hìc iis assentior, qui exponunt per *Limis oculis tuens*; quià Virgo jam Vitare, non Invitare, fingitur; aspectu tali, qui alienatum animum ostendat. Ità certè *Polybius*, Λοξὸν ὡς πρός τινα ἔχειν, de illo, qui alieno est ergà aliquem animo, & quasi suspectum eum habet, eique fidere non audet. *Anglicè*, *TO LOOK SCORNFULLY.*

948. Νηλεῶς φεύγεις, δριμὺ] Mallem primâ facie φόβῳ legere, ut sit in *Pari* certè loco *Trochæus*; verùm *Spondæus* bis mox in eâdem sede ponitur, ut

Μ' ὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε;
Ἴαθι τοι, καλῶς μὴν ἄν τοι
Τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
Ἡνίας δ' ἔχων τρέφοιμι
Ἀμφὶ τέρματα δρόμοιο.
Νῦν ὴ λειμῶνάς τε βόσκεαι,
Κἄφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
Δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην
Οὐκ ἔχεις ἐπεμβαλοῦσαν.

Ἐπ-

v. 954. & 955. quare maneat *φεύγεις*. At jam *δικέεις*, licet per tres ſyllabas ſcribatur, *δισυλλάβως* tamen efferendum in ſcanſione, per *Συνίζησιν*, ut ſuprà in *ἠρῆκεν* & infrà in *βόσκεαι*. Vid. etiam ad v. 906. & 912.

949. Μ' ὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε] Cùm olim eſſet *μηδὲν εἰδέναι σοφὸν*, atque ità ſyllabâ unâ deficeret, ex *Heraclidâ Ponticò* μ' ὐδὲν emendavi & γε in Verſûs fine addidi. Senſui nempè commodum, *Verſui* neceſſarium: aliàs *Μηδὲν εἰδέναι σοφόν με*.

953. Ἀμφὶ τέρματα δρόμοιο] Ità pro *δρόμου* ſcribo, quòd ſit *Ionicum* & Verſui medeatur, aliàs unâ ſyllabâ mulctato. Pro *ἱππο δρόμου* ponitur.

954. Νῦν ὴ λειμῶνάς τε βόσκεαι] Ità quidem *Ionicè* ſcribo *βόσκεαι*, moneo tamen in ſcanſione efferendum *δισυλλάβως*, quaſi *βόσκυ* eſſet ſcriptum. Vid. ad v. 948. Eſt & hic *Spondeus* in *ſecundo* loco.

955. Κἄφά τε σκιρτῶσα παίζεις] De *Spondeo* in *Secundo*

Me nihil ſcire, quod ad Artem attinet?
Scias hoc tu, quod bellè quidem tibi
Frœnum injecerim;
Lora dein retinens verſaverim
Circa metas curriculi.
Nunc verò *tu per* Pratáque paſceris,
Levitérque exultans ludis;
Peritum etenim Equiſonem
Non habes, qui te inſcendat.

62. Epi-

Secundo & *Pari* loco, vid. ad v. 948. Κῦφα pro κόφας, *Atticé*.

956. Δεξιὸν ἡ ἱπποπιέλω] Peritum Equiſonem; ab ἵππος & πίλος, nec hæc Vox elegans in *Schrevelii* Lexico reperienda.

957. Οὐκ ἴχεις ἐπιμοδᾶπιδεῖν] χρ. ἴχεις (ità enim pro ἴσχεις) *Heraclid. Pontic.* at malè; Prima enim hujus Vocis ſyllaba *brevis* eſſe debet, altera *longa*. Pro ἐπιμοδᾶπιν autem, cum ſic Verſus unâ ſyllabâ deficeret, ego primus ἐπιμοδαπόειν ſubſtitui. Πωλοδαμῶν *Sophocles* dixit *Ajac.* v. 550. Ἐμβαπεύω Vox authentica, & *Sophocles* Oedip. Colon. v. 670. Ἵν' ὁ ἀκχιώπας αἰεὶ Διόνυσος ἐμβαπεύῃ. Βαπεύω autem à βαίνω, undè *Latinum* Batuo. *Figura* elegans, & *Syntaxis* etiam, *Infinitivus* nempe pro *Subjunctivo* cum *Prapoſitione*, ut v. 318. Ità *Horat.* l. 1. Od. 23. *Non eo te frangere perſequor*, & *Od.* 26. *Tradam protervis in mare Creticum Portare Ventis.* Vid. ſimile ἴνιοιαν ad v. 609. 658. 1037.

Ἐπιθαλάμιος ὕμνος, ξβ'.

Θεάων ἄναστα, Κύπρι,
Ἵμερος, κρᾶτος χθονίων,
Γάμος, βιότοιο φύλαξ,
Ὑμέας λόγοις λιγαίνω,
Ὑμέας τίχοις κωδαίνω,

"]

Ode LXII.

Epithalamium Carmen; ſed ut id, quod eſt, fatear, Puto ego *Oden* hanc, ab aliquo : ctam quidem ad *Anacreontis*, ut ille putab tationem; at ipſius *Anacreontis* Opus eſſe, credo. Quot enim ferè hìc Verſus, tot V Genera. *Andreas Schottus* illam Nobis pr his Verbis (quanquam *Henricus Stephanus*] buerit in ſua Editione p. 448.) Et in Anony dam hæc reperi, Ἐγὼ δέ τι τῶ Ἀνακρέοντος Μ εἰς [χ.* κατάνυξιν] * κατανυκτικὴν μοῖραν γαμήλιον τῇ ἑορτῇ· καὶ ἄκρα ἔλεγε, θεάων ἄναα

958. Θεάων ἄνασσα Κύπρι] *Andreas Scho* ων reſtè; pòſt verò in nonnullis hinc factun quod n hileſt, per errorem Typographicum; men alii θεαινῶν fecêre; quæ Vox ſatis gen pote *Homerica*; at nec minùs θεάων· quare dum, cùm illam etiam in Scanſione poſſimu λαίδως metiri; ut ſit *Iambicus*, *Dimeter*, *Hus*, ad normam *Primæ* omnium Odæ.

959. Ἵμερε, κρᾶτος χθονίων] Ἵμερε & *neris* ſatellites, ut notamus ad v. 809 & ex probamus. *Horatio* etiam noti; ut l. 1. O *tu mavis, Erycina, ridens, Quam* locus *ci lat* & Cupido. Verſus conſtat ex Duobus Primis, ut *Pacnicus*, Ἵμερε κρατ- τος χθονί

62. Epithalamium.

Regina, Venus,
Imperator Mortalium,
, Vitæ Cuſtos,
rminibus celebro,
rſibus honeſto,

Amorem

r⊙ pro ὁ κρατῶν. *Euripides*, Κρήτης τ᾽ ἔφυ γυναιξίν.

ἄναξ, βιότου φύλαξ] Verſus conſtat ex Du-*chichiis*, *Trochæo*, atque *Iambo*, vel ex *Proico* & *Choriambico*. *Dionyſius Halicarnaſſ.* cat σωτῆρα δ᾽ γάνυς, eodem modo, & *Greianz.* ἄλκαρ ἀλίβρυ, quià Mortui Parentes ſuâ quodammodò reviviſcere videntur.

Ὑμέναε λόγοις λιγαίνω] Verſus *Trochaicus*, *Acatalectus*. Λόγοις λιγαίνω, ſuavis Περιγαίνω, à λιγὺς, *Eloquens*; & occurrit ſuprà v. ue Vox *Homerica* & ſonat, *Altâ-voce-pro-ſuavitèr-celebrare*. Λόγοις) ἔπεσιν, ut λέγω, v. 1. Θέλω λέγειν Ἀτρεΐδας. v. 254. Σὺ μὲ λέγεις. Ità *Theocrit.* Idyll. xvii. v. 3. Ἀνδρῶν ἀλαμπαίος ἐνὶ σχάτοισι λεγίσθω. Et ipſe *Homeros* λέξῃ utens, Ἄνδρα μοι, ἔννεπε, Μοῦσα. *reon* v. 892. Δεδιηκότ⊙ μὲ αἰπεῖν. *Euſtathi-*, quùm fol. 9. ex *Strabone*, fol. 18. notet, λέγειν, non poſſe de *Sublimi* & *Poeticâ* lo-uſurpari, ſatis ex his locis refellitur.

Ὑμέναε φίλος κυδαίνω] Idem Genus Verſûs, ecedenti; excepto quòd hìc, in *Tertio* & *Im-*, *Spondæus* admittatur. Κυδαίνω Vox *Home-*χ⊙, propriè, Ordo, qualis Plantarum in enè diſpoſito: Figuratè Verſus, undè Δίσπεσπον, Ἑξάσπον, Δεκάσπον, Ἀκροστιχίς, &c.

963. Ὑμέ-

Ἴμερον, Γάμον, Παφίην.
Δέρκεο τὴν νεῆνιν, δέρκεο, κύβδε·
Ἔγρεο, μή σε Φύγῃ Πέρδικος ἄγρα. 965
Στρα[όκλεις, Φίλος Κυθήρης,
Στρατόκλεις, ἄνερ Μυείλλης,
Ἴδε τὴν φίλιν γυναῖκα·
Κομάᾳ, τέθηλε, λάμπᾳ.
Ῥάδον ἀνθέων ἀνάστᾳ· 970
Ῥόδον

963. Ἴμερον, Γάμον, Παφίην] Versus *Trochaicus, Dimeter, Catalectus*, conſtans ex Duobus *Trochais, Dactylo* & ſyllabâ; ut v. 959. ſi ultima Ἴμερος producatur ante Duplicem conſonantem Ἔρωτος. Rectè faciunt, qui pro Παφίην legunt Παφίην. Eſt enim Ἀναλῆψις, ſive Repetitio Prædictorum à v. 958. ad v. 960. *incluſivè*, & per Appoſitionem ad ὑμνίας pertinet, cum Reliquis; ſi Κυθήρῃ legas, erit *Iambus, Dimeter, Catalectus*.

964. Δέρκεο τὴν νεῆνιν, δέρκεο, κύβδε] *Baxteri* ſcriptio νεανίν, pro νεᾶνιν, minimè ferenda: Nec eſt ut ille putat, Carmen *Elegiacum, Brachycatalect.* nec ullatenùs ad ejuſmodi numeros reducendum; Verùm *Trochaicum* eſt, *Tetrametrum, Brachycatalectum*, uno nempè pede deficiens.

965. Ἔγρεο, μή σε φύγῃ Πέρδικος ἄγρα] Carmen *Dactylicum, Tetrametrum, Brachycatalect.* conſtans ex Duobus *Dactylis, Spondæo*, & Duobus *Trochais*. Πέρδικος ἄγρα) Proverbium alludens ad Virginum & novarum Sponſarum δυσπειθομιλήτους ἥβας. *Pierius* enim multis probat, quàm difficultèr Venator *Perdices* capiat & quâ aſtutiâ in evitando Venatore Perdices utantur, *Hieroglyphic.* l. xxiv. fol. 176. B. C. undè *Ariſtophanes*, in Avibus, ἐκπεδικίζω pro *evado, evito, effugio*. fol. 398. Ὡς παρ' ἡμῖν ἐδὴν αἰ-

χεσ-

Amorem *viz.* Hymenæum, Venerem.
Aſpice Puellam, aſpice, ô Puer:
Surge, nè te fugiat Perdicis captura. 965
O Stratocles, Amice Veneris,
O Stratocles, marite Myrillæ,
Intuere amatam hanc Conjugem;
Floret, viget, micat.
Roſa Floribus imperat: 970
Roſa

χεῖ ἐπὶ ἐκαρδιλίσιν. *Scholiaſt.* Ὁ Πέρδιξ ἔρεσσε πτεροῖς, ἐκαρδιλίζων τὰς ἡμερώτερας αὐτοῦ. & mox --ἐρέσσων δὲ ἅ, τὰς Πέρδικας καταλαμβάνουσιν ὑπ' ἀνθρώπων, μαχαίρας ἔχοντες τοιούτου σχήματος. λαμβάνοντες δὲ κάρφη τοῖς ποσὶν, ὑπὸ τοῦ ἑαυτὰς βιάζεσθαι καὶ ἅπτας ἐπικαλέσασθαι καὶ ἐπικλίνουσιν. Ἐκαρδιλίσιν) ἀντὶ ἅ φυγεῖν. De Perdice, *Ovid.* Metamorph. l. 8. §. 3.

966. Στρατόκλεις] Στρατόκλεις, in *Vocativo* Στρατόκλεες, ut *Homero*, Πατρόκλεες ἱππεῦ. Et ab hoc Verſu, *incluſivè*, ad v. 972. *excluſivè*, ſunt omnes Verſus *Iambi*, *Dimetri*, *Catalecti*, cum Ἀπαρίθμῳ, in Primâ ſede, ut *Od.* 3. *Stratocles*, Nomen Magni alicujus Viri, Ducis, aut Principis, à στρατὸς & κλέος, Exercitûs Gloria; à quali Principe urbs quædam *Asiæ* ad Cimmerium *Boſphorum*, dicta *Stratoclia*, ut *Plinius*.

967. Στρατόκλεις, ἄνερ Μυρίλλης] Ὑμηναιακὸν ἅ, Κυρίνην, Μυρίλλην. *Myrinna* autem Nomen *Homero* totum & erat Nomen *Amazonum* Reginæ, de quâ *Dion*: l. 4. *Baxter*, "Urbanè dixit *Stratoclem* Virum *Myrillæ* &c. nec Γάμον vidit bis ſuprà dici.

970. Ῥόδον ἀνθῶν ἀνάσσει] De hâc *Reginâ* Florum vid. Od. v. & LIII. Et quòd reverà *Princeps* eſſe debeat omnium Florum, *Sappho* mirificè probat, Ἐπὶ τοῖς ἄνθεσιν ἦλθεν ὁ Ζεὺς Ἐπιθῦσα Βασίλεια, τὸ ῥόδον ἀν ἅ ἀνθῶν βασίλευε· Γᾶς ἐπὶ κόσμῳ, φυτῶν

Ῥόδον σὺ κόρας Μυρίλλα.
Ἥλιος τὰ σέθεν δήμια φαίνοι
Κυπάριτος ϗ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ.

Περὶ Ἀνακρέοντος, ξγ'.

Ἀνακρέων ἰδών με,

O

τῶν ἀγλαϊσμάτων. Ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμώνων ἀρόσημα, κάλλους ἀσφάλεια. Ἔρωτος πτίλα, Ἀφροδίτης ἔξεσις. Φύλλοις ἐοικόσιν κόμαις. Εὐκινήτοις πτερύλοις τρυφᾷ. Τὸ πίλαλον τοῦ Ζεφύρου γαλᾷ. Ex *Achille Tatio*.

971. Ῥόδον σὺ κόρας Μυρίλλα] Vis hujus Argumenti hæc eſt, *Roſa* Florum Regina, at *Myrilla*, *Roſa* inter Puellas; ergò *Myrilla*, Puellarum Regina.

972. Ἥλιος τὰ σέθεν δήμια φαίνοι] Verſus *Ionicus*, conſtans nempè *Paone* Quarto, & Duobus demùm *Ionicis* ἀπ' ἐλάσσονος. Pro φαίνοι, malo φαίνοι, ut congruat cum πτερύγοις. *Ænigmaticè* Matrem *Myrillæ* ſobolem optat, *Apollo* enim in Mythologicâ illâ cum *Hecate* contentione, *Hominem* protulit, ut *Pierius* notat, *Hieroglyphic.* l. XIII. fol. 100. F. Optat etiam, ut Amatorium commercium ad Orientem ſolem continuetur.

973. Κυπάριτος ϗ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ] *Theocritus* Epithalam. *Helen.* v. 30. Ἡ κάλαμος Κυπάριττος. Verſus iterum *Ionicus*, Duobus conſtans *Ionicis* ἀπ' ἐλάσσονος, *Dactylo* & *Spondæo*. Ego autem ϗ addidi poſt Κυπάριτος, ad Verſûs complementum & Sententiæ connexionem. Κυπάριτος, *Ænigmaticè*, pro *Haſta Virilis*; vid. Γαμηλιακῶν l. XI. c. IV. Ità Poeta apud *Athenæum*: Βαῖν' ἐν ἐλαλήμοσιν κυπαρισσογενέσσιν. Vid *Caſaub.* fol. 687. An & Proles Maſcula, ἔρνος, Germen humanum? Κῆπος certè hìc, ut *Virgilio* Georgic. l. 3. v. 136. Genitale Arvum, de

Roſa inter Virgines Myrilla.
Sol tuum Cubile oſtendat;
Cypreſſúſque tibi creſcat in Horto.

63. De Anacreonte.

Anacreon conſpicatus me,

Teïas

de quâ *Metaphorâ* diximus ad *Euripidis* Iphig. Taur. v. 3. & Cyclop. v. 168. *Diogenes Laertius* in *Stilpone*, Ἀνασύρας αὐτῆς τὸ κῶπον ἰδιάσατο. Ità λειμῶν *Euripid.* Cyclop. v. 170. Ϯαῦσιν χαρᾶν λειμῶνα. Ità πεδίον, *Ariſtophani*, νάπας & κῶπος *Heſychio*, Saltus, *Plauto*, ut *Petr. Daniel Huetius*, Demonſtr. Evangel. f. 89. Ità mox, 1277. Μανιόκωπον ἱππείαν. Vid. *Suidam* in Μυσάχνη. Domina *Dacier* Proverbialitèr & Ænigmaticè, dictum vult, pro ſerò moriantur; quòd *Cypariſſus* ſit arbor longæva. At tum Amborum hortus erat dicendus, non *Myrillæ* tantúm.

Ode LXIII.

Carminum Genus habes ad *Primam* Oden. At hæc Ode non omnibus videtur Genuina; quaſi, quoniam in *Anacreontem* ſit ſcripta, ab eodem confingi non poſſet, quomodò tamen apertè facit aliàs; ut notamus ad *Oden* IX. & ad v. 1020. quomodò etiam *Virgilius*, *Horatius*, *Ovidius*, *Couleius* & mille alii fecêre, faciunt, & etiamnum facturi ſunt. Ætatem certè habet, ſummam Elegantiam, *Græcæ* Linguæ Puritatem ſinceram. *Baxter*, qui *Henrico Stephano* tribuit, magno illum munere mactat, ſui Judicii jacturam facit. *Iſaac Caſaubonus*, Vir longè ſagacior, Veteris cujuſdam Poetæ opus omninò cenſet, idque antequam à *Stephano* vulgaretur, "Venit, inquit, in manus meas *Ode* quædam "*Anacreontica* Poetæ Veteris, neſcio cujus; Ipſum "Carmen ſubjiciam, quià adhuc Publici juris, quod "ſciam, factum non eſt. Ità ille in Animadverſ. ad

Athenæ

Ὁ Τήϊος μελῳδὸς,
Ὅταν λέγων τι σεσοφῖσται.
Καὶγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
Περιπλάκην φιλήσας.
Γέρων μὲν ἦν, καλὸς δ',
Καλός τε καὶ φίλυμνος·
Τὸ χεῖλος ἔζεσε οἴνου.
Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔγωγε ἐχειραγώγουν.
Ὁ δ' ἐξελὼν κιθάρην
Ἐμοὶ τέρψος ἔδωσε·
Τὸ δ' ἦν Ἀνακρέων.

Athenæ l. xv. c. 4. fol. 952. ad finem, ubi hanc *Odem* profert. Ipſe *Baxter*, "Si non fui "tres Verſus, penè jurâſſem hanc *Odem* fuiſſe "*Anacreonte* conſcriptam. *Hercules*! Quàm "quàm concinna, quàm fluens eſt, atque na "ſa? Sunt tamen in eâ Nævi &c. Non ſunt, E tu Nævos facis: Tres illos Verſus tu primu ſti; ut contrà te mox probabo. Cur non itaqu juras, Hæc eſſe *Anacreontis*? Ego ſanè hanc nò attexendum duxi, quod ad noſtri Poetæ l magnoperè faciat. Omnia ergò ex *Caſaubon* tuo. Vid. *Longepierre* p. 346. Naris certè pu muctioris, ſiquis alius, Virum.

976. Ὅταν λέγων σεσοφῖσται] Hanc optima ctionem *Baxter* auſus eſt temerare, legend ταῦ μὲ σεσοφίσται, neſcius interea, τὸ μὲ pu ctum.

980. Καλὸς γε καὶ φίλυμνος] *Baxter* &

s ille Poeta-melicus,
mnio, dicens quid, eſt allocutus:
;o accurrens ad eum
)lexabar exoſculatus.
ıex quidem erat, at pulcher,
er erat, & Coitûs-amans;
ım *ejus* redolebat Vinum:
m penè vacillantem illum
lo manu-ducebat.
: itaque eximens de Capite
coronam donat;
ſpirabat Anacreontem.

At

ı Poetam involat, legitque pro φιλόινον, ζα- in novis fingendis Vocabulis non tam felix, udax. Undè enim, inquit, *Poeta nôſſet, Pri- ſcian*, Eum fuiſſe φιλόινον; Reſpondeo ıprimis per Magnam illam Poeticam Char- *omero* memoratam, *Iliad.* β'. v. 485. Ὑμεῖς πιλεισί π, ἴσι τὶ πάνπα. Undè *Homerus* & reliquique Poetæ Deorum etiam Sermo- ierunt nobis impertire; & quid *Jupiter* in dixerit *Junoni*: Undè ipſe *Anacreon* illud πο χλεγμα deprehendit, ſuprà v. 902. Ve- ıuralis erat cauſa, quâ Phyſiognomonici ab oris & vultûs filo, internos animi ſenſus ınt. Ex Temperaturâ ſanguineâ, ex fractis inquit *Joſeph. Vaſſæus*. *Anacreon* ſignum ῳ δ' ὑχρὸν, ὡς Κυθήρης, v. 411. Videat *Bax- ıcat*. *Adamantium*, & *Polemona*, Phyſiog- cos, Περὶ Ὀφθαλμῶν, κ. λ. Et *Socratem* cum ὸ Pictore & *Clitone* Statuario diſputantem *ınophontem*, Mirabil. l. 3. fol. 617.

Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
Ἐδησάμην μετώπῳ
Καὶ δῆθεν ἄχει ᾠνῶν
Ἐφλίς᾽ ὑπαυμαι. 990

Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα. ξδ'.

Ἀνὰ βάρβιτον δεινόν
Ἄεθλος μοὐ ὑπόκειται,

Μελέτη

987. Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας] *Baxter*, solitâ elatus audaciâ, & hanc optimam Lectionem mutat, χὠ-σπα χαλκεῖον, legitque ἀδαλ© εἰῶν, quas voces, licet *Anacreonticas*, non hoc in loco sufficere constat. Hi sunt Tres illi Versus, propter quos Ille hanc Odem *Anacreonte* minùs dignam judicavit, & quos tamen, nisi ille corrupisset, intactos & inexploratos relinqueremus.

ODE LXIV.

De hâc *Odâ*, siquis Carminis Genus quærat, recurrat ad *Tertiam*; siquis Authorem, quæ notamus ad Odem superiorem: Nam licet ipse *Anacreon* hic laudetur, non ideò sequitur, ipsius Poema hoc non esse; quùm aliàs *Character* & *Stylus* & *Vis* sint tanto Authore nequaquam indigni; Pluréseque ex illo loci à Veteribus laudantur, velut ex *Anacreonte*. Et nescio, an hic *Anacreon* non seipso paulò major videatur, tanta in hâc Odâ *Sublimitas*, ut v. 489. ad v. 494. *inclusivè* & 1140. & aliás. Nonnihil quidem injuriâ Temporis passum est hoc *Odarion*, verùm plus ex *Amanuensium* inscitiâ, qui illi affuebant monstri nescio quid; quod nec illi, nec sibi, quid simile habuit; & præterea omnium erat corruptissimum. Quare illud Assumentum aliò nunc relegavi, de quo mox suo loco. Est autem & hic *Hymnus*, de quâ re diximus ad

At ego Stultus ille acceptâ-*coronâ*
Alligabam meæ fronti;
Atque ità etiam nunc uſque
Abamore non ceſſo. 990

64. Hymnus in Apollinem.

Iterum ego barbiton ciebo:——
(Certamen quidem non proponitur,
Exer-

ad v. 144. & ſi mihi credis, elegantiſſimus & undiquaque conſummatiſſimus, Illiúſque Generis, quod Παροιδίον vocatur, de quo *Athenæus*.

991. Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω] *Tmeſis* pro ἀναδονήσω. Dicimur λύρᾳν, κιθάρᾳν, χέλυν, βάρβιτον——κρέκειν, κρούειν, προσαίνειν, σείειν, τιτλώσκειν, δονεῖν.—— Hinc *Apollinem Theopompus* Δονητὴν vocavit. *Heſych.* Δονητὴν (l. Δονητὴν) τὸν Ἀπόλλωνα Θεόπομπος. *Anthol.* fol. 68. Δεξιτερὴν ὑπατίλῳ ὑπὸτι τιτλώσκεσι δονήσω.

992. Ἄεθλος μέ τις τεύξειται] Alludit ad Publica *Græciæ* certamina, præcipuè *Pythia*, in quibus Omnium primum & præcipuum Certamen erat, *Hymnis* in Deum *Apollinem* contendere; quod nunc facit noſter. Ità poſt *Homer.* Hymn. *Apoll.* v. 149 *Pauſanias* Φωκικῶν fol. 322. lin. 22. Ἀρχαιότατοι δὲ ἀγώνισμα μνημονεύουσι, ᾧ ἐφ' ᾧ σχεῖτο ἆθλα ἤεισαν, ἔστιν Ὕμνον ἐς τὸν θεόν. Et primùm Citharâ certabant in *Pythiis*, Μόνων δὲ κιθαρῳδῶν ἀγωνιζομένων τοπαλαιὸν, ὑποίησεν ὁ Εὐρύλοχος τὸ ἔπεσι ὑπάρχειν ἀγωνίσματος, ἐξ Ὑποθέσεως τοῦ Πινδάρου Πυθίων. Vid. plura ad v. 855. & v. 1290. Non hoc jam *Certamen* inſtat, non Publicâ Authoritate ad quorundam æmulationem jam cano; vel ſi legas ἆεθλον, nullum mihi præmium proponitur, nempè Δάφνης, *Laurûs*; ut in publicis Certaminibus; nihilominùs ex Naturâ & Inge-

Μελέτη δ' ἔπεσι παιτὶ
Σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
Ἐλεφαντίνῳ ϑ' πλήκτρῳ 995
Λιγυρὸν μέλος κρεμάνων
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
Ἅτε τὸς κύκνος Καϋστρῳ,
Πολιοῖς πτερυγίσι μέλπων

Ἀνή-

nio impellor ad opus Muſicum canendum *more Medis in* Ἀσλῷ Communis, ut ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. noto. Vid. infrà ad v. 997.

993. Μελέτη δ' ἔπεσι παιτὶ] Ἄσκησις ϑ' ϖϑέκεπτη παιτὶ τῷ εἰδέτι εὖ λέγειν, καὶ ἐὰν μὴ τομίμως ἀγῶνα ἀ-ϖέρχϑ. Ἐν παιηγύρει μὲ δ' πᾶς ἀθλεῖ· ἀλλὰ οἱ λαὸ Ἑλλαδοδικῶν εἰς κλῆρον ἀφωρισμένοι· ἰδιώτη ϑ' σπουδὴ καὶ ἀμπέρα, ἕξει καθ' ἑαυτὸν καὶ τὸ αὐτὸ ποιῶν. 2 *Tim.* c. 2. v. 5. Ἐὰν ϑ' καὶ ἀθλῇ τις, ὐ σεφανᾶϑ, ἐὰν μὴ τομίμως ἀθλήσῃ. Huc refer illud *Periandri*, Μελέτη τὸ πᾶν.

994. Σοφίης λαχόντ' ἄωτον] Σοφίη hoc in loco *Poeticen* notat, ut Σοφὸς, *Poetam*; de quâ re ad v. 860. *Athenæ* fol. 632. Τῶν μὲ ϑεῶν Ἀπόλλωνα, τὸ ϑ' ἡμιϑέων Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκεινον. Hunc locum reſpexit *Pindarus*, Olympionic. 1. v. 22. Ἀγλαΐζϑ ϑ' καὶ Μουσῶν ἐν ἀώτῳ.

995. Ἐλεφαντίνῳ ϑ' πλήκτρῳ] Πλῆκτρον) τὸ τὰ κιθάρας, ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδάς. *Heſych.* Pro τὰς lego πᾶς. *Anglicè*, A Quill.

996. Λιγυρὸν μέλος κρεμάνων] *Homero*, κρεμάνων) τοῖς ποσὶ κρέων. Hìc *Abſolutè* κρέων, vid. ad v. 991.

997. Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω] Rectè *Phrygium* Rhythmum vocat, qui nempè ἔνϑεϑ dictus & circa *Hymnos* ac res ſacras verſabatur. *Lucian.* in *Harmonidâ*, Τῆς ἁρμονίας ἑκάστης ἀφυλάττειν τὸ ἦθος· τὸ Φρυγίου, τὸ ἔνϑεον· τὸ Λυδίου, τὸ Βακχικόν· τὸ Δωρίου, τὸ σεμνόν· τὸ

Exercitatio tamen præſtò-eſt cuivis
Poeticæ ſortito florem.)
Eburneóque plectro
Argutum carmen ſtrepens,
Phrygio modulo vocem-tollam;
Velut quidam Cygnus Cayſtri,
Candidis alis modulans
Vento

ἢ Ἰωνικῆς, τὸ γλαφυρόν. In quem locum confer *Apulei* Floridorum l. 1. p. 488. Seu tu velles *Æolium* ſimplex, ſeu *Aſium* varium, ſeu *Lydium* querulum, ſeu *Phrygium* Religioſum, ſeu *Dorium* bellicoſum. Vid. plura ad *Euripid.* noſtrum in Tract. de *Tragœdiâ* §. 11. Prior ſyllaba in ῥυθμῷ Communis, ut in ἄεθλον, v. 992.

998. Ἄπο τῆς κύκνου Καΰστρου] Nonnulli malè legunt εἴπε pro ἄπο, ut *Spanheim.* ad *Callimach.* Del. v. 464. Locus reſpicit illud *Homer.* Iliad. β'. v. 461.

——κύκνων δολιχοδείρων, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· Ἔνθα κε ἴνδα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν. Καΰστρος autem & Καύστριος, ut Κάϊκος, καΐκριος. Prior ſyllaba in Κύκνος *Communis*, ut *Horat.* l. 4. Od. 3. *Donatura Cygni, ſi libeat, ſonum.* Ità Media in ἄεθλον corripitur v. 992. Prior in ῥυθμὸς, v. 997. & plura ejuſmodi noto ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19.

999. Πολιοῖς πτερυγίοις μέλπων] Alludit ampliùs ad prædictum *Homeri* locum, ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι, quòd fortè dum canunt, Pennis plaudunt. Hinc *Pratinas*, Οἷά τε Κύκνον ἄδοντα ποικιλόπτερον μέλος. De *Cygneâ* Cantione, videſis quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 1115. *Hercul.* Fur. v. 692. *Electr.* v. 151. *Ælian.* Animal. l. 10. c. 36. *Socrates* apud *Platon.* in *Phædo* §. 23. fol. 124. Edit. *Cantabrig.* Ἀλλ' οἱ Κύκνοι, ἔπι, οἶμαι, ἐπειδὰν αἴσθωνται ὅτι μελλήσουσι τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι, ἄδουσί τε καὶ πρότερον πολὺ ἢ τότε μᾶλλον ᾄδουσιν, εὐφραινόμενοι ὅτι μέλλουσι παρὰ τὸν θεὸν οὗ εἰσὶν ἄγγελοι ἀπιέναι. Καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ μὲν περὶ τοῦ θανάτου

Ἀνέμῳ σύναυλον ἠχήν.
Σὺ δ', Μῶσα, συγχόρευε·
Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβῳ
Κιθάρη, Δάφνη, Τέρπης τε.
Λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβῳ,
Ἀνειμώλιον τὸν οἶστρον·
Σαόφρων γάρ ἐστι κύρη·
Τὸ μὲν ἐκπέφυγε κέντρον,
Φύσεως δ' ἄμειψε μοῖραν,
Φυτὸν θάλεες δ' ἐπήχθη.
Ὁ δ' Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
Κρατέειν κόρῃσι νομίζων·
Χλοερὸν δρέπτων δ' Φύλλον
Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρῃ.
Ἄγε, θυμέ, πῇ μέμηνας,

M

χρόνῳ. *Martial.* Dulcia defectâ modulatur C linguâ Cantator Cygnus funeris ipſe ſui. *Ritterſhuſius* in *Oppian.* Cyneget. l. 2. v. 54. τὸ plura ex Authoribus. *Olaus Wormius* teſt ſum Cantionis adducit, *Muſæ.* l. 3. c. 13.

1001. Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβῳ] Hoc diſtichon *nacreonte* laudatur, ab *Ezekiele Spanheimio* i *mach.* Hymn. Del. v. 399.

1003. Κιθάρη, Δάφνη, Τέρπης τε] Prior ſ Δάφνη Communis, ut ſuprà ad v. 992. 997.

1006. Σαόφρων γάρ ἐστι κύρη] Nempè I de quâ *Parthenius*, Ἐρωτικῶν, c. 15. *Ovid.* morph. l. 1. §. 11. Γυναικείων l. 11. c. 2. n

Vento ſimul-ſonantem vocem.
Tu verò, Muſa, unà-tripudiato:
Res etenim Phœbo ſacra eſt
Cithara, Laurus & Tripus.
Eloquor itaque amorem Phœbi,
Supervacuum furorem;
Caſta etenim eſt Puella:
Stimulum quidem *illum* evaſit,
Naturæque mutavit formam,
Et Planta *facta* ſemper-virens reſonabat.
At Phœbus, ibat quidem Phœbus,
Potiturum-*ſe* Puellam putans;
Viride verò carpens folium
Putavit ſe exercere Venerem.
Age, Anime, quorſum inſanis,

Inſaniam

hujus Hymni explicationi facit, & illud à p. 303. Σωφροσύνῃσι ὀνομάζεσι Δάφνῃν.

1007. Τὸ μὲ ἐπιφθόγγα κίνυρον) Τυτίνι, Ἀπόλλων ἔρωτα, ὃν τῇ λύρῃ εἶπεν. Ἄλλως, Κίνυρον) αἰδοῖον ἀνδρῶον, ὡς Σωφοδῆς, Πλεισθένους τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ γήμαντα, Εἰς ἀχόσιλον τρυμαλιὴν τὸ κίνυρον ὠθῆς.

1009. Φυτὸν ϛύφηλὰς ὀ' ἐπήχθ] Ità in *Imperfecto* lego, pro Veteri ἐπηχεῖ in *Præſenti*, quod hactenùs malè obtinuerat. Ità verſu proximè ſequenti, ἦα lego, ab εἶμι, *Eo*, de quâ voce *Etymolog.* in v. Ἤων, ι, c. ἦειν. & mox v. 1013. ἰδύκῃ.

1010. Ἧις] ἐπορεύῃς. Vid. ad v. 1009.

1013. Ἐδύκει πλαῖῦ Κυθήρῃσι] Ità ſuprà v. 351. Γαλαῖῦ τῆσ' Ἀφροδίτης.

1015. *Manibus*

Μανίλιω μανεὶς ἀείσω;
Τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς·
Τὸ δ' τόξον Ἀφροδίτης
Ἄφες, ὦ θεὸς σφίγγω.
Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
Τὸν ἀοίδιμον μελισσῆν·
Φιάλιω πρόπινε παισί,
Φιάλιω λόγων ἐρασσιῶ,

1015. Μανίην μανεὶς ἄροσσην] Ὀξύμωρον illu gans, μανίην ἀείσω, & v. 759. σώφρονος λύ v. 894. χαλάσσας τι μανῆναι & v. 1023. Φιά γων ἐρασσιῆν, & v. 1027. Νεαρὸν οἶνον & v. 127 παρ μαλικὸν, hæc omnia Poetæ *seriam* Sobrie *simulatam* Ebrietatem docent; ut in ejuſde oſtendimus. Vid. ad v. 1186. *Socrates* in *Phædro*, Ἐρωτικὴν μανίαν ἐφάσκομεν ἀρίστην εἶναι

1016. Τὸ βέλος φέρε κρατύνων] Hæc *Met* frequens Poetis: *Homero*, Odyſſ. χ. v. 6. *E* Troad. 444. *Ion.* v. 256. & v. 1411. *Pindari* pionic. 2. 149. Πολλὰ μοι ὑπ' ἀγκῶνος ἀκὰ ἔνδον ἐν φαρέτρᾳ, φωνᾶντα συνετοῖσιν. Et v. 1 πῆχυ σκοπῶ τόξον, ἄγαλμα, θυμέ. Verùm, qui *Ana tis* hanc Oden ideò negant, quod Imitatio videatur, neſciunt, ideò & eſſe illius argu quòd hunc locum ſit *Pindarus* imitatus, ut alios.

1018. Τὸ δ' τόξον Ἀφροδίτης] Cur τόξον Ἀ ης vocat, cùm Omnes ferè Poetæ *Cupidine mente Arcu*, & ab illo *Apollinem* etiam ictum

Inſaniam inſaniens optimam? 1015
Jaculum profer vi-adhibitâ,
Ut, ſcopo percuſſo, abeas:
Arcum autem Veneris
Omitte, quo Deos vicit.
Anacreontem imitare, 1020
Famoſum illum Poetam:
Phialam præbibe Pueris,
Phialam Carminum amabilem,

Ut

us doceat, *Metamorph.* l. 1. §. 1x? Reſpondeo, *Cupido*, Filius *Veneris*; atque proindè illius Arma, ut à Matre comparata, illíque donata, Matris etiam quodammodò habenda. Quin Tela *Veneri* tribuuntur à *Theocrito*, Cyclop. v. 16. Κύπρι, σὺ μεγάλας, τό οἱ ὕπνῳ πᾶξε βέλεμνον, & *Moſcho*, Europ. v. 75. Θυμὸν ἀναίσιμον ἰοδμήτοις βελέεσσι Κύπριδος.

1019. Ἄφες, ᾧ ϕίλε σύγε] Pro Veteri ὦς, ego ᾧ ſcribendum judico; ut & *Faber*, *Fabri* Filia, *Æmyl. Portus*, *Longepierre* &c.

1020. Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ] Hoc eſt, *Teipſum metire*; quaſi diceret, Quùm ſis *Anacreon*, hoc eſt Puerorum & Hilaritatis celebrator, nè tu Divorum Amores tangito. Ità *Horat.* l. IV. Od. VI. de ſe, *Vatis Horati*; & *Virgil.* Georgic. l. IV. v. 563. Illo Virgilium *me tempore dulcis alebat Parthenope.*

1022. Φιάλην παρέπινε παισὶν] Qui hunc locum ex *Pindaro* hauſtum volunt, cur non æquè potuerunt ſuſpicari ex *Anacreonte* tranſlatum à *Pindaro* per Imitationem; ut ſuprà dixerim ad v. 1016. Vid. *Pindar.* Olympionic. 17. v. 1. ad 5.

1023. Φιάλην λόγων ἐρατῶν] Vid. ad v. 1015. Confer v. 1190. Ἐμοὶ γὰρ λόγων χάριν οἱ παῖδες ὦν φιλοῦσι, κ. λ.

1024. Ἴτω

Ἵνα Νέκταρος ποτοῖο
Παραμύθιον λαβόντες,
Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον,
[Νοερὸν πίωσιν οἶνον.]

Εἰς χρυσὸν, ξέ.

Ὁ δραπέτης ὁ Χρυσὸς

1024. Ἵνα Νέκταρος ποτοῖο] Pro λύπ, Hoc Νέκταρ eſſe νοερὸν, res ipſa & contexti ut pluribus oſtendo ad v. 1027. Νέκταρος ποτοῖο, pro Νεκταρείου ποτοῦ, & hoc pro μέθης, Νέκταρ χυτὸν, Μοισῶν δῶρον vocat.

1025. Παραμύθιον λαβόντες] Alludit erudita ad illud *Homeri* Odyſſ. δ'. v. 221. Αὐ οἶνον βάλε φάρμακον——Νηπενθές τ' ἄχολόν τ' ἐπίληθον ἁπάντων.

1026. Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον] *Litera* quò & illud *Alcæi*, Τὴν πυρόμυρας οἶνος· Τὰ ἀστερίαι). Et ità *Horatius* vertit, *Canicu aſtus*. Ἄστρον hìc primariò & emphaticè *Figura* verò reſpicit ad ἄστρον Ἀφροδίτης, St *neris*, quam *Nonnus* πυρόεσσαν vocat. D *Moſchus* Idyll. 1. v. 7.——πυρὶ δ' εἰκελος δ' αὐτῇ Δερμύλα καὶ φλογόεντα, & v. 23. πλεῖον δέ οἱ αὐτῷ Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἀ ἀναιθῇ. Et *Muſæus* Arma *Cupidinis* Ignea 40.——φλογερῷ φαρέτρῳ & v. 41.—— ὀϊστὸς.

1027. Νοερὸν πίωσιν οἶνον] Hunc Verſum addo, ut Senſus adimpleatur. Νοερὸν au dico, ut ipſe Author v. 1023. Φιάλην λόγ v. 759. σόφρονα λύσαι, & v. 894. Χαρὶν

t ità Nectaris poculenti
lamen ſumentes, 1025
neum vitantes ſydus,
tellectuale bibant Vinum.

65. In Aurum fugitivum.

gitivum Aurum

Quùm

& v. 1015. *Μανίαν μανεὶς δρόμην*, & v. 1278. *Ζωρ μελικόν*. Vid. ad v. 1015. *Proclus*, Hymn. *tris Uraniæ——τερπεῖ χαίρων, τερπῶν ὑμνοισιν* & *——τερπεῖν ἀοιδῇσι βελέμνοις ψυχάς*. Atque ità jam *Ode* omniũ pulcherrima felicitèr abſolvitur. Quæ n anteà illi appenſa fuerant, nullibi mimùs aptè i poſſe videbam, quàm hoc in loco. Noitaque *Morbida* primùm à *Sanis* erant ſeparanda; ùdè ubinam maximè pertinerent, attendendum; & noſtro tandem, aliorumque non paucorum judividentur ad finem *Auri Fugitivi* commodè atpoſſe.

Ode LXV.

æc *Ode* ejuſdem Generis cum omnium *Primâ*; ıirum in modum hactenùs corrupta & deformaquam ideò *Grammaticaſtri*, qui illi impares e-, rejiciebant. At quùm in *Vaticano* MS. etiam t, nobis non eſt Deſperandum; nam & ſic Anıras illius apparet, quanquam parum aut nihil mendatione ab eodem adjuvemur. Conabimur inque; & candidi homines modeſtam & alacrem ıſtriam Laudis loco ponent.

028. *Ὁ δραπέτης ὁ χρυσὸς*] Olim *μ' ὁ χρυσὸς*, ſerò *τ' μ'* rejicio, quoniam in ſequenti Verſu *μὲ* ırrit. Prior ſyllaba *Σ' δραπέτης* omninò longa, *ophocl.* Ajax. v. 1303. *Οὐ δραπέτην τὸν κλῄθρῳ εἰς* η κρύπτῃς, & *Palladas*, Anthолog. l. 1. c. 80. fol. 113. *Ἀν*

Ὅταν φύγῃ μὲ κραιπνοῖς,
Διωκέμοις τε, ταρσοῖς,
Ἀεὶ δ', ἀεί με φθύγξ·
Οὔ μιν δίοιμι· τίς γὰρ
Μισῆν θέλει τι θηρᾶν;
Ἐγὼ δ' ἅφαρ λιαθεὶς
Τῷ ἁπαλέζαο Χρυσῷ,
Ἐμῶν φρενῶν μολὼ αὔρας
Φέρειν ἔδωκα λύπας·
Λυγρὰ δ' ἐλὼν ἀείδω

Ἔρω-

113. Ἂν μὴ γελᾶμεν τὸν βίον τὸν ἀνθρώπινον.

1029. Ὅταν φύγῃ μὲ κραιπνοῖς] *Vatican.* MS. Ὅταν μὲ φεύγῃ κραιπνῶς, nullo Metri reſpectu.

1031. Ἀεὶ δ' ἀεί με φύγει] *Vatican.* MS. Ἀεί, ἀεί, non æquè bené. Repetitio autem Emphatica, ut v. 481.

1032. Οὔ μιν δίοιμι] Δίοιμι, ἀντὶ τοῦ διώκοιμι, παρὰ τὸ Δίω, διώκω. Λέξις Ὁμηρικὴ, *Iliad.* π'. v. 246. Αὐτάρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μαχήσεται οὐτιδανός τε δίηται, & χ'. v. 189. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἀλαπάξιος ἕπῃ). Et hinc in locum Τοῦ δίοιμι, Vocula διώκω, ſucceſſit. Vocibus autem *Homericis* libentèr uſum *Anacreonta* paſſim probamus.

1033. Μισῆν θέλει τι θηρᾶν] Olim μισεῖν, quod ferri fortè poteſt, at μισῆν potiùs vim Senſûs aſſequitur; ut concordet cum τι, quare ità lego cum *Fabri* filiâ & *Longepierre*. Ut *Anthолog.* l. 1. c. 74. fol. 107. Μισεῖτω μὲ πάλας Χρυσὸς ὁ παγκρατιάστης. Legebam ego olim, Θέλει μισῆν θηρᾶν, ut ſit *Aurum* Perſonatum; non quòd neſcirem μισῆν *Primam* producere; Vidi enim *Spondæum* etiam in *Secundo* loco aliquandò poni, *Trochaici* certè Verſûs,

Quùm fugit me pernicibus,
Ventóſque-æquantibus, Plantis,
(Semper autem, ſemper me fugit)
Non illud utíque perſequor: Quis enim
Inimicum vult aliquid venari?
Aſt ego ſtatim ſummotus
A fugitivo illo Auro,
Meæ Mentis ſanè ventis
Portare trado curas;
Lyrámque ſumens cano

Amatorias

ſus, ut v. 948. &c. Quod tamen rariſſimè in *Iambis* factum invenio, à magnis Authoribus.

1034. Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιαθεὶς] Phraſis *Homerica*, ut *Iliad. δ.* v. 349. Δακρύσας, ἐπέρων ἄφαρ ἴζεθ', νόῳ λιαθείς. Et λ. v. 80. ——ὁ δ' νόσφι λιαθεὶς ἦν ἄλλων. Et *φ'.* v. 255. ——ὑπαιθα δ' τοῖο λιαθείς. *Caſum* autem, ut vides, non niſi *Genitivum* habet, quarè ſequentis Verſûs emendatio magis authentica.

1035. Τῷ φρικτῷ χρυσῷ] Ità lego pro corrupto τῷ, Τῷ φρικτᾷ τῷ χρυσῷ, in hoc enim Genere, Neutro eſſe omninò, ut *Antepenultima* ſit brevis; & omnibus modò, *Genitivum* ſemper ad Participium λιαθείς requiri.

1036. Ἐμοῦν φρενῶν μὲ αὔρας Φέρειν ἔδωκε λύπας] unc locum *Horatius* ad verbum expreſſit, ut ondo ad v. 609. Quod magnum erit Argumenm pro Authoritate hujus *Odæ*, utut hactenùs deavatæ.

1037. Φέρειν ἔδωκε λύπας] Ordo, Ἔδωκε λύπας ὧν φρενῶν αὔρας, φέρειν αὐτάς, ἀντὶ τοῦ, ἵνα φέρωσιν. am ipſam *Syntaxin Horatius* imitatur loco molaudato.

Ἐρωτικὰ ἀοιδάς.

Πάλιν δ' ὅταν μὲ θυμὸς
Ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
Προσεῖφ' ὁ δραπέτης με,
Φέρων Μέθυ ἄφρονι,
Ἐλών μιν ὡς μεθήμων
Λύσης γένοιμι δηρόν.
Ἄπιτ', ἄπιτε Χρυσὴ,
Ἔς τ' ἂν δόλοις μὲ θέλγῃς;
Πλέον τὰ νοῦσα χρυσοῦ,

Πόθος

1042. Προσεῖφ' ὁ δραπέτης με] Ità pro malè loco illo, Προσεῖπεν ὁ δραπέτης. Metri neceſſitate poſtulante.

1043. Φέρων μέθυ ἄφρονι] Olim Μέθυ δ' ὁ φερνίδων, quod nonnulli mutabant, in Μέθυ μοι φερνίδων. Sed quis unquam dixit μέθυ φερνίδων; Μέθυ ſanè φέρμενον φερνίδων dixeris. Quare μέθυ ἄφρονι lego ego, ut *Verſus* & *Senſus* ſibi conſtent. Ità *Horat.* l. 1. od. 7. *Nunc Vino pellite Curas.* Vide *Proverb.* c. 31. v. 6. 7. Et *Simonides*, Πῖνε, πῖν' ἐπὶ σοὶ φέρεσθαι; ἀ πατῆ.

1044. Ἐλών μιν ὡς μεθήμων] *Vatican.* MS. μεθήμων, pro μεθ' ἡμῶν, rectè; ut *Fabri* quoque Filia & *Longepierre.* Qui auro abundant, Muſarum ſtudio ſolent remittere: *Pauperum* extudit artes. Non tamen hoc illos defendit, qui ergà Doctos ingrati ſunt: Multò magis deceret, *Divitis* & *Magnates* Viros Doctorum hominum conſortio frui, eoſque liberaliter tractare; quàm *Gallica* Mancipia & Fidicinum turbam ſcortorúmque & Canum longum ordinem nutrire, cum ſalutis Famæque & Animarum diſpendio.

1047. Λύσης

Amatorias cantiones.
E contrà quandò ità me Animus
Contemnere *opes* docuerit,
Compellabat Fugitivum illud me,
Adducens Temulentiam curis-vacuam;
Ut accepto Illo, remiſſus
Ergà Lyram fiam diú.
O infidum Aurum,
Quoúſque me dolis permulceas?
Plus fidiculæ valent Auro,

Et

1045. *Λύρης γένοιμι δηρόν.*] Pro γένωμαι, lego γένοι Metri cauſâ; ὡς enim cum *Optativo* etiam *Homero*, Iliad. φ'. 605. Ὡς κέν τε λαοὶ κιχήσονται ποσὶν ἶσιν. Pro λαγὸν jamdudum Docti Viri ſubſtituerunt δηρόν· ego, nè *Iones Doricè* loquantur, δηρόν. 1047. Ἐς τ' ἂν ἄλοις μὲ ἡλίγης] Cum Interrogatione ſumendum & eſt Phraſis *Homerica*, Iliad. φ'. 604. ἄλλο δ' ἄρ' ἔμελλεν Ἀπόλλων. *Vatican.* MS. ἐς τ' ἂν ἄλοις μὲ ἡλίγης, haud malè. De voce ἄλοις vide nos ad *Euripid.* Andromach. v. 1266.

1048. Πλέον τε τοῦς χρυσοῦ] Ità corrigo. Πλέον μοῦσα τοῦς, vel. ſi facilè in *Iambis* admittatur *Sponeus* in *ſecundo* loco, vid. ad. v. 1033. legerem, Πλέον χρυσοῦ τοῦς. Veràm nec hoc tutum, & τε τοῦς potiùs Emphaſeως cauſâ, Senſúmque paritèr & verſum ſuis Numeris implet. Simile illud *Apollonidæ*, Antholog. l. 1. c. 26. fol. 35. Οὐ γὰρ δὴ πλέτου τοῖον χρυσοῦ τοῦς. Vid. fol. 108. Οὐ τὸ ζῆν χαλεπὸν ἀλλὰ καλῶς. Proverbium ſanè *Hiſpanicum* præfert Ingenium Opibus, *Mas vale Saver, y Haver*, Plus valet ſcire, quàm Habere. Sciendum, hoc in loco, Τὸ πλέον ἀντὶ τοῦ, ἡ Μοῦσα, per *Metalepſin*, ut *Virgil.* Eclog. 1. v. 70. *Poſt totidem meæ Regna videns mihi labor Ariſtas.*

Πόθος πλέον τ' ἀείδειν.
Σὺ γὰρ δόλῳ φθόνῳ τε
Ἔρωτ' ἔθης ἄφαντον,
Λύρῃ τε χρυσόπαστον·
Φιλημάτων ἢ κεδνῶν,
Πόθων, κύπελλα χίρνης·
Ὅταν θέλεις ἢ, φθύγεις·
Ξένοισι δ' ἄγχι Μυσῶν
Δολίοις, ἄπιτ', ἀφέσκεις·

Ἐμοὶ

1049. Πόθος πλέον τ' ἀείδειν] Ità ex Conjecturâ pro Monſtro illo, Πόθος κύκλωθ' ἀδῆς, ratione ad literarum veſtigia habitâ; ut ſit Ordo & Senſus, Πλέον ἐσὶ τὰ τῦδε, ἢ ἡ Μυσικὴ, χρυσῆ, ἢ τὸ ἀείδειν πόθος ἢ ἐρωτικὸς ἀοιδὰς. ut ſuprà v. 1039. Πλέον ἢ ὄφιπερ χρυσῆ. πόθος ἀείδειν.

1050. Σὺ γὰρ δόλῳ φθόνῳ τε] Quæ ſequuntur ex hinc olim ad *Apollinis* Hymnum per Errorem non ſimplicem annexa erant; quùm nè ejuſdem Carminis eſſent Generis, cum illâ Odâ: Videor nunc ſuum in locum rectè reponere: ſiquis rem attentiùs conſiderârit. Veterem Lectionem, Σὺ γὰρ δόλε, σύ τε φθόνῳ, in ordinem reduco. Vid. ad v. 1057.

1051. Ἔρωτ' ἔθης ἄφαντον] Pro ἔθηκας lego ἔθης, ab ἔθην Aoriſt. β. ut ἔδυν &c. Pro ἀνδρᾶσι lego ἄφαντον, Senſu & Verſu poſtulante.

1052. Λύρῃ τε χρυσόπαστον] Olim Λύρῃ δ' ἀλίπαστον ἰῷ, nullo ſenſu. Mutavi itaque ϑ in τ' & ἀλίπαστον in χρυσόπαστον quod à πάσσω· nam & *Nazianz.* χρυσόδετον κιθάρᾳ vocat. De Lyrâ, Citharâ, Chely, Teſtudine, vid. D. *Edvardi Sherburne* Notas ad illud *Senecæ* Medex. v. 357. Cùm *Pieriâ* reſonans Citharâ *Thracius Orpheus* &c.

1053.

Amores canere.
enim dolo, invidiáque
reddidiſti evanidum,
e auro-conſperſam:
mque ſanctorum,
nempè, pocula polluis & contur-
dò vis, fugis;
íſque juxta Myſos
ô infidum, places:

At

λημόσυνον ὄν κιθῶν] Ut modò ὄν, in π nunc π in ὄν transfero. *Epitheton* verò *ſtinam* Poetæ notat, quodque Ἀφροδίτη il litet.

ῆλον κύπελλα κίρνης] Πῶλον ponitur per o ad φιλημάτων. Κίρνης à κίρνημι. Hic ha, Σὺ μὲ, ὦ ἄπιστε χρυσὲ, κύπελλα φιλη- δῶν τὸ πῶλον, κρυπτῷ αὐτὰ ὕδατι τῷ ἀκρήτῳ. ραμμάτων φιλαργυρίας κ. λ. *Heinſii* Co- us legit πωτῶν, frigidè, pro κέλητι, κίρνα, ànius, licet in *Perſonâ* falſus.

ῶν ἡλίης ὄν, φεύγεις] Pro φεύγῃς lego tio obvia.

ωσιν δ' ἄγχι Μυσῶν] *Diſtichon* ex hinc, otum, poſt φεύγεις pono; ut ſit Ordo, ἡλίης, φεύγεις, τὸ ξένοις δηλέεις, ὦ ἄ- ε. Pro Μυσῶν, *Fabri* filia & *Longepierre*, nt; *Phrygas* enim Poeta innuit *Myſe-*, ob *Laomedontea* perjuria *Troja*. Ho- ; quòd *Ionia* & *Phrygia* ſint *Aſia*.

ιδέος, ἄπιστ', ἀχάριστες] Vox ἄπιστε Verſus : rectè jam nunc ordinari & ad *Aurum* referri, cui v. 1046. Ἄπιστ', ἄπιστε Χρυ- k hìc pro ἀπίστης lego ἄπιστ', ut ibidem, ὦ; ut & ἀχάριστος pro ἀχαρίστους. Sit au-

Ἐμοὶ δ' τῷ λυρῳδῷ
Μέσας ποιεῖς ἀποίκους.
Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν
Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
[Σὺ, Χρυσὲ, γεῦν ἄπελθε]
Ἀχανδέας δ' ὀείνοις,
Αἴγλλῳ τε λαμπυρίζοις.

Εἰς τὸ Ἔαρ. ξς'.

Τί χάλλιόν ἐστι ῥαδίζειν,

Ὅπω

tem, hìc *Anapæſtus* in *Primâ* ſede pro *Iambo*, ut in *Tertiâ* Odâ.

1058. Ἐμοὶ δ' τῷ λυρῳδῷ] Pro λυρικὸν legò λυρῳδῷ, quùm nulla ſit Vox iſtiuſmodi; eſt enim λυρικὸς, non λυρικὸν. Et Lex Verſûs λυρῳδῷ poſtulat.

1059. Μέσας ποιεῖς ἀποίκους] Pro φρεσὶν, lego ποιεῖς, Senſu poſtulante *Spondæum* in *Primâ* ſede hujus Verſûs admitti oſtendo ad *Primam* Oden.

1060. Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν] Hoc loco, ſenſum ut apertum faciàs, ponas mecum hoc *Diſtichon*, quòd olim poſt v. 1055. ſequebatur; & reliqua etiam, quomodò Nos ordinamus, accipias.

1061. Σὺ, Χρυσὲ, γεῦν ἄπελθε] Hunc Verſum intrà Cancellos poſitum addo, ad ſenſum loci complendum.

1062. Ἀχανδέας δ' ὀείνοις] Ἀχανδὴς hoc in loco ab *à Privativo* & χανδάνω, cui contrarium πολυχανδὴς, *Multarum rerum capax* & proindè *plenus, dives*, vox *Theocrito* & *Nonno* uſurpata. Ἀχανδὴς itaque *Pauper*; & maximè-egenos *Anacreon* hâc voce denotat, quique nihil habent.

1063. Αἴγλῳ

At mihi Lyrico illi Poetæ
Musas facis extorres.
Lyræ tamen meæ cantionem
Teutiquam relinquam tantillum.
Tu, Aurum, igitur hinc faceſſas,]
,ósque, qui nihil omninò habent, exci-
[tes *donis tuis*,
,t ſplendorem tuum fulgurantem oſtendas.

66. In Ver.

Quid pulchrius eſt, quàm Ambulare,
Ubi

1063. Αἴγλλω τι λαμπυελίζοις] Olim λαμπαζύοις, iod Verſui ſatis non erat; λαμπυελίζοις verò, ut t Lectio, quæ Prioris Lectionis Veſtigiis proximè ccedit, ità Verſui Senſuique quàm optimè quadrat : eſt Vox omninò authentica, Sonatque *Coruſco, ntillo, Fulgeo*, ut *Aurum*; quâ Voce nihil aptius nic loco. Ità certè *Theophraſtus* περὶ λίθων fol. 10. Καθαιτίζας δ' φασι καὶ εὑρεῖν τὴν ἐργασίαν Καλλί- ιανὸν Ἀθηναῖον, ὅτι τὸ ὀρυγεῖον, ὃς διόρυμα ἔχειν τὴν ιμην χευσίου, ἀφ' τὸ ΛΑΜΠΥΡΙΖΕΙΝ. ἐπαγ- γείλατο, ἐὰν συνέλεγον. ἐπεὶ δ' ἦλθε, ὅτι οὐκ ἔχοι, τὸ δ' διμοιον κάλλος ἐπεύμιζε, ἀφ' τῶν χρόαν, ὅτως ἐπὶ ν ἐργασίαν ἦλθε ταύτην.

Ode LXVI.

Hoc *Odarion* nonnihil eſt paſſum; ſed non ultrà iodum; & præcipuus iſtius Defectus videtur, quòd on ſit juſtum Poemation, at ἀπόκομμα potiùs; li- et nec in illo *Verſus* ſit ſibi ſatis conſtans, nec *Sen- us* per omnia ſatis expeditus: At hoc aliquomodo olitius factum iri ſperamus. Illud certè *Voſſius* in *aticano* MS. reperit.

1064. Τί καλλιόν ἐστι ἀσπάζειν] Ità lego, pro Τί καλόν

Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
Ὅπου λιπαρὸν ὑδατόεσσα
Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρῃσιν;
Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
Χ᾽ ὑπὸ τὰ πέταλα δύναι,
Ἀπαλὰν παῖδα χατέχειν,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν;
[Οὐ τόδε τοι καλόν ἐστιν;]

ξζ.

Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων, Δίζη-

καλόν ἐστι βαδίζειν, Sensu postulante, & ϝ subaudito ante βαδίζειν, atque ità Versus *Anapæsticus, Dimeter, Catalectus*, constans ex *Iambo*, Duobus *Anapæstis* & syllabâ. χ. Ὅπου καλὸν ἐστι βαδίζειν.

1065. Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν] Si λείμωνες legas, pro λειμῶνες (quæ Vox *Euripidi* plus semel usurpata, ut videre est ad *Phœniss.* v. 1564.) tum Versus erit *Trochaïcus, Dimeter, Acatalectus*, cum *Iambo* tamen in *Primâ* sede; sed vide, annon *Spondæus* adhiberi possit in *Secundâ* sede *Trochaï*; ut notamus ad v. 948.

1066. Ὅπου λιπαρὸν ὑδατόεσσα] Versus *Choriambicus*, ex *Epitrito* primo & *Choriambo*, χ. λιπαρὸν. Tum *Iambum* & *Trochæum* excipient *Trochæus* & *Iambus*, ut sit *Antispasticus* ἀντισπαστικός. 1067. Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρῃσιν] Versus constat ex *Anapæsto, Tribrachy* & *Spondæo*, vel ex *Peone* Tertio & *Ionico a minore* ἰωνικῷ ἀπ᾽ ἐλάσσονι. De *Zephyro*, Vid. D. *Edvardi Sherburne* Notas in *Senecæ* Hippolyt. v. 12. *Zephyrus Vernas evocat herbas*, ubi hic locus.

1068. Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν] Versus *Choriambicus, Dimeter*, constans Duobus *Choriambis*.

1069. Χ᾽ ὑπὸ τὰ πέταλα δύναι] Constat ex *Peone*

Primo

Ubi Prata luxuriant,
Ubi tenuem ſuaviſſimam
Reſpirat Zephyrus auram?
Quàm palmitem Bacchicum Tueri,
Et ſub foliis Latère,
Mollem Puellam Habere
Venerem totam ſpirantem?
Nonne hoc pulchrum eſt?

67.

O Puer, Virgineum quid tuens, Quæro

Primo & *Ionico ἀπ' ἐλάσσονος*.

1070. *Ἄπυλλον παῖδα κατίχειν*] Verſus Conſtat ex *Ionico ἀπ' ἐλάσσονος* & *Paone* Quarto. Olim *κατίχων*, verùm *Vaticanus* MS. *κατίχειν* legit, & ità legendum apparet, ut ſit *τί καλὸν ἔστι βαδίζειν, ἰδεῖν, δύνασθαι, κατίχειν*; Dixerat priùs ——*κύρειν κατίχων* v. 620.

1071. *Κάρτιν ὕλην πίσσων*] Ità ſuprà v. 649. *Τὸν ὕλας παθεῖν μάλιστα*. Verſus autem conſtat ex *Choriambo* & *Amphibrachy*; vel ex *Dactylo* & Duobus *Trocheis*.

1072. *Οὐ τόδε τοι καλὸν ἔσται*;] Tale quid videtur ad *Senſum* ſupplendum deſiderari; Verùm nè fraudem facere videar, intrà *Cancellos* pono, *ſicut meus eſt mos*. Eſt autem *Dactylicus*, *Dimeter*.

ODE LXVII.

Jucundiſſimum hocce Fragmentum extat apud *Athenæum* fol. 564. ex quo *Henricus Stephanus* aliique dehinc collegerunt; at Nemo hactenus *Verſûs* genus expoſuit: Cùm conſtent omnes Verſus *Metro Glyconio*, excepto ultimo. Qui *Pherecratius* dicitur & *Glyconio* Generi amat adhiberi, præſertim in clauſulâ, ut probamus ad *Od.* LX. Videtur hic locus ad *Cleobulum* Amaſium pertinere.

1073. *Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων*] Elegantiam hujus

Dicti

Δίζημαί σε, σὺ δ' οὐκ αἴεις,
Οὐκ εἰδὼς, ὅτι ἐμῆς
Ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

ξή'.

Ἐγὼ δ' ὅτ' ἂν Ἀμαλθείης
Βυλοίμην κέρας, ὅτ' ἔπια

Πεντή-

Dicti *Glycera* Meretrix exponet apud *Athenæum*: l. 13. fol. 605. Τότε δὲ καὶ αἱ παῖδες εἶσι καλαὶ, ὡς Γλυκέρᾳ ἔφασκεν ἡ ἑταίρα, ἂν εἰσιοῦσαι γυναικὶ μέλλωσι, καλαὶ ἴσως. Κλείαρχος. Verùm nequis ſupercilio notandus offendatur, quaſi hæc *mendoſiora* oleant, dico, Minimè eſſe neceſſe, ut hæc in ſuâ Perſonâ proferat Poeta; potuit Mulieri cuidam hæc verba affingere. Virgineus Pudor in Pueris maximè commendatur, ut *Euripid.* Αἰδὼς γὰρ ἐφηλικίοις μέγιστον, τέκνον. Et *Ovid.* Metamorph. l. 8. §. 4. *Talis erat cultu Facies, quam dicere verè Virgineam in Puero, Puerilem in Virgine poſſes. Tibull.* l. 4. Eleg. 4. ——*at illi Virgineus teneras ſtat Pudor ante Genas.* Vid. plura apud *Longepierre.*

1074. Δίζημαί σε, σὺ δ' οὐκ αἴεις] Ità certè in *Scanſione* legendum, quaſi αἴεις, δισυλλάβως, ſcriberetur; cum ſit pro ἀΐεις, ab ἀΐω, Audio. Priorem αἴεις in hoc Verſu corripit, ut aliæ ſimiles ſyllabæ, v. 147. 941. ubi Ἀθηνᾶ *Mediam* corripit, & mox v. 1077. ubi Ἀμαλθείης *Penultimam.*

ODE LXVIII.

Belliſſimum hoc Fragmentum extat apud *Strabonem*, l. 3. fol. 151. Verùm nec *Caſaubonus* in locum, nec *Henricus Stephanus*, hos Verſus ad Metrum ſuum redigerunt; quod nullo tamen negotio fieri potuit; cùm ſint per omnia ejuſdem Generis

cum

uæro te; tu verò minimè audis,
eſcius, quòd meæ
nimæ geras-imperium.

68.

go verò neque Amalthéæ
elim cornu, neque annis

Quin-

im Præcedenti, nempè *Glyconii*, cum *Pherecra-*
o in clausâ.

1077. Ἐγὼ δ' οὐκ ἂν Ἀμαλθείης] Pro, ἐγώ τ' ἂν
', quod olim obtinuit, lego Ἐγὼ δ' οὐκ ἄν, ſem-
r enim τὸ ἂν ſequitur οὐκ vel οὔτ', nunquam in
c caſu præcedit; quod tamen Nemo antehàc vi-
it; οὔτ' vel οὐκ pro lubitu legas. Hoc neque præ-
ſtiti Magni Viri viderunt, neque Domina *Dacier*,
eque *Longepierre*. *Glyconius* verò indifferenter *Iam-*
ium vel *Spondæum* in *Primâ* ſede admittit, ut pro-
o ad v. 941. Notum *Amalthea* Cornu, quod &
ornucopiæ audit, de quâ *Scholiaſtes Callimachi*, ad
ymn. in *Jovem* v. 49. Αἰγὶς Ἀμαλθείης) ὕτως ὠνο-
ώτο ὁ Ἀξ τὸν Διία θρέψασα. λέγεται γὰρ, λαβὸν μὲ Ζ' ἐκ
ίφατος Ἀμαλθείαν ῥεῖν, λαβὸν δ' Ε ἄλλα Νίκτωρ. Item
Palæphat. c. 46. *Himerius* apud *Photium* Bibliothec.
Ἀμαλθείας κέρας, πᾶν ὅσον εὐδαιμονίας καθέλκυσον. Vid.
Ovid. Faſtor. l. 5. *Ab Jove ſurgat Opus* &c. Mi-
rum autem *Jobi* filiam hoc Nomine vocatam, undè
videtur aliquid Poeticis Fabulis longè antiquius ſub
hoc involucro latere. Ità certè *Job.* c. 42. v. 14.
illius filiarum Nomina, Ἡμέρα, Κασία, & Κερασπί-
ρα. Quæ Vox ultima *Cornu-Copiæ* ſonat, ut *Du-*
pertuis, Τὴν δὲ τρίτην ὠνόμασεν ἐυπρόσωπον Κερασπί-
ρα· Οὕτινας οἱ πάλαι κέρας ἀγλαὸν ὄνομ' ἔθεντο. De
Penultimâ Ζ' Ἀμαλθείης correptâ diximus ad v. 1074.
Apud *Strabon.* γε. Ἀμαλθίης, Ἰωνικῶς.

1078. Βιλλίων κέρως, ὡς ἔπος] Ἔπος ſcribere li-

cet

Πεντήκοντά τε χ' ἥκατὸν,
[Ἀργανθώνιος ὡς ἄναξ,]
Ταρτησσῦ βασιλεῦσαι. 1080

ξθ'.

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτο,
Οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
Λύσις ἐκ πόνων γένοιτο,
Οὐδαμά, τῶνδε.

ὁ.

cet & præſtat, at in *Scanſione* ἵνα legendum; eſt enim *Glycomius* Verſus &c.

1079. Πεντήκοντά τε χ' ἥκατὸν] Olim πεντήκοντά τε καὶ ἑκατὸν, addo τὲ. & *Ionicè* χἥκατὸν lego ad Verſum firmandum; qui in citationibus Proſaicorum Authorum, ut ſolet, διλόγῃ, omnemque *Ionicam* Gratiam amiſerat. Alludit Poeta ad *Arganthonium* Regem; ut *Plinius* l. 7. c. 48. *Anacreon* Poeta *Arganthonio Tarteſſiorum* Regi *Centum quinquaginta* tribuit annos. *Herodot.* l. 1. c. 163. illum *Octoginta* annis Regnâſſe ait, quod & *Cicero* teſtatur, de Senectute c. 19. & ipſe mox *Plinius* confirmat, ait enim, "Sed ut ad confeſſa tranſeamus, *Arganthonium Ga-*"*ditanum* Octoginta annis Regnâſſe, indubitatum "eſt: Putant *Quadrageſimo* cæpiſſe. *Lucian.* in Macrobiis, Ἀργανθώνιος μὲν ὃν, Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος· ὁ λογιώτατος, καὶ ὁ μελετηρὸς Ἀναμφίλογον. Vid. *Caſaubon:* ad *Strabon.* l. 3. ut ſuprà in Proœmio hujus Odæ. Nomen illius Regis tot Authoribus memoratum, ex ipſo *Anacreonte* excidit: quare reſtituendum puto; at non niſi adhibitis Cancellis. Nec enim *Strabonis* tempore Nomen in *Anacreonte* viſendum

Quinquagintáque & centum,
Arganthonius ut Rex *ille*
Tarteſſo regnare. 1080

69.

Mori mihi contingat;
Non enim alia
Liberatio ex ærumnis fuerit,
Ullo pacto, iſtis.

70.

ſendum erat, quanquam illud *Herodoto* authore non ſit dubitandum.

1080. Ταρησσῦ βασιλεῦσαι] Verſus *Pherecratius*, qui *Glyconiis* gaudet admiſceri & præcipuè in fine poſiti; ut notamus ad *Od.* LX. & LXVII. De *Tarteſſo*, vel *Gadibus*, vid. *Strabon.* loco prædicto, & *Longepierre*, ubi quòd Nonnulli faciant idem cùm *Tarſis* in SS. Scripturâ. *Heſych.* Ταρησσὸ πόλις ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν.

§. LXIX.

1081. Ἀνά μοι γυναῖν γάνει] Ità diſtinguo, ut carmen ſit *Dicolon*, *Tetraſtrophon*, cujus *Primus* & *Tertius* Verſus ſunt *Iambi*, *Dimetri*, *Catalecti*, usales in Tertiâ Odâ. *Secundus* & *Quartus*, *Dactylici*, *Monometri*, nempè conſtantes *Dactylo* & *Spondæo*. Numeri longè omnium ſuaviſſimi, teſte *Caligero*. Extat autem hoc Fragmentum in *Arſenii* Collectaneis, & apud *Hephæſtion.* p. 40, ubi tamen Duobus Verſibus comprenditur, item in *Scaligeri* Hypercritico. Eſt autem *Tmeſis*, pro ἀνὰ γυναῖν μοι.

1084. Οὐδαμοῦ] Ità lego pro οὐδ' ἄμμι, & ità *Portus* legit. Hinc οὐδαμόθεν & ἀμόθεν *Homer.* Odyſſ. ν. 9.

ο'.

Μὰς μὰ δὴ Ποσειδῶν 1085
Ἔστιν νεφέλαι δ' ὕδει
Βαρύπνοι, ἡ ἄχνιαι
Χιόνες παταγῶσι.

οα'.

Μηδ', ὥστε κῦμα πόντιον,
Λάλαζε, τῇ πολυκρότῳ
Σὺν Γαστρὸς ὄχμῃ, χαιτόφιν 1090
Πίνουσα

§. LXX.

1085. Μὰς μὰ δὴ Ποσειδῶν] Hoc *Fragmentum* extat apud *Eustath.* fol. 1012. lin. 1. Διὸ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ εἶδος χωρισμοῦ σφοδροῦ μᾶλλον, Ποσειδῶνα ἐμιάνθη, ὡς Ἀνακρέων. Μὰς μὰ Ποσειδῶν, κ. λ. Ob metrum lego Ποσειδὼν, cum simplici ῶνος. nam & Ποσειδὼν legitur, & Ποσειδῶν ipsi *Homero* Odyss. ζ. v. 266. Ποσειδεὼν verò Mensis *Atticorum Decembri* finiendo & *Januario* Incipienti respondens. *Horat.* Epod. XIII. *Horrida Tempestas cœlum contraxit, & imbres, Nivesque deducunt Jovem: Nunc Mare, nunc Silvæ Threïcio Aquilone sonant.* Carmen & hoc *Glyconium* quomodò nos nunc ordinamus, cum *Phæreccio* in fine, ut ad Od. LXVII. & LXVIII.

1086. Νεφέλαι δ' ὕδει] Pro ὕδει lego ὗδε. Versûs causâ. *Hesiod.* χιόνα ὗδε θέρευς.

1087. Βαρύπνοι] Elegans vox; Nubes enim immescere & ingravescere imbribus videntur. Προβαρύνεται· ἄχνια ἡ lego, Βαρύπνοι, ἡ ἄχναι.

1088. Παλάσσω] Ἡσυχ. Παλάσσει· ψυχρὸν ποιεῖ. Παλάσσει δέ τι ἀγνοούμενον. *Homer.* Iliad. π'. v. 769. Vide

antur, horrendæque
nes crepitant.

71.

ut fluctus marinus,
ias, clamosâ illâ
Gastrodorâ, affatim 1090
Bibens

[nterpretes in locum. *Anacreon* suprà v. 922. γω τι κελαλυτης. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παζ-, ὦν πλειῶν ἀγλαϊ Μίγαν αἰγυπιὸν ὑποθίουσιν.

§. LXXI.

ne hoc *Fragmentum* apud *Athenæ*: fol. 447. A. ideoque in illo nihil vidit fol. 742. & omnia de- a putabat. Ego primus & hoc ad Numeros i; non vi, sed sua sponte; sunt enim omnes) *Dimetri, Acatalecti.* Sensum Versio nostra iertum.

88. Μάν', ὅτε κῶμος πίνων, Ἀδλαξὶ] Hunc le- videtur Respicere *Hesychius*, Ἀδλαξὶ) βόα.

Πίνσα τὼ ἐπίσιον.

οβ'.

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις· ἔασον δέ
Με διψῶντα πίνειν.

ογ'.

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον, Ἐρξίωνι
Τῷ λιγυκολόφῳ μειδιὼ ἐξέπινον.

οδ'.

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς
Ὠρχήσανθ' ἑλαφρῶς.

1091. Πίνσα τὼν ἐπίσιον] Ἐπίσιον, *Ionicè* φίσιον, ut ad v. 22. & κάλικα subauditur, i Conſequentiæ; adeò κάλιξ ἐπίσιος, quæ ſi libari ſolebat. Ità ἀφρώπινα φιλοτησίων, ſu λικα. Vid. *Caſaubon.* ad *Athenæ*: fol. a *Spanheim.* ad *Callimach.* p. 503. *Homerus* ſa ζ'. v. 265. —— πᾶσιν δ' ἐπίσιόν ἐστιν ἰκέσθαι men Vox ſignificatione longè aliâ legitur.

§. LXXII.

1092. Φίλη γὰρ εἶ ξένοις. ἔασον δέμε διψῶν Hoc *Fragmentum* ex *Anacreonte* laudat fol. 433. Et inſignis eſt locus, omnibuſq ξένοις notandus; quos quantumvis Liberale cet Amicos nimiâ Ebrietate opprimere, nec bus poculis excipere, at ſinere, ut ſitiente quantum ſufficiat; non quod perturbet inel

)culum-Veſtæ-ſacrum.

72.

nian es hoſpitibus; ſinastamen
tem bibere.

73.

:nens poculum Hermioni
riſtato plenum ebibi. 1095.

74.

næ filiæ Jovis
evitér.

75.

Argumentum pro *Anacreontis* tempe-

[illegible] *Athenæ*: ibid. πεῦ.

§. LXXIII.

ἐ δ' ἔχων σκύφον Ἐξέλιον] Et hoc *Frag-*
Athenæo fol. 498. & attingitur ab *Eusta-*
lin. 1d. Σωτηλῆ ἡ τὸν σκύφον ἢ ἐκ-
σφίν, ἀπὸ τοῦ παρὰ Ἀνακρέοντι, ὡς φησιν
ſtadius etiam vocem agnoſcit σκύφος.
κύφων, κύφωνος ἡμᾶς πεσόντας ἰδὼν ἐ-
ilde Illud *Pindari*, Olympionic. 6. v.
ἄγας, *Citrum*. Conſtat autem ex *Dio-*
ſcoride in Veſtu *Priori*; licet in *Poſteri-*
ſco *Spondium* recipias pro *Iambo*, &c.
dnapeſtum.

§. LXXIV.

κύφωνι κῦρε Διὸς Ὀρχήσταο] ἰλιγγιᾷ]
κύφων apud *Euſtath.* fol. 1942. lin. 4. &
ſeq.

οε'.

Στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἔχεσθαι εἶχε,
Ῥοδίνους τοὺς μέν, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

οϛ'.

Μεγιστῆς δ' ὁ Φιλόξενος, 1100
Δέκα δὴ μῆνες, ἐπειδὴ
Στεφανοῦται τῇ τε λύγῳ,
Καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

οζ'.

——— καί μ' ἐπίσωλον Κατὰ

§. LXXV.

1098. Στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς κ. λ.] Hoc Diſtichon ex *Athenæo* fol. 671. Hic Verſus autem conſtat ex *Anapæſto*, *Spondæo* & *Tritrocheo*, ut ſequens etiam; quomodò Nos ordinamus. Vid. Dnæ. *Dacier* Not. ex *Cicerone*.

1099. Ῥοδίνους τοὺς μέν, τὸν δὲ Ναυκρατίτην] Olim τοὺς μὲν ῥοδίνους, quod Verſus minimè ferebat; quare ordinem mutavi, ut hic Verſus præcedenti per omnia reſponderet. Ναυκρατίτης στέφανος è *Sampſucho* erat; quoniam id genus erat excellentiſſimum in urbe *Ægyptiâ*, cui Nomen Ναύκρατις, ut *Stephanus* ἐν πόλεων. *Julius Pollux* Onomaſtic. l. 6. c. 19. Ἀνακρέων δὲ καὶ Μόρτυς στεφανοῦσθαί φησι, τὸ Καλλίνους τὸν αὐτὸν τὸ Ναυκρατίτην στέφανον. Σάμψυχος ἔστιν ἡ. *Naucratis* verò Colonia erat *Ionum* & *Carûm*; de quâre *Herodotus*, l. 2. c. 178. & *Petr. Daniel Huetius* Demoſtrat. *Evangelic.* fol. 132.

§. LXXVI.

1100. Μεγιστῆς ὁ φιλόξενος] Et hoc *Fragmentum* ex

75.

is verò Vir quiſque tres habuit,
quidem duas, alteram Naucratidem.

76.

éſque, Candidus ille, 1100
jam Menſes, ex quo
tur, Amerinâ quoque ſalice,
em bibit dulcem.

77.

–& me famoſum Apud

1100 fol. 671. & 673. ubi ex *Ariſtarcho* tico, *Menodotóque Samio*, per tres totas pafolio explicatur. Laudatur autem ex *Se*-*ναλῶν*. *Megiſten* verò *Anacreontis* Amaſiura *r* memorat Anthолog. fol. 277. quem lo*lo* ad *v.* 1146. Duo Verſus Priores *Phe*de quo Genere diximus ad Oden XXX. *nis* ſuo in loco.

Δέκα ἢ πάντες ἐπωδὴ] *Anapaſtus* hìc etiam *das*, in *Primâ ſede Pherecratii*, quod no-

Σπφανῶτιν τῇ πλόγῳ] Ità *λελυγισμένῳ ἐ ἀναβόμβῳ κ. λ. Suidas* in v. *Ἀναβόμβακαarchus* apud *Athenæ*: fol. 673. *Καὶ λύδιν Καρῶν σίφωνα*. Eſt autem Verſus ex *Iοναδικοῦ* & *Choriambo* compoſitus; nam *ιο* addendum duxi.

Καὶ τρόχα πίνει μολιβδίνα] Verſus *Choriambimeter*, ex Duobus *Choriambis* &c.

§. LXXVII.

Καὶ μ' ἐπέσπερχεν] Eſt pars poſterior *Ioniti*

ἀπ

οθ.

Τί * μὴν πέπαμεν συείλησιν
Κοιλότερα σήθεα
Χειροάμβωμος μύρῳ;

π'.

Ἤλειψα μὲν ἐγώ

ἀπ' ἀλλοτρίου, quam sic adimplens poëta
μ' ἐπλήσθη. Extat hoc Fragmentum ap
nium, οὐκ ἰαμβεῖον ἀλλ' ἀλεξάνδρειον λέξαν, ἐμ
Ἐπαίνετος· ὁ μοχθηρὸν ἔχων φάμελον. Ἀντι
τέρα, Καί μ' ἐπλήσθην, κ. λ. Ed. igitur h
λίθης μείω. At Lectio nostra ἐπλήσθην
ab Eustathio fol. 1876. lin. 11. Ἐπὶ τοῦ πλ
ὁ μοχθηρὸν ἔχων φάμελον, καθ' ὃ δηλαδὴ βα
ὀν. Ἐπαίνετον Ἀνταμένου φαμέλου. Ita Antholog
Ἐγὼ Φαλαντίδης ὁ πλήρης ἀνθράκων. It
πλήσθην. Ita mox v. 1259. πεπλήσθην

cinos facies. 1105

78.

—Thalamum, in quo
nè nuptias-fecit, ſed paſſus-eſt.

79.

que ſubſultas, tubulis
ra pectora
unguento? 1110

80.

im ex *Placentâ* Itrio

Tenu

§. LXXVIII.

θάλαμον, ὃ οὐ Κεῖθ' ἅμα σὺν ἔγημεν, ἀλλ' ἐμόρησεν· ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ καὶ Διαφόρων λέξεων. Καὶ Ἀνακρέων Δ' ἐμόρησεν καὶ ἐπὶ γαμετῆς, ὃν οὐ Κεῖθ' ὁμοῦ σὺν ἔγημε, ἀλλ' m locum & *Euſtathius* fol. 1638. lin. licet omiſſo *Anacreontis* nomine, Καὶ θάλαμον, ὃν οὐ κ. λ. Unde *Anmo-*itum habemus.

§. LXXIX.

μὴν πίτυς] Μὴν lego pro μὴ, quod priùs Extat locus apud *Athenæ*: fol. 687. Ἀνακρέων λέγει, Τί μὴ πίτυς κ. λ. Τὸ δὲ μύρῳ μυρῶν, ὃ εἰς ἐστιν ὁ καρδία, ὡς νῦν πεφηνεμένης τοῖς ὠσὶ δισιν. Et *Plu-*1. fol. 647. Καὶ Ἀλκαῖθ' κελεύει, Καρη αὐτῷ καθὼ τῆς παλαὶ παιδοίσις κεφαλῶ χρῆθ'. Vid. ad v. 454.

§. LXXX.

ἔχησι μὲ ἐτῆτι] Hoc Fragmentum ex *Athenæo*

Ἀστῆ μικρὸν ἀποκλάς,
Οἶνυ δ' ἐξέπιον κάδον.
Νῦν δ' ἁβρῶς ἐρέασαν
Ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ
Κωμάζων παιδί γ' ἁβρῇ.

πα'.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων
Στεφανίσκους θέμυοι νῦν
Θάλειαν ἑορλὴν
Ἀγάγωμεν Διονύσῳ.

πϐ'.

Athenaeo fol. 472. & 646. & *Hephæstione* p. 34 & 61. & *Arsenio* in Collectaneis, sub *Euripide*. *Hephæstion* alitèr ordinat; verùm ego reduco ad notos Numeros, *viz.*, Glyconios, qualis *Od.* LX. Et ex his tribus Authoribus totum Poëmation perficio. *Secundus* & *Quartus* sunt *Pherecratii*, quales libenter *Glyconiis* immiscere docuit ad *Oden* prædictam. Ἴσχιον) πυρριχεῖον λαχεῖν; ἀλλ' σπονδεῖον ἢ μᾶλλον ἡνίμονον. Ἧττον & ἥττων, Diversa invicem & ab hoc.

1113. Οἶνυ δ' ἐξέπιον κάδον] Hunc prætereà Versum ex *Anacreonte* laudat *Pollux* l. 10. c. 26. ubi κάδδον, malè legitur, ut ex *Metro* constat; quinquam aliàs & κάδδος & καδδάριον. *Hedylus* apud *Athenæum*, Ἀλλ' κάδδις χίε μοι κυλίσκην. De hoc *Anacreontis* loco vid. *Bocharti* Ἱεροζοικὸν, l. Vol. I. c. VII. fol. 43. Vox *Latiâ* Civitate donatur, *Cadus*.

1115. Ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ] Ψάλλω hîc *Actiôd*; mox

portiunculatu diſtringens;
ıe ebibi poculum.
autem mollitèr amabilem
citharam, chariſſimæ
ens puellæ *iſti* mollicellæ.

81.

iliis Apii
ıs imponentes, nunc
ı Feſtum
ıus Baccho.

82.

1125. *Abſolutè & Neutraliter.* Πηκτίδα) Muſicum Inſtrumentum, *Musicum Organum.* ἀ
ıdæ, ut *Ariſtox.* Polit. l. 8. De quo *Sappho*,
Παμφίλᾳ καλὰ Πηκτίδι ἀδυμελετάσᾳ, quod
ſe ipſi inventum refert *Menachmus Sicyoni-*
us *Athenæo Lilius Gyraldus.* De *Magade*
v. 1126.

§. LXXXI.

. Ἐπὶ δ' ἐρρέων Σελίνων] Et hoc apud *Athe-*
æ. 674. Laudat quoque *Euſtathius* fol. 1908.
& *Paſchalius* de Coronis p. 67. & ſeq. Item
us *Marſilius* Comment. in *Horat.* &c. Ver-
um hic ad *Tertiam* Oden refertur.
ὦ Σκηψιλοκύπριε Μοῦσα τῶν] Ut Verſus conſta-
ıt, addidi, quod & Senſus poſtulare videtur.
ὦ Ἰονικοὶ ἀπ' ἰλιάσιν, ut v. 90.
ὦ Φιλέρωτες ἑταῖροι] Geminus *Amphibrachys*,
ıtima cujuſque Verſûs ſyllaba *Communis.* Eq.

. Ἀγελαῖοι Δωριῆς] Verſus itemum *Ionicus*
ἀπ', ut v. 1118.

§. LXXXII.

πϛ'.

Πλεκτὰς δ' ὑακινθυμίδας
Περὶ φθέσι λωτίνας ἔθετο.

πγ'.

Ὠινοχόῃ δ' Ἀμφίπολος μελιχρὸν οἶνον,
Τετυκύαθον ἡ κελέβην ἔχουσα χερσίν.

πδ'.

Ψάλλω δ' εἴκοσι, πάσαις
Χορδαῖσιν Μαγάδιν ἔχων. πέ.

§. LXXXII.

1121. Πλεκτὰς δ' ὑακινθυμίδας] Et hoc apud *Athenæum*, ibidem, eópíe folio. Vid. *Casaubon.* ad *Athenæ.* l. 15. c. 5. Vid. *Paschal.* de Coronis l. 2. c. 3. fol. 73. *Hesych.* Ὑακινθυμιὰς) φέρουσαι στεφάνους. Γρ. ὑακινθυμίδας.

§. LXXXIII.

1123. Ὠινοχόει δ' Ἀμφίπολος] Hoc elegans Distichon apud *Athenæum* fol. 474. Et Versus est *Choriambicus*, ex Duobus nempè *Choriambis*, Duobus *Iambis* & syllabâ. Ità v. 1219. Σικελικὸν κέρασον οἰνοκύλῃ δαΐζων. Si unico Versu legas; *Distichon* enim infrà facit.

1124. Τετυκύαθον τὴν κελέβην ἔχουσα χερσὶν] Cùm Versus olim imperfectior esset, legebatúrque Τετυκύαθον κελέβην ἔχουσα, nec ampliùs; Imprimis ad Versum supplendum, Τετυκύαθον scribebam. Ità *Anthолog.* fol. 54. Τετύφθαι per errorem, pro τετρῦφθαι. Tum τὴν antè κελέβην ponebam, deindè χερσὶν post ἔχουσα, ut sit par Versui præcedenti. Quid sit κελέβη diximus ad v. 916.

§. LXXXIV.

82.

Plicatiles Hypothymadas
Circa pectora lotinas posuerunt.

83.

Vinum-ministrabat Ancilla, mellitum utique Vinum,
Tres-cyathos continentem celeben habens manibus.

84.

Canto viginti totis 1125
Chordis, Magadin habens,

O

§. LXXXIV.

1125. Φάσω δ' εἴκοσι πλόκοις] Et hoc Fragmentum apud *Athenæum* fol. 634. & 635. Notandúmque, quòd Φάσω hoc in loco *Neutraliter* ponitur, at v. 1115. *Activè* usurpatur. Versus *Pherecratius* cum *Glyconio* mixtus ut alias. Vocem πλόκοις Carminis gratiâ & Emphaseos addo.

1126. Χορδαῖσιν Μαγάδιν ἔχων] χρ. μαγάδιν. Est autem Μάγαδις sive Μαγὰς & Μαγάδιον, sive Μαγάδη, Instrumentum Musicum, de quo Nos suprà ad v. 1115. item *Athenæus* ibid. *Spanheimius* in *Callimach.* p. 471. §. 2. Item *Pollux* l. 4. c. 8. Titulo, Περὶ Ὀργάνων εὐρεθέντων ἔθνεσιν. Et *Hesych.* Μαγάδις) Αὐλοὶ κιθαριστήριοι. Ὄργανον ψαλτικόν. Ἴων Ὀμφάλῃ, Λυδός τε Μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς. Vid. *Suid.* in v. Μάγαδις. *Gregor. Nazianz.* Τίς ὁ δὺς Τέρπια τλῶ ἐπὶ σήθυς Μαγάδα; *Philostratus*, Καθάπερ αἱ Μαγάδις τοῖς Ὀργάνοις συνοικοῦσι. *Aristot.* Μάγαδιν &

Ὃς σὺ ὑλὴ κερσεσγις
Ἀπολειφθεὶς ὦτὸ μαλῶς

Πηκτίδα idem facit Inſtrumentum, ut
v. 1115.

1127. Ὦ Λεύκασπι, ὡ δὴ ἠδῆς] *Leu*
men Viri *Virgilio*, Æn. l. vi. v. 335.
νεαίζεις, γαυελᾶς, ἀιγολαξαίνεις, κατ' ὄα
χθι, Οἶδ', εἶαι νέα ἀνδρὸς ἀκρόασιαι πελέ

§. LXXXV.

1128. Ἀγανῶς εἶά τι νεβρὸν] Hoc l
à multis laudatur, *Anacreonti* ab omnib
Ab *Athenæo* fol. 396. ab *Æliano*, Hiſtor
7. c. 39. ab *Euſtathio* fol. 711. lin. 34.
Pindari Scholiaſtâ, qui ad *Olympionic.* 3
Ætiùs laudat in Principio; ubi tamen p
lego ἀγανῶς. quod ſequens εἶα idem ſc
ὡς. Item *Sam. Bochart.* Animal. Sacr.
c. 51. fol. 622. & l. 3. c. 17. fol. 881.
autem Metrum ordinâſſe videor, ut ſin
ſus *Ionici* ἀπ' ἐλάσσονος.

1129. Νεοθηλέα, γαλαθηνὸν] Lege

O Leucaſpi; tu autem Juvenum-more-
inſoleſcis.

85.

enitèr, ut hinnulum
enellum, lactentem,
ui in ſylvâ cornutâ 1130
erelictus à matre

Pavi-

um laudârunt. Vid. *Ælianum* loco præ-
to, ubi ex *Sophocle, Euripide, Anacreonte, Pin-
ro,* probat, Cervas etiam Fœminas cornutas dici
Poetis, de quâ re Vide *Nicodem. Friſchlin.* Anno-
. in *Callimach.* Hymn. 3. v. 107. *Pindari* Scho-
ſtes in *Olympionic.* 3. ut ſuprà, Ζλωόδοτος ὁ μισπ-
ίησε, ἀλλ' ταῦρείας τὰς ἡλείας κέρατα μὴ ἔχειν, ἔ-
ίοσης εἰπών. Vid. *Bochart.* Ἱεροζωικὸν, 1 Vol. fol.
98. lin. 60. *Pollux* Onomaſtic. l. 5. c. 12. Περὶ ἐ-
ίφων, κ. λ. Ἀκίρως ἡ ἡλεία· καὶ Ἀναχείων σφάλε-
η, Κερασσῶν ἔλαφον ὠνησάμην. *Callimachus* tamen
ymn. *Dian.* v. 102. De *Cervis* fœminis,——κε-
ίων δ' ἀπιλάμπετο χρυσός. *Scholiaſt.* Σημείωσαι, ὅτι
ὰς ἡλείας ἐλάφους κερατοφόρους εἶπε. *Quintus Cala-
r* l. VI. v. 225. Καὶ τὴν μὲ Χρυσοῖο κεράτος, κ. λ.
ntigonus Caryſtius c. 24. Τὴν ὑ ἔλαφον τὸ δεξιὸν
ους κατοικίσειν. Fruſtrà itaque videntur *Ariſtotelis*
ithoritate abuti, qui illam contra tot Poetarum
ncta ſuffragia opponunt. Illi enim indiſcrimi-
atim ἡ ἔλαφος utuntur pro *Maſculo*, ut *Homerus*
ἵππος pro *Mari* Equo; nam ſic & aliàs ipſe *Ari-
teles* l. 9. c. 4. αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι.
holiaſtes *Homeri* ad Iliad. γ'. v. 24. Αἱ ἡλειαι τῶν
ἐλάφων ἃ κερατοφυοῦσιν.

1131. Ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς] Ego pro ἀπὸ ſub-
tuo ὑπὸ, ex *Pindari* Scholiaſtæ authoritate & Æ-

Ἐπλοήθη ———

πγ'.

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν.

πζ'.

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον,
Πτερύγεσσι κέφαις, 1135
Διὰ τ' ἔρωτα [Κλεοβούλης·]
Οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηβᾶν.

πη'.

Ἐκ ποταμοῦ παναέρχομαι
Πάντα φέρουσα λαμπρά.

πθ'.

liani Marginis; quùm τὸ λὴν minimè ſit repetendum poſt ἀπολειφθείς.

1132. Ἐπλοήθη] Prior hujus Vocis ſyllaba Communis, ut *Anapæſtus* ſit in *Primo* loco, ex Metri lege.

§. LXXXVI.

1133. Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν.] Verſus *Choriambicus*, ex Duobus *Choriambis* & *Spondæo*. Laudatúrque ex *Anacreonte* ab *Hephæſtione* p. 30.

§. LXXXVII.

1134. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον] Hoc *Fragmentum* apud *Ariſtophanis* Scholiaſten fol. 420. Edit. *Frobenian.* Duo Priores Verſiculi laudantur, ut unus, *Hephæſtioni* p. 30. ut conſtans, *Tribrachy, Iambo*, duobus *Choriambis*, *Iambo* & ſyllabâ, Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πανπετόμενος ἁ κέφαις. *Pindar.*

Pythi-

Pavitat : ——

86.

Lacrymoſámque amavit haſtam.

87.

Elevor uſque ad Cœlum
Alis, levibus
Ob amorem [Cleobuli :]
Nec enim mecum vult pueriliter ludere.

88.

E fluvio iterum aſcendo
Omnia ferens ſplendida.

89.

Pythionic. 8. v. 126. Ὁ δ' καλήν τ' νίον λιχὼν Ἀβρόπατρ' ἐπὶ Μιγάλας ἐξ ἐλπίδ' πίπτ' Ὑποπλίεσις ἀνορέας.

1136. Διὰ τ' ἔρωτα Κλεοβούλε] Vocem Κλεοβούλε addidi, ad Metrum ſupplendum, verùm id ex Hiſtoriâ. De *Cleobulo*, *Maxim. Tyrius* §. 8. *Lilius Gyraldus* in *Anacreontis* Vitâ, *Cal. Rhodigin.* l. 10. fol. 821.

1137. Συνηβᾷν] Συμπαίζειν, συναπαίζειν. *Heſych.* Συνὴ) συμπαίζῃ, συναπαίζεις, lege Συνηβᾷ) συμπαίζῃ *n. l.* eadem vox infrà v. 1188.

§. LXXXVIII.

1138. Ἐκ ποταίμιε παντέχομαι] Hoc *Fragmentum* apud *Hephæſtionem* etiam extat p. 30. Prior Verſus conſtat ex *Choriambo* & duobus *Iambis*, Poſterior ſimilis per omnia, excepto quòd ſyllabâ mactetur Sin ἐπαντέχομαι legas, erit *Dactylicus*, *Dimeter*, *Brachycatalectus*.

πθ'.

Μεγάλῳ δ' ὄντί μ' Ἔρως
Ἔκοψεν, ὥστε χαλκεὺς,
Πελέκῃ, χειμερίῃ δ'
Ἔλουσεν ὐ χαράδρῃ.

ϛ'.

Ἀλλὰ πρόπινε ῥαδίνως,
Ὦ φίλε, μηρύς.

ϛα'.

Ξανθὴ δ' Εὐρυπύλη μέλ-

'Ο

§. LXXXIX.

1140. Μεγάλῳ δ' ὄντί μ' Ἔρως] Et hoc apud *Hephæstionem* p. 40. quod ego primus Ordinavi, ut esse palàm est, Carmen *Dicolon*, *Tetrastrophon*, cujus *Primus* & *Tertius* Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, *Monometer*, *Catalectus*; *Secundus* & *Quartus*, *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*, ut *Prima* omnium Ode. Hoc Fragmentum ad *Sublime* omninò pertinet, quod nec *Anacreonti* ignotum noto ad Argument. *Odæ* LXIV.

§. XC.

1144. Ἀλλὰ πρόπινε ῥαδίνως, ὦ φίλε, μηρύς.] Hoc *Anacreontis* Fragmentum laudat *Pindari* Scholiastes ad Olympionic. 7. v. 5. Ubi σοπίνω pro χαλίζομαι. Ità *Pollux* l. 6. c. 30. De Cinædo, Ὁ τὴν πύπτα σοπικῶς. *Demosthenes*, τὴν ἐλευθερίαν σοπικῶς dixit. Vid. *Longin.* περὶ Ὕψους c. 31. *Plutarch.* in

89.

Magnâ quandò me Amor
uciavit, veluti Faber Ferrarius,
ecuri; Hyemalíque
mmerſit in voragine.

90.

Verùm fac mihi copiam tenerorum,
O Chare, femorum.

91.

At flavæ Eurypylæ cordi eſt
Circum

in *Galbâ*, Πρῶτον ὁ Τιγελλῖνος αὐτῇ πίνει τῷ αὐτῷ τρυγλίδας. *Terent.* Hunc vobis deridendum propino. Vid. *Caſaubon.* ad *Athenæ:* fol. 788. Vid. *Harpocration.* in Περιπικρότης, & *Suid.* in ἀφανίσει. Item *Euripid. Rheſ.* v. 405. De voce ῥαδινὸς, infrà ad id v. 1282.

§. XCI.

1146. Ἀνθῶ δ' Εὐρυπύλῃ μίλτον] Hoc Fragmentum extat apud *Athenæum* l. 12. fol. 533. aliquantò corruptius, in quod vid. *Iſaac. Caſaubon.* fol. 845. Ad Hiſtoriam alludit *Plutarchus* in *Pericle*, Τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐλέγχει τοῖς Ἀναμφίοις πεπλάσμασιν, ὧν οἷς ὁ φιλόφωνος Ἀριστόμων ὀνομάζεται, πολλαῖς ἔμπεσὼν ἁλιπλίαις ἐν τῷ Σάμῳ πολέμῳ. Et Scholiaſtes *Ariſtophanis*, Edit. *Frobenian.* fol. 295. *Eurypylen*, *Anacreontis* Amicam, inter alios, memorat *Antipater*, in Nobili illo de *Anacreonte* Epigrammate, *Anthолog.* fol. 277. Ἡ καὶ ἐς Εὐρυπύλλαν, τερπνομερόπων, ἢ Μελιτῆν.

1147. Ὁ

Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.
Πρὶν μὲν ἔχων κεφαλέα,
Καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
Καὶ ξυλίνης ἀραχάλης
Ἐν ποσὶ, καὶ φιλόν
Περὶ πλευρῇσι βοὸς
Νεόπλυτον εἵλημα
Καχλῆς ἀσπίδος
Ἁλοπώλησι κηθελοπόρνοισιν ὁμιλέων
Ὁ παμπόνηρος Ἀρτέμων

1147. Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων] *Artemonem Clazomenium* dicit *Servius* in *Æn.* l. IX. v. 5 *Teſtudinis* Inventorem & *Arietis* repertorem. *Scholiaſtes Ariſtophanis* fol. 295. Συνεχρόνισε δὲ καὶ Ἀρχιλόχῳ ἔτι ὁ Ἀρτέμων· ὃς ἦν ἀφιλοπόνητος. Διὸ δὲ τὸ χωλὸν αὐτὸν εἶναι, ὅπερ ἂν καὶ πολλοῖς, καὶ χρεία μηχανῆς ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος βληθῆναι, ἢ τὸ τοιοῦτον, μετεπέμψαντο αὐτὸν φερ Alii, Περιφόρητον dictum putant, quòd propt chritudinem ab omnibus raperetur, καὶ παχεῖ παρομοίαν ἐπὶ καλῷ καὶ ἀρπαζομένῳ ἀφ' ὅτου πάντα δές. Verùm *Anacreon* probat illum olim *Ma* merum, & *Athenæus* dicit, Illum poſteà ho men adeptum, Διὸ τὸ τρυφερῶς βιῶναι ἐπὶ πολύ χρόνον. Vid. de eo ampliùs apud *Athenæum* 167. & infrà ad v. 1166. Vox περιφόρητος etiam σοφὸς, ut *Scholiaſt.* Ariſtoph. ibid. Καὶ οἱ σοφοὶ, Περιφόρητοι καλοῦνται, undè *Euſtath* 1864. lin. 38. ὁ περιφόρητος Σίσυφος, juxtà *Theogn.* v. 702. Πλείστα δ' ἐπίδοιης Σισύφου Ἀ

Circumforaneus Artemon.
Is quidem olim habens Berbinia,
Veſtes colligatas,
Et ligneas carbatinas
In pedibus, & exile
Circa latera bovis
Nuper-ablutum *corium*, velamen
Carioſi Clypei:
Cum Piſtoribus & voluntariis Proſtibulis
verſatus,
Laborioſus ille Artemon, Mi-

Vid. *Suidam* in v. Ὄζων. Ubi *Ariſtophanis* locum ſimilem laudat, ad hujus Imitationem factum.

1148. Περὶ μὲν ἔχων βερβίκια] κ. βερβίσια. Vid. *Heſych.* & *Caſaubon.* ad *Athen.* fol. 845. Καὶ ὁ Ἀρτεμέων αὐτὸν (Ἀρτίμωνα) ὁπόταν πίνῃς εἰς περιφῶ ἀρρῶστα φησιν, *Athenaeus.*

1151. Ἐν ποσὶ] κ. ὁ ὠδ. Verùm ἀσκεγγάλας ξυλίνας ὁ τὰ ὑποδήματα ἢ σπάλυς.

1155. Ἀρχιπύλιοι] Conditio hominum mediocris & contemptibilis; ut Ἀστοπύλιδες *Ariſtophani*, de rixoſis & ſcurrilibus Mulierculis, Βατταλίκις, fol. 164. ——λοιδορισταὶ δ' ὑπάρχετε Ἄνδρας πονηρὰς, ἄθλιοι Ἀρχιπύλιδες. *Ibid.* Κίθηλοπύρετοισιν) κιθηλοπύρετοις.

1156. Ὁ πανοπόνηρος. Ἀρτίμων] Olim ὁ πόνηρος. Verùm *Ariſtophanes* ὁ πανοπόνηρος legit fol. 295. Et Verſus Poſtulat; eſt enim *Iambus*, *Dimeter*, *Acatalectus*. Non à πονηρὸς, *Impius*, ſed à πόνος, *Laborioſus*; ob ærumnoſam vitam, quam olim egerat *Artemo* iſte, priuſquam ad illud faſtigium evectus fuerit.

1161. Θεω-

Miſeram reperit vitam;
Sæpè quidem in Colliſtrigio ponens
Collum, ſæpéque in Rotâ,
Sæpè tergo Coriaceo
Loro cæſus, comam,
Barbámque avulſus.
Nunc verò aſcendit Currus,
Aureas geſtans inaures,
Filius Cycæ;
Umbellamque eburneam
Geſtat, Muliercularum inſtar.

92.

Fugiamus ab *illius* aſpectu;
Nè te irruens ſenex

Gravi

δὲν ἐφοπτεύῃ τ' ἄνωθεν· αἱ δ' ἔβιασθείη ὠφειλῆῦν τὸ κλινιδίῳ κρεμασῷ πεφῷ τῷ γῆν αὐτῷ περιφερόμενον κομίζεσθ, ἢ λέξ· τῆς κλιδῆναι Περιφόρητον. Idem ferè *Plutarchus* in *Pericle*. Verſum conſtituunt duo *Choriambi* cum *Iambo*.

1167. Φορεῖ γυναῖξὶν αὐτως] *Iambus, Dimeter, Catalectus*, ut *Prima* Ode. Vid. ad v. 315. ubi ex *Callimacho*, Καὶ πάντα κόσμον αὐτως.

§. XCII.

1168. Φύγωμεν ὦν ὠφαίτε] Genus Carminis idem cum *Primâ* Omnium Odâ. Fragmentum hoc apud *Nicandri* Scholiaſten ad *Theriac.* v. 377. Βατῆος) τῷ βακτηρίαν, κατ' Ἀφαίρεσιν τ κάππα, ἀμοίως ϗ Ἀνακρέων ὁ Ἡρωϊάμβοις, ὁ τῷ ἐπιφερομένῳ Ἴππῳ, κ. λ. Tum locus ſequitur aliquantò tamen Corruptus. Pro φόγω μ, lego unicâ voce φύγωμεν.

1170. Οὐ-

Ὦ Νύμφαι κυανώπιδες,
Πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη,
Χρυσῷ δὴ εἰκασμένη,
Συμπαίζουσιν ἐπιτρέφεαι

1170. Οὐλῇ κατ' οὐθ τύψας] *Nicander* ſtes poſt οὐθ patitur lacunam, quam ſuppleo. *Æ.* καπθ & κατ' ἰθ.

1171. Βατηλίᾳ] Verſus quidem pot admittere; verùm credibile eſt, Ità ſcripſiſſe; ut & *Nicander* Βατῆϊ, pro *Heſychius*, Βατηλαν) ῥάβδαν, βατηλ

§. XCIII.

1172. Ὦ νὺξ, παυδυρωτωρ Ἔρως] mentum, licet multimodè corruptu *Chryſoſtomo*, (Orat. 2. De Regno) conſe tat in Editt. *H. Stephan. Remieri*, & *Le* à *Nemine* ſuo *Metro* conſtrictum, à Ne nùs expeditum. Particulam ejus lau *Ælianus*, Hiſtor. Animal. l. 4. c. 2. Ἀ

ità pulſans, 1170
periat.

93.

cuncta-domans Amor,
Nymphæ cæruleis-palpebris,
que Venus,
que aſſimulata, 1175
t; obnixè autem colis

Subli-

moris. Ità enim *Heſych.* Δαμαλ- (lege)
: Ἔρωτα, ἤτοι τὸν δαμαζόντα, ἀληθῶς.
ius, ut Nos nunc ordinamus, ſuis nu-
nt, & ejuſdem ſunt Generis cum O-
i autem *Sublimitas* per totam Oden ſuſ-
in *Odâ* LXIV.

Νύμφαι κυανώπιδες] Pro ᾳ lego ῃ cum
ſtis Viris, præter *Lilium Gyraldum*;
i poſtulante.

φυγέλω τ' Ἀφρηδίτῃ] *Pede Albinovano*
is viſus eſt audaciùs aliquantò dixiſſe,
nireâ *candidiora Nive.* Et aliàs, ——
Nive terra latet. De quâ re *Biblio-*
ſic, Edit. 1703. 1 Tom. p. 194. Vid.
108. & *Martinii* Lexic. Philolog. v.
Vid. *Dion. Chryſoſtom.* Orat. 2.

ου τῷ δὴ ἰύγατρδίη] *Ælian.* Hiſt. Animal.
nc locum tangit, ut modò diximus ad
rsûs autem causâ pro ᾗ ἰύγατρδίη, lego
Reſolutione factâ in priori ſyllabâ &
ibendo, *Senſus* & *Metro* poſtulante. Vid.
70. Huc refer Epigram. *Antholog.* fol.
μλῶς κ. λ.

ἀπαλίζουσιν· ἐπιτρόφοις] Ità *Ionicè* ἐπιτρ-
lum, at in Scanſione, ut ἐπιτρόφῳ, con-
Frequens hæc Συνίζησις. At ᾗ in ſe-

Δ' ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων·
Γενέσθαί σε· σὺ δ' ὑμνῆς
Ἔλθ' ἡμῖν· κεχαρισμένης δ'
Εὐχωλῆς ἐπάκουσον.
Κλεοβούλῳ δ' ἀγαθὸς γένου
Σύμβολος· τὰ ἐμὰ δ' ἔργα
Οἶδ', εὖ νῦν σε δεχέσθαι.

ᾠδ'.

Δοκέω κλύειν γὰρ ἥδε,

Λαλί-

quentem Verſum rejicio. Olim ἐπιτρέφειν, nullo ſenſu, legebatur. *Longepierre* ἐπιτρέφειαι legebat Primus, rectiſſimè. De Voce Ἐπιτρέφομαι vid. infrà ad v. 1226.

1177. Ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων] Olim ὑψηλῶν ὀρέων κορυφάς, magno Verſûs periculo; ſin, ut Nos, tranſponas, & *Ionicum* ὀρέων, ut Commune ὀρῶν, ab ὄρος, *Mons*, per Συνίζησιν Metiaris, de quâ re ſæpè monui & ultimâ etiam Notâ, rectè ſe per omnia habebit terſiſſimum & elegantiſſimum Fragmentum.

1179. Ἔλθ' ἡμῖν· κεχαρισμένης δ'] In fine Verſûs fit *Apoſtrophe* ἔ', quomodò ſuprà ad v. 1176 fieri debuit; verùm ibi, nè inuſitata illa Συνίζησις Imperitioribus eſſet offendiculo, in ſequentem Verſum removimus; aliàs hic.

1180. Εὐχωλῆς δ' ἐπάκουσον] *ge.* ἐπακούειν. Verſus hic *Pherecratius*, quales ultrò *Glyconiis* miſcet ſæpè monui; Vid. v. 1183.

1181. Κλεοβούλῳ δ' ἀγαθὸς γένου] *Ionica* Contractio pro Κλεοβούλῳ, non, ut aliis viſum, *Dorica*; quo modò Κλεόνικος pro Κλεόνικος *Theocrit.* Idyll. 14 v. 13. Θεῦς pro θεὸς *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 58

8

mium cacumina Montium:
eſtor te: Tu vero propitius
ias nobis; acceptáque
a inaudias. 1180
obulo item bonus eſto
ıſultor: Meum etenim Amorem,
, benè te nunc approbare.

94.

idetúrque audire hæc *Imago*, Loqui

Θεόφιλις, *Noſſidi*, Θάγλυνις pro Θαυγλύνης apud *Athenæum*: Caſaubon. fol. 703. Θεύγνιδες pro Θεύγνιδος, *Theocrit.* v. 13. Θάλχαελίας pro Θεοχαελίας *Theocrit.* Idyll 2. v. 70. Θιμοελία, &c. Ejuſdem Generis Θευκυδίδης pro Θεοκυδίδης, quarè *Priſcianus* aliquid paſſus eſt, quandò Θευκυδίδης, ἀπὸ τῆς Θύκης, pro Θρόνος, deducit. l. 2. p. 582. De *Cleobulo*, vid. ad v. 1136. & in Authoris *Vitâ*.

1182. Σόμβυλος. ἢ ἐμὸν δ' ἔεργ'] Pro ἔεργε, quod hactenùs obtinuit, vocem *Homericam* ἔεργ' ſubſtituo, ut ſuprà v. 809. etiamſi ἔεργ' fieri poſſet, ob ſequentem Verſum à Vocali incipientem.

1183. Οἶδ', σὺ νῦν σε δηλόῳς] Olim Οἶδ' ὁ νῦν κ. λι pro quo *Longepierre*, δῆ νῦν σε & οἶδᾶ, νῦν π. aliquid, nec meliùs *Iſaac. Caſaubon.* Diatrib. c. 3. Ὁ νυνὶ, nec meliùs I δηλοῖς. At optimam omnium Lectionem ad oram Codicis ſui *Dan. Heinſius* notârat, Οἶδ', σὺ νῦν σε δηλοῖς, quo nihil verius. Eſt itaque in clauſâ *Pherecratius*, è quibus tota *Ode* XXX. conſtat; at *Glyconii* etiam in eo lubentèr deſinunt, ut notamus ad v. 1080. non rarò cum eo miſcentur, ut ad v. 1180.

§. XCIV.

1184. Δοκῶν κλύειν γὰρ ἡδύ] Hoc Fragmentum ex-

Λαλέειν τὶς εἰ θελήσοι.

ϛ'.

Ἐρῶ τε δῆτα, κοὐκ ἐρῶ·
Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι.

ζ'.

Ἐραμαί γέ τοι συνηθέως·
Χαλέειν γὰρ ἔχεις ἦθος.

η'.

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἔκπω

tat apud *Corinthium* de Dialectis fol. 20. G
minis ad Oden 3. ſpectat. Similis ἔννοια
v. 424. & 449.

§. XCV.

1186. Ἐρῶ τε δῆτα, κοὐκ ἐρῶ] Extat F
tum hoc apud *Hephaſtion.* p. 15. & *Scaliger.*
2. c. 8. Veriſus genus, *Iambus, Dimeter,*
ius. Modeſtum ſuum Amorem hinc innuit
dentem Inſaniam, quam v. 1015. μανίην ἀμ
cat, & v. 1285. ἐρεσσομένην μανίῃσι. De *Platon*
re, & Cæleſti *Venere*, ſive *Uraniâ*, vid. qua
Euripid. Dictyn v. 2. & *Oedip.* v. 17. quib
tur ex *Achille Tatio*, Δύο γὰρ ἐγὼ νομίζω. καὶ
στὺς Καλλὴν πλανωμένας, τὴν μὲ Οὐρανίαν, τὴν δὲ Π
αὐτοὺς δὲ καλοῦς καὶ χαρτοὺς ἅπαν. Ἀλλὰ τὴν μὲ
ἀκήρατον τοῦ θνητοῦ Κάλλους, ἀδιαφθόρον, καὶ ζητεῖ
ἐμπόρου τὴν ψυχὴν φεύγειν· τὴν δὲ Παγκοίνου ἐρρίπτας καὶ
χαρίζεται παντὶ τοῖς ἐμπόροις. Vid. *Platonis*
fol. 318. *Apulei* Apolog. *Cal. Rhodigin.* l. 1

Loqui modò quis velit. 1185

95.

Amóque nempe & non Amo;
Et Inſanio & non Inſanio.

96.

Volo tibi Juveniliter colludere:
Amabili enim præditus es indole.

97.

Me etenim Sermonum gratiâ 1190
Juvenes

25. & l. 23. c. 2. 3. 4. Item *Joh. Meurſ.* in *Lycophron.* v. 112. Elegans autem συναλοιφὴ, qualis illa *Theognidis*, v. 947. Περίκας δ' οὐκ ἴσπρηξα, καὶ οὐκ ἐπίλεσσα πλίσσας, Δρήπας δ' οὐκ ἔδρησ', ἵππους δ' οὐκ ἐπόησ'.

§. XCVI.

1188. Ἔσμαί γε τοι συνῳδὸν] Hoc Fragmentum habet *Maximus Tyr.* §. 8. excepto, quod ille, ut fit, Metri negligentior τὸ γε fit paſſus excidere & pro ἔχις legebat ἔχεις, quod Verſui non congruit. Quicum illo authore verſantur, ſciunt ità ipſum *Homerum* laudare ſolitum, & alios Poetas; quod & aliis πολυφῶς familiare. Τοι in hoc loco minimè *Expletivè* ſumendum, verùm pro σοί. De voce Συνῳδὸν vid. ad v. 1137. Carminis genus ad *Tertiam* Oden refertur.

1189. Χαρίεν γὰρ ἔχις ἦθος] χρ. ἔχεις, ut *Maxim. Tyr.* quod modò obſervabam. Verùm ἔχις Verſui neceſſarium & aliàs *Anacreonti* notum, ut v. 864. Χαρίεν ῥόδον ὃ γῆρας Νεότητος ἔχον ἀδμήν.

§. XCVII.

1190. Ἐμοὶ γὰρ λόγων ἔκπαγλ.] Et hoc Fragmen-

Οἱ παῖδες ἀν φιλοῖεν·
Χαρίεντα γὰρ δίδωμι,
Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

ζ'.

Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι
Τὰ δίκαια [συμπαραχεῖν.] 1195

ζ'.

Ὡς μὴ πρὸς τ' Ἔρωτα
[Ἀκραντα] πυκταλθύω.

ζ'.

Μισέω δ' ἔγωγε πάντας Οἱ

tum apud *Maxim. Tyr.* ibid. excepto, quod pro illius εἶπεν, legam ego, Versûs causâ, ἔφη & mox ante παῖδες præfigam Articulum οἱ & δίδωμι pro δίδω extendam. Genus Carminis idem cum Præcedenti, nisi quòd Versus *Secundus* ad *Primam* Odem, Reliqui ad *Tertiam* pertineant.

1192. Χαρίεντα γὰρ δίδωμι.] Χαρίεντα sunt valdè Elegantia, recondita, miniméque vulgaria & τοῖς χυδαίοις opponuntur. Ità Γραμματικῶν χαρίεντες, pro πολυμαθέσι. Ità *Platoni* & *Aristoteli*, Οἱ χαρίεντες opponuntur τοῖς πολλοῖς· ἤγουν τοῖς τυχοῦσι καὶ χυδαίοις, οἱ χάριτός τινος μετέχοντες λεπτῆς καὶ παιδιώσεως, ut *Eustratius*. Ità suprà v. 894. Χαριέντως τὰ μανῆναι τυγεῖν, ἐντέχνως καὶ σοφῶς μανῆναι, ἢ μανίαν σοφιστικῶς θέσθαι. Undè *Orpheus* etiam Poeticum Furorem vocat μανίας χαρίεσσας. Vid. *Isaac. Casaubon.* ad *Athen.* l. 1. c. 1. fol. 4. lin. 60.

1193. Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.] Λέγειν & εἰπεῖν pro ᾄδειν poni, diximus ad v. 892. & 961.

§. XCVIII.

1194. Καλόν ἐστι.] Ἴδιον ἀφροδισίων καὶ ἀκολασίας. ἀδικίαν ἐκάλεν· τοὺς δὲ σωφρονοῦντας, δικαίους. Vid.

enes utique amaverint :
gantia etenim & venusta profero ;
gantia etiam novi dicere.

98.

lchrum est Amantibus
uæ Justa sunt *invicem-retribuere*. 1195

99.

Jt nè adversus Amorem
'emerè contendam-obstinatiùs.

100.

Odi verò ego Omnes, Qui

Vid. *Dan. Heinsii* Not. in *Hesiod.* c. 6. p. 211. Et hoc Fragmentum habet *Maxim. Tyr.* ibidem ; at *Sensum*, non *Metro*, nec ipsis *Verbis*: Ille enim, Καλὸν εἶναι πρὸ ἔρωτος τὸ δίκαιον. Ἐρῶσι, non ab Ἔρως, tum enim ἔρωσι, sed à Participio ἐρῶν. Vocem συμπαιγχεῖν ex meis addo, ad *Sensum* dilucidandum & *Metrum* implendum: Eodem respicit illud *Sophocl.* Ajac. v. 523. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ δίκην δίκη. Gratia Gratiam parit.

§. XCIV.

1196. Ὡς μὴ πρὸς † Ἔρωτα κ. λ.] Extat hoc Fragmentum apud *Eustath.* in *Homer.* fol. 1322. lin. 53. Ὡς μὴ πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω. Pro quâ ultimâ Voce, πυκταλεύω legendum probat Etymolog. M. in v. Ἐντερομαλίζομαι. Ἀνεστὼς ego addidi & † ad Ἔρωτα, & sic *Pherecratium* cum *Iambo*, *Dimetro*, *Catalecto* perfeci. Verùm nuper in hoc Fragmentum incidi plenius & correctius, quod infrà exhibemus ad v. 1382.

§. C.

1198. Μισῶ δ' ὅτις ἄγαμος πόλιν] Extat hoc Fragmentum

ſordidâ ſunt indole,
ix agnoſcunt;
)d *Simplicitas* ſit maxima
um placidarum.

101.

:, tolle me purpureâ In-

commendatam, at vix ullibi nunc reperiendam,
t certè nullo in honore habitam; imò conculca-
n & perpetuis injuriis obnoxiam; de quâ re vi-
ant, qui ſe *Chriſtianos* ſimulant, nec *Chriſtum* ta-
en omninò attenduntur.

1202. Τῶν ἀβαυζομένων.] Ἀντὶ τοῦ, τῶν ἀναιδῶν καὶ θρασυομένων. *Etymolog.* M. in v. Ἀβαυκίς. Fit au-
em ἀβαυζόμενος, ab ἀβαυκίω, voce *Homericâ*, Odyſſ. δ'. v. 249. Ἀβάκητον. Exponitur ἀνύποπτον. Eodem
Senſu *Sappho*, apud *Etymolog.* M. in v. Ἀβάκητον.
Ἀλλά μ' ἐς ἔμπας πολύμητον ὄρμαν' ἄκαν' ἀβακήτα
φρένα ἔχει. *Aſt ego non ſum facilis moveri; Mens mi-
hi mutæ pecudis ſed inſtar.* Quæ noſtra Verſio vim
vocis omnem exprimit. Vid. *Pſalm.* 131. v. 1. 2.
Verſus itidem *Dactylicus*, demptâ unâ ſyllabâ.

§. CI.

1203. Φίλε' αἰεί μοι προφυγεῖν.] Hoc Fragmentum
laudat *Athenæus* l. 13. c. 8. fol. 599. Καμωιλίων δέ
φησι τὸν ἐρώμενον Σαπφοῦς, Καὶ λέγειν πολλά, φησιν, εἰς αὐτὴν
παιδικῶς ὑπὸ Ἀνακρέοντος· πάλιν, & tum ſequitur
hoc Fragmentum, mancum quidem & adeò corrup-
tum, ut *Iſaaco Caſaubono* viſum ſit illud udo digi-
to tranſire. Σφαῖραν & Σφίγγ' αἰεί, δοῦναί μοι προφύγ'.
De hoc *Anacreontis* Odario, & *Sapphûs* elegantiſſi-
mo ad id Reſponſo Nos pleniùs in *Vitâ*. Sed, ut
diximus, magna pars hujus fragmenti valdè labo-
rat; de quâ re nè verbum quidem *Caſaubonus*, pa-
rùm *Stephanus*, nihil alii: omnes manus hìc dede-
runt.

Ἐνιβάλλων, χρυσοκόμης
Ἔρως, σὺ νεφέλῃ,
Ποικίλῃσι λαμβάνων πτερύγεσσι·
[Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ]
Συμπαίζειν προκαλεῖται·
Ἡδὺ, ἔστι γὰρ ἀπ' ὀϊκτίστου
Λέσβου, τὸ μὴ ἐμὴν κόμην,
Λάθικε γὰρ, καταμέμφεσθαι·

runt. At nobis nihil desperandum. Cùm opiâ librorum nihil ampliùs potuerim; quoc ctando assequi potui, feci. Quod unicum a Sensum supplendum, intrà Cancellos cogo: de quibus non moneo, rectè se habent. Ad hic solito sublimior: Credas Poetam Poetri re. Versus autem hic primus est *Paonicus, ter*, constátque ex *Paone* secundo & *Paone*

1204. Ἐνιβάλλων χρυσοκόμης] Versus *Ionic* stans ex *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος & *Paone* prin *Choriambo*; ultima enim Communis. Χρυ ἔρως dicitur, ut suprà v. 103. χρυσοχαίτης, πάντο χρυσοπλόκαμος. Legitur & χρυσόκομος

1205. Ἔρως σὺ νεφέλῃ] Olim ἔρως νυὶ, n pliús. *Homerus* priùs dixerat, *Minervam* volvisse περφυρέῃ νεφέλῃ, *Iliad.* ε'. v. 501. ea assumenta *Anacreonti* non erunt dedecori sus constat ex *Iambo* & *Choriambo*.

1206. Ποικίλῃσι λαμβάνων πτερύγεσσι] Fac corrupto νυὶ ποικίλου λαμβάνω. Versus *Tro* ex Quatuor *Trochais* & *Amphibrachy*.

1207. Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ] Hunc Versi *Sensum* implendum, ex meis addidi; Canc men circumseptum, nè fraudem sancto Poe re videar. Est autem Carmen *Pherecratium*

Involvens, auricome
Amor, in Nube,
Diverſicoloribus ſuſcipiens alis.
Tuæ etenim illecebræ meum pectus
Ad laſciviendum provocant:
Aſt illa (eſt enim ab amœnâ
Lesbo) meam quidem comam,
(Cana enim illa) vituperat:

Ergà

ſequens ipſius Poetæ; ea enim admittunt in *primâ* ſede *Iambum*, vel *Spondæum*, æquè atque *Glyconium*.

1208. Συμπαίζειν ϖϱοκαλεῖται] Hic Verſus ſanus ad nos pervenit & eſt quoque *Pherecratius*. Ità χεῖλος deſcripſit ϖϱοκαλέμβιον φίλημα, v. 415. Τὰ δ' φίλτϱα δ' Ἔϱωτος· εἰς τὸ συμπαίζειν ϖϱοκαλεῖται.

1209. Ἡ δ', ἦτιν ϱ' ἀπ' εὐκτίτου] Tres exhinc Verſus *Glyconii* & Quartus abinc *Pherecratius*, ut v. 1207. 1208. Pro εὐκτίτου autem ſubſtituo εὐκτίτου, non ſimplici ratione: Nam ut detur illud *Epitheton Lesbo* congruere, certè tamen ſcribendum eſſet εὐκτιτῆς. Verùm εὐκτίτου eſt utriuſque Generis & Vox *Homerica*, ut *Iliad.* β. v. 592.——ἐϋκτίτου Αἴσυ. Et *Homerus* etiam Λέσβον ἐϋκτιμένην vocat, *Iliad.* ι. v. 129. De *Leſbiis* Mulieribus, quòd ſint formoſæ, *Euſtath.* in *Homer.* fol. 751. lin. 15. Vid. ad v. 512. Videntur autem, ut *Hermeſianax Colophonius*, & *Chamæleon Heracleotes Ponticus*, ad *Sapphonem* & de *Sapphone* hæc dici; ut oſtendimus in Authoris *Vitâ*; ubi & *Anacreontem* ipsâ *Sapphone* paulò ſeniorem oſtendimus; licet eidem ſupervixerit, haud paucis annis; utpote qui fermè Nonagenarius occubuit.

1211. Ἀδικὴ γὰϱ. καλλιμύϱφιττα] *Sapphone* valdè juvenculâ *Anacreon* caneſcere incepit; verùm ille ad ſeram uſque ſenectutem duravit, illa mediis ferè annis

Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκοντα.

ξε'.

Νῦν δ' ἀπὸ μοῦ πόλεως
Στέφανος ὄλωλεν.

ξγ'.

——— ἀσήμων
Ὑπὲρ ἑρμάδων φορεῦμαι.

ξδ'.

Τραπέζαί τε κατηρεφέες
Παντοίων ἀγαθῶν.

ξε'.

Σικελικὸν κότταβον

nis abrepta; quæ alia fuit cauſa; quòd ta
quam fecerint, qui συγχεσισμὸς minus att

1212. Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκοντα] Pro ἄλλ
priùs obtinuit, ἄλλον lego. Deſiderantûm m
bio, per verbum Χάσκειν exprimitur; ut Ariſ
ſtor. Animal. l. 9. c. 8. Πίνουσί τι ἀεὶ τ
ως κατεχὸν Χάσκοντες. Et Χάσκειν τινὰ, vel πρός
citur. Ariſtoph. fol. 335. Σὺ δ' χασκάζεις
λακρύων. Scholiaſt. Χασκάζεις) ἀντὶ τοῦ, ἐπιπ
διξόμενός τι καὶ λαψόμενον· διερμηνεύων.) Dicitu
ναχάσκειν τινί, ut Ariſtoph. fragm. p. 18. ex
me: l. 3. Et χάσκειν τὴς τὸ στόμα θηρεῦ τινα,
c. 4. v. 19. & 31.

§. CII.

1213. Νῦν δ' ἀπὸ μοῦ πόλεως] Hoc Fragmen
pud Pindari Scholiaſt. ad Olympionic. VIII.
Vid. Thren. Jeremiæ c. 5. v. 16.

§

Ergà autem alium aliquem oſcitat.

102.

Nunc quidem ab Urbe
Corona cecidit.

103.

——latentibus
Super ſcopulis feror.

104.

Menſæque onuſtæ
Omnimodis bonis-ferculis.

105.

Siculum Cottabum
Inflexo-

§. CIII.

1215. Ἀφήμων ὑπὸ ἑρμάδων φερεῦμαι] *Heſych.* v. ἕρμα. Τὰ πυκνὰ καὶ ἐπικυμαινόμενα, ἀπὸ μὴ βλάπτειν, τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ Ἀνακρέων, ——ἀσύμων ὑπὸ ἑρμάδων φερεῦμαι. Ibi quidem ἑρμάτων legitur, & ſub v. ἕρμα, at ἑρμάδων omninò ſuadet legendum *Harpocration* v. ἑρμάς. Corrige etiam *Suidam* v. ἕρμασιν (& lege ἑρμάς) ὑφαλοῖς πέτραις. Carminis genus ad *Tertiam* Oden refertur.

§. CIV.

1217. Τραπέζαί τι κατηφεῖς] Laudat hoc Fragmentum ex *Anacreonte Athenaus*, l. 1. fol. 12. lin. 2. &c.

§. CV.

1219. Σικελικὸν κότταβον] *Athenaus* & hoc Fragmentum laudat l. 10. fol. 427. Vid. *Pollux.* Ou

Ἀγκύλη δαΐζων.

ξς'.

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
Πρὸς τὴν μητέρ' ἔφη.

ξζ'.

Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς
Κόμης ἄμωμον ἄνθος.

ξη'.

Θρηϊκίλλου σίονται χαίτιλλοι.

mastic. l. 6. c. 19. *Meurs.* De Ludis Vet. 28. v. Κοτταβισμός. Vid. *Athena.* fol. 66 Cottabo. *Critias* ibid. Κότταβος ἐν Σικελί νὸς, ὀκτάπους ἔργον· Ὃν σκοπὸν εἰς λαμπρῶν ἠγωνίζετο. Vid. etiam *Athenæi* fragmenn *Isaco Casaubono* servati, in Not. ad l. x fol. 782. lin. 42. Ἀγκύλη, κ. λ. Item Ἀγκύλη. De Versûs genere, Vid. ad v. 11 1220. Δαΐζων] Vid. *Hesych.* in v.

§. CVI.

1221. Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ] Hoc Frag *Hephæstion* habet, & ex eo *Scaliger* Poet. l. qui unico Versu totum includit, his Verbi *Anacreontem* alternantur *Ionicus* & *Anapæ* sine fatali Viro illi Venustate. Ego in d siculos resolvo, ut constent singuli *Anapæsti* riambo; vel *Ionico a minore* & *Ana* Videm enim est.

Inflexo-cubitu emittens. 1220

106.

Siculus argutus vir
Ad Matrem dixit.

107.

Detondisti mollicellæ
Comæ inculpatum floſculum.

108.

Threſſam concutiens comam. 1225

Non

§. CVII.

1223. Ἀνὴρ Σικελὸς ὀξὺς ἀπλῶς] Hoc Fragmentum extat apud *Stobæum* fol. 410. §. 64. Prior Verſus, qualis v. 1221. & 1222. Alter ejuſdem generis atque *Primæ* omnium Ode. De *Smerdie Polycratis* Amaſii attonsâ Cæſarie & *Anacreontis* ſuper eâ re nobili Cantilenâ, diximus in Poetæ *Vitâ*, §. XIV. Ex hoc ἄσματι Unicum hoc λιπαροπλοκάμου ad Nos pervenit; niſi fortè & ſequens Verſiculus.

§. CVIII.

1225. Θρηϊκίην σείοντα χαίτην] Et hoc videtur ex illo Naufragio emerſiſſe, extat autem apud *Etymolog. M.* v. Σίτος. Ubi σείοντα, non σείοντα, legendum contendit, quanquam & σείοντα poſſit *Primam* corripere. Θρηϊκίην autem τρισυλλάβως legendum, quaſi ſcriberetur Θρηΐκην, ob Verſum; ut ad. v. 946.

ξθ'.

Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης ἐπιτρέφομαι.

ο'.

Κνίζη τὶς ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
Σίλλῳ διὰ μαργοσύνιλλο.

οια'.

Μελαμφύλλῳ δάφνῃ,
Χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ ταινιαλίζῃ.

οιβ'.

Μυθηλαὶ δ' ἐνὶ πήσῳ

§. CIX.

1226. Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης ἐπιτρέφομαι] Extat *Longinum* περὶ ὕψους, §. 31. ubi Codex *Vatica* 194. Θρηκίης legit. Videntur hæc πάλαι Θρηκ spicere, cujus proterviam tangit Od. LXI. Ἐπι μαι sonat, *Amo, Curo, pra amore respicio.* L Ἐπιτρέφονται δὲ καὶ τὰπίσω, ὥσπερ οἱ δυσέρωτες *Empiricus*; Μὴ ἐπιτρέφεσθε ἡμῶν τὸ ἦθος. Vid. *ri* Interpretes ad Iliad ξ. v. 496. v. Ἐντρεπαλιζ & *Platonis* Epigr. *Apuleii* Apolog. p. 250. πᾶς τις ἐπιτρέφεται [ὠφελητὸν καλόν.]

§. CX.

1227. Κνίζη τὶς ἤδη, κ. λ.] Extat *Etymolog.* Κνυζεμός. Item *Euſtath.* fol. 1746. lin. 14. ul νομαι rectè pro *Etymologi* χρυομαι. *Iambus, T ter.* Eſt autem aliàs ὁ καὶ ἡ πίπερ, ut πιπ πίπιρ. *Plutarcho in Numâ*; *Ionicè* πίπερι, ut de quâ re diximus ad v. 527. Idem πίπερι, ἀ

1228.

109.

on ampliùs Threſſam reſpicio, *neque curo.*

110.

Ortica quædam jam & matura fio ropter tuam inſaniam.

111.

Nigris-foliis-pullulante Lauro 1230
Viridique Olivâ decutit.

112.

Seditioſique in inſulâ Maximâ

1228. Σὺ δὲ μαρτυρεῖς] Imitatio & *Parodia* Homerica: ut *Iliad. δ.* v. 72. Ἦ διὰ μαντοσύνας.

§. CXI.

1229. Μελαμφύλλῳ δάφνῃ] Laudat hunc locum *Sophoclis* Scholiaſtes, ad *Antigon.* v. 138. Ὅτι παλαιοὶ καθ' ὑπερβολὴν τὸ ἀγαθὸν εἰώθασι, καθάπερ καὶ τὸ Ἀνακρέοντος. Μελαμφύλλῳ δάφνῃ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ παλαίζει.

1230. Παλαλίζει] Idem quod παλαίω, ut vult modò memoratus *Sophoclis* Scholiaſtes. De παλαίω, v. 1229. De παλαλίζομαι, infrà ad v. 1236. Suſpicetur aliquis hoc in loco παλαλοῖ legendum.

§. CXII.

1231. Μοῦνται δ' ἐν ὕδατι] Hoc Fragmentum extat apud *Euſtath.* fol. 1901. lin. 44. Item *Brev. Schol.* in *Homeri* Odyſſ. φ. v. 71. Etiam *Etymologicum* M. laudat ex ſecundo Μελῶν *Anacreontis*, v. Μοῦσα, ubi pro μοῦσαι legendum μοῦνται. Verſus

Μεγίστῃ διέπουσιν
Ἱερὴν ἄχυ [Σάμιοι.]

ριγ'.

Τὴν Σάμον, ἄχυ Νυμφέων.

ριδ'.

Ἐξαιρε, παῖ, θώρηκα, κἀμοὶ τ' ἀσπίδα.

ριε'.

Τὰ Ταντάλου πάλαντα ταναπαλίζει

Pherecratius, de quo ad *Od.* xxx. De *Samiis* tem quorundam contra *Polycratem* reluctant que ille Technâ ex Insulâ eos ablegârit, vi *Herodot.* l. 3. c. 44. Μυθηται) Σπασασαί.

1232. Μεγίστῃ] Μεγίστην νῆσον καλεῖ τὴν Σά ηπικῶς, ὁ μεγάλην ὄσαν· ἢ διὰ τὸ ὑψηλ· οἱ γ οἱ Ἕλληνες Σάμον ἐκάλεσαν τ' ὑψηλὸν τόπον. D *ribus* Insulis, vid. *Eustath.* in *Dionys.* Perieg Et *Seldeni* Notas in *Draytonis* Polybion Est & hìc *Pherecratius*.

1233. Ἱερὴν ἄχυ Σάμιοι] Σάμιοι ad versum ciendum, Sensu dirigente, addo: *Samum* intelligi omnes consentiunt, cùm de *Samiis* ribus Poetam loqui fateantur. *Sacram* autem *Emphaticè* vocat, ob *Junonem*, de quâ *Vir* l. 1. v. 19. Quam *Juno* fertur terris magi bus unam, Posthabitâ coluisse *Samo. Dionysius* v. 534. Καὶ Σάμῳ ἱμειρόεσσα. Πελασγίδες ἔδ ενες. Hinc *Ovidio*, *Junonia* audit, *Metamo* Et de *Junonis* Templo in *Samo*, Nos in Autl tâ. Ἱερὸς, ὡδὶ τόπος ὁ χειμάρρους, ὃ ἱέρεται

Maximâ adminiſtrant
Sacram Civitatem Sami.

113.

Samum, Nympharum urbem.

114.

Attolle, puer, merum & mihi Choam
infunde. 1235

115.

Tantali Talanta ponderantur.

Hoſpi-

Ἄχθ., περὶ σφοδρότητος καὶ ἀνεσιμότητος καὶ εὐσέβειαν δηλοῖ. Ὄσιθ., περὶ δὲ καθήκοντθ., καὶ νομίμου, ἢ δικαίου.

§. CXIII.

1234. Τὴν Σάμον ἄσυ Νυμφίων] *Heſych.* v. Ἄσυ νυμφίων, τὴν Σάμον Ἀνακρέων, ἀπὶ ὕσπερον εὐύδρ. ἰόντα. *Hom.* Hymn. *Apoll.* v. 41. Καὶ Σάμ. ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.

§. CXIV.

1235. Ἔξαιρε, παῖ, θώρηκα, κἀμοὶ τὸν Χοᾶ] *Iambus, Trimeter.* Extat apud *Ariſtoph.* Scholiaſt. *Acharn.* fol. 305. Confer *Suidam* v. Θωρήξασθ. Θωρηχθεὶς εἶναι, *Theogn.* ἀκροθώρηξ, *Lucian.* ἐπαφρίζοντα πρὸς φρένα θωρηχθεὶς, *Nicander.* De quâ re vid. Ἀθηναίου Ναυκρατίτου, ſive *Eſtheram* noſtram ad v. 64. Τὸν Χοᾶ) Ab *Attico* Χοεὺς, pro Χοῦς. Vid. *Euſtath.* fol. 1401. lin. 1.

§. CXV.

1236. Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντωλίζεται] Verſus itidem *Iambus, Trimeter*, idque Purus. De *Tantali* vocatis Talentis, *Plutarch.* in Ἐρωτικῷ, fol. 759. Ταὐτὸ τοῦθ' ὃ Ταντάλου λεγόμενον τάλαντον ἀνταξιον ἐπινίσει,

ριζ'.

Ξένοισιν ἐστὶ μειλίχοις ἐοικότες.

ριζ'.

Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι γῆρας ὅλ
Ἀντεχεν.———

ριη'.

Παρὰ δ' ἦυτε πυθόμην σὲ,
Κατέδυν ἔρωτα φθύγων.

ρι'θ.

Κλῦθί μυ γέρον[illegible], θύθειρα, χ
πλε κύρη.

ἐστίωσα, de *Amore* loquens. Vid. *Suid.* ἐ
Ταυπάλω. *Apoſtolii* Proverb. 18. §. 14.
nes noſtras *Pindaricas* p. 120. De voce Τ
μαι, ad v. 1230. Literâ Τ *Ennius*, ſimili hu
eſt, O *Tite*, tute, *Tati*, tibi tanta, Tyran
ſti. Ità *Euripides* παλύσιγμος, *Medea*. v. 4
σὲ σ', ὡς ἔστιν. Ἐλλήνων ἔσω. Vid. Nos in lo

§. CXVI.

1237. Ξένοισιν ἐστὶ μειλίχοις ἐοικότες] Ext
Hephaſtion. p. 15. ubi tamen, Ἐστὶ ξένοισι, n
nùs purè aut numeroſè. Verſus & hic *Iambi*
meter & purus.

§. CXVII.

1238. Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι] Verſus
mus, *Tetrameter*, *Brachycatalectus*. Laudat

116.

Hoſpitibus eſtis candidis ſimiles.

117.

Cum Riſu, cúmque Amore ſenium fortunandum
Obtendens.

118.

Quando autem audîeram te, 1240
Submiſi me Amorem vitans.

119.

Audi me ſenem, ô Capillis-decora, aureis-veſtibus Puella.

Præ-

ſtion. p. 131. Pro ejus verò ἄξω, corrige ἄξον, ut ſit τὸ γῆρας ἄξον τὰ ἄλλα.

§. CXVIII.

1240. Παρὲκ δ' ἴστι πυθμένα σε] Et hoc Fragmentum apud *Hephaſtion.* p. 40. qui unum facit ex illo *Paonicum*, ex tribus nempè *Paonibus* tertiis & duobus *Trochais*. Ego in duos Verſiculos divido, ut ſit Prior *Paonicus*, *Monometer*, conſtans ex duobus *Paonibus* tertiis; alter ad *Tertiam* Oden referatur. Lego autem σὲ, pro ϑ, poſt πυθμένα, nè bis ϑ dicatur, πυθμένομαι verò & *Accuſativo* gaudet.

§. CXIX.

1242. Καλῶ μὲν γέροντ' ϑ'] Extat apud *Hephaſtion.* p. 19. & *Scaliger* Poetic. l. 2. c. 10. qui nempè omnia *Anacreontica* exindè haurit. Verſus autem *Ditrochaeus*, *Tetrameter*, *Acatalectus*.

1243. Ὅτε τὸν

ρκ'.

Ὀρσολόπος γαὴρ Ἄρης Φιλέῃ μ' αἰ

ρκα'.

Οὐδέπι τοι πρὸς θυμὸν ὅμως γ' ἀδιάστως.

ρκβ'.

Ἡδυμελὲς, χαριέστατα χαλιδεῖ.

ρκγ'.

Ἀρθεὶς δ' ἥντ' ἀπὸ λθηγάδος πέ
Ἐς πολιὸν κῦμα. κολυμβᾶς μεθύο

§. CXX.

1243. Ὀρσολόπος δ' Ἄρης] Et hoc phaſtion. p. 51. ubi tamen malè ſcribitur corrigo ὀρσολόπος. Quæ Vox, licet ign cis, Nepotes & familiam habet: Ὀρσολοπ Heſychio notatur ex Æſchyli Perſis v. 10. πτόω, Homer. Hymn. Mercur. v. 308. in cum vid. quæ Nos. Ità infrà v. 1256. unde ἀπεροπτόω. Verſus Dactylicus, conſta bus Dactylis & duobus Trochaïs.

§. CXXI.

1244. Οὐδέπι τοι πρὸς θυμὸν] κ. κατὰ tat apud Hephaſtion. p. 4. Καὶ παρ' Ἀνακρ λογείοις, κ. λ. ubi οι in ἀδιάστως pluribus probatur eſſe Brevis.

§. CXXII.

1245. Ἡδυμελὲς, χαριέστατα χαλιδεῖ] Hoc

120.

Prædator enim Mavors amat quidem bellum.

121.

Nec omninò ad Animum, veruntamen indubitantèr.

122.

Suaviſona, amabilis Hirundo.

123.

Quandò ſublevatus à Leucade Petrâ
In canum fluctum urinor, ebrius Amore.

Auro-

creonte laudat *Hephaſtion.* p. 22. & *Plotius* de Metris p. 1638. Vid. ad Od. XXX. eſt autem χαλιδὼν, ὁ & χαλιδὴ, ἧς. ἀ.

CXXIII.

1246. Ἀφῆς δ' ἐμὲ καὶ Λευκάδος] *Hephaſtion.* p. 70. cui dicitur *Anacreontis* σκῶμμα. Aliud *Homeri* λευκὰς πέτρη. *Odyſſ. ε.* v. 11. de quâ Nos in locum. Aliud Λευκὰς νῆσος, ut Nos in *Euripidem.* De hâc autem *Leucade* rupe, quæ & *Leucadia* dicta, *Strabo* l. 10. fol. 452. *Mela, Ovidius* in Epiſtola, *Sappho Phaoni, Joſeph. Scaliger* in Lectionibus *Auſonianis* & quicumque *Sapphûs* & *Phaonis* Hiſtoriam tangunt.

1247. Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβᾷν] De ſaltu ex *Leucade* petrâ in Mare, quo Amoris ignis creditus extingui, prædicti Authores. *Ibidem,* Μαινόμενον ἔρωτα) Hunc locum alludit *Philoſtratus,* Icon. l. 1. in *Ariadne,*

ρκδ'.

Τῇ χρυσοπέπλῳ, Μῦσα,
Χρύσιον ὕμνον ἄειδε κύκνῳ.

ρκε'.

——————ἀλλ' ἰαίνῃ
Τἄμ' Ἔρως ὁ χαρσαλίζων
Σπλάγχνα, δᾷδ' ἔχων γαλήνην.

ρκς'.

Διονύσου σαυλαὶ Βασσαρίδες.

ρκζ'.

Ἐν βότρυσιν Κυθήρη.

adne. Ἀλκμᾶνι δὲ σείλας ἑαυτὸν πρὸ τῆν κεφαλῆ ἀνθίσας ἔρχε.) παρὰ τὴν Ἀρειδύλιν ὁ Διόνυσος, τῷ ἔρωτι, φησὶ ἐξ ἐπιφανοῦς ἐρώτων Τάμ. Oppianus imitatus, *Halieut.* l. 5. v. 603. —— μεθύσσων ἔρωτι. Vid. *Conrad. Ritterſhus*, in 4 & ad *Halieut.* l. 4. v. 671. & ad *Cynegetic.* 576. Verſus *Cheriambicus*, ex tribus *Choe* conſtans, cum *Amphibrachy*.

§. CXXIV.

1248. Τῇ χρυσοπέπλῳ] Ordo, Ὦ Μῦσα, ὕμνον ἄειδε τῇ χρυσοπέπλῳ κύκνῳ. Vid. *Sc* Poetic. l. 2. c. 8.

§. CXXV.

1250. Ἀλλ' ἰαίνει Τἄμ' Ἔρως ὁ χαρσαλίζων] erat Ἔρως ἰαίνει χαρσαλίζων. Levi Nos negoti *choïcos*. *Dimetros*, facimus; at cùm Seriùs id fa

124.

Auro-veſtitæ, ô Muſa,
Aureum hymnum canas Puellæ.

125.

——————at fovet
Mea Cupido ille titillans
Viſcera, lampadem habens ſerenam.

126.

Bacchi molles Baſſarides.

127.

In Racemis Venus.

Non-

extra numerum poni neceſſe eſt. Idem *Scaliger* laudat *ibid.* *Alcman*, apud *Athenæ.* fol. 600. Ἔρως μὲ δ' αὖτε Κύπριδος ἵκτα Γλυκὺς κατείδων καρδίαν Ἰάνθη. De voce Γαργαλίζω vide ſuprà ad v. 938. Item *Eratian.* v. Γαργαλισμός.

1251. Δᾷδ' ἔχων γαλήνῃ] Γρ. γάλλῳ. Poteſt & γαλήνῃ ſtare per Appoſitionem.

§. CXXVI.

1252. Διωκάσι σαυλαὶ Βασσαρίδες] *Hephaſtion* laudat p. 40. & exindè *Scaliger*. De Voce σαυλὸς & σαυλῶμαι diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 39. & mox 1284. ad Σαυλὰ βαίνειν. *Ibid.* Βασσαρίδες) *Bacchi* famulæ, quæ & Βασσάραι, ut ſuprà v. 920. ubi tamen legendum בסר & בצר ὄμφαξ.

§. CXXVII.

1253. Ἐν βότρυσιν Κυθήρη] *In Vino* Venus. *Scaliger* laudat ex *Anacreonte*, Poetic. l. 2. c. 8. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 772. Οἶνος ὃς μανίαν

ξλη'.

Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἴλαμψε Πειθώ.

ξλθ'.

Πολλὰ δ' ἐείξεσμον Διθύραμβον.

ξλ'.

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν.

ξλα'.

Βέλεα ἠπεροπὸς ἦμιν εἶναι;

ξλβ'.

Τίλλε τὰς κυάμους ἀσπιδιώτης.

ὅτε Θ· ἀπὸ ἔσω Κύπρις. Verſus genus refertu
mam Oden.

§. CXXVIII.

1254. Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἴλαμψε Πειθώ] L
Anacreonte Scholiaſtes *Pindari*, ad Iſthm
v. 9. Et ut hìc *Anacreon* dicit ἀργυρέη Πειθώ
Pindarus, Μῶσα φιλοχρύσου & ἀργυροδίφρου
ἀοιδά. Uterque, ut fertur, ſtrinxit *Simonid*
primus μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ ſcripſit Encomia.
Nos in Prælectionibus *Pindaricis* fol. xi. I
cum *Tzetzes* tangit, Chiliad. iii. v. 83
Κότ') *Ionicè* pro πώτ', ut ὄκως pro ὅπως.
ἀργυρέη κ κόθ', pro ἐκ κότ' ἴλαμψε, pro ἔ

§. CXXIX.

1255. Πολλὰ δ' ἐείξεσμον Διθύραμβον] E

128.

Nondum argento-corrupta effulsit Suada.

129.

Multa fremebundum Bacchum.

130.

Nec enim id nostrum *est*, neque honestum.

131.

Visne Impostor nobis esse?

132.

Vellit fabas Miles.

Hic M. v. Διόνυσ@, hoc ex *Anacreonte* laudat. An contractim pro Διόνυσος, quomodo ad v. 1181. an quòd Ἰνδῶν ἀγελάστᾳ, Διῶι@, βασιλεὺς λέγε@. Ita *Tzetzes*, Καὶ Ἰνδὸς Διόνυσ@, Διῶν@ καὶ ἄναξ Νύσης. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 1.

§. CXXX.

1256. Οὐκ ἦν ἠμπτέρευον] Hoc *Anacreontis* laudat *Etymolog.* M. v. Ἠμπτέρευον@. Oraculum *Augusto* datum, Λοιπὸν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐπ' ἀμφοῖν ἠμπτερεύειν. Pro ἠμπτέρευ@.

§. CXXXI.

1257. Βούλεαι ἠπερόπευε ἡμῖν εἶναι] *Etymolog.* M. v. Ἠπερόπευτης.

§. CXXXII.

1258. Τίλλει τὰς κυάμους ἀστιβολίστης] *Etymolog.* M. v. ἴασμοι & v. σίμοι. *Ibid.* Τίλλει] οἷον σκάπτει & χλιδωζει.

ϛλγ'.

Ὁ δ' ὑψηλὰ νεφομήνῳ.

ϛγδ'.

Συνάμωροι πολεμίζουσι θυμωροί.

ϛλε'.

Ἥλιε καλλιλαμπέτα.

ϛλϛ'.

Ὀρᾷν ἀεί μιν, πολλοῖς γὰρ μέλεις.

ϛλζ'.

Διὰ δεῦτε καλοεργέος ἐλαίης
Χεῖρα πιθέμενοι.

Ἐκ-

§. CXXXIII.

1259. Ὁ δ' ὑψηλὰ νεφομήνῳ] *Etymolog.* M. v. Νέφω. Vid. ſuprà ad v. 1104. & infrà, ad v. 1434.

§. CXXXIV.

1260. Συνάμωροι πολεμίζουσι θυμωροί] *Etymolog.* M. v. Συνάμωροι. ϛϛ. Συνάμωροι. Ita *Herodot.* l. 1. c. 152. Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν συναμωρίειν, i. e. *Damno-afficere.* Idem, l. 5. c. 92. Τῶν ἰωϋτῶ συνάμωρος, *Rerum ſuarum perditor.* Verſus *Ionicus*, ex tribus *Ionicis* ἀπ' ἐλάσσονος. *Ibid.* Θυμωροί) *Homero* πυλαωροί.

§. CXXXV.

1261. Ἥλιε καλλιλαμπέτα] Ex *Anacreonte* laudat *Priſc.*

133.

c alta ſapiens.

134.

itiales pugnant Janitores.

135.

pulchrilucide.

136.

ıper *te* aſpicere; multis enim curæ-es.

137.

ı agite per anſam Clypei à Caribus la-
boratam
ıum ponentes.

Ex-

ianus l. 7. p. 731. Nec mirum, inquit, cum *rum* quoque Poetæ ſimiliter inveniantur protu- *Vocativus* in ſupradictâ Terminatione. *Anacre-* —poſuit ὕλας καλλιλαμπέτας, pro καλλιλαμ-

§. CXXXVI.

162. *Ὁρᾷν αἰεὶ μὲν πολλοὺς δ' μίλτε*] Inquit *A-* *ron*, teſte *Heliodoro*, apud *Priſcianum*, p. 1328.

§. CXXXVII.

163. *Διὰ δὲ τὸ Καεκηγερῶ ὀχμάσαι*] *Κ. Καεκη-* *γερῶ* & *Καεκηγερῶ*. Fragmentum hoc a- *Strabon.* l. 14. fol. 661. Item *Etymolog.* M. v. *in. Euſtath.* fol. 367. lin. 24. & fol. 707. lin. *Etiam Brevis Scholia* ad *Homer.* Iliad. Σ. v. 193.

ξλη'.

Ἐκδῦσα [τ' ποδήρη] 1265
Χιτῶνα Δωριάζι.

ξλθ'.

Ἀλιπόρφυρον ῥέγος.

ξμ'.

Τέω Ἀθαμανίδα.

ξμα'.

Πλίξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς.

Χεῖρα

Vid. *Herodot.* l. 1. c. 171. De tribus *Carûm* Inventis.

§. CXXXVIII.

1265. Ἐκδῦσα τ' ποδήρη] *Jacob. Nicolaus Loensis*, Epiphyllid. l. 9. c. 4. Voces τ' ποδήρη ego Carminis implendi causâ addo, licet Cancellis incluſas. Ποδήρης χιτὼν *Xenophonti*, quod πρωιδὸς χιτὼν *Homero*, ab ἄρω, apto.

1266 Χιτῶνα Δωριάζει] Carminis Genus, quale in *Primâ* Odâ. Δωριάζει) Γυμνάζει. Vid. suprà ad v. 175.

1267. Ἀλιπόρφυρον ῥέγος] *Etymolog.* M. v. Ῥῆγος. hoc *Anacreontis* exhibet. De voce ῥῆγος & ῥέγος, atque hoc proindè loco, Vid. *Bochart.* Animal. Sacr. 2. Vol. l. 5. c. 11. fol. 741 *Alcman*, Ἀλιπόρφυρος ἰάχεις ὄρνις. *Homer.* Iliad. ι'. v. 200. Εἶσιν δ' ὡς ὅτε πάντοθεν ἐλισσόμενοι πέπλοι τε πορφύρεοί τε. *Plato* Comicus apud

138.

Exuens ad talos demissam 1265
Tunicam nudatur *Doricarum* more.

139.

Purpureum stragulum.

140.

Teum Athamantida.

141.

Applicantes femoribus ad femora.

Manum

pud *Athen.* l. 2. fol. 48. Κατὰ τὸ κλίναις ἐλεφαντόπουσιν καὶ φοίνιξι πορφυροβαφέσι, Καὶ φοινίκισιν Σαρδιανικαῖς κοσμησάμενοι κατακείνται. Ῥῆσις autem fit *Ionicè* ῥέσις, ut ξηρὸν mutatur in ξεσὸν *Homero*, Odyss. ι. v. 402. Ità λᾶας, *Ionicè* λεὼς, v. 1272.

§. CXL.

1268. Τέων Ἀθαμαντίδα] *Strabo* fol. 633. & *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Τέως. Ἦν πρῶτον ἔκτισεν Ἀθάμας, ὅθεν Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. *Pausan.* Achaic. c. 3. Τέων δ' ὤκιον Ὀρχομένιοι Μινύαι σὺν Ἀθάμαντι ἐς αὐτὴν ἐλθόντες. Λέγεται δὲ ὁ Ἀθάμας ἐκ Θεσσαλίας Ἀθάμαντος εἶναι δ' Αἰόλου.

§. CXLI.

1269. Πλέξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς] *Hesych.* v. Συναίξας. Ubi tamen πλέξαντες male. Vid. Doctorum Notas in locum & *Homeri* Interpretes, de voce πλέκειν, ad *Odyss.* ζ. v. 318.

[1280 Χεῖρά

ϛμβ'

Κεῖρά τ' ὐγαίῳ βαλεῖν. 1270

ϛμγ'.

Ἰχυροί ποθ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι.

ϛμδ'.

Καδδὴ λοπὸς ἐχίθη.

ϛμε'.

Αἰθιόπαιδα τ' Διόνυσον.

ϛμϛ'.

Ἀγχῦ δαὶ τοῦ Θησέος ἐπὶ λύρῃ.

Φέρ'

§. CXLII.

1270. Κεῖρά τ' ὐγαίῳ] *Eustath.* fol. 1862. l. 16. *Athena.* l. 6. fol. 229. *Pollux*, Ἴωνες χωρὶς τοῦ σ τὴν ἰσχὺν ἤγαον λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἴσχυον, quod probat, allato hoc ex *Anacreonte* Fragmento. Malè itaque *Eustathius* hoc *Doribus* tribuit; cùm *Anacreon* & Moribus & Scriptione sit *Ionicus*, non *Dorieus*. Τήγανον itaque *Sartago*, ut *Eubulus*, Παῦσαι ἐχθὲς ἐν μέσοισι τηγάνοις. *Antholog.* fol. 135. Τήγανον ἐστρώμενον.

§. CXLIII.

1271. Ἰχυροί ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι] *Aristophan.* Scholiast. fol. 47. ad illud Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοι Μιλήσιοι, qui & rationem rei profert. *Synes.* Epist. 81. Vid. *Zenodoti* Prov. *Milesiorum* contra *Alyattem Croesi* Patrem strenuitatem *Herodotus* docet l. 1. c. 17. 18, 19. &c. *Anacreontis* tamen ætate, eâdem *Milesii* sedi Ionum

142.

Manum in ſartaginem injicere. 1270

143.

Fortes olim erant Mileſii.

144.

Et tunica erat diffiſſa.

145.

Nigricantem Bacchum.

146.

Propè utique Illius Theſei eſt Lyra.

Fer

Ionum, *Harpago Cyri* Regis Duci, ſubmiſerunt, ut Nos in *Anacreontis* Vitâ §. VI.

§. CXLIV.

1272. Καλὴ λοπὰς ἐχίδνη] Pro καπνοχίδνη ϛ λοπάς. Extat apud *Euſtath.* fol. 1001. lin. 39. Ἐκ λοπὰς, factum per ἔκθλιψιν τὸ λώπας, unde λώπη *Homero*, Odyſſ. ρ'. v. 224. Undè λωποδυτία, Veſtimenta-furor & λωποδύτης, Veſtium-compilator, Graſſator. Vid. ſuprà ad v. 1267.

§. CXLV.

1273. Αἰθιόπισσα τὸν Διόνυσον] *Heſych.* v. Αἰθιόπισσα. Propter αἴθοπα οἶνον, ut puto.

§. CXLVI.

1274. Ἀγχοῦ δαὶ τοῦ Θησέως] *Hyginus* Aſtronom. v. *Engonaſin*, "Hâc etiam de causâ nonnulli *Lyram*, "quæ proximè ei ſigno, *Theſei* eſſe dixerunt, quod, "ut eruditus omnigenere Artium, Lyram quoque di-

diciſſe

ϛμζ'.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. ... 1275

ϛμη'.

Παυδοσίαν, λεωφόρον, πολύϋμνον,
Μαινόμενον ἑταίρειαν.

ϛμθ'.

Χέε μοι Νέκταρ ἄμιδρον,
Μελικόν.———

Ὄχλος.

dicisse videbatur. Idque & *Anacreon* dicit, Ἀφεὶς καὶ τοῦτο ἐν λέγει. Καὶ est Vox *Attica*, de qua Nos ad *Euripid.* & ad *Odyss.* α. v. 225. *Athenæus* enim, δεῖ ὁμοίων ἢ ἀμφόρων λέγειν, legendum monet, Τίς δαίς; τίς δὲ φιάλη; ut in illo quoque *Iliad.* α'. v. 408. Πῶς δὲ καὶ ἔπλευ Τρῶας.

§. CXLVII.

1275. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ] *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, §. 5. Οὐδὲ τοῖς Ἀνακρέοντος, τὸ, Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ· Μεθύοντος γὰρ ὁ ῥυθμὸς ἀπιχνεῖται λέγοντος, ὃ μαχόμενα ἔοικε. Seipsum imitatur *Anacreon*; idem enim ferè dixerat suprà ad v. 572. Hoc Fragmentum plenius laudatum invenies infrà, ad v. 1382.

§. CXLVIII.

1276. Παυδοσίαν, λεωφόρον, πολύϋμνον] *Suidas* v. Μυσάχνη. *Eustath.* fol. 1329. lin. 34. & fol. 1088. lin. 38. An παυδοσίαν *Ionicè* pro παυδοχίαν, pro παυδοχεῖον

147.

Fer aquam, fer vinum, ô Puer.

148.

Omnes-excipientem, populum-ferentem,
famosam,
Furenti-naturâ Meretricem.

149.

Funde mihi Nectar merum,
Numerosum———

Mobile

Μέλιον, & sic pro πανδόκον; Πάνδοκος γὰρ Μέλι) ἰτεάλεσι, ὡς βαλλόντων. Πόρνη γὰρ βαλλομένη πάντῃ ἔχνη ἐμπεδόως ἔβης, Ἐν πάντῃ πυίλῳ τόν τ' ἀγαθὸν, τὸν τε κακὸν λέξ. *Alcæus. Ibid.* Λεωφόρεγι) Μεθαφορικῶς, πᾶσι τοῖς δημοσίοις ἀλλ' αὐτὴ ᾖ, πᾶσι χρωμένη. *Ibid.* Πολύφημον) Νῦν ἐπὶ κακῷ τὴν δύσφημον· ἐπὶ αἰσχρολογίᾳ ὑμνουμένην. Καὶ ὕμνος ἐπὶ κακῷ, ut ad v. 1299. notamus.

1277. *Μανιόκνημον ἑταίρην*] Furentis-Naturæ Meretricem. Κῆρος enim τὸ φύσεως, Natura Muliebris, ut ostendimus ad v. 973.

§. CXLIX.

1278. Χέε μοὶ νεκτάρ ἄνυδρον] *Scaliger* Poetic. l. 2. c. 15. De *Nectareo* Carmine loquitur, de quo ad v. 1024. & v. 1027.

1279. Μελικὸν] *Numerosum* expono, à μέλος, *Carmen*, non *Melleum*, à μέλι, id enim μελιηδὲς vocaret, quod & locis modò-laudatis probavi. Ità sanè *Antipater*, in Epigrammate de *Anacreonte*, dixit Νέκταρ ὑπερμέλιτον, *Antholog.* fol. 277. & infrà v. 1564.

1280. Ὄχλος

ρβ'.

Ὄχλος ἄκρον κεκὸν ὄζει

ρνά.

Μυσογενὴς, Μυσοπάτωρ Ὅμηρ

ρνβ'.

Ῥαδινὲς πώλυς.

ρνγ'.

Ταχεῖος δ' Ἔρως.

§. CL.

1280. Ὄχλος ἄκρον κακὸν ὄζει] *Scali* 2. c. 15. Huc refer illud *Horat.* l. 3. *profanum Vulgus & arceo.*

§. CLI.

1281. Μυσογενὴς, Μυσοπάτωρ Ὅμηρ Poetic. l. 2. c. 18. Elegantèr à Muſâ *Orpheus* & omnes magni Poetæ; ipſe *M* φαγένης *Teleſte* dicitur, apud *Athen.* l. *Homerus* verò etiam *Muſarum* Pater di ut qui Fons omnium humanarum An quas Veteres *Muſis* & *Gratiis* tribuebat Patrem illum Poetæ vocant, ut *Nonn* 25. fol. 431. Ἀλλὰ, Θεά, μοι κόμιζε τοδίνη Ἰνδῶν, Ἐμπνοον ἴγχος ἔχοισα, καὶ ἀσπίδι μίμε. Vid. *Duporti* Elogia de *Homero* Gnomologiæ *Homericæ.*

1282. Ῥαδινὲς πώλυς] *Scholiaſt. Apollo* gonaut. l. 3, v. 106. Ῥαδινῆς] τερφιεῖς.

150.

Mobile maximè olet malé. 1280

151.

Muſâ-genitus, Muſarum-Pater Homerus.

152.

Teneros Pullos.

153.

Languens Amor.

Delicatulè

ἐπὶ πήχυς ἔπιξε τὸ ῥαδινὸν, ῥαδινὰς πάλας εἰπών. Ἰβυκος δὲ, ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων βαστάζοντων κιννάμωμον, ῥαδινὰς, ἐπὶ δὲ τῶν ἐνωμοζύγων, λέγει· Σπουδαίως δὲ, ἐπὶ δὲ εὐτόνου, ῥαδινὸς δὲ ἐπίπαμπον ἄκοντος.

1283. Ταχερὸς δὲ Ἔρως] *Scholiaſt. Apollonii* l. 3. v. 100. Μάργος ἔρως) κατὰ Μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν, ὡς ἡ Μαινομένη Διονύσου. καὶ Ἀνακρέων, Ταχερὸς δὲ ἔρως. An, ut Poeta apud *Athenæ.* l. 3.——Ὦ ταχερὲς, ὦ Ζεῦ, ἡ μαλακὸν τὸ βλέμμα ἔχει. Et *Ariſtophanes*, Λῆμνος κυάμους τρίφυλλα ταχερὰς ἡ καλάς. Ut ſit idem, quò ὀργὸς, ſuprà v. 411. An *Aſtivè*, ταχερὸς ἔρως, Amor emacians homines, & conſumens, ut modò Scholiaſtes *Apollonii*? Τήκομαι, figuratè, *Amo*, & συντήκομαι *Redamo*, ut *Euripid.* Incerta, v. 320. Ἥτις ἀνδρὶ συντήκεται. *Heſychius*, Συντήκεται) συμπλέκεται, quaſi Amore agglutinor. Hinc inter Amoris genera τορὴ & σύντηξις recenſentur *Ciceroni* ad *Attic.* l. 10. §. 8. ſic *Euripid.* Incerta, v. 383. Κακὸς κακῷ γὰρ συντήκεται ἡδονῇ. Ità *Oreſt.* v. 803. Ὡς ἀνὴρ, ὅ τις τρόποισι συνέχεται, pro *Amico*. Et *M. Antonino* συγκαταπήκειος & συμπήκειν

ϙϛδ'.

Σαυλὰ βαίνῃς.

ϙνε'.

Τίς ἐρασμίη σ', ὦ θέραψ,
Μανίη θυμὸν εἰτέδη,
Τερένων ἠμιόπων
Ὑπ' αὐλῶν ὀρχεῖσθαι;

ϙνς'.

Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,

Καί

frequentèr occurrunt, ad ſummum Animi ſtudium exprimendum. *Syneſius* ἐπὶ φαλάκρας eodem modo utitur. D. *Paulus*, Epheſ. c. 5. v. 31. ποσσοκλαῦς habet, Vocabulum ſignificationis ferè ejuſdem. *Virgil.* Eclog. 10. v. 43. Hìc ipſo tecum conſumeret ævo. Vid. *Jacob. Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 3. c. 31. §. 2.

1284. Σαυλὰ βαίνειν] *Clemens Alexandr.* Pædagog. l. 3. p. 184. Τὸ δὲ ἀδρυφλαυτον τὸ περὶ τὸ σχῆμα τὸν κινήσεως, καὶ τὸ τὸ σαυλὰ βαίνειν, ὡς φησιν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑλκυστικά. Vid. ſuprà ad v. 1252. Ἀδρυφλαυτον βαίνειν idem, quod exponit *Heſychius* per ἀδρυφλαυτῶς. *Homer.* Hymn. *Mercur.* v. 28. Σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα, de Teſtudine. *Simonides* de Equo, Καὶ σαυλὰ βαίνων, ἅπτω ὡς Κορωνίτης. Ità Nos *Eſther.* v. 751. Οὕτω λαμπροτάτοις φάεσι τίλβουσα σεσώπει Ταρσαλίου φοίνισσα ἐπ' ἀκροτάτοισι πόλοισι, Σαυλὰ μάλα σεσιβιβᾶσα.

Τίς

154.

Delicatulè ingredi.

155.

Quænam amabilis te, ô ſervule, 1285
Inſania mentem invaſit,
Minores ad Hemiopos
Tibias ſaltare?

156.

Utinam Lyra pulchra ſim eburnea;

Et

1285. Τίς ἐκστροφή σ', ὦ θεράπαινα, μανίη] De Oxymoro, ἐκστροφὴ μανίη, diximus ad v. 1186. De hoc Fragmento, videſis, *Caſaubon.* ad *Athenæ.* Not. fol. 312. qui tamen ad omnia non ſuffecit. Ego πῶ σ' interſero, ad Hiatum vitandum, & μανίη ex Conjecturâ ſubſtituo. Θέραψ) θεράπαινα, ὑπηρετικῶς εἴρηται. Vid. *Heſych.* v. Θέραπις. Et v. Θέραψ. Vid. infrà, v. 1438.

1287. Τερένων ἡμιόπων] Vid. *Athenæ.* ibid. & fol. 177. & 182.

1289. Εἴθε λύρη καλὴ ἐλεφαντίνη γενοίμην] Et hoc Fragmentum à nonnullis *Anacreonti* tribuitur, ut diximus ad v. 307. Nam & illum *Scolia* ſcripſiſſe probat ex *Ariſtophanis* quodam Carmine *Athenæus* l. 15. fol. 693. Αἶσιν δὲ μὴ σκολιὸν τὸ λεγόμενον Ἀλκαίου Καὶ Ἀνακρέοντος. Carminum genus *Choriambicum*, *Trimetrum*, *Dicolon*, *Tetraſtrophon*, quorum *Primum* & *Tertium Brachycatalecta*, conſtántque ex *Choriambo*, *Diiambo*, *Choriambo* & altero *Iambo*: *Secundum* & *Quartum*, *Acatalecta*, conſtántque ex *Choriambo*, *Diiambo*, *Anapæſto*, atque *Iambo*.

Καί με χαλοὶ παῖδες φέρουσιν Διονύσο
χορόν.
Εἶθ' ἅπερον καλὸν γενοίμην μέγα χ
Καί με γαλὴ γυνὴ Φορυίη καθαρὸν ξ
νόον.

ρνζ'.

Τὸν λυροπιὸν ἠρόμην τ Στράτιν εἰ κομ
ρνή.

Χρὴ γὰρ Θαργηλίοις ἐμμελῶς δισκεῖ

1290. Διονύσου ἐς χορὸν] *Athenis* olim bis c
nis celebrabantur *Dionysiaca* Certamina, in *M*
Poeticâ, de quâ re Nos plura in *Tractatu de*
aiâ, *Euripidi* præmisso §. VI. Eadem certan
Lychiis etiam & tandem in *Panathenaïs* sunt
quandò & summâ Arte, Animique content
Instrumentorum, Habitúsque elegantiâ cer
ut dicimus ad v. 855. & 992. Vid. *Pluta*
Pericle. *Jacob. Perizon.* in *Ælïani* Var. Histo
c. 13. §. 16. *&c.* 30. §. 2. Item *Hesych.* v. Δ
1291. Χρυσίου] Substantivè sumitur ad
vum ἄπυρον, *καλὸν*, *μέγα*. Alii legunt *χρύσ*
tiam *Adjectivè*, ut *σκεῦος* subaudiatur.
1292. Καθαρὸν ψυχὴν νόον] Ità *Theognis*, e
apud *Andræum Schottum* p. 68. Ἦ μοι φίλε
ρὸν ψυχὴν νόον· ἢ μὺ ἀπειπὼν Ἐχθρὸς, ἀμ
νοῦσι δικαίῳ. Et hunc sanè Poetam,
dúmque pluribus oppidò Versibus auctiores
Fragmentis innumeris hinc indè collectis,
præter ea, quæ *Daniel Heinsius*, in *Hesiodum*

Et me pulchri Pueri geſtent ad Bacchi Chorum.
Utinam ignis-expers pulchrum ſim ingens Vas-aureum;
Et me pulchra fœmina portet purum adhibens animum.

157.

Citharārum-fabrum illum rogabam, an Strattin duceret.

158.

Oportet enim in Thargeliis ſtudioſè diſco-ludere.

Vi-

derit; quod moneo, ſiquis fortè Minorum Poetarum accuratiorem Editionem velit à me demereri. Non enim opera mea Bibliopolis proſtituere ſoleo; ultrò accedentes facilè admitto.

1293. Τὸν λυεγπτοὶὸν] Hoc Fragmentum *Scaliger* habet Poetic. l. 2. c. 23. Malè verò ἤεγμδμ, Στεκπῖ-ηεν, τημιζομ quem Nos emendamus ex *Hepheſtione*. p. 56. *Strattis*, Nomen Meretriculæ; & Muſicorum Inſtrumentorum Fabri Lenonum officio haud difficultèr fungebantur.

1294. Χεὴ γὰ Θαργηλίοις ἱμμιλᾶς διπκεῖν] *Apollonius Alexandrinus*, de Syntaxi, l. 3. p. 237. Ἐξ ὧ τὸ ἀπεισπῆ ἀπιπλεῖτο, ὁμοίως τῷ παρὰ Ἀναπρέοντι, tum locus ſequitur. Pro χεὴ γε. σὶ & παργηλίοις pro θαργηλίοις &c. de *Thargeliorum* Feſto, vid. *Meurſium* in *Græc. Fer.* p. 144. Item *Heſych.* v. Θαργήλια. Dictum à Θαργηλιὼν, Menſis *Aprilis*, qui & Καρνεῖος, ut notatus ad *Euripid.* Alceſt. v. 448.

159.

Viníque-potator ſum factus. 1295

160.

Lydorum-more mollis.

161.

Quid longas *ſpes* foves, Miſer?

162.

Ter-ſcopis purgatum.

Canti-

1297. Τί μάτην δὴ φρονεῖς, τάλαν,] *Plotius* de Metris. Eadem ἔννοια *Iſaiæ* c. 22. v. 16. ubi *Shebnam* ob longas & magnas expectationes exprobrat. Et *Jeremiæ* c. 45. v. 5. ubi *Baruchum* hortatur, Nè magna ſibi proponat. *Horat.* l. 4. §. 7. *Immortalia nè ſperes, monet Annus*; & *Vitæ ſummæ brevis ſpem nos vetat inchoare longam.* Τῷ μάτην φρονεῖν opponitur τὸ μετὰ φρονεῖν. Elegans illud Apoſtoli, *Roman.* c. 12. v. 2. Μὴ ὑπερφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν ἀλλὰ φρονεῖν, εἰς τὸ σωφρονεῖν.

1298. Τετσκαιδεκημόριον] Τὸν πολλάκις ἐκτετραγωνισμένον, *Euſtath.* fol. 725. lin. 35. ex *Anacreonte* laudans ità explicat. Duæ autem hìc voces coaleſcunt, fit enim pro τρὶς κεκτημένον. Ità *Anthol.* τρισδέκατον. Vid. ad v. 1124. Et Numero *Terno Graci*, ut & *Galli*, exaggerare ſolent; *viz.* τρισμάκαρ, τρισάλιος, τρισδαίμων, *Galli* etiam *Tres Illuſtre*, *Tres chere*, &c. *Graci*, ob majorem Emphaſin, *Quartum* numerum ſuperaddunt, ut *Homer.* Odyſſ. ε. v. 306. τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις. Undè *Virgil.* Æn. l. 1. v. 98. *O Terque quaterque beati.*

Ὑμεναι-

ξξγ'.

Ὕμνον.

ξξδ'.

Αὐτάγγετοι. 1300

ξξε'.

Ἐξυνῆκε.

ξξϛ'.

Γονύκροτοι.

ξξζ'.

Ἄμυθα.

ξξη'.

Παμφαλῶν.

Κα-

1299. Ὕμνον] ἀντὶ τοῦ ᾄσμα. Vid. *Euſtath.* fol. 928. lin. 64. *Suid.* v. Ὑμνεῖν. *Euripid.* Medé. v. 423. ubi *Scholiaſt.* Καὶ ἀπὸ κακοῦ τὸ ὑμνεῖσθαι. Vid. ſuprà ad v. 1276.

1300. Αὐτάγγετοι] ἀντὶ αὐτοψίαις, *Heſych.* Vid. *Etymolog.* M. & *Phavorin.* ꝛε. αὐτάγγελοι.

1301. Ἐξυνῆκε] Pro ξυνῆκε, quod quidem *Homerus* habet. *Alcæus*, ut *Anacreon*, ἐσυνῆκε. Vid. *Etymolog.* M. v. Συνῆκε. Dicitur Πλεοναστικὸς. Μαζ-ζωνὶς ἡ Ἀττικὴ κλίσις, ὡς πεφυγυῖα, πεπαρθένικα.

Γονύ-

163.

Canticum-illætabile.

164.

Insolentes. 1300

165.

Intellexit.

166.

Imbelles.

167.

Edulium.

168.

Circumspectans.

De-

1302. Γονύκρυβι] *Eustathius* fol. 932. lin. 3. Γονύκρυβι) οἱ βλαισοί. Ἀνακρέων ἢ κέκρηπεν καὶ ἐπὶ δικλῶν.

1303. Ἄμιθι] *Hesych.* v. Ἄμιθι) ἴδισμα ποιὸς καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.

1304. Παμφαλῶν] *Etymolog.* M. v. Παμφαλῶν. *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 127. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμῶς) *Scholiastes*, Πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μὴ σὺν ἐυφυσαμοῦ. Παμφαλῶν δὲ, μὴ πλήστως καὶ εὐφυσαμοῦ ἐπιβλέπειν. Κέκρηπεν ἢ τῇ λίξει καὶ Ἱππώναξ & Ἀνακρέων. Καὶ Εὐφάνιος, Παντόσε παμφαλόωντες ἑλινύσιν πεδάοιτο.

Καὶ ἀπ-

ξξθ'.

Καταπύγης. 1305

ο'.

Διτόκον.

οα'.

Θεσμόν.

οβ'.

Φορτίον ἔρωτος.

ογ'.

Ἔρως μὲν εἰσιδών μευ
Ὑποπόλιον γένειον, 1310
Χρυσοφαεννῶν πτερύγων Ῥιπῇ

1305. Καταπύγης] *Pollux* Onomaſtic. l. 2. §. 4. Περὶ πυίλου.

1306 Διτόκον] Ἀντὶ τοῦ, δὶς πιεῖσαν. *Pollux* l. 3. §. 4. Περὶ κυίσεως.

1307. Θεσμὸν] Καὶ τὸ ἡσυχαῖον Ἀνακρέοντα θεσμὸν καλεῖ, *Etymolog.* M. v. Θέσδ.

1308. Φορτίον ἔρωτος] *Servius* ad *Virgil.* Æn. l. xi. v. 550. *Charóque Oneri timet. Anacreon*, Φορτίον ἔρωτος, i. e. *Onus Amoris.* Et, *paritèr Comitique onerique timentem.* Noſtrum *Anacreontem Nonnus* imitatur, *Dionyſ.* l. 4. fol. 74. —— ὅτε σοφὸς Εἰν ἁλὶ φόρτον ἔρωτος ἀλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη. Ità *Julius* de *Agave*, *Cadmum* Patrem portante, καλῷ δ' ἐβαρύνετο φόρτῳ. apud *Stob.* §. 77.

Ἔρως

169.

or. 1305

170.

peram.

171.

rum.

172.

moris.

173.

quidem conſpicatus meum
um mentum, 1310
itentium alarum
Strepitu,

Ἔρως μὲ σίσυβδιν μιᾷ] Hoc Fragmentum laudat in *Hercule-Gallico*, fol. 856. Edit. his verbis, Χαιρέτω ὁ Ἔρως ὁ σὸς· ἐμὲ τὴν σίσυβδιν μοι ὑποπόλιον γάνεται, χρυσοφαεινῶν, αἰ πτερύγων, ἢ κέντρῳ παροτρύνει. Quem locum apertè defectum habeat, ego aliquantiùs in Textu lego. Hic Verſus ad *primam* fertur.

Ὑποπόλιον γάνεται] Idem Carminis genus, quòd *Tribrachys* hìc occupet *primam* ſe-

Χρυσοφαεινῶν πτερύγων] Conſtat ex Duobus rbis. Χρυσοφαεινὸς, Vox à *Lexicographis* ne- ut χρυσοφαὴς, à φαεινὸς & φαεινός.

Ῥιπῇ

Ῥιπῇ, αἰετοῖς ὅμοιος,
Παρπέταλαγ.———

ϙοδ'.

Σὺν τῇδε τῇ ϛραπῇ.

ϙοέ.

Κόκκυξ. 1315

ϙοϛ'.

Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις
Ἀναμεμίξοιλαι τείχες.

ϙοζ'.

Κάλυκας.

ϙοη'.

Μύρτοις ϛεφανέμθω, ἢ Κοειανοῖς.

Mu-

1312. Ῥιπῇ αἰεῖοῖς ὅμοιος] Ità ſuppleo, pro Defectuoſo illo. ἢ αἰεῖοῖς. Pro αἰετοῖς, Verſûs cauſâ & αἰὲτὸς ſcribitur, ut notum.

1313. Παρπέταλαγ] *Choriambus.* Poetæ autem metrum & Syntaxin, ut fieri ſolet, *Lucianus* paulò alitèr flexit.

1314. Σὺν τῇδε τῇ ϛραπῇ] *Etymolog.* M. v. Κινάκης, ὁ ἀκινάκης, παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ μὲν ἦδ' Ἀναμειξίπιον, Σὺν τῇδε τῇ ϛεφάκῃ. Lego ϛεφάκῃ pro ἀϛεφάκῃ, ut Κινάκης, pro ἀκινάκης. De quâ voce M. *Zuerius Boxhornius* ad *Tacitum* Epiſt. 1. Et *Burtonus* in *Perſica* Linguæ Reliquis.

1315. Κόκκυξ] *Etymolog.* M. v. Κόκκυξ, ὄρνεον ἀφω-

νὸν

repitu, Aquilis ſimilis,
ætervolat.———

174.

im hâc Fulguratione.

175.

iculus. 1315

176.

iandò mihi canæ nigris
ermiſcebuntur comæ.

177.

ccas.

178.

yrtis redimitus, vel Coriandis.

Unguen-

ν, παρατιθήσιον ἴσεσαι· ἢ διιλόξθη, ὡς φησιν Ἀρισ-
νν.

316. Εἴτ' μοι λδικὰ μελαίναις] *Julian.* Μισο-
ων. Verſus hìc *Trochaïcus, Dimeter.* cum *Spon-*
tamen in *ſecundo* loco.

317. Ἀναμοιμίξον τ' ἐλίκῃς] *Paon* Quartus & *Io-*
n λὰς μαλάζον. Hunc Verſum conſtituunt.

318. Κάλυκας] *Pollux* §. γυναικείων κόσμων ἐνόμα-
Vid. *Homer.* Iliad σ'. v. 401. Κόμπαί τε, γναμ-
ἕλικας, κάλυκάς τε τῷ ὄρεμμα, de quibus *Scho-*
in locum. Idem Verſus Hymn. *Vener.* v. 87.
64.

319. Μύρτοις περιανθέμενον, ἢ Κορύθοις] *Pollux* §.
μάρα.

ϛϞϐ'.

Μυροπωλός. 1320

ϛπ'.

Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχων
Πυθμῆνας ἀγελοστελίνων.

ϛπα'.

Στέφανον ῥοδιαῖον.

ϛπϐ'.

Οἰνοπώτις γυνή.

ϛπγ'.

Οἰνηρὸς θεράπων. 132

ϛπδ'.

Ἡδύ.

ϛπε'.

* * * *

Α

1320. Μυροπωλὸς] *Pollux* §. περὶ μυρεψῶν καὶ ἀρωματοπωλῶν.

1321. Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχων] *Pollux* l. 7. c

1323. Στέφανον ῥοδιαῖον] *Pollux* fol. 297. li & 7.

1324. Οἰνοπώτις γυνὴ] *Pollux* l. 6. c. 3. §. 7 οἶνος. Vid. ſuprà ad v. 1295.

1325. Οἰνηρὸς θεράπων] *Pollux*, ibid. Dubita

179.

Unguenti-confector.

180.

Vas anſatum habens
Fundum ex Apio-Sylveſtri.

181.

Coronam Roſaceam.

182.

Ebrioſa Mulier.

183.

Vinarius famulus. 1325

184.

Lætatus eſt.

185.

* * * *

Anacreontis

phanus, An calidi, gelidíque Miniſter, an Temulentus, ſeu Vinoſus famulus, hìc Poetæ menti obverſabatur. At de *Themate ſimplici* nil aſſerendum; nec ideò erat Prudenti dubitandum.

1326. Ἥδι] *Pollux* l. 3. c. 18. περὶ χαρᾶς, ab ἥδω, ἥσω & ἀδῶ, unde ἥδομαι, ἄδω & αἰδάνω, Aor. β. ἄδω, Præt. Med. ἧδα & ἴαδα, unde ἰαδὴς *Homero*, Mediâ longâ. Ἄδηκε, pro ἤδηκε, *Hipponax*.

1327. * * * *]. *Anacreontis* locus inſignis deperditus,

Ἀνακρέοντος Ἐπιγράμμ

Εἰς Τιμόκλειον.

Κ Αρλεγὸς ὁ πολέμοις Τιμόκλειος
δὲ σῆμα·
Ἄρης οὐκ ἀγαθὴ φείδεται, ἀλλὰ

Εἰς Ἀγάθωνα.

Ἀεδήρων τεθανόντα τ' αἰνοξίην Ἀ
Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἠδ' ἐβόησε·
Οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ Φιλαίμαλο
Ἡνάρισε φυγερῆς ὁ τροφάλυγι

Εἰς Κλεηνοείδην.

Καί σε, Κλεηνοείδη, πόθος ὤλεσε π
αίης,

perditus; in quem ità *Fulgentius*, Mytholog *Jupiter* enim, ut *Anacreon*, antiquiſſimus ſcripſit, dum adverſus *Titanas*, id eſt *Tita* (qui frater *Saturni* erat) bellum aſſumeret ficium *Cœlo* feciſſet, in Victoriæ auſpicium, ſibi adeſſe proſperum vidit volatum. De ſpicio, *Servius* ad *Virgil.* Æn. l. 9. v. 564. Jovis *armiger uncis*, Quià dicitur in Bello tum, Aquila *Jovi* arma miniſtrâſſe &c. pliùs Scholiaſtas *Horatii* ad Od. l. 4. §. VI. *Athanſium* l. 10. ex *Eratoſthenis* Cataſteriſm Ex Notis diligentiſſimi Philologi, Amici, *Vaſſai* Reginen, Addatur *Pierii* Hieroglyph. l. 1328. Καρπεγὸς ὁ πολέμοις Τιμόκειος] E

Anacreontis Epigrammata.

1. In *Timocritum*.

COnditur hoc tumulo præstans *Timocritus* armis:
Haud parcit Mavors Fortibus, at Timidis.

2. In *Agathonem*.

Pro Patriâ egregium bellis *Agathona* peremptum
Abdera exclamans planxit in igne rogi:
Namque parem nullum Juvenum Mars sanguine gaudens
In duræ occîdit turbine militiæ.

3. In *Cleanoris*-filium.

Teque, *Cleenoride*, Patriæ pia cura peremit,
Dum

mata sequuntur Viginti omnia *Anacreontis* septem abhinc priora, ex *Anthologiâ* desumpta; de reliquis suo ordine. Versio *Latina* ferè omnis *Henrici Stephani*, usque ad v. 1349. exceptâ illâ *Ausonii*. Cætera nos vertimus. *Timocritus*, in *Anacreontis* Vitâ, quis fuerit, dicimus.

1329. Ἄρης σὺν ἀγαθῶν φείδε] *Homer.* Iliad. *d.* v. 260. Τὸς μὲ ἀπώλεσε Ἄρης, de optimis *Priami* filiis loquens. In quem locum consulatur *Duporti* Gnomologia *Homerica*, qui & hunc ipsum *Anacreontis* locum mihi laudat.

1330. Ἄβδηρον πατρίδα] *Abderorum* urbs jam *Teïorum* fuit Patria, ut ostendimus in Authoris *Vitâ*; quarè *Agathon* hic *Teïus* erat Natalitiis & *Anacreonti* compatriota.

1334. Καὶ σὲ, Κλεανορίδη] Videtur hic *Cleonorides*,

Εἰς [illegible]

Ἡ τ̃ θύρσον ἔχεσ', Ἐλικωνι
αὐτῇ,
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἡ
μὴν.
Ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ ἐ
Κισσὸν, ϗ ϛαφυλλὼ, πίον
Εἰς τ̃ Μύρωνος βέ
Βυκόλε, τ̃ ἀγέλλω πόρρω νέμ
εσθος

Abderis Hyeme relictis, priorem Pa
viſurus, Naufragio oppetiiſſe.

1336. Ὤφελ γάρ σ' ἐπέδησεν ἀνέχφυ
vim *Graci* Epitheti, quod D. *Dacie*
tur, in Verſione noſtrâ ſatis aſſecu
implicuit, nullo ſponſore cavenda.

Dum ſpernis rapidi dura flagella Noti:
Teque hora implicuit, nullo ſponſore cavenda;
Fluctibus at florens merſa Juventa tua eſt.

4. In tres *Bacchas* depictas.

Quæ Thyrſum gerit, eſt *Heliconias*; ad latus olli
Xanthippe; *Glauca* eſt, proxima quæ ſequitur.
Monte pedem referunt, *Baccho* & ſua Munera portant;
Pinguem Hædum, atque Uvam, criſpicomámque Hederam.

5. In *Myronis* Buculam. *Auſonii* Verſio.

Paſce, Bubulce, greges procul hinc; nè fortè *Myronis*
Æs,

ter; Infantûm Chorus: Infantes ſic dicimur omnes.

1340. Διωνύσῳ ϑ φίεμαι κ. λ.] Hic locus optimè explicatur ab alio *Plutarchi*, Ἀμφοτέρους οἶνος, καὶ κλαπατὴς· εἶπε γεάγειν τὴς εἴλκειν· ἀλλ' ἐχαλέπαινεν ἀεὶ ἐπὶ τοῖς κωμάζουσι. Hujus Epigrammatis hoc tantùm Diſtichon extat in MSto *Hudſoniano*; de quo mox.

1342. Βυκόλε, τὴν ἀγέλαν πόρρω νέμε] Si *Myron* hic reverà *Ageladis* erat Diſcipulus & cum *Polycleto* floruit *Olympiade* LXXXVII. ut *Plinius* l. 34. c. 8. fol. 811. ſtatuit, tum hoc & ſequens Epigramma *Anacreontis* eſſe nullo modo poſſunt: non enim ultrà *Olympiaden* LXXVI. duravit, utut longævus fuerit. *Anthologia* tamen l. 4. §. 7. fol. 302. *Anacreonti* diſertè tribuit; ut & ſequens: de quâ re plura in *Vitâ*.

Myronis

Εἰς συμπότας.

Οὐ φίλος, ὃς χρητῆι παρὰ πλ
τάζων,
Νείκεα ϗ πόλεμον δακρυόεν
Ἀλλ' ὅτις Μουσέων τε, ϗ ἀγλα
Φροδίτης
Συμμίσγων, ἐραλῆς μνήσκε

Ἀνάθημα τῶι Διΐ, παρὰ Φε
Ἀναχρέοντος.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος, ἀπ' ὄφρυ
ἐίνθω,

Myronis autem hæc *Bucula* fuit ænea,
thenienſi ob inſigne Artificium ſervata,
ves admugire ſolebant, *Tauri* aſſurgere
gendi ſtudio adblandiri: in quod opus
rum Epigrammata extant *Anthologiæ* l

Æs, veluti ſpirans, cum Bobus exagites.

6. In idem.

Bucula non fuſa eſt, ſed in Æs induruit annis; 1344
Quem ſibi, ſed falsò, vendicat ille *Myron*.

7. In Compotores.

Non placet ille mihi, plena inter pocula quiſquis
Diſſidia & Martis bella cruenta refert;
Sed qui Muſarum Veneriſque illuſtria dona
Commiſcet, lepidis ſeque dat uſque Jocis.

8. *Jovi* facta Dedicatio, nomine *Phidolæ*, *Anacreontis*.

Hæc equa *Phidolæ*, peperit quem lata *Corinthus*, 1350
Sancta

ſcentes me numerare ſolet. Neſcio, quâ authoritate, *Propertius* Quatuor fuiſſe boves ab eodem factas, Eleg. 31. *Atque aram circùm ſteterant armenta Myronis, Quatuor artificis vivida ſigna Boves.*

1346. Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρα] Οὐχ ἁδὺς ἐμοὶ ἀνὴρ ὁ συμπόσιον, ὃς οὐ τῇ πίδι, παρὰ πολλὰ κρατῆρα ξυ-λαμβάνοντος οἶνου, λαλεῖ ἐρωτικῶς, ἢ φιλονεικεῖ· ἀλλ' ὃς περὶ τῆς σοφίας, ἢ διδασκαλίας, ἢ εὐφροσύνης, ἢ ἔρωτος λάλῃ, καὶ ἐν τῷ καιρῷ πρέπῃ· ἀλλὰ τοῦτον χρὴ ξυμποσίου τὸ ἐρᾶζειν. Ibid. Οἰνοποτάζειν) Vox *Homerica*, ab οἰνοπότης. Vid. ad v. 596. & v. 1195.

1350. Οὕτος Φειδύλα ἵππος] Hoc & ſequentia Epi-

Ἀγκαίῳ Κρονίδης μῆμα τόδ' ἀ

Τοῦ Ἀπόλλωνι, παρὰ Ναυκράτ
Τῷ αὐτῷ.

Πεύθρων, ἀργυρότοξε, δίδυ χάριν Αἰγ
ὑφ',
Ναυκράτει, θὴλυλλὰς τάσδ' ὑ
ξάμβυος.
Τῷ αὐτῷ.

Πηξαγόρης τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε
χαίρ
Υἱὸς ἀποίητος δ' ἱερῆος Ἀπαξαγόρης.
Τῷ αὐτῷ

Ῥυσαμένη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολ

Epigrammata, *Anacreontis* nomine insignita prorsùs eodem indigna, ex *Anthologiâ* inedi *rissis* exscripsit, mihique communicavit, de Literis optimè meritus D. *Ludolphus Kusterus Neocomus*: Apographum dicit esse *Emerici* Viri Celebris. De hujus *Phidola Corinthii Auràs* dictâ, quæ per se Victoriam adepta et cusso sessore, vid. *Pausan.* Eliac. I. 2. c. 13. *Anacreontis* certè ætate hæc contigère, quùm *Phi* liorum Victoria contigerit *Olympiad.* LXVIII *Pausaniâ*, ibid. *Græcè* autem Φειδόλας & Φ scribitur, quare in *Latinâ* Versione, *Media* rectè producitur. Hoc Epigramma in *Hun* etiam MSto.

Sancta *Jovi*, rapidum ſtat Monumenta pedum.

9. *Apollini*, *Naucratis* nomine, Ejuſdem.

Sis bonus *Æſchylidæ*, argenteo Rex ſplendidus arcu,
Naucrati, & illſus hæc pia Vota cape.

10. Ejuſdem.

Praxagoras hæc Dona Deo dedit, ipſe *Lycæo* 1354
Ortus; Opus verò fecit *Anaxagoras*.

11. Ejuſdem.

Qui *Pythona* tulit ſalvum ex diſcrimine belli,

Palla-

1351. Ἄγκειται] Pro ἀνάκειται. *Sic.* ἴγκειται, non æquè benè.

1352. Πεφρεν, Ἀργυρότοξε] Hoc Epigramma etiam in MSto *Hudſoniano*, mox laudando, extat, & ſub *Anacreontis* nomine. Ἀργυρότοξος *Apollinis* Epitheton *Homericum*, adeò notum, ut Proprii Nominis loco ſufficiat.

1354. Πραξαγόρης τόδε δῶρα] Et hoc Epigramma inter *Hudſoniana*. Ego *Ioniſmum* ſuum *Anacreonti* reſtituo.

1355. Ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρης] *Anaxagoras*, *Ægineta* Statuarius, floruit ante & poſt *Xerxis* Expeditionem, de quo *Pauſanias* Eliacῶν l. 1. c. 23. Vid. *Diog. Laert.* l. 2. p. 98. & *Vitruv.* Præfat. ad l. 7.

1356. Ῥυσάμενος Πύθωνα] *Python*, nomen Viri, *Acu-*

Ἀσπὶς, Ἀθηναίης ὀν τεμόντ' ἀχέμα
Ἀνάθημα παρὰ Λεωκράτευς.
Στείβε πρὸς, τόδ' ἄγαλμα, λεύσσ
εὖτ' ἀνέθηκας
Ἑρμῆ, καλλικόμευς ἐκ ἔλαθες Χάρ
Οὐδ' Ἀκαδημίῃ πολυγηθέα τῆς ὁ
γος
Σεῦ θ' ἑργασίλεω τοῦ θεσσιόντι λέγ

Εἰς παῖδα Ἀριστοκλέους.

Ἀλκίμων σ', ὦ Ἀριστοκλείδη, πρῶτον
τείρω φίλων·
Ὤλεσας δ' ἥβῃ, ἀμύνων παῖδός
ληίῃ.

Acutum habet in primâ ſyllaba; nomen loci i timâ *Gravem*. Extat hoc & apud *Suidam* v. χθὼν.

1358. Στείβε πρὸς] Ità *Hudſonianum* MS. N MS. Στείβε κ', non æquè bene. *Leocrates* quis rit, non conſtat, nec tamen neceſſe eſt, ut *Stu rius* & is habeatur; ſit fortè Statuæ Dedicator, *curióque* ſimul & *Gratiis* in *Academiâ* poſuerit de *Stæbo* Patre magis liquet. Certè hæc Statu durabat ad *Pauſaniæ* tempora.

1360. Οὐδ' Ἀκαδημίῃ πολυγηθέα] *Academi rhenis* haud ità procul *Areopago* ſtabat, in neme loco extrà urbem; ut non ſine ratione priùs dic Ἐκαδημία. Vid. *Meurſium*, De Fer. *Græc.* p. De Ludis *Græc.* p. 22. Item *Harpocration*, v. pro Ἀκαδημαικὸς, Libri Vett. Ἀκαδημαϊκὸς, & κα'δη

Palladis in luco figitur hic Clypeus.

12. Ejuſdem, Dedicatio *Leocratis* nomine.

Hanc, *Stœbi*, ſtatuam tu quandò, *Leocrates*, ornas
Mercurio; pulchræ téque vident *Charites*,
Atque Academia læta: Hujúſque cavamine dextræ
Larga adventanti jam tua facta loquor.

13. In Ariſtoclis filium.

Fortium te, *Ariſtoclide*, primùm amicorum fleo;
Patriam quòd liberando perditus ſis ipſe tu.

Praxi-

χάδημος, , quomodò videtur *Theognis* uſus eſſe, v. 987. Εἰθ' εἴη σ', Ἀχαδήμου, ἱμέρεσσι ὑμνεῖν ἀείδειν, κ. λ. Ἀχαδήμειαν. *Academiam* Hipparchus muro cinxit, *Meurſius* in *Piſiſtrato*, c. XII. Ibid. Τῆς ἐν ἄγρῳ) Ἀγ. τηνδ' ἐν ἄγρῳ σ'.

1362. Ἀλκίμου σ', ὦ Ἐλεπυλεΐδη] Omnia dehinc Epigrammata, Numero *Octo*, ex *Hudſoniano* illo MSt. ſolo deprompta, ideò mihi eo nomine ornato; quòd ex *Heidelbergenſi* quodam Codice olim deſcripta, Mihi nuper ab Amiciſſimo Viro, D. *Johanne Hudſon*. S. T. P. Bibliothecæ *Bodleianæ*, *Oxonii*, Gudſtode, Socióque Collegii, *Univerſitatis* dicti, meritiſſimo, ſint tranſmiſſa. Eſt hoc Metrum Τετράμετρον, Τροχαϊκόν. Et Ἀναπαίστικον dicitur in MSto Scribitur verè, ὦ Ἐλεπυλεΐδη, pro ὦ Ἀελεπυλεΐδη, ut Τῷ Ἰαμβίμενοι, pro τῷ Ἀιαμβίμενοι, Τῇ Φερσίτῃ, pro τῇ Ἀφερσίτῃ, & ὦ Ἰαξ, v. 1172. De hoc *Ariſtoclide* vid. in Authoris Vitâ.

Τῦ Ἀναχρέοντος.

Πρηξιδίκη μὲ ἔρεξεν, ἐβούλθυσεν ἢ Δ
Εἶμα τόδε· ξωνὴ δ' ἀμφοῖ ἑρων Φιλίη.

Τῦ αὐτῦ.

Πρὶν μὲ Καλλίελης μ' ἰδρύσαλο·
δ' ἐκεύνυ
Ἔκγονοι ἐσήσανθ'· οἷς χάειν ἀνωδ

Τῦ αὐτῦ.

Παιδὶ Φιλοσφάνυ Σεμέλης ἀνέθηκ
λανθος,
Μνῆμα χορῦ νίκης, υἱὸς Ἀρηϊφίλ

Τῦ αὐτῦ.

Σιλῶ τε χάειν, Διόνυσε, ἢ ἀγλαὶ
κόσμον,
Θεσσαλίης μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐ
πίδης.

Τῦ αὐτῦ.

Εὔχεο, Τιμώναξε θεῶν κήρυκα γεν

1364. Πρηξιδίκη μὲ ἔρεξεν] *Ioniſmus* hic & i manebat.

1366. Πρὶν μὲ Καλλιέλης] *Pauſanias* men gilis cujuſdam *Laconis* hujus nominis, *Poly* tris, *Eliacis* l. 2. c. 16.

14.

Praxidice hanc veſtem fecit, ſed mente *Dyſeris*
Finxit opus: Namque eſt unus amor Geminis. 1365

15. Ejuſdem.

Calliteles me conſtituit; quem deindè Nepotes
Ipſius; quibus eſt Gratia agenda tibi.

16. Ejuſdem.

Hoc *Semele* Nato gratus dedit ipſe *Melanthus*,
Succeſſûs causâ, Natus *Areïphili*.

17. Ejuſdem.

Bacche, tuî causâ, atque Urbis decusimdè futurum,
Me dat Theſſaliæ Rector *Echecratides*.

18. Ejuſdem.

Præco Deûm ut fautor ſit *Timonactis*, precare,
Quî

1368. Παιδὶ φιλοσοφάτῳ Σεμέλης] Διονύσῳ, δηλονότι. ϗ. φιλοσοφάτῳ.

1372. Εὔχου Τιμωνακτὶ] Εὔχου, ἵνα χάρητε, ὁ Ἕρμῆς δηλονότι, ὅτι ἐγένετο τοῦ Τιμωνακτὸς, ὃς ἐμὲ κάλεσε.

Ἥπιον· ὅς μ' ἐραλοῖς ἀγλαΐαις τ
Ἑρμῇ τε χρείοντι καθέσταλο· τ δ'
Ἀζῶν ἡ ξείνων γυμνασίῃ δέχομ

Τῷ αὐτῷ.

Βωμὸς τόσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱ
πρῶτος,
Ὃς πλεῖστον Μούσης οἶδε κλέος Γ

Ἀνακρέοντος.

Τληΐμη ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδ
Ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν,
Δὸς δέ μιν θυθδίκων Εὐωνυμέων
Ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθ

Τῷ αὐτῷ.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ·

χόνα δηλονότι, καθέσταλο ἀγαλμα ἐν τοῖς ἱερ
θύρεσι, καὶ Ἑρμῇ ἄνακτι. Τιμώναξ, παρὰ
ναξ, ὄνομα κύριον, ὡς Δημώναξ, κ. λ.

1376. Βωμὸς τόσδε θεοῖς Σοφοκλῆς] Hæc
alio Sophocle dici potuerunt, quàm de Tra
etâ, qui non nisi Quindecim annos Natus
tempore *Xerxéæ* Expeditionis; illius tame
tempora *Anacreontis* extrema attigerunt;
jus Authoris *Vitâ* ostendimus.

1378. Τληΐμη] Ità lego, pro Τελαΐᾳ, in M

1380. Εὐωνυμέων] Οἱ Εὐωνυμεῖς, Ἀθη
μᾶ, φυλῆς Ἐρεχθηΐδος. Vid. *Stephan.*

Qui me perpulchris Porticibúſque Decus,
ercurióque ſimul poſuit; quem deindè
lubentem
Civili excipio vulgivagâque Scholâ.

19. Ejuſdem.

Has Aras Divis *Sophocles* prior ipſe dicavit,
Plurima cui Muſæ Gloria ſtat Tragicæ.

20. Anacreontis.

Tlaε, Præco Deûm, Vitam donato ſerenam,
Gratus ob hæc, data quæ Munera grata tibi;
Dáque ipſum in Populo per longum Degere juſto
Hoc *Eusonymeo*, & ſorte favente frui.

Ejuſdem.

Fer Aquam, fer Vinum, ô Puer:

Fer

1382. Φίε ὕδωρ, φίε οἶνον, ὦ παῖ] Hunc Verſiculum ſingularem ſuprà laudavimus ex *Demetrio Phalereo*, ad v. 1275. & ab hoc Quartum, ex *Euſtathio*, poſuimus ad v. 1196. At totum nunc *Fragmentum* plenius ſimul & correctius Lectori exhibemus, ſeriùs quidem viſum in *Athenæi* ipſius *Fragmento* nobili; quod propinat nobis *Iſaac Caſaubonus* in Notis ad *Athenæi* l. XI. c. 4. fol. 782. Eſt autem elegantiſſimum & terſiſſimum σκολιον, omnibus ſuis numeris conſtans, & ad Odeon *Tertiam*, quoad Metrum, pertinet. Repetitio autem φίε, *Emphatica*, ut ſuprà ad v. 1031. ſic *Euripid. Hercul* v. 1087. Ἄμπε, ἄμπετε, πάντα πάντα Νέφεα

Φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
Στεφάνους ἔνεικον, ὡς μὴ
Ἡδὺς Ἔρως πυκταλίζῃ.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΓΕΛΩΣ.

AN

1383. Ἀνθεμεῦντας] Pro ἀνθεμόεντας, ἀνθεμοῦσι sicè ἀνθεμεῦντας, ut *Homero*, Iliad. μ'. v. 283. πεδία λειμῶνας, pro λειτὰ νάσσα, à λειτόεις, *Them.* πός.

1384. Ἔνεικαι] Ab ἤνεικα, *Aoristo α'.* pro ἤν

:r & florentes. Nobis
oronas; fer, *inquam*; ut nè *amplius*.
dversus Amorem Athletæ more con-
tendam. 1385

ANACREONTIS

FINIS.

ANA-

Homer. Odyss. Σ'. v. 393. Καὶ χρυσοῖο πάλαιτον
ἔκπε πειρήνδς. *Theocrit.* Idyll. 23. v. 16. Λοίσθιον
ὤνεικε τὰ σύμφορα πᾶς Κυθερείας.
1385. Περὶς ἔρωτα πυκταλίζω] χρ. πυκταλεύω. Vid.
v. 1196.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΑ.

Θεοκρίτου, Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Στυγνὴν ἔχουσα χαίτην,
Ὠχρὰν τε τὴν παρειὴν,
Ἄγειν τὴν πρὸς αὐτὴν
Ἔταξε, τοὺς Ἔρωτας.
Οἱ δ' ὠθέως ποτηνοὶ
Πᾶσαν δραμόντες ὕλιν,
Στυγνὴν τὴν ἀνεῦρον,
Δῆσάν τε, καὶ πέδησαν.
Χὠ μὲν, βρόχῳ καθάψας,
Ἔσυρεν αἰχμάλωτον·
Ὁ δ', ἐξόπιθ' ἐλαύνων,
Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις·

Ὁ

1386. Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη] Hoc *Anacreontium* plurimi *Theocrito* tribuunt, nec desunt, qui *Anacreontis* putent; certè inter illius opera sæpè numeratum, nec nobis itaque prorsus omittendum. Ad hoc argumentum spectat *Bionis Smyrnæi* ἐπιτάφιον Ἀδώνιδος, & ipsius *Theocriti* Συρακούσαις, ἢ Ἀδωνιάζουσαι. Vid. *Joh. Meursii* Notas in *Lycophron.* 833. & *Petri Daniel. Huetii* Demonstrat. Evangel. fol. 58. &c. & Nos in *Euripid.* Hippolyt. v. 1420. Carminis genus ad *Primam* Oden refertur.

Ὠχρὰν

ICREONTICA.

iti, In Mortuum *Adonin.*

in Venus
t vidit mortuum jam,
habentem comam,
ue genam,
prum ad ſe
ores.
ò ſtatim, *ut* volucres,
m currentes Sylvam,
Aprum invenerunt,
& inſuper ligârunt.
idem, fune innectens,
captivum:
go agens
it arcu:

At

χρὴν τὴ τὸν πτερεῦν] *Synecdoche* Numeri, ι τὰς πτερεὰς, ut mox τοῖσι τόξοις pro

γαν τὸν ὃν ἐς ἐὸς αἰτὸν] *Homero* ὃς Κὰὐτὸν, non æquè bene. *Oxonienſ.* Edit. *H. Stephan.*

τὸν τε καρτίδησιν] ut firmiùs ligarent, πὸτὰς δεῖν πυκιᾶ.

βὰ βρόχῳ καλαίψας] Pro τὴν ὁ, ut v.

ὅτι τόξοις] Pro τῇ τόξῳ. Vid. ad v. 1389.

Ὁ Θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς·
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρειαν.
Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτη,
Πάλιον κάπρε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μηδὲν ἴψῃ;
Σὺ μεῦ τ' ἄνδρ' ἔτυψας;
Ὁ Θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε,
Ὀμνυμί σοι, Κυθήρη,
Αὐτλιὸν σε καὶ τ' ἄνδρα,
Καὶ ταῦτά μοι τὰ δεσμὰ,
Καὶ τόσδε τοὺς Κυκλωπὰς,
Τὸν ἄνδρα τ' ἀγαλόν σευ
Οὐκ ἤθελον πατῆξαι·

1400. Ὁ Θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς] Δειλίαν ἡ ἐς πάντα ζῶα, τὰ βέλτιστα συφλάμενα.

1403. Πάντων κάπρε θηρῶν] Omnium um inviſiſſimos Sues ſemper habuit *Venus*; nempè ob ſordes ἀναφροδίτους οὔσας, ut *La* 6. v. 973. *Denique Amaracinum fugitat S* *mos omne Unguentum; nam ſetigeris ſubus* *nempè, Quod Nos interdum tanquam recream* *At contrà nobis Caenum, teterrima quàm ſit* *eadem ſubus haec res munda videtur; Inſtatio* *ut volutentur ibidem.* Ad quod alludit Fabula *Æſopica. Pierius* Hieroglyphic. l. 9. multa *sino* genere & præcipuè fol. 68. B. Quo *nè* Verſione, *peſſime Brutorum* ſcripſerim, ob id triumphent: cùm *Genus* ad *Perſonam Nomen* referatur; quomodò *Horatius*——— Dulciſſime rerum.

At Fera incedebat trepidè;
Metuebat enim Venerem.
Illi verò dixit Venus,
O omnium peſſime Brutorum,
Cúne iſtud Femur læſiſti?
Cúne meum Virum percuſſiſti?
At Fera dixit hoc modo,
Uro tibi, ô Venus,
Per teipſam & Virum tuum,
Et hæc mea Vincula,
Et hoſce Venatores,
Virum tuum formoſum
Minimè volebam ferire;

Verùm

1404. Σὺ τίνδε μηρὸν ἶψω;] Femore percuſſus *Adonis* occubuit. Ità *Bion*, v. 7. Κεῖτυ καλὸς Ἄδωνις ἐν ὀρέσσι, μηρὸν ὀδόντι λάβοισα λίθινον ὀδόντι τυπείς, κ. λ. *Ibid.* Ἶψω) Præterit. Med. ab ἰψάμην, *Themiſt.* ἴκτομαι. Et *Homer* Iliad. δ. v. 454.——μέζα δ' ἴψωσε λαὸν Ἀχαιῶν, & β'. v. 193.——πάχε δ' ἴψου νέας Ἀχαιῶν.

1405. Σὺ μοὶ] Ità *Ionicè* pro μου lego, ut etiam olim v. 1411. σοῦ legebatur & v. 1417. μοῖ· niſi *Suem ipſa Venere* magis *Ionicam* velis.

1407. Ὀρυμαί σι, Κυθήρη] Media ſyllaba ὄρυμαι, *Communis*; hoc enim loco *producitur*: cùm plerumque ſit *Brevis*; quod dicendum de omnibus Verbis in μι, *Quarta* Conjugationis. Ità *Oppian.* Cyneget. l. 3. v. 496. Κυσὶν χίρνει πολέας ἀγρῶν. Ità *Antholog.* fol. 539. Ἐρωτύσω ὅδ' Ἀλκιδάμᾳ δίκτυον ἀρτήσῃ.

Ἐμὲ

Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐστεῖδον,
Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
Γυμνὸν, τ' εἶχε, μηδὸν
Ἐμμανόμην φιλῆσαι·
Καμὲ κατεκσίναζε.
Τρέτυς λαβοῦσα, Κύπρις,
Τέτυς κόλαζε, τίμα,
(Τί γὰρ φέρω θεοστυγές;)
Ἐρωτικὺς ὀδύνας.
Εἰ δ' ὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
Καὶ ταῦτ' ἐμεῦ ζὰ χείλεα.
Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι,
Τὰ δεσμὰ οἱ πιλῦσαι.
Ἐκ τοῦδ' ἐπηκολούθει,
Ὑλλον δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινε,
Καὶ τοῦ πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τὺς ἔρωτας.

1416. Ἐμμανόμην φιλῆσαι] *sic.* ἐμμανόμην *Isaac. Casaub.* Margine sui Codicis, qui nunc Episcopi *Nov.* est, notârat, *Locus corruptus*, oblitus τὸ σ' *teram* ἀναδιπλώσεως capacem, atque proinde τὸ ῐ *producere*: at tutius erit, cum *Josepho Scal.* legere κατεκσίναζε, Verbum ut sit *Decomposi* κατὰ, ὀν, & σινάζω, idem cum σίνομαι. Nec ne ut σινάζω priorem producat, quod σίνομαι ic & cùm *Thema* σῖν- τὸ, scribatur etiam σίν-, u *dem*, Τρῖτύς τί τοι μορφάς τε, σίνη τ' ἀλοφοΐδας ἧ

Verùm velut ſimulacrum intuebar,
Et nullatenùs ferens *amoris* incendium,
Nudum, quod habuit, Femur
Perditè-cupiebam oſculari :
Idque mihi nocumento-fuit.
Hos igitur accipiens *dentes*, ô Venus,
Hos, *inquam*, puni, excîde,
(Quid enim gero ſupervacaneos?)
Amatorios Dentes.
Sin minùs tibi hæc ſuffecerint,
Etiam & hæc mea labra.
Hujus verò miſerta eſt Venus,
Juſſitque Amoribus,
Ut Vincula illi reſolverent.
Ex eo *tempore Venerem* aſſequebatur,
Sylvámque ampliùs haud rediit,
Et ad ignem accedens
Exuſſit amores, i. e. *amatorios ſuos Dentes*.

Joſuæ

1425. Εἶπεν] ἐκέλευσεν, ut v. 252.

1426. Πιλῶσιν] pro ἐπιλῶσιν. ut ναυβήνας, v. 914.

1428. Ὑλλω δ' ἐτ' οὐκ ἔβαινεν] Olim, Καὶ ὕλαω οὐκ ἔβαινεν, quod *error* erat *inſignis*: nam ὕλαω ultimam producit, & pro ὕλλω ponitur, Ordinem itaque muto, legóque Ὑλλω δ' ἐτ' οὐκ ἔβαινεν, vel Ἰδ' οὐκ ἔβαινε· ἐς ὕλλα. *Ionicâ* enim Dialecto ſemper hîc utor; cùm & Vett. Exemplaria id facerent ſæpè, *vix*, v. 2. 5. 13. 16. 22. 23. 26.

1429. Καὶ τῷ πυρὶ προσελθών] *Hen. Stephani* Editio, Καί τι πυρί, errore Prælî aperto. *Iſaac. Caſaubon.* in orâ Codicis ſui, *Videntur hæc Duo Carmina quibuſdam ſupervacua*. Quæ quorſum intenderit, non video.

Ἰησοῦ Βαρησίου, Εἰς Ἀνακρέοντος ραφυλῆς ῥαγὶ ἀποπιγέλα.

ΑΝακρέοντος ῥιπὴ
Ἀποπιγέλα ῥαγὸς,
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Ἔρως ἔκωσε δεινῶς,
Τὰ δ' αὖτ' ἔλεξε χλαίων,
Σὲ πῶς, μελῳδὲ τερπνὲ,
Σὲ πῶς ἐγὼ δακρύσω,
Θέρα τὲ καὶ Φίλος μοῦ,
Ἔρως τ' Ἐρωΐδων αὐτῶν;
Σὺ γὰρ, μελῳδὲ τερπνὲ,
Μελιγαγεῖς ἔρωτας
Κέρων τὲ καὶ γυναικῶν,

1431. Ἀνακρέοντος ῥιπὴ] Materiam huic mam & præcipuam miniſtravit Poeta non *Abrahamus Couleius. Anglico* quidem ille ſed quæ *Græcis* Literis digniſſima donari nec tamen Pauca in illo *Odario*, quæ, utu placuerint, *Anacreonti* certè aliena ſcirem; illo anſam arripui, nonnihil proprio judic ut propiùs ad *Anacreontem* accederem, diſcedendum duxi. Hæc ſint tanti Poetæ p pacéque omnium φιλοκυλείων, quos int infulatum Veneror; quicquid ille de me ſentiat.

Joſuæ Barnes, In *Anacreontem* Uvæ acino ſuffocatum.

ANacreontem *interjectu*
Suffocatum Acini,
Ut vidit mortuum jam,
Amor exclamavit miſerabilitèr,
Et hæc pòſt dixit flens,
Te quomodò, ô Lyrice jucunde,
Te quomodò ego lacrymabo,
Miniſtérque & Amicus meus,
Et Amor Amoris ipſius?
Tu enim, ô Lyrice Jucunde,
Mellifluos amores
Juvenúmque & Mulierum;

Lu-

1432. Ἀνακρεοντέα ῥαιέντα] *Anacreontem* Acino Uvæ extinctum *Plinius* aliique narrant, ut nos in ejuſdem *Vitâ*.

1433. Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη] Eundem verſum habes in *Theocriti Anacreontio*, ad v. 1387. Et Procœmium hoc *Couleius* in Titulo exhibuit, ego *Theocritici* illius Poematis exemplo, in ipſam Oden interſerendum duxi.

1434. Ἔρως ἰδὼν ἔκλαυσε] Ἔρως, ὁ θεὸς τὸ ἐρωτικὸν· Ἔβαυσεν) Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐβόησε. Vid. ſupra ad v. 1259.

1438. Θέσφατον] Θεσπέσιον. Λέξις Ἀνακρεοντικὴ. Vid. ad v. 1285. & 1470. Qui hæc prima *Amoris* verba, cum iiſdem *Couleii* conferre velit, in noſtris plus *Anacreontica* Simplicitatis & Modeſtiæ, illiuſque, quod *Poeta Deique* Perſonæ convenientius videatur, latebitur.

Κώμυς τε ὐ χορείας
Ἐσωφρόνησας ᾠδὼν.
Σὺ γάρ με μᾶλλον ἡδὺν,
Ἐρασμιόν τ' ἔθηκας,
Ἥπερ τεκοῦσα Μήτηρ,
Τεαῖς καλαῖς ἀοιδαῖς.
Τεαὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ
Καὶ μαλθακώτεραί μοι
Ἐρασμιώτεραί τε
Ἐμῶν πεφῶν ἐραπῶν
Αὐτῷ τε, ὐ βελέμνων,
Μητρός τε τῶν τελειῶν,
Καὶ φρυθίων Φιλθύνων·
Φιλημάτων ὐ κεδνῶν,
Φωνῆς τε τῶν Φιλείων,
Γαμοζόλε τε Κερῷ,

1444. Ἐσωφρόνησας ᾠδὼν] Hanc ἔννοιαν quæras in *Couleio*. Veram tamen esse & prorsus atque proindè huic loco convenientem, passim bavi in Notis ut v. 1186. & præcipuè in *Vitâ*.

1445. Σὺ γάρ με μᾶλλον ἡδὺν] Et hæc ἔννοια bis propria. *Amor* dicit, se ab *Anacreonte* Amabilem *factum*, quàm à *Matre genitum*.

1449. Τεαὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ] Hanc ἔννοιαν præbuit *Couleius*.

1455. Καὶ φρυθίων φιλθύνων] *Veneri* Passeres quoniam istæ Aviculæ in Amorem procli undè Versus ille in *Catalectis*, Vernis Passeri laciores. Φίλθυνα Vox *Anacreontica*, v. 98

Lusúsque & Choréas,
Sobrius & castus canebas.
Tu enim me magis suavem,
Et Amabilem fecisti,
Quàm quæ-peperit Mater,
Tuis pulchris cantilenis.
Tuæque pulchræ Cantilenæ
Et molliores mihi,
Et Amabiliores
Meis pennis charis
Meíque, & Calamorum meorum,
Matrisque Columbarum,
Et Passerum lascivorum
Osculísque sanctis,
Et voce Amantium,
Nuptialique Cesto,

Ma-

neris itaque Curru junctos Passeres fingit *Sappho*, ——πυκτὸς ὑ ὄθμιον λιπόντα Χρύσεον, ἔλθες, Ἄρμα· ὠκέως ζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἆγον Ὠκέες στρθοὶ, πέρυγας μελαίνας Πυκνὰ δινεύοντες.

1456. Φιλημάτων ὑ καδνῶν] Eundem versum habes apud ipsum *Anacreontem*, v. 1053. Quem quidem Nos libenter in his imitamur. Πειπόντως ὑ ὁ Ἥβας τὸ ἑαυτῦ στόμα τοῖς ἑαυτῦ εἴκοις κυδαίνει.

1457. Φωνῆς τι τ' φιλύσιτον] Δηλονότι ἐρωτικῶν ψιθυρισμῶν. κ. ἐρώντων.

1458. Γαμηλίου τὸ Κεστὸν] Primus hoc *Veneris* cingulum *Homerus* creavit, *Iliad.* ξ'. v. 214. Ἥ, καὶ κεστὸν ἱμάντα λύσατο, ποικίλον· ἔνθα δέοι ἅπαντα τετύκτο· ἐν δ' ἔνι μὲ φιλότης, ἐν δ' ἵμερος· ἐν δὲ θάλεια, πάρφασις, ἥ, τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονέοντος. Hunc locum *Nonnus* imitatur l.

Μαγώτεραι πέφανται.
Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ
Ἐρεσσόμενος χαλός τε,
Ἴσον παῖς ἀοιδαῖς·
Ποδήνεμοι γὰρ ὧραι
Μέτρῳ θέσσιον ἡδεῖ,
Βακά τε χ' γλυκείαι,
Φαιδραί τε χ' γαληναί,
Ἴσον παῖς ἀοιδαῖς.
Οἱ μὲν τὸ μέτρον ἤδης
Ἐμοὶ διδοῦσι μοῦνον,
Ἀτὰρ γέροντες, εὐθὺς
Ἀποζαλοῦσι σκήπτρου·
Σὺ δ' αὖ θέραψ φέεσσος,
Πιστός τε χ' βέβαιος,
Ὅλον βίον θελήμων.
Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας.
Ὁ σὸς δ' ἔρως, βίος τε,
Ὡς καῦμα, πῦρ θ', ἔνωθεν,

3.1. & 32. & γαμψόλον etiam vocat Κυρὸν, q
conciliandos Amores faciat.

1459. Μαγώτεραι πέφανται] Μαγώτερος, Μαγικώτερος, παρὰ τὸ μαγεῖον, οὗτι τὸ μαγικός. Ibolog. Καὶ Κυρὸ φωνοῦσα μαγώτερος. Vid. ad Ibid. Πέφανται) Tertius Pluralis pro πέφαμαι Omissum hoc à Clenardo, qui tamen notat vocem, à φάω, occido; quùm hæc noſtra fit offendo. Agnoſcit tamen ἐπέφανθ, quod à

Magis-dulces apparent.
Quin tota tua Vita mihi
Amabilis & pulchra,
Perindè atque tua Carmina:
Celeres etenim horæ
Menſurâ currebant ſuavi,
Puſillæque & dulces,
Hilaréſque & ſerenæ,
Perindè atque tua Carmina.
Alii quidem portionem Juventutis
Mihi tribuunt ſolummodò;
At, ſenes *facti*, ſtatim
Deficiunt à *meo* ſceptro:
Verùm tu Miniſter optimus,
Fidúſque & firmus,
Totam tuam Vitam lubens
Mihi regendum dediſti.
Tuus autem Amor & Vita ipſa,
Ut Calor & ignis, uniebantur,

Et

μαι originem ducere nequit, licet & illa Vox detur.

1460. Ὁ σὸς δ' ὅλ- βί- μοι] Et hæc ἴυγξια *Couleii.*

1470. Σὺ δ' αὖ ἡγεμ-] De voce ἡγεμ-, vid. ſuprà. ad v. 1438.

1475. Ἐμοὶ κεραῖῃ ἥδιστος] Eadem *Syntaxis* ſuprà. apud ipſum *Anacreontem*, v. 1036. Ἐμῶν φρενῶν μὲ δοῦναι Φέρειν ἥδιστα λύπας.

1476. Ὁ σὸς δ' ἴσως, βί- τε] Et hæc ἴυγξια *Couleii.*

1477. Ὡς καῦμα, πῦρ δ' ἴυγξ] Ἰωνικῶς ἴυγξιν, ἀπὸ τῆς χθονικῆς αἰτίσεως, εἶτα δ' ἴυγξ. καὶ τοῦτο, εἶτα δ' ἠύγησαν, κατὰ τὸν Αἰολέων Ἀλέξανδρον. οἷς Ὁμηρ-, Λύπῃς ἐπὶ πάσμυγξιν ἀμφ' ἰόν-

Καὶ ταὐτὸ σύνδυ ἦσην.
Ἔρως γὰρ ἠδ' Ἀπόλλων
Ἀεὶ μάνοι σ' ἕτερπον,
Ἀμ' θὐλύρεισι Μώσαις·
Τὰ δ' ἄλλα σεμνὰ παίζω,
Τὸν χρυσὸν, ἄργυρόν τε,
Τυραννικούς τε θώκους,
Ποσὶν τεοῖς πάτησας;
Τιμὴν τ' ἄτιμον εἶχες·
Μόνον δ' Ἔρωτ' ἐτίμας,
Ἀνδρῶν τε καὶ μελῳδῶν
Σοφώταλ@ παγκάλων.
Σὲ δ', ὦ τὸ τραῦμ' Ἔρωλος,
Σὲ δ' ἠνάειξε Βάκχος,
Οἰνοφλυγῶν ἑαυτῷ,
Ἀμνημοσυνῶν τ' ἐμεῖο,
Χαρισμάτων τε τῶν σῶν,
Καὶ τ' καλῶν ἀοιδέων.
Ἦ ῥ' Ἄμπελον Γηγάλλων

ἠλαμόνισιν ἔκαστι. Καὶ Θεόκριτ@, Ὀρειὰς Φίλαθλον. Σχολιαστὴς, ἰφθίμησιν, ἢ φιλόπονον· ἵνα ᾖ κὸν, ὡς κὴ τὸ εὐόσμησιν. Καλλίμαχ@ ᾖ τοῦτο πο Ἰτὰ ἄεθλον, pro ἤθλησαν, & αὐξήθην pro ηὐξή de quâ re *Clenardus* p. 189. §. 45.

1478. Καὶ ταὐτὸ σύνδυ ἦσην] Δύο συμφώνων τὸ αὐτό. Δυϊκῶς, ἦσην. Σύνδυο δὲ ὁμογενῶν ἢ κὴ ὡς εἰπεῖν, τὸ αὐτό.

1485. Πόσιν τεοῖς πάτησας.] Ἐπάτησας. κατ

t res eadem res duæ erant.
Amor etenim & Apollo
mper ſoli te delectabant,
nà cum Lyricis Muſis:
: alia grandia omnia,
ırúmque & Argentum,
:gióſque thronos,
dibus tuis proculcâſti,
: Honorem inhonoratum ducebas;
lúmque Amorem honorabas,
)minúmque & Poetarum
)ientiſſimus omninò-omnium.
Te tamen, ô Vulnus illud Amoris!
: tamen interfecit *Bacchus*
:briatus ſeipſo;
memórque mei,
Virtutum tuarum,
tuorum Carminum.
Reverà Vitem illam Gigantum,

Hor-

. Simplicibus gaudet *Anacreon*, ut v. 376. Παντὶ ἅπαντι ϑυμῷ, & v. 740. Σοφίῃ τρόπῳ παντί. 489. Σοφὸς τρόπῳ ὡσπαύτως] Πεφυκὼς τρόπῳ. *Soles.* Ἀείμνης τὶ ὡφύκασι. *Orpheus.* Νῆας τε πάσας, *Homerus.* Quin σωφάτας, σύμπας, πᾶσαν, παφύκαν, ἅπαξάπας *Ariſtophani*, & mox 503. ἁπαξάπαντας, item σύνολον, συμπλέοντες &c. *Emphaſin* quidam Veteribus dicta videntur. 491. Σὲ δ' ἀνδρεῖξε Βάκχος, Οἰνοφλυγῶν ἑαυτῷ] ural is ἔννοια, nec *Couleio* tamen venit in men-. Ità *non omnia poſſumus omnes.* 496. Ἦ ῥ' ἄμπελον Γιγάντων] Hæc Hiſtoria *Con-*acta. *Pierius* Hieroglyphic. l. 53. §. *Vitis*, fol. 390.

Στυγνὸν αἷμ' ἔθρεψε·
Καὶ Βάκχος ὁ κεραυνοῖς,
Πυρσοῖσί τ' ἐξελέχθη·
Τῷ δ' ἅρμα Τίγρεές τε
Καὶ Παρδάλεις φορεῦσιν,
Ἀτημελῶν ἔτοιμο
Θεῶν ἀπαξαπάντων.
Εἴκῃ γὰρ πάντ' Ἀνάγκη·
Ὡς δ' Ἔρως μὴ αὐτὸς,
Οὐδ' αὐτὸς ἦν Ἀπόλλων
Ὑπεξέλασι Μοίρης.
Ὅτ' Ἀγρότας γὰρ ἔλθῃ,
Τὰ πάντα μόρσιμ' ἐστί.

390. D. Perſuaſum habebant *Ægyptii*, Vitem ſo in terram Gigantum ſanguine pullulâſſe; Amentia & Furor ineſſe Vino.

1498. Καὶ Βάκχος ὁ κεραυνοῖς] De *Bacch* flammas & fulmina, quibus Mater *Semele* co nato, Vid. *Nonni* Dionyſiaca, l. 8. fol. 159 *pid.* Bacch. v. 2. Διόνυσος, ὃν πάντα πρὸ ἡ Καδ Σεμέλη, λοχόθηκε ἀστεροπηφόρῳ πυρί. Et Ov tamorph. l. 2. §. 3. l. 4. §. 1. *Ignigena* inde & πυρίσπορος *Oppiano*, πυρίβρεμος *Nonno*

1500. Τῷ δ' ἅρμα Τίγρεές τε, & Παρδάλεες Vid. *Pierii* Hieroglyphic. l. 21. fol. 84. A. & ipſa Pictura *Bacchi* curru vecti. Vid. Int in illud *Virgil.* Eclog. 5. v. 29. *Daphnis* & *as* curru ſubjungere *Tigres*. *Ovid.* Metamorp §. 10. Quem circà *Tigres*, ſimulacráque ina *tum*, Pictarúmque jacent fera corpora *Pa*

Horribilis ſanguis nutrivit:
Et *Bacchus* inter fulmina
Flammáſque parturiebatur:
Hujúſque currum Tigrésque
Et Pardales trahunt,
Maximè-inhumani
Deorum omninò-omnium.
Cedunt verò omnia Neceſſitati:
Adeò nè quidem Amor ipſe,
Nec ipſe utique Apollo,
Subextrahant *aliquem* Fatò.
Quandò enim Atropos venerit,
Omnia ſunt fatalia;

Ci-

rum. Et l. 4. §. 1. Tu biiugûm pictis inſignia frænis Colla premis *Lyncum*. *Philoſtratus* Pantheras *Baccho* ſacras eſſe ſcribit. *Angelus Politianus* in *Ambrâ*, Lyncas agit *Bromius*; Pavos *Saturnia* pictos, Tardos *Luna* Boves.

1502. Ἀνημερωθέντιο] Βάκχῳ ἄτερ νυμφίων πανημέρῳ ἰμασθεὶς αὐτὴ, Μὰ Ἡλιοπόλῳ, ὕδασιν, πυρὸς ἴσον ἀναίθῃ.

1503. Θεῶν ἀπαξαπάντων] De voce ἀπαξάπαντες, diximus ad v. 1489.

1504. Εἶκεν ἡ πᾶσι Ἀνάγκη]. Ὑπὸ τὴν Ἀνάγκης πάντα δυλεύει τύχη. *Neceſſitati omnia parent.* Πεφασμένοις) Ἢ ἡ Ἀνάγκη, ut *Horatio* l. 1. Od. 35. *Te ſemper anteit ſeva* Neceſſitas, *Clavos trabales & cuneos manu Geſtans ahenâ; nec ſeverus Uncus abeſt, liquidumque plumbum.*

1508. Ὅτ' Ἄτροπος ἦλθῃ] Vid. *Heſiodi* Interpretes in illud *Theogon.* v. 218. Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον.

1509. Τὰ πάντα μέρσιμ' ἐστὶν] Οὐ μόνον τὰ κοινὰ καὶ

Cicutum fit Vinum ipſum,
Ipſíque Acini ſunt
Acutiores ferro.

Epigrammata Veterum.

ANTIPATRI *Sidonii* in *Anacreontem*.

CIrcùm Hederæ molles tibi, *Anacreon*,
uſque vireſcant,
Puniceis niteant gemmea Prata roſis:
Fonte cadant niveo divini flumina Lactis,
Fundat odoriferum prodiga terra Merum:
Oſſa, Ciniſque tuus jucunda ut gaudia ducant;
In cinerem lapſos Gaudia ſiqua manent:

O

1513. Θελω περιπόρφυρος] Hoc Epigramma *Antipatri Sidonii* in *Anacreontem* ſumitur ex *Anthologiæ* l. 3. c. 25. fol. 177. ubi malè mulctatur Diſticho in fine, quod ſeparatim erat priùs editum, nunc à me ſuis Sociis reſtituitur. Et cætera, præter illud Diſtichon, à *Thomâ Farnabio* Metro *Latino* ſunt donata; *Brodæi* enim Verſio non æque placet. *Antipater* hic *Sidonius*, Philoſophus & Poeta nobilis erat Præceptor *Catonis Uticenſis*, de quo *Cicero*, *Quintilianus*, & *Voſſius* de Poetis *Græcis* p. 68.

1518. Χείματος] Πεφοβημένε, ἰήιζε.

Ἤμυσὶ παυδέλκεσσι, μεθύτερο
πώεσις
Οὖλος, ἢ σκολιὸν πλέγμ
λασιος,
Τῆμι κόσοτας Ἀναχρέοντος ἐπ
Στήλη, καὶ λεπτοῦ χάρματ
Ὡς ὁ Φιλάκρητός τε, καὶ οἰνοβ
κωμος,
Παπύλιος κρέοι τ' Φιλόπαι
Κὴν χθαὶ πεπτηὼς κεφαλῆς
ρεῖο
Ἀγλαὸν ἀραίων βότρυν ἀπ
Καί μιν ἀεὶ τέγγι νοτερὴ δρόσο
σαις
Λαρότερον μαλακῶν ἔπνεο

O cui grata Chelys fuit, ô qui Carmine Vitam
Triviſti totam, quin & Amore, tuam!

Simonidæ, in eundem.

Vitis amœna, Parens lætantis pectora Vini,
Cui criſpus dulci vertice frondet Honos,
Teii *Anacreontis* ames adoleſcere ſummo
In cippo, & tenui hoc pulvere ſub tumuli:
Ut famulus *Bacchi*, mollíſque Miniſter *Amoris*,
Pulſet amoricrepam ſera ſub aſtra Lyram:
Inque ſolo poſitus Capiti ſuperinduat ille
Maturum Uvarum lætificúmque decus:
Semper & hunc tingat *Bacchi ras* ille, ſenex quo
Suavius ex molli fuderat ore melos.

Simo-

ἐπιτάφ., λέξ. τ. ἱμερούσης. *Simonidæ* Epigr. ut Titulus habet, extatque *Antholog.* loco laudato, fol. 276. & *Ceus Simonides Anacreonti* ſupervixit aliquot annis; quarè potuerunt hujuſmodi ab illo ſcribi in noſtrum Poetam. Fuit tamen illi Nepos ex ſorore, cognominis & Poeta. *Simonides Amorginus Anacreonte* ſenior erat aliquammultó. Noſtra de hinc Verſio *Latina*.

1529. Καὶ μιν δὴ τέγγοι νοτερὴ δρόσ.] Δηλονότι, οἰκείη, ἧς ἡδύπεσι ὕτ. ἐμείλισεν, τερπνὸν οἶνον· διικτικῶς γὰρ ἔφη. Et *Pindaro*, Ἀμπέλου δρόσος οἶν.

1530. Λαεφήπεσι] Ἡδύπεσι. Eſt & λαεφώπεσι, ut *Homer.* β. v. 250. *Ibid.* Μαλακῶν] τρυφερῶν. *Ibid.* Στομφήτων) Συνεκδοχικῶς, ut ipſe *Anacreon* v. 100. Στομάτων ἡδὺ πνέοντων.

Ὡς Ἀνακρέοντος πτερόεντα μέλη,
Ἐρώτων,
Τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερ
Μῆνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύπ
λείπων
Ἠέλιον, Λήθης σ' ἐνθάδ' ἔχω
Ἀλλ' ὅπ τ' χαρίεντα μετ' ἠιθέο
Καὶ τ' Σμερδίεω Θρῄκα λέλ
Μολπῆς δ' ὁ λήθη μελιερπέο
κεῖνο
Βάρβιτον ἀμφ' ὄνυξιν

1531. Οἵτ' Ἀνακρεόντα] Et hoc
dem; extátque *Antholog.* fol. 276.

1532. Πάτρης τύμβ' ἱδὲ Τέω] *Teii*, relictâ ſuâ Patriâ urbe, Coloniar
fuerint, multi tamen illorum, *Cyro* fa
te, in patriam paucis poſt annis *redier*

Simonidæ similitèr.

Hìc *Anacreontẽ*, per Musas morte carentẽ.
Vatem, habet in patriâ terra benigna Teo:
Qui *Veneres*-spirans, qui spirans carmen *Amores*
Aptavit Pueris suavitèr illecebrans.
Inque *Acheronte* dolet solus; non Sole relicto,
Quòd Lethæ hanc tristem nunc colat ille domum;
Sed quòd cogatur pulchrique *Megistèos* oris,
Smerdiaque comas linquere *Threïcii*.
At dulci haud cessat Cantu; nam Barbiton illud
Edit adhuc blandos post fera fata sonos.

Anti-

1538. Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῇκα λέλοιπε πόθον] De *Smerdi*, Vid. Notam præcedentem. Dicitur autem *Commanni*-er. Σμέρδις, Σμίερδις & Σμέρδης, & Σμερδίας, & Σμερδίης, & Σμίερδις & Σμίερδης item Σμερδίας & Σμερδίης pro quo Σμερδίης, ut v. 1606. & Σμερδιὶς & Σμερδίλλος, *Ionicè*, & est Nomen *Persicum*; nam *Cyri* filius junior, *Cambysæ* frater, *Smerdis* erat Nominatus, ut & Magus ille, qui, illius Personam gerens, etiam *Pseudosmerdis* vocabatur. Θρῇκα πόθον, ut mox v. 1554. Κίηρα πλόκαμον, pro πλόκαμον Κίηρος, ἢ Θρηικὸς, ὅτι οἱ Κίηρες ἦσι Θρᾳκικὸν ἔθνος τὸν Ἔβρον. Qui de præpostero Amore hoc dictum volunt, nullo hinc argumento adjuvantur. Aliò spectant, quæ de *Orpheo* & Amore *Thracio* feruntur.

1539. Μολπῆς δ' ἁλίηθ'] *Simonidis* certè ætate extabat:

κὲν οἴνῳ

Ὀξέα γηθήσῃ τὰμὰ νοτι

Ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημέ

Ὡς ὁ Φιλαχρήτου σύ

Μηδὲ καταφθίμενος, Βάκχ

ποίσω

Τὸν γενεὴ μεθόπιων χῶρον

Τῷ αὐτῷ, εἰς τ

Εἴης ὁ μαχάρεσσιν, Ἀνάκ

ναν,

tabat integer *Anacreon*; quarè *Br*
quandò ait, "*Ejus Muſa adhuc d*
"*ſum eſſe exiſtimo*; *nam* Epiſco
"*Conſtantinopolitani* dicuntur jam
"combuſſiſſe *&c.* fol. 400. Vid. i

1541. Εἴης, πάρος ποθ' λιτὸν
Epigramma extat *Antholog.* fol. 2

Antipatri Sidonii, in eundem.

Hoſpes, *Anacreiontis* ut hoc tueare Sepulcrum,
Siqua tibi ex noſtris Utilitas modulis,
Redde meo Cineri libamina; munere Bacchi
Oſſa ut lætentur commadefacta mea.
Auribus uſque adeò arridet mea Muſa Lyæi, 1545.
Uſque adeò bibulæ ſum comes Harmoniæ;
Nec functus licet, hæc, Baccho ſine, tecta tenebo,
Omnibus heu! tandẽ debita tecta Viris.

Ejuſdem in Eundem.

Sis felix, ô ſemper, *Anacreon*, ô Patriæ ingens,

Splen-

Mortuorum tumulos, vid. infrà ad v. 1559. & 1560.

1545. Ὡς ὁ Διωνύσου μιμολημβδ῀ ἄκτα κῶμο῀] Niſi Κῶμο῀ hìc ſumatur pro *Perſonâ*, difficultèr hic locus capietur: Vult itaque Poeta, ut *Anacreon* ſit alter *Genialis* Deus, cui Nomen Κῶμο῀, ut ad v. 107.

1547. Τῆτον ὑπολίσω χῶρον] *Suſtinebo* hunc locum, ab ὑπαφέρω, utpote qui *poſitus* erat; ſin ὑπολίω ſcribas ab ὑπίημι, *ſubeo*, dicitur de eo, qui *ponendus* erit.

1548. Χῶρον ὀφειλόμενον] Sepulcrum ità vocat, quòd *Mors ſit omnibus Communis*; undè dicitur etiam ὑπο῀ ὀφειλόμεν῀, *Anthолog.* fol. 225. & 280. Vid. ad v. 1610.

1549. Εἴης εὐ μακάρεσσι] Extat hoc *Antipatri Sidonii*

Μέγιστ᾽,
Ἡ Κίκονα Θρηικὸς Σμερδίεω
Ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβρ
Βάκχῳ,
Ἀχρίλον θλίβων νέκταρ-δὸς
Τελοσοις γὰρ, Μέσσαισι, Διονύσ

Sidonii Epigramma *Anthолog.* fol. 27
pro θεοί, & aliàs pro πλέσιοι, ὃ μακα
γυσιν. Iſthoc autem modo *Defunctis*
olim habuerant, Veteres apprecari
ὁ μακαρίτης, de *Defuncto*, cui talis
tio. Hinc εὐφημίζοντες etiam exec
Μακαρίαν dicentes, hoc eſt, *Pereas*
beas in illum ſtatum, quem iſtiuſm
μοῖς proſequimur. Vid. *Ariſtophan.*
250. in illud, Ἄπιμ᾽ ἐς Μακαρίαν
φι.) ὃ Ἐρῶ᾽ εἰς Μακαρίαν, κατ᾽ εὐφημι
ἀλιθρον· ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες Μακαρῖ
quæ Nos ex *Euſtathio* fol. 1405. lin.

Splendor, nec careas Carmine, néve Lyrâ: 1550
At pœtis languens oculis flagrantia ſemper
Cantes floridulæ lumina blanda Comæ;
Ad dulcem *Eurypylen* converſus, ſive *Megiſten*,
Smerdios aut crines *Threïcii* Pueri,
Suave merum redolens, veſtes perfuſus *Iaccho*, 1555
Palmite de tenero flumina grata premens.
His etenim tribus, & *Phœbo*, *Bacchóque* & *Amori*,

Tota,

ὃις ἕλον ἀνθ῾ λιπαρῆς. κάμης, ὕπαξῃ αἰθύσσων. Αἰθύσσω) Ἀναπτίω, οἷον σπουδῇς· ἢ φλέγω ῥιπίζω. Vid. in Not. ad. v. 332. Ubi *Sappho* hâc Voce utitur.

1553. Ἢ σοὶ Εὐρυπύλῳ] De *Eurypilâ*, *Megiſte*, *Smerdi*, *Bathyllo* & *Cleobulo*, vid. ad v. 1537.

1555. Ἠδὺ μίξῃ βλύζων] Alluſum ad illud *Homeri*, Iliad. ί. v. 486. Πολλάκι μοὶ κατέδυσας σὺ φήνας χαλκῶνα, Οἶνῳ λοιβὴν βλύζων.

1556. Ἄκρητον ἡλίβατον νέκταρ ἀπὸ φιαλίων] Ἄκρητον νέον ἡλίβατον ἀπὸ κλημάτων βοτρύων, δρεπομένων. In quorum Codice notatum reperi, ad νέκταρ) μιῶρον νεκτάρεον, quomodò *Alcæus*, Νέκταρι δ᾽ εἰνάλιον Νηρηΐδες ἐξέσανθε, ad φιαλίων) ληκύθῳ & *Brodæus* κυλίκων. Mavult, quæ parùm æſtimo.

1557. Τριστοῖς γὰρ, Μούσῃσι, Διωνύσῳ τε Ἔρωτι] Ἐσσομένοις συλλογικῶς λαμβάνει, οἷονεὶ Μούσαις χορὸς· quùm verò *Novem* ſint Muſæ, præter *Bacchum* & *Amorem*, ut *tres* fiant, non *undecim*, Nos accuratè in Verſione noſtrâ, *His etenim tribus*, & *Phœbo*, *Bacchóque* & *Amori*; quomodò & Nos *Græcè*. ad 1479. Ἔρως γὰρ πάλιν Ἀπόλλων, κ. λ.

Ka-

Ἀντιπάτρῳ Σιδωνίῳ εἰς

Εὕδεις ὁ φθιμένοισιν, Ἀπα
πωήσας

Εὕδει δ' ἡ γλυκερὴ νυκτὶ
Εὕδει ἡ Σμέρδις, τὸ πόθων
λίζων

Βάρβιτ' ἀοιδεῖον νέκταρ σὺ
Ἠθέων γὰρ Ἔρωτος ἔφυς σκ
μῦθος

Τόξα τε ἡ σκολιὰς εἶχεν

1558. Κατασκεύασθαι πῶς ὁ πὰς βιὸ
n. 1460 Ὁ σὸς δ' ἀλῶ βίῳ μοὶ ἐ
1559. Ὦ ξεῖνε, τίνδε πάφυτ' Ἀπα
Prater Verſionem noſtram, quam
pagina, *Ioachimus Camerarius* ita

Tota, Senex, quondam Vita ſacrata tua eſt.

In eundem.

Hoſpes, *Anacreontis* ut hoc tueare ſepulcrum,
Funde merum: cujus Vivus amator eram. 1560

Antipatri Sidonii, in eundem.

In tumulo dormis poſt optima, *Anacreon*, Acta;
Dormit, & illa decens, nocte-canens Cithara:
Et *Smerdis* dormit, Charitum flos; barbita cui tu
Pulſando, harmonicum fuderis ore melos.
In Juvenes etenim fueras ſpeculator *Amoris*;
Túque illi Pharetram teláque ſolus habes.

Ejuſ-

& *ſimul* in proximè ſequenti ad v. 1568. etiam in S. Literis, *Dormire in Domino*, 1 *Theſſal.* c. 4. v. 14. *Anthelog.* fol. 225.——ὑπνον ἀφοιλόμυθον. Vid. in Notis ad v. 1610. Hinc Κοιμητήρια, *Cœmeterium*, quaſi *Dormitorium*; quâ Metaphorâ *Chriſtiani* maximè gaudent.

1563. Εὐδεῖ γὰρ Σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ] De *Smerdi* v. 1538. *Ibid.* τὸ πόθων ἔαρ) Vid. *Martial.* de Puero *Earino* vocato. Ità *Anthelog.* fol. 230. Χαρίτων ἐξαπάλαλον ἔαρ.

1564. Νέκταρ ἐναρμόσιον] Vid. quæ Nos ad v. 1278 Τύμβος.

Τῷ αὐτῷ, εἰς τ' αὐτόν.

Τύμβος Ἀναχρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος
Εὕδει, καὶ παίδων ζωροτάτη μανίη·
Ἀκμὴν ἱμερόεντι μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ
Ἵμερα· καὶ κισσοῦ λευκὸς ὅδωδε λί-
θῳ. 1570
Οὐδ' Ἀΐδης σοὶ ἔρωτας ἀπέσβεσεν· εἰ δ' Ἀχέροντος
Ὦ

1567. Τύμβος Ἀναχρείοντος] Et hoc *Antipatri Sidonii*, extátque *Anthолog.* fol. 277. Τύμβος in verſione noſtrâ redditur *Tymba*, voce ſatis *Latinâ*. It alia *Græca* Maſcula, fiunt *Latina* Fœminea, ut ὁ κύκνος, hæc Cera, ὁ κρατὴρ, hæc Cratera, ὁ μαργαρίτης; hæc Margarita. Quin *Græca* Neutra, *Latina* Fœminea, ut τὸ σχῆμα, hæc Schema, *Plautus* Amphitryon. τὸ σκάφος, *Sclapha*, &c. Ibid. Ὁ Τήϊος κύκνος) *Teius, Cygnus*. Ità paſſim vocatur *Anacreon*, ut v. 1595. Ità *Virgilius*, Mantuanus olo audit. Ità *Pindarus* Horatio, *Dircæus* Cygnus, l. 4 §. 2. Idem ſuam in *Cygnum* Metamorphoſin celebrat, l. 2. §. 20. Et *Cygnos* Apollinis Aves probat ad *Euripid.* Helen. v. 1115. *Ion.* v. 165. Et Poetarum Hieroglyphici ſunt Cygni, ut *Pierius* Hieroglyphici l. 23. fol. 164. Et apud *Italum* Poetam *Arioſtum*, Quandò Tempus innumera Mortalium Nomina Schedulis deſcripta in *Lethæ* flumen projicit, non deſunt Cygni, qui ſingulos illius jactus obſervantes, multa Nomina roſtris arripiunt & in Famæ Templum referunt. Quin audiendus *Angelus Politianus* Epiſt. l. 7. §. 25. *Cygno Poeta* ſimilis: Utérque *candidus*, utérque *canorus*; utérque fluvio amans; uterque *Phœbo* gratus. Sed negatur canere *Cygnus*

Ejuſdem, in eundem.

Tymba *Anacreiontis*; Cygnus nam *Teius* hìc jam
Dormit, & is Puerûm vix-ſatiatus Amor.
Carmina cantat adhuc de pulchro blanda *Bathyllo*,
Atque olet iſte lapis canus adhuc Hederæ.
Nec tibi ceſſat Amor functo; aſt *Acheronte* ſub alto

Quùm

Cygnus, niſi cùm *Zephyrus* ſpirat. Quid igitur mirum; ſi taceo tamdiù, tuus *Poeta*; cùm tu tamdiù non ſpires, meus *Zephyrus*?

1568. Ὕπνῳ] Quod *Somnus*, pro *Mors*, vid. ad v. 561. Et *Homero*, ——ὕπνῳ κασιγνήτῳ θανάτοιο, indè *Virgilius*, & conſanguineus *Lethi Sopor*. Huc referatur illud, *ſurge*; *Quid eſt ſomnus, gelidæ niſi Mortis Imago? Longa Quieſcendi tempora Fata dabunt.*

1569. Ἀκμὴν ἱμερόεντα μελίζεται] Ἀκμὴ ſignificat, *etiam hoc ipſo momento*, vel *Adhuc*. Ibid. ἱμερόεντα) χρ. οἱ λυρόεντα, an λειριόεντα.

1570. Ἵμερος] *Metaplaſmus*, pro ἱμέρως, ut infrà v. 613. Μύρτα, pro Μύρτα. δάκτυλα &c. An potiùs, *Attico* more, *Adjectivè* ſumitur, & proindè *Adverbialiter*, ut ſit ἵμερος, pro ἱμερόεντα, & hoc pro ἱμερόεντως. Ità certè ἱμερώπεα κόλπα, *Anthologia*. Ità ἀοιδοπρόσωπος, pro ἀοιδικώπρόσωπος, ad v. 1606. & μαινόπρόσωπος pro μαινικώπρόσωπος, v. 1459. *Heſych.* Ἵμερος) Τὰ σχῆματα τῶν κομιζομένων φερόμενα ἀνθη καὶ στεφανώματα. Eſt & Ἵμερος, πόλις Σικελίας, ὅθεν ὁ Στησίχορος, καὶ πηγὴ, ἣ πλησίον, de quibus *Theocriti* Scholiaſt. ad Idyll. 5. v. 124. & Idyll. 7. v. 75.

1571. Οὐδ' Ἀΐδης σὺ ἵμερε ἀπεσβεσεν] *Antipatri*

Ὦ ὅλος, ὠδίνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου,
εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλάκις μοὶ τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τυμβοκοσμήτου βοήσω,
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιεσάληθε κόνις.

Διάλογος.

α. Πολλὰ πιὼν τέθνηκας, Ἀνάκρεον, ἠδὲ τρυφήσας·
β. Καὶ σὺ ἴθι, μὴ πίνων, ἵξεαι εἰς ἀίδην.

Λεωνίδου Ταραντίνου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Πρέσβυ Ἀνακρεόντεια χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ

Θάεο,

certè ætate totus extabat *Anacreon*, ut notamus ad v. 1539. etiam ad noſtram ætatem non pauca duráſſe demonſtrat hæc noſtra Editio. Quare *Brodæi* notatio in locum minùs opportuna.

1572. Ὦ ὅλος· ὠδίνεις] Bifariàm diſtingui poteſt, ὦ ὅλος, ὠδίνεις, vel ὦ ὠδίνεις.

1573. Πολλάκις μὲ τόδ' ἄεισα] *Juliani Ægyptii* hoc Epigramma extat, *Antholog.* fol. 177. eidem aſcribitur Od. LIX. Tangit autem *Od.* 4. 15. 23. 24. 25. 26. 36. 41. &c. quibus omnibus *Anacreon* hoc argumentum proſecutus eſt, Vid. *Brodæi* Antholog. p. 402.

1575. Πολλὰ πιὼν] Huic Diſticho, cùm ſit ἀδεσπότου,

Quùm ſis, ſpirat adhuc *Cypris*, *Amór-que* tibi.

Juliani ex Præſidibus, *Ægyptii*, in eundem.

Sæpiùs hoc Cecini, jamque exclamabo ſe-pulcro,
Ante hos, ſi ſapiat, *Quiſque bibat*, Cineres.

Dialogus.

a. Multa Bibens, luxúque volutus, *Ana-creon*, hìc es: 1575.
b. Túque, bibens nihilum, ſub tumu-lum venies.

Leonidæ Tarentini, in *Anacreontem*.

En ſenem *Anacreionta*, ſatis quem im-plevit *Iacchus*,

Tor-

πατον, Titulum Διάλογος pono, ut dignoſcatur, Viatorem functum *Anacreonta* compellare, cui ille reſpondet, quod, Veterum more, affixis α', & β' Literis, indicandum duxi. Ἠδὴ) χρ. ἀλλά. Extat & hoc *Anthолog.* fol. 178.

1577. Πρίσβυν Ἀνακρεόντα] Hoc & ſequens Epigramma *Leonidæ Tarentini*, ejuſdem Ambo Materiæ, Diverſi Carminum generis. Extant *Anthолog.* fol. 367. *Doricè* ſcribit Author, ex *Tarento*, *Italiæ* urbe, oriundus: *Græcæ* enim in *Italiâ* urbes, *Doricè* loquutæ. *Ibid.* χόδυν, pro χόδην, *affatim*. Ibid. Σκαλαγμόν εἶπε) eadem phraſis aliàs, *Anthолog.* fol. 417. Thema σκαλάω, vel σκαλάσσω, factum à σκάζω,

Δοσων δ' αρυλισων τον
μεθυπλήξ,
Ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸ
Μέλπῃ δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφί
γιζᾶν,
Αἰωρέων παλάμᾳ ζὼν δυσ
Ἀλλὰ, πάτερ, Διόνυσε, Φύ
γαρ ἔοικεν
Ἐκ Βάκχυ πίπλειν Βακχ
Λεωνίδυ αὐτῦ, εἰς τ
Ἰδ', ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης

σκίπω, ut σκίλαγμα sit idem, quod
men ea Vox in *Lexicis* noſtris compa
detur *Heſychius* rectè explicare voce
Hoc autem alludit ad *Anacreontis*
Pauſanias. Καὶ οἱ τὸ χῶμα ἐστι, οἷα
μέθυ γίνοιτο ἀνθρώπυ. Ità *Antholog*

Tornato dum ſtat flexilis in Lapide;
olle tuens, ſenior pœtis ut fractus occel-
lis, 1579
Ad talos Veſtes colligat uſque trahens:
geminis ſoleis, vino velut Ebrius, unam
Perdidit, atque aliam Pes quaſi clau-
dus agit:
e *Bathylli* autem canit ignes, ſive *Megiſtæ*,
Attollens molli plectra tenella manu.
, Pater, hunc ſerva, *Liber*; nam nec
decet, ille 1585
chicus à *Baccho* corruat ut Famulus.

Leonidæ ejuſdem, in eundem.

le, ut ſenex *Anacreon* nunc ebrius

Sub-

580. Ἀμπιχόναν] Ἀμπιχόνη & ἀμπίχονον, ab *Io-*
ἀμπίχω. pro quo & ἀμπίχω, pro ἀμφίχω, vel
μίχω, τυτέτι ἐξεβάλομαι.

581. Διεσῶν δ' ἀρβυλίδων] Ἀρβυλὶς, *Calceus*, e-
Theocrit. Idyll. 7. v. 26. Πᾶσα λίθος πλαύστα
ἀρβυλίδεσσιν ἀείδῃ. Ἀρβύλη idem, *Euripid.* O-
v. 140. Hippolyt. v. 1189. Βλαύτη & βλαυτίον,
1. *Ibid.* Μηδυπολῆξ) Ὡς οἰνοπλῆξ, δηλονότι, ὃ π-
ιστας ὁ νῦς, ὁ καθ' Ὁμηρον, φρένας ἀκπαπαίγμενος.

582. Ῥικνὸν ἄερρε πόδα] Qui uno Calceo privan-
neceſſario claudicant. *Homer.* Hym. Apoll. v.
Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας. Unde ſuum
idas hauſit. *Brodæi* expoſitio ἐρρυθμισμένον, non
ujus loci. Ἄερρε) Pro ἄειρε *Dorico.*

585. Βακχικὸν ἱερσπᾶ] Βακχικὸν ἱεροσπᾶ. Po-
autem *Baccho* ſacri propter *Dionyſiaca*, vid. ad
32. Θίερσψ) ἀντὶ τοῦ ἱεροσπᾶν, ſuprà v. 1470.

587. Ἰδ' ὡς ὁ πρέσβυς] De hoc Epigrammate &
Authore, dictum ad v. 1577.

Ὑπεσκέλισαι, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεις
Ἐσάχει γυίων· τῶν δ' βλαυτίων τὸ μὲν
Ὅμως φυλάσσῃ, θάτερον δ' ἀπώλεσεν·
Μελισδείας δ' τὴν χέλυν διαχρέκων 1591
Ἦτοι βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα·
Φύλασσε, Βάκχε, τὰ γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐγένης.

Ἐν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύντροφον
Λύσας Ἀναξέοντα, Τήϊον κύκνον, 1595
Ἔσφηλας ὑχρὴ νέκταρος μεληδόνι·
Λοξὸν γὰρ αὐτῷ βλέμμα, καὶ τρέμει σφυρὸν

Ῥιφθεῖσα

1588. Ὑπεσκέλισαι] *Eubulo* comico ὑποσκελίζω, ἐπὶ τοῦ σφάλλω, καὶ καταπαλαίω τινά, *Metaphorâ* à Luctatoribus ductâ; σκέλος enim *Crus*, undè περισκελὴς, & ἀνασκελὴς *Hecate* Epitheton, & ἐξισκελὴς Nomen Ordinis nobilissimi *Garteriaci* dicti, ab *Edwardo* III. fundati. *Ibid.* Τὸ λῶπος] Vid. ad v. 1272 & infrà, v. 1598.

1589. Βλαυτίων] Vid. ad v. 1581.

1590. Θάτερον] Pro τὸ ἕτερον, θατέρου, pro τῆς ἑτέρας & θάτερα pro τὰ ἕτερα. In Nominativo ὁ θάτερος, pro ὁ ἕτερος & *Doricè*, ὁ τάτερος. Cave nè *Genitivo* aut *Accusativo* ità dici putes, τῆς enim & τὼ non ità coalescere solent.

1594. Ἐν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύντροφον] *Eugenis* cujusdam hoc Epigramma, de quo nihil habeo dicendum; extat autem *Anthолog.* fol. 368. singulare opus Poetæ haud illepidi, quisquis fuerit. Ἵμερος, ut ἔρως, in *Plurali* Numero dicitur, cùm solus sit Ἔρως

bſultet & veſtem relaxatam trahat
umbos ad uſque; Calceorúmque unum
adhuc
ſervet; alterum diù jam perdidit. 1590
intillat autem provocans Lyram ſimul,
rtè *Bathyllum*, aut candidum *Megeſtea*:
va ſenem tu, *Liber*, ut nè jam cadat.

Eugenis.

udum educatum melleos inter Jocos
acreonta, Teium, Liber, Cygnum, 1595
i! prodidiſti Nectaris potu meri:
im pætus huic Ocellus, & circà pedes
Re-

ις, & unicus Ἵμερος, ſi *Veneri* ipſi fides, quæ a-
i *Lucianum* in Dearum Judicio, ità loquitur,
ἴδε γοῦν μοι ἐχθὲς δύο καλὼ, Ἵμερον καὶ Ἔρωτα. De
bus videſis ad v. 809. At pace tantæ Deæ, Quo-
dò hi illius Filii, qui *Naſcenti Veneri* alludebant,
ibus *Heſiodo* & *Anacreonte*, loco prædicto? Non
onendum igitur *Filii*, ſed *Famuli*. Παῖς utrum-
: ſonat.

1595. Τὴν κύκνον] Vid. ſuprà ad v. 1567.

1596. Ἔσφηλας] Ὑποσκέλισας, de quâ Voce ad v.
18. *Ibid.* Νέκταρος μελιηδέος) Olim μελιηδέι,
s vox perpetuò *Curam* ſonat, nec ideò poteſt
: hujus loci. Suſpicor, Novo verbo novum Poc-
audactèr uſum, *viz.* μελιηδύτη, à μέλι & ἡδυτὴ,
apoſito; quali, ſi modò detur, nihil Elegantius,
ſonantius.

1597. Λοιὸν γοῦν αὐτῷ βλέφαρα] Ità ſuprà, v. 947.
ὧν ὄφρασιν βλέπουσι, licet illud alio ſenſu; hoc
em, quo ſuprà, v. 1551. & v. 1579.

Ad-

Retracta Veſtis fimbria, unáque ebrium
Solea arguit relicta: ſed Chelys tamen
Meditatur aliquod Carmen in *Cupidinem*:
Servato, *Liber*, tu ſenem; nè fors cadat.

Incerti.

Qui Pueris æquè placuit, placuítque Puellis,
Utrovis cernis notum in amore ſenem;
Aſt Oculus Vino gravis eſt mihi: Tu quoque nôſti
Talia nocturni ſigna ſodalitii.

Di-

1602. Τίων, ἀμφοτέρων μὲ βλέπεις] Hoc Epigramma de *Anacreonte* extat *Anthol.* fol. 368. Ἀνακρέοντος. Videtúrque à malo quodam homine, in ſui dedecoris patrocinium, hæc calumnia confecta: Verum teſtis non habendus eſt idoneus, qui Nomen celat. Vid. in Vitâ §. XXI.

1603. Ἀλόγως] Ab ἄλως, de quâ voce ad v. 1326. Ità mox τοῖς νέοισιν ἄδητε, v. 1620.

1604. Οἶδ' ἀνὰ πώμων] Olim pro οἶδ', legebatur, δὸ', ſenſu omninò nullo. Ἂν ἢ μὴ τὸ βεβαμμένον εἶδες ποιῆς, καὶ γεάφῃς. Οἶδ', αἰνῶ δ' Ἡδ', πάλιν τὸ αὐτὸ κατάλλαλε.

1605. Παννυχίδων] Παννυχὶς, ἑορτὴ νυκτερινὴ, οὐ ἄλῳ τῷ ἀλλῳ. *Heſych.* Feſtum nocturnum, in alicujus Dei, vel Deæ, honorem obſervatum, quale illud *Catulliano* Trochaico celebratum, *Veneris* Pervigilium. Et *Mulieres* præcipuè hujuſmodi *Feſta* curabant, juxtà illud mox, v. 1629. παννυχίδας δ' ἄγεις ἡλικες χορὸν ἀμφιπόνων. At *Viri* tandem admiſſi ſunt, quùm igitur, in hujuſmodi Vigiliis, ad omne genus

Luxu-

Τερπνόταλος Μέσσησιν, Ἀνάκ
Βαθύλλῳ
Χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολ
χέων.

Μελεάγρου, εἰς Ἀνακρ
Αὐτόμαλοί σοι κρῆναι ἀναβλύ
τον,

Luxuriæ & Nequitiæ demùm prolap
rentèr Poetæ hâc voce ſunt uſi, de C
cturnis, Comeſſationibus & Compot
infrà ad v. 1607.

1606. Σμυρδαλίης] De hoc Nomine
1538. *Ibid.* Ὀσσῦν) *Æolice* pro ὀσσῶν
pro θεὸς *Callimacho.* Vid. ad v. 1181.
men præfert hoc Epigramma, Poetæ
detur, haud contemnendi; de quo t
habeo, quòd proferam: Extat verò
inter *Danielis Heinſii* Poemata, è

Dioſcoridæ, in *Anacreontem*.

dis quem *Thrax* pulcher ad Oſſa uſque intima torret,
ini & nocturnæ Rex vage lætitiæ,
Muſarum dulce Os, quàm ſæpè *Bathyllo*
cerentes lacrymas fuderis ad Calices!

Meleagri, in *Anacreontem*.

te ſuâ Fontes Vinum tibi dulce propinent,
Et

Ἡ Νεῖλον, ἢ ἐπὶ Μέμφιν: Vid. plura ejuſmod. v. 253. & 325.

10. Αὐτόμαθι] Hoc Epigramma, ex *Anthologio* quoque inedità, extátque etiam apud *Danielem Heinſium*, loco ſuprà laudato. De hoc verò *Meleagro* extant aliquot Epigrammata, præter illa ipſius etiam Viginti, quorum unum hìc exhibere non abit, quòd omnem ferè hujus Poetæ hiſtoriam habeat. *Anthолog.* fol. 280. Εἰς Μελέαγρον. Ἀτρέμα ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς Εὔδεται, ὃν ὕπνον ὀφειλόμενον, Εὐκρεόπτης Μελέαγρος, ὁ πάνυκρυν Ἔρωτα καὶ Μύσας ἱλαρᾶς συνελίσσας ἐν· Ὅσ' ἡδόπαις ἤνθρωσε Τύρος, Γαδάρων δ' ἱερὴ Κῶς δ' ἐφυτὴ Μέροπος πρέσβυν ἐγηγερτόφρεν. εἰ δὲ Σύρος ἐσσί, Χαλάμῳ· εἰ δ' ἐν σύγε Φοῖνιξ, ἔμ· εἰ δ' Ἕλλην, Χαῖρε· σὸ δ' αὐτὸ φρόνει. Ubi Μέροπος, ex Hiſtoriâ; Κῶς γὰρ γυναῖκα Μέροπος, *Euripid.* Helen. v. 380. Floruit autèm *Meleager* Stoici tempore, ut *Lucian.* de *Menippo*, Τὰ ὁ ὡς αὐτῷ πολλῷ κεφαλάλγητος γέμων καὶ ἐσαν τοῖς Μελεάγροις καὶ αὐτὸν γελοιόμενος. Vid. plura ex alio Epigr.

Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ,
Τῶν ᾠδῶν, εἶπ' ἄξιον ἡδυποιῶν·
Προσθεὶς δὲ, χὤπη τοῖς νέοισιν ἄδηλο, 1620
Ἐρᾷς ἀπεχέως ὅλον τ' ἄνδρα.

Κριτίας Ἀθηναῖος, εἰς Ἀνακρέοντα.

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδάς,
Ἡδὺν Ἀνακρείοντα, Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
Συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἱμερόπθυμα,
Αὐλῶν ἀντίπαλον φιλοβάρβιτον, αἰὲν ἁλυπον· 1625
Οὔποτε σὺ φιλότητος μεμάσῃ, ὑδὲ θανεῖται,
Ἕς τ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίχεσσιν

Παῖς

1619. Τῶν ᾠδῶν, εἶπ' ἄξιον ἡδυποιῶν] Οἱ ᾠδαὶ ἡδυποιοί, pro Veteres Poetæ, ut eidem *Theocrito*, Epigr. 20. v. 3. οἱ ἐπαινῆσι μεσσηπιοί. *Ibid.* τ' ᾠδάων, εἶπ' ἄξιον] Ità *Callimachus*, *Pallad.* Lavacr. v. 121.——μάντιν ἀοιδιμον,——Ἡ μέγα τ' ἄλλων εἶπ' ἄξιον ὀπιπεύει.

1620. Τοῖς νέοισιν ἄδητο] Ità ipse *Anacreon*, v. 1190. Ἐμοὶ γὰρ λόγων ἔπη Οἱ παῖδες ἀεὶ φιλοῦσιν. Ità suprà v. 1603. Πείσεται, ἴσον κἄμοιγε, ἴσον ἀδόντα κἄμε.

1622. Τὸν δ' γυναικείων] Hoc illustre *Anacreontis* elogium Authorem habet *Critiam*, *Callaschri* filium, Atho-

reontis vidi Imaginem in *Teo*,
itum, ſiquid amabile priorum : 1619
nſque, quòd placebat Adoleſcentulis,
ices totum Hominem, nec inficeté.

itias Athenienſis, in Anacreontem.

ineos dulci mulcentem Carmine cantus
Anacreionta Teos ſub *Erechtheos* arces,
iáſque Epulis, ſuavem Errorémque Puellis;
a cui ingrata, placuit Lyra, ſemper amandum.
quam veſter Amor morietur, ſive ſeneſcet, 1625
ee. Æquam Vino mixtam circumferat amplis

Po-

ienſem, *Socrati* coævum, atque proindè *Anacis* ætati proximum, ut apparet ex *Platonis* vidâ. Extat autem apud *Athenæum* l. 13. c. 600.

13. Ἀνακρέοντα Τήϊον] Ἑλλὰς ἀνῆγεν] Ἀνῆγεν, *vit*, produxit. Ἑλλὰς hìc *Ionia* opponitur & *Amis* adventum ad *Athenas* & *Hipparchum* in-ρε. ἀνῆκεν.

14. Συμποσίων ἐρίθημα] Hic verſus ſuprà laud v. 332. Ἐρίθημα) Ἐριθηλὴς, ὃς ἐς τὸ συμ-ῆναι εὐφυὴς λέγεται.

15. Ἄϊεν ἄλυπον] Ità ſcribo, pro ἠδὺν ἄλυπον, ἠδὺν præmittatur, v. 1623.

16. Οὔπωτέ σ' φιλέοντες γηράσκετε] Γηράσκω ſo-verùm σ' geminandum ob verſum, ut v. 44.

Candum Cyathis Famulus felicitèr orsus,
mineſque Chori pernoctia Feſta celebrent,
re & nata Tabella cacuminibus ſuper altis 1630
ttaba ſuffundat, Geniali rore cadente.

Celii Calcagnini.

te, ſancte ſenex, Acinus ſub Tartara miſit;

Cyg-

aplaſmum ut v. 1570. & 1613.
532. Ἀλλά σε. Φίλε γέρον] Cùm *Celii Calcagnini* ramma *Latinum*, propter ſingularem Elegantiinter *Anacreontis* Elogia, locum mereri videre, ne ſolitaria eſſent in *Græco* Codice *Latina* Carmina. viſum eſt mihi, *Græcâ* Metaphraſi, doctum ninem *Italum* comitari. Θεῖον γέροντα Nos vonus, ut ille *Sanctum ſenem*; quandoquidem Poeomnes *Baccho* ſacri ſunt habiti, *Apollinique* & ſis, Diiſque omnibus Curæ, Cordique. Quare ius Sanctos vocavit Poetas, teſte *Cicerone* pro chiâ Poetâ. *Archilochi* Poetæ interfectorem *Calum* (*Archiam* vocat *Euſebius*, Præparat. Evanl. 5. c. 13.) cui Cognomen *Corax*, ipſe *Apollo* arguelphis, Μυσῶν ψεφαυσία κοπίδακες· ἴξιθι νηῦ. *Suidas.* rus Poeta, quandò incidiſſet in Latrones, mortique t proximus, Grues fortè ſupervolantes, teſtes & ices ſuæ Necis prædixit, quod reverà contigit, ut tarchus, *Suidas*, *Plinius* & *Lilius Gyraldus* narit, illúdque *Auſonii* probat, *Ibycus ut periit, vixt fuit altevolans Grus.* *Simonides* ex Naufragii ſenti periculo liberatus, Miſſo de Mortuis, quem naufragum modò ſepeliverat, in ejuſdem bene-

Κυκνείης κλείσω ὑγρὰ κέλευθα βοῆς.
Ἱερὸν ἀμφὶ τάφον δάφνη, καὶ κισσὸς ὀρόφοι,
Καὶ Φίλον θὑπεταλοις ταῖς καλύκεσσι ῥόδον.
Τηλόθι δ' ἄμπελος ἔστω· ἀπέστω τηλόθι βότρυς,
Ὑμνοπόλῳ κομίσας ὀμφακορῆγα μόρον.
Ἄμπελον ὐκ ἐπὶ χάρμα Φιλεῖν Διόνυσον οἴω,
Οὕνεκ' ἀοιδοπόλων ἔκτανε λῷστον ἑῶν.

Γῦ αὐτῦ.

Ὃς βαλάνων ἔρκῳ μὲν τὸν Δημήτερος ἀκτὴν,

Ὃς

ficii memoriam eidem Mortuo hoc Epitaphium inscripsit, Οὗτος ὁ Κυκλοσυμποσιάρχης ἐν σκιαῖς, Ὃς ἡδὺ πίνειν ζῶντα πυρίχην χορεύειν. Servatus * Idem ex ædium, in quibus diversabuerat, ruinâ, magnum erat exemplum Divinæ in Θεοσεβούντας homines Benevolentiæ; de quâ re Nos plenius in *Pindari* Vitâ; ut & de *Pindaro* ipso, de quo *Pythia* clamare solita, Πίνδαρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἡμῖν. De *Sophocle* hæc illius Vitæ Author. Γέγονε δὲ καὶ Θεοφιλὴς ὁ Σοφοκλῆς, ὡς φησὶν Ἄνδρων, καὶ Ἰσοφάνους φησὶν ὁ τοῦ νῦν ὢν χρόνου σοφώτατος· Τούτῳ γὰρ ἐξ Ἀκροπόλεως κλαυσάσης καθ' ὕπαρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὸν ὑπ' οἰκίαν οἱ δεῖξαι εἰσιόντι ἐρυθρῶπον, ὃν δὴ ἐκρύπτετο. Ἐμήνυσε δὲ αὐτὸν τοῦ Δήμου καὶ πλανῆσθαι ἐδήλωσε· τῶν γὰρ ἀφικομένων. *Sophoclem* eundem, Cothurni Tragici Principem, *Plinius* l. 7. c. 29. defunctum sepeliri *Liber.* patere jussit, obsidentibus mœnia *Lacedæmoniis*, *Lysandro* eorum Rege in quiete sepulturæ damni

* Vid. *Joh. Tzetz.* Chiliad. 1. & *Pindaric.* Lect. nostr

Cygnææ clauſit qui tibi vocis iter.
os, Hederæ, tumulum, tumulum Vos cingite, Lauri,
Hoc Roſa perpetuò vernet odora loco;
t Vitis procul hinc, procul hinc, odioſa faceſſat, 1636
Quæ cauſam diræ protulit, Uva, Necis.
reditur ipſe minùs Vitem jam *Bacchus* amare,
In Vatem tantum quæ fuit auſa nefas.
Henrici Stephani.

nventis glandem qui non faſtidit ariſtis,
Poſt

ito, ut patereturhumari Delcius ſuas. Requiſit Rex, qui ſupremum diem *Athenis* obiiſſet, nec ifficultèr ex iis, quem Deus ſignificâſſet, intellexit, acénique funeri dedit. De *Homero*, *Virgilio* & *Horatio* multa reſtant dicenda: De *Heſiodo* plura *Lilius Gyraldus*, ut & aliis Poetis. At quid ego pluribus exmplis utor? Cùm neceſſe ſit, Deo O. M. ſua ipius Dona omninò chara haberi; Ingenii autem exellentiam inter Dei Dona non minimum habenam. Quare qui illo ornantur, illos ut Dei Amios par eſt ſuſpicere. Videant itaque Magnates huus Mundi, qui ſubdolos & indoctos Adulatores ſiu excipiunt, Divino Ingenio præditos rejiciunt, uàm ſe Deo gerant diſſimillimos. Vid. infrà ad v. 699. & v. 1767.

1637. Ὀμφακοξύγα μόσγ] *Anthol.* l. 1. c. 2. fol. 2. Ἡ τὰς ὀμφακοξύγας ἐγείναο, τὰς ἀπαπύστους ἔφυσας. Fit autem Vox ab ὄμφαξ, *Uva acerba*, & ξύω, *Acinus*, quo epoto *Anacreon* dicitur expirâſſe, ut notamus ad v. 1432.

1640. Ὃς βαλάνων ἔφαγ'] Et hoc Epigramma Nos *Græcè* luſimus ex *Henrici Stephani* Latino.

Ἄφες-

Ὡς τ
Ἠ μὲν
Οὐ χρεὼ
Ἀλλ᾽ ἄ,
Νέκταρ
Φαγεῖν,
Ὅς τ᾽ Ἀφροδίτην πᾶσι
καμοῖσι
Τοῖς Χείοισιν πᾶσ
ἐχεις,
Σαφηνῆ, περίβλεπτός τε
Τοιὴ δίχα χερσὶν
Ἐπεὶ γὼ, ἐλθὲ σὺ
τῦ
Εἴ κεν ἐσσαι δύνασαι
Τῦ αἰ
Ἦ τύτα γλυκερὰς
πάλλων,
Πιερὶς ἢ Κλαρίη
Ἐν δαιῆ· σάφα δ᾽ οἶδα
Πολλάκις ἀμφιχ
δεω.

1646. Ἀφροδίτην ἐγκαλ
Ibid. Herc. Fur. v. 673. C
Λίνου σοφωτέρα γενοῦς, Ἡδ
1647. Τοῖς Χείοισι πάσιν

Poſt Uvam Latices non, *Acheloe*, tuos,
A noſtro abſiſtat procul, ô procul ille, Poetâ:
Non facit ad fatuum Barbitos hæc ſtomachum.
At tu, quicumque es, natus meliore palato,
Nectare & Ambroſiâ qui ſatur eſſe cupis;
Qui Veneres omnes, omnes guſtare Lepores,
Graii delicias & cupis Eloquii,
Qui vis *Sirenas*, *Suadaque* audire medullam,
Huc ades, huc aures verte animúmque tuum:
Namque his, *Cecropio* toto ſi, Lector, *Hymetto*
Te ſatiare potes, te ſatiare potes.

Ejuſdem.

Aut hos Verſiculos dictavit *Apollo* Poetæ;
Phœbæa aut contrà *Teia* Muſa Lyræ:
Illud in ambiguo eſt: Hoc conſtat, Cantibus iſtis
Sæpè *Pheretiada* perſonuiſſe domum.

Qui

ro vid. ad v. 418. & quæ *Brodæus* ad Anthолog. l. 2. c. 27. §. 2. Τραγικαὶ ἢ Κωμικαί.

1652. Ἡ τέτρῳ γλυκυτέρᾳ] Et hoc Epigramma Nos *Græcum* fecimus ex *Henrici Stephani* Latino.

1655. Δώριον Φερητιάδην] *Apollinis* ità dicti, ab *Admeto*, *Pheretis* filio, quem Amavit, cuíque ſervivit. Os

Ὅς γῆν τῇδε μέλεος χηλήμασιν οὐκ ἐμ-
αλάχθη,
Οὐδὲν ὁρᾷ, ἢ πλεῖν ἠελίοιο ὁρᾷ.

Τῷ αὐτῷ.

Τείς μάχαρ ὕττις ἀνὴρ, ᾧ κεν τοιῇδε μέ-
λεαι
Ῥευσεῖ, ἀπ' Ἀσηίης δειράδος, ὄλβι' ἔπη·
Οὐχ Ἥρως, οὐδὲ Γέλως, οὐ κλλίον Ἵμε-
ρος εἶπεν, 1660
Οὐ Χάριτες ἀμφοτέραις σὺν χαρίεσσι
ἑαῖς.

Ἐρρίκου Στεφάνου.

Φύσις ᾧ ἔνεστι καλὴ,
Φύσις ᾧ ἔνεστι κομψὴ,
Λαβέτω ποίημα καλὸν,

Λα-

1656. Ὅς γῆν τῇδε μέλεος] Pro μέλεος, Vid. ad v. 1598.

1658. Τείς μάχαρ] Hoc Epigramma ex *Latino* Tanaquilli Fabri *Graecum* feci, iisdem rationibus.

1660. Οὐδ' Ἔρως, οὐδὲ Γέλως, οὐδ' Ἵμερος] Quòd Ἔρως & Ἵμερος sint Divi & ex *Veneris* satellitio, dicimus ad v. 809. Quòd Γέλως etiam *Risus*, & *Iocus*, sint ejusdem Gradus, ex *Horatio* & *Apuleio* liquet, quorum prior laudatur ad v. 812. undè etiam in *Latino* exemplari lego *Iocus*, non ut olim *Ioci*: De dèo *Risu* & illius solennibus cum dignâ hilaritate celebratis, idem *Apuleius* Metamorphos. l. 3.

Φύσις

Qui non ergò hujus capitur dulcedine Verſus,
Nil ſapit, aut ipſo plus ſapit ille Deo.

Tanaquilli Fabri.

Felix, ah! nimium felix, cui Carmine tali
Fluxit ab Aoniis vena beata jugis.
Quid melius dictaret Amor, Riſúſque, Jocúſque,
Et cum Germanis Gratia juncta ſuis?

Joſuæ Barneſii.

Genio valet quis alto?
Genio bono valet quis?
Capiat Poema pulcrum,

Capiat

1662. Φύσις ὦ ἴνεστι καλὰ] Hoc Odarion è contrà, ex *Græco* Henrici Stephani *Latinum* Nos fecimus. Et *Henrico Stephano*, inter innumera ejuſmodi, Primam *Anacreontis* Editionem debemus, & elegantem Metricam Verſionem *Latinam*, præter totam Oden XI. quare non erat illi invidendum, nec *Virtuti* illius, *Doctrinæque* & *Famæ* detrahendum. Qui dat Merenti laudem, quod Juſtum eſt facit & Deo gratum; qui nec merentes fovet, iniquus & hoſtis hic Virtutis, quiſquis ille fuerit & quocumque nomine, aut loco ornatus; quos oppidò plures Literatus Orbis ubique dolens reperit, ut mox notamus ad v. 1767.

Φίλω

Λαβέτω ποίημα κομψὸν,
Μέλιτός τε πάντος ὄζον;
Χαείτων πνέον τὲ παστῶν.
Ἄχαεις δέ τις πέφυκεν,
Καὶ ἀναφρόδιτος ἀνὴρ,
Μεθέτω ποίημα κομψὸν,
Μεθέτω ποίημα πρπνόν·
Ἱερὸν γάρ ὄζει Μουσῶν,
Ἱερὸν δέ κ' ὄζει Φοίβε,
Χαείτων τὲ, Κἀφροδίτης.
Ἐὰν ὧν ἐμεῖο πειθῶν
Προσάγῃ χέρας βεβήλους,
Διδότω δίκην θεοῖσιν
Ἅμα πᾶσιν, ἠδὲ παίσας,
Ἐμίηνεν ὧν τά γ' ἱερά.

Ἀναχρέων Χειτιανός.

Θέλω λέγειν τὰ Σαρκός·
Θέλω δὲ Κόσμου ἄδειν·
Ἡ βάρβιτος δ' ἐν Χειτὼν
Χορδῇσι μοῦνον ἠχεῖ.
Ἡίνεσα νεῦρα λίην,

1680. Θέλω λέγειν τὰ Σαρκὸς] *Jesuita q Graculus* librum olim edidit, cui titulus Ἀν Χειτιανὸς, quem cùm ostenderet mihi Cl. Do *Johannes Cotton* Baronettus, ὁ φιλαίτης, illi

t Poema bellum,
Hymetta mella ſpirat,
táſque ſpirat omnes.
ıii ſed omnis expers,
iſque deſtitutus,
: Poema pulcrum,
: Poema bellum:
ille namque *Muſis*
eſt, Sacérque *Phœbo*,
que, *Gratiiſque*.
ıi ſin inobſequens quis
ıus terat profanis,
ıllicò piâclum
: Deabus & Diis,
queîs profana fecit.

Anacreon Chriſtianus.

ν libens celebrem,
um libenſque cantem;
m Lyræ ſed unum
mihi ſonabunt.
vi mihi placebant,

Che-

eſſe meliorem, quùm *Succeſſum*, oſtendi: nec *tri* ratione, nec *Græcæ* Linguæ cognitione t exercitatus: Quare ego eodem tempore, *acreontis* Odas, Hanc nempè & ſequentem, ις πειραν δόσεως, experimenti gratiâ, coram dicto *Baronetto*, cùm primùm me ad hanc m hortaretur; quas hìc ad Juventutis φι- exemplum exhibeo.

Καὶ τῷ Λύρῃ, ἁπάντων
Τὸν Χειρὸν ἡ τερπνὴ
Καὶ πειθὼ ἐκὼν μοῦ ἦδον
Χειρὶ τε, τοῖό τ' ἄθλῳ·
Τῷ Σάρκα, τόν τε Κόσμον,
Καὶ Δαίμονος πρατείην,
Νικωμένους ὑπ' αὐτῆς·
Ἄκων ἐγὼ νῦν ὄρνμι
Τῷ Σάρκα, τόν τε Κόσμον,
Χειροῦ χρέονος ἐχθρέης.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἡ Γῆ τε ἠδὲ τὰ Κόσμου·
Λύρη γὰρ ὀρθεάζει,
Χειρόν τε μῦθον ὄρθει.

Ἀνακρέων Χειρωνίδης.

Τύχη τὰ τερπνὰ Πόρνοις,
Χρυσὸν δ' ἔδωκε Φωρσὶ,
Τὸ πλούσιον Τοκίσσαις,
Καὶ σκύφα μετὰ Βάκχου

Τοῖς

1699. Τύχη τὰ τερπνὰ πόρνοις] Et hanc Oden ad *Anacreontis* imitationem eodem tempore feci, ut ostenderem prædicto Viro Nobili, Filióque Dno. *Roberto*, illiúsque Filio D. *Johanni*, tum vix Duodecennibus, at in his Literis prompto & exercitato; quomodò Religioni nostræ felicitèr ex *Anacreonte* veli-ficemur: Quibus utrísque Odariis, cùm vehemen-

tèr

helysque; quòd Deorum
egem ſonare vellent.
Volenſque deindè canto
riſtum, illiuſque Geſta,
e *Carne*, déque *Mundo*,
e *Dæmoniſque* turmâ,
ſpenſa ab Hoc tropæa.
udúmque cerno nolens
rnem, malúmque *Mundum*,
riſti Ducis Rebelles.
ihi Valete poſthinc,
a, *Terra*, túque *Munde*;
imque acta plectra Cælo
li Deo vacabunt.

Anacreon Chriſtianus.

rtuna Læta ſcortis,
irunculis dat *Aurum*,
déſque ſanguiſugis,
t plena pocla Bacchi

Affundit

· Dominum *Johannem Cotton* Avum & Nepotem, liúmque, recreatos videret Uxor ejuſdem, lectiſſi- a Matrona, ad illius deſiderium *Anglico* metro ſta- n utraque donavi; nunc tandem *Latino*.

1701. Τὸ πλέϑιον πυκίζειν] *Plato*, Οὐ πιϑανόν τι ὁ ις ὑπὸ δύ' ἀνῶν, ἀς πυκίζης, ἀλλ' ὑποβλίπῃ ϖοῦς πλὰ ηχὰν, ἐὰν τις ὅσῳ ἐ δίκαιῳ ἀν πυ[illegible]ά[illegible]η. Quæ di- na propè ſententia ſimilis illi, 1 *Samuel*. c. 16. v. 7.

1702. Καὶ σκύφα μεϑύ.] De voce σκύφῳ, pro ύφῳ. vid. ad v. 1094.

Τοῖς δ' μέθης ἔρασταῖς·
Καὶ δεῖπνα πλείω λίχνοις,
Τιμάς τε Κωπίλοισι,
Τοῖς Κοσμικοῖς Φρόνησιν,
Τοῖς Καρτεροῖσι νίκην,
Ποδωκίην θοοῖσι·
Τοῖς δ' Εὐσεβέουσιν ὐδέν.
Τί γ' ἂν Θεὸς δίδωσι;
Τὸ πίστεως βεβαῖον·
Ἀπ' Ἐξοχῶν ἀπασέων,
Ἀνθ' Ἡδέων ἁπάντων,
Τέχνης τε, Κάρτεός τε,
Χρυσοῦ τε, Καὶ ἀργύρεοιο·
Νικᾷ ὃ Κόσμον αὐτὸν
Θεῷ πρέπουσα Πίστις.

Ἀληθινὸν ἀνθρώπων Κέρδος.

Ὦ κερδαλῆ βροτείης
Κοινὴ Φύσις γενέθλης,
Ὦ ἄνθρωπε πλόπλαστε,

Ἕως

1703. Τοῖς δ' μέθης ἐρασταῖς] Ultro hoc *Anacreontis* Versiculo utor; is enim v. 387. Ὁ δ' μέθης ἐραστής.

1718. Ὦ κερδαλῆ βροτείης] Occasionem huic Poemati præbuit Amici cujusdam per literas Rogatio, ut vellem *Græco* Carmine illum in exteras Regiones abiturum comitari; deditque subjectum, *Lucrum Hominis*

Affundit Ebrioſis:
Plenas *Dapes* Guloſis,
Blandiſque fert *Honores*,
Prudentiam Doloſis,
Victoriam Cruentis,
Currentibus dat *Alas*:
Deum colentibus *Nil*.
His ergò Quid Deus dat?
Fidelitatis augmen:
Quod *Dignitatis* inſtar,
Facunditatis, *Artis*,
Et *Roboris* timendi,
Argentulique & *Auri*:
Rundumque vincit ipſum
Fides creata Cælo.

Verum humani generis Lucrum.

Mortalis ô doloſa
Natura ſtulta Gentis,
Homo, create Cœno,

minus praecipuum, titulum nempè Libri cujuſdam ai *Lukins*, quem ille nuper ex *Anglico* in *Latinum* vertit & nunc Prælo committere meditatur: cujus laudandæ Petitioni morem illicò gerendum duxi, proximo, poſt Literas acceptas die, hoc illi Poema, *Græcè* tantùm tunc exaratum, & ἐδημοσιεύθη remiſi, mox auctius factum & *Latino* metro donatum.

1720. Ὦ ἄνθρωπε πλάσματα] *Callimacho* dictum, πλὰς ὁ Προμηθεύς. Vid. *Hug. Grot.* de Veritate Relig. *Chriſtian.* in Not. ad l. 1. p. 221.

Εως πότ' εἰ βέβηλος,
Καὶ καρδίας βαρείης;
Εως μάταια δίζεις,
Καὶ Ψευδοκέδου συρεῖν;
Τοιοῦτον ἐξεβλήθης
Κήπων ἀφ' Ἡδονείων
Λαμπαγίας ἔχηβε
Τοδεύτερον τερήθης,
Ἁμαρτήσιν ἄλλαις,
Κόσμου τε καὶ βίοιο,
Ἐξομβείας ἀνάγκη.
Ὑμῶν πινας χεραυνοὶ,
Καὶ πῦρ ἀπ' ὐρανοῖο,
Ἐν Σοδόμοις ὄλεσαν,

Ὁ-

1722. Καὶ καρδίας βαρείης] *Psalm.* 4. v. 2. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

1726. Κήπων ἀφ' Ἡδονείων] Vocem Origine. *Hebræam* esse scio, at undè *Græca* Vox ἡδονὴ pro certo manavit. Quarè scribens *Græcè Græcam* quoque illi Analogiam tribuendam puto. Hortum autem *Edenis* rectè dixeris *Græcè* κῆπον ἡδονῆς.

1727. Λαμπαγίας ἔχηβε] Rectissimè dictum, *Plures Gulâ pereunt, quàm Gladio,* cùm & *primi* omnium *Peccati* & adhuc omnium ferè Peccatorum *Gulæ* sit Origo, præter quod & omnium propemodum Morborum occasio sit, quorum momenta circa *cibum* & *potum* versantur. *Post* Malum *asthereâ* arbore *Subductum, Macies & nova Febrium Terris inaudita Cohors; Semotique priùs tarda necessitas Lethi;*

Quoúſque eris profanus?
Gravi quoúſque corde?
Quoúſque vana quæris,
Lucróque falſo inhæres?
Ejectus olim eras tu
Hortis ab *Hedoneis*,
Guloſitate victus:
Privatus indè Mundo,
Ipſâ ſimulque Vitâ,
Peccator interîſti,
Per Diluvî furores.
Te fulmen igne torrens,
Et acta Flamma cœlo,
In *Sodomis* peremit,

Pere-

bi corripuit gradum. Πόθεν αἱ μοιχεῖαι, αἱ πορνεῖαι, αἱ πλεονεξίαι, αἱ ἁρπαγαὶ, οἱ φόνοι, αἱ λῃστεῖαι, ἢ πᾶσα τῆς ψυχῆς ἡ ἀλλοφροσύνη; Οὐ λέγε τὸ ἓν πλεῖον· ἐπίσκεψαι; *D. Chryſoſtom.* εἰς Γένεσιν §. 37. fol. 304. Edit. *Savilian. Theogn.* v. 693. Πολλούς τις κέρδος ἄνδρας ἀπώλεσεν. *Cæl. Rhodigin.* l. 7. c. 9. l. 21. c. 9. 10.

1729. Ἀμαρτήσαν ἄλλως] Non excluſivè ad *Gulam*, verùm ut *Gula* intelligatur cum multis aliis, à docto Patre modò memoratis. Confer *Geneſ.* c. 6. v. 5. cum loco *Strabonis* & *Catulli* ab *Hugone Grotio* laudato, Veritat. *Chriſtian.* Relig. p. 224. & 228.

1730. Ἐξομβρίας ἀνάγκῃ] Diluvium *Noachicum* intelligitur, de quo *Genes.* c. 7. *Hug. Grot.* ibid. p. 19. & Not. in locum *Stillingfleet.* Orig. Sacr. Edit. 702. fol. 370. *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. 7. *Lucan.* Pharſal. l. 4. *Senec.* Natural. Quæſt. 30. *Cæl. Rhodigin.* l. 22. c. 24.

1734. Ἐν Σοδόμοις ἅλεσκεν] De hoc Incendio, præter *Geneſ.* c. 19. *Diodor. Sicul.* l. 19. *Strabo* l. 16. &c.

Ολεσαν ὐ Γομόῤῥοις.
Ὑμῶν πινας χανῦσα
Απερῥόφησε γαῖα,
Καὶ χάσμα ἓ θαλάσσης·
Ὡς Βῦριν εἰν Αχῃδι,
Ατλαντικόν τε χῶρον·
Ὑμῶν πινας παρ' ἐχθρῶν
Πόρθησεν ἓλ@ Αρης,
Καὶ λοιμὸς ἀνδρολοιγός,
Καὶ λιμὸς αἰνογάστωρ.
Σὲ δ' αὐτὸς ἦλθε Χειρὸς
Απ' ἐκ κακοῦ σαῶσαι,
Παθημάτων τὲ πάντων,
Αμαρτιῶν θ' ἁπασέων,
Απὸ θυμός τέ σ' αὖτις
Ες ἠρεμὸν βιβάζειν.
Σὺ δ' ἐκπλαγεὶς τέθηπας,

Ιδ'

& l. 35. c. 15. *Solinus*, Edit. *Salmaſian.* c. 36. quos omnes locos exhibet *Hugo Grotius* in Not. ad l. 1. p. 245.

1739. Ὡς Βῦριν εἰν Αχῃδι] Αχῃδι pro Αχαΐδι Contractione *Ionicâ*, ut Νηρῇδες pro Νηρεΐδες & Νῇδες pro Ναΐδες. De hâc re ità *Ovid.* Metamorph. l. 15 §. 13. *Si quaeris Helicen & Burin, Achaïdas urbes, Invenies ſub Aquis: & adhuc oſtendere Nauta. Inclinata ſolent cum moenibus oppida mergi.*

1740. Ατλαντικόν τε χῶρον] Terra *Atlantica* innuitur.

Peremit in *Gomorrhis*.
Te gurgitabat olim
Tellus hiante rictu,
Et hauriebat Æquor;
Ut *Burin* illam *Achivam*,
Atlanticas & urbes.
ub hoſtibus cruentis
e *Mars* ſubegit atrox,
.ethalis atque Peſtis,
amésque dura Ventri.
Te *Chriſtus* ipſe venit,
t ſervet à maligno,
. Peſtibúſque cunctis,
.eatibúſque cunctis,
e de ſolóque rurſus
d aſtra ſic reducat.
At tu, ſtupore captus,

Tel-

itur, quæ totâ *Europâ* major abſorpta fuit olim ab *eano*, ut ex *Platone* tradunt.

1742. Πέρθησιν] Verba πέρθω & πορθέω, de *Urbis* & *Locis* primitùs dicta, πρεπικῶς etiam de *Per*is dicuntur. Ità *Sophocl.* Ajax. v. 912. Οἴχυ', ὦλε' ἀλώπεκος, φίλοι.

1743. Ἀνδραλοιγὸς] Quomodò *Homero* βεγπλοιγός.

1743. Αἰνοχάιτης] Ut κοιλοχάιτης, ἐχεχάιτης, ἀλυχάιτης. *Fames* Ventrem præcipuè vellicat.

1751. Σὺ δ' ἀπαλλαγὰς πήπτεις] Huc refer quæ imus ad *Sophocl.* Ajac. v. 163. Ἀλλ' ὁ δυνατὸν τὰς πότμ. κ. λ.) Per ſe Impoſſibile eſt, ut Homines bus Mundanis & ſecularibus toti addicti, affixi, de- & attoniti, Divinum aliquod Dogma curent, ſapiant.

Ἰὼ εἰσέτ' ἀμφὶ γαῖαν
Χάσκεις τὲ, κἀδδ' ἐρευνᾷς,
Ἔχων ϛόμ' ὀν κοπρῶνι·
Ἀλλ' ἐρχυὸν, θεοῖο
Δῶρον, κατηλόγησας.
Ὦ Χειρὲ, θεῖε σώτερ,
Τὸ σὸν δίχαμον ἦτορ,
Τὸ χρήγυον σὸν ἦθος,
Μιμήσεϑ' μὴ ἐδείς·
Οὐδ' οἱ ψευδέες σοὶ,
Ἀνάκτορές τ' ἀγαυοὶ,
Ποιμάντορές τε λαῶν,
Ἐπίσκοποί τε σεμνοὶ,
Ἀειϛὲς τὲ λαμπρῷ,
Ἡγήτορες, Κεταί τε.
Ἀλλ' ἄκειτοί τε πάντες,
Ἰδ' ἄφρονες, θεῦ τε,
Φρονήσεώς τ' ἄπειροι,
Καλὺς κακῶσιν ἄνδρας,

Σο-

sapiant, aut respiciant. Passionum Nebulæ Animæ visum prorsus intercipiunt, hujus Vitæ illecebræ masculam vim frangunt, & Hominis sapientiam emolliunt, Ambitio & Lucrum excæcant, ut res ipsas, quales Naturalitèr sint, non verè decernamus. Vid. 1 *Corinth.* c. 2. v. 14.

1756. Κατηλόγησας] *Sophocl.* Ajac. v. 278. Κατημίλησα. Ab ἀλογέω, voce *Homericâ*, ἀπηλογέω dixit *Apollonius* Argonaut. l. 2. Κατηλογέω *Nicander.*

Τὸ

Tellure fixus hæres,
Hianſque ruſpitánſque
Os inſeris cloacis:
Sed Aſtra, dona *Chriſti*,
Contemnis, abjiciſque.
Te, *Chriſte*, te, Redemptor,
Tuúmque pectus æquum,
Sanctos tuóſque Mores,
Quis diſcet, exprimetque?
Tuî nec ipſa Imago,
Regeſve pertimendi,
Paſtorculive plebis,
Epiſcopive ſancti,
Vel Nobiles ſuperbi,
Ducéſve, Iudicéſve.
Verùm inſciíque cuncti,
Stultique, Numiniſque,
Prudentiæque nudi,
Bonos viros malignant,

Doctos

1759. Τὸ κρίγον] Vox *Homerica*, de quâ *Euſtathius* & Lexicographi.

1761. Οὐδ' οἱ ξυδαῖς σοὶ] Vid. quæ *Iſaiæ* c. 1. v. 23. & *Jeremiæ* c. 6. v. 13. c. 8. v. 10. c. 23. v. 11. *Hoſeæ* c. 9. v. 7. *Michael Draytonis* Polyolbion §. XIII. fol. 217.

1667. Ἀλλ' ἄκεστι τι πάσχεις] Huc refer illud *Anthol.* fol. 472. Πάντα σὺν φιλίᾳ· μῶνον ὃ τὸν ἄκεστον ὄμμα Ἐχθρείᾳ, συμφορῆς ἀνδράσι περιόρων. *Nam is non benè vole tibi, qui falsò criminas apud Te.* Ennius.

Ἀλλ'

Σοφὺς πατῶσιν ἄνδρας,
Καὶ κωπίλους Φιλῶσι,
Φιλῶσι παμπονήρους,
Τοὺς σφιν γένους λαχόντας,
Ἀλλ' ὃ φρενῶν ϛαλαγμός·
Καὶ πλουσίων ἐρῶντες
Ἀμνημονοῦσι Χρηστῶν·
Τάξει δ' ἓτ' μελισσῶν
Κηφῆνας ἐκτρέφουσι,
Καὶ γλαῦκας ἀντὶ κύκνων·
Καὶ κοσμικοῖο κέρδεος
Ἐρῶντες, ὃ βλέπουσι
Τὸ κέρδος οὐκ ὀνοστὸν,
Ἀληθινὸν, τὸ μέλλον
Ἐν ὐρανοῖς λαβέσθαι·
Τὸ σποβρωτὸν ὕπω
Γενήσετ', ὕδ' ἀλωτὸν,
Κλέπτησιν ὐδὲ κύρμα·
Τὰς δ' ἐλπίδας βροτείας
Οὐ πώποτ' ἠπάτησεν.
Δὸς, Χριστὲ, δὸς τὸ κέρδος
Σωωιδότος καλοῖο·
Δὸς Πνεύματος τὰ δῶρα,
Τὴν Πίστιν ἀπλόκητον,

Τὼ

1775. Ἀλλ' ὃ φρενῶν ϛαλαγμός] Talibus illud Votum

ɔctos viros reculcant,
ɔluntque voce blandos,
improbos adaugent,
ɔíque carne junctos,
rtutis at carentes:
: divitum Patroni
ɔnos nec ore nôrunt,
ɔumque ſedularum
ıcos loco focillant,
: Noctuas olorum.
Lucróque ſeculari
eci, nec intuentur
ıcrum illud haud-iniquum,
:rum; quod & futuro
ſeculo capeſſent;
uod Vermibus nec unquam
bnoxiúmve fiet,
ıptoribúſve præda;
ortaliúmque certam
:m non fefellit unquam.
Hoc *Chriſte*, da Lucellum,
ɔnſcire nil malignum;
: Dona Spiritûs da,
démque non movendam,

Et

ı placet, Θέλω τύχης γαλαγμὸν, ἢ φρενῶν πῆγν.
786. Τὸ σπέρματον] *D. Matth.* c. 6. v. 19. 20.

Τὴν Ἐλπίδα χρατῶσαν,
Στοργήν τε φιλάδελφον,
Τό θ' ἥσυχόν γε θυμοῦ,
Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον,
Ἀεὶ δ', ἀεὶ γαλήνην·
Τόν' ἃ φθονήσομ' ἄλλοις,
Οἷσφ Τύχη γελάσῃ,
Οἷσφ Τύχη φιλήσῃ,
Πλῆτός τε ψευδοχερδὴς,
Τ' μή τε κοσμοφεγγὴς,
Ἔρως τὲ παιδερέκτης,
Ἐν ἀγκάλαις φέρουσι,
Τύχης ποικτὰ τέκνα,
Οἷος τὲ κ' καβάλλας.
Ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἄλλος
Παμπλήσιός τε πλῆτος,
Τιμήεσσά τε τιμὴ,
Παντέκτος τ' Ἔρως μοὶ,

Ὁ

1797. Στοργήν τε φιλάδελφον] Charitatem Chriſtianam notat. Nec objiciatur, quòd prior ſyllaba ſit φιλάδελφον, præter morem, hìc producatur; cùm λ'. ſit per ſe ἀκαλήκτου, & ipſe *Homerus* producat eam ſyllabam, *Iliad.* ί. v. 559. Φίλε κασίγνητ', ἀκάμαν τέ μι, δῖς δέ μοι ἵππους.

1799. Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον] Vid. *Pſalm.* 4. v. 6.

1800. Ἀεὶ δ' ἀεὶ γαλήνην] Ità ſuprà v. 1031. Ἀεὶ δ', ἀεί μοι φεύγει.

Ἔρως

Et *Spem* per omne certam,
Seramque *Charitatem*,
Pacemque Mentis almam,
Cui jubárque Vultûs
Semper mihi renidens;
Cum Nemini invidebo,
Fortuna queis benigna,
Quos oſculatur illa,
Opúmque Copia ingens,
Honórque luculentus,
Amórque cuncta quærens;
Quos Brachiis focillat
Fortuna, Prolis inſtar,
Equos, meróſque Aſellos.
Namque alteræ parantur
Opes mihi perennes,
Honórque honore plenus,
Amórque amore dignus,

Lucro-

1806. Ἔρως τὶ πωγωνίπης] Vid. ad v. 180.

1809. Ὄνος τὶ κὴ καβάλλας] Ità *Plutarch.* De non Fœner. Ὄνῳ τινὶ τῷ τυχόντι καὶ καβάλλῃ χαίρουσι. Καβάλλης) ἱππάτης ἵππος, *Heſych.* Undè *Latinum* Caballus. Fons Caballinus *Perſio*, de *Hippocrenâ*.

1812. Τιμήτηρ] Pro τιμήτηρ, ut *Homerus*, τιμῆτε pro τιμήτε, *Heſiodus*, ἐπητύνον pro ἐπητύνον, *Pindarus*, φωτᾶτε pro φωτήτε. Vid. quæ Nos ad *Homer.* Odyſſ. ξ'. v. 303.

Κερδίστερόν τι Κέρδος,
Ὁ Χειρὸς ἐγχρονίζων. 1815

Τῶν Ἀνακρεοντείων

ΤΕΛΟΣ.

1814. Κερδίστερον] A Κέρδος, *Comparatio* fit κερδίων, κέρδιος. Dein ab ipso *Superlativo* κέρδιστος fit alia *Comparatio* κερδίστερος, κερδίστατος, ut ab ἀλγεινός, ἀλγίστερος, à φίλιος, φιλίστερος. Atque ità *Anacreontis* ipsius, atque *Anacreontiorum* finem feci. *Henricus Stephanus* ad Lyram *Davidis* modulos *Anacreontis* aptavit, successu, ut mihi videtur, non tam felici, quàm Conatu pio: quare nec hujus loci puto *Gulielmi* quidem *Canteri* Epitome *Lycophronis*, Verbis

ucrosiúsque Lucrum,
lecum Deus perennans. 1815

Anacreonticorum Carminum

FINIS.

ius *Anacreontiis, Græcis*, & *Latinis* donata, ob e-
gantiam Carminis & Metri ἀκρίβειαν, jure opti-
o locum hìc mereri videtur: At quùm visum sit
bliopolæ tantillo volumine Authorem nostrum
lere, & idem Poema sit benè longum, nec *Gan-*
o locus dari potest, neque Geminis nostris Indi-
ius; quorum prior Vocum erat omnium *Anacre-*
ontarum Alphabeticus, alter *Criticus Index* ad No-
s spectans, uterque jam diu paratus, at nunc in
ud magis opportunum tempus supprimendus.

ΤΕΛΟΣ.

INDEX

Poematum & Fragmentorum

Anacreontis.

Ἀβλήχαι θρυλίνῳ — Epigram. 2
Ἀγανῶς, οἷά τι νεβρὸς — §. 85
Ἄγε δὴ φέρ' ἵμιον — Od. 57
Ἄγε ζωγράφων ἄριστε — Od. 28. & 49
Ἄγχυ δὴ πῦθ Θρηϊκῷ — §. 146
Ἀδάματον, εἰς Ἀνακρέοντα — p. 368
Ἄδωνιν ἢ Κυθήρην — p. 332
Αἰθέσπαιδα Διόνυσον — §. 145
Αἱ Μοῦσαι τ' Ἔρωτες — Od. 30
Ἁλιπέρφυρον ῥίγος — §. 139
Ἁλκίμαχον σ', ὦ Ῥοδοκλείδη — Epigr. 13
Ἀλλ' ἴαινε τέκνον Ἔρως — §. 125
Ἀλλὰ σχέπτε — §. 90
Ἀλλά σε, ζωῆς γλέος — p. 376
Ἀμιλῆτε — §. 167
Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω — Od. 64
Ἀνακρέων ἐδίδαξε με — Od. 63
Ἀνακρέοντος ῥιπή — p. 338
Ἀνακτόθυμος δὴ — §. 87
Ἀνθρώπους Σιδωνίη — p. 348. 354. &c.
Ἀπείκειρε δή μ' ἀπαλῶς — §. 107
Ἀπό μοι ζωνὴν λύσατε — §. 69
Ἄρης τὰς τέρψεσι πάντων — Od. 51
Ἀρχὴς δ' ὑπ' ἀπὸ Λυκαίου — §. 123
Ἀστέμφων ὑπὲρ ἁρμαλιῆς — §. 103
Ἀτάλαντοι. — §. 164
Αὐτόματοί σοι κρῆναι. — p. 370
Ἄφρις μὲ τὰς ζωὰς σοι. — Od. 31

B.

Βακχεῖαι Ἀνακρεόντειον — p. 338. & 384. &c.

μοῦσα.

INDEX.

ἐφεξῆσις p. 376. ad p. 388
χαίνους Epigr. 6
τὴν ἀγλλίαν Epigr. 5
ἀξιοπὸς §. 131
ἐσ δὲ ζωῆς Epigr. 19

Γ.

ὃν §. 166
σ', Ἐλαφηβόλε, Od. 60.
νοὶ Βαύλλον ὕπο Od. 29

Δ.

στὸν τ' ἐφίλησεν §. 86
ν Καρκινοκρηνῶν §. 137
Δ. p. 362
τὸς ἐγκωμιῳδῶν Od. 8
σκυλεὶ Βασταξίδης §. 126
ίδω, εἰς Ἀσκρείονα p. 370
§. 170 Δοκέω κλέος §. 194
ὶ. δὸς, ὦ γυναῖκες, Od. 21
ὶ λύρῃ Ὁμήρῳ Od. 48

Ε.

ων ῥᾳδ' εἰμὶ Od. 38
ἔχω σκέπτρον §. 73
ὅτ' ὢν Ἀμαλθίης §. 68
ὅταν τροχάζειν Od. 44
ρη καλὴ ζωείμην §. 156
ας πάντα δένδρων Od. 32
μακάρεσσιν p. 354
——δυσμάζῃ §. 138
μοῦ' παντέρχομαι §. 88
λόγων ἄκρη §. 97
ρυσιν Κυθήρη §. 127
ις μὲ ἔπεσι Od. 55
μαλιχροῆς p. 366
παῖς ζώεσκε §. 114
§. 165. Ἐπὶ βορτὸς γ' ὑπέζυγι Od. 24
ὀφρύσιν σελίνων §. 81
ρσίνας περίνας Od. 4
ὰ χι τοι συηβῶν §. 96

INDEX.

Ἔρως δ' ἀσταλέον μοι — §. 173
Ἔρως πάτ' ἐρέδυπε — Od. 40
Ἔρωτα δ' &c. Vid. Τὸν Ἔρωτα δ'
Ἔρωτα πτερύων δός — Od. 10
Ἔρῶ τι δῆτα, κάκ' ἐρῶ — §. 95
Ἐρύσιν, εἰς Ἀνακρέοντα — p. 366
Ἐστί μοι λάθρα μελαίνας — §. 176
Ἔχω Τιμώνακτα — Epigr. 18

H.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει — Od. 19.
Ἠδύμελις χαρίεσσα — §. 122
Ἥλιε κυκλιλαμπέτα — §. 135
Ἡμερὶ πανηλικίην — p. 350
Ἠράσθην μὲ ἐτέρην — §. 80
Ἦν Τάνταλος πάτ' ἔρη — Od. 20
Ἡ τότε γλυκερὰς αἵμας — p. 380
Ἡ τὸν Θύρσον ἔχουσ' — Epigr. 4

Θ.

Θάλαμον, ὃν ὦ κεῖθε — §. 78
Θάλασσα πτερωτὸν μέγα — p. 348
Θᾶσον τὸ ἀνδριάντα — p. 372
Θαλίην ἄνασσα Κύπρις — Od. 62
Θέλω, θέλω φιλῆσαι — Od. 14
Θέλω λέγειν Ἀτρεΐδας — Od. 1
Θέλω λέγειν τὰ Σαρπὴς — p. 384
Θεοπρέπτου, εἰς Ἄδωνιν — p. 332
——— εἰς Ἀνακρέοντος ἀνδριάντα — p. 372
Θεσμὸν §. 171 Θρηϊκίην σίδηρε Χάϊνι §. 108

I.

Ἰδὲ πῶς ἔαρος φαείνῃς — Od. 37
Ἰδ', ὡς ὁ πρίσβυς — p. 364
Ἰλαρὸν πῶμα δίνει — Od. 41
Ἰχθυόεσσι ποσὶ ἦσται οἱ Μιλήσιοι — §. 143
Ἰωλκικὸν, εἰς Ἀνακρέοντα — §. 59. & p. 362

K.

Καθὰ λοπὸς ἐχιδνῆ — §. 144 Καί μ' ἐπίβαντα §. 77
Καί σε, Κλειτοφείδη — Epigr. 3
Καλλίχορμοι κόραι Διὸς — §. 74
Καλλίπτυχά μοι τέρενον — Od. 18

INDEX.

τοῖς ἐρῶσι §. 98
Καλύκας §. 177
τὸ πολέμοις Epigr. 1
Καπηλίδης §. 169
§. 119
Κάκιστος
ἤδη τὸ πίπτειν §. 110
Κάκιστος §. 175
εἰς Ἀνακρέοντα p. 374

Λ.

αἱ γυναῖκες Od. 11
εἰς Ἀνακρέοντα p. 272
Λαδικηνὸς §. 160

Μ.

ξομλῶ σε, πότνιξ Od. 43
ὀλ' εὔστεμμ' Ἔρως §. 89
ὁ φιλόφρων §. 76
ἡ Ποσειδῶνι §. 70
ὑάλῳ ὀλίφῃ §. 111
εἰς Ἀνακρέοντα p. 370
οἷοις πόθ' ἅρμασι Od. 3
κῦμα πάντιον §. 71
ὑγρὰς ἐρῶσα Od. 34
ἄγαλμα πλύσας §. 100
§. 151
μυστικὸν
ὀλ' ἐν νέσσῳ §. 112
Μυρτωνὶς §. 179
§. 178
φιλανέμῳ

Ν

πέλαγος §. 102

Ξ.

Εὐρυπύλῃ μέλλ Od. 9
§. 116 Ξεῖνε, πόθεν πεφὸ λιτὸν p. 354

Ο.

ὁ Κυθήρης Od. 45
ὁ Χρυσὸς Od. 65
νεὼ §. 133
Κυβήβην Od. 13
§. 183
§. 159
§. 182
εἶμι χρυσῷ Od. 23
§. 136
§. 120
Ὅς

INDEX.

Ὃς βαλέων ἔρεπτε	S. 378
Ὄφρα πίω τ' οἶνον	Od. 25
Ὁ παῖδες, ὅτε, ὦ παῖ	Od. 35
Οὗτος Ἀνακρείοντος	p. 352
Οἵη ἐγὼ νέαν ὁμιλεῖν	Od. 54
Οἵη ἐγὼ πίνω τ' οἶνον	Od. 39
Οἵη εἰς μὲ Βάκχος ἔλθῃ	Od. 26
Ὃ τὴν σὺν πόνοις ἀπειρίαν	Od. 50
Οὐδ' ἀχωρεῖν κότ' ἐλαμψε	S. 128
Οὐδέπω τοι πρὸς ὑμῶν	S. 121
Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης	S. 109
Οὔ μοι μέλει Γύγεω	Od. 15
Οὔτι σὺ ἡμετέρειον	S. 130
Οὗτος Φειδύλα ἵππος	Epigr. 8
Οὐ φίλος, ὃς κρυπτὸς	Epigr. 7
Ὄχλος ἄκρον κακὸν	S. 150

Π.

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σαμίλλῃ	Epigr. 16
Παμφαλῶν	S. 168
Παυδοσίαι, λεωφόροι,	S. 148
Πάσσε δ' αὔτῃ τὰ θύμιον σὺ	S. 118
Πάρος πίνω σκιαὶ Βαθύλλαι	Od. 22
Πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας	S. 82
Πλίξαντες μυρρίσι	S. 141
Ποθέω μὲν Διονύσου	Od. 42
Πολιοὶ μὲν ἤμιν ἤδη	Od. 56
Πολλὰ δ' ἐλεύθερμοι Διόνυσοι	S. 129
Πολλάκι μὲν τόδ' εἶπας	P. 362
Πολλὰ πιὼν πέπτηκας	P. 362
Πρίσβυν Ἀνακρείοντα	P. 362
Πρηξικλέης παῖδι δῶρα	Epigr. 10
Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν	Epigr. 14
Πρὶν μὲν Καλλιτέλης	Epigr. 15
Πρόφρων, ὀργυρόταξι	Epigr. 9
Πῶλε Θρηκίη, τί δή μοι	Od. 61

Ρ.

Ῥαδινὰς πάλας	S. 152
Ῥυσοκαμπὴς Πόθωνος	Epigr. 11

Σκυλα

INDEX.

Σ.

ύνες S. 154
ολν, Διόνυσε Epigr. 17
κόπλαβον S. 105
ιμενὸς ἀνὴρ S. 106
, εἰς Ἀνακρέοντα S. 350
ὶ S. 134
ἔπι Θρηκὶ P. 370
όρυ μετ' ἤρ Od. 53
ῥοδίοιον S. 181
δ' ἀνὴρ τρεῖς S. 75
μὲ κρητήρεσιν Od. 6
πλέκων πόθ' ὕδωρ Od. 59
αις τὰ Θήβης Od. 16
ίλη χαλιδῶν, Od. 33
π, σὺν δ' ἔρωτι S. 117
τῇ 'ρεάκῃ S. 174

Τ.

δ' ἔρως S. 153
βάλω πάλαιζε S. 115
κμαντίδα S. 140
οφοτέρων μὰ βλέπτις P. 368
ιν σὺν S. 173
τοπίπλω S. 124
ιόν ἐστι βαδίζειν S. 66
ὺς κυάμους S. 132
ρὰ δὴ φρενῖς S. 161
ὺς νόμους διδάσκεις Od. 36
πτίαν S. 79
έλευς, ποιήσω Od. 12
ιμίη S. 155 Τλητὴ ἰμερόεσσα Epigr. 20
ναικείων μελέων P. 374
υρσον τορεύσας Od. 17
νῦν δὲ Τ ἄδειν S. 58
ιποιον ἁρμονίην S. 157
λανόχρωτα βότρυν Od. 52
τὸ Τ' Ἐρώτων Od. 5
ὁ παῖς ὁ Βάκχ Od. 27

Τρά-

INDEX.

Τράπεζά τε κυπαρίσσιναι,	§. 104
Τρισκαιδεκαμήνου	§. 162
Τρὶς μάκαρ ἔσθ' ὅστις	p. 382
Τύμβος Ἀνακρείοντος	p. 360
Τύχη δὲ πρωτὰ Πιέριος	p. 385

Υ.

Ὑακινθίνῳ μὲν ῥόδον	Od. 7
Ὕμνον	§. 163

Φ.

Φίλε, αἶξόν μοι πορφυρίην	§. 101
Φίλε ὕδωρ, φίλε οἶνον, ὦ παῖ	v. 1275. & 1381.
Φίλη δὲ εἰ ξένοις	§. 72
Φιλῶ γλεφάρων πέρην	Od. 47
Φορτίον ἔρωτες	§. 172
Φύγωμεν ὦ ξυνέται	§. 92
Φύσις κέρατα ταύροις	Od. 2
Φύσις ὦ ἔνεσι καλὴ	p. 382

Χ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι	Od. 46
Χέε μοι νέκταρ ἄνυδρον	§. 149
Χείρε τ' ὦ ἠλάνῳ	§. 142
Χηλιὸν δ' ἄξω ἔχων	§. 180
Χρὴ δὲ θεραπλιδίους	§. 158.

Ψ.

Ψάλλω δ' εἰκόσι πέσσοις	§. 84

Ω.

Ὠινοχόει δ' ἀμφίκαλον	§. 83
Ὦ καρδίη βροτείη	v. 1718
Ὦ νὺξ πανδαμάτωρ	Od. 93
Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων	§. 67
Ὡς μὴ σὸς τὸν Ἔρωτα	§. 99
Ὦ ξένε, τόνδε πίφαυ	p. 358

ΤΕΛΟΣ.

ANACREONTIS

VITA.

ARGUMENTUM.

I. ANacreon Teïus, *ex* Teo, *Urbe* Ioniæ. II. Anacreontis *Parentes.* Suidas *arguitur.* III. Anacreontis *Nobilitas.* Plato *laudatus. Urbes aliquot* Ioniæ, Athenienſium *Coloniæ, quas inter* Teos. IV. *Multorum in* Chronologiâ *Allucinationes.* V. *Verum tempus* Anacreontis *Nataliis aſſignatum. Illius Indoles.* Ionia *pluribus magnis Ingeniis clara. Anacreontis* Nomen quid velit. *De* Anacreonte *Juvene &* Cleobulo *Infante, Hiſtoria.* VI. Cyri *Dux* Harpagus Teon' *capit, Incolis aliò migrantibus.* Abdera *urbs* Thraciæ *ab iis occupantur.* Anacreontis *Studia. Illius ſuper Amicis, in bello caſis,* Epicedia *aliquot.* VII. Polycratis, Samii *Tyranni, Character.* VIII. *Ejuſdem Genus & Affinitas cum* Amaſi, Ægyptiorum *Rege.* IX. Polycratis *Munificentia & erga Viros excellentes Liberalitas.* Democedes *Medicus.* Anacreon *utilis* Polycrati. X. *Quinque Talenta quare remiſerit* Anacreon. *Illa Actio contra Dominam* Dacier *defenſa.* XI. Polycratis *Pietas & Liberalitas.* Amaſis, *ejuſdem exemplo & gratiâ, Liberalis in* Græcos. Pythagoram *à* Polycrate *commendatum honorificè excipit.* XII. *Liber* Gallicus *præfert* Ariſtoteli Anacreontem. XIII. *Objectio παιδερασίας. De* Cleobulo *Carmen* Anacreontis Latinè *verſum.* XIV. *De* Smerdi *& illius caſarie.* XV. *De* Bathyllo Samio. *Imaginis illius Deſcriptio à Poetâ, dein ab* Apuleio, *facta. Imago illius unà cum* Anacreontis *in Nummo.* XVI. *De* Megiſte *Adoleſcente.* XVII. *De* Sappho *Poetriâ &*

quòd Anacreonti *ſit* σύγχρονος, *etiam paulò junior. Sibi invicem noti, mutuò ſcripſerunt.* XVIII. *De Euryple & quòd Uxorem ſerò duxerit* Anacreon. XIX. *Objectio* παιδερασίας plenè diluitur. XX. *De* Platonico *Amore. De* Ptolemæo *Rege & Galete Puero formoſo & perhumano. De Amicitiâ* Charitonis & Menalippi, *aliorúmque; item de ſacro* Epaminondæ *Manipulo.* XXI. *Hujus Vitii Nemo Veterum* Anacreontem *taxavit, cùm alios tamen Poetas taxent. Contrarium ex ipſo Poetâ evincitur.* XXII. *Ex Magnorum Virorum Teſtimonio. Quarè* Pindarus φιλόχρυσος & Euripides μισογύνης. *Formam non laudare, Cæci eſt, aut Invidi; eidem non ſuccumbere, Probi Viri.* XXIII. Anacreontis *caſta* Omnia; *quæque illi, præter hæc, in MSto* Vaticano *tribuuntur, pejoris eſſe Monetæ.* Anacreon σοφὸς *dictus à* Socrate σοφωτάτῳ. *Ab* Athenæo ἥρων καὶ ἀγαθὸς, Sobrius & Probus; *quod ex pluribus ipſius Poetæ locis oſtenditur.* XXIV. *Quare* Anacreon *ſe aliorum Genio accommodare viſus.* XXV. Anacreontis *Caſtitas:* Maximi Tyrii *de eâ re Teſtimonium inſigne;* Æliani *etiam* & Socratis; *qui ſuum de Voce* σοφὸς *ſenſum explicat.* XXVI. *Inſtantiæ aliquot Philoſophici* Anacreontis *ſenſûs. Quare Artis* Amatoriæ *Inventor habitus & qualis ea Ars. Objectio è* ſexto Empirico & *Pindari Scholiaſtâ* XXVII. *Gratus ille quidem in* Polycratem; *verùm omnia ejuſmodi ſcripta deperdita. Magnis Negotiis par* Anacreon; Polycrati *etiam erat à Conſiliis.* XXVIII. *De* Polycratis *Fortunâ; de Annulo ejuſdem, exitúque tandem infelici.* XXIX. *De Annulo plura* XXX. Polycratis *filia Vindictam à* Dario *obtinet contrà* Oroëten; *quam rem, cum* Polycratis *Tragœdiâ,* Anacreon *ſcripſiſſe probatur.* XXXI. Anacreon *ab* Hipparcho, Athenienſium *Tyranno, invitatur: ejuſdem* Hipparchi *Laus & Character.* XXXII. Anacreontis *ſcripta quam plurima; quorum multa interciderunt, & quorum culpâ.* XXXIII. Byzantini *Patres malæ Fidei poſtulantur*

poſtulantur propter hoc Veterum Poetarum excidium. XXXIV. Anacreon *apud Veteres & vivus & mortuus in magnâ ſemper habitus æſtimatione. Illius Imagines, & Nummi Varii. Pictorum & Poetarum figuratæ* Anacreontis *Deſcriptiones, Hominibus imperitis Erroris cauſa.* XXXV. *De Cane* Anacreontis *bella Hiſtoriola.* XXXVI. Anacreontis *Excellentia.* Stylus *plerumque* ſimplex, *aliquandò* ſublimis; *ſuavis etiam,* Suadæque *plena.* XXXVII. *Paucos ille Imitandos habuit, plures eoſdémque magnos Imitatores.* XXXVIII. Anacreontis *Laudatores aliquot Inſignes.* XXXIX. Anacreontem *Hymnos ſcripſiſſe in Deos probatur,* XL. *Quoto ætatis anno, quâque* Olympiade, *quoque Mortis genere, extinctus* Anacreon. *Ejuſdem Tumulus in* Teo, *& Epicedia.*

ANACREONTIS VITA.

I. ANacreon, poeta Lyricus, ex *Teo* erat oriundus, quæ Urbs & Portus *Ioniæ*, in orâ Litorali, inter *Erythras* ad *Boream* & *Colophonem* ad *Auſtrum*; de quâ *Stephanus* περὶ πόλεων, Τέως, πόλις Ἰωνίας· ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος· ὠνόμασται. Et *Plinius* l. v. c. 31. "Clara verò "in alto *Teos* cum oppido, à *Chio* LXXXI. millia paſ"ſuum, tantundem ab *Erythris*. *Strabo* denique, fol. 644. Τέως ἐπὶ χερρονήσῳ ἴδρυται, λιμένα ἔχοντα· ἔστιν δ' ἐπὶ Ἀνακρέων ὁ μελοποιός. Non deſunt, qui illi *Teïum* aſſignant, *Paphlagoniæ* urbem, in orâ maris *Euxini*, de quâ *Porphyrion* in *Horatium*, Tëion, "inquit, urbem in *Paphlagonia* eſſe *Salluſtius* "indicat, quùm de ſinu *Pontico* loquitur. Verùm, qui hinc oriundum aſſerunt *Anacreontem* noſtrum, vocum ſimilitudine ſunt decepti; quòd *Anacreonta Teïum* vocatum audiverint: ſi enim Urbem illius Patriam Τήϊον agnoſcamus, Τήϊακὸς ipſe omninò dicendus foret, quæ Vox *Gentilis* iſtius loci, minimè

autem Τήϊον. Quin Veterum ferè omnium concors Opinio, certè ſaniorum, ἐν Τέῳ Ἀνακρέοντα γεγονέναι, cujus Ἐθνικὸν, Τήϊον, per Διάλυσιν, Τήϊον & *Ionicè* Τήϊον.

II. Illius quidem Parentes certò nominare, in tam multiplici Auctorum diſcordíque Varietate, *id* utique non leve negotium videtur; præſertim poſt tantum Temporis intervallum, poſt tot etiam ſcriptorum ad hanc rem pertinentium naufragia; quos inter, *Chamæleon Heracleotes, Fonticus*, qui datâ operâ de *Anacreonte* ſcripſit, non parùm nobis deplorandus. Sunt igitur, qui *Anacreontem Scythini* filium vocant; nec deſunt, qui *Eumeli*; patrem hi *Parthenium*, illi *Ariſtocritum* aſſignant. Ità certè *Suidas*, Ἀνακρέων, Τήϊος, Λυρικός. Σκυθίνου υἱὸς οἱ δέ, Εὐμήλου οἱ δέ, Παρθενίου οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἰδίξαντο. Aſt Ἡρωτιλλιανὸν, de Novem Lyricis *Græcis, Parthenium* patrem, matrem *Eëtiam* aſtruit,

Παρθενίοιο πατρὸς λιγυρὸς παῖς, Ἠϊόνης τε.
Ἠν ἄρα μελπόμενον Τήϊον Ἀνακρεόντα.
Parthenio *genitore* ſatus Puer Eetiáque
Magnus Anacréon Teïus *eſt Lyricus.*

Qui *Scythinum* patrem ponunt, veteri Hiſtoriâ nixi videntur; inter enim Antiquiores memoratur *Scythinus* quidam, *Teïus* homo, poeta Iambographus, cujus meminit *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Τέως· Ἀφ' οὗ Πεφυκὼς Τήϊος, καὶ Σκυθῖνος Ἰαμβων ποιητὴς, Τήϊος. *Diogenes* etiam *Laertius* in *Heraclito*, ex *Hieronymo*, dicit Σκυθῖνον, τὸν ἐκ Ἰάμβων ποιητὴν, *Heraclitii* obſcurum librum Verſibus clariorem reddidiſſe. Meminit & *Athenæus Scythini* cujuſdam *Teii* Hiſtoriographi, ex cujus Hiſtoriâ hæc verba laudantur, fol. 461. Ἡσιόδῳ λαβὼν Εὔρυτος ὁ ὑὸν ἔκτεινε, φόβῳ πεφυγὼς παρ' Εὐβοεῦσιν Κυλικρώνας ἐξεπύθησε λιπόμενος, καὶ αὐτὸν πόλλ' ἐδείματο Ἡσιόδειαν, φησὶ Τερψίωνα καὶ Ἀναξιμένη. In *Stobæi* etiam *Phyſicis*, l. 1. c. XI. fol. 21. laudatur alius ejuſdem *Scythini* liber, περὶ Φύσεως. Talem ſanè Virum non immeritò quis *Anacreontis* patrem fuiſſe credi-

crediderit; nec enim *Natura* minùs ad γήσιον Poetam conſtituendum, quàm *Ars*, conferre putatur,

Τέχνη τύχην ἤσκησε, κ) τύχη τέχνην,
Se mutuò Fortuna & Ars *coadjuvant.*

De *Ariſtocrito* quoque legimus, quòd Doctus homo fuerit, & Vir verè ſui nominis, qui Commentario ſuo, De *Mileto*, innotuit, ex quo opere Undecima *Parthenii* Ἐρωτικῶν Hiſtoria deſumitur; quique à *Plinio* non ſimplici vice laudatur, nec non ab *Apollonii Rhodii* Scholiaſtâ. De *Eumelo* illo, & *Parthenio*, non ità multa reſtant dicenda, præſertim ob Hiſtoriæ illorum temporum defectum, gravémque, quam in *Teiorum* illius ætatis migratione contigiſſe credibile eſt, ἀπαξίαν. *Anacreontis* enim primis temporibus, ut §. VI. mox plenius oſtenſuri ſumus, *Teii*, urbe propriâ relictâ, ad *Abdera* ſe contulerunt, *Perſarum* imperium minimè ferentes. Quare caveat Lector, nè *Suidæ* nimiùm in hâc parte tribuat, quì migrationem hanc ad *Hiſtiæi Mileſii* rebellionem refert, dicens, Ἐκπεσὼν ὑπὸ Τέω, ἀφικέσθαι τὸν Ἱστιαῖον ἐπιτρέψαντα, ὥκησεν Ἀβδήρα. Infrà enim, quæ diximus, ex *Herodoto* & *Strabone* confirmabimus; nè dicam, res *Hiſtiæi* ſub *Dario* contigiſſe (has autem ſub *Cyro*) neque ad *Teon*, ſed *Miletum*, pertinuiſſe.

III. Hoc certè conſtat, *Anacreontis* familiam, Nobilite, Virtute & Divitiis, illuſtrem & Nobiliſſimæ omnium apud ipſos *Athenienſes* Familiæ proximè conjunctam, *Codridarum* ſcilicet, hoc eſt *Codri* Regis filiorum & nepotum; undè & *Soloni* cognatus Poeta noſter: *Solonis* enim Pater Ἐξηκεστίδης à *Codro* oriundus erat, & Mater, ipſius *Piſiſtrati* matris conſobrina, ut *Plutarchus* ex *Heraclide Pontico*, & *Meurſius* in *Solone*. Ipſe quidem *Socrates* apud *Platonem* fol. 465. in Dialogo, cui titulus *Charmides*, ſive de Temperantia, his verbis *Charmidem* alloquitur, Καὶ ἦν δ' ἐγώ, ἐγὼ δίκαιον, ὦ Χαρμίδη, ἀμφίεσθαί σε τῷ ἄλλων, πᾶσι τοῖς τοιούτοις· Οὐ γὰρ οἶμαι, ἄλλον οὐδένα τῶν εὐγενῶν ῥᾷον ἂν ἔχειν ἐπιδεῖξαι, πεῖσαι δύο οἰκίας συνελ-

θῆσαι εἰς ταὐτὸν τ' Ἀθηναίων, ὃν τῶ εἰκότων, καλὸν ἂν κ' ἀμείνω ἡγήσασθαι, ἢ ἐξ ὧν συγγένους· ἦν τε ἡμετέρα Κριτία ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου κ' τοῦ Ἀναμιμνήστου, καὶ τοῦ Σόλωνος, καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν πολλῶν ἐγκεκωμιασμένη, παρεδίδοτο ἡμῖν, ὡς ἀφίκοιτο καλόν τι κ' ἀγαθόν, ἐ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ κ' αὐτὴ ὡσὰς μητρὸς ἀναύτας. Πυρελάμπους δ' τοῦ, σὺ δ' θεῖε, ἐδεῖς τ' ἂν τῇ ἠπείρῳ λέγεται καλλίων ἐ μείζων ἀνὴρ δόξαι εἶναι, ἐσέκεις οἰκείων ἢ παρὰ μίαν βασιλέα, ἢ παρὰ ἄλλον τινὰ τ' ἐν τῇ ἠπείρῳ σεμνοβούων ἀφίκεσθαι. σύμπασα δ' αὕτη ἡ οἰκία ἐδὲν τ' ἄλλας ὑπολείπεσθαι. "Etenim, ego dixi, Conſentaneum eſt, "ὁ *Charmida*, in his omnibus te *cateris* præſtare: "Nec enim opinor, alium aliquem noſtrûm facilè "poſſe oſtendere, quæ duæ [*Athenienſium*] Familiæ "in unum coalitæ, quantum conjicere poſſimus, "Pulchriorem & Meliorem produxerint, quàm ex "quibus Tu natus fueris. Paterna enim vobis Domus, "unà cum *Critiâ*, ex *Dropidâ*, & ab *Anacreonte*, & à "*Solone*, & aliis plurimis Poetis celebrata nobis com- "mendatur, ut excellens Formâque & Virtute, & ſi- "quid aliud Beatum vocamus. Idem de Materno "genere dicendum, Nemo enim *Pyrilampe* illo, A- "vunculo tuo, in omni contineate Pulchrior aut Major "viſus eſſe dicitur, quoties ille vel ad magnum Re- "gem, vel ad alium in Continente Dominantium "Legationem obiret. Quin tota hæc [Materna] "Domus nequaquam inferior eſt alterâ [Patris.] Hæc ſunt ipſa *Platonis* verba, quæ ex *Socratis* ore prola- ta refert. Iis quidem videtur aliqua ſubeſſe Obſcu- ritas, niſi dextrè capiantur. Suſpicetur enim hìc a- liquis, Nihil aliud dici, Quàm Familiam hanc ab *Anacreonte* & *Solone*, aliiſque Poetis celebrari. At hanc non eſſe mentem loci, ex hoc colligitur, quòd *Dropidas* ille ſit *Solonis* Frater, quare minimè dicen- dum, Illius familiam à *Solone* celebratam, qui licet Poeta eſſet, fuit & ſuæ Domûs Coryphæus; de quo *Meurſius* in ſingulari libro, cui nomen *Solon*. Do-

minæ

minæ igitur *Dacier* interpretatio, nec enim Verſio dicenda, loco hoc admitti debere videtur, *Car ou trouvera t' on deux Maiſons de l' Alliance, de quelles on puiſſe attendre une Race plus belle & plus vertueuſe? Du côte de vôtre Pere, vous deſcendez, avec Critias, de l' Ancienne famille de* Dropidas, *d' Anacreon & de* Solon, *qui s' eſt toûjours diſtingué des autres par ſa Beauté, par ſa Vertu, & par ſes Richeſſes. Et du côte de vôtre Mere, vous n' êtes pas d' une Maiſon moins illuſtre* &c. Ex hoc itaque loco, *Anacreontem* claris fuiſſe Natalibus apparet; quùm ipſe *Socrates* cognatum illum *Solonis*, *Dropidæ* & *Critiæ* affirmet. Neque eſt, quòd tanti Viri, in rebus patriis auctoritatem refugiamus, cujus etiam in externis admittere ſolemus; quandoquidem *Neleus*, *Codri* Regis *Athenienſium* filius, quùm Imperium fratri ſeniori *Medonti* cederet, magnam *Athenienſium* Coloniam in *Ioniam* duxerit, teſte *Æliano*, *Pauſaniâque* & aliis, quandò ab ipſo, & fratribus junioribus, Urbes *Ionicæ* maritimæ, ad *Cariam* & *Lydiam* olim pertinentes, occupabantur. *Neleus* quidem ipſe *Miletum* Coloniâ auxit; *Androclus*, illius frater, *Epheſum* & *Samon*; *Cyaretus*, *Myunta*; *Andræmon*, *Lebedum*; *Cleopus*, *Erythras*; *Promethus* & *Damaſichthon*, *Ionum* Reges facti; at *Apœcus*, *Melanthi* abnepos, *Teon* ſuis replevit; quibus mox *Apœci* Avunculi, *Damaſus* & *Naochus*, *Codri* Regis filii, acceſſêre, cum magnâ *Atticorum* manu. *Thucydides* l. 1. fol. 8. §. 12. Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιωτῶν τὰς πολλὰς ἔκτισαν. Tredecim verò Civitates omninò erant *Athenienſium* Coloniis auctæ, ut notamus ad *Euripidis* Ionæ v. 74. Et *Thucydidis* Scholiaſta, ad l. 7. §. 57. fol. 447. Οὗτοι πάντες Ἀθηναίων ἄποικοι ἦσαν, Ἐρετριεῖς, Χαλκιδῆς, Σπυρεῖς, Καρύστιοι, Κεῖοι, Ἄνδριοι, Τήϊοι, Μιλήσιοι, Σάμιοι, Χῖοι, κ. λ. Vid. *Pauſan.* l. 7. c. 2. & *Ælian.* Var. Hiſt. l. 8. c. 5. qui tamen Duodecim tantùm urbes notat.

IV. *Anacreontis* tempora dum certiùs aſſignare aggre-

aggredior, non poſſum *Chronologorum* priorum incogitantiam, aut *ἀναχρονολογίαν*, non perſtringere; qui ab *Athenæo*, *Suidâ* & *Græcis* Grammaticis minorum gentium decepti, Veterum Authorum ætates & tempora temerè nimis digeſſerunt, undè tanta oritur Varietas, Diſcrepantia, Obſcuritas, Contradictio. *Cicero*, in ipſo *Tuſculanarum* Quæſtionum initio, ponit *Archilochum* Poetam ad *Romuli* tempora, juxtà *Olympiadem* IX. quem *Helvicus* ad XV. ſtatuit; quùm rectiùs ille ad *Olympiadem* XXIII. referatur, ut *Tatianus*, quandò *Lydiæ* Rex *Gyges* floruit, *Myrſili*, ſive *Candaulæ*, ſucceſſor; nam & ipſe in *Iambis* ſuis ejuſdem *Gygæ* meminit, ut oſtendimus ad v. 241. Et hoc novit *Herodotus*, quem tamen *Helvicus* in partes ſuas malè traxit, l. 1. c. 12. Καὶ μὴν παῦρά, ἀναπαυομένῳ Κανδαύλεω, ἐπιστάς τι καὶ ἀπεκτόνεε αὐτὸν, ἔσχε τήν τε γυναῖκα τὴν τοῦ βασιλεύοντος Γύγης· ἔστι δὲ Ἀρχίλοχος ὁ Παρίος, καὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο χρηστήριον μνήμῃ τεθυμέτροισι ἰάμβοισι. *Archilochum* autem ad *Olympiadem* XXIX. uſque duraviſſe conſtat, quandò ſtrenuè pugnantem inducit *Herodotus*, quod etiam in *Simonide* rectè colligit *Nicolaus Lloydius*. Et à *Proclo* ſanè, *Archilochus* & *Simonides* ſimul ponuntur: Verùm ad *Procli* diſtinctionem non ità multi ſatis attenderunt, qui apertè illum *Simonidem*, *Amorginum* vocat, ſive *Samium*, atque proindè nimis temerè de *Simonide Téo* hoc illi affirmârunt. Ità certè *Proclus*, Ἰάμβων ὁ πρῶτος, Ἀρχίλοχος ὁ Παρίος, ἄλλος, καὶ Σιμωνίδης ὁ Ἀμοργῖνος, ἢ ὡς ἔνιοι, Σάμιος.

Apuleius in Floridis *Polycletum* Statuarium ad *Alexandri* M. Tempora ponit; cùm tamen *Socratem* illi notum & familiarem *Xenophon*, Mirabil. l. 1. fol. 573. & *Plato* quoque memorat, quorum uterque Senes, cùm Juvenis eſſet *Ariſtoteles*, ejuſdem Tutor *Alexandri*. *Thucydides* de falſis & incertis Narrationibus multa queritur in *Hipparchi* Hiſtorâ, cùm ipſe contrà *Platonem*, *Xenophontem*, *Herodotum*, &, ut

ut puto, ipſam Veritatem, aſſerat, *Hipparchum* fuiſſe junioren *Piſiſtrati* filium, *Hippiámque* ſeniorem & Tyrannum; cui tamen in hâc re *Johannes Meurſius* contrarium probat, ut & *Polyæno*, aliiſque ab eodem deceptis, in *Piſiſtrato* c. XI. *Plutarchus* in Vitâ *Solonis* de Chronologorum incertis rationibus queritur, quorum nonnulli *Solonem Cræſo* minimè viſum aut auditum contendunt; quod tamen *Herodotus* affirmat, & reverà facilè fieri potuit; quùm nec ipſe *Thales*, ſeptem illorum ſapientûm πρεσβύτατος, niſi ſub ultimis *Cræſi* temporibus fatis conceſſerit, nempè Olympiade LVIII. Idem *Plutarchus*, in *Themiſtoclis* Vitâ, nec ipſi *Thucydidi*, nec *Chronologicis* Tabulis, fidem vult habere, dicitque illas non adamuſſim factas, nec tam indubitatæ certitudinis, ut putentur inconcuſſis & immotis nitifundamentis. Idem in *Camilli* Vitâ, ubi de tempore, quo *Româ* fuerit à *Brenno* capta, quamquam ipſe ſatis accuratè poſuerit ad annum U. C. 360. aut eò circitèr, addit, "*ſi modò ſit veriſimile, juſtam illorum temporum rationem conſervari*; quandò tanta ſit confuſio & controverſia in rebus multò recentioribus. *Anacreontis* autem Nativitas, ante Urbem Captam, 200. fermè annis contigiſſe conſtat, ut mox probabimus. *Sulpitius Severus*, gravis & pius Author, ſub ipſo ferè SS. Hiſtoriæ initio, de incertis temporum rationibus & primævæ Antiquitatis inveſtigandæ difficultate Lectorem prænonendum duxit. *Jacobus* denique *Perizonius* perverſam quorundam *Chronologiam* taxat, ad *Ælianum*, Var. Hiſtor. l. 2. c. 21. §. 2. fol. 233. Quare Lectoris candorem obteſtor, ſiquis invito mihi obrepat error, dum tam diù ſepultam Hiſtoriam reſuſcitare conor.

V. Natus igitur, ut mihi accuratiſſimas rationes ineunti videtur, *Anacreon* juxtà *Olympiadis* LV. Annum ſecundum; quo ferè tempore *Cyrus* ille Magnus Regnare cœpit, de cujus acto cum magnâ gloriâ per XXX Annos imperio, *Herodotus*, *Xenophon*, *Diodorus*

dorus Siculus, *Juſtinúſque* Hiſtoricus. Hic erat Annus *Halyattæ Lydorum* Regis LVI. *Romæ* U.C. CXCIV. Captivitatis *Judaicæ* XLII. quo tempore *Piſiſtratus Athenas* rexit, *Solone* ultrò ſolum vertente. Deinde *Anacreontis* Indole, mox dicemus: de Formâ, licet ex * *Nummis* & *Imaginibus* ejuſdem, hodienum extantibus, conjecturam facere, quòd Vultûs erat amabilis, cui cum ſummâ Elegantiâ Gravitas decora commixta inerat, unáque cum ſinceriſſimo Candore hilaris & grata Vivacitas. Illo tempore *Artes Ingenuæ*, Linguæque *Græcæ* Elegantia, *Philoſophia*, *Hiſtoria*, *Poeticéſque* Gloria, non minùs ab *Aſiaticis* populis præſertim *Ionibus* colebantur, quàm in ipsâ *Græciæ* Academiâ, quàm in ipſis *Athenis*. Hoc facilè confirmari poteſt ex paucorum enumeratione, qui hâc ætate & eo circitèr inſignes præ cæteris floruerunt; quales *Alcman* poeta *Lydus*, *Alcæus*, & *Sappho* poetria, ex *Leſbo* & *Mitylene*, *Pittacus* item *Mitylenæus*, *Cleobulus Lindius*, *Thales Mileſius*, *Bias Prienenſis*, *Pythagoras Samius*, *Anaxagoras Clazomenius*, *Teiúſque* noſter *Anacreon*; nequid de *Herodoto Halicarnaſſenſi* (qui ultimis ferè *Anacreontis* temporibus natus eſt, nempè *Olympiadis* LXXIV. Anno *Secundo*) & aliis dicamus.

Nomen autem ipſum *Anacreon*, prædictæ illius Nobilitatis δηλωτικὸν & futuræ etiam Indolis σημαντικόν. Ducitur enim à Κρέω, *Impero*; undè Κρέων & Κρίων, Propria Nomina; & *Homerus*, Iliad. β. v. 100. ——ἀνὰ δ' ἡγεμόνων Ἀχαμεμνων Ἕξη σκῆπτρον ἔχων, quaſi Nomen & Fatum ipſius noſtri *Anacreontis* prædixiſſet. inter enim Lyricos Poetas Ἀνακρείων σκῆπτρον ἔχει, & veluti Rex, aut Imperator, eſt ſemper habitus.

Cùm valdè juvenis eſſet *Anacreon*, aliquandò fortè ſe contulit ad *Mycalen*, juxtà *Trogyllium*, ubi

* Vid. infrà ad §. XXXIV,

locus

locus ſacer dictus *Panionium*; quòd eò loci & temporis magnus eſſet Conventus ex omnibus *Ioniæ* urbibus & generalis *Neptuno Heliconio* ſolemnitas. Illo tempore, quid fecerit *Anacreon*, narrat *Maximus Tyrius* his verbis, c. XI. p. 116. Ἐν τῇ τῶ Ἰώνων ἀγορᾷ, ὃ Πανιώνιόν φασι, συμβαίνει ποτὲ βρίφος· ὁ δὲ Ἀνακρέων βαδίζων, μεθύων, ἐστεφανωμένος, ἄδων, σφαλερῶς ὠθεῖ τὸν παῖδα σὺν τῷ βρέφει, καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸ παιδίον ἀπέρριψε βλάσφημον ἔπος. Ἡ δὲ γυνὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐχαλέπηνε τῷ Ἀνακρέοντι· ἐπηύξατο δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον ὕβριστὴν ἄνδρωπον, τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ἐπαινέσαι ποτὲ τὸ παιδίον, ὅσα νῦν ἐπηρέασε. Τελεῖ πᾶσι θεός· τὸ μὲν παιδίον ἐκεῖνο δὴ αὐξηθὲν γίνεται Κλεόβουλος, ὁ ὡραιότατος καὶ ἀντιμιμήσεως ἀρᾶς ἴδιος ἐστὶν Ἀνακρέων Κλεοβούλῳ δίκην, δι' ἐπαίνων πολλῶν. *Nutrix quædam in* Panionio, *quod* Ionum *generale Forum eſt, Infantem geſtabat.* Anacreon *fortè incedens, ebrius, coronâ redimitus, cantillans, vacillans, Nutricem unà cum Infante protrudit & convitium quoddam in Puerum jecit. At Mulier nihil quidem aliud Anacreonti irata eſt; ecomprecatur tantùm, Hunc ipſum petulantem hominem, tantoperè & etiam magis aliquandò laudare hunc Infantulum, quantoperè nunc Maledixerit. Effectum votis dat Deus. Hic enim ipſe Infans adultior factus Cleobulus ille pulcherrimus evadit: Et pro exiguo Convitio,* Anacreon Cleobulo *plurimis tandem encomiis ſatisfecit.* De hâc Hiſtoriâ Nos infrà ad §. XXIII.

VI. Juxta Annum Tertium *Olympiadis* LIX. *Harpagus Cyri* Dux, in *Aſiâ* inferiori univerſos *Æolidis* & *Ioniæ* populos bello aggreditur, ipſo interea *Cyro*, in *Aſiâ* ſuperiori, contrà *Crœſum Halyattæ* filium, & *Babylonios*, occupato. Et ex omnibus iis *Ioniæ* populis, *Mileſii* ſoli ſe ſervos *Cyro* tradiderunt; cæteri omnes ad reſiſtendum ſe ſtrenuè parabant. Illos quidem *Bias Prienenſis* anteà monuiſſe dicitur, Ut univerſi in Inſulam *Sardiniam* navigarent: *Thales Mileſius*, ut ſuo loco manerent; tantùm ſibi *Tei-*

mus

um Urbem, Communem facerent omnibus Curiam; quòd *Teos* eſſet in ipſo *Ioniæ* meditullio. At quùm horum Conſiliorum neutrum placuiſſet, ſoli *Milſii*, ut diximus, *Harpago* ſubmiſerunt, exceptis *Phocæenſibus* & *Teiis*; quorum *Phocæenſes*, nè expectato hoſte, relictâ, ut *Horatius* Epod. §. 16. cum Diris & Execrationibus ſuâ Patriâ, *Phocaâ*, ſub *Proto* Duce aliò migrantes, *Maſſiliam* tandem non procul à *Rhodani* oſtiis condiderunt. Nam *Protus*, à *Nanno*, Rege loci, humanitèr exceptus, in convivio quodam ſolenni, electus erat à *Cryptide*, Regis filiâ, in maritum, ut inter alios *Seldenus* noſter in Notis ad *Draytonis* Polyolbion, §. x. fol. 168. *&c.* At *Teii*, quibus Claſſis erat non contemnenda, adventum quidem *Harpagi* expectabant, nec niſi edito priùs Virtutis & Virium experimento, recedere volebant. Quùm verò nè tunc ſibi *Athenienſes* ſubſidio venire, nec *Ionas* alios, cernerent; neque per ſe ampliùs ſuffecturos ſe cognoſcerent, conſilio habito, res ſuas omnes, liberóſque & uxores in Claſſim devehunt; quúmque jam *Harpagus* per aggeres cepiſſet illorum muros, conſcenſis ipſi Navibus in *Thraciam* reâ contenderunt; nondum enim *Perſis* erant Navigia, necdum illi affinitatem cum *Phœnicibus* inierant, ut *Herodotus* ait l. 1. c. 143. Τοῖσι δ αὐτέων ναυπηγέαται ἦν δίκροα ἐόντα. ἔστι δὲ Φοινίκιος τοῦτο καὶ Περσέων κατήκοοι, ἔστι αὖτε οἱ Πέρσαι ναυβάται. Et ad *Thraciam* appulſi, urbem ſtatim ſibi paratam repererunt *Abdera*, quam ante illorum adventum condiderat quidam *Temeſius Clazomenius* (ut *Herodotus* ibid. c. 168.) nec ullum inde ſibi fructum ceperat, verùm à *Thracibus* pulſus, pòſt à *Teiis* pro Heroe habitus, unà cum * *Abderâ Diomedis Thracii* Regis ſorore. Et hujus *Teiorum* Coloniæ meminit *Strabo*, l. XIII.

* *Jacob. Gronovius* Theſaur. *Græc.* Antiq. 1 Vol. Qqq. *Abderæ*,

fol.

ol. 644. Καὶ ὁ Τήιος δὴ ἐπὶ χρόνοισι ἴδρυται, λιμένα χωσας· ἔνθην δ' ἐὼν Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς, ἀφ' ἧς Τήιοι ἐὼ πόλιν ἐαλισθέντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπῴκησαν, Θρηικίην πόλιν, ἣ φίεσται τῷ Ποσειδέωνι ὕβρει· ἀφ' ἧς ἐς τῶν ἔρχεται, Ἄβδηρα καλὰ Τηίων ἀποικία. Ad hanc itaque Coloniam pertinebat *Anacreon*, qui cum totâ suâ Familiâ *Musas* omnes, *Gratiásque* & *Veneres* in *Thraciam* transportavit, jam valdè juvenis, annorum fermè XVIII. at Ingenio maturus; quod lene semper fuit & juvenile: erat enim *Amori* atque *Hilaritati* ex ipsâ Naturâ totus comparatus. Vix novam hanc urbem *Teii* sibi vendicantes auspicatiùs occupârant; quùm à *Thracibus* vicinis bello impetuntur. At tum sanè, *Teii*, suos hostes cædendo, séque strenuè defendendo, sedem illam pleniùs in perpetuum ibi confirmârunt. In hoc verò agendo & ipsi *Teii* Cives nonnullos fortissimos, pro Patriâ hâc novâ pugnantes, amiserunt; inter quos *Timocritum*, *Agathonem* & *Aristocliden*, junctissimo sibi omnes Amicitiæ vinculo connexos Juvenes, *Anacreon* celebravit, Carminibus etiamnum supermanentibus: De iis enim agunt Epigrammata, *Primum*, *Secundum*, *Decimumtertium*. Hæc Victoria novis Colonis non leve Virtutis famam conquisivit, illósque bellicosis *Thracum* gentibus multò magis conciliavit; undè Pax iis in posterùm longa & stabilis. Hujus itaque Pacis beneficio *Anacreon* fruitur; & jam hinc videtur liberiùs suo Genio litare, *Musísque* simul & *Amoribus* vacare. Inter alia, *Oden* LXI. de *Thressâ* quâdam Puellâ scripsit, stylo tam blando, eleganti, dulci, simplicique; ut brevi illius Nomen ad *Athenas*, retróque in *Ioniam*, pérque omnem *Graciam* & *Asiam* deferretur.

VII. Ante omnes, *Polycrates*, *Sami* Tyrannus, flagranti illius famâ excitatus, invitavit illum ad se, conditionibus verè Regiis, missis ad eum finem Literis, non sine muneribus & deductoribus. Illius Characteris *Anacreon* non erat inscius; *Polycratis* e-

mæsi, *Ægyptiorum* Rege, fœdus percussit, multáque ad illum Munera misit, nec pauca ab illo recepit. "Brevi itaque tempore statim res *Polycratis* adau-"gebantur, & jam per *Ioniam* reliquámque *Grœci-*"*am* omnium erant in ore. Quacunque enim bel-"lum inferre placuerat, omnia illi felicitèr cede-"bant. Nam centum habuit magna Navigia Quin-"quaginta remis acta & mille Arquites. Quoſvis "autem populabatur, nullo facto diſcrimine. Dix-"erat enim ſe magis Amico gratificaturum, ſi quæ "abſtuliſſet, rurſum daret; quàm ſi ab initio nihil ab-"ſtuliſſet. Multas itaque hic Inſulas cepit, multáſ-"que in ipſo Continente urbes, *Leſbióſque* impri-"mis, quos cum omnibus copiis opem *Mileſiis* fe-"rentes, prælio vicit, cepitque. Illi totam illam "circa *Samı* muros ductam foſſam vincti foderunt.

IX. Præ cæteris verò ſui temporis mortalibus, *Polycrates* erat Ingenio valdè magnifico, eleganti & perpolito; Literáſque & Literatos homines impenſè fovebat & quicquid ullibi rarum, aut charum, aut utile haberetur, id ſibi confeſtim deferri curabat. *Clitus* certè *Ariſtotelicus* in ſuis de *Mileto* commentariis, refert, * "*Polycratem Samium* Tyran-"num, præ Elegantiæ ſtudio, quod optimum in "ſuo genere, id undiquaque conquiſiviſſe; Canes "nempè ex *Epiro*, Capras è *Scyro*, Oves è *Mileto*,

* *Athenæ.* l. XII. c. 19. fol. 540. Κλεῖτος ὁ Ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς περὶ Μιλήτου, Πολυκράτη φησὶ τὸν Σάμιον τύραννον, ὑπὸ τερψεως τὸ παντοχόθεν σωλεῖν. Κύνας μὲν ἐξ Ἠπείρου, αἶγας δ' ἀπὸ Σκύρου, ὄιν δ' ἀπὸ Μιλήτου, φοίβαζε, ὡς δ' ἀπὸ Σικελίας. Ἀλεξις δ' ἐν τρίτῳ Σαμίων, ἀπὸ πολλῶν πόλεων, φησὶ, κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ δὲ Πολυκράτους, κύνας μὲν Μολοττικὰς καὶ Λακαίνας ἐπιχωρίους, αἶγας δ' ἀπὸ Σκύρου ἐκ Νάξου, φοίβαζε δ' ἀπὸ Μιλήτου ἐκ τῆς Ἀτλικῆς. μισθοῦσθαι δὲ, φησὶ, ἐκ πυκνίζας ἐπὶ μισθοῖς μεγάλοις.

"Sues

Sues è *Siciliâ*. At *Alexis* de rebus *Samiis, Samum* ait ex plurium Civitatum ornamentis à *Polycrate* fuiſſe condecoratum; qui Canes quidem *Moloſſicos* & *Laconicos* collegit, Capras è *Seyro* & *Naxo*, oves è *Mileto* & *Atticâ*. Invitabat præterea Artifices excellentiores ampliſſimâ mercede.

Inter alios omne genus; memorandus eſt nobis Scientiæ paulò liberioris Artifex *Democedes*, *Calliphontis* f. *Crotonienſis*, Medico-Chirurgus, & in Arte ſuâ peritiſſimus. Hic * intolerandam Patris ſui ſeveritatem fugiens, *Ægimam* venit, ubi moratus annum principes Medicos longè ſuperavit, licet nec ſatis inſtructus Neceſſariis, aut Inſtrumentis, quæ in hâc Arte verſantur. Illum itaque ſecundo anno *Æginetæ* publicè conduxerunt † Talenti pretio. Tertio anno *Athenienſes* ‡ Centum minis, Quarto *Polycrates* Talentis, ¶ duobus; ut *Herodotus* l. 3. c. 131. Τῷ πρώτῳ ἔπει ὑπερεβάλετο τοὺς πρώτους ἰητροὺς δουλοὺς μὲν ἐὼν, ἔχων δὲ ἐν Σάμῳ τὸν πάγκακον ἐὼν ἐξεμάνη· καὶ μιν δεύτερῳ ἔπει πολλοῦ Αἰγινῆται ἐμισθώσαντο μισθῷ· τρίτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι ἐπὶ τάλαντα· μετὰ δὲ τοῦτον Πολυκράτης δυοῖ τάλαντοιν.

Præterea *Polycrates* noſter, *Athenienſium* & *Piſiſtratidarum* erat æmulus; nam ut illi in ſuâ urbe *Olympio Jovi* Templum extruxerant, Gymnaſiúmque in *Lycéo*, & Διονυσιακὰ, Παναθηναϊκὰ & μικρὰ Ὀλύμπια celebrârunt, ità ille in *Samo*, minora inſtituit Certamina; quomodò aliquot pòſt annis (*a*) *Ar-*

---

* *Herodot.* l. 3. c. 125. Δημοκήδεα τὸν Καλλιφῶντος, Κροτωνιάτην, ἄνδρα ἰητρὸν τὰ ἐόντα, ἐκ τὸν τύραννον ἐπισχόντα ὧδε τὸ κατ' ἑωυτόν.

† 180 *l.*——10 *s.*——0. } Noſtræ Monetæ.
‡ 312 *l.*——10 *s.*——0. }
¶ 361 *l.*——00 ——0. }

(*a*) Scholiaſt. *Demoſthenes*, in §. Παρασπεισβείας. Τὰ Ὀλύμπια ἦγε πρῶτος Ἀρχέλαος ἐν Δίῳ τῷ Μακε-

i comâ, Tibiisque *Barbylli*, & *Ionicis* cantilenis
rperavit.

. Talem itaque tantúmque quùm *Anacreon* no-
: *Polycratem* esse, sine morâ, relictis *Abderis*,
mum navigavit; ubi summo honore, favoré
:xceptus est à Principe Literarum-amantissimo.
n ferè post illius adventum, *Polycrates* hospi-
suum ingeniosissium " * *Quinque Auri ta-*
it donandum censuit; undè consit *Anglicana* no-
Monetæ, *Nongenta dua Libra, cum Decem so-*

Quod munus verè Regium, quùm ille per
s noctes nimiis curis aut metu distineretur,
tinuò remisit, hoc simul usus Apophthegmate,
ea, sollicitudinis, quam creant, æstimanda.
quâ re posteà postulatus à *Polycrate*, respon-
Odi Donum illud, Noctes quod ducere cogit In-
mes. Dna. *Dacier* miratur, Hominem tali ori-
ortum, & Principibus viris familiarem, hâc Sum-
l consternatum; quod μικροψυχίας cujusdam ar-
entum illi videtur. Verùm illa nè cogitavit
em, Imperatorem ipsum *Romanum* † *Sigismun-*
, summâ Quadraginta mille Aureorum acceptâ,
nnem permansisse, donec divisâ inter Duces &
cos omni pecuniâ, meliùs demùm quievit.
ue Domina *Dacier* benè meminit, *Anacreontem*
procul à suis in *Samo* degere, ubi Rex ipse il-
erat Possessio; nec tutum, aut prudens illi vi-
esse, Majoribus Donis inhiare. Quare hoc

Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν, Πέντε κνίδε, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν, ἀπέπεμψε αὐτὰ, εἰπὼν, Οὐ πρωΐας αὐτὰ τὰς ἐπ' αὐτοῖς πάσχω. *Stobæ.* fol. 508. lin. 20. Item fol. 511. Ὦ δωρεὰ, ἥτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. Vid. *Ar-* Collectan. *Græc.*

: *Æn. Sylv.* & ex eo *Christiani Matthiæ* Theatr. 001.

facto

facto ſuæ paritèr ſaluti conſuluit, Invidiæque penitùs os obſtruxit, *Polycratique* oſtendit, ſe φιλοβασιλέα, non φιλοχρήματον eſſe. Nè dicam, *Præſtantioribus ingeniis, Pecunias ſemper parvi æſtimatas.* Nec docta Fœmina tale quid in *Aſpaſia* Hiſtoriâ obſervârat, * Ἐπῄνεσε μὲν ὖν Ἀσπασίαν τὸν δῆμον· ἐμνήσθησαν αὐτῶν διὰ τὸ χρήματα ἔχειν αὐτῇ μᾶλλον δώσειν παρασκευάσαι· αἰσχρὸν ἦν Κύρῳ, εἶπεν, Πολλὰς ἀσπασίων τρέφοντι σοὶ γένοιτο ἂν ταῦτα λυσιτελῆ· ἐμοὶ δ' οὐ· ἀρκεῖ φιλάρμοστον καὶ κόσμον μοι εἶναι. "*Aſpaſia* "quidem munera collaudavit, at ſe minimè iis dixit "indigere. Et quandò plurima, *illo* cum Donis pe- "cunias miſit, remiſit utique Cyro, Tibi inquiens, "hæc ſanè uſui ſunt futura, qui hominum familitia "aliis; at mihi tu ſufficis Amator etiam ornamenti "loco. *Henricus Stephanus*, ſaniori judicio, de hoc *Anacreontis* facto, ait, "Sæpè miratus ſum, & alios mul- "tos mecum admiratos puto, quod de eo memoriæ "proditum eſt, eum Quinque Talentis à *Polycrate* "donatum, quùm jam per duas noctes de iis ſollici- "tus fuiſſet, reddidiſſe, *Se minime ſollicitudine digna* "*ea judicare*, dicentem. Adeò magnos ſpiritus ge- "rebat & magnificè de ſe ſentiebat Poeta, ut nè Pe- "cuniis quidem ſuccumbere vellet. Addo ego, "Sapi- "entèr itaque *Anacreon* oſtendere voluit, † Quòd "*omnis ſapiens ſit Dives*, nec Auro egeat; undè La- "trocinia, Homicidia & Spoliationes oriuntur. "Quantò melius eſſet hodiè *Eccleſiæ*, *Curiæ*, *Fori*, "*Campo*, *Academiæ*, ſi plures hujuſmodi *Anacreon-* "*tas* haberent, qui Argenti, & Auri ſtudio tranſ- "verſim rapi indignarentur; Deóque potiùs, & Re- "ginæ Optimæ, Literíſque & Legibus, inſervire

* *Ælian.* Var. Hiſtor. l. XII. c. 1.

† Vid. *Ciceronis* παρῴδιαν, Ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος.

vellent,

"vellent, quàm Avaritiæ, omnium malorum radici "& fonti?

XI. Et credibile eſt, Divinum Poetam non modò *Exemplo* hoc ſuo, verùm etiam *Scripto* quodam vetuſto, Vanitatem illorum perſtrinxiſſe, *Qui opibus undique conquirendis ſe fatigant, & in corradendis anxiè nummulis ſolliciti ſunt*; ut eâdem operâ, velut aliud agendo, Regii ſui Patroni animum ab inexplebili illo Pecuniarum deſiderio, quo tandem *inescatus periit, retraheret. Et hujus Argumenti ſunt *Oda* XV. & XXIII. Nec effectu carebat, in viro ſagaciſſimo, ſalutare hoc & prudens Philoſophi Poetæ conſilium. Juxta enim hoc tempus Princeps pius, in *Apollinis* honorem, cujus Vetus fuiſſe Templum in *Samo*, notamus ad v. 469. *Delo* inſulæ dedit *Rhenæa* perpetuum jus & Patronatum. Eſt autem *Rhenæa*, Maris *Ægæi* Inſula, inter *Ceon*, *Simonidis* Patriam, & *Delon* ipſum ſita; quam Appendicem nunc *Delo* fecit *Polycrates*, teſte *Theocriti* ‡ Scholiaſtâ. Cujus Inſulæ mentionem facit *Homerus* in Hymno *Apollinis*,

Νάξῳ τ', ἠδὲ Πάρῳ, Ῥήνειά τε πυρήεσσα,

Naxúſque, *atque* Paros, Rhenæáque *rupibus aſpera*.

Et in illâ *Feles* nunquàm reperiri tradit *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. XI. Ἐν Ἀσυπαλαιᾳ Ὄφεις μὲ γίνονται, οὐδὲ τὸ ἴδιον Λαγως· οὐδ' ὁ Λύσσης Ἴς ἀγρία, οὐδ' ὁ Ῥηνεία, τῇ πρὸς Δήλῳ Ῥαλῇ. Præterea *Junonis Samiæ* & *Apollinis Samii* Templa multis & pretioſis Donariis ornavit, *Amaſinque Ægypti* Regem habuit Devotionis ſuæ Socium & Conſortem. *Amaſis* enim *Polycratis* erat Amicus & fœdere junctus, illiúſque gratiâ Donaria

---

* Ἰμείρετο γὰρ χρημάτων μεγάλως. *Herodot.* l. 1. c. 123.

‡ Τὸν ὁ Ῥήνειαν πρόσοικον τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων βασιλεύς. Ad illud, Idyll. 17. v. 70. Ἴσον ἐ Ῥήνειαν ἄνακτ ἐφίλασεν Ἀπόλλων.

non.

non panca miſit in *Græciam*. Ità enim † *Herodotus*, Ἀνίστατο ὁ τὸν ἀναθήματα ἐς Ἄμασις, πέμψας ἐς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲ ἐς Κυρήνην ἄγαλμα ἐπέτρεψαν Ἀθηναίης, ἐὸν εἰκόνα ἑωυτοῦ γραφῇ εἰκασμένην· τοῦτο δὲ, τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα, καὶ θώρηκα λίθεον, ἄξιον θέης· τοῦτο δὲ, ἐς Σάμον, τῇ Ἥρῃ εἰκόνας ἑωυτοῦ δόμασιας ξυλίνας· αἳ ἐν τῷ νηῷ μεγάλῳ ἱδρύατο ἔτι ἐν τὸ μάλιστα ἱρεῦ· ὅπισθε τοῦ θυρέων. ἐς μὲν τὸν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν ἑωυτοῦ τε καὶ Πολυκράτεος τοῦ Αἰάκεος.

Pythagoras Samius, cùm Regem ſuum *Polycratem* videret, tantâ apud *Amaſin*, *Ægyptiorum* Regem, auctoritate valere, Rogavit *Polycratem*, ut Literas ſuas dirigeret ad eundem *Amaſin*, Amicum & Hoſpitem ſuum, quò nempè daret ei poteſtatem, *Ægyptiorum* ſacerdotum Myſteria accedere, & eorundem Eruditionis participare; quod & factum eſt, ut oſtendit, ex *Antiphonte*, *Porphyrius* in Vitâ *Pythagoræ* Philoſophi, Ἀντιφῶν δὲ τὸ μὲν περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς ἀγνοεῖν φησιν, καὶ τὰ μὲν πυνθάνεσθαι, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς αὐτὸν (Πολυκράτη) τὸν τοῦ Αἰγύπτου διαιτᾶσθαι λόγον, τὸ Πολυκράτη πέμψαι πρὸς τὸν Αἰγύπτιον ἱερέα τὸν ἀγαγεῖν, σταλῆναι δέ τινα, μαθησομένου τοῦτο, διὰ ταῦτα Πολυκράτης δὲ Τρέννιν, γράψαι ὡς Ἄμασιν τὸ βασιλέα τὸ Αἰγύπτου φίλον ὄντα καὶ ξένον, ἵνα κοινωνήσῃ τοῦ θεωρήματος παιδείας· Ἀφικόμενον δὲ ὡς Ἄμασιν, λαβεῖν γράμματα πρὸς τοὺς ἱερέας.

XII. Quòd verò Divinum hominem & Philoſophum *Anacreontem* modò vocârim; quùm tota illi *Poeſis*, ex confeſſo, juxtà * *Ciceronem* ſit Amatoria, & in Sympoſiis & Comeſſationibus, ut plurimùm verſetur; nequis id à me gratis dictum putet, audiamus aliorum Voces, colligamus ſuffragia, teſtium auctoritatem conſideremus. Et primò Liber *Gal-*

† l. 2. c. 182.

* *Tuſculan.* l. 4. §. 33.

licus

licus ſe offert, cui Titulus *Novi Dialogi Mortuorum*, in quo *Ariſtoteles* & *Anacreon* hoc modo confabulantur in Campis *Elyſiis*. 1 Tom. Dialog. 1v.

Ariſt. Egone unquam ut credam, Verſificatorem "ullum auſum eſſe, ſe conferre cum Philoſopho "mei Nominis & Famæ?

Anacr. "Tu quidem nomen Philoſophi ſatis altè "deprædicas: Aſt ego cum meis Verſificationibus "nihilominùs obtinui, *Sapiens* Anacreon vocari. Et "mihi videtur, quòd *Philoſophi* titulus minimè æ- "quipolleat illi *Sapientis*.

Ariſt. "Illi, qui hanc tibi Qualitatem donârunt, "non ſatis adverterunt, quid dicerent. Quid enim, "quæſo, feciſti unquam, aut dixiſti, quo illam me- "reres?

Anacr. "Nihil quidem aliud ego me feciſſe fate- "or, quàm *Potare*, *Canere*, & *Amoribus* vacare; "mirariſque hoc pretio mihi *Sapientis* nomen dona- "tum; quùm tibi vix tandem illud *Philoſophi* con- "ceſſerint, quod tamen nec ſine laboribus infinitis "conquiſiviſti. Quantum enim nocturnarum lucu- "brationum permenſus es, ut ſpinoſas *Dialectica* "quæſtiones diſſolveres? Quantum item Volumi- "num corpus compaginâſti, de rebus obſcuris; quæ "nec tu quidem ipſe forſan ſatis intellexeris?

Ariſt. "Tu ſcilicet Methodum cepiſti commodi- "orem, quâ ad *Sapientiam* pervenires. Nec ullam "puto Machinam reperiri poſſe magis idoneam, ad "Gloriam acquirendam, quàm *Cithara* illa tua & "*Cyathus*. Quùm magni homines pluribus ſuis "Vigiliis & Studiis minimè ſint eam conſecuti.

Anacr. "Tu quidem Jocari præ te fers: Aſt ego "hoc in me recipio, Quòd magis fuerit Difficile, "*Potare* & *Canere*, quemadmodum ego, *Canebam*, "atque *Potabam*, quàm *Philoſophari*, quomodò tu "*Philoſophatus* es. Ità enim *Canere* atque *Potare*, "id demùm neceſſe erat, ſiquis meo more hæc fa- "cere velit, ut omnibus violentis Paſſionibus ſit illius

"lius Anima libera; nè quærat ampliùs, quod in "nobis non ſit ſitum; at ſemper ſit paratus, ità "Tempus perpetuò accipere, ſicut venerit, &c.

XIII. At *Anacreonti maledicam* dicam nonnulli impingunt; & Amaſios ejuldem non paucos proferunt, de quibus aliquid hìc dicendum. De *Cleobulo* primùm videmus, quem fatalem *Anacreonti* Amicum * modò oſtendimus ex *Maximo Tyrio*; qui tamen Vir gravis *Anacreontis* acerrimus propugnator, ut infrà † probamus. *Angelus* ‡ *Politianus* ad hanc Hiſtoriam alludit, excepto, quòd *Bathyllum* ille pro *Cleobulo* ſatis incogitantèr dixerit,

Nam modo Threïcii *crinem miraris Ephebi,*
Nunc Samium *celebras, jubet* Adraſtæa, Bathyllum.

Et de hoc *Cleobulo* ſupereſt etiamnum integrum Ode, viz. XCIII. v. 1172. quod hic *Latinis* ſuis numeris juvat donare,

O Rex, *cuncta domans* Amor,
Cui Nympha Oceanitides,
Purpureo & Venus *ore,*
(*Auro tempora cui nitent*)
Coluêrunt: Celsi & nimis
Alti cacumina Montium;
Te quæſo, Bonus omnibi
Adſis, votáque inaudias,
Quæ gratiſſima fundo.
Conſultor bonus inſuper
Cleobulo *fieri velis:*
Novi namque, Amor ut meus
Jam nunc ſit tibi gratus.

Siquis ex hâc Odâ conjecturam facere velit, nihil aliud, niſi probum, caſtum, &, ut hodie vulgò voca-

* §. v. † §. XIX. &c.
‡ Nutritiâ v. 585.

mus,

mus, *Platonicum* amorem exhinc colligendum putes, amorem nempè Homini Deóque approbandum; de quo *Plato*, *Xenophon*, *Maximus Tyrius*, *Apuleius*, *Hierocles*, *Famianus Strada*, *Johannes Picus Mirandula* & Nos alicubi in Notis ad *Euripidem* & *Anacreontem* diximus & infrà etiam in hâc * *Vitâ* dicemus.

XIV. De *Smerdiâ* accepimus, quòd is *Thrax* esset ortu, ex Regio genere. Formæ certè illius liberalis, quam *Euripides* vocat εἶδος ἄξιον περιπλόκου, atque idcircò captus à quibusdam *Græcis*, dono cesserit *Polycrati*. Ità quidem *Maximus Tyrius*, §. x. Σμερδίης Θρᾴξ, ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων, καλὸς μειράκιον βασιλικῷ, ἐφίλησαν γαῦροι, ἐκωμάσθη δῶρον τυράννῳ Ἴωνι, Πολυκράτει τῷ Σαμίῳ· ὁ δὲ ἤσθη δώρῳ, καὶ δῶρον Πολυκράτης Σμερδίης καὶ αὐτὸς σωσιφᾶ ὁ Τήϊος ποιητὴς Ἀνακρέων. Ὁ Σμερδίης παρὰ μὲν Πολυκράτους ἔλαβε χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ ὅσα εἰκὸς μειράκιον καλὸν παρὰ τυράννου ἐρῶντος· παρὰ δὲ Ἀνακρέοντος, φιλίαν καὶ παιδιάν, ὃ ὅσα εἰκὸς ἦν παρὰ ποιητοῦ ἐρωτῶ. Et visus est *Polycrates* aliquandò hujus Pueri causâ Zelotypiâ quâdam hujus sui Rivalis ingeniosissimi correptus fuisse, ut *Ælianus* refert, *Var. Histor.* l. IX. c. IV. Ἀνακρέων ἐπῄνεσε Σμερδίην ἡσυχώτερον, τὸ παιδικὸν Πολυκράτους. εἶπε δὲ ἤδη τὸ μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ, ὁ δὲ Ἀνακρέοντα ἠσπάζετο οὐ μάλα σπουδῇ ἐρῶντα τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ὡς τοῦ σώματος· μὴ γάρ τις ἡμῖν ἀμφιβαλλέτω πρὸς ἡδονὴν τὸ ποιητικὸν τὸ Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λογίσηται· Ἐξελοιτύπησε γὰρ Πολυκράτης, ὅτι τὸ Σμερδίου τίμιον, καὶ ἐκάλει τὸ ποιητικὸν υἱὸν ὁ παιδὸς ἀντιφιλόμουσον· ὁ δὲ ἀπέκειρε τὸν παῖδα ὁ Πολυκράτης, ἐπαίσιον μὲν ἀληθῶν, ἀνάρμοστον δὲ (ὁ) λυπῆσαι Ἀνακρέοντα. ὁ δὲ ἀσφαπτόμενος αὐτοῦ τὸν Πολυκράτην, συφορᾶς καὶ ἐμπόρους. μεστὸν ἦν τὸ ἕλκημα ἀπὸ τοῦ μειρακίου, ὃν οὐκ ἀπεκείρατο πλόκαμον αὐτῷ ἡ ἀκμαιότης, ἀναλισκομένη

* §. XIX &c.

κατὰ τ ἑαυτῦ τρυφῶν· τὸ ὃ ἔσεσθε τὸ ἐπὶ τῷ παῖδι τ κόμης Ἀνακρέων εἰσήτω. Rem tangit *Stobæus* ex *Phavorino*, Πρὸς τοῦτο γελοῖον ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων τὴν μιξοβλόγον, τῷ παιδὶ μιμοφόρβον, ὅτι τ κόμης ἐπιτείνεσθε, λέγων τοῦτο, Ἀπείρατος δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος. Vid. ad v. 1223. Item *Antipater Sidonius*, infrà ad v. 1554. Ἡ κόμη Θρηϊκὸς Σμερδίεω πλόκαμος. *Angelus* quoque *Politianus*, ut suprà, §. XIII.

Nam modò Threïcii *crinem miraris Ephebi.*

Hanc denique rem tangit, * *Athæneus*, qui eodem tempore *Polycratis* moderationem laudat, Ἐκ πάντων ἂν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τ τύραννον, ὅτι οὐδαμοῦ ἀναγέγραπται γυναῖκας, ἢ παῖδας μοιχεύσας, καί τι τοιοῦτο τῶν ἀρρήτων ὀργίων ἐπιτελοῦντα, ὡς τὸν ἀστεῖον Ἀνακρέοντα τῷ ποιητῇ, ὅτι ἐν δὶ ἐρῶν αἰτίαν τ ἐρώμενον.

XV. Erat etiam Adoleſcens *Samius*, nomine *Bathyllus*, Amaſius *Polycratis*, necnon *Anacreonti* in deliciis; ut putârit aliquis, ex Poematiis illius conjecturam faciens; nam & *Odæ* IX. XII. XVII. XXII. XXIX. illius omnes mentionem faciunt, ut illorum temporum maximè formoſi Puſionis; quod ipſe diſertis verbis affirmat, *viz.* v. 139. *&c.*

Bathyllus.

Anacreon *ſuum me*
Remiſit ad Bathyllum,
Bathyllum, *ubique formâ*
Qui regnat, imperatque.

Illius denique formam per partes graphicè deſcribit, totâ illâ *Odâ* XXIX, à v. 425. Ejuſdem verò ſtatuam *Apuleius Madaurenſis*, quam in *Junonis Samiæ* Templo ipſe viderat, his verbis deſcribit, *Floridorum* l. I. "Vel indè ante Aram, *Bathylli* ſtatua, à *Polycrate* "tyranno dicata; quâ nihil videor effectius cog- "noviſſe. Quidam *Pythagoræ* illam falsò exi- "ſtimant. Adoleſcens eſt viſendâ pulcritudine, Cri-

* fol. 540.

"nibus

ibus fronte parili ſeparatu per Malas revulſis. Ponè autem Coma prolixior interlucentem Cervicem ſcapalarum finibus obumbrat. Cervix ſucci plena; Malæ uberes; Genæ teretes; ac modico Mento Facies. Eſque prorſus Citharœdicus ſtatus, Deam conſpiciens, Canenti ſimilis. Tunicâ picturis variegatam deorſus ad pedes dejectus ipſos, *Græcanico* Cingulo. Chlamyda velat utrumque Brachium aduſque articulos Palmarum. Cætera decoris Hiſtrici dependent. Cithara baltheo cœlato apta ſtrictim uſtinetur. Manus ejus teneræ, procerula Læva, liſtantibus Digitis, nervos molitur; Dextra pſalentis geſtu ſuo pulſabulum Citharæ admovet, eu parata percutere. Cùm Vox in Cantico interquievit, interim Canticum videtur ore tereti, ſenihiantibus in conatu Labellis, eliquare. Verùm hæc quidem ſtatua eſto cujuſpiam Puberum, quem *Polycrati* tyranno dilectus *Anacreon Teius*, Amicitiæ gratiâ, cantillat.

Quin *Bathylli* hujus Imaginem, unà cum *Anacreontis*, adhucdum viſendam, in *Fulvii Urſini* Nomiſmate æreo exhiberi, probat *Johannes Faber* Bamborgenſis, ut mox videbimus, §. XXXIV.

Huc omninò *Horatii* Teſtimonium attexendum, quod ille quidem ex vulgi famâ traditum avidiùs accepit, in ſui Amoris honeſtamentum, *Epod.* §. XIV.

Non aliter Samio dicunt arſiſſe Bathyllo
Anacreonta Teium:
Qui perſæpè cavâ teſtudine flevit amorem,
Non elaboratum ad pedem.

XVI. Eſt & alius *Anacreonti* imputatus Amaſius, cui nomen *Megiſtes*, de quo *Leonidas* Tarentinus infrà ad v. 1583. Μάλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἀφίμερον, ἠὲ Μεγίστην. Item *Antipater Sidonius*, v. 1553. Ἠὲ περὶς Εὐρυπύλῳ πεπεμμένον, ἠὲ Μεγίστην. Et *Simonides*, v. 1537. Ἀλλ' ὅτε χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγίστα, Καὶ τὸ Σμερδίεω Θρῃκὶ λίλοιπε πόθον. Quin ipſe *Anacreon* ejuſdem meminit,

minit, v. 1100. Μιχθῆς ὁ φιλόφρων, κ. λ.

XVII. Et hi sunt, quorum Pulchritudinem vel deperibat *Anacreon*, vel certè laudabat, de quâ re mox accuratiùs, quandò de illius amore ergà Fœminas nonnihil quoque priùs dixerim. Et *Sappho*. primò, *Sapphonem* Poetriam *Lesbiam* ex *Mitylene* amâsse dicitur *Anacreon*; quod testatur *Hermesianax Colophonius*, in Tertio Elegiarum.

Καὶ ῥ' τὴν ὁ μελιχρὸς ἐφ' ὑμέναιον Ἀνακρείων
Σπουδῇ πολλὰ παθὼν ἁρπάσσατο Λεσβιάδων.
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν σκολιὸν Σάμιον, ἄλλοτε δ' αὖτὴν
Οἰκῆας δάμεσιν κυλινδόμενον πατρίδι,
Λίσσον ἐς εὔσεσον.———

Teïus *hic etenim* Sappho *mellitus amavit*,
Lesbiadas *plures inter ut eximeret*:
Nam nunc ille Samum, *Patriam nunc ille reliquit*,
Eversam dudum Marte sub armifero,
Visosam in Lesbon.

Et *Chamæleon* in libello de *Sapphone* tradit, Nonnullos asserere, *Anacreontem* in eam scripsisse Poemation, cujus Fragmentum exhibemus ad v. 1203. ad quod putatur illa reddidisse responsum, versu purè *Sapphico*,

Κεῖνον, ὦ χρυσόφυλλε Μῶσ', ὕμνησις
Ἴμερον, ὃν τὸ κυανόπτερος ἐθλάσ
Τοῖς χόρεις ὃν ἔδεδε πρωΐας
Πρίστις ἀχανές.

Quem locum, nequaquam pari elegantiâ, Metro certè eodem, ità verto,

Illud, aurato-folio Camœna,
Ipsa tu dixti modulata Carmen,
Teïus *Vates proprio quod ad Nos*
Fudit ab ore.

Athenæus, fol. 599. quidem *Hermesianactem* falli ait, ipse falsus, ut mox videbimus. Ἑρμησιάναξ σφάλλεται, συγχέων ἀμφὶ Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέοντος, τὸ μὲν κατὰ Κῆρα, καὶ Πολυκράτην γηρύμενον, τὴν δὲ καὶ Ἀλυάττην

ἀπῆλω τ' Κρησίου παιδός. Hæc *Athenæus* contra *Hermesianactem*; nec tamen ille *Chamæleontem* inreà impugnare audet, quod si maximè faceret, minimè tamen promoveret; nam συγχρονισμὸς vel nec demonstratur. *Sapphûs* frater *Charaxus* amavit *Rhodopin*, quam *Doricen* vocat *Athenæus*, *Æsopi* olim conservam, ut *Herodotus* in *Euterpe* & *Livius Gyraldus* in *Sapphûs* Vitâ. *Æsopus* autem *Crœsi* σύγχρονος & familiaris, qui & *Solonem* jam senio gravem monuerat, in congressibus cum *Crœso*, ὡς ὄλβιος, ἢ ὡς ἥδιστα λαλεῖν. *Crœsûs* & *Cyrus*, *Polycrates* & *Anacreon* aliquo tempore σύγχρονοι, *Thalete* & *Solone*, reliquisque septem Sapientûm jam senio vergentibus; nam *Thales*, primus omnium Sapientûm mortuus est, *Olympiade* LVIII. valdè senex, *Anacreonte* vix tum Undecenni. Circa Decimum quintum *Anacreontis* nata est *Sappho*, quindecim annis ante victum à *Cyro Crœsum*, florentibus jam Sapientûm aliquot; & quùm illa vigintiquinque annorum esset, tum *Anacreon* erat Quadragenarius; quo fere tempore canescere homines incipiunt, undè ipse *Anacreon* de *Sapphone* & ad eam, v. 1207.

Σὲ γὰρ φίλτρ' ἱμὸν ἵκτερ
Συμπαίζειν ὠθεκαλεῖται.
Ἡ δ', ἔστιν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τλὼ μὲν ἱμὴν κόμην,
Λάβρα γὰρ, καλαμίμφιστις·
Πρὸς δ' ἄλλον πυκὰ χάσκει.
Nam desiderium tui
Cor nunc sollicitat meum.
Ast illa, ex Mitylene
Procax virgo, meam comam,
Namque est candida, vellicat:
Novo ardescit & igni.

Verùm illa quidam circa Tricesimum quintum ætatis annum satis concessit, *Anacreon* post illam Tri-

ginta ampliùs annis durabat; ad Octogesimum enim quintum Vitam extendebat, teste *Luciano* in Macrobiis. At quùm *Sappho* illa formæ fuerit minùs venustæ, brevis enim & fusca fuisse dicitur [a] *Ovidio*, & *Maximo Tyrio*, suspiceatur aliquis, *Anacreontis* hunc amorem non nisi pium & castum; qualem omnes ingenui homines ergà doctas & ingeniosas Mulieres gerunt, quantumvis aspectu minùs liberali; quare & ipsa dicit ibidem, *At mea cùm legeres, etiam formosa videbar*. Et eadem à *Socrate* Pulchra vocatur, ut mox videbimus §. XIV. Certè ità *Maximus Tyrius*, Ἦτω Σαπφοῦς τὸ μελὶς ὅτι δὲ αὐτὴν ἐφαίνετο χαίρειν Πλάτων, λέγ· τὸν ἄγαν τοῦ μαλοῦ, ἢ τι μικρὸν ὕστερον λέγων μάλακον.

XVIII. Memoratur & alia *Anacreontis* Amasia, *Eurypyle* nomine; de quâ *Antipater Sidonius* in illo versu, quem suprà laudavimus §. XVI. in *Megistei* Capitulo. *Eurypyle.*

Meleager item de *Anacreonte*, v. 1614.

Ὄφρα καὶ ἐν Διὸς αὐλῇ ἐρατὸν χορεύσῃς,
Βιβλινὰς χευσῇ χεῖρας ἐς Εὐρυπύλῃ.

Ipse denique *Anacreon* illius meminit, v. 1146.

Ἔκτης δ' Εὐρυπύλη μέλει
Ὁ καλὸς Ἀρτέμων.

Nec illam prætetit *Angelus Politianus*, inter *Anacreontis* amatas; ità enim canit,

Nunc teneram Eurypylen, *tenerúmque* Megistea *laudas.*

Est & alia, sine nomine, ab *Anacreonte* tamen non parùm, celebrata, cujus Formam operoso Ingenio describit à v. 391. ad v. 424. inclusive; nisi fortè illa quoque sit *Eurypyle*, aut quod rectius puto, Poetici potiùs caloris fœtus. Meminit & ipse aliàs *Thracie* cujusdam Puellæ, ad v. 946. quam item amâsse putatur, si ex Ingenio licet argumentum sumere. Nam, ut id quoque concedamus, tota illi Vita amoribus va-

[a] Epistola, *Sappho Phaoni*, cavit

cavit, ut *Suidas*, Βίῳ ᾧ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων ἢ γυναικῶν. Et *Antipater Sidonius*, v. 1557. elegantiſſimè,

Τερπνοῖς μὲν, Μίμνερμε, διαιτήσῃ τὸ Ἔρωτι,
Πρίσθου, κατευπειθὴς πᾶς ὁ πὰς βίοτος.

Et *Amor* ipſe in ſuâ ad defunctum *Anacreontem* ἐπικηδείᾳ, v. 1460.

Ὁ σὸς δ' ὅλῳ βίῳ μοι
Ἐρέσμιος καλός τε,
Ἴσον παῖς ἀοιδαῖς.

Atque iterum, v. 1472.

Σὺ δ' αὖ ἥρῳ φίλτρῳ,
Πιστός τε βέβαιος,
Ὅλον βίον φιλήσας
Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας.

Videtur tamen, non niſi ſerò, Conjugium iniiſſe, ut notamus ad *Odem* XLIV. idque cum Fœminâ provectioris paulò ætatis; quam tamen ex animo amavit, ſi rectè ex illius ſomnio auguror. Verùm nunc de illicito illius amore quærendum.

XIX. *Cleobulum, Smerdin., Bathyllum* & *Megiſten* laudavit *Anacreon*, nec enim diffitemur, haud perfunctoriè; Undè *Critici* vocârunt eum φιλόπαιδα, hoc eſt, ob Verſûs characterem, ut *Euripidem* vocabant μισογύνην. Quos titulos indocti, & invenuſti homines ad ipſos Poetas traxerunt; quanquam nec inficetè *Simonides* eâdem voce ſit uſus de Citharâ, ut infrà v. 1526. Παννύχιος κρούει τὴν φιλόπαιδα χέλυν.

Quod ad Puerorum, aut Puellarum, laudationes attinet, ſæpè id quidem factum videmus, ſine ullo Animi affectu. Quotuſquiſque enim eſt Poetarum, qui Virginum & Puellarum formam Verſibus ſuis non aliquandò commemoravit? Quotuſquiſque, qui non aliquas ſummâ alacritate, ſummo animi ſtudio, ſummâque verborum contentione, tanquam Amator eſſet ipſe revera, *Poeticè* deſcripſit, laudavit, fidem imploravit? Quas tamen nec amavit, nec amare

mare vel potuit, vel voluit, vel auſus erat; tantum illas, alieno nomine, non ſuo compellavit; nonullas nec vidit unquam, nec aliquandò vel nomine tenùs novit: Ad aliorum tantùm preces hos ludos luſitavit; quod à meipſo factum fateor & ab innumeris aliis quotidie factum ſcio.

Ità plurimi de *Vino* & *Venere*, tanquam de Poetarum Communibus locis, tractare ſolent. Ità *Anacreon* ſcripſit *Oden* XXXII. Εἰς τὰς ἑαυτῦ ἐρωμένας, in quâ innumeras ex omnibus *Aſiæ* & *Europæ* Gentibus Puellas ſibi charas commemorat; quem locum *Couleius* noſter imitatur, in *Odâ*, cui titulus, *The Chronicle*, ubi plus centum Amicas enumerat; qui reverà cùm Unicam tantùm haberet, præ nimiâ tamen Verecundiâ, nunquam illam licet in iiſdem ædibus manentem, de Amore compellare eſt auſus; quod ex certâ relatione accepimus. Idem ille, cùm *Sobrius* eſſet Vitâ, ſæpè in ſcriptis *Ebrioſum* ſe ſimulat, quâ re nihil frequentius apud Poetas.

Quòd ſi Amatoriæ compellationes ad Pueros factæ alicubi apud *Anacreontem* occurrant, poſſunt hæ quidem & debent factæ intelligi à Perſonis ſequioris ſexûs, quandò Poetæ ipſius Perſona minimè indicatur, ut notamus ad illud, v. 1073. Ὦ παῖ, παῖ, παρθένιον βλέπων, *Minimè eſſe neceſſe, ut hæc in ſuâ Perſonâ proferat Poeta: potuit Mulieri cuidam hæc verba affingere.*

Et hi quidem Luſus Poetici ſi tam rigidos Cenſores inveniant, Neſcio, quis Mortalium integer ex omni parte ſit evaſurus. Omnes ferè Doctrinâ, Ingenio, & Indole Viros inſignes ſimul obruunt & condemnant. Nec *Homerum* ipſum intactum relinquunt; undè *Horatius* per jocum, licet in ſui Vitii patrocinium,

Laudibus arguitur Vini vinoſus Homerus;

nec *Homerum*, inquam, neque *Socratem* ipſum, neque *Platonem*, aut *Xenophontem*, nec *Virgilium*, neque *Couleium*, tutos aut indemnatos relinquunt.

Ve-

Verùm de hujuſmodi Luſibus dicendum, quod *Apuleius*, in Apologiâ, de Amatoriis *Platonis* Verſiculis dixerat, *Tantò ſanctiores habendi ſint, quantò pudicitiùs compoſiti, quantò ſimplicius profeſſi. Namque hæc & id genus omnia Diſſimulare & Occultare, Peccantis; Profiteri & Promulgare, Ludentis eſt. Quippe Naturâ* Vox *Innocentia*, Silentium *Maleficio diſtribuitur.* Prætereà attendenda ſunt, quæ notamus ad *Euripidis* Dictyn, v. 2. & *Oedipum*, v. 17. & ad *Anacreontis* v. 1186.

XX. De *Platonico* quidem Amore dixerunt & alii, poſt ipſum *Platonem* & *Xenophontem*, ut *Æſchines* contra *Timarchum*, *Hierocles* de Providentiâ & Fato, p. 70. *Apuleius*, *Famianus Strada*, Prolusion. l. 1. §. 5. Poetic. p. 172. *Johannes Picus Mirandula* ſuper *Hieronymo Benivieni*, inter *Thomæ Stanlei* Poemata, & alii quamplures. *Platonis* Cliens & Diſcipulus eſt habitus *Virgilius*, omnium ferè Poetarum caſtiſſimus, qui hujuſmodi Amorem elegantèr depingit in * *Euryali* & *Niſi* Perſonis, concludens cum hoc Ephiphonemate, *Gratior eſt pulchro veniens è corpore Virtus.* Aliud hujus rei ſanviſſimum Exemplum habemus in *Ptolemæo* Rege & *Galete* puero, † Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐρῶν τοῦ Γαλέτου ἠθικῶς, ἰδὼν κάμνοντα ἀμελῶν ἦν· ὡς δὲ τὸν τῆς νόσου ἐμαίνετο ἔρωτα ἡ μορφὴ παιδὸς γὰρ ὄντος ἦν ὁ Πτολεμαῖος ἐμαστήρει, καὶ ἔλεγεν, Ὦ ἀγαθὴ κεφαλὴ καὶ μὴ δὲ ἀπόντα μᾶλλον γένηται αὐτῷ· καὶ ὃς καὶ ἀγαθὴ σχεδὸν ἦν. Ὁ δὲ ἔπαιζε σὺν τῇ βασιλικῇ θεραπείᾳ· ἰδὼν δὲ πέρδοντα ἀηδῶς ποτὲ τὴν ἐπ' ἀνάγκῃ, ἃ ῥαδίως εἶδεν. ἀλλ' ἔφη αὐτὸς ὁ Πτολεμαῖος· Ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ, κατὰ πᾶν Δαίμονα τὸ ἀηδέστατον ἀναθὸν, ἐπὶ ἔπαιζε ἐτύχομεν ὄντες, φίλε, εἰ σοι δοκεῖ, τὴν ὕλαιαν ἐπιτεθεῖσθαι καὶ συντονώτερον ἐπιδώξαντες, Δι-

* Vid. Æn. l. 5. v. 295. & *Brodæi* Miſcellan. l. 5. c. 35.

† *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 1. c. 30. *Cal. Rhodigin.* l. 13. c. 15.

ὁπόταν

x Veterum picturis & vulgari famâ, ſeu joco, ſive
:riò, utrumque concluſerint. Aſt illi, qui ità aſ-
erunt, vel ità credunt, non ſatis attenderunt ad ip-
um hujus Poetæ Genium; ad apertos locos, quibus
on perfunctoriè *Sobrietati, Caſtitati & Philoſophiæ*
elificatur; ad Amicorum iſtius & Patronorum te-
timonia, hominum quidem illorum iſtius & pro-
imæ ætatis ſapientiſſimorum & elegantiſſimorum,
olo populari joco tranſverſim abrepti; nec memo-
es *Ovidiani* verſiculi, *Triſtium* lib. 2.

Vita Verecunda eſt, Muſa jocoſa mihi;

nec *Martialis* effati,

Laſciva eſt Nobis pagina, Vita proba;

vel *Catulliani* iſtius,

Nam Caſtum eſſe decet pium Poetam
Ipſum, Verſiculos nihil neceſſe eſt;

aut illius demum *Hadriani* Imperatoris, de *Voconio* Poetâ, Amico ſuo,

Laſcivus Verſu, Mente pudicus eras.

Quanquam in omnibus iis, quæ hodiè quidem extant, utut jucunda & hilaria videantur, nihil certè occurrit flagitioſum, aut inceſtum; nè vel unicus locus, quod Virum pium & probum meritò offendat. Quid, quòd ipſe Poeta, quandò maximè ineptire videtur, ſæpè teſtatur, ſe figuratè tantùm loqui, ut in his, v. 1022.

Φιάλην σοβεῖν πάνυ,
Φιάλην λόγων ἕνεκεν·

Et in hujuſmodi ſimilibus aliis haud paucis, quæ omnia Poetæ ſeriam *Sobrietatem*, ſimulatam *Ebrietatem* docent, ut oſtendo ad v. 1015. & plenius infrà, ad §. XXIII.

XXII. Præterea, quod ſtatim probaturus ſum, Multi Sapientes, Probi, Graves & magnæ Auctoritatis Viri *Anacreontem* ſeriò laudârunt, ut *Caſtum, ſobrium & ſapientem* Poetam; quorum ſanè Teſtimonia longè mihi pluris facienda videntur; quàm oſcitantûm quorundam *Grammaticorum*, aut *Scholiaſtarum* anonyme-

nymorum effutitiæ Aſſertiones; qui aut ipſi parùm intelligunt, aut ab aliis malè intelliguntur. Illi nempè *Pindarum* φιλάργυρον vocant, ob nihil aliud, quàm quòd Comparationibus cum *Auro* factis ut plurimùm gaudeat; de quâ re, ità Nos olim in locum, Ὁ δ' χρυσὸς αἰδόμενον πῦρ ἔτι λάμπειν νυκτὶ μεγάνορ' ἔοικε πάντα, cui alium ſimilem locum confero, Κτέανον δ' Χρυσὸς αἰδώσιμον, & demùm progredior, "Ex his & ſimilibus locis, ſunt, qui *Pindarum* oppidò nimis *Avarum* fuiſſe colligant & *Auri* paulò *amantiorem*, ex laudibus nempè iſtius Metalli, quas paſſim adornat: quibus ego miror, in mentem non veniſſe, Illum etiam immoderatum *Auri parcorem* dicere, nimirum quam toties deprædicat, ut Ἄφθιτον μὲν ὕδωρ &c. Verùm quid de temerariâ nonnullorum Criticorum opinione, aut eorum certè verbis perperàm intellectis, quorundam animos jamdiù inſedit iſtiuſmodi ſuſpicio, amovenda nobis & amolienda Optimo Poetæ temerè & indignè facta Calumnia. Et ſanè in *Pindari* Vitâ oſtendimus, Illum Liberalem ergà Deos, quibus *Donaria* magna & *Anathemata* & etiam *Templa* dedicavit; item ergà Hoſpites Benevolum & Largum, ut in Cives quoque ſuos Beneficum; quod teſtatur illud *Leonidæ Tarentini* Epigramma, *Anthолog.* fol. 272.

Ἥμος ἐν ξείνοισιν ἀνὴρ ἔβλ, ἦ φίλοις ἀρωγὸς,
Πίνδαρος, εὐφήμων Πιερίδων σοφὸς.
Candidus hic Vir erat Peregrinis, charus Amicis,
Pindarus, eximius Pieridum *famulus.*

Quæ ipſius *Pindari* verba in hanc rem ſpectantia liceat proferre, *Nemeonic.* VIII. v. 63.

Χρυσὸν πόρσυντε, πυθέσθω δ' ἕτερος
Ἀτρείδαν· ἐγὼ δ' αὐτὸς ἐλθὼν τᾷ
Χθονὶ γᾶτα καλλίφυτρο'.
Ἄνδρα αἰνητὸν, μορφᾶς δ'
Ἔστιν οὐδὲν ἀλιτρός.
Aurum ambobus, quærendo det alter
Atreidam; ego ipſe veniens huic
Terræ fœtum pulchrifertum.
Virum laudatum, formæ autem
Nullus malus.

Alter invitet alii & poſcant ſibi jugera centum;
Mihi

Mihi ſat erit placuiſſe meis;
Sic tumulo mea membra reponam,
Laudibus haud indigna laudans,
Atque Malis nigrum nomen inurens.

eindè oſtendo, Omnem *Avaritiam* à *Pindaro* damnari, præſertim in Poetis; atque ità demùm prodior. "Critici ergò, qui illum φιλόχρυσον vocant, non ad *Ingenium* illius & *Indolem* ſpectant, verùm ad *Dicta*, quibus plus ſemel egregiè ornat illud Metallorum fulgidiſſimum; eodem nempè modo, quo * *Euripidem* μισογύνλω nuncupabant, non quòd ille *Mulierum-Oſor* Naturâ extiterit, bis enim erat Conjugio irretitus; verùm quòd de iis ità ſit locutus, quaſi talis eſſet, quomodò etiam *Anacreontem* Amore & Vino ſuprà modum delectatum eſſe dixerint, quòd, ut *Cicero* ait, *Illius tota Poeſis ſit Amatoria*; quódque *Cleobuli*, *Smerdia*, *Bathyllique* formam tantoperè celebraret, & tam frequentèr ad Pocula invitaret: quaſi Nemo poſſet eſſe *Sobrius*, niſi Vini & Hilaritatis ſit juratus hoſtis; neque *Caſtus*, niſi Cæcus omninò & pulchritudinis telis minimè penetrabilis. Cùm tamen *Xenophon* & *Maximus Tyrius* eò magis *Ageſilai* Temperantiam laudandam cenſuerint; quòd *Megabaten Spithridatæ* filium formoſiſſimum Adoleſcentem miraretur quidem ſummoperè, nec tamen ullo modo Puerum, etiam volentem & ultrò annitentem, ad Oſculum vellet admittere. Nam & *Veritatis* & *Philoſophiæ* ſtudioſi Formam eximiam haud inviti laudabunt, aliàs enim Mendacio uterentur, & Cæci prorſùs aut Invidi eſſent habendi; at nec contrà fas juſque expetent, neque abutentur. Ità quidem *Antenor* & *Trojani* ſeniores *Helenæ* pulchritudinem mirificè efferebant, *Homer.* Iliad. γ. v. 156.

* Vid. §. XIX.

" & dedecore, atque infamiâ ſt
" cul etiam ablegandam pronu
Ἀλλὰ καὶ ὧς, περ ἐοῦσ', e
Μηδ' ἡμῖν, περίοσί τ' ὀπίσ
At licet hæc Facies, Dana
Nec nobis, noſtréſque ferat
" Quapropter, ut ſemper, eleg
" bit ſapiens, cupient cæteri.
" dicendus eſt is Affectus, qui
" Eſt *Concupiſcentia*, eſt *Libido*,
" venerabili illo & ſanctiſſimo
" ſtari debet.
Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δ' Κ
ut ait *Phocylides*, v. 62.
Sanctus Amor Cæli, Vene
" Hunc itaque *Criticorum* more
" neo, quo Auctores ſingulos
" dem *Perſonas* attingentibus,
" rum propriè pertinentibus,
" qui minùs attendunt, & *Ana*
" *Euripidem* μισογύνην & *Pindar*
" *Auri* & *Mellis* avidum ſuſpic
" inſa Divinus *Pſalta*: qui *Com*

lignum, aut Juventuti φιλολόγῳ damnoſum. Nec amen deſunt, qui in *Vaticano* MS. extare dicant non pauca, omni nequitiâ referta; quæ ego *Anacreontia* facilè conceſſerim, *Anacreontis* eſſe, id pertinacitèr pernegandum ſentio; quod & Stylo ipſo & Carminis, atque Materiæ diverſitate probari poteſt. In hâc certè Editione, omnia jucunda, & elegantia, Multa certè Gravia, honeſta & Vitæ humanæ utiliſſima reperiet Lector, non prorſus ἀνωφελῆ. Verſus omnes hilariori Vultu arridenti, Voces caſtæ; Senſus interior Moralis Philoſophiæ plenus; undè ſummo illum jure *Socrates*, qui ipſe ἀνδρῶν ἀκούτων σοφώτατον ex * Oraculo agnitus erat, τὸ σοφὸν Emphaticè vocare non dubitavit, ut mox narrabimus, §. xxv. In riſum ſolvetur Criticus infimi ſubſellii, quandò *Anacreontis* ſobrietatem audiverit me defendentem, & in memoriam mihi ſtatim revocabit, quod ipſe ſuprà, ad §. v. ex *Maximo Tyrio* attulerim; quomodò aliquandò Ebrius in *Cleobuli* nutricem impegerit. At ego, *Anacreontem* nunquam *Ebrium* fuiſſe, nuſquam affirmo; *Ebrioſum* fuiſſe, id nego, multóſque mecum negantes habeo. Quis neſcit differentiam inter *Peccatum* & *Vitium*, inter *Actum* & *Habitum*? *Anacreon* quidem eo tempore valdè Juvenis erat, & in feſtivo *Neptuni* epulo, in *Panionio*, hoc eſt ſolennitate publicâ omnium *Ionia* Civitatum, agebat, quandò ſolent homines Coronari, & liberius Genio ſuo indulgere. Quin vox ipſa Μεθύειν, quaſi μὴ τὸ θύειν dici videtur, quòd Veteres in Deorum ſacrificiis, ἵνα μὴ δεινὰ θυλεῖν, hilarioribus ſe mutuò pocvlis invitarent: de quâ re multa ſcitu non indigna *Hoëlzlinus* in *Apollonii Rhodii* Argonaut. l. 1. v. 1150. Nihilominùs *Anacreontis* noſtri ſobrietatis teſtis erit nobis non futilis *Athenæus*, qui cùm plurima illius

* *Suidas*, v. σοφός. Vid. *Euripidis* Vitâ, §. xx.

hilariora Carmina paſſim memoret, *Probitatem* tamen Auctoris & *Temperantiam* diſertis his verbis commendat, fol. 429. Ἄτοπος ὁ Ἀνακρέων, ὁ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ποίησιν ἐξαρτήσας μέθης. τῇ δὲ μαλακίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ὁ τοὺς ποιήμασι τὰ λῷστα βουλόμενος ἐκ πάντων ἄριστος, ὅτι ΝΗΦΩΝ ὁ τῆς χαθάρσεως καὶ ΑΓΑΘΟΣ ὢν, ἀφοσιωσάσθαι μέθῃ, ἐκ δίκης ἀνάγκης. *Abſurdus itaque* Anacreon, *qui omnem ſuam Poeſin ad Ebrietatem refert. Lucrioſa & melliori Vitæ ſe dicans in Poematiis, reprehendituſ; Vulgò nempè minimè cogniſcentes, quòd quàm SOBRIUS & PROBUS fuerit, in ſcribendo, ſi malaverit Ebrietatem; quàm nullo eſſet neceſſitas.* Quæ Verba, ſi locum cum loco, ſententiam cum ſententiâ, ipſum denique Poetam cum ſeipſo conferas, Meridianâ luce clariora reddentur. Quoties enimpud illum μανίην ἄδουσι, v. 1015. & ἀγερώχου, v. 1275. *Inſaniam optimam & deſiderabilem vaticinari* Quoties σάφρονα λόγον, v. 759. *Furorem ſobrium*, νήφοντ' μελιχὸν, v. 1278. *Nectar temperatum*, quemadò *Antipater*, illius imitatione, dixit νήφοντ' ἄνθρωπον, 1564. φιλέω λόγον ἀγερώχου, v. 1023. *Pectus Carminum amabile.* apud illum oſtendimus? Quid aliud dicendum de *Oxymoro* illo toties repetito, Ἐρῶ τι δῆτα, κοὐκ ἐρῶ, Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι, v. 1186. Item v. 892. Δεδιηκόντω μὲ σὺν δορὶ, Δεδιηκόντω δ' ἄνευ, Χαρίεντα τὰ μανίην; Quæ omnia quivis dextrè capit, hunc omni ſenſu deſtitutum pronuntio; at qui *Oden* integram LVII. legerit, nec *Anacreontem* ſobrium agnoverit, hunc omnium Mortalium maximè *Ebrioſum*, aut certè *Cerebroſum*, ſtupidum & fatuum cenſeo. At dicat aliquis. "Quid "*Verba* jactas, quòm *Facta* video? Nonnè & *Hora*"*tius* aliquandò nimiam Vini ingurgitationem damnat, & ipſi *Epicuri*, maximique Helluones ex in"tervallis Temperantiam laudaverint? Neſcio, quid illi videre ſibi ſomnient, quos ad Veritatis radios allucinare ſcio. Quod *Horatium* attinet, non ille ex Poematiis

'oematiis ſuis vel damnandus, vel abſolvendus, quùm Veteres ille Lyricos apertè ſibi propoſuerit imitandos, neque ſenſum ſuum, at illorum, ſæpiuſculè loquitur; nunc *Alcæum*, nunc *Alcmana* & *Sapho*, mox *Archilochum*, *Anacreontem*, *Ibycum*, *Bacchylidem*, *Pindarum*, & *Simonidem* exprimit; quare nunc ille calet, mox frigeſcit, ſtatim inardeſcit, Sanus iterum & Sobrius, uti fieri ſolet, incedit; nonnunquam etiam Caſtitati & Religioni litare deprehenditur; nunc *Epicurum* agit, mox Providentiæ fit ſtrenuus aſſertor, atque ità *Romanis* ſuis omnes *Græci* Ingenii colores revelat, omnes aperit ſplendores. Nec *Horatio* tantùm, ſed nec *Anacreonti* ſufficere ullum ex ſcriptis ſuis ſumptum argumentum putarem, niſi & Veterum teſtimoniis, velut quodam Satellitio, ſit munitum. Verùm, quod & probavimus, hoc affirmamus, *Anacreontem*, cùm aliorum gratiâ, ſe totum Hilaritati & Compotationibus in Carmine dederit, nunquam tamen ὃ σέμνυντος immemorem, Virtutis hinc indè ſemina ſparſiſſe, ut & Κίντερον τὸ ἠθικὸν ἐγκαλλώπισμα ἐν τοῖς ᾠδαῖς ἀνεφαμόσαν.

XXIV. At dicat aliquis, cui, quæſo, bono hoc fecit? Adeóne Virtutem profiteri pudebat, ut quùm illius eſſet Aſſecla, minimè tamen hoc præ ſe palàm ferre auſus fuerit? *Sobrius* verò ipſe *Vitâ*, *Temulentiam* tamen *Scriptis* ſuis ſimularet? At, ô bone Vir, quiſquis es, videris mihi ſummam Sapientûm virorum Artem neſcire; quâ ſe ſoleant Infirmiorum Genio accomodare, ut iis fiant utiliores. Hoc faciunt Medici, hoc Philoſophi, hoc Theologi, & ipſi Doctores *Chriſtiani*, etiam Apoſtolus ipſe Gentium, imò Nominis noſtri ſanctiſſimus Auctor, de quo legimus, quòd, cùm Veritatis adverſarii accuſarent eum ob familiares cum *Publicanis* & Peccatoribus congreſſus, reſponderet ille, Iis, qui valent, non opus eſſe Medico, at iis, qui malè ſe habent: "*Non* "*veni, ut vocarem Juſtos, ſed Peccatores ad Reſipiſ-*

"ſcentiam. Idem aliàs, contra *Phariſæorum* calumnias, ſe defendit; cùm temerè & malitioſè de eo diciſſent, *Matth.* c. 11. v. 19. & *Luc.* c. 7. v. 34. Ἰδὲ, Ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν, inquit, Καὶ ἐδικαιώθη ἡ Σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς. Nonne ſimilis *Anacreontis* Caſus? Nonne & ille de ſe dicit, v. 1295. Ὀνοπότης ἢ μισάνθρωπος; Nec me tamen hìc aliquis faſtuoſior ſupercilio notet contractiori; quaſi *Anacreontem* cum Θεοσοφάτῳ O. M. quoquomodò velim conferre. Nam & de Philoſopho *Antiſthene* idem à *Diogene Laertio* memoratur, quod de *Chriſto* memorant Evangeliſtæ, Ὀνοδίφρονος ποτὲ, ἐπὶ τῷ, πονηροῖς συγγινόμενος, Καὶ οἱ ἰατροὶ, φασὶ, ποτὲ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἰσὸν, ἀλλ' ὑγιέσιν. Et quùm D. *Paulus* hæc Domini noſtri verba laudet, *Act.* c. 20. v. 35. Μακάριόν ἐστι διδόναι, μᾶλλον ἢ λαμβάνειν, Idem *Diogenes* & * *Gaſſendus*, eadem ferè verba ab impuriſſimo priùs *Epicuro* teſtantur effluxiſſe, *Non modò pulchrius eſſe, verùm etiam jucundius, Beneficium dare, quàm accipere.* Non, quòd *Anacreon* uſquequaque ſe Ætatis ſuæ atque ſodalium vitiis conformaverit; at occaſione ſumptâ, ex illorum *Avaritiâ*, Mundanarum rerum Contemptum inculcat; ex illorum *Hilaritate, Amoribus* & *Comeſſationibus*, Modeſtiam, Caſtitatem & Temperantiam; ut mox §. xxvi, pleniùs oſtendemus. Atque ità, Veterum *Ægyptiorum* more, in Convivia *Sceleton* induxit, & inter *Cantandum* & *Bibendum* Severiſſima Virtutis ὑποθήκαιτα propegavit, illúdque *Simonidéum* inſuſurravit, Μίσεων ἀνθρωπος ὤν.

XXV. De *Anacreontis* Caſtitate jam videtur facile fore negotium, ad illam comprobandam; cùm à Veteribus ſapientibus hoc certè teſtimonium ſibi diſertim acquiſierit; à quibus ſemper Caſtus & Caſti-

* ſol. 1233.

tatis

tatis Cultor devotus est habitus; licet ingenuorum & proborum Adolescentûm amori litaviſſe, *Socratico* more, fateantur: De quâ re diximus ad v. 1186. & ſuprà ad §. xx. Et hujus rei teſtes habemus omni exceptione majores; ſiquis modeſto & ingenuo Veritatis indagandæ ſtudio incendatur. Ità certè *Maximus Tyrius*, Philoſophus minimè contemnendus, §. VIII. Περὶ τ̃ Σωκρ́ους ἐρωτικ̃ς,, quam Artem commendant *Plato*, *Xenophon* & *Apuleius*, undè Nomen honeſtum Amoris *Platonici*, Ἡ δ Τοι̃ σοφισ̃ τέχνη, ἓ αὐτ̃ ἤθους κ πρέπει· κὴ γ πάντων ἐρᾷ τ̃ καλ̃ν, ἐ ἁπαντ πολύβολ· μοιρᾷ δ αὐτ̃ τὸ ἄσμενον τ̃ Σμικρ́θ· κόμης, κ τ̃ Κλεοβύλε ὀφθαλμ̃ν, κ τ̃ Βαθύλλε ὄρχες. ἁπᾶ κἀν τύποις τὸν Σωφρονίσκου ὅρᾳ, * Ἔσμικά γε τοι συνηθ̃ν φησὶ, Χαρίεν γ ἔχις πόθ, Καὶ αὖθις, † Καλὸν ἐσι τοῖς ἐσθλοῖς Τὰ δίκαια συμπαρεκτείν, φησίν. Ἤδη δ' ἄπτε κ τὸν τέχνην ἀπεκαλύψατο, ‡ Ἐμὲ γ λόγων ἔκπτα Οἱ παῖδες ἐν φιλοῖσι· Χαρίεντα γ δίδυμοι· Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι. Τ̃το γ περὶ Σωκράτους Ἀλκιβιάδης ἔλεγε, εἰκάζων αὐτ̃ τὸν χάρεν τοῖς Ὀλύμπου κ Μαρσύα αὐλήμασι. Τ̃ο ἐν, ὦ θεοὶ, μίμψαιτο ἐρασθὴν τοιοῦτον, πλὴν Τιμάρχου; *Verùm* Teii *Philoſophi Ars ejuſdem indolis & modi: Nam & Formoſos amat omnes & laudat omnes. Pleneque* ferè *illius Oda* Smerdiæ *comarum &* Cleobuli *oculorum &* Bathylli *floris. Verùm & in his Caſtitatem vide,* Lubet requieſcere tecum: Nam tu Doctus & Elegans. Et *rurſum*, Pulchrum eſt illud, Amantibus. Quæ ſunt juſta, rependere. *Aliàs tandem etiam Artem ſuam detexit*, Me propter hos lepóres, Fervens amat Juventus: Nam Docta eis propino. Et Docta verba novi. *Idem de* Socrate Alcibiades *dixit, Illius lepóres* Olympi *Marſyaque tibicinio*

---

* v. 1188.
† v. 1196.
‡ v. 1130.

nio conferens. Quis, ô Dii, reprehendere poſſit hujuſcemodi Amorem, præter Timarchum? Illum intelligit, contra quem *Æſchines* * accuſationem inſtituit, in quâ & hæc leguntur, Ὁ τοίνυν ἔχθιστος ἅπασι σοφὸς πανταχοῦ Εὐριπίδης, ἐν ᾧ τὸ κακίστου ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ Σωφρόνως ἐρᾶν, ὁ μὲν ἐκ τοῦ ἔρωτος μίσει τὸ ἔρωτος πανάμφω, λέγει που, Ὁ δ' εἰς τὸ σώφρον, ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων Ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὃν εἴην ἐγώ. *Æliani* de *Anacreonte* Teſtimonium, certè illius Opinionem & Judicium, ſuprà laudavi, §. xiv. ubi omnem Calumniæ anſam ſeriò ab illo amovendam obteſtatur, Μὴ γάρ τις ἡμῖν ἀμβαλλέτω, ὡς ἐγὼ, τὸ πανταχοῦ τὸ Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. At nunc audiamus *Socratem*, quem, ut diximus, §. xxiii. Oraculum *Delphicum* vocavit *Omnium hominum ſapientiſſimum*, eundem hunc noſtrum *Anacreontem* ſuo titulo ornantem. Ità enim *Socrates* in *Platonis Phædro* fol. 340. Δῆλον ὅτι, ὅτι τινῶν ἀκήκοα, ἅτε Σωκράτους τε καλοῦς, καὶ Ἀνακρέοντος δὲ σοφοῦ. Hic quidem ipſe locus, ut verum fatear, primus mihi ſcrupulum injecit, nè & ego vulgarem de *Anacreonte* opinionem pertinaciùs defenderem; verùm circumſpicerem potiùs & paulò ἀπιστίστερον, an non & is alio, quàm nunc, Charactere, ab antiquioribus honeſtaretur. Et ſtatim pòſt, in illum *Athenæi* locum ſuprà, §. xxiii. laudatum, incidi; cujus Veritas aliis indies argumentis confirmatior evaſit. At objiciunt mihi, Σοφὸν nihil aliud aliquandò ſignificare, niſi quemvis in ſuâ quâcumque facultate, etiam ἐν βαναύσῳ τέχνῃ, excellentem. Quod quidem nullus nego; ſed quomodò hoc in loco *Socrates* eâ voce ſit uſus, audiamus eundem in fine ejuſdem *Phædri* ità ſe ſeriò explicantem, fol. 358. Τὸ μὲν σοφὸν, ὦ Φαῖδρε, καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ, ἐ θεῷ μόνον πρέπειν· τὸ δὲ, φιλόσοφον, ἢ τι τοιοῦτον, μᾶλλον

* fol. 191.

ἐν αὐτῷ ἐ ἀρμόσῃ τὴ ἁρμονίαν ἄρῃ. Et quòd ne modo verè *Anacreon* σοφὸς fuerit, apparet ex ſius *Socratis* Voto, ibidem ad Deum facto, Ὦ φί-
Πάν τε ἐ ἄλλοι, ὅσοι τῆδε θεοί, δοίητέ μοι καλῶ γ-
χ πλοῦτον· τοιοῦτον ὃν ὅσια ἔχω, τοῦτο ἐντὸς εἶναί μοι
λιον· πλέσιον ὃ νοεροῖζαιμι τ σοφόν· τὸ ὃ χρυσ πολ-
ς εἴη μοι, ὅσον μήτε φέρῃ δύναιτο ἄλλο, ἢ ὁ σώ-
ν. Videtur Philoſophus ad modò-memoratam *Anacreontis* Hiſtoriam reſpicere; quâ Divitias illum gligere oſtendi, Dotibus Ingenii contentum, §. x.

XXVI. Quoniam verò illud *Galliannm* crebſculor, *di Homines ignavâ Operâ, Philoſophâ ſententiâ*, Age, inc proferamus aliquot hujus Poetæ locos, è quiis, velut ex Pede *Herculem*, *Anacreontis* ſanctiom *Sapientiam* metiri valeamus. De *Vanitate hu-s Vitæ*, v. 64.

Τροχὸς ἅρματος ἡμᾶς
Βίου τροχὸ κυλισθείς·
Ὀλίγη ὃ κεισόμεθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Rota nam velut curulis,
Properat volucris axem
Tenuis jacobinúſque
Cimis, aſſibus ſalutis.

tam hilarem curiſque vacuam laudat, v. 66.

Τὸ μὲν ἓν πῶμα λαβόντα
Τὰς ὃ φροντίδας μεθέντα
Τί γὰρ ἐσθ' ὅτι τὸ κέρδος
Ὀδυνωμένῳ μεριμνᾶν;
Πέφνεν οὐδαμοῦ τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Age, poculum bibamus;
Nec adeſto Cura mordax:
Quid enim Dolore prodeſt,
Macerantérque Curis?
Ubi quis futura noſcat?
Sua cuique Vita cæca eſt.

t Vini paulò liberalior uſus contra Curas præſens Me-

Medicina, noſtris etiam Literis teſtantibus. *Proverb.* c. 31. v. 6. Et ſenibus ſuis *Plato* concedit, & *Horatius* ſapientibus, l. 3. §. 21.

Non ille, quanquam Socraticis *madet*
Sermonibus, Te negliget horridus:
Narratur & priſci Catonis
Sæpè mero caluiſſe Virtus.

Quomodò ſit vivendum, totâ *Odâ* xv. *Chryſippo* & *Crantore* meliùs docet, præſertim in illis, v. 239.

Οὔ μοι μέλει Γύγεω
Τῦ Σαρδίων ἄνακτος·
Οὔθ' αἰρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ μεγίστοις.
Nil curo Sardiani
Regni Gygæ potentem:
Auri nec appetens ſum
Nec invidens Tyrannis.

Et mox, v. 247.

Τὸ σήμερον μέλει μοι.
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Hodiernæ Curo tantùm:
Quis cras futura novit?

Avaritiam, & ingenuæ Virtutis neglectum, generalemque hujus Ætatis corruptionem quis brevius aut accuratius depinxit unquam? v. 739.

Γύης ἀνὴρ εἰς Ἔρωτα.
Σοφίη, τέχνη παιδεύμη·
Μόνοι ἄργυρον βλέπουσι.
In Amore negliguntur
Genus, Ars, probique Mores:
Unicum intuentur Aurum.

Aliàs *Aurum*, ut *Doctrinæ* & *Virtuti* inimicum & à *Muſarum* caſtris planè fugitivum, damnat & inſectatur, *Od.* LXV. Fraudem omnem ad Inferos relegat, Animique ſimplicitatem præ cæteris laudat §. 100. v. 1198.

Odi profanum Vulgus & arceo;
Qui ſordidâ ſunt Indole, nec vident,

Quàm

Quàm magna merces Simplicitas *sit*;
Hos procul esse puto ablegandos.

Candidissimos suos mores palàm fatetur, v. 681.

Φῦσον ἐὸν οὐδ' ἐμὸν ἦθος·
Φῦσον ὐ δολίην λάκτιν.
Φιλολοιδόρησιν γλῶσσης
Φεύγω βέλεμνα κοῦφα.
Mihi non invida Corda;
Nec metuo Invidiam Malam:
Leviora tela Linguæ
Fugio nimis procacis.

Vanas demùm Mortalium spes uno ictu Conscindit omnes, v. 1197.

Τί μαχρὸν ἐλπίζεις, τέλειαι;

Totum equidem Poetam huc denuò transcriberem, si χρηματοφιλεῖς omnes, si γνώμας βιωφελεῖς, si φιλοσοφικὰ Ἀποφθέγματα, hìc repeterem: Nunc enim *Avaritiam* damnat, à v. 336. ad v. 346. Ast *Odis* XXIV. XXV. XXVI, *&c.* nimiam *Sollicitudinem*; etiam Odâ LVII. *Ebrietatem*; Odâ XLVI. *Amoris sinceritatem*, sine Lucri spe, egregiè ornat. Odâ denique XLII. & Epigrammate VII. Rixas omnes, barbarúmque strepitum à *Symposiis* relegat; quùm nostri Homines in *Amando* sint quibusvis Veterum *Ethnicorum* intemperantiores & proterviores; inter *Bibendum*, Disputent, Rixentur, ad mortem usque digladientur; jurent, calumnientur & sanctissimum Dei nomen convellant.

Atque ità *Anacreon*, inter suavissimos elegantis Ingenii lusus, velut aliud agendo, Virtutem nos constantèr docet; & *Sirenis* Musicæ falcino animos humanos, non sine magno suo Beneficio, incantat. Ast Artis quidem *Amatoriæ* professorem fuisse objiciunt; quod & *Pausanias* facit, qui cùm illum *Sapphone* posteriorē putaret, post illam, omniú primú, Amores scripsisse narrat, *Attic.* fol. 44. Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, πρώτῳ μετὰ Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν, τὸ πολλοῦ, ὧν ἤρασθη, ἐρωτικὰ ποιήσας. At *Clemens Alexandrinus*, fol. 226. absolutè

ſe *Pueros Deorum* loco habuiſſe & in eos ſolos Hymnos ceciniſſe; quam Objectionem pleniùs profero ad *Oden* LX. & illi pleniſſimè occurro infrà ad §. XXXIX. versùs hujus *Vitæ* finem.

XXVII. Atque ità certè *Polycratis* Aulam ornavit *Anacreon*, Mores temperavit, Nomen celebravit; ut & ipſe, inter magnas illius Principis felicitates, non minima recenſendus videatur. Et *Strabo* diſertè ait, *Anacreontis* ſcripta fuiſſe *Polycratis* plena, l. XIV. fol. 638. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός· ἐ δὲ τῷ πάσαι ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῶ περὶ αὐτὸν μυθικῆς. Ex quibus verbis liquet, ut *Perizonius* ad *Ælianum* Var. Hiſt. l. IX. c. IV. §. I. obſervat, *Quàm pauca* Anacreontis *ad Nos pervenerint*; cùm in iis, quæ jam extant, nè ſemel *Polycratis* Nomen occurrere videamus; pauca admodùm de illius Deliciis, quæque ullo modo ad eum pertinere tutò pronuntiare poſſumus: Quod deplorandum tanti Ingenii Naufragium undè contigerit, mox §. XXXII. dicemus. At Poeta noſter, quantumvis hilarioris eſſet Temperaturæ Muſiſque tantoperè addictus, gravioribus interim negotiis, rebúſque ſeriis, omninò par viſus eſt & idoneus; quod malevoli & inficeti homines, de Poetis, ex Invidiâ, negare ſolent: erat enim *Polycrati*, Principi conſultiſſimo, à ſecretioribus Conſiliis; quod *Herodotus* ipſe teſtatur, l. 3. c. 121. Τὸν Πολυκράτεω τυχεῖν κομιζόμενον ἐν ἀνδρηΐῃσι παρεῖναι δὲ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον. Et ſane ſi diutiùs apud *Polycratem* manſiſſet *Anacreon*, credibile eſt, ab illo Infortunio, quo tandem oppreſſus eſt, vel bono Poetæ Genio, vel Conſilio, liberandum fuiſſe. Verùm paulò ante, ab *Hipparcho*, *Piſiſtrati* filio, *Athenienſium* Tyranno, invitatus, cum bonâ *Polycratis* veniâ, *Athenas* conceſſerat; de quâ re mox ampliùs: Nunc ad *Polycratis* exitum properemus.

XXVIII. Iam itaque diù *Polycrates*, ad Invidiam uſque & Proverbium felix, floruerat, adeò ut aliquandò

ab Amico, *Amaſi*, *Ægyptiorum* Rege, moneretur; ut ſiquod præ aliis pretioſum, rarum, & charum haberet, id ultrò vellet abjicere, ad *Nemeſin* propitiandam; ut ità ſponte mulctatus in aliquo, tutus eſſet in aliis, ab invidæ *Fortunæ* ictibus. Hoc facere *Polycrates* aggreſſus, Annulum maximi pretii & artificii, cum Sigillo *Smaragdino*, *Theodori Samii*, *Telecli* filii, opere, quem præ omnibus Jocularibus & Gemmis unicè æſtimabat, ultrò à ſe in altum Mare abjecit, Amicis aliquot inſpectantibus: Quem tamen paucis pòſt diebus, illius coquus in Ventre cujuſdam Piſcis repertum Domino ſuo reſtituit. Quod cùm *Amaſis* audiſſet, continuò ejuſdem Amicitiæ nuntium remiſit, nè & ipſe in illius infortunia tandem aliquandò involveretur; utpote quem malo cuidam Fato reſervatum ſciret, poſt tam inſigne *Fortunæ* blandimentum. Nam & ipſe Nullum unquam hominem adeò ſuprà modum *Fortunæ* charum putabat; quin aliquandò in triſte aliquod Infortunium incideret, quod in *Cræſo* nupèr omnes viderant, & in ſuo ipſius Anteceſſore *Aprie*. Et juxtà hoc *Amaſis*, ſive judicium, ſive vaticinium, *Polycrati* tandem contigit; nam ab *Oroetâ*, *Cambyſis* ſatrapâ, *Sardium* & *Magneſiæ* præfecto, ſub Amicitiæ ſpecie, ſpe quoque magni Auri Argentique ponderis injectâ, deceptus, ſuſpendio periit; ut *Herodotus* l. 3. c. 39. 40. & 120. pluribus exequitur. Nec verò hujus rei, præter *Amaſin*, nullum habuit Monitorem; multa enim Oracula, ut *Herodotus* ait, *ibid.* c. 124. multi etiam Amici, dehortabantur, nè ad *Oroeten* ullo modo ſe vellet conferre; præcipuè illud ipſius ſomnium, quo viſus eſt ſibi ſublimis in Aere, à *Jove* lavari, & à *Sole* inungi; quâ re exterrita Filia, modis omnibus Patrem orabat, nè proficiſci vellet, ſuſpendium enim ei portendi. Quin ad Navim Regiam eunti malè ominabatur; quúmque ille minaretur, ſi ſoſpes rediret, Illam diù Virginem manſuram, ſeriò illa optabat ità fore: ſe enim

nim malle ſine *Marito* eſſe, quàm ſine *Patre*. Hæc fuſiùs *Herodotus*; à quo multi deinceps excepere. *Cicero* imprimis, De Finibus l. IV. §. 30. "*Polycratem Samium* felicem appellant. Nihil acciderat "ei, quod nollet; niſi quòd Annulum, quo delecta"batur, in Mare abjecerat. Ergò infelix unâ mo"leſtiâ. Felix rurſus; cùm is ipſe Annulus in præ"cordiis Piſcis inventus eſt. Ille verò, ſi *Inſipiens*, "quod certè, quoniam Tyrannus, nunquam Bea"tus; ſi *Sapiens*, nè tum quidem Miſer, cùm ab O"*rœte*, Prætore *Darii*, in Crucem actus eſt. At "multis malis affectus. Quis negat? Sed ea mala "Virtutis magnitudine obruebantur. Rem ità *Strabo* narrat l. XIV. fol. 637. Τῆς δ' εὐτυχίας αὐτῷ σημεῖον ἠθέλησαν, ὅτι ῥίψαντι εἰς τὴν θάλατταν ἀπαντᾷς τὸ Δακτύλιον, λίθῳ καὶ γλύμματι πολυτελεῖ, ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τὸ ἁλιεῦον τὸς τὸ κρεοπίνειον ἰχθὺν αὐτόν. Ἀνατμηθέντι δ' εὑρέθη ὁ δακτύλιος. Πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, φασὶ μανικῶς πως λαφηγήσασθαι, ὡς οὐ βεβαίῳ κρείσσονι τὸν βίον εἰς ὧδε εὐτυχεῖς πίπτοι, ὁ τοσοῦτον ἐξεμεμίσει τοῖς εὐτυχίαις. Ἐ δὴ ἐ συμβῆναι τοῦτο· καταληφθέντα γὰρ ὑπὸ τῶν Σατράπου τοῦ Περσῶν, κρεμασθῆναι. *Euſtathius* in Dionyſ. Περιήγ. v. 533 brevius aliquantò. Ὁ μέντοι Συλοσῶντος ἀδελφὸς, Πολυκράτης, ὁ φαύλως ἐπιφημισθεὶς γλυκύμυρος ὢν εὐτυχέστατος, ὕστερον ἀφημάδη ὑπὸ Περσῶν· ἦν γὰρ ὁ Δακτύλιον ῥίψας εἰς θάλασσαν, ὃν αὖθις λαβὼν ἐν κρεοπώντος ἰχθὺς ἀπέλαβε. * Eandem tangit Hiſtoriam *Maximus Tyrius*, §. XXXV. ſuo more, i. e. Philoſophico, Ὅταν ὁ ἰδὼν πάντα εὐτυχοῦντα καὶ Κυβερνήτην τὸ Στρατηγὸν, ἐ Ἰδιώτην καὶ Ἄρχοντα, καὶ Ἄνδρα, ἐ Πόλιν, λάμπουσαν τοῖς εὐτυχίαις, ὡς Σόλων Κροίσῳ· ὡς Ἄμασις Πολυκράτει· Κροῖσος μὲ εἶχεν εὔιππον γῆν· Πολυκράτης ὁ, εὔνεων θαλάτταν·

---

* Vid. *Joh. Tzetzæ* Chiliad. VII. §. 121. Τῆς Σάμου βασιλεύων μὲ εὐτύχει Πολυκράτης κ. λ.

ἀλλ' ἀδὴν τούτων βέβαιον, οὐχ ἡ γῆ Κροίσου, οὐχ ἡ θαλάσσα Πολυκράτης· ἀλλ' ἐλάμβανεν Ὀροίτης μὲν Πολυκράτης, Κροῖσον δὲ Κῦρος. ἡ μὲν ἀβελτηρία, μετ' αὐτυχίας μακρᾶς, ἄλγεα κακῶν· ἀλλὰ τοῦτο Σόλωνα σὸν εὐδαιμονίσει Κροῖσον, σοφὸς γὰρ ἦν· ἀλλὰ τοῦτο Ἄμασις ἐπείπατο Πολυκράτην, ἀσφαλὴς γὰρ ἦν. Rectè itaque *Sophanes*,

Ὦ δυσχερεῖς μὲ πολλά, πλοῦτος οἷ' ὄλβιοι,
Βροτοί, τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις,
Ἃς εἷς τ' ἔδωκε φάος, εἷς τ' ἀφείλετο;
Ἂν οἷ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες, εὐθέως
Ἴσ' ἔσμεν ᾧ φρονεῖτε· τὸ γὰρ κύριον
Αἶσαν παρεῖται· οὐχ ὁρᾶτε πλησίον.
O Inbeati multa, felices parùm,
Veri, quid intumetis augmentis opum,
Quas una Lux dat, una quas & auferat?
Sors esto felix, quùm nihil sitis, statim
Spiratis æqua Calicis; vestram at Heram
Mortem parùm videtis astantem prope!

De hoc *Polycrate Mantuanus*, De Fortunâ *Gonzaga*,
Invenies Unum, toto qui vixerit ævo &c.

XXIX. Hanc *Polycratis* gemmam, *Herodotus Smaragdum* vocat. *Plinius* solus *Sardonychen*, at ille, siqua Fides, oculatus testis, l. 37. c. 1. "His initiis "cœpit auctoritas in tantum amorem elata; ut *Po-*"*lycrati Samio*, severo Insularum & Litorum Ty-"ranno, Felicitatis suæ, quam nimiam fatebatur e-"tiam ipse, satis piamenti in unius Gemmæ vo-"luntario damno videretur; si cum Fortunæ volu-"bilitate paria faceret, planéque ab invidiâ ejus ab-"undè se redimi putaret, si hoc unum doluisset. "Assiduo ergò gaudio lassus, profectus navigio in al-"tum, *Annulum* mersit. At illum Piscis eximiâ "magnitudine, Regi natus, escæ vice raptum, ut "faceret ostentum, in culinam Domini, rursus For-"tunæ insidiantis manu reddidit. *Sardonychen* eam "fuisse Gemmam constat; ostenduntque *Romæ*, in Concordiæ

Concordiæ delubro, cornu aureo *Augustæ* dono incluſam & noviſſimum propè locum tot prælatis obtinentem. Et mox, *Polycratis* Gemma, quæ demonſtratur, illibata intactáque eſt. Verùm talis ſeu Fabula, ſeu Hiſtoria, de *Theſeo* narratur, qui, ad *Minois* convitium, Gemmam, quâ obſignare ſolebat, quòd ſe probaret *Neptuni* filium, ultrò in mare projecit, mox iterum indè receptam, unà cum aureâ Coronâ, dono *Amphitritæ*, ut *Pauſanias* in *Atticis* lib. 1. cap. XVI. Μίνως ἡνίκα Θησέα ἠξίου τὸν ἑαυτοῦ φίλον τῶν παίδων ἕνα ἐς Κρήτην, ἐρωτᾷ ὁ Πασιφάης, εἰ Ποσειδῶνος εἶναι φαίη τὸν Θησέα μᾶλλον ἑαυτοῦ, καὶ ἅμα ἐκ τοῦ ὀργῆς ἀπέῤῥιψεν ἐς αὐτὸν, καὶ παῖδα εἶναι ἔφη Ποσειδῶνος εἶναι· ἐπεὶ δὲ δύναιτο τὴν σφραγῖδα, ἣν αὐτὸς φέρων ἔτυχεν, ἀφεῖναι ἐς θάλασσαν, ἀνασῶσαί οἱ. Μίνως μὴ λέγεται, παῖσαι εἶπεν, ῥιφῆναι τὴν σφραγῖδα; Θησέα δὲ σφραγῖδα τε ἐκείνην ἔχοντα, καὶ στέφανον χρυσοῦν, Ἀμφιτρίτης δῶρον, ἀνελθεῖν λέγουσιν ἐκ τῆς θαλάττης. Et hinc obiter, Annulorum uſum in ſignaculis Bello *Trojano* & *Homero* antiquiorem patet; licet illius rei nulla ſit apud Poetam mentio.

XXX. Quùm verò *Polycratis* filia, de Patris optimi calamitoſo exitu certior eſſet jam facta, contigit autem circa *Cambyſis* deceſſum; ſtatim ſe totam luctui dedit & lacrymis. At quùm poſt Μαγοφονίαν accepiſſet, *Darium*, *Hyſtaſpis* filium, in *Perſide* regnare, aſſumptâ pluſquam Virginali audaciâ, in *Aſiam* & ad *Darium* profecta eſt, Avunculi, ut puto, *Syloſontis* auctoritate adjuta; qui cùm olim *Beneficio *Darium affeciſſet, privatum tunc exiſtentem*, mox à Rege donatus eſt *Polycratis* fratris imperio; de quâ re plura *Herodotus*. Virgo igitur mœſtiſſima, ad *Darii* genua nunc affuſa, vindictam Patris nomine petiit & ſuo, lacrymis interim, ſingultibus, &

* *Johan. Tzetzæ* Chiliad. IV. cap. 1. §. 70. *Herodot.* &c.

luctu ingenti omnia complens. Rex itaque mirificè commotus & illam humaniſſimè tractavit & *Oroetem* digno tandem ſupplicio affecit; καὶ ἔτω δὴ Ὀροίτην τὸν Πέρσην Πολυκράτης ὁ Σαμίων τίσιος μετῆλθεν, ut *Herodotus* ait. Alia quidem cauſa, nempè Injuriæ *Mitrobatæ* & ejuſdem filio *Cranaſpæ* ab hoc ſatrapâ illatæ, ab *Herodoto* aſſertur; at nec hanc à nobis memoratam deſuiſſe & modò-laudata ejuſdem verba innuunt & *Luciani* teſtimonium confirmat, qui hæc omnia ab *Anacreonte* verſibus conſignata ſolus nobis intimavit. Quùm enim omnium ferè aliorum Poematum Seriem quandam Hiſtoricam dederit, hanc tandem Tragœdiam his verbis deſignat, ἐφεξῆς ἀρχὴν ποιησάμενος fol. 514. Καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν ἀφίξῃ, πολλὰ καὶ κἀκεῖ δράματα· ἡ γὰρ Σάμος εὐθὺς ἡ Πολυκράτους πολλὰς, καὶ τὰ ἐκείνου μάχεα Περσῶν πάλιν. *Quòd ſi in* Aſiam *iterum tranſeas, multa & ibi celebria facta:* Samos *enim ſtatim occurrit,* Polycratiſ*que Calamitas & ejuſdem* Filiæ *uſque ad* Perſas *diſcurſatio.*

XXXI. *Anacreon* ipſe quidem hâc Amiciſſimi Principis calamitate minimè erat involutus, ut modò diximus ad §. XXVII. verùm melioris ſui Genii beneficio, paulò antè aliò conceſſerat; nè fortè, ut *Democedes* Medicus, quod *Herodotus* teſtatur, lib. 3. & *Athenæus* fol. 522. & ille etiam Catenis & Carcere urgeretur, vel eodem, cum Domino ſuo, tempore & loco, ut alii Undecim *Polycratis* Conſiliarii, ſuſpenderetur. Paucis enim diebus ante hoc *Oroetæ* facinus, *Hipparchus, Piſiſtrati* filius, *Athenienſium* Tyrannus, qui Literatis & vivis & mortuis impenſius favebat, *Anacreontis* famâ excitatus, illius arſit deſiderio; & poſt aliquot miſſos hinc indè Nuntios, cum bonâ *Polycratis* veniâ, in tempus præſtitutum datâ, Navim prætoriam aſcendit *Anacreon*, quam illius vehendi causâ præmiſerat *Hipparchus*, Quinquaginta Remis inſtructam, & *Athenæ* uſque ſecundo vento navigavit. *Hipparchus* erat *Piſiſtratidarum*

rum natu maximus, quicquid contrà *Thucydides*, & ex eo *Polyanus*, aſtruat, ut *Meurſius* evincit, in *Piſiſtrato* cap. XI. & XII. Vid. *Ælian.* Var. Hiſt. lib. VIII. cap. II. *Giſberti Cuperi* Apotheoſ. *Homeri* pag. 5. De cujus Sapientiâ, Doctrináque & hac ipsâ *Anacreontis* Invitatione hæc *Socrates* apud *Platonem* in *Hipparcho*, Πολίτῃ μὲν ἐμοὶ τι καὶ σοὶ, Πεισιστράτου ὑεῖ, τῷ ἐκ Φιλαίδων, Ἱππάρχῳ, ὃς τὰ Πεισιστράτου παίδων ἦν σχεδὸν πάντων σοφώτατος· ὃς ἄλλα τε καὶ πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἐπιδεδειγμένος, καὶ τὰ Ὁμήρου πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί· καὶ ἀναγκάσας τοὺς ῥαψῳδοὺς Παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διιέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι οἴδε ποιοῦσι. Καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον πεντηκόντορον ἐλάσας, ἐκόμισεν εἰς τὴν πόλιν. Σιμωνίδην τε τὸν Κεῖον ἀεὶ αὐτοῦ ἀνὰ εἶχε, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δόξῃς πείθων. Ταῦτα δὴ ἐπαίει, βελόμενος πείθειν τοὺς πολίτας, ἵνα ὡς βελτίστων αὐτῶν ὄντων ἄρχῃ, ἐπεὶ διάνοιαν δεῖν ἔδεινὶ σοφίας φθονεῖν, ἅτε ὢν καλός τε κἀγαθός. *Concivi quidem meóque & tuo*, Hipparcho, Piſiſtrati *ex* Philædone *filio, idque natu-maximo & ſapientiſſimo; qui cùm alia multa, eáque præclara Sapientiæ ſpecimina ediderit, etiam* Homeri *libros primus in hanc terram invexit, & Rhapſodos impulit, ut in Panatheneis alternatim ex ordine pronuntiarent, ſicut etiamnum illi faciunt. Et* Anacreonta Teium, *miſsâ Quinquagintaremi, in hanc urbem accivit.* Simonidem *quoque* Ceum *circà ſe ſemper habuit, amplis ſtipendiis & muneribus inductum. Hæc verò omnia agebat, perſuadere volens Civibus ſuis; ut quam optimè viventibus iis imperaret; minimè fas eſſe ratus, Sapientiam cuiquam invidere; quippe qui ipſe Honeſtus & Bonus erat.* Quod de *Simonide* addit *Plato*, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δόξῃς πείθων, id non temerè nec otiosè dixit: *Simonides* enim non niſi ſtipulatione factâ & pactâ mercede, ad Principes ire voluit, id quod ipſe de eodem nunc obſervabat *Anacreon*, literiſque mandavit, ut notamus ad v. 1254. undè *Johannes Tzetzes*, Chiliad. VIII. v. 830.

Οὗτω

Οὕτω λέγων ὑπάρχειν πᾶσιν χαρὰν ἐποίει,
Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς, Καλλίμαχός τε λέγει.

Locum *Anacreontis* modò notavimus; *Callimachi* locus hic eſt,

——————Οὐ γὰρ ἐρῶ τὸν, ὃν ἡ Μοῦσα, ὡς ὁ Κεῖος Ἰήϊον ἔπεμψε.

Ariſtophanes quoque illum taxare videtur hoc Verſu, fol. 460.

Ἐκ δ' Σοφοκλέους γέγνεται Σιμωνίδης.

De quo vide *Scholiaſtem* in locum. *Simonidis* χλεύη tangit *Theocritus*, Idyll. 16. v. 10. *Plutarchus* περὶ Πολυπραγμοσύνης. *Stobæus* §. x. & *Johannes Tzetzes*; item *Ælianus* Var. Hiſtor. lib. VIII. cap. 11. §. 5. & lib. IX. cap. 1.

Verùm ut ad *Hipparchum* redeam; de illius ergà *Homerum* Providentiâ, atque *Anacreontem* Benignitate, idem ferè cum *Platone* *Ælianus*; de *Homero*, etiam *Cuperus* loco ſuprà-laudato, " *Hipparchus*, " *Piſiſtrati* filius, ità Carminibus *Homeri* delectatus " eſt, ut lege ſanciverit, Quinto quoque anno, in " *Panathenæis*, ea publicè per Rhapſodos decantari " debere. Hunc *Hipparchum*, Muſis tantoperè faventem, idem *Socrates* ibidem vocat ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ σοφὸν, Virum Probum & Sapientem. Et de Sapientibus ejuſdem & Utilibus ſententiis, quas, Populi inſtruendi causâ paſſim evulgandas curavit, ità idem *Socrates* ibidem, Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς οἱ τοῖς τὸ ἄστυ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν, καὶ ἐθαύμαζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλεύων αὖ τοῖς τὸ τοῖς ἀρχοῦσι παιδεύσει, ἔφησεν αὐτοῖς Ἕρμαῖς κατὰ τὰς ὁδὰς, τὸ μέσον δ' ἄστυ, καὶ τὸ Δήμιον ἱκάσιν. Κἀπειδὰ τοῦτο σοφίας τὸ αὐτὸ, ἣν τ' ἔμοιγε, καὶ ὦ αὐτὸς ἐξεῦρεν, ἀπλεξάμενος, δὲ ἡγεῖτο σοφώτατος εἶναι, παῦσαι αὐτὸς ἐπιτείνας εἰς ἔλεγχον, αὐτὸ πειράσας καὶ ἐπιδείξασθαι τὸ σοφὸς ἐπίστασθαι. ἵνα σχεδὸν μὲν τὸ Δελφοῖς χράσασθαι τὸ σοφὸ παῦσαι μὴ θαυμάζοιεν οἱ πολῖται αὐτὸν, τί, τι ἐπιθυμεῖ σεαυτὸν· καὶ τὸ, Μάθὲ ἄγαν, καὶ πᾶσα τοιαῦτα· ἀλλὰ τὸ Ἐπιστήμην μόνον σοφὸ ἡγοῦντο· ἔπειτα πειράσας ἄλλο καὶ τὸ

τῶν καὶ ἀναγινώσκοντες καὶ μαθόντες λαμβάνοντες αὐτοῦ τὰ σοφίσματα, φοιτῶσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευτήρια· ἦσαν δὲ δύο τυραννίδες, ἡ μὲν τῶν ἀπὸ ἀριστερᾶς τοῦ Ἑρμοδίου ἑκάστου, ὃ ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι σὺν μίσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἔσηκεν· ἡ δὲ τῶν ἐπὶ δεξιᾶς, Μνῆμα τόδε Ἱππάρχου· στῆλα δίκαια φρονῶν. Ἔστι δὲ τοῦτο ποιημάτιον καὶ ἄλλα σὺν αἰνίγμασι Ἑρμαικοῖς πολλὰ καὶ κομψὰ ἐπιγεγραμμένα· ἔστι δὲ δὴ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ Σπιερμαχῇ ὁδῷ, σὺ δ' ἀγνοεῖς, Μνῆμα τόδε Ἱππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

Nec *Hipparchum* hunc talem tantúmque Virum, ab *Harmodio* & *Ariſtogeitone* occiſum, ob vim ullam *Harmodio* intentatam, vel ob ejuſdem *Harmodii* ſororem à *Canephoria* honore excluſam, *Socrates* contrà vulgi opinionem aſſerit; verùm dicit, hoc ab iis factum ex Invidiâ; quòd cùm illi Sapientiæ cujuſdam reconditioris Doctores videri vellent, ab *Hipparcho* longè ſuperarentur, Λίγιστον δὲ, τὸν τοῦ χαριεστέρου ἀνδρῶπον καὶ ὁ Θάνατος αὐτοῦ γελάσας, ὡς δι' ἃ ἐπόθουν φήσαντος, ἀλλὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἀτιμίαν, τὴν Κανηφορείας, ἐπεὶ τοῦτό γε εὐηθὲς· ἀλλὰ τὸ μὴ Ἁρμόδιον γαμηθῆναι παιδικὰ τοῦ Ἀριστογείτονος, καὶ πεπαιδεῦσθαι ὑπ' ἐκείνου μέγα δή· ἐφορᾷ ἄρα καὶ ὁ Ἀριστογείτων ἐπὶ τοῦ παιδεῦσαι ἄνθρωπον, καὶ ἀνταγωνιεῖν ἠξίου εἶναι τὸν Ἱππαρχον· ὃν ἐκεῖνον ὁ τοῦ χρόνου κύτον τὸ Ἁρμόδιον τυγχάνουσι ῥᾳδίως πολὺς τῶν νέων τε καὶ καλῶν τὸ τότε· καὶ λέγουσι τοῦτόν μοι αὐτὸς ἐγὼ ὁ μείμνημαι· τὸ δὲν νεανίσκου τοῦτον τίσας μᾶλλον θαυμάζειν τὸν τε Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς σοφώς· ἐπιζῆν συγγινόμενον τοῦ Ἱππάρχου καταφρονῆσαι ἐκείνων· καὶ τὰς εἰσαγγελίας ταύτης τῆς αἰτίας, ὅπως ἀπεκτάνθαι τὸν Ἱππαρχον.

Et ſub *Hipparcho* ſanè *Athenienſes* Aureo Seculo fruebantur; nec enim, niſi illo Occiſo, *Piſiſtratidarum* Dominatio cuiquam gravis; at tunc tandem *Hippias* ferocior factus & acerbior, præque irâ & metu, in Cives crudelior; ut idem teſtatur *Socrates* ibidem. Ἐγὼ δέ σε ἐμοὶ ὄντα φίλον οὐ δίκαιον ἐνόμιζον ἐξαπατᾶν, καὶ Ἱππάρχου τοιούτου ὄντος ἀνδρὸς· ὃν ἐγὼ λανθάνοντος τελέα

τελέα

τρία ἔτη ἐν τῇ πανηγύρει οἱ Ἀθηναῖοι· καὶ δ' ἄλλῳ ἱστοροῦσι πολίτῃ τοῦτο πολλοῖς γεγονέναι, ὅτι τοῦτο μόνα τὰ ἐν Τεμπέᾳ ἤγαγεν ὁ Ἀθηναῖος, τὰ δ' ἄλλα χρήματα ἐμπόρου τινὸς Ἀθηναίου, ὃς ἐκ τῆς Κύπρου βασιλεύοντος.

XXXII. In *Pelopidis* tempore, dum illi nempè coævixit *Anacreon*, Virorum clarissimorum consortio, *Pindarus* Amicorum, credibile, est illum gavisum. Doctorum certè hominum; qualis *Pythagoras* Samius, *Democedes* Medicus *Crotoniensis*, & alii; [illegible] *Simonidis* senioris familiarissimi [illegible], *Stesimachus* Rhapsodi, & *Charili* quoque Tragici *Athenaei*. qui paulò post *Thespin*, & ante *Phrynichum*. Fuisse CLX. docuit, *Athenis*; floruitque Olympiade LXIV. & deinceps, teste *Suidâ*, nempè paulo ante *Æschylum* natum. In hâc urbe vixisse *Anacreon* delicias suas maximas posuisse, ob singulâ illius dedicationem Geniam, miratilèmque cæteras Literas & Literatos fautentiam, quare *Athenas* inter urbes sibi amatas priorem recenset, & ex eâdem præcipuos suos Amores memorat, v. 505.

Ἔρωτα δ' ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτος ἀγαθὸς ἦν,
Καὶ σωφρονοῦντ' ἄλλης.

Sub his itaque Duobus Patronis talibus & tantis, per ea tempora, *Anacreontem* plurima scripsisse, præter ea quæ jam nunc extant, cuæque in hâc Editione nostrâ reliquntur; qualia sunt Ἡρακλέους στεφανηφόρος. ὁ Πανηγυρικὸς πρὸς, Σπάλιν, Ἔρωτικὸς, Ἐπιστολὴ πρὸς Ἄμυντα, Τραγικὸς, Ὕμνος Ἐπιχειρητικὸς, καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρείοντια, Ἰδοὺ πάντα ἀναλίσκω ad verum simulac. Et horum singulorum Operum nonnulli hinc inde extant Editio nostra. Plura tamen adhuc nomina temporibus perhibetur, inter quæ [illegible] *Penelopes* amorem nostri Poemate celebratum, cujus locus tamen & genuinus *Cantus* simul & Carmen. Immortalitatem licet illi offerentes, reponimus, ut *Homerus* ostendit, *Odyss.* ϕ. v. 255. ὅτε.

hoc

ioc certè nobis *Horatius* liquidò indicat, l. 1. . XVII.

——————*Et fide* Teîâ
Dices laborantes in uno
Penelopen, *vitreámque* Circen.

Extabat olim illius Poema, cui titulus Ὕπνος, *Somnus*, cujus fragmentum laudat *Nicandri* Scholiaſtes, ut oſtendimus ad v. 1168. Quin & Ῥιζοτομικὸν *Anacreontem* ſcripſiſſe teſtatur idem *ſcholiaſtes* ad *Nicandri* Θηριακὰ, v. 596. Ἱππομάχοιο —— ὅπως ἀνέμοισιν, ἀφ' ἧν τὸ ἵππιον ῥιζοτομείαν· τοῦτο δ' Σμυρναῖον. ἢ Κοψεῖον καλοῦσί τινες, ὡς Ἀνακρέων ἐν τῷ περὶ Ῥιζοτομικῆς. Sunt quidem, qui putent hìc erratum latere, & Ἀνακρέων pro Διονύσιος poni, qui aliàs ab eodem *Scholiaſtâ* laudatur ἐν τῷ περὶ Ῥιζοτομικῆς, quaſi non plures uno poſſent de eâdem ſcribere materiâ; nec deſunt, qui de alio *Anacreonte* dictum putent, de quo tamen nunquam audivimus; quaſi incredibile prorſus eſſet, *Anacreontem* paritèr Medicinæ & Verſibus operam navâſſe; cùm tamen *Apollo* Medicinæ præſit & Carmini; & *Anacreon*, præter magnitudinem Doctrinæ, & Indolis felicitatem, familiaritate etiam diù uſus ſit *Democedis*, Viri in rebus Medicis ſagaciſſimi; undè partè illum ſaltem Ἰατρικῆς attigiſſe, minimè improbabile: Præſertim cùm plures Magni *Medici* * ſint in *Poeticâ* non incelebres, quorum *Raphael Thoraus*, *Fracaſtorius*, & *Blackmorus* noſter Triumviratum non contemnendú efficiunt. Ex *Strabone* quidem modò ad §. XXVII. oſtendimus, *Anacreontis* Carmina *Polycratis* mentione plena aliquandò fuiſſe; quanquam nihil ejuſmodi ad Nos uſque pervenerit; & *Lucianus* loco nuper-laudato, §. XXX. apertè innuit, *Illum Carmine proſecutum eſſe* Polycratis *calamitatem*, *Filiaque ejuſdem Peregrinationem aduſque* Perſas, *& vindictæ poſtulationem*, *quam* Dario

* *Cynth. Joh. Bapt. Gyrald.* Epigr. l. 1. §. 2.

fecerit

fecerit, contrà Orœten. Quòd ſi *Socratis* apud *Platonem* auctoritatem ſequamur, videtur *Anacreon* multa etiam in *Piſiſtratidarum* familiæ laudem, *Hipparchi* gratiâ, Literis mandâſſe. Ità enim illum loquentem ſuprà §. III. induximus, Ἡ πρὸ πατρὸς ὁ μὲν αὐτὸς ὁ Κεῖος ἦ Δρωπίδης, ὁ υἱὸς Ἀνακρέοντος, καὶ υἱὸς Σάλου, καὶ υἱὸς ἄλλων πολλῶν ἐγκωμιαστὴς μάλιστα πεποίηκεν ἡμῖν, οἱ λιβαδίους καλεῖ τὸ καὶ ἀρετῇ καὶ τῷ ἄλλῃ λογοποιίᾳ ἐπαινεῖσθαι. Undè & Nos alicubi præcipua *Anacreontis* Opera complectimur hiſce *Semiiambis*,

Ἀνακρέοντ' ἔρωτες
Κύριον τὸ ἐ γενέσθαι,
Κύριος τὸ ἐ Χαρίτων
Ἐσωφρόνησε μᾶλλον.
Πεσοῦσάν ἢ παῖδα,
Ἀδελφὴν ἱππίου,
Ἴππαρχος ἐκάλεσε·
Καλοῦσι δ' αὖτ' ἀελδὴν
Πολυκράτη τύραννον.

Et hæc omnia *Anacreontis* tam clara, tam jucunda, támque utilia Opera, *Simonidis* junioris ætate adhuc extabant integra; quod noto ad v. 1539. & longè etiam infrà; nam & *Horatii* tempora attigerunt, ut ipſe teſtatur l. IV. §. IX.

Nec ſiquid olim luſit Anacreon,
Delevit ætas.

Ideò luſit, inquit *Acron*, quià Jocis & Conviviis digna cantavit. Agnoſcimus quidem Nos ipſi ad v. 1079. *Arganthonii* Nomen excidiſſe *Anacreonti*, *Strabonis* ipſius tempore, qui ſub *Tiberio* floruit, ut ipſe notavit, l. 3. fol. 151. At hoc vel de Archetypo ipſius *Anacreontis* Autographo intelligendum, vel certè de unico illo Verſiculo, qui tamen à nobis ex Conjecturâ reſtituitur: Nam cætera ſanus erat & integer, illâ certè ætate, diúque ſeriùs. Verùm circa finem Quarti poſt *Chriſtum* natum ſeculi hæc omnia *Anacreontis* multorúmque

rúmque aliorum Auctorum opera, iniquiorum Temporum injuriâ, tandem interciderunt; nec vola, nec veſtigium illorum Operum jam extat, niſi fortè ſiquas ex tanto Naufragio reliquias hinc indè in immenſo Doctrinæ pelago ſupernatantes offenderis; quarum partem benè magnam collegit primus *Henricus Stephanus*, reliqua nos ipſi, non tamen ſine longo tempore, multiſque vigiliis, adhibitâ etiam Amicorum aliquot curâ, quorum omnium laudatiſſimam operam adhibuit *Philologus* inſignis, Dominus *Joſephus Vaſſius*, *Reginenſis* Collegii Socius meritiſſimus. At quid dicemus? Hoc tantum Elegantiæ *Græcæ* Γαζοφυλάκιον direptum fuiſſe & diſſipatum, non tam Hoſtium Violentiæ, quàm Amicorum Inſidiis tribuimus; non tam Barbarorum Ignorantiæ, quàm *Chriſtianorum* quorundam Vanitati & præpoſtero zelo acceptum ferimus. Hoc nobis luculentèr oſtendit *Johannes Medices*, poſtea PP. *Leo* X. dictus, his apud *Alcyonium* verbis, referente* *Colomeſio*, "Audiebam puer ex *Demetrio Chalcondylâ*, "*Græcarum* rerum peritiſſimo, Sacerdotes *Græcos* "tantâ floruiſſe authoritate apud *Cæſares Byzantinos*; ut integrâ illorum gratiâ complura de Vete"ribus *Græcis* Poemata combuſſerint, imprimíſque "ea, ubi Amores, turpes Luſus & nequitiæ Aman"tûm continebantur. Atque ità *Menandri*, *Diphi*"*li*, *Apollodori*, *Philemonis*, *Alexis* fabellas, & *Sap*"*phûs*, *Erinnæ*, ANACREONTIS, *Mimnermi*, "*Bionis*, *Alcmanis*, *Alcæi* Carmina intercidiſſe. Tum "pro his ſubſtituta *Nazianzeni* noſtri Poemata; quæ "etſi excitant animos noſtrorum hominum ad fla"grantiorem Religionis cultum, non tamen Verbo"rum *Aſticorum* proprietatem & *Græcæ* Linguæ e-

* *Paul. Coloneſ.* Κειμηλίοις Literariis, c. 15. ex *Alcyonii* l. de Exilio. Vid. *Laurentii Ingenaldi Eulogii* Hiſtor. *Græcæ* Linguæ p. 115.

"legantiam docent. Turpitèr quidem Sacerdotes illi "in Veteres *Græcos* malevoli fuerunt; sed Integri- "tatis, Probitatis & Religionis maximum dedère te- "stimonium. Idem testatur *Brodæus* in Antholo- giam fol. 400. *Anacreontis* Musa adhuc durat; quod ego salutem esse existimo; nam Episcopi & Patriarchæ *Constantinopolitani* dicuntur jam pridem ejus libros combussisse. Quod noto ad v. 1539.

XXXIII. Ex credendum esset, simplici bonóque animo factum hoc ab illis Patribus fuisse, si Versibus ipsi conscribendis operam non dedissent: Verùm quòm *Gregorius Nazianzenus* ex ipsius *Anacreontis* imitatione plurimos Versus scripserit, verendum est, Nè non Dolo malo, levíque & vanâ Ambitione fecerint, quòd nec Posteris relinquerent Eosdem imitandos, quos ipsi lubentèr essent imitati; præsertim quòm non paucos in eorum scriptis nævos offendamus, quibus se simul in Arte *Poeticâ* & *Grammaticâ*, satis imperitos ostenderint, quod de *Synesio* quoque & *Apollinari*, aliísque notandum. Scio quidem Magnos illos fuisse Viros & in Ecclesiâ Dei non inclebres; at hoc illorum consilium damnárunt, ante me, multi Magni, Gravésque Viri, nec illis ullatenùs inferiores, quos inter omnium Patrum eloquentissimus D. *Johannes Chrysostomus*; cujus fortunæ quidem in hâc parte Curæ primùm, deindè Auctoritati, debemus; quòd non totus *Aristophanes* eodem etiam tempore perierit. Non tam altum vulnus Literis inflixit *Julianus* ὁ παραβάτης, qui hos Auctores procul à *Christianorum* manibus reservari voluit, sibi suísque interim permittens; quòd nempè Inviderit nobis hanc tantam Doctrinam. Nec *Nazianzeni* ἐμπνέοντος Θ., *Gregorius* Magnus, *Saxonum* nostrorum Patrum Apostolus ille quidem primò designatus, mox PP. factus, *Augustini* Monachi ad eandem Missionem promotor & auctor, non ille minùs in *Latinas* Literas peccavit; quandò Bibliothecam illam *Palatinam Romæ* comburendam curavit.

vit, ſub auſterioris Sanctimoniæ ſpecie: quanquam potiùs feciſſe crediderim, Nè ejuſdem ſcilicet *Magna Moralia*, præ multis libris inibi latentibus, nimis oppidò vileſcerent.

XXXIV. At quicquid tandem id fuerit, quod nos *Anacreontis* laborum ex majori certè parte privavit, illius tamen Coævi & Æquales, quorúmque Vita, Fama, & Doctrina illuſtris, ipſúmque & ipſius Opera magno in honore ſemper habuerunt. De *Polycrate* & *Hipparcho* vidimus, qui illius Conſiliis & Conſortio gaudebant; quùm ipſi eſſent omnium ferè ſui temporis Nobiliſſimi, Sapientiſſimíque. Et illius Imago poſita eſt in *Athenienſium* Acropoli, ab *Hipparcho*, ut credibile eſt, cujus ſolius tempore *Athenis* viſebatur. Illa *Pauſaniæ* ætate ſtabat juxta *Periclem* & illius patrem *Xanthippum*, omnium ferè *Athenienſium* clariſſimos, Duces & Archontas, *Attic.* l. 1. §. XXV. Τῶ ξανθίππῳ ἑλλόιον ἵσταται Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, πρῶτος, μετὰ Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν, τὸ πολλὸν ἐν ὑγρῷ ψιν, Ἐρωτικὰ ποιήσας· καὶ οἱ τὸ χρῶμα ἐοικὸς, οἷον ἐδόκει ἐν τῷ μέθυ γίνεσθαι ἀνθρώποις. *Juxta* Xanthippum *ſtabat* Anacreon Teïus, *qui primus, poſt* Sappho Lesbiam, *magnam Carminum ſuorum partem circa Amorem ſcripſit. Illius ſpecies eſt vultus Hominis pra ebrietate cantillantis.* Et hæc erat *Sculptorum* & *Pictorum* ſenſus *Hieroglyphicus*, felíxque & elegans Audacia; ut quandò Poetam aliquem formarent, in *Homine*, *charactéris* Imaginem deſignarent. Nec enim credibile eſt, *Ebrioſi* homínis ſtatuam in Arce *Athenarum Hipparchum* poſuiſſe, certè non ut *Ebrii*, ſi honorare vellet; ſin minùs, nè ſtatuâ quidem omninò dignatum fuiſſe. Ità *Timotheum*, *Athenienſium* Ducem Pictores in tentorio dormientem pingebant, *Fortunámque* illi ad Caput aſtantem, Urbéſque multas in Rete attrahentem; ut ænigmaticè oſtenderent, Maximos illius ſucceſſus *Fortunæ* debitos, *Ælian.* Var. Hiſt. lib. XIII. c. XLIII. Ità *Galaten Homerum* pinxit ſtrenuè vo-

mentem, reliquósque Poetas illius vomitum reſorbentes; ut hujus Ingenii Luxuriantem Copiam atque Exceſſum, illorum ſordidam & ſervilem in illo imitando æmulationem exprimeret, *id.* ibid. cap. XXII. Ità *Gratias* olim veſtibus indutas, tandem Nudas pinxêre; ut Benefaciendi apertam ſimplicitatem innuerent; Vid. *Gisberti Cuperi* Apotheoſin *Homeri* pag. 27. Ità *Cynagirum* cum duobus brachiis pinxit *Fabius*, licèt utroque privatum; quòd eorum diſpendio immortale nomen eſſet nactus, ut *Anthol.* fol. 313.

Ἀλλὰ σοφὸς πρὸς ἅπαντα ὁ ζωγράφος· ἀλλ' ὅτε χεῖρον
Νόσφιν, τὸν χείρων οὐκέτι μοῖρα ἔχει.

Doctus erat Pictor; manibus nec te ille carentem
Finxerat, à Manibus cui data Vita fuit.

Hic tamen *Pictorum* uſus, Imperitorum hominum animos ſæpè in errorem traxit; & illa *Anacreontis* Imago à *Pauſaniâ* deſcripta indoctos in falſam illam opinionem induxit, quòd ipſe *Anacreon* eſſet Ebrioſus; quam & Poetarum ingenioſa Licentia confirmavit inſuper & auxit. Nec in ſuâ Patriâ *hic* Vates prorſus erat inhonoratus; elegans enim ei ſtatua poſita erat in Urbe natali, *Teo*; de quâ *Theocriti* extat Epigramma, quod Nos inter *Anacreontia* ponimus ad finem hujus libelli, v. 1616. Et ſanè poſt *Cyri* deceſſum, *Teiorum* plurimi ex *Abderis Thraciæ* redierunt, Patriámque urbem nullo negotio recuperârunt, ut ad v. 1532. notamus, & toto *Cambyſæ* tempore omni moleſtiâ carebant. At *Dario* regnante, *Ionia* populi, *Athenienſium* ope adjuti, *Lydiæ* Metropolin *Sardes* combuſſerunt; quâ indignitate motus *Darius* tum primùm bellum *Perſicum* meditabatur, & contemptis *Ionibus*, eorum Patronis *Athenienſibus* omnem iram & indignationem reponit; quæ tandem in campis *Marathoniis* exarſerunt, & ſub ejuſdem filio *Xerxe* poſteà flagrantiùs. Quare *Teiorum* Civitas & omnis ferè *Ionia* longâ pace florebant, &, quæ tunc temporis propria ferè Erudito-

rum præmia, *Anacreonti* Effigiata numiſmata cuſa, Statuæ & Imagines etiam in ſuâ Patriâ poſitæ; olim enim extabat & etiamnum, in *Johannis Fabri Bambergenſis*, Illuſtrium Virorum *Iconibus*, exhibetur in *Fulvii Urſini* numiſmate æreo, *Anacreontis* Imago, de quâ hæc idem *Faber*, "Caput *Anacreontis* poetæ, "qui unus fuit è Novem *Lyricis*, ex Nummo æneo, "Mediæ magnitudinis, repræſentatum eſt. Qui "Nummus à populo, Inſulam *Teon* incolente, in "honorem Civis ſui cuſus eſt; ità ut hinc Caput ip- "ſius Lauro coronatum, unà cum Nomine ejuſdem "ANAKPEΩN, illinc Nomen Patriæ THIΩN, item- "que *Bathylli*, tantoperè ab *Anacreonte* celebrati, "Imaginem exprimeret; ſicut ex Literis, quæ in or- "be Nummi tales viſuntur BAΘYΛΛOΣ, intelligitur. Et hujus Nummi meminit *Gronovius* & *Gisbertus Cuperus*, ut mox videbimus. Dominæ *Dacier* Editio poſtrema Nummulum quidem exhibet cum *Anacreontis* Imagine; verùm de eo nihil illa nobis; nec undè habuerit, conſtat. At *Faber Bambergenſis* progreditur, "Alia, inquit, Effigies huic perſimilis, in "quâdam pulcherrimi coloris Cornioli, apud *Ful- "vium Urſinum* conſpicitur, ab excellente Artifice "ſculpta; quam à quodam *Anacreontis* & Poematum "ejus ſtudioſo, in Annulo geſtari ſolitam crediderim." Fortean hinc ſuam Dna *Dacier* hauſit. *Cuperus* certè prædictus in *Homeri* Ἀσπίδα, p. 3. inter aliorum, *Anacreontis* etiam Imaginis, ære expreſſæ, meminit, "Sed nè ſignatos Metallis vultus omittam, *Al- "cæus, Pittacus, Sappho, Mitylenenſium*; ANACREON "*Teiorum*; *Aratus* & *Philemon, Solenſium*, ſive *Pom- "peiopolitarum*; *Pytheus, Colophoniorum*; *Hippocrates*, "*Coiorum*; *Pythagoras Samiorum*; alii aliorum populorum, in Numiſmatis occurrunt.

XXXV. Ità quidem *Anacreon* ipſe lætus, ut plurimùm, uſus temporibus, digno ſemper in honore habitus eſt à ſuis & ab aliis. Omni ferè *Cambyſe* tempore cum *Polycrate* vixit, excepto quod aliquandò

quandò Patriam Teon inviſerit; aliquandò etiam *Lesbon* & *Mitylenen*, *Sapphûs* convenicndæ gratiâ, cujus Ingenio plurimùm delectabatur, ut oſtendimus ad §. XVII, navigârit. Circa tricesimum ſeptimum ætatis annum, *Athenas* ad *Hipparchum* ſe contulit, ubi ſeptem fermè annis moratus, in Patriam tandem, eſt reverſus, paulò ante *Hipparchi* cædem qui ab *Harmodio* & *Ariſtogitone*, Olympiade LXVI. obtruncatur; & tunc *Anacreon* annum ætatis agebat Quadragesimum quartum; quandò videtur Hæreditatis Paternæ administrationem ſuſcepiſſe. Villa erat illi ſatis ampla extrà Urbem, quâ ut plurimùm verſabatur, Naturæ delicias & Ruris quietem contemplans; undè & Mare *Ægæum*, & Inſulæ inibi ſparſæ aſpectui patebant; ubi & Vindemiæ vacabat, aliiſque operibus ruſticis; de quibus extat *Ode* XXXVII.

Viden', ut, micante Vere,
Charites Roſis abundant!
Viden', ut jam aquoris undæ
Fovit ſuum furorem!
Viden', ut jam nat Anas, &
Remeare incipit ut Grus!
Nitidè refulget ut Sol!
Nebulæ fugantur atræ:
Hominum nitent Labores;
Tellus parturit Herbas;
Fructúſque Olivæ germinat;
Bromii redimitur humer:
Fronde ſub omni & folio
Fructus flores ſpinus.

Vindemiarum delicias celebrat geminis ſuaviſſimis *Odis*, L. & LII. quas ex ipſo fonte dulciùs hauriet Lector. Dum in hâc villâ degebat *Anacreon*, contigit aliquandò, ut ad *Teon* urbem iret, unà cum Famulo & Cane fidulimo, Marſupioque nummis ſuffarto; nam ad Equos emendos ibat. Inter eundum, Famulus ex viâ ad Ventris exonerationem ſeceſ-

ſeceſſit; & tandem, Marſupio per oblivionem relicto, rediit ad Dominum, atque ità rectà ſimul versùs urbem tendebat, nec de Nummulis adhuc cogitabat; quibus tamen intereà Canis aſſiduè invigilabat. Re igitur, propter nummorum defectum, infectâ, paucis poſt diebus, eâdem redeuntes, quùm videret Canis, occurrens ſtatim oſtendit iis Marſupium adhuc à ſe cuſtoditum, & continuò expiravit. Hanc Hiſtoriam ità narrat *Johannes Tzetzes*, Chiliad. IV. §. 131. v. 235.

Τῷ Τείῳ Ἀνακρέοντι ποτὲ Τηΐων ἐρχομένῳ,
Μαζὶ οἰκέτῃ καὶ κυνὸς, ἀνησαμένῳ χρείων τινῶν,
Ὡς ὁ οἰκέτης ἐξ ὁδοῦ πρὸς ἑκηβολίαν ἀπῆλθε,
Καὶ τὸ κυνάριον αὐτῷ ἐκεῖ συνηκολούθει·
Ὡς δὲ γε τὸ βάλανον λήθῃ χρῆις ἀφῆκεν,
Ἰζῆσεν τὸ κυνάριον ἐφυλακίζον ἐκεῖνο·
Ὡς οἱ ἐκ τοῦ Τείου πάλιν αὐτὴν, ὑπέστρεφον ἀπερχόμενοι·
Κατῆλθε τὸ κυνάριον ἀπὸ τοῦ βαλανείου,
Τὴν παρθήκην δὲ ἔτι ἀπέψυχεν αὐθίης,
Πολλαῖς ἡμέρῃσι ἄσιτον ἐκεῖσε λιμωττίαν.

Anacreonte Teïo Teon olim ventitante,
Cum Famulo & Cane, ut emerent neceſſaria,
Ut Famulus è viâ ad exonerandum abiit,
Canis etiam illi eodem conſequebatur.
Ut verò ille Marſupium oblivio captus reliquit,
Aſſidens Canis cuſtodiebat illud:
Quùm ergò ex Teo redirent eâdem, re infectâ,
Devenit Canis illicò ad Marſupio,
Depoſitumque oſtendens expiravit ſtatim;
Quùm pluribus diebus jejunus ibidem manſiſſet.

Hanc ego hiſtoriolam, ſive ad *Anacreontis* Candorem declarandum faciat, ſeu ad ejuſdem Genii felicitatem ſignificandam, ſine ullo pſeudo-Criticorum reſpectu, exhibendam curavi; ut qui ſciam, apud *Homerum*, *Virgilium*, *Plutarchum*, *Ælianum*, *Buſbequium*, aliósque graviſſimos Auctores, multa de Canibus

nibus narrari, quales fuêre *Ulyſſis*, *Telemachi*, *Evandri*, *Atalantæ*, *Xanthippi*, *Hieronis*, *Tobiæ*, quibus omnibus vis Naturæ miranda nobis indicatur.

XXXVI. Si nunc *Anacreontis* Artem, Ingenium, Doctrinam, Judicium, Dexteritatem, Elegantiam, conjunctam cum *Ionia* Dialecti Suavitate *Atticarum* deliciarum Copiam, & *Græcæ* Linguæ eximiam Facundiam delicatioribus Poeſeos floribus intextam, ſingulatim oſtenderem, & mole nimiâ hanc Vitam cumularem & actum prorsùs agerem; quùm in ipſo Opere paſſim hæc ſingula notaverim. Verùm Ἀφέλειαν illius hìc minimè prætereunda, quam in Moribus tantoperè laudat, v. 1198. & in ſcriptis paſſim exhibet. De hâc illius, præ aliis, inaffectatâ *Simplicitate*, ità *Hermogenes*, περὶ Ἀφελείας, §. 2. 3. Καὶ παρὰ τὰ Ἀνακρέοντα δ' ὡσαύτως, —— ἐρᾷς, ἴσον τὸ ἀφελὲς τῇ γυναικί. Plura nos ſuis in locis, ut v. 146. 192. 294. 639. &c. de hâc re notamus. *Sublimitatem* ipſe quidem à ſe libenter amovet, Odâ 1. quanquam aliàs nec omninò ſibi prorsùs incognitam fatetur, ut XLVIII. quâ quidem altiùs ſolito inſurgit, ut etiam in Odis LXIV. XCIII. CI. ideóque apertè ſibi poſtulat *Homeri* Lyram, quanquam illam bellico nervo mulctatam, ut v. 754.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φοίνιξ ἄκλαυτε χρυσῆς.

Contra quod ingenioſus Pater, *Renatus Rapinus*, in Reflexionibus cap. XIV. & XIX. de eo aſſerit, qui Elegantiam illius Ingenii admirabilem agnoſcit, at minimè *Sublimem* vult concedere; quanquam aliud ipſe *Sublimitatis* optimus Judex *Longinus* de noſtro fateatur, §. 31. Erat certè, ut *Pindarus* ait, Σμικρὸς τὸ στόμαχος, μίζας τὸ μεγάλας. Ità *Horatius* ſæpè altiùs inſurgit, quanquam & ille Modeſtiâ, vel Mollitie ductus, *Sublimitati* penitùs abrenuntiet, quod verbis tantùm facit, re ipſâ non item. At *Suavitatem Anacreontis* non inſuavitèr nobis commendat *Scaliger*, Poeticæ lib. 1. cap. XLV. "*Anacreon*, in-

"quit,

"quit, in Ἐρωτικοῖς excellit adeò, ut ejus Dictio "quovis *Indico* arundinis ſucco dulcior mihi videa- "tur. Et aliàs, Apud *Anacreontem* alternantur *Io-* "*nicus* & *Anapæſtus*, non ſine fatali illi Viro Venuſta- "te, lib. II. cap. XXI. vid. ad v. 1221. Verùm de Jucunditate & Suavitate *Anacreontis* plura Nos in *Prolegomenis* ad §. IX. Vim autem & *Suadelam* mirantur omnes & collaudant; & inter Lyricorum *Novem* commendationes, hæc ferè *Anacreontis* propria fuiſſe agnoſcitur, §. XXVI. Περὶ Ἀνακρέοντα συνίστωσι, *Suada* Anacreontem *comitatur*, Antholog. lib. I. cap. LXXVII. fol. 92.

XXXVII. Ipſe quidem *Anacreon* paucos habuit, quos imitaretur, *Homerum* nempe, *Heſiodum* & *Archilochum*; at *Anacreontem* longus ordo Poetarum eſt imitatus; ut paſſim in Notis oſtendo. Nempè *Pindarus* v. 82. 994. 1016. 1022. *Sophocles*, ut oſtendo in Prælectionibus *Sophoclais*, *Euripides*, v. 929. *Anacreon* v. 724. Ὁ δὲ Ἔρως γελᾷν ἐφυσίζει, unde *Catullus*, de *Venere*, Quæ dulcem Curis miſcet Amaritiem. *Virgilius* eundem imitatur, v. 1308. *Anacreon* poculo ſuo appingit Vitem & Racemos, v. 272. *Virgilius*, Pocula memorat, Eclog. 3. v. 38.

Lenta quibus torno facili ſuperaddita Vitis
Diffuſos Hederâ veſtit pallente Corymbos.

Horatius, v. 206. 218. 249. 482. 922. 946. 1026. 1088. 1297. Ità ex illo *Anacreontis*, v. 790. Νέον ἐς θεοὺς ἀείρεις, *Horatius* illud procudit, *Terrarum Dominos evehit ad Deos*, Γαίης τυραννίδας ἐς ἀερτάνας ἀείρει. Plures præterea in Notis noſtris apparent *Anacreontem* imitati, ut *Anonymus* v. 71. 229. 231. Item *Agathias*, Od. XII. & v. 206. & *Antipater* v. 1279. Item *Argentarius*, ibid. *Anacreon* dixit, v. 391. Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε. *Glaucus*, Antholog. fol. 312. Ζωγράφων ὦ λῷστε. Noſter dixit, v. 683. Φιλολοιδόρησιν γλώσσης. *Muſæus*, v. 183. Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. Confer cum *Anacreontis* Odâ primâ, *Bianis* Idyll. 4. à v. 8. ad

v. 12.

v. 12. *inclusivè* & ad *Anacreontis* illud v. 19. Τοῖς ἀνθρώποις φέρουσιν, ejusdem illud, Μορφὴ γλυκύτερον πάλλει κρᾶλον. ἄνιες δ' ἀλλά. Ità *Anacreontem* imitatur *Dionysius* sophista, v. 307. *Theocritus* v. 307. & *Od.* XI. in ipso Argumento. *Nonnus Panopolita* noster imitatur, v. 132. 1308. *Meleager* & *Ovidius* v. 307. *Boetius* de Consolatione Philosophiæ *Anacreontis* numeros non rarò usurpat, ut

Habet omnis hoc Voluptas;
Apisque par volantum,
Ubi grata mella fudit,
Fugit, atque agit furentes
Stimulos.

Imitatur illum *Oppianus* v. 1247. *Plautus*, v. 230. *Gregorius Nazianzenus*, v. 241. & in hâc *Vitâ* §. XXXIII. *Prudentius* & *Synesius*, v. 1199. *Guidobaldus Bonarellus*, *Italicè*, v. 526. *Marcus Antonius Flaminius*, *Latinè*. *Couleius* noster & 39 alii *Anglicè*. *Henricus Stephanus*, *Græcè & Latinè*, ut & Nos ipsi, v. 71. 414. 418. 1431. 1662. 1680. 1699. 1718. cum innumeris aliis, quorum omnium eò major laus semper habita, quo meliùs eum sint imitati. Nec prætereundus nobis *Georgius Buchananus*, *Anacreontis*, ut & aliorum Poetarum, æmulator haud infelix, qui *Oden* XIX. ità vertit,

Et Terra ficca potat,
Terræque Sylva & Aura;
Sylvas & Æquor Auras:
Et Sol reponat Æquor,
Et Luna Solem. Iniquè
Inceſſitis, ſodales,
Me; quòd bibam libenter.

Eandem Oden *Maximilianus Vrienetius* ità Imitatur, Epigr. l. 4

Terra Parens venis ſitientibus imbibit Imbres;
Tellurem atque Imbres Arbor alumna bibit:
Oceanus ſalſo ſparſos bibit æquore Ventos;
Sol avido Oceanum flammeus ore bibit.
Solis inardentis radios bibit ebria Luna;
Rurſus & hanc Eurі, Terra, Salúmque bibunt:
Cuncta bibunt ſurſum ſpirantia, ſive deorſum;
Dis Styga, Dii pleno Nectar ab ore bibunt,
Omnibus ergò ſimul cùm ſit Lex una bibendi,
Cur Homines ſimili non quoque Lege bibant?

Ovidius locum levitèr tangit, *Terraque caleſtes arida ſorbet Aquas.* *Johannes Secundus*, cujus Poema de * Baſiis, & Epithalamium, magnoperè laudantur, ex *Anacreonte* ſic cecinit, *Od.* XVII.

Heus, Deus ergò agedum, Calicem mihi cudito jam nunc
Argento benè tornato, Vulcane; *ſed amplum,*
Atque cavum, & Bacchi, *quantum potes, eja capacem.*
Inque hoc non Currus, non triſtia Sydera ſculpe;
Non hunc crudelis, non ambiat ædus, Orion:
Sed Vites mihi fac Virides, ipſumque Lyæum,
Et Charitas, *blandam &* Venerem, Veneriſque *puellam.*

Verùm *Henricus Stephanus* totum ferè *Anacreontem Latinâ* Verſione honeſtavit, (quam tamen *Paulus Colomeſius Johanni Dorat* tribuit, *Recuiel de particularitez*, pag. 109.) quod & *Elias Andræus* fecit. *Anglicâ* quidem Metaphraſi ex parte ornavit *Abrahamus Couleius*, Paraphraſi totum, qui tunc

* Ità Hug. Grotius
Dura mentis, iners, merumque rus eſt,
Si quem Baſia *non movent* Secundi.
Thomas Stanlæus Anglicè vertit, Poemat. p. 57.

extabat,

Nam modò Threïcii *crinem miraris Ophobi;*
Nunc Samium *celebras (jubet* Adraſtea*) Batthyllum;*
Nunc teneram Eurypylen, *tenerúmque* Megiſten *laudas;*
Tandem Acino paſſa cadis interceptus ab Uva.

XXXIX. Contra *Pindari* Scholiaſtæ Cavillationem, quòd *Anacreon* rogatus, cur in *Deos* Hymnos non ſcriberet, at in *Pueros*, reſponderit, *Hi etenim Dii ſunt noſtri*, nonnihil diximus ad *Odem* LX. Et præterea ex hoc ejuſdem Opere abundè patere probo, *Hymnos*, propriè ità dictos, non paucos ab eodem ſcriptos; ut in *Venerem*, v. 144. Ad *Dianam*, Od. LX. Ad *Bacchum*, Od. L. Ἐπιλήνιον Ὕμνον in *Bacchum*, Od. LII. In *Amorem*, Od. LVIII. Ὃν ὁ σοφὸς ποτὲ ὁμνᾶν Ἀνακρέων παῖδι ἐπὶ διὰ πάσης, *Athenæ*: lib. XIII. fol. 600. In *Hymenæum*, ἐπιθαλάμιον ὕμνος, Od. LXII. In *Apollinem*, Od. LXIV. Et ſi omnia illius Opera extarent adhuc integra, credibile eſt, multò plures *Hymnos* proferri potuiſſe. Ità *Scholiaſtarum* & *Grammaticorum* aſſertiones iſtiuſmodi nihil nos debent morari; quin & præſtantium virorum Auctoritati & ſanæ Rationi potius aures accommodemus; cùm & Charitas, ut omnia in melius interpretemur, ſuadeat. Quare nunc, cum bonâ Lectoris veniâ, ad finem propero.

XL. Quùm his itaque ſtudiis deditus, & ab hujuſmodi Patronis charus habitus, diù vixerit, quibus etiam diutiùs ſupervixerit, inter *Ruris* amœnitates, & Urbis delicias reliquũ Vitæ diviſit, nunc Muſarum, nunc Amicorũ & *Bacchi* ſolatia adhibens, ut credibile eſt, Hominem Hilaritati & Literis devotum feciſſe. Atque ità ad ſeram uſque ſenectutem duravit, ad *Octogeſimum* nempè *Quintum* ætatis annum ſcilicet ab *Olympiadis* LV. anno *Secundo*, ad *Olympiadis* LXXVI. annum *Quartum*, Annum *Xerxis* 13, quandò *Sophocles Athenienſis* Tragicus *viceſimum quintum* ætatis annum ageret;

quod dico, quoniam in eundem extat Diſtichon *Anacreontis*, v. 1376. Quare aut affirmandum, *Sophoclem* Tragœdiam, in quâ *Æſchylum* vicit, Triennio ante tempus in *Didaſcalicis* aſſignatum, egiſſe, vel certè magna & manifeſta indicia hujuſmodi Indolis Amicis antea dediſſe, ut fieri ſolet; & clari ſanè Hominès multò antè Ingenii ſui ſpecimina Amicis proferre ſolent, quàm Orbi Literato exhibere. Quod ad Buculam *Myronis* attinet, in quam duo extant *Anacreontis* Epigrammata, à v. 1342. dicendum breviter, vel *Plinium* totis Decem *Olympiadibus* errâſſe in *Myronis* ætate aſſignandâ, vel illius Nomen & Opera ab hoc certe noſtro *Anacreonte* minimè potuiſſe celebrari. Quòd *Anacreonti* LXXXV. annos ſuprà aſſignavimus, id non temerè factum: Nam ut illum vocat *Politianus*, longo præſignem ævo, *Lucianus* diſertè in *Macrobiis*, ſive *Longævis*, Ἀνακρέων, ὁ τὸ μελῶν ποιητής, ἔζησεν ἔτη πέντε καὶ ὀγδήκοντα, *Anacreon*, *Lyricus Poeta*, *vixit annos quinque & octoginta*. At *Valerius Maximus* & Vitæ durationem amplificat & Mortis genus addit, lib. IX. c. XII. §. 8. " Sicut *Anacreonti* quoque, quamvis ſtatum Humanæ Vitæ modum ſupergreſſo, quem Uvæ paſſæ ſucco tenues & exiles virium reliquias foventem, unius Grani pertinacior in aridis faucibus humor abſumſit. Idem *Plinius*, lib. VII. cap. VII. „ Ut *Anacreon* Poeta Acino Uvæ paſſæ, ut *Fabius* ſenator Prætor, in laſtis hauſtu, uno Pilo ſtrangulatus. Idem *Angelus Politianus* ſuprà dixerat, §. XXXVIII. fine, *Tandem Acino paſſæ cadis interceptus ab Uva*. Et *Celius Calcagninus*, v. 1632.

At te, ſancte ſenex, Acinus ſub Tartara miſit,
Cygnæa clauſit qui tibi vocis iter.

Idem *Abrahamus Couleius* agnoſcit in *Anglico* Poemate, quod à nobis *Græcè* redditum invenies ad v. 1431. &c. Idem Mortis genus *Sophocli* pòſt eveniſſe *Neanthes* & *Iſtrus* annotâſſe traduntur, ut in *Græcâ Sophoclis* Vitâ; quin & *Petrus Crinitus*, de Honeſtâ Diſci-

Disciplinâ, lib. II. cap. VI. "De *Anacreonte* notius "est, quàm ut hoc pluribus debeat exponi. Eum "licet pari obitu, ac *Sophoclem*, ex Acino Uvæ suffo- "catum. Quod *Sotades* memorat.

Σοφοκλῆς ῥᾶγα φυγὼν σταφυλῆς πνιγεὶς τέθνηκεν.
Gluttito Acino strangulat Uva te, Sophocles.

Et *Anthol.* fol. 274.

Ἐσβίοθης, γηραιὲ Σοφοκλέες, ἄνθος ἀοιδῶν,
Οἴνωπὸν Βάκχῳ βότρυν ἐρεπτόμενος.

Erat verò & *Sophocles* ætate provectior, nempè *Nonagenarius*, quandò hoc Mortis genere *periit*. Funus *Anacreontis* magnâ erat elatum Pompâ, & Tumulatus erat in Patriâ urbe, *Teo*, quod *Simonides* testatur,

Οὗτος Ἀνακρεοντα, τὸ ἄφθιτον εὖτε μιν Μοῦσαι
Ἱμεροπόλον, πάτρης τύμβος ἐδέκτο Τέω.

Sepulchro Imago ejusdem impositâ; de quâ *Theocritus* ad v. 1616. *Epitaphium* adscriptum, quod nescio, annon illud ipsum fuerit modò memoratum *Simonidis* Epigramma, quod infra occurret v. 1531. unà cum *Epicediis* aliorum nobilium Poetarum non paucis à v. 1513. ad v. 1576. *Latino* quoque versu à me donatis ferè omnibus, exceptâ scilicet unius parte.

Καὶ σὺ μὲ ἰδὼν μακαρίζοις, Ἀνακρεὼν· ὡς δ' ἄρα σεῖο
Εἴσομαι εἰς Ὀδυσῆα κ' ἄφθιτον ἴριν Ὁμήρου.
Καὶ πάλαι ἐγὼ μετέπειτα γλυκάσομαι ἄνδρες Ὁμηρος·
Μαρλώειος δὲ μοι ἔσται σὺ Ἀγγλιάδησιν Ἀχιλλεύς.

ΠΡΟΛΕ-

Lyræ *quidem Antiquitas indubitata; utpote, quæ ſub ipſo ferè Orbis initio, aliquot ante Diluvium generationibus, ſit à* Iubale *inventa, qui dicitur* Geneſeos *c.* 4. *v.* 21. Auctor omnium tractantium CITHARAM & Organon, *Vox* Hebræa *Cinnor, undè forſan* Græcum κιννυρὸς & κινύρομαι, *certè* Joſepho *uſurpata vox* κινύρα, & Heſychius Κινύρα) Ὄργανον μουσικὸν, κιθάρα. *Apud* Danielem *c.* 4. *v.* 5 Cathrom, *quaſi* Cithrom, *undè &* Græcum Κιθάρα. *Sunt & aliæ voces apud* Græcos, *ut* Λύρα, Χέλυς, Βάρβιτος, Φόρμιγξ, καὶ Συνεκδοχικῶς, πλῆκτρον, *ut & apud* Latinos, Lyra, Cithara, Barbiton, Chelys, Teſtudo, Fides, *& Figuratè* Plectrum, *aliquandò* Nablium *&* Pſalterium. *Rectiſſimè itaque* Athenæus, Τὸν γὰρ βάρβιτον καὶ βάρειτον, ὥν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν Μάγαδιν, καὶ τὰ Τρίγωνα, καὶ τὰς Σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. Ἐν γὰρ Μιτυλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν ποιοῦσι τὸν Λεσβοθέμιδα ἔχουσαν Σαμβύκην. *De* Lyræ *quidem Formâ adeundus*

eundus tibi Martinius *in Philologico Lexico*; *ubi etiam de Variis ejusdem Nominibus & Generibus*; *quæ tamen apud Veteres illos parùm omninò, aut nihil, Discrepare videntur. Certè apud Poetas antiquos Res eadem videtur multis Nominibus insignita*; *ut & apud Modernìores, qui* Harpam, Lutam, Guitarram *nuncupant*; *licet nonnulli putent*, Venantium Fortunatum *inter* Harpam *&* Lyram *distinguere*,

Romanúsque Lyrâ plaudat tibi,
Barbarus Harpâ,

quùm ille voces tantùm distinguat, *hanc* Barbaram, *illam* Romanam *vocans*. *Quare licet* Græci *Lyræ inventionem* Mercurio, *aut* Apollini, Amphioni, *aut* Lino, *aut* Musarum *alicui tribuant*, *disertè tamen Nostras Literas* Iubali, *ab ipso* Adamo *septimo*, *illam tribuere ex suprà dictis constat*. *Vid.* Joseph. Scaliger. *in* Manilii *Sphæram*.

II. Diodorus Siculus *Lyram à* Mercurio *inventam appellat* τείχορδον, *l.* 1. Tribus nervis sonantem;

qualis

qualis cernitur in nummo Bruti *apud* Piſonem *& deſcribitur in Fragmento Auctoris anonymi, qui cum* Cenſorino *editus eſt. Et de hâc re adeundus* Euſtathius *ad Iliad. σ'. v.* 570. *&* Cupérus *in* Homeri *Apotheôſi, p.* 32. *At* Homerus *ipſe* Septem *huic Lyræ fila tribuit,* Mercurii *Hymno, v.* 51. Ἑπτὰ δὲ συμφώνους οἴων ἐπανύσατο χορδάς. Horatius *etiam* ſeptem *nervis inſtructam cavit, l.* 3. §. XI.

Mercuri, nam te docilis magiſtro
Movit *Amphion* lapides canendo,
Túque, Teſtudo, reſonare *ſeptem*
Callida nervis.

Amphionis Thebani *Lyra, cùm* ἐπτάχορδος *eſſet, totidem* Thebarum *Portis, ab illius* Harmoniâ *extructarum, occaſionem dedit. Quin* ἑπτάγλωσσον φόρμιγγα Pindarus *vocat &* Orphei *Citharam* ἑπτάμιτον *fuiſſe notat* Virgilius, *Æn. l.* 6. *v.* 645.

Necnon *Threïcius,* longâ cum veſte, Sacerdos
Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina vocum.

Quan-

Quanquam Feſtus Avienus Orphei *Lyram* Novem *Chordis*, *ad* Muſarum *numerum*, *ut* Mercurii, Septem, *ad* Pleïadum *numerum*, *ratione habitâ*, *dicat*,

Hic jam fila novem docta in modulamina movit,
Muſarum ad ſpeciem *Muſâ* ſatus: ille repertor
Carmina *Pleïadum* numero deduxerat. ———

At Regius ille Vates, Pſalm. 33. *v.* 2. 92. *v.* 3. 144. *v.* 9. *Pſalterium* δεκάχορδον *memorat plus ſemel.* Joſephus ‡ *Antiq. Judaic l.* 7. *c.* 10. Citharam *ait plectro percuti ſolitam*, Nablium δωδεκάχορδον, *Duodecim eſſe chordarum & Digitis tangi conſuetã.* Theocritus, *Idyll.* 16. *v.* 45. *indefinitè*, Βάρβιτον ἐς πολύχορδον. Timotheus Mileſius *ad* Septem *Nervos*, *Quatuor alios addidit*, *ut eſſet jam Lyra* ἐνδεκάχορδος, *qualis hodiè* Apollinis *Citharæ cernitur*, *in Picturâ holoſericâ perpulchrâ*, *ad vetuſtiſſimum Archety-*

‡ *Vid.* Bythner, *in Pſalm.* 33. *v.* 2.

pum

tum exemplar compoſita, quæ in Cubiculo meo, unâ cum Homero, Dianâ, Cydippe, Pallade & Cleopatrâ, *hodienum cernitur. Et quanquam* Timotheus *ille ex* Spartâ *ejiceretur*, Ephororum *Decreto, ob hanc ſuam innovationem, vid.* Cuperi *Apotheoſin* Homeri *p.* 33. *poſteà tamen, eò tandem licentiam progreſſam conſtat, ut &* ὀκτωκαιδεκάχορδος *fieret, & ipſe* Anacreon *v.* 1115. Μάγαδιν ἑξάκοσι χορδαῖς *inſtructam docet; nihilque magis hodiè notum, quàm* Harpa, *vulgò dicta*, Cambrica, *plus Quadraginta chordis ſonare docta.*

III. *Carmina, quæ ad Lyram canebantur*, Lyrica *audiebant; de quorum variis Generibus mox plura ad* § III. *Et Antiquitas* Lyrici *Carminis* [illegible] *non imperveſtigabilis; illius enim Initia, tum apud* Ægyptios *atque* Judæos, *tum apud* Phæacas & Græcos, *non alia fuiſſe, quàm in re ſacrâ, pluribus exemplis ex Antiquitate petitis*, Patricius, *non malus Antiquitatis indagator, evincit, ut* Fanianus Strada *in Prolusionibus, l.* 1.

§.

morem, ùtut Græci Anacreontis *noſtri inventum volunt, qui &* Βάρβιτον Ἀνακρέοντος εὕρεμα *vocant*, Athenæ. *l.* 4. & παροίνια μέλη, ᾠδὰς συμποτικὰς *illi tribuunt, in aliis certè Gentibus, plus mille annis ante illius tempora, conſueviſſe conſtat ex noſtris Literis.* Laban *enim expoſtulans cum genero* Jacobo, *ait*, Geneſ. *c.* 31. *v.* 27. Cur clàm fugiſti, & furtim ſurripuiſti te à me? Neque indicâſti mihi, ut dimitterem te cum Lætitiâ & cum Canticis, inſtructus Tympano & Citharâ? *Et in* Jobi *Hiſtoriâ*, *c.* 21. *v.* 11. Emittunt ut gregem Parvulos ſuos & Nati eorum ſaltitant. Vociferantur ad Tympanum & Citharam & lætantur ad ſonum Organi. *Ità* Iſaias, *c.* 5. *v.* 12. In quorum Conviviis eſt Cithara ac Nablium, Tympanum, Tibiáque ac Vinum. *Item c.* 24. *v.* 8. *Idem tamen* Iſaias *Ducentis annis* Anacreonte *antiquior habetur.*

V. Lyrica *itaque Carmina dicuntur, quæ ad* Lyram *canebantur; nempè cum Cantu & Lyræ pulſatione, atque*

atque modulatione, pronuntiabantur; ut Julius Scaliger *Poetic. l.* 1. *c.* 24. *&* 48. *& l.* 3. Lyricique *ſunt Poetæ, qui ad hujuſmodi Inſtrumentum Verſus cantandos faciunt; quales apud* Hebræos ὑδηγητὴς *ille Legiſlator* Moſes, *Homo Indolis prorſus Divinæ; item* Debora *Regina & Prophetiſſa, Regiúſque ille* Hieropſalta Davides, *omniúmque Regum ſapientiſſimus* Solomon. *Apud* Græcos *fortiſſimus Heros* Achilles *animum delectabat, antiquas Heroum Geſta ad Lyram cantando, ut* Homerus, *Iliad. i. v.* 186.

Τὸν δ' εὗρεν φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ· ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·
Τὴν ἄεθλ' ἐξ οἴκων, πόλιν Ἠετίωνος ἀλέασας,
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν· ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ὁμαρτέων ἧστο σιωπῇ,
Δέσποινος Αἰακίδαο, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

Hunc dulci Citharâ mulcentem pectora cernunt,

Inſigni,

Insigni, auratâ; Argento juga tinnula splendent;
Quam tulit ex spoliis, captâ *Eëtionis* ab urbe. [roïca Gesta;
Hâc se mulcebat, resonans He-
Solus ei *Actorides* tacitè è regione sedebat, [nat ille canendi.
Æacidam expectans, dum desi-

Habuit ergò Lyram ex Eëtionis *spoliis, at Lyræ pulsandi Artem ex* Chirone, Achilles; *ut docet Nos interpres* Aratæorum Germanici Cæsaris; *quod &* Horatius *notavit*, Epod. §. XIII. *Quinimò, teste* † Sexto Empirico, Καὶ τὰ Ὁμήρου ἔπη τοπάλαι τοῦ λύρᾳ ᾄδητο, *quod* Timomachus *in* Cypriacis, *apud* Athenæum, Delphis *primùm, à* Stesandro Samio *dicit factum; eum enim* καθαρῳδῆσαι τὰς κατ' Ὁμηρον μάχας, ἐξάμυον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσείας. *Et* Porphyrius *auctor est*, Pythagoram *illos maximè ex* Homeri *Versibus laudâsse, & ad Lyram cecinisse, quibus de* Euphorbo, Panthi *filio, agit; quem animi perturbati-*

† L. 6. *Adversus Mathematic.*

ones Lyrâ compoſuiſſe teſtatur Seneca, *de Irâ l.* 3.

VI. *Undè apparet, Res Heroicas à* Lyricâ *Materiâ minimè olim excipi ſolitas; quandoquidem &* Steſichori *&* Alcæi *&* Anacreontis *&* Horatii *exempla oſtendunt, Illorum Ingenia aliquandò ad grandiorem rerum Majeſtatem aſſurgere. De* Priore Quintilianus *ità,* "Steſichorũ, *quàm* "*ſit Ingenio validus, Materiæ quo-* "*que oſtendunt, maxima Bella & cla-* "*riſſimos canentem Duces & Epici* "*carminis onera* Lyrâ *ſuſtinentem. Quare* Horatio *rectè dicuntur,* l. 4. §. 9. Steſichori *graves Camœnæ. De* Alcæo, *quòd Heroicam materiam* Lyrâ *& ille ſuſtineret, idem* Horatius *innuit, l.* 2. §. 13.

Et te ſonantem pleniùs aureo,
Alcæe, plectro, dura Navis,
Dura Fugæ Mala, dura Belli.

Anacreontẽ *aliquandò Sublimem eſſe probavimus in ejuſdem* Vitâ, §. XXXVI. *& hujus Tractatûs* §. IX. *quodque nec* Homeri Lyram *tractare reformidârit, licet de Bello & Sanguine*

guine minimè vellet cantare. Horatius *de ſeipſo paſſim id probat, ut l.* 1. §. 12. 15. 31. *& l.* 3. §. 3. &c. *Et id quidem fieri poſſe Nos ipſi demonſtravimus, in* Odâ *Triumphali, quæ* Dedicationem *ſequitur, ſuper Ducis de* Marlborough *Victoriâ. Verùm quùm* Steſichorus *ferè omnis exciderit*, Alcæúſque *eodem fato functus fuerit, & ipſe* Anacreon *hactenùs, plurimâ certè ex parte, ſit deperditus, jam* Pindarum *omnium ferè* Lyricorum *graviſſimum & maxime Sublimem*, ὑψηλότατον καὶ μεγαλοφωνότατον, *agnoſcunt omnes. At fatendum eſt, quantumvis altè* Lyra *ex nonnullorũ Ingenio poſſit aſſurgere, res tamen ut plurimum leviores, quales ſunt Amatoriæ,* Lyræ *ferè proprias eſſe ſemper habitas; ut ipſe* Homerus *de* Paride *oſtendit*, Iliad. γ'. v. 54.

Οὐκ ἄν τοι χραισμῇ Κίθαρις, τά, τε δῶρ' Ἀφροδίτης, [μιγείης,
Ἣ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι

Nec Citharæ te vox, Veneris nec dona juvabunt,

Nec Coma, nec Vultus; jaceas
cum in pulvere cæſus.

Et Horatius *de eodem, l.* I. §. XV.

——*gratáque Fœminis*
Imbelli Citharâ carmina divides.

VII. *Nunc itaque Hiſtoriam* Lyricæ *Poeſeos, apud* Græcos, *proſequamur. Et ſanè, præter* Achillem *modò-memoratum, fatendum eſt, Plures, illoque etiam longè antiquiores reperiri, qui ad Lyram canerent; quales* Amphion, Philammon, Thamyris, Linus Herculis *Magiſter, qui* Suidæ *dicitur* τῆς λυρικῆς Μούσης πρῶτος ἡγεμὼν, *&* Chiron, *qui* Achillem, *ut diximus, Citharâ,* Æſculapium *Medicinâ*, Herculem *imbuit Aſtronomiâ: Item* Orpheus, Muſæus, Eëtion, Andromachæ, *Conjugis* Hectoreæ, *pater, etiam* Iöpas Virgilianus, Demodocus *&* Phemius *apud* Homerum; *quos non niſi longo ſecuti ſunt intervallo,* Arion Methymnæus, *ſi rectè illum* Solinus *ponit ad* Olympiadem XXIX. *nam* Periandri Corinthii *ætas dubitare Nos facit, qui circa* Olympiadem XL. *floruit; item*

Steſi-

Steſichorus, Alcman, Alcæus, *reliquique*, *Novem* Lyrici *dicti; qui ferè omnes eâdem ætate florebant*, *ut* Ibycus, Simonides, Anacreon, Sappho, Bacchylides *&* Pindarus, *quorũ Nomina hiſce continentur* Iambis.

Λυρικοὶ ποιηταί εἰσιν ἐννέα, Ψαφώ, Στησίχορος, Ἴβυκος, Βακχυλίδης, Σιμωνίδης, Πίνδαρος. Ἀλκαῖος, Ἀλκμάν, Ἀνακρέων, ἡ Lyrici Poetæ ſunt Novem: *Sappho*, puta, *Simonides*, *Steſichorus*, *Ibycus*, *Bacchylides*, *Alcæus*, *Alcman*, *Anacreon* & *Pindarus*.

Horum omnium Patriam & Nomina, Nos olim hiſce Heroicis complexi ſumus, cùm in Pindarum Cantabrigienſibus *noſtris Prælegeremus*,

Ἐννέα μὲν Λυρικοὶ καὶ Ἀχαιΐδα εἰσὶν ἀοιδοί: χάρυ.
Ὕμμι δ' πατρίδ' ἐγὼν ἐρέω ἠδ' τέκνομ' ἑ-
Πίνδαρος ἐκ Θήβης· Ἀλκαῖος δ' ἐκ Μιτυλήνης, [πὸ Τείυ·
Ἐκ Μιτυλήνης Σαπφώ· Ἀνακρείων ἀ-
Κεῖος Βακχυλίδης, Σιμωνιάδης τε Βαθύφρων.

Ῥήγιον Ἴβυκος οἶδε· σοφὸς δ' ἦν Λυδὸς ὁ
Ἀλκμαίων [ἐπῶν.
Στησίχορος Σικελὸς, πάρος δὲ οἱ Ἰμέρα
Græca Novem Lyricos tellus effudit alumnos;
Quorum ego nunc vobis Patrias & Nomina dicam:
Pindare, te *Thebæ*, *Alcæum* peperit *Mitylene*, [*creónta*,
Et *Mitylene Sappho*, & *Téos Anacéus Bacchylidem*, *Simoniademque* Poetam: [*dius Alcman*:
Ibycus est *Rheginus*, erat sed *Lymera Stesichorum Siculum* sibi vendicat alma.

Extat in Anthologiâ, *fol.* 92. *Carmen singulorum ferè Proprietates & Characteras designans*,

Ἕλλαγιν ἐκ Θηβᾶν μέγαν Πίνδαρον ἔπνει τερπνὰ
Ἡδὺ μελιφθόγγῳ μῦσαι Σιμωνίδεω.
Λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ἴβυκος ἦν γλυκὺς Ἀλκμάν.
Λαρὰ δ' ἀπὸ γομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης. [δ' αὐδᾷ
Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα Ἀλκαῖος, κώκυος Λέσβιος, Αἰολίδι·

Ἀι-

Ἀιδῶν δ' ἐκ ἐράτη Σαπφὼ πέλει, ἀλλ' ἐρατειναῖς
[φέτας.
Ἐν Μέλεσιν δικέτη Μοῦσα καλαγρέ-

Pindarus è *Thebis* clamat; *Simonidis* autem
Dulce melos pangit Muſa canens fidibus;
Splendet *Steſichorus*, micat *Ibycus*, & placet *Alcman*;
Bacchylides leni ſuavitèr ore canit;
Suada *Anacreontem* ſequitur; ſed dædala voce
[olieâ;
Alcæus, Cygnus *Leſbius*, *Æ*-
Nona virorum haud eſt *Sappho*, ſed dulcibus ipſa
In Muſis Decima eſt, Muſa vocanda tamen.

VIII. *Dabit veniam Lector Benevolus, ſi Novem etiam Fœminas hìc* Lyricas *recenſeam, quarum Nomina hoc Epigrammate complexus eſt* Antipater Theſſalus, *Antholog. fol.* 91.

Τάσδε θεογλώσσους Ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
Ὕμνους καὶ Μακεδὼν Πιερίης ἀνόπελος
Πηξίλ-

Πρηξιλλαν, Μυρὼ, Ἀνύτης τόμα, Τηλυν Ὁμηρον, [μων
Λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμ-
Ἤρηναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, κρίσις Κόρινναν,
Θῆρυν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελ-λαμόμ-
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαν-θέα Μύρτιν,
Πάσας ἀενάων ἐργατίδας σελίδων·
Ἐπέα μὲν Μούσας μέγας ἔφατος, ὀπέα δ' ἄλλας
Γαῖα τίκτε θνητοῖς ἄφθιτον εὐφροσύνην.

Has *Helicon* peperit divino carmine Vates, [pulus:
Pieriæ & *Macedo* parturiit ſcoPraxillam, *Myróque*, *Anyténque* exemplar *Homeri*,
Leſbiaci & *Sappho* quæ decus omne chori:
Erinnam, *Teleſillæ* ingens decus, atque *Corinnam*,
Quæ ſcutum armiſono *Palladis* ore canit:
Noſſida fœmineis modulis & *Myrtida* dulcem,
Omnes victuras carmine perpetuo:

Ipſe

Ipſe Novem peperit Muſas Polus; ipſáque Tellus
Æternas totidem dat tibi Delicias.

IX. *Et aliorum quidem* Lyricorum *laudes aliàs attigimus*; Anacreontis, *in illius* Vitâ, *& in pluribus Veterum Epigrammatis ejuſdem Poematiis affixis. Nec ideò tamen hìc omittendum* Henrici Stephani *Elogium, in Præfatione ad* Anacreontẽ *ſuum*, "*Prætereà nôſſe operæpretium*
"*eſt, quùm Novem fuerint* Μελῶν (*i.e.*
"Lyricorum *Carminum*) *Scriptores*,
"Anacreonti *majores, quàm aliis*,
"*conceſſas fuiſſe à* Muſis *Carminum*
"*Delicias; undè ab Antiquis, modò*
"γλυκὺς, *aut* ἡδὺς, *id eſt*, Dulcis, *ſive*
"Jucundus; *modò* χαρίεις, *id eſt* Feſtivus, *vocitatur; at verò* Plato
"*eum* σοφῦ *etiam appellatione digna-*
"*tus eſt. Nec* Renatus Rapinus *diffitetur*, Anacreontis *Muſam aliquandò* ὀλοσιῶν. *Ità enim*, Reflections *ſur l'* Ariſtotl. *Poeſie, l.* 1.
"§. XIX. "*Scio*, *inquit*, *genus eſſe*
"*Operum; quæ ex ipſius Charactéris*
"*qualitate Ingenuè debent ſcribi*,

nul-

"*nullâ aliâ intentione, quàm Natu-*
"*ralitèr ſcribendi, & ſine vi adhibi-*
"*tâ: Tales Hymni* Orphei, Home-
"ri, Callimachi; *taléſque Odæ non-*
"*nullæ* Pindari, Anacreontis, *&*
"Horatii, *quæ nullâ aliâ Regulâ ni-*
"*tuntur, præter* Enthuſiaſmum. *Ta-*
lis exempli gratiâ, Ode LI. *&* LXIV.
quæ neſcio an ulli ejuſdem generis,
per omnem Antiquitatem (Ἰερομάλτην
ſemper excipio) *cedere debeant: adeò*
in iis præcipuè videtur illi, Νόσφιν ἐὼν
θεὸς ἄφθις, *ut idem canit, v.* 790.
Animus Deus reviſens; *&* Μανίην μανιὴς
ἀρίστην, Sanum furens furorem, *ut*
ipſe loquitur. v. 1015.

X. *At ſiquis perfectiùs* Anacreon-
tis *Veneres velit intelligere, neceſſe*
eſt, ut magno ille præjudicio priùs a-
nimum exuat & liberet; quo, futili-
um hominum Calumniis deceptus, il-
lius Poetæ Vitam omnem crediderit
Ebrietate *&* *inceſtâ* Libidine *con-*
ſumptam; quòd quidem probrum ab
illo diluere non perfunctoriè conamur
in ejuſdem Vitâ §. XIII. XIX. &c. *Tum*
requiritur, ut Græcæ *Linguæ admo-*
dum

dum peritus ſit, nec Doctrinâ recondi-
tiori levitèr imbutus; nam, ut verùm
fatear, illa cauſa eſt, quòd Poetices
Divinus Furor hodiè vileſcat, nec
ſanctiſſimum Dei Donum apud Mor-
tales hujus ætatis ullum locum inve-
niat, quoniam inter Homines pauci
ſunt verè Docti, *inter etiam Doctos,*
pauci Poetices *experti; inter Poeti-*
ces expertos non admodum multi ex
animo illi faventes; *inter ejus*
Fautores, *pauci* Divites; *inter* Di-
vites *pauciſſimi* Liberales. *Quinimò*
quod Indocti *&* Immerentes *Virtu-*
te & Meritis conſequi deſperant, id
Dolo malo ſolent quærere. Docti
Dignique *homines rarò Honores con-*
ſequuntur, niſi quandò Affinium po-
tenti favore ſuffulciantur; aut ubi
Judices nacti ſint Probos & Pios,
Juſtitiæque cultores non nimis faciles
& credulos. Plus tamen à Deo Bene-
merentibus favetur; quicquid Stul-
ti, Improbi, Injuſtique Patroni male-
merentibus conceſſerint. Verùm hæc
obiter. Præterea requiritur, ut qui
Judicium ferre velit ſuper Anacre-

onte

onte, *Muſicæ non ſit imperitus; at Metri, Carminiſq; rationes probè calleat; deindè & ipſe ſit Ingenii paulò delicatioris, nec ſeveri nimis, moroſi, aut ſubruſtici. Tunc enim Auctorem aliquem utilitèr legimus & penitùs intelligimus; cùm illius ſpiritu & affectu quodammodò induamur; nec planè Hoſpites ad Muſarum fores pultemus. At malè certè Literis conſultum eſt; quòd etiam in Academiis noſtris tolerentur, & quod pejus eſt, etiam foveantur, quibus multum Impudentiæ, Doctrinæ parum; qui de Libris Doctorum ſententiam pronuntiant, quos minimè intelligunt; quorum Invidia & Impudentia aliorum Induſtriam vituperant; cùm ipſi tantùm abſint à perfectione maximorum Operum, ut Fundamenta eorum, quæ præ ſe ferunt, nondum jecerint. Præpoſterum illud quidem, quòd inſiceti iſti Cenſores de Ingenio præſtantium Auctorum, aut Scriptis elegantibus loqui audeant Proverbii Immemores,* Ξεῖνοι μὲν γὰρ ἐόντες, ἀπεξύμεσθ' ἔπι.

Ξεῖνοι μὲν γὰρ ἐόντες, ἀπεξύμενοι δ' ἐτελέθοσι.

Quo-

Quomodò enim Midas, *aut* Marſyas, *de* Apollinis *elegantiâ rectè dijudicaverint? Quomodò illi* ἡμιδάκτοι, ὁλοβάρβαροι, *quibus* Bruta *Pectora*, *Aures* Aſininas, *Oculos* Noctuinos, *Dentes* Theoninos, *Frontem* aheneam, *Cerebrum* plumbeum, *Linguam* venenatam, *Ingenium*, *aut nullum*, *aut planè* Margiticum, *Natura dedit*, *in hâc cauſâ vel hiſcere audeant? De* Margite *enim*, *ſtolido illo*, *invidóque & μισοχάλῳ βιβλιοτάφῳ*, *qui elegantioribus Ingeniis bellum indixerit*, Homerus *ità*,

Τόνδ' ὔτ' αὖ σκαπῆες θεοὶ θέσαν, ὔτ' ἀροτῆες,
Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Nam nec Dii Foſſæ, nec Aratri, aut ullius illum
Artificem fecêre; omni verùm Arte carebat.

Et rurſum de eodem,

Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα·
Ἐσθλὸς μὲν γὰρ ἁπλῶς, πανοῦργος δὲ κακός.

Multa ſciebat enim, ſed pravè cuncta ſciebat;
Simplicitérque Bonus, cunctí-modéque Malus.

Talem hominem, inter Muſas *degentem, at omnibus* Muſis Gratiiſque *pariter inviſum,* Πάσαις μὴ Χάρισυ, πάσαις πανάπεχθέα Μέσαις, Antiphilus *Comicus ità alloquitur.*

Ἀπαείσεις ἔμαθες, ὦ πινηρέ, γράμματα·
Ἀντίτροφέν σε τὸν βίον σα βιβλία·
Πεφιλοσόφηκας γῆ τε κ' ἠέρι λαλῶν,
Οἷς οὐδὲν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

Tu literas nam, Livide, haud dextrè capis;
Doctrina Te pervertit & Vitam tuam:
Terræque jam cælóque coràm vis loqui,
Curæ quibus nil Túve, vel Nugæ tuæ.

Tales Nebulones Homerum *fingunt mendicâſſe & ſtipis erogandæ cauſâ circumforanea Cantica modulatum fuiſſe; tales* Anacreontis *mellitiſſimas Cantilenas* plebeia *vocant* Cantica, *vituperium interim ipſis* Muſis *atque*

que Gratiis *facientes maximum. Talibus ego quoque dicor* ὄν ☞ πρὸς λύραν, *cùm illis omninò deſit etiam* ὁ νῦς πρὸς λύραν. *At obliti ſunt illi, Magno me honore ab iis affici, quòd ſimul cum* Homero & Anacreonte *me quoque Convitiis laceſſere dignentur, quorum ego* Inſipientiam, *illorum* Sapientiæ *longè antefero: qui* Impudentiores *ſunt iis, quos inſectantur, non* Doctiores; Occultiores, *non* Meliores; *Ore* ſimplici, *Animo* invere-cundo. . . . . .

XI. *Verùm hos Ardeliones & Sycophantas, cum Strabis ſuis ociosis & oblatranti linguâ, relinquamus; nec putidis eorum nominibus has Chartulas conſpurcemus; ſed potiùs ad hominum paulò melioris luti Objectiones diluendas veniamus. Objicitur itaque primò, Quòd Homo jamdiù in ſacros Ordines admiſſus, SS. etiam* Theologiæ *per Novendecim totos annos* Baccalaureus, *quòd Homo, inquam,* Chriſtianus & Theologus, *ludicro hujuſmodi Operi velit incumbere. Reſpondeo, ſi-*

huic Theologo *ulla* Animarum Cura *contigiſſet, cui toto animo incumbendum fateor, tunc aliquid valeret hujuſmodi Objectio. Siquis illorum, qui ad Gubernaculum ſedent, in aliquo nobiliori ſtudio paratum promoveret, ad majus opus alacrem vocaret & amicâ indulgentiâ ſublevaret, &c. verùm omnem illorum Munificentiæ proventum Filioli, Nepotes, Paraſiti, Calumniatores, Nundinatores, munerali ambitu intercipiunt, ſibique planè demetunt; Sanctioriſque Literaturæ cultores Muſarum ſuarum Deliciis ſaturandos relinquunt. Intereà itaque ſi Sacerdotio carens Sacerdos Doctrinæ illuſtrandæ,* Græcis *Literis propagandis, Veteribus Auctoribus emendandis, Veritati indaganda, operam det aſſiduam & diligentem, congruum hoc quidem* Græcæ *Linguæ Profeſſori, nec indignum* Chriſtiano, *nedum* Theologo, *non aliàs cum Beneficio ſuo occupato; qui nec in* Ethnicâ *Doctrinâ planè Hoſpes eſſe debeat: quales ut plurimùm ſunt illi, qui hujuſmodi*

Objecti-

Objectiones proferunt. Prætereà objicitur, Quòd in Notis noſtris ad hunc Poetam ſacras noſtras Literas haud ſemel laudamus. *Si ex falsò allegatis aut malè explanatis SS.* Scripturis, *ullam Vitio auctoritatem conciliare conaremur; vel ſi SS.* Scripturarum *auctoritatem aut ſanctitatem ſummittere & ſubjicere Literis exoticis, tum Pium & Sapientem illum hominem* agnoſcerem, *licet ſummo meo cum dedecore & opprobrio, qui hoc objicit. Sin autem ad SS.* Scripturarum *Elegantiam & Doctrinam ſummam declarandam, Normamque loquendi confirmandam, earundem locos aliquot cum ſimilibus Elegantiſſimorum & Doctiſſimorum quorumvis Auctorum Ethnicorum locis conferam, præpoſtero illi Zelo ardere mihi videntur, qui illud in me damnant; quod in* Hugone Grotio, Jacobo Duporto, Thomâ Gatakero, Petro Daniele Huetio, Theophilo Galæo, Zachariâ Bogano, Sebaſtiano Pfochenio, Edmundo Dickenſono, Jeremiâ Taylero,

Thomâ Sanderſono, *aliiſque Doctis & Sanctis Viris, noſtræ Ætas collaudavit; quod & tota* Chriſti *Eccleſia, in* Juſtino Martyre, Clemente Alexandrino, Origene, Euſebio, Tatiano, Athenagorâ, *ipſoque D.* Paulo *exoſculatur.*

A multis demùm objicitur, Quòd nonnulla ex proprio Ingenio, merâque Conjecturâ, in hoc Anacreonte *addiderim, mutaverim, fixerim, refixerimque. Hoc mihi nupèr à Docto quodam Viro objectum, quo tamen ipſo Neminem ſcio magis hâc uſum libertate; at magno, fateor, cum Judicio, gravibuſque Rationibus. Ille ipſe igitur, quod æquum puto, & alii, ſeriò expendant, quibus ego Argumentis idem faciam, quo Judicio uſus, quâ Deliberatione, quâ Metri peritiâ, quâ rerum Experientiâ, quâ fretus Auctoritate, quo demùm Succeſſu, nunc in* Anacreonte, *ut olim in* Euripide, *in* Theocrito, Sophocle, *& in ipſo paſſim* Homero, *fecerim. Siquis in aliquo* Feliciorem *ſe probaverit, modò neque* Candore

mihi

mihi cedat, & illius Conatus *in Auctoribus emendandis liberè agnoſcam &* Judicio *quoque acquieſcam. Sunt quidem & alii, quorum Oculis punguntur ad Operum meorum* Catalogum, *quem non nunc primùm Orbi Literario publicandum curavi. Verùm haud dubito, quin ſimilem & illi* Catalogum *emittere vellent, ſi modò poſſent; quandoquidem à plurimis Doctis & Modeſtis Viris id factum conſtet. Quod tamen, ut verum fatear, rariùs fieri debere videtur; Quoniam tam illuſtre ſpecimen Cujuſvis Induſtriæ, non ſine Multorum Ignaviæ opprobrio, exhibetur.*

XII. *In Juvenum & Tyronum gratiam placet,* Metri *rationes in hoc Auctore accuratiùs paulò explicare; nè illi in Imitando licentèr nimis vagentur, nullique ferè Legi ſe obnoxios eſſe ſentiant, aut ejuſdem Legis præſcripta minùs attendant. Et* Lyricorum *quidem Carminum Varia ſunt Genera, ut* Archilochia, Alcaica, Alcmania, Aſclepiadæa, Glyconia, Pherecratia, Sapphica, Pindarica

darica, Anacreontia & Horatiana, *quæ ex omnibus ferè aliis conſtant, ab* Archilocho, Alcæo, Alcmane, Aſclepiade, Glycone, Pherecrate, Sapphone, Pindaro, Anacreonte & Horatio, *ſingulorum Auctoribus, nuncupata. Quæ omnia Carminum Genera* Pindarus, *& Scenici Poetæ paſſim in Choris uſurpant, ut &* Horatius: *inter modernos etiam* Buchananus, Caſimirus, Rapinus, Leo *X. & quotquot alii Lyrici* Latini *occurrunt, ſæpè iis utuntur. De aliis hiſce Generibus diſputare, non eſt hujus loci; de* Anacreontio *Genere pauca ſunt hic dicenda.* Anacreonti *itaque maxime erat familiare Metrum* Iambicum, Dimetrum, Catalecticum, *conſtans nempè* Duobus Metris, *hoc eſt* Quatuor Pedibus, *exceptâ ſyllabâ; velſi mavelis,* Tribus Pedibus *& ſyllabâ; iſtique Pedes, ex Regulâ ſunt perpetuò* Iambi, *hoc modo,* Θέλω λέγειν Ατρείδας. *Quoniam tamen pleni* Iambi *in locis* Imparibus, *alios quoſdam recipiunt* Pedes, *ideò & hoc Metrum in* Primo

loco.

loco recipit aliquando Spondæum, *quod* Septies *in* Primâ *Odâ facit*. *Poteſt etiam in illo loco recipere* Dactylum, *ut v.* 381. 696. *&* 814. *item* Anapæſtum, *ut Totâ Odâ Tertiâ, & aliàs; etiam* Tribrachyn, *v.* 788. *&* 782. *necnon* Amphimacrum, *ut v.* 87. 355. 357. 839. 853. 927. *qui Verſus, alio modo ſi metiaris, erit* Trochaicus, *qualis tota* Ode LXI. *Et ſanè* Dactylus *&* Anapæſtus *ſunt* Spondæo ἰσοδύναμοι, Tribrachys, Iambo; Amphimacrum *etiam* Homero *uſurpatum vice* Dactyli, *aut* Spondæi, *oſtendo ad v.* 87. Amphibrachys *etiam in* Primo *loco ſtare poteſt, utpote* Spondæo *&* Dactylo ἰσόχρονος, *quomodò* Homero, *Odyſſ. δ'. v.* 90. *&v.* 120. *&* ε. *v.* 365. Trochæus, *licet* Iambo ἰσοδύναμος, *nuſquam tamen in hoc Verſu comparet; quià planè Contrarius eſt, nè juxtà* Terentianum *&* *Ariſtiden *confuſio*

* Τὸ δ' Ἰαμβικὸν ἤγετο Δάκτυλον, Τελίβραχυν, Ἀνάπαιστον· Τροχαῖον δ' ἄλλως· οἷς ὕπεστι μὲν τὸ σπονδεῖον μέτρον. Ariſtid. περὶ Μουσικῆς, κεφ. περὶ Δακτυλικῶν.

fiat.

fiat. Et in hoc ſolo loco Libertas illa ſumenda; in reliquis Iambi *ſunt ferè neceſſarii; Syllaba ultima Communis: Quare vera* Scala *hujus Verſûs eſt hæc*

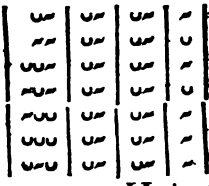

Sciendum tamen, Huic Generi frequentèr immiſceri Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος, *quod oſtendo ad v.* 90. *item aliquandò* Pherecratium, *ut ad v.* 295. *probo, & deinceps. Quod ſiquid in ſequentibus ſecùs factum videbitur, de illo ſuis in locis rationem dabimus. Sunt enim* Odæ *nonnullæ integræ ex metro* Pherecratio, *ut* Od. XXX. *ſunt etiam ex* Glyconio, *ut* Od. LX. LXVII. LXVIII. LXX. LXXX. XCIII. *cui tamen ultimo Generi* Pherecratium *admiſceri gaudet, præſertim in Clauſulâ. Sunt etiam nonnulli* Iambi, Dimetri Acatalecti, ut §. LXXI. *ſunt quoque aliquot mixti Generis, ut* Od. XVIII. XXVII. XXXIV. XXXVI. XXXVII. LXII.

LXII. ci. Ode *una aut altera ex* Trochaico *Genere conſtat, quod in pares locos recipit* Spondæum, *ut* Od. LXI. *Verùm de* Menſurâ *diſſerenti Menſuram etiam obſervandam memini: quarè hìc pedem ſiſto & Lectori Benevolo* Anacreontem *ipſum perlegendum remitto, commendóque; méque ipſum, conatúſque meos, Candori* Φιλελλώνων *omnium humillimè ſubmitto.*

Catalogus

Catalogus Operum, à JOSUA BARNESIO, *S. T. B. & Græcæ Linguæ*, Cantabrigiæ, *Profeſſore Regio, Scriptorum, tam Editorum, quàm Ineditorum.*

I. POemata Sacra, Quinque Libris, quorum I. *Κοσμογονία*, ſive *Mundi Creatio*. II. Lapſus *Adami* & Redemptio *Chriſti*. III. *Hymnus* SS. Trinitati *&c.* IV. *Ecloga Paſtoralis*, de Reditu R. *Caroli* II. Tentamen ſuper *Excambio* Regio. V. *Panegyris*, ſive *Muſæ*, Epigrammata, *&c. Omnia*, præter *Latinam* Epiſtolam Dedicatoriam, *Anglicè*. MIↃCLXIX.

II. Vita *Olivarii Cromwellii* Tyranni, *Anglicum* Poema. MIↃCLXX.

III. Dramata aliquot, quorum Tituli, *Xerxes*, *Pythias* & *Damon*, *Holofernes*, & alia, partim *Anglica*, partim *Latina*, hæc aliis coadjuvantibus, illa propriâ *Minervâ*; præter aliquot *Senecæ* Tragœdias, ab eodem verſas, *Anglicè*.

IV. De *LONDINI* Urbis incendio, & Peſte Epidemicâ; Poema *Latinum* Heroicum.

V. De D. *Johannis* Baptiſtæ Decollatione, Elegia *Latina*. Hæc omnia, antequam ad *Academiam* iret, ubi Admiſſus eſt in *Emmanueli* Collegio, XI. *Decembr.* MIↃCLXXI.

VI. *Bellicoſus Amator*, ſive *Rivalis Generoſus*, Drama *Anglicum*, Bellum *Anglico-Belgicum* reſpiciens & Exitum Nobiliſſimi, Fideliſſimique Herois, *Edwardi Montagu*, Comitis *Sandwici*, MIↃCLXXII.

VII. Poemata *Græca*, Septem Libb. quorum I. *Αἰθιοπαίνεσις*, ſive *Eſthera* Hiſtoria, cum Scholiis, *Editus*, An. 1678. II. *Ἰωσηφιάς*, ſive *Joſephus* Patriarcha, Poema Heroicum *Græcum*, Libro Uno.

Uno. III. Ὀρθολογία, five *Chriſti* Concio in Monte, Decalogus, Symbolum Apoſtol. Oratio Dominica, *Magnificat*, cum aliis Hymnis ex utroque Inſtrumento, *Græco* & *Latino* Carmine. IV. *Thuribulum*, ſive *Hymni* & *Dies Feſti*, *Græco* & *Latino* Metro. V. Miſcellanea & Epigrammata, *Lat.* & *Græc.* Metro. VI. Ἀγχε-Βαλλομαχία, ſeu Mors Nobiliſſimi &c. *Edvardi Montague*, Comitis *Sandavici*, *Græco*, *Latino*, & *Anglico*, Carmine Heroico. VII. Ἀλεκτρυομαχία, ſive Gallor. Pugna. MIↃCLXXIII.

VIII. *Gerania*, ſive Nuntius de *Pygmæis*, *Anglicè* & Proſâ, *Edit.* MIↃCLXXV.

IX. *Canticum Canticorum*, Hexaſticha 100 Heroica complectens, *Anglicè*, MIↃCLXXIV.

X. Σπιδηλειάδων, Ludicrum Poema, Carmine *Græco Macaronico*, de Duello inter *Araneum* & *Rubetam*. MIↃCLXXIII.

XI. Φλησιάδων, ſive Supplementum ad Poema Vetus Ludicrum iſtius Nominis, ex Domo *Trinitonenſi*, *Cantabr.* De Pugnâ inter *Pulices* & *Cambrum*.

XII. *Lexicon* Poeticum, *Latino-Græcum*, cui additur Aliud *Propriorum Nominum*, in Uſum Scholarum præcipuarum, utpote ſubſidium *Græcæ* Poeſeos Tyronibus perquam utile, necnon iis, qui in ea rariùs exercitantur. Folio. MIↃCLXXV.

XIII. Tractatus de Accentibus *Græcis*, De eorum Antiquitate, Uſu, Variatione, Regulis, &c. contra *Henricum Chriſtian. Henninium*, illiúſque ſequaces. Item de Ratione Punctor. quibus hodiè utimur &c.

XIV. *Cant. Creditt.* Cómœdia *Ang.* MIↃCLXXIV.

XV. *Poemata Ludicra*, ſuper Nono *Iliados*, & Nono *Odyſſeæ*, *Anglic.* Edit. MIↃCLXXXI.

XVI. FRANCIADOS, Poema Heroicum *Latinum*, ſuper *Nigro* Principe, Viginti quatuor abhinc annis Libb. VIII. mox Libb. XII. abſolvendum.

XVII. Ars Bellandi, Quatuor Libb. Proſâ *Anglicâ*. MIↃCLXXVI.

XVIII. *Hengiſtus*; ſive *Anglorum* Bellica Virtus,

Heroic. Poema, ad noſtra tempora *Angl.* Libb. VII.

XIX. *Landgartha*, ſive *Amazon* Regina, *Norwegis & Danis*, Drama Heroicum *Anglicum*, olim deſignatum ad Nuptiarum celebritatem ornandam Principis *Daniæ*, *Annæque*, noſtræ nunc Reginæ, Triumphatricis bellicoſiſſimæ.

XX. *EDVARDUS* III. Hiſtoria *Anglica*, Quatuor Libb. *Edit.* Folio, MDCLXXXVIII.

XXI. *Eccleſiaſtica* Hiſtoria, à Mundi Exordio, ad Aſcenſionem D. N. *Jeſu Chriſti*, *Latinè*; Folio.

XXII. *Miſcell.* Poem. ſelecta, Var. ſupellect. *Ang.*

XXIII. Poemata *Philoſophica* & *Theologica*, Edit. *Cantabrig.* diverſis temporibus &c. *Latinè*.

XXIV. Poemata & Meditationes Sacræ Quotidianæ, per aliquot Annos, continuat. *Anglicè*.

XXV. Diſſertatio de *Columnis*, *Obeliſcis*, *Pyramidibus* &c. *Latinè*. MDCXCII.

XXVI. Tractatus de *Sibyllis*, Tribus Libb. *Latinè*.

XXVII. *Euripides*, cum Scholiis & Notis, ejuſdémque *Vitâ*. Tractatu de *Theatro*, *Scenâ* & *Tragœdiâ*, Tribus Judicibus, *Edit.* MDCXCIV.

XXVIII. *Euripidis* Vita. Vid. Numer. præcedent.

XXIX. *Pindari* Vita, Quatuor Prælectionibus habita. Vid. Numerum XLI.

XXX. *Theocriti* Vita, &c. Vid. Numerum XXXIX.

XXXI. *Anacreontis* Vita. Vid. Numerum XLIV.

XXXII. *Davidis*, Regii Pſaltæ & Prophetæ, Vita, Regis *Iſraelis*, Progenitoris & Typi D. N. *Jeſu Chriſti*. Priorum *Novem* Heroum inter *Primos*, unà cum omnibus indubitatis ejuſdem *Pſalmis*, Metro eleganti donatis, & ad ſingulos ſuos locos relatis, ex S. *Scripturâ*, & Hiſtoricis *Hebraïs*, ſummâ Curâ, Fide & Diligentiâ collecta, Methodóque novâ & Stylo accuratiori ornata. Hoc Opus nondum ſeriò aggreſſus ſum, Apparatum tamen haud modicum in illud congeſſi, ut in *Scanderbegi* & *Tamerlanis* Vitas.

XXXIII. *Scanderbegi*, ſive *Georgii Caſtriotæ*, Regis *Epiri*, Vita. Vid. ad Numerum præcedentem.

XXXIV. *Tamer-*

XXXIV. *Tamerl.* Vita. Vid. ad Numerum XXXIV.

XXXV. *EDVARDI* Regis *Anglia III.* Filiique ejuſdem *Nigri* Principis Vita, Vid. ad Numerum XX.

XXXVI. Calendarium *Academicum*, ſive Directio Tyronum cujuſcunque Ordinis, ad ſtudia felicitèr abſolvenda, in *Academiis*; unà cum Generalibus *Ethicæ* Practicæ Regulis & Precum Formulâ. MDCLXXXV.

XXXVII. *HOMERI Odyſſéa*, cum *Variis Lectionibus*, undecunque magnâ Diligentiâ conquiſitis, Notis in *Textum* & *Scholia*; nec non Accuratâ Emendatione *Scholiorum* & Verſionis *Latinæ*, etiam aliquandò ipſius Texûs, unà cum Obſervationibus ad Reliqua *Homeri* Poemata & Copioſo *Indice*. Plus ſexennio Prælum expectat.

XXXVIII. Prælectiones in *Odyſſéæ d. Triginta duæ.*

XXXIX. Prælect. in *Theocrit.* cum ejuſdem *Vitâ.*

XL. Prælect. in *Sophoc.* pluſquam *Quinquaginta.*

XLI. Prælectiones in *Pindari* Olympionic. *d. Triginta duæ*, unà cum ejuſdem *Vitâ.*

XLII. Prælectiones ſuper *Bereſhith*, præmiſſâ Parænetică *Oratione* ad *Hebræa* Linguæ ſtudium.

XLIII. Prælectiones *Logicæ* & *Ethicæ* &c. in Aulâ Collegii *Emmanuelis* habitæ.

XLIV. *Anacreon*, plus Quadringentis Verſibus Genuinis & *Fragmentis* auctus, unà cum ejuſdem *Vitâ*, Tractatu de *Lyrico* Carmine & omnibus illius *Metris*; Notis in Auctorem perpetuis, &c. Ad finem adduntur *Anacreontica* quædam, & Veterum aliquot Poetarum, necnon Modernorum, Encomia. *Edit.* MDCCV.

XLV. Tres Tractatus *Anglici*, quorum I. *Fortunata* Inſula, ſive Speculum Regni, Reginæ *Gratiana* Inauguratio. II. *Angliæ* Emolumentum, ſive *Certa ad Victoriam Methodus.* III. Cauſa Eccleſiæ *Angl.* Defenſa & Explicata. *Edit.* MDCCCII.

XLVI. Concio ad *Clerum*, pro Gradu S. T. D. in Eccl. D. *Mariæ* Majoris *Cantab.* habita MDCLXXXVI.

XLVII. Con-

XLVII. Concio, coram Rege *Carolo II.* habita *Novomercatu*, Octob. 19. MDCLXXXIV.

XLVIII. Concio, coràm Prætore *Londinenſi* habita, D. *Matthæi* Feſto, unà cum Apologiâ pro Orphanis *Chriſti* Hoſpitii. *Edit.* MDCCIII.

XLIX. Concio altera coràm Prætore *Londinenſi*, in Cathedrali D. *Pauli* Eccleſiâ habita, Feſto *Omnium Sanctorum*, MDCCIII.

L. Concio, habita *Huntingdoniæ*, *Martii* 8. Regni *Annæ* Reginæ Natali, MDCCV.

LI. Oratio Parænetica ad *Græcæ* Linguæ ſtudium, in Publicis Scholis *Cantabrigiæ*, habita, coràm *Procancellario* &c. *Martii* 28. MDCXCV.

LII. Oratio *Græca* συγχαιρητικὴ, ad Reverendiſſ. Patrem *Neophytum* Philippopoleos Archiepiſcop. in Domo Regentium, *Cantabr.* Septemb. 13. MDCCI.

LIII. Oratio *Prævaricatoria*, in Domo Comitiali habita, *Cantabrigiæ*, MDCLXXX.

LIV. Oratio Gratulatoria, in Templo D. *Mariæ* Majoris habita, *Septemb.* 9. MDCLXXXIII. Ob Regem Regiſque fratrem unicum Conjuratorum Inſidiis ereptos. *Latinè.*

LV. Tractatus de Naturali Medicinâ, ſive Regula Sanitatis, ſu. Fabulæ involucro. *Anglicè.*

LVI. Conciones, Orationes, Declamationes, Problemata, Ver.ones, Epiſtolæ, aliaque Exercitia penè innumera, *Anglicè*, *Latinè*, *Græcè.*

LVII. *Satyra*, ſuper *Poetis* & *Criticis* Urbicariis, *Anglico* Verſu.

LVIII. *Plauti* Trinummorum Imitatio, *Anglicè.*

LIX Interpretationes, Illuſtrationes, Emendationes, aut Correctiones locorum perperàm verſorum, Collationes, aliæque Explicationes ad varios *SS.* Scripturæ locos, à *Geneſi* ad *Apocalypſin.*

LX. Communes Loci *Theologici*, *Philologici*, *Poetici*, *Critici*, & Emendationes Variorum Auctorum *Græcorum* & *Latinorum*, cum Fragmentis multorum Poetarum &c.

LXI. *Anacreontica.* Vid. ad § XLIV.
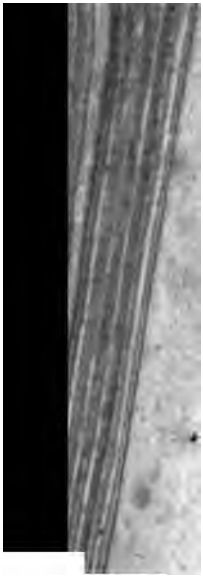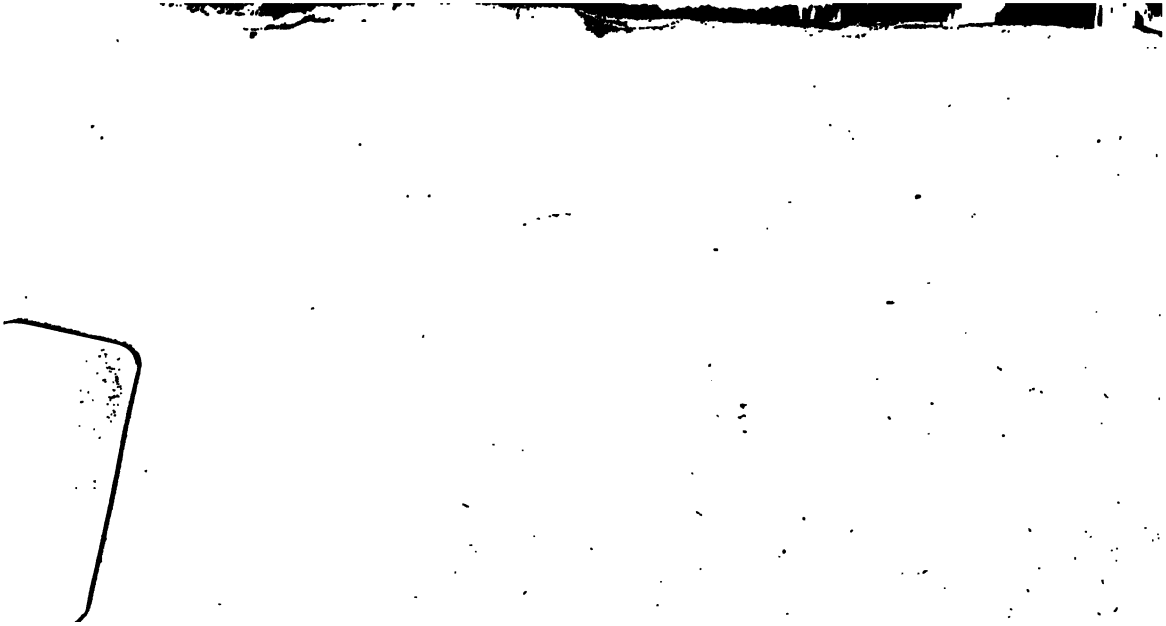
To the Bodleian Library
from E. L. Dodgson,
October 20, 1911.